Tiranija Trojstva

Ortodoksno zataškavanje

P.R.Lackey

Naslov originala:
The Tyranny of the Trinity:
The Orthodox Cover-Up

2008, 2011 P.R. Lackey
All rights reserved. Author House

ISBN-10: 1434307115
ISBN-13: 978-1434307118

Za izdanje na srpskom jeziku:
www.biblijski-monoteizam.com
Jun 2015

Prevod sa engleskog:
Marija Ivković

Korektura:
Aleksandar Vuksanović

Sadržaj

Koga ja predstavljam? xii
Uvod xiii
1. Nekoliko reči 1
2. Zašto mi je toliko važno? 25
3. Vere i doktrine 38
4. Poslednji Adam 59
5. Trojstvo – rimokatolička dogma 70
6. Položaji i titule 75
7. Da li je Bog zaista misterija? 91
8. Izbegavanje teme 117
9. Zašto ne preispitati Trojstvo? 126
10. Monoteizam 137
11. Intelektualna iskrenost i istrajnost među ljudima 148
12. Ljudskost i božanstvo Hrista 171
13. Šta je sa stihom 1:1 Jovanovog jevanđelja? 174
14. U šta su učenici verovali 194
15. Izazivanje tv-evanđeliste 204
16. Svedočenja 231
17. Posle Nikejskog sabora 238
18. Slep vodi slepog 246
19. Apostazija 254
20. Protestantska reformacija 267
21. Sveštenstvo 276
22. Ko ili šta je Sveti duh? 283
23. Isusova preegzistencija? 296
24. Završna priča 302
25. Smrt 306
Epilog 324
Preporučene netrijadološke knjige 329
Literatura 336
Fusnote 337

Koga ja predstavljam?

Ja predstavljam sve one koji su nažalost od dobrih, iskrenih hrišćana, neobrazovanih i neinformisanih, a često i surovih, izvukli deblji kraj. Mojoj unitarističkoj braći potreban je glas Hrista, kao i to da budu oslobođeni okova straha nametnutih od strane njihove braće koji su osuđivali i kažnjavali na osnovu sopstvenog *pogrešnog tumačenja* Božije Reči. Sada, u dvadeset i prvom veku, verujem da je vreme da istupe, progovore i zauzmu stav svi oni koji veruju u čovečiju prirodu Isusa Hrista, Sina Božijeg. Otvoreno prihvatite Isusa Hrista i dajte mu slavu i poštovanje koje on ne samo da zaslužuje nego ga je i zaradio prolivanjem svoje krvi na krstu i preuzimanjem naših grehova na sebe. *Podstičem* sve skrivene unitarijance koji veruju da je Isus Hrist Sin Božiji a ne Jedini pravi Bog, da odbiju da dalje budu *zastrašivani* doktrinama i verovanjima koje su stvorili ljudi ili sveštenstvo koje tvrdi da je njihovo *shvatanje* Biblije nepogrešiva jevanđeljska Istina. Neka sam kockar, smatram da je bolje da grešim ako mislim da Isus sedi sa Božije desne strane u raju nego da mislim da nije tako. Ako on nije tamo, šta sam izgubila? Verujem u Boga svim svojim srcem. Neprihvatanje Isusa kao jedinog pravog Boga nikako ne ometa niti narušava verovanje u Njega i prihvatanje Istog. Priznajem, cenim i poštujem jednog svemoćnog pravog Boga i Njegov suverenitet. Isto tako, prihvatam i cenim Njegovog Sina, Mesiju Isusa Hrista. Ovo mi nalaže Sveta Biblija i ukoliko me to čini jeretikom, sektašicom ili nehrišćankom – onda priznajem da sam kriva.

> Biblija nije napisana za nevernike, već za one koji su voljni da marljivo tragaju za istinom. Kako bi stigao do istine, čovek mora da ima veru u Boga i da veruje u *integritet Njegove Reči*. Važno je marljivo proučiti i shvatiti da Bog ne ceni proučavanje radi samog proučavanja. Bog neće podariti razumevanje onima koji su jednostavno znatiželjni. Hrišćanin mora da ima srce da dođe do spoznaje i da postupi prema istoj, koju pronađe u Svetom pismu. Molitva i vera u Božiji rad su neophodne kako bi se pravilno razumela Biblija i uvidela njena veličanstvena preciznost i harmonija. [1]

Uvod

Ovu knjigu ne bih mogla da napišem bez saradnje, dozvole i ohrabrenja od strane onih koji imaju daleko više znanja od mene po pitanju Trojstva. Učenjaci, učenici Reči, profesori, učitelji koji su godine proveli u potrazi i istraživanju kako bi odvojili duhovne činjenice od mita, svi su mi bili od velike pomoći. Informacije koje sam od njih dobila bile su neprocenljive i kao od Boga poslate za mene i ostale ,,mislioce" poput mene koji su izabrali da ne prihvate teoriju misterije jer Bog otkriva svoju istinu na stranicama Svetog pisma. Odabrala sam da sama utabam svoj put i da me ne povede pristrasnost ,,ortodoksiji", grčkoj mitologiji, helenizmu i platonizmu, i da se umesto toga priklonim hebrejskoj teologiji, za koju verujem da predstavlja istinito jevanđelje i učenje Isusa Hrista.

Braćo moja, u ovoj knjizi ću pokušati da vas inspirišem da sami istražite dogmu Trojstva, da se ozbiljno zainteresujete za ovu temu koja je itekako zapostavljena od strane hrišćana. Nadam se da ću uspeti do neke mere da edukujem i podstaknem hrišćane koji tragaju za istinom da se *zauzmu* za Isusa. Nema sumnje da do sada niste smatrali da je ovo tema koju treba istražiti, ali se nadam da će moja knjiga dokazati da postoji veoma dobar razlog za detaljnije i dublje proučavanje koje svaki hrišćanin treba da sprovede kako bi odvojio istinu od mita. Za hrišćanina ovo ne treba da bude izbor nego obaveza. Ne sumnjam u to da su me Bog Otac i Isus Hrist uputili na ove hrišćanske autore, a svi vi koji *sumnjate* u Trojstvo, razmotrite ove knjige kako bi ste se opremili znanjem i boljim razumevanjem tekstova koje Trijadolozi koriste kao ,,dokaze" a koji su pogrešno predstavljeni i pogrešno protumačeni. Ovim knjigama ne nedostaje *veliko otkriće* o znanju vezanom za Sveto pismo koje će vas *održati* na duhovnom nivou i potvrditi vam ono u šta ste sumnjali da je istina a pri tom nisu naoružane *razumljivom* egzegezom kojom bi to isto i dokazale. Imaćete hrabrosti da se oduprete ,,zlostavljanju od strane bastiona sveštenstva." Znanje je moć.

Dugi vremenski period, nisam bila svesna da su mi bile dostupne informacije koje bi mi omogućile da se suprotstavim trijadološkoj teoriji koja je toliko čvrsto prihvaćena i izuzetno *ovekovečena* od strane crkava današnjice. Ovo ograničenje me je činilo izuzetno frustriranom, izolovanom i samom, imala sam osećaj da ne mogu nikome da se obratim kako bih dobila iskrene odgovore na toliko zbunjujućih pitanja. Što je još gore, osećala sam da je moje znanje o Trojstvu toliko oskudno da sam sebe smatrala donekle glupom. Da li sam zaista

mogla da budem toliko slepa, nesposobna? Nakon što sam pročitala i proučila nekoliko knjiga na temu Trojstva, pretpostavila sam da ću vremenom biti na istoj stranici kao i svi ostali; ali, avaj, u knjigama nisam pronašla nikakvo čvrsto razumevanje. Nisu me ni prosvetlile što se tiče toga zašto je Trojstvo bilo od tolikog fundamentalnog značaja u mom odnosu sa Bogom, niti mi je u svetim spisima bilo razjašnjeno zašto je verovanje u Trojstvo bilo obavezno za spasenje, služile su samo da me dodatno zbune. Što se tiče njihovih namera i svrha, smatram da ovim knjigama nedostaje logika, da su iskrivljene i da su samokontradiktorne. Dešavalo se i da pomislim da hrišćanima mora da ponekad nedostaje mozga kako bi poverovali i sve uvrnute dvosmislene stvari koje propagiraju autori ovih knjiga.

Internet je izuzetan izvor podataka i prepun je edukativnim i informativnim knjigama koje su pružile razjašnjenje tekstova koje Trijadolozi smatraju dokazima svojih stavova, kao i britko razumevanje istorije teologije. Dok je bilo onih koji su podigli svoje noseve pri pomenu interneta, iako on (kao i sve ostalo u našim svakodnevnim životima) ima i svoju tamnu stranu, ne može se poreći da nam je veliki rezervar činjenica uvek na dohvat ruke. Pored toga što mi je pružio vredne informacije, važnija svrha interneta je ta što on služi kao sredstvo umrežavanja i združivanja braće sa sličnim umom. Ali bez sumnje, najjači dokaz koji imam o *ljudskoj prirodi Isusa Hrista* jeste Otkrivenje jedine istinite Božije reči u *Svetom pismu.* Odmeravam sve što pročitam i čujem u Svetom pismu, odlučila sam se za to da ne prihvatim isključivo čovečiju reč kao Biblijsku istinu. Zaista, moje mišljenje je samo po sebi beznačajno sve dok ne dobijem adekvatne dokaze kojima bih podržala svoja ubeđenja, jer svako ima svoje mišljenje.

Hvala Bogu, nekoliko godina je prošlo otkako sam započela svoje istraživanje Trojstva, i iako sam još uvek *mala beba* što se tiče mog poznavanja Trojstva, osećam da sam izbegla nejasnoće, konfuziju i kontradikcije i da sam postala prosvetljena. U početku, pred mojom znatiželjom vrata su bila zalupljena ali zbog Božije milosti i saosećanja (pored molbi moje duše za razjašnjenje), na moje iznenađenje, vrata su počela da se širom otvaraju i u moj život su ušle neke divne knjige i braća istoga uma koja su odgovorila na moje mučne molitve za pomoć. Sada sam stekla potpunije razumevanje Svetog pisma, a najviše sam se usredsredila na mistiku Trojstva. Shvatila sam da nisam sama u svojoj potrazi, i da ima mnogih poput mene koji odbijaju da budu zavedeni i/ili zaplašeni od strane pristalica trijadološke dogme. Iako smo ja i oni sličnoga mišljenja ostavljeni da

plivamo uzvodno protiv moćne struje popularnog verovanja, mi odbijamo da se predamo čovečijim pravilima.

> Praktično učenje bez čvrste teologije je isto toliko siromašno kao i teologija bez praktičnog učenja. U Novom zavetu se ne pravi razlika između ortodoksije i ortopraksije (dobre prakse) koju mi često pravimo, a koliko ja vidim ne postoji nijedan nagoveštaj u Svetom pismu da će Bog oprostiti loše ponašanje pre nego lošu teologiju, ili obrnuto. Mi moramo da podučavamo i o jednoj i o drugoj i da to radimo na dobar način. [2]

Veoma me pogađa nedostatak znanja i razumevanja kod onih koji dobro poznaju Pismo a imaju malo ili nimalo znanja o istoriji Trojstva i njegovoj *Ortodoksiji koju je nemoguće razumeti* u verama koje su stvorili ljudi. Današnji hrišćani imaju 1700 godina nasleđenog verovanja koje je utemeljeno u njihov sistem verovanja da ga je skoro nemoguće ukloniti. Odrasla sam verujući u to da je Isus *bio Sin Božiji*, a značenje Trojstva mi je zapalo za oko tek kada sam napunila 40 godina. Bila sam zapanjena i užasnuta. Kako je ovo moguće?

Zar Sveto pismo ne objavljuje *jasno* i *eksplicitno* da je Isus Hrist Sin Božiji? Kako su onda Trijadolozi došli do zaključka da je Hrist Jedan pravi Bog? Ovo se najverovatnije desilo putem porodičnog nasleđa, sveštеničke ili *crkvene doktrine*. Do ovog zaključka sigurno nisu stigli putem Svetog pisma! Nažalost, previše hrišćana slepo prati svoje sveštenike i crkvene vere i smatra da oni pružaju nepogrešivu istinu, i podstaknuti su da je prihvate ne postavljajući pitanja. Čovek mora da stane na trenutak i da se zapita: Ko je napisao vere i doktrine? Zar oni koji su ih napisali nisu bili puki smrtnici koji su se oslonili na svoje *lične interpretacije* Svetog pisma? Zaista jesu, i nastavljaju da svoje zaključke proglašavaju neprikosnovenom ,,istinom", doktrinom po kojoj ostali moraju da postupaju.

,,Pobednici pišu istorijske udžbenike". Nije ni čudo što većina trijadološki nastrojenih hrišćana nikada nije ni čula *čitavu priču* o unitarijanističkom izazovu upućenom ortodoksiji „Trijadologa" – Jedan Bog & Jedan Gospod

1. Nekoliko reči

Pitali su me koja je svrha mog pisanja ove knjige, i da buden najiskrenija, u početku nisam ni sama znala odgovor na to pitanje. Zašto sam na sebe preuzela toliko težak zadatak? Nakon temeljnog duhovnog traganja, došla sam do zaključka da od srca želim da iskažem nešto ispravno a što zaslužuje da bude razmotreno i što mora biti rečeno! Samim tim, primarni ciljevi zbog kojih sam napisla ovu knjigu su sledeći: 1) edukacija onih koji otvorenog uma tragaju za istinom, 2) davanje glasa mojoj unitarijanistički nastrojenoj braći koji veruju u ljudsku prirodu Isusa Hrista i Jednog Pravog Boga i 3) molba Trijadološki nastrojene braće da prestanu da sude. Smatram žalosnim to što toliko mnogo Hrišćana nemaju nikakvu predstavu o poreklu Trojstva i razlogu njegovog uvođenja. Zbog svog neznanja vezanog za ovaj problem, onu sa slobodom nepravedno i strogo sude svojoj braći Unitarijancima. Ja i svi oni koji imaju sličan stav kao ja smo ocrnjeni, demonizovani, prekoreni i prognani, zabranjeno nam je pričešće, smatraju nas jereticima, sektašima, nespasenima, antihristima, nehrišćanima. Trijadolozi slepo svoju veru postavljaju u dogmu misterije koju sankcionišu vere koje su uvedene tokom vekova još od 325. godine nove ere. Doktrina Trojstva je problem koji traje

i ostaje nerešiv već 1700 godina, i vešto je gurnuta pod tepih uz veliku dozu obmane, dok je sveštenstvo odlučilo da se pravi gluvo i slepo, da ne čuje i ne vidi ono što je očigledno apsurd i nepoštovanje Božije Reči! Nažalost, većina trijadološki nastrojenih hrišćana nije ni svesno ove činjenice. I dok sam u potpunosti svesna toga da moj stav po pitanju Trojstva nije popularan ni prihvaćen, i toga da nisam učenjak Biblije ispunjen znanjem o Svetom pismu poput onih učenijih i obrazovanijih od mene koje sam upoznala; ipak, ne dozvoljavam da ova ograničenja narušavaju moju potragu za prosvetljenjem koje dolazi od Božije reči a ne čovečijih ubeđenja. Sledi odlomak iz divne i inspirativne knjige pod nazivom Jedan Bog i jedan Gospod.

Danas, vidimo sve manje i manje Hrišćana koji zapravo cene pisanu Reč Božiju i smatraju je jedinim pravilom vere i postupanja. Umesto toga, previše Hrišćana daju prazna obećanja biblijskim autoritetima ali se zaprao oslanjaju na druge standarde vere: istorijskom postupanju Crkve, svedočenju svojih omiljenih sveštenika, „vođstvu duha“, sopstvenim osećanjima, itd. [3]

Dok sam lično ispitivala „ljude na ulicama“, zapanjilo me je to što većina Hrišćana ne može da definiše Trojstvo. Oni vide Boga kao Oca, Isusa kao Boga, pa samim tim i *Boga Sina*. Možda čak i vide Isusa kao Sina Božijeg ali ga takođe prihvataju i kao Boga ili Bogočoveka jer su tako *uslovljeni* da veruju. Oni ga ne prihvataju kao stoprocentno ljudsko biće, tj. seme Božije. Jedna osoba mi je nedavno rekla da njegova majka veruje da je Isus *Sin Božiji*, ali i da ona takođe veruje u Trojstvo. Kako je to moguće? Nije. Isus je Sin Božiji, ili je on, kako Trijadolozi tvrde, “Bog od krvi i mesa.“ Ne može da bude oba. Verujem da za ovo možemo okriviti nejasnoću definicija. Bez obzira na sve, ono je pravi primer toga da ljudi biraju u šta će verovati a pri tom ne poseduju dobro poznavanje Biblije i ne shvataju je kako treba. Molim vas razmotrite sledeći citat iz knjige pod nazivom Jedan Bog i jedan Gospod.

Iskusili smo to da mnogi ljudi koji kažu da veruju u Trojstvo zapravo ne znaju koja je to ortodoksna definicija Trojstva. Kada je objasnimo njima, obično dobijemo odgovor: *„Dobro, ja ne verujem u to.“* Osnovni princip tradicionalne doktrine Trojstva je da su „Otac, Sin i Sveti duh - Bog“, da su oni jednaki, podjednako večni i njih trojica zajedno sačinjavaju jednog Boga.“ Mnogi ljudi misle da je Trojstvo jednostavno verovanje u Oca, Sina i Svetoga duha, ali to nije slučaj. [4]

„Testirajte sukobljavajuća verovanja. Ljudi mogu da veruju u šta god žele, ali to ne znači da je to u šta veruju istina. Pitanje je: Zašto verujete u to što verujete? Da li to ima smisla? Da li možete to da definišete? Mi mislimo da je zdravo kritički ispitati religiju i to je svakako konzistentno sa onim što u Bibliji piše – testirajte sve a držite se istine.“

- Lee Strobel, *The Case for Christ*

Sledeća izjava je uzeta iz revolucionarne knjige pod nazivom *Doktrina Trojstva: Rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo*, a koju su napisali Anthony Buzzard i Charles F. Hunting:

Od početka zabeležene istorije, strah od religijske konkurencije je doveo do izvesne ratobornosti među zvaničnim čuvarima vere. U jednoj takvoj atmosferi izgleda da nema mesta za mirnu i otvorenu diskusiju o razlikama. Moramo se zapitati na koji način vidimo svaku pretnju upućenu našim ubeđenjima, bilo da je ona zamišljena ili stvarna. Idealan odgovor na izazov jeste imati pokoran i radoznao stav, kada je čovek spreman da razmotri dobre i loše strane svega što je stavljeno ispred njega na razmatranje. Nažalost, tradicionalni religijski sistemi često na svaku pretnju odgovaraju status quo-om uz neprijateljstvo i beskompromisnost.

Ne mogu više da ćutim a da imam i čistu savest, moram da ukažem na *nepravde* koje još uvek čine popularne crkve, njihovo sveštenstvo i laici. Bez obzira na udarce koje moram da istrpim, neću odustati od namere da razrešim ovo nečuveno i pogrešno učenje. *Znam* da postoje hiljade ljudi koji se otvoreno ili tajno bore sa Trojstvom. Mnogi ne znaju gde da potraže istinu na pitanje: Da li je Isus Sin Božiji ili Bog? Tokom vekova, mnoga pobožna Božija deca usmrćena su,

prognana ili su im životi uništeni zbog toga što su verovali u Jednog Pravog Boga i u *ljudsku prirodu* Isusa Hrista. Da mi ne-trijadolozi nemamo *pouzdanu* osnovu za ono u šta verujemo, onda bi naša hrišćanska braća imala pravo da nas osuđuju, ali mi imamo više biblijskih dokaza od onih koji osuđuju i sude na osnovu sopstvenog *krhkog* sistema verovanja – doktrine koju čak i oni koji je podržavaju smatraju misterijom. U svom neznanju, oni idu toliko daleko da tvrde da *Bog nije imao nameru da ga sopstvena deca razumeju* - On je misterija! Krivicu za ovo pogrešno mišljenje pronalazim u ideologiji punoj grešaka. Oni što predvode i podučavaju sopstveno „stado" da prihvati ovaj apsurd treba da snose svu krivicu. Ali, avaj, i oni su žrtve vekovima stare vere nametnute ozloglašenim Nikejskim saborom i narednim saborima.

Da li sam bila u nekakvom vakuumu dok sam prisustvovala događajima u crkvi? Gde sam bila te nedelje kada je sveštenik propovedao o Trojstvu? Zašto ovo pitanje nije nikada postavljeno na časovima veronauke? Moja porodica je oduvek verovala u Isusa, jedinog začetog Sina Božijeg. Za nas, nikada nije ni postojalo pitanje ko je zapravo Isus? Verovali smo u ono što piše u Bibliji. Zar propovednici nisu uvek govorili o Bogu **i** Isusu Hristu Njegovom Sinu? Kako sam ja mogla da dodjem do toga da je *Isus Bog?* Meni i mojoj porodici a siguran sam i mnogim drugim hrišćanima, Trojstvo je jednostavno podrazumevalo Boga Oca, Isusa Hrista Njegovog Sina i Svetoga Duha. Malo sam se pozabavila time i, na svoje zaprepašćenje, otkrila da Trojstvo podrazumeva to da je *Isus Bog od krvi i mesa – Bog u tri Osobe.* Za hrišćane, ovo je bilo prihvaćeno verovanje. Bila sam zapanjena. Kako je to moguće? Zašto ja ovo nisam znala? Zgrozila sam se i odbila da verujem u jednu ovakvu besmislenu teoriju. Možeš dovesti konja do vode ali ga ne možeš naterati da je pije, i ja *nisam* imao nameru da pijem ovu mutnu, prljavu vodu! Trojstvo za mene nije imalo smisla. Možda sam tvrdoglava ali nisam bila toliko tvrdoglava kao moja opozicija koja je verovala u ono što je naučena i koja je uslovljena da u to veruje čitav život.

Draga braćo, molim vas razmotrite ove lekovite reči Grega Deublea, autora knjige pod nazivom *Ovo mi nikada nisu rekli u crkvi:*

Vreme ja da mi u crkvi čujemo drugu stranu priče. Popularne crkve često smatraju sektašima, poput Jehovinih svedoka, sve one koji se protive doktrini Trojstva a nije istina da su oni takvi. To je javni mit. Neki od najvećih mislilaca svih vremena protivili su se doktrini Trojstva. Ser Isak Njutn, Džon Lok, Isak Vats i Džon Milton su se protivili ideji da je Bog trojica u jednom. Tomas Džeferson je takođe bio zakleti netrijadolog. Mnogo je onih u mom pokretu pod nazivom Hristove crkve koji nisu svesni toga da je u početku u SAD među našim članovima bio i značajan broj unitarijanaca, tj. vernika koji veruju u to da je Bog jedan a ne trojica. Članovi Hristovih crkava ne znaju da je jedan od naših najvećih vođa Barton W. Stone, takođe zakleti antitrijadolog. Neverovatno je to što su on i Alexander Campbell onog trenutka kada su se rukovali u Kejnridžu i spojili svoje crkve u jedno udruženje, to su uradili kao „braća Gospodnja“. Sopstveno svedočenje Barton Stonea je sledeće: „Naleteo sam na doktrinu Trojstva ... trudio sam se da u nju poverujem, ali nisam svesno mogao da pristanem na istu.“ [6]

Sumnjam da i jedna osoba koja *nema* nikakvo znanje o „Trojstvu“ može da pročita Bibliju od početka do kraja i da dođe do zaključka da je Isus Bog. Trojstvo je moralo da bude indoktrinirano u Hrišćane. Njih uče da moraju da veruju u Trojstvo, ili što je još besmislenije, da ne moraju da ga razumeju – pošto je ono misterija. Zaista, moje iskustvo je da mnogi u crkvi ne shvataju Trojstvo ali, poput konja sa naočnjacima, oni se *pretvaraju* da razumeju i prate svog vođu. Mentalitet stada suvereno vlada.

Za razliku od mene, većina hrišćana se opredelila za ćutanje. Ne daj Bože da se neko obrati *moćnicima* i da ih razljuti. Svako želi da bude voljen i prihvaćen; retko ko poželi da poljulja čamac; većina jednostavno želi da očuva crkvenu „poruku“. Ovo je neizgovorena liturgija i nečujni refren. Što se tiče mene, odabrala sam da na sebe preuzmem odgovornost, i odbijam da se odreknem verovanja u *ljudsku prirodu* Isusa Hrista – čoveka iz Galileje. On nije odustao od mene, već je za moje dobro umro užasnom smrću, razapet na krstu. Dakle, nezadovoljna objašnjenjem da je u pitanju „misterija“ , započla sam sopstvenu pretragu kako bi došla do čvrstih i razumljivih odgovora – odgovora koje, moram priznati, nisam mogla da dobijem od onih iz moje crkve. Čovek bi pomislio da sam tragala za tajnama CIA, kada sam postavljala ta pitanja.

Greg Deuble iznosi sledeće uverenje:

Verujem da je vreme da se hrišćani iskreno suoče sa ovim izazovima. Više nije prihvatljivo to što se hrišćani uzbuđuju kada neko ljulja njihov stari čamac verovanja poštenima pitanjima. Stav da se ne sme dozvoliti da brod potone, čak iako na kraju to podrazumeva iznošenje broda iz vode, više neće biti prihvaćeno. Ako kako Lockhart upozorava, hrišćani ne zauzmu stav na račun razumnog učenja i duhovne diskriminacije, pronaći će sebe intelektualno na cedilu i zarobljene u crkvi koja je voljna da žrtvuje napredak i otkriće i koja se drži pogrešnog i arogantnog verovanja da ništa ne bi trebalo da bude dodato (ili oduzeto) od hrišćanskog korpusa. Sledi izjava biskupa Spongea:[7]

„Davno sam doneo odluku da ne mogu da žrtvujem učenost i istinu kako bi zaštitio slabe i religijski nesigurne ljude. Vidim još jednu publiku koju crkva izgleda da ignoriše. Publika je sačinjena od brilijantno obrazovanih muškaraca i žena koje u crkvi pronalaze jednog boga koji je premali da bi bio Bog njihovog života, znanje koje je previše ograničeno da bi bilo ubedljivo ili sujeverje koje je toliko očigledno da se ne može sa ozbiljnošću posmatrati.“

Draga braćo, Greg Deuble priznaje da ne podržava biskupa John Shelby Spongea kada su u pitanju njegova interpretacija rukopoloženja homoseksualaca i neki drugi problemi, bez obzira na to on iznosi sledeće izjave:

Shvatam da su moja sada odrasla deca deo te publike. Želim da pronađu u hrišćanskoj crkvi Jevanđelje koje uzima za ozbiljno savremene izazove koje postavlja nauka i biblijsko učenje današnjice. Za njih želim Jevanđelje koje je oslobođeno stega i slepila nanesenih od strane ljudske tradicije, Jevanđelje koje ima savremenu moć da obožava Boga istine i života, Isusovog Boga koji ne mora da bude zaštićen i sakriven iza antiintelektualne proze u strahu od svetlosti. Isus je postavio izazov stereotipovima svoga doba. On bi ponovo to uradio da je fizički prisutan. Draga braćo, slažem se sa procenom koju je izneo Greg Deuble i želela bih da dodam da verujem da je izjava Biskupa Spongea takođe primenljiva i na mnoge trijadološke hrišćanske fanatike u svim popularnim crkvama kada je u pitanju Trojstvo.

Ono što me je navelo da istražim trijadološku dogmu bio je niz događaja koje smatram izuzetno uznemirujućim. Kada sam rekla da ne verujem u Trojstvo, kao odgovor dobila sam rečenice poput:„O draga pa ti nisi spasena!“ Drugi su odgovarali da nisam hrišćanka. Jednom me je u srce pogodio jedan previše zanesen

hrišćanin; jednom prilikom mi je rečeno da je Satana taj koji me predvodi. Dešavalo se i da me oni koji poznaju „Istinu“ sa uštogljenim stavom, lažno zainteresovani i puni sebe tolerišu. Rečeno mi je da se obratim jednom dobronamernom učitelju po pitanju svoje opsesije dok je drugi vikao na mene govorivši mi da sam „nedokazna“! *Ova gospoda su mi se od tada izvinila.* Mojoj sestri, koja je takođe odbila Trojstvo, jedan pobožan i religiozni kolega rekao je da će se moliti za njenu dušu. Jedna poznanica je jedva prestala da mi se smeje i podrugljivo mi je rekla da sam bogohulna jer ne verujem u *Boga Sina*. Pokušao sam da joj stavim do znanja da Trojstvo vodi poreklo od Nikejskog sabora ali nije htela ni da čuje! Takođe mi je ponuđen veliki broj analogija, kao da one nekako mogu da dokažu da je Isus Bog. Na primer, rečeno mi je da „Sveti, Sveti, Sveti”, himna u šestom poglavlju Isaije *podrazumeva* Trojstvo! Trostruko ponavljanje naglašava Božiju beskonačnu svetost. Očajni sveštenici i laici će se *uhvatiti* za bilo kakve analogije ili implikacije u Svetom pismu i van njega kako bi predstavili Isusa kao Boga i to da je Bog sastavljen od *tri* zasebna entiteta.

Kada se osvrnem za sobom, mislim da je moja najveća greška bila ta što sam pokušala da podelim informaciju do koje sam došla sa svojim kolegama i svakim ko je hteo da sluša. Previše zanesena, u srcu sam osećala da sam otkrila jedno predivno skriveno blago i nisam mogla da dočekam da podelim vesti sa drugima. Ali umesto da me dočeka radoznalost i prihvaćenost jer sam imala vredan (iako različit) koncept vredan razmatranja, ono što sam imala da kažem bilo je uzalud, jer su moji slušaoci bili zatvorenog uma i neprijateljski nastrojeni. Koliko sam samo bila naivna! Kao rezultat toga, ja sam praktično sastavila sopstveni epitaf koji se tiče mog *kredibiliteta* u mojoj crkvi. Jedna mlada dama mi je rekla da ne želi da stavlja pod znak pitanja sopstvenu religiju. Druga mi je rekla da nema želju da se time bavi. Treća je rekla da ne može da podnese pomisao da Isus nije Bog. Četvrta je rekla da veruje u ono što joj je rečeno. Peta mi je predložila da pročitam dela C.S. Lewis. Šesta me je pitala: „Koja je tvoja poenta?” *Zaista, koja je moja poenta?*

Ove reakcije su samo podstakle moju znatiželju, pa sam odlučila da informaciju potražim tamo odakle je ona stigla. Počela sam lično da se raspitujem svuda, bez ikakvih ograničenja. Doktorske kancelarije, bolnice, restorani, prodavnice, tržni centri, saloni lepote, internet – gde god možete da zamislite, ja sam se tamo raspitivala. Moja otkrića su veoma zanimljiva, u najmanju ruku. Rezultati bi bili smešni da nisu toliko *patetični.* Većina ljudi je znala šta Trojsvo podrazumeva: Boga Oca, Sina i Svetoga duha, i velika većina (ali ne i svi) verovala je da je *Isus*

Bog od krvi i mesa. Međutim, retko ko je znao da se reč „Trojstvo" ne pominje nigde u Svetom pismu, a niko, ponavljam, *niko* nije znao poreklo Trojstva niti išta o Saboru u Nikeji! Što se njih tiče, Nikeja može da bude naziv za novi ukus sladoleda ili miris parfema. Htela bih da kažem da sam bila šokirana otkrićem, ali to ne bi bilo tačno. Na osnovu toga koliko su malo moja crkvena braća znala o tome, nije me začudilo to što su oni kojima sam postavljala pitanja bili manje informisani. Još više su me zabrinuli oni koji redovno idu u crkvu a kojima nije bilo stalo, niti su se uznemirili kada sam pokušala da im objasnim poreklo i istorijsku osnovu dogme Trojstva. Ko sam ja da me saslušaju ili da mi veruju? Mnogi 10, 20 ili 30 godina odlaze u crkvu i čvrsto su verovali u ono što im sveštenstvo kaže. I ni u šta drugo! „Otac i ja smo jedno", mnogi bi sa samouverenošću izjavili i pri tom se uštogljeno nasmešili, bez sumnje u to da su me smatrali zilotom i sektašem koji je upravo ispao iz kućice na drvetu i slomio lobanju.

„Zahvaljujem se Bogu na tome što nemam *talente* koji me navode da odbijam sve ono što ne mogu da razumem." Već sam rekla da ovo nije razlog zašto ja odbijam doktrinu Trojstva, ali se zahvaljujem Bogu *što mi je dao talente* da sama prosudim o onome što je *otkriveno* i za pravu upotrebu tih talenata odgovorna sam Bogu. – **Mary Dana**.

Ponekad sam, draga braćo, iznenađena što neki od ovih Hrišćana nisu raširili svoja krila; oni su prepuni svetosti i samouverenosti. U drugu ruku, oni koji nisu redovno posećivali crkvu (ili je uopšte nisu posećivali) ovu temu su smatrali interesantnom i slušali su otvorenog uma. Ono što sam na osnovu sopstvenog raspitivanja zaključila jeste da se prevelik broj Hrišćana krije iza *pogrešnih uverenja* koja se tiču ove doktrine, a hard drajvovi njihovih umova nisu programirani da prime i obrade informacije suprotne njihovim pogrešnim podacima. Moja lična interesovanja su dokazala ono u šta sam svo vreme sumnjala: što se tiče ovog pitanja crkve su izneverile svoje stado. Jeste li se ikad zapitali zašto?

Ovo pogrešno tumačenje Novog zaveta nastavlja se dan za danom, to traje već vekovima, još od kako su najraniji evanđelisti pretresli Bibliju kako bi pronašli izolovane tekstove (često samo Jovanove), ignorisali stih 17:3 Jevanđelja po Jovanu, kako bi proizveli „Boga Isusa", drugog člana Trojstva. Izgleda da im nije palo na pamet da vera koju je deklamovao i potvrdio Isus, vera Izraela, mora da okonča ovaj iscrpljujući i naporan pokušaj da se donese zaključak da je Isus verovao u ono što nije – u ono što ni sam Bog ne veruje, a to je da je On tri Osobe, i da je Njegov jedinstveno začet Sin jednak Bogu i podjednako večan kao i On. Sam Bog nikada nije bio Trijadolog.[8]

Postoji jedna stara italijanska izreka koja se prenosi sa kolena na koleno, koja može poslužiti kao uteha: „Mudar čovek promeni mišljenje a neznalica nikada"

-Mary Dana

Toliko hrišćana ne poseduje dovoljno znanja ili je neinformisano, ali u njihovu odbranu želim da kažem da to nije *u potpunosti* njihova krivica. Bez obzira na to, pitam se zašto oni koji su sumnjali u to nisu sami *pokrenuli istraživanje*. Ali, ponovo u njihovu odbranu želim da dodam da čak i ako bi počeli da istražuju, većina ako ne i sve knjižare i biblioteke ne poseduju netrijadološke knjige a crkve svakako ne podstiču istragu – daleko od toga. Samim tim, zar je čudno to što hrišćani nisu edukovani po ovom pitanju? Ako želiš da ljudi ostanu neznalice i pod tvojom kontrolom, samo im oduzmite izvor informacija - knjige i svaki vid literature. Uvedi zastrašivanje, netoleranciju i strah, iznad svega, obeshrabri radoznali um! Ove *strategije* su obimno primenjivane tokom istorije. Ali sada u dvadeset i prvom veku, ako ljudi ostanu neznalice, to je njihov *izbor*, za to ne možemo da okrivimo nedostatak informacija. Nažalost, *interesovanje* je ono što nedostaje.

Anthony Buzzard iznosi sledeću izjavu: „Mali broj crkvenjaka je došao da spase situaciju i uvredljivim rečima su date nove definicije, nepoznate rečnicima ili leksikonima. Rečima Biblije koje su relevantne za poreklo Sina Božijeg jednostavno je oduzet njihov stvarni značaj. Učeno sveštenstvo je dobilo zadatak da objasni nova značenja biblijskih reči i da ih preokrene u skladu sa teologijom. Oni su postali čuvari ovih ezoteričnih, neuobičajenih značenja. Javnost koja obično shvata reči u smislu koji stoji u rečniku, smatra se nesposobnom da sudi o „višem smislu" dodeljenom rečima od strane obrazovanih crkvenih vođa. A rezultati ovog izvrtanja značenja jedostavnih reči ostaju sa nama do dana današnjeg. Ponekad radoznali članovi crkve su primorani da se ne zamaraju „teološkim pitanjima koja je najolje prepustiti „ekspertima".[7]

Oni koji donose odluke:

Ozloglašeni Nikejski sabor održan 325. godine nove ere, sazvan je od strane vladara Konstantina kako bi se razrešile brojne činjenične razlike koje su stvarale konfuziju i netrpeljivost u crkvi. Sabor je trajao 40 dana i bilo je prisutno 250 do 300 biskupa. To je bio prvi ustanovljeni ekumenijski sabor koji se pozabavio raskolima koji su ometali donošenje velikog broja odluka u rastućoj katoličkoj crkvi.

Sledi odlomak iz Greg Deubleove knjige pod nazivom *Ovo mi nikada nisu rekli u crkvi:*

Naredni crkveni sabor u Konstantinopolju, održan 381. godine nove ere, dodao je da je Isus „rođen od Oca pre celokupnog vremena." Zatim, 451. godine nove ere, na Saboru u Halkidonu, poznatoj formuli je dodato i to da je Isus bio „pravi Bog, pravi čovek" i da je jednosuštnom Ocu, kada se posmatra Božanstvo, a u isto vreme jednosuštan nama, kada se posmatra čovečanstvo ... Pre celokupnog vremena on je začet od strane Oca kao Božanstvo, ali u poslednjim danima, radi nas i našeg spasenja, on je rođen od strane Marije, Device, nosioca Boga, kao čovek."[10]

Dakle, suštinski formulisano u četvrtom veku, ovo viđenje govori o „Bogu Ocu, Bogu Sinu i Bogu Svetom duhu." Istorijski gledano, ova „katolička" interpretacija promovisana je dekretom i silom. Oni koji nisu pristali na istu bili su ekskomunicirani iz katoličke crkve. U šestom veku, Rimski imperator Justinijan doneo je dekret da bude ubijen svako ko ne prizna da veruje u ovo Trojstvo i u „dve prirode" Isusa Hrista. [11]

Smatram da je ova odluka najveće *ruglo* koja je ikada zaposelo i uprljalo hrišćanstvo, a ideja da je Trojstvo neophodno za nečije spasenje je bez sumnje najpogrešnije učenje koje je „inficiralo" judejsko hrišćanstvo. Čvrsto mislim da su nikejski oci bili toliko zainteresovani za političko, filozofsko i mitološko razmišljanje da je njihovo tumačenje Svetog pisma sadržalo ključne i fatalne greške. Zaista, činjenice koje okružuju ove sabore *ne mogu* biti zanemarene, one su veoma dobro dokumentovane. Vladara Konstantina, koji je presedao na ovom saboru, nije bilo briga koja će strana teološke debate da pobedi po pitanju ovog ozbiljnog i ključnog argumenta. Njegov primarni cilj je bio da se postigne unija unutar Rimskog carstva.

Dve primarne sile u ovom natezanju bile su Arije, koji je verovao da je Isus manji, stvoren od strane Boga ali ne i Jedan Istinski Bog, i Atanazije, koji je verovao da je Isus Bog. Obojica su se takmičila za to da se prizna njihova interpretacija prirode Isusa Hrista. Ova stalna bitka je ispunjena polemikama, političkim upravljanjem i izdajama. Svaki hrišćanin bi imao koristi kada bi istražio istoriju hrišćanske teologije nepristrasnog uma, i bez predrasuda , a *posebno* argumente koji okružuju ove ključne debate tokom drugog, trećeg i četvrtog veka, koje su toliko zamrljale i pokvarile judejsko hrišćanstvo.

Prezirem stav da je Bog misterija. Ovo je toliko dugo ubacivano u hrišćanske glave da nije ni čudo što misle da ne treba da razumeju ono što piše u Bibliji. Nakon 1700 godina pogrešnog tumačenja i zavaravanja, oni su kao git u rukama lukavog i veštog sveštenstva! Da li treba da se molim nekome koga mi je rečeno da ne treba da razumem ili spoznam? Gde je tu svrha? Sećam se još jednog događaja na času u nedeljnoj školi kada mi je simpatična dama pored mene rekla: „Srećo, ni ja ne verujem u Trojstvo; Ja verujem u svoju Bibliju. Plašim se da bilo šta kažem ali mi se dopada to što ti imaš da kažeš." Draga braćo, znam da ima dosta onih koji posećuju današnje crkve i koji ne veruju u Trojstvo ili sumnjaju u njega, ali dajte neka negativne *posledice* njihove sumnje budu poznate. Hteo bih da ohrabrim sve one koji ćute, maltretirane od strane „čuvari ključeva bastiona", da *ustanu i progovore*. Vreme je da se izađe iz ormara ... svi ostali su već izašli!

Sledi odlomak iz Greg Deubleovog istorijskog rada na temu Sabora u Nikeji:

Istorijska je činjenica da su oni koji veruju u Boga kao jednu Osobu, pored Arija, takozvani unitarijarni hrišćani, u početku trećeg veka su još uvek sačinjavali veliku većinu."[12]

U svojoj knjizi pod nazivom *Kada je Isus postao Bog*, Richard Rubenstein ističe to da Sabor u Nikeji nije bio univerzalan niti istinski „katolički" sabor. Prisutno je bilo oko 250 biskupa i skoro svi su bili iz istočnog dela Rimskog carstva. Zapravo, bilo je samo nekoliko biskupa sa zapada na Nikejskom saboru. Skoro polovina crkvenih biskupa nije došla. Zakleti protivnik Arija bio je takođe iz Aleksandrije u Egiptu. On je bio veoma nizak, riđokosi čovek koji je postao najmoćniji biskup u celom hrišćanskom okrugu. Već smo upoznati sa njim – on je Atanazije. Godinama nakon Nikeje, izglasano je da je Isus bio u potpunosti Bog i u potpunosti čovek, Atanazije je objavio da je prava katolička vera sledeća:

> Obožavamo Jednog Boga kao Trojstvo, a Trojstvo kao Uniju – niti mešamo te Osobe niti delimo suštinu – postoji jedna Osoba, Otac, druga, Sin, i treća, Sveti duh, ali Božanstvo Oca, Sina i Svetoga duha je jedno, slava je jednaka a veličanstvo podjednako večno.

Međutim, čak je i Atanazije imao problema sa sopstvenim definicijama jer je kasnije napisao sledeće o božanstvu Logosa: „Što sam više razmišljao, sve sam manje razumeo; što sam više pisao, sve sam manje bio sposoban da izrazim svoje misli." Kako bi se izborili sa ovim nerazumljivim verbalizmom (da je Bog Trojstvo u uniji, da Osobe ne treba mešati a supstancu ne treba deliti), Nikejski sabor je postavio anatemu na to Trojstvo, a koja je obavezujuća za celu crkvu: „Sveta katolička i apostolska crkva anatemiše one koji kažu da je postojalo vreme kada Sin Božiji nije bio, i da nije bio pre nego što je začet, i da je napravljen ni od čega ili od neke druge supstance ili suštine, ili da je stvoren, promenljiv i popravljiv."[13]

Lokhart to komentariše na sledeći način:

Sve u svemu, to je maleni paket koji je pokrenuo neizbežnu loptu jeresi, podigao plamen, podstakao plač i jecaje nedužnih ljudskih bića u smrdljivom vazduhu vlažnih zatvora. Zbog toga što se Crkveni sabor sastojao od ljudi koje je Atanazije opisao, Isus je prestao da bude jevrejski Mesija, Sluga Isaije koji pati, arhetipski čovek ... on je strani jevrejski Bog uguran u fizičko telo i

oslobođen kao obnovljeno pagansko božanstvo monstruoznih proporcija. (moj naglasak).

Nebrazovani i neinformisani umovi ne mogu da donesu obrazovane i informisane odluke – ovo je ustanovljena činjenica, i upravo zato ja insistiram na tome da svako ko sebe naziva hrišćaninom nauči što više može o hrišćanskoj teologiji. Knjiga Richarda Rubensteina, koja je napisana kao roman, daje mudar istorijski pregled drame, politike i religijskih polemika koje su se odigravale u Rimu u četvrtom veku. Preporučujem Vam da pročitate Rubensteinovu knjigu pod nazivom *Kada je Isus postao Bog* zbog istorijske naracije o turbulentnom periodu – periodu koji će vekovima vršiti uticaj na hrišćanstvo.

Ono što me je izuzetno zaintrigiralo jeste zašto toliki broj hrišćana ne želi da zna nešto o poreklu Trojstva! Neki su bili nadmeni, a neki previše tvrdoglavi da bi poverovali u išta drugo osim u ono o čemu su učeni. Ono što sam ja zaključila jeste da bi većina njih prigrlila „misteriju“, bez obzira na to koliko to bilo *pogrešno*, ako je predstavljena od strane onih kojima se dive, koji zbog svog statusa i impresivnih akreditacija *mora da znaju* više od njih samih. I ako „svako u to veruje“ onda *mora* da je to istinito. Lično verujem da je srž problema taj što većina hrišćana nema dovoljno samopouzdanja i hrabrosti da veruje sopstvenom sudu, i što zavise od drugih da im kažu u šta *treba* da veruju. A veoma je teško odreći se onog o čemu si učen da veruješ čitav svoj život. Priznajem da je veoma teško i bolno odreći se dugo čuvanih verovanja; stoga je trijadološka doktrina prihvatana vekovima. Molim vas obratite pažnju na stih 4:14 Prve Jovanove poslanice: „ I mi smo videli i možemo da posvedočimo da je Otac poslao Sina da bude Spasitelj sveta. Ko god da prizna da je Isus Sin Božiji, Bog u njemu stoji i on u Bogu.“

Priznajem da je Isus Sin Božiji a ne Jedini pravi Bog, ali zašto sam osuđena i prognana od strane svoje trijadološke braće? Šta to u vezi ovog stiha ja nisam razumela? Molim vas pročitajte sledeće reči koje je napisala Mary Dana:

Vreme muke, vatre i mača je srećom skoro u potpunosti prošlo. Onaj ko promeni svoja mišljenja o religiji ne mora sada, bar u protestantskim zemljama, da se plaši jake ruke crkvene moći, ili građanskog zakona, nema inkvizicije da nama vlada terorom, nema tamnica koje su spremne da nas prime, nikakva „Konkordatska forma“ nam nije nametnuta; nikakav „Akt uniformnosti“ nas ne primorava da se priklonimo određenim obredima i ceremonijama. Ali zar ne postoji vrsta progona koja je još uvek na snazi, a koja je manje ekstremna i nasilna ali prilično tegobna i ništa manje teška da bi se podnela?

Vremena zabrane, klevete, uvrede i zapostavljanja nikako nisu prošla. Hladni pozdravi, skrenuti pogledi, duga i intimna poznanstva okončana u trenutku, pričaju žalosnu priču o toleranciji koja se *zaista* primenjuje u ovoj zemlji ponosnoj na svoju građansku i religijsku slobodu na onima koji su svesno promenili svoja mišljenja. Ovo nisu jedini metodi kojima se duh nepopustljive netolerancije razvija. Sumnje koje nanose bol; direktne promene koje skoro da slome srce onome ko pati ako se ne udalji van njihovog domašaja; imputacija svakog motiva osim onog stvarnog; sve ovo mora da iskusi i podnese onaj ko smatra da je njegova dužnost da napusti stope popularne ili ortodoksne teologije, kako se ona obično tako naziva, i otvoreno prizna svoja iskrena mišljenja.

Mnogi ljudi ne mogu ni da zamisle da čovek može iskreno da se udalji od vere u kojoj je odgajan. Nezavisna misao kada je religija u pitanju izgleda da se smatra arogantnom pretpostavkom i podstiče sveopšte ogorčenje i iznenađenost. To je fenomen za koji ljudi nisu spremni. I kada pogledam oko sebe i vidim kako velika većina čovečanstva slepo prati druge, a koliko malo njih misli za sebe, koliko je malo onih koji su voljni da testiraju svoja religijska mišljenja poređenjem istih sa drugim sistemima vere, stavljanjem svih pred „zakon i svedočenje“ po pitanju Božije inspirisane reči, malo njih se čvrsto drži za istinu i prati je gde god ona vodila i smelo odbija grešku – kada ove stvari dopru do mene, iako me možda *poremeti* pokazivanje netolerancije, ja možda ne treba da budem *iznenađena* duhom koji je manifestovan. [14]

Jedan veoma istaknuti sveštenik, emeritus, da sam po pitanju svog verovanja u *manjini*, a dalje je istakao da je činjenica da to što ja imam da kažem neće napraviti veliku razliku! Jedan blizak prijatelj je takođe ponovio ovu sumornu pretpostavku, a mnogo me je pogodilo to što su se sa njim složili i članovi moje porodice. Možda su apsolutno u pravu – ali to me neće sprečiti da išta kažem. Dragi čitaoče, kada sam poslednji put proverila, i dalje je postojala sloboda štampe (izuzev naravno nekih ako ne i većine izdavača baziranih na hrišćanstvu). Zar ovo nije faktor koji je doprineo nedostatku znanja kod hrišćana? Možete se kladiti da jeste. Do dana današnjeg, oni skoro i da nisu bili izloženi opoziciji Trojstva, jer su diskusije i suprostavljajuće tačke gledišta obeshrabrene od strane hrišćanske štampe i u učionicama. Ovo znam iz *ličnog* iskustva. Dakle, gde su „radoznali umovi“ i „neverne Tome“ koji će potražiti lokalne i informativne odgovore koji se tiču ovog problema? Oni ga svakako neće dobiti u svojoj crkvi.

Sledi odlomak iz knjige pod nazivom Jedan Bog Jedan Gospod:

Sve dok hrišćani uporno podučavaju da se Bog suštinski nalazi van opsega razuma, čak do tačke da se On svodi na kontradikcije i apsurde, mnogi će biti ograničeni u svojoj mogućnosti da Ga realno i praktično upoznaju. Zatim, razne konkurentne sekte i veroispovesti radiće na tome da očuvaju sopstvenu tradiciju i svoje pretpostavke umesto da otkriju istinu i pronalaze nova otkrića baš kao što to radi naučna zajednica. Paralelna ekspanzija istinskog duhovnog znanja može da se dogodi u hrišćanskoj crkvi ukoliko se do biblijskog dokaza dođe zahvaljujući istom ubeđenju kakvo i naučnici imaju kada dođu do vidljivih činjenica u prirodi. U *nauci*, ako se hipotezi suprostave dokazi iz celokupnog Svetog pisma, ili ako se njoj suprostave određeni stihovi, onda se hipoteza revidira. Ali kada je teologija u pitanju, čak iako hipoteza nije podržana od strane čitavog Svetog pisma, ili ako nije u saglasnosti sa određenim stihovima, ona *svejedno* može da bude prihvaćena.[15]

Dakle, radi se o crkvenoj paradi koja traje poslednjih 1700 godina, odevena u svoj mistični ogrtač, koga su skrojili teolozi koji su govorili ljudima da su budale ako ne „vide“ da je Trojstvo istinito. Upravo su „imperatori“ bili ti koji su zastrašivali hrišćane čitavo to vreme preteći im društvenim i religijskim prognanstvom, pa čak i smrću. Oni su zatim upotrebili pomirenje velike većine kako bi ojačali svoju elitističku „mudrost“. *Među posmatračima, međutim, bilo je onih koji su se izdvajali, muškarci i žene koji se nisu plašili toga i u svojoj potrazi za Bogom sunarodnici smatraju budalama. Sigurno Bog i Njegov Sin sada plaču pri pomisli na to koliko je njih ućutkano tokom godina, ne Svetim pismom niti racionalnim i prijateljskim ubeđenjem već zastrašivanjem i mačem.* (moj naglasak).

Zaista je neophodno da Hrišćani prihvate jedinstvo trojice – Boga, Isusa Hrista u Svetoga duha – *kao tri zasebne osobe, a koje čine jedno?* Mislim da bi šira i dublja analiza Svetog pisma učinila da oni koji tragaju za istinom bolje razumeju „dokazne tekstove” koji su *ovekovečili* Trijadološku misao. Celokupno Sveto pismo, bez sumnje, pruža istinu o tome da je Isus jedini začeti Sin Božiji. Ono što je zanimljivo jeste to da ti dokazni tekstovi sadrže argumente do kojih se dolazi *izvođenjem zaključaka i implikacijama.* Netrijadološke knjige koje sam pročitala pružile su mi razumnije i preciznije, mada provokativnije, interpretacije koje sada ni sveštenstvo, ni trijadološka literatura a ni predavanje nisu *mogli da daju, želeli da daju ili dali.* Većina hrišćana je izloženo samo onom što veroučitelji

znaju o Trojstvu. Sledi odlomak iz izvanredne knjige pod nazivom *Doktrina Trojstva: Rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo.*

Mnogi posvećeni hrišćani su trenutno pod uticajem gnostičkih i mističnih tendencija koje utiču na crkvu. Ali mnogi nisu ni svesni toga da su filozofske, mistične ideje zaposele crkvu od drugog veka pa nadalje putem „Crkvenih očeva" koji su zakoračili u pagansku filozofiju i postavili osnove vera koje se danas nazivaju „ortodoksnim". Seme trijadološke doktrine je zasađeno u mišljenju Justina Mučenika, hrišćanskog apologete iz drugog veka koji je „u Platonizmu pronašao najbliži pristup hrišćanstvu i smatrao da nije potrebno mnogo da bi se duh platonizma i njegovi principi preneli u hrišćansko Otkrivenje."[16]

Autori knjige pod nazivom *Jedan Bog i Jedan Gospod* iznose sledeće uverenje: Jak argument protiv ideje da je Bog postao čovek kako bi iskupio nas jeste da ne postoji jedno jedino proročanstvo koje podržava tu ideju. Nigde u korpusu proročanske literature ne stoji da je Bog ikada imao nameru da od sebe načini čoveka kako bi iskupio čovečanstvo. Sva proročanstva govore o ljudskom biću koje će biti jedino kvalifikovano i ovlašćeno da vlada i upravlja zemljom i ustanovi pravednost na zemlji. Iz ovog razloga, Satana je stalno pokušavao da uništi Hristovu lozu kad god je uspeo da pronađe njen tok. Kada je Avram bio izdvojen, Satana je uvećao zlo Sodome i Gomore. Kada je Jakov identifikovan kao onaj kroz kog će Hrist doći, on i njegova deca su postala predmet napada Satane. [17]

Ovo je bila konzistentna priča kroz čitav Stari zavet, i jasno je vidljiva i u Novom zavetu. Čim je Herod saznao da je beba rođena, Satana ga je inspirisao da ubije dete. Da li bi Satana bio toliko odlučan da ubije to dete ako je znao da je ono *Sam Bog* koji je sebe pretvorio u bebu? Da li je on mislio da će ubistvom bebe ubiti i Boga? Činjenica je da je takav pojam u potpunosti stran proročanskoj literaturi, koja je radikalno učinjena trivijalnom upravo tom idejom da je Bog sve vreme podrazumevao da će On doći lično. Nikada nismo pročitali da je glas sa Sinajske planine ili sa nekog drugog mesta progovorio: „Ne terajte me da siđem dole".

Verujemo da je rezultat sabora u Nikeji, Konstantinopolju i Halkedonu, bio taj kada je Crkva konačno iskopala sebi oba oka (logiku i istinsku veru), a zatim slepo ušla u Mračno doba. Velika većina hrišćana vide ove sabore kao priliku da se crkva uspešno odbrani od opasne jeresi i da ustanovi tačnu crkvenu doktrinu. Ali na svetlosti dana su suštinski umanjili integritet Biblije kao jedinog uputstva za veru i praksu, pa zato i kažemo da su ovi sabori bili trijumfi nad logičkom i

biblijskom metodologijom? A zaveštanje ,,ortodoksije" koje je ustanovljeno ovim saborima bili su **netolerancija, arogancija, surovost i tiranija.** [18]

Mislimo da je došlo vreme da hrišćani ponovo postave kamen temeljac svoje vere na temelj Biblije i zdravog razuma: postoji Jedan Bog i Jedan Gospod.[19]

Nestabilni kamen temeljac hrišćanstva

Pošto se Trojstvo smatra ,,kamenom temeljcem" hrišćanstva, zar laici ne bi imali korist od toga da im se razjasne definicije i da se usaglase? Postoje dva dela teorije o tome da je ,,Isus Bog". Prva je doktrina Trojstva koja nas uverava da postoje tri Osobe u jednoj prirodi – a sve tri *su* jedno. Drugi koncept je doktrina o *ipostasnoj*

uniji, koncepu ,,dvostruke prirode" gde je redosled prethodne terminologije obrnut, i gde stoji da su *dve* prirode u jednoj osobi. Sigurno, svaki hrišćanin koji razmisli o ovome mora da bude zbunjen oko ovih varijanti – ako uopšte o tome i razmišljaju! Kojoj hipotezi treba da se priklone? Čovek bi mogao da, u hipotezi o ,,dvojnoj prirodi", nigde se ni ne pominje *treća* osoba u Trojstvu – Sveti duh! On je izgleda izostavljen iz jednačine. U mnogim, ako ne i u svim slučajevima, crkve koje na sav glas govore o ovom nerazumnom i besmislenom konceptu članovima svoje parohije, misle da je uredu ako ne razumeju ove protivrečnosti. Kako je jedan priznati sveštenik jednom prilikom rekao: *,,Crkve nije briga da li članovi njihove parohije to razumeju ili ne"*. Slažem se sa njegovim mudrim zapažanjem jer sam se susreo sa neznanjem kada sam više puta postavila pitanja ,,ljudima na ulici". Crkva vas dodatno zaslepi pojmom da ni ne treba da razumete; i stalno ponavlja uobičajenu izjavu: ,,Bog je misterija, u Njegovoj veličanstvenosti i mudrosti, nije imao nameru da ga *mi* smrtnici razumemo!" Ova *slaba* tvrdnja je prodata kao roba na akciji u supermarketu. Istina je da moja trijadološka braća moraju da počnu da misle sami za sebe. Nažalost, sve dok ne priznaju da možda greše, neće moći ni da razmotre opcije koje predstavljaju alternativu onome u šta trenutno veruju. Zdrav razum diktira da ukoliko osoba ne prizna da nema problem, neće moći da traži rešenje za isti. Zar ovo nije istina?

Ni na koji način, u današnje teško vreme mi ne treba da sa poslušnošću prihvatimo ovu vrstu apstraktnih uverenja. Mi želimo da razumemo Sveto pismo, i ne volimo probleme bez rešenja i nerešene misterije. Dakle, zašto su hrišćani onda dozvolili da budu zadovoljeni ,,misterijom" teorije o Trojstvu? Bog se otkriva svakome ko ga iskreno traži. Šta Sveto pismo kaže? ,,Sine moj, ako prihvatiš moje

reči i u sebi čuvaš moje zapovesti, uho okreneš ka mudrosti i srcem razumeš, i ako zatražiš pomoć i naglas potražiš razumevanje, i ako ga potražiš kao što tražiš srebro i za njim tragaš kao za skrivenim blagom, onda ćeš razumeti strah od GOSPODA i pronaći ćeš znanje o Bogu" (Izreke 2:1-5). U stihu 11:6 Poslanice Jevrejima stoji: A bez vere nije moguće ugoditi Bogu; jer **onaj koji hoće da dođe k Bogu**, valja da veruje da ima Boga i da plaća onima koji Ga *iskreno* traže." U stihu 55:6 Proroka Isaije stoji: „Tražite Gospoda, dok se može naći; prizivajte Ga, dokle je blizu." U stihu 4:22 Proroka Jeremije stoji: „ Jer je narod moj bezuman, ne poznaje me, ludi su sinovi i bez razuma, mudri su da zlo čine, a dobro činiti ne umiju." U stihu 103:7 stoji: „ Pokaza puteve svoje Mojsiju, sinovima Izrailjevim dela svoja." A u stihu 29:29 Pete knjige Mojsijeve stoji: „Šta je tajno ono je Gospoda Boga našeg, a ***javno je naše i sinova naših doveka***, da bismo izvršavali sve reči ovog zakona." Draga braćo, da li ovi stihovi ukazuju na to da mi ne treba da znamo Boga i da bi On radije da ostane misterija? Kakva je to logika nepodržana činjenicama? Hrišćani i sveštenstvo koji podržavaju ovu izjavu očigledno su zamućenim vidom čitali Bibliju. Bog nam je dao Svoju Reč putem Svetog pisma kako bismo došli do *znanja o istini.* (moj naglasak)

Dakle, ako ste do danas bili uvereni da ne treba da razumete Boga i da je On misterija, možda treba da ponovo razmislite o svom uverenju. Da li je Bog putem Biblije vama otkrio ko je Isus i da li je Isus rekao da je Bog njegov Bog i njegov Otac? Ili je Bog pokušao da sakrije svoju istinu od nas? Ja u to ne verujem. Međutim, postoji konsenzus onih koji u to veruju, što očigledno pomaže u tome da se *misterija* Trojstva nastavlja. Mislim da se ovakvi zagovornici očajnički hvataju za slamku. Da li mi treba da zanemarimo eksplicitne reči Boga i Isusa i da se priklonimo „obavezujućoj" odluci koju su doneli Crkveni Oci na Saboru u Nikeji pre 1700 godina? Očigledno da treba jer to misli većina ako ne i svi hrišćani koji su članovi današnjih crkava. Ljudi su prevareni i imaju manjak znanja a nažalost previše hrišćana ima selektivni sluh i funkcioniše pod preovaladavajućim neznanjem po ovom pitanju.

Ima mnogo laika koji protestvuju zbog toga da niko ne treba da zna istinu ali oni nisu do tog mišljenja došli proučavanjem Biblije, jer, kao dodatak prethodno pomenutim odlomcima, u stihu 2:3 Prve poslanice Timotiju stoji: „Bog, naš Spasitelj, koji želi da svi ljudi budu spaseni i da dođu do spoznaje istine. Jer postoji jedan Bog i jedan posrednik između Boga i ljudi, čovek Isus Hrist, koji je dao sebe kako bi iskupio čovečanstvo – svedočenje koje je dato u odgovarajuće vreme." Molim vas obratite pažnju na fusnotu prevodioca u NIV Studijskoj Bibliji (strana

1875): „2:5 *postoji jedan Bog.* Osnovno verovanje Judaizma (vidite Petu knjigu Mojsijevu 6:4 i zabelešku), u koje se svaki Jevrejin dnevno zaklinjao u Šemi, posrednik. Onaj koji predstavlja Boga ljudima i ljude Bogu – i koji uklanja svu otuđenost između njih ponudivši sebe kao „iskupljenika za sve".

Draga braćo, jedan stih koji je uvek korišćen od strane Trijadologa kako bi se dokazalo da je Isus Bog jeste stih 14:9 Jovanovog jevanđelja: „ Onaj ko je video mene, video je Oca" . Molim vas da obratite pažnju na sledeći citat iz knjige pod nazivom *Jedan Bog i Jedan Gospod*:

Kološanima 1:15: „On je slika nevidljivog Boga, prvorođeni od svega stvorenog" (NASB).

Ako je Bog nevidljiv, i ako je Isus *slika* Boga, onda je očigledno da Isus nije sam Bog. A to da je Isus „slika nevidljivog Boga" jeste ista istina koja se ponavlja i u stihu 2:6 Poslanice Filipljanima, gde stoji da je on „u Božijem obličju". Ovo nije teško razumeti. Ali mnoge zbunjuje poslednji deo petnaestog stiha: „prvorođeni od svega stvorenog". Većina hrišćana je naučeno da se ovo odnosi na „stvaranje" u stihu 1:1 Postanka, ali šesnaesti stih posebno označava o kojoj je sferi stvaranja reč: „prestoli ili moći ili vladari ili autoriteti." Ovo se uklapa u kontekst Kološana i može se primeniti i na stanovnike Efesa."[20]

Rimljanima 8:29 (NASV): „Jer koje napred pozna one i odredi da budu jednaki obličju Sina njegovog, da bi On bio prvorođeni među mnogom braćom."

Ovde vidimo da je Isus Hrist „prvorođeni među mnogom braćom". Pošto se druga upotreba reči „prvorođeni" odnosi na Hristovo vaskrsnuće, da li mislite da postoji ikakva mogućnost da se deo „celokupnog stvaranja" u stihu 1:15 Poslanice Kološanima odnosi na onu „mnogu braću" koja će biti dignuta „iz mrtvih"? Bingo! Setite se stiha 5:26 Jovanove poslanice, gde smo pročitali da je Bog lično dao Isusu život. Isus Hrist je obećano seme, i kao vaskrsli Gospod sa desne strane Boga, on daje život svakome ko veruje u njega kao Gospoda.

Bog bi bio lažov kada bi želeo od nas da vidimo, prepoznamo i znamo jasno i tačno božansku istinu, ali nam nije pružio način da u tome uspemo. Možemo spoznati i Boga i istinu ukoliko smo voljni da se odreknemo nekog vremena i energije i da pristupimo Bogu i Bibliji molitvom, iskrenošću, upornošću, poniznošću i intelektualnom strogoćom. (Matej 6:33) „Ali prvo tražite njegovo carstvo i Njegovu pravičnost i sve ostale stvari će vam biti date."[21]

Draga braćo, jednom sam sedela na času veronauke u ustanovi za starije građane gde su živele moja majka i tetka i veroučitelj sa otvorenom Biblijom se obratio tamošnjim osobama i rekao: ***„Svi*** su znali da je Isus Bog!" Dragi čitaoče, morala sam da se toliko jako ugrizem za jezik da je čudo što krv nije potekla. Želela sam smelo da pitam: *„Recite mi tačno, ko su ti „svi"?*

Sledi odlomak iz brilijantnih Pisama Mery Dana-e:

Može li osoba da veruje u ono što odabere? Kako da ne verujem u ono u šta su me ubedili da je istina? Čim čoveka ubede u istinu bilo kakvog mišljenja, to mišljenje postaje njegovo. Proganjanje, mučenje može da ga spreči da to mišljenje ispolji ali on će se ipak držati istih ako je ubeđen u njihovu istinitost. Vatra i mač od njega mogu da načine dvoličnog čoveka ali neće promeniti njegovo mišljenje. One osobe koje su se vezale za pisani sistem vere, odabravši veru ili veroispovest koju su rešile nikada da ne napuste, ili za koju su se zvanično obavezale da će uvek podržavati, kao što je to slučaj kod mnogih sveštenika, crkvenih članova i profesora u teološkim institucijama; takve osobe ne mogu da očekuju da će išta dobiti ispitivanjem svojih mišljenja i poređenjem istih sa mišljenjima drugih, uz standarde Svetog pisma.[22]

Da li je to bitno sve dok verujem?

Sledi odlomak iz knjige Briana Holta pod nazivom: *Isus: Bog ili Sin Božiji?*

> Za one koji nisu prolaznog interesovanja kada je u pitanju ovaj predmet diskusije, čovek može da se zapita da li je zaista važno u šta verujemo sve dok verujemo u Isusa i prihvatamo ga kao našeg ličnog spasitelja. Razumljivo je zašto čovek može da ima ovu tačku gledišta, sukobi i debate svakako nisu prijatni, a realno gledano, retko kad su produktivni. Ipak, moramo da shvatimo da je identitet Boga najvažniji predmet o kom možemo diskutovati u religijskoj areni. Ukoliko Bog kome se molimo ne postoji, teško da može biti važno ostalo u šta verujemo ili šta radimo. Zapravo, Biblija osuđuje one koji lako prihvataju onoga ko propoveda Isusa „kog mi ne propovedasmo" (2. Korinćanima 11:4). Da li je važno to koliko „volimo" Isusa ako ne verujemo u njegove sopstvene reči o tome ko je on i ako nemamo precizno znanje o Bogu? (Vidi Rimljanima 10:2). Stoga, umesto da budete površno zainteresovani za ovu temu, duboko se pozabavite

njome i budite sigurni da je onaj u koga verujete „jedini pravi Bog“ (Jovan 17:3; 1. Korinćanima 8:6).[23]

Nedavno, grupa žena u mojoj crkvi otpočela je trogodišnju studiju Trojstva. Nažalost, pristojno su me pozvale (ne jednom već dva puta) i zamolile da ne kažem ništa što se sukobljava sa crkvenom doktrinom. U prevodu: „Ne progovaraj!“ Naivno sam pomislila da ću moći da podelim svoje znanje do kog sam došla istraživanjem, ali to nije bio slučaj. Niko nije želeo da čuje šta ja imam da kažem. Nije bilo bitno to što su moji zaključci izvučeni iz Biblije, ipak mi je bilo uskraćeno pravo glasa. Imam osećaj da većina crkava, ako ne i sve, dozvoljavaju da se samo jedna strana problema predstavi – njihova strana. Naravno, razlozi su očigledni. Nije potrebno da budete Ajnštajn da biste to zaključili, braćo moja. Ili će biti kako oni kažu ili neće biti nikako. Nek je Bog u pomoći sirotoj duši koja se usudi da poremeti status quo, crkvenu doktrinu. To znam iz sopstvenog iskustva. Postoji skoro fanatičko opiranje uzburkavanju tradicije. Zaista me je zabolelo to što sam morala da napravim izbor: ili da odbijem Isusa kao Sina Božijeg kako bi bila prihvaćena od strane moje crkve (sa kredibilitetom) ili da napustim crkvu. Jedna gospođa me je ljubazno pitala: „ Zašto ne ideš u crkvu koja veruje u isto kao i ti?“ Bilo je to iskreno pitanje, moram priznati. Pomislila sam: „Da, a možda i Vi treba da se priključite katoličkoj crkvi; ipak je ona ta koja Vam je dala mitologiju o voljenom Trojstvu i toliko toga još!“ Jadna žena u zabludi nije imala pojma o čemu govorim. Dok mnogi trijadološki nastrojeni hrišćani uštogljeno doživljavaju nepostojanje unitarijanističkih crkvi kao znak validnosti trijadološke doktrine (prihvaćene od strane današnjih popularnih crkava), to definitivno nije tačno. Daleko od toga! Istina je, da je više hrišćana obrazovano po pitanju doktrine Trojstva i neometano od strane nametljivog sveštenstva, crkvene doktrine, crkvenih vera i zastrašivanja, ne bi ono bilo toliko snažno. Ne mora čovek da bude genije da bi došao do zaključka da je *prednost* današnjih crkava u tome da laike drži u neznanju i da od njih krije činjenice ove pogrešne dogme. Posledično tome, ako se učeniku kaže da može da prisustvuje času, ali samo da sluša, ovo bi bio razlog za brigu. Ili taj učenik blebeće besmislice dok ga braća njegova tolerišu i smatraju previše prostim da bi prepoznao „*njihove*“ istine, ili ga smatraju zilotom koji priča gluposti a za to nema dokaz i ne tolerišu ga uopšte. Nasuprot tome, ako su njeni/njegovi stavovi bazirani na Bibliji i sadrže jaku osnovu za istinu, ali joj/mu je uprkos tome uskraćeno pravo glasa, onda se sumnja ili prepozna da postoji pretnja jedinstvu konformiteta. Hvala Bogu da naši zakonodavni sudovi ne funkcionišu po istim principima kao i naše crkve. Na

zakonodavnom sudu obe strane priče su predstavljene pred porotom, i presuda ne zavisi od *implikacija* i *izvođenja zaključaka* , već od debelih dokaza i čvrstih činjenica. Evo još jedan domišljat zaključak od Mary Dana-e:

Zahtevate, pre nego što mi i dozvolite da sebe nazovem hrišćaninom, više nego što su Hrist i njegovi apostoli, oni koji su ustanovili ovu religiju, ikada zahtevali. Kakvo pravo ima iko da to zahteva? U Novom zavetu stalno pronalazim ljude kojima je bilo zapovođeno da veruju da je Mesija Sin Božiji, ali danas se od nas zahteva drugačija vera. Umesto da kažu: „Verujem da si ti Hrist, Sin živoga Boga“, od ljudi se zahteva da kažu: „O ja verujem da si ti sam živi Bog.“ Ovo prvo verovanje je unitarijanističko a ovo drugo je trijadološko; po meni, sasvim je jasno koje je od ova dva u većoj meri biblijsko verovanje.[24]

Sledi odlomak iz knjige pod nazivom *Doktrina Trojstva: Rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo:*

> **Čim verovanje bude i intelektualno i emotivno prihvaćeno kao istina, svaki izazov toj dragocenoj postavci je podložan da skoro automatski bude odbijen. Sama ljudska želja da se svi mi povinujemo grupi koja nas je odgajla i životnim načinima razmišljanja koje smo naučili od iskrenih učitelja u koje imamo poverenja i koje poštujemo, ima tendenciju da stvori granice koje nas čuvaju od bilo kakvih prigovora i koje mogu da nas učine slepim kada su u pitanju one najočiglednije istine. Kada se ta duboko cenjena verovanja stave pred izazov, sasvim je prirodno da se osetimo ugroženim i zauzmemo odbrambeni stav. Robert Hall, religijski pisac iz devetnaestog veka, mudro je zapazio sledeće: [25]**

Sve što suzdržava radoznali duh podložno je grešci; a sve što ga podstiče, istini. Ali ništa, mora se priznati, nema veću tendenciju da omete radoznali duh više od duha i osećanja grupe. Neka doktrina, ma koliko ona bila pogrešna, postane prepoznatljiva za određenu grupu, ona odjednom postaje usađena u interesovanja i sve ostalo, i najjača artiljerija razuma će je jako teško ukloniti.

Braćo, religija koju smo odabrali nije ništa drugo do ,,izbor" načina življenja, ali kao oni koji tvrde da su hrišćani, trebalo bi da se uverimo da nismo navedeni na pogrešan put. Ukoliko nešto ne zvuči kako treba – **istražujte, istražujte, istražujte!** Molim vas da se pridržavate stiha 19:2 u Izrekama: ,,Nije dobro za osobu da bude bez znanja."

Nekada su religijske vođe od ljudi zahtevale da kao biblijske činjenice prihvate to da je zemlja centar univerzuma i da je ravna. Ako bi neko tvrdio nešto suprotno, bio bi proglašen za jeretika, uprkos revolucionarnom otkriću Nikole Kopernika. Trenutna situacija po pitanju doktrine Trojstva predstavlja nešto paralelno ovome – Ser Anthony Buzzard.

Misterija nasuprot kontradikcije

Profesor Buzzard je doneo sledeći zaključak: ,,Na kraju, ne poričemo prisustvo ,,misterije" u religiji. Mi ne odbijamo da prihvatimo ikakvu doktrinu koju ne možemo u potpunosti da objasnimo. Ali misterija i kontradikcija su dve sasvim različite stvari. Postoji mnogo toga što ne možemo da razumemo u vezi sa drugim dolaskom Isusa ali pošto je Isus objavio da ne zna vreme kada će se vratiti na zemlju, bilo bi pogrešno reći da je on sveznajući. Bankrot misli se dešava onda kada reči postanu nerazumljive.[26]

Postoji ogromna razlika između suđenog, predodređenog i preegzistentnog. U grčkoj filozofiji se verovalo u ,,drugog Boga", neljudskog posrednika između stvaraoca i sveta. Pravi Isus, međutim, predstavlja ,,čoveka Mesiju", jednog posrednika između Boga i Čoveka (1. Timotiju 2:5). ,,Za nas hrišćane postoji jedan Bog, Otac ... i Gospod Mesija" (1. Korinćanima 8:6). Obratite pažnju na Pavlovu definiciju jednog Boga. On je ,,Otac našeg Gospoda Isusa Mesije". Pavlova tačka gledišta se ne razlikuje ni onog trenutka kada piše Galatima: ,, Ali posrednik nije jednog; a Bog je jedan" (Galatima 3:20). ,,Ti veruješ da je Bog jedan. **Dobro činiš, i demoni veruju i drhću"** (Jakovljeva 2:19). U ovom trenutku u crkvenoj istoriji, ne postoji ništa što predlaže radikalnu promenu razumevanja prirode Boga. ,,Ovo je večni život; da oni spoznaju Tebe, jedinog pravog Boga, i Isusa Hrista, koga si Ti poslao" (Jovan 17:3).[27]

> ,,Verujem da Bibliju treba razumeti i primiti u jednostavnom i očiglednom značenju reči u njoj; jer ne mogu sebe da ubedim da knjiga koja treba da predstavlja uputstvo celom svetu i preobraćanje

istog ima skriveno značenje, misteriozno i sumnjivo da samo kritičari i filozofi mogu da ga otkriju.” – Daniel Webster.

Proglasili ste me „nestabilnom” a možda ima i mnogo drugih rođaka i prijatelja koji u istom ovom trenutku na meni primenjuju isti ovaj bolni epitet. Ali, posle svega što sam iskusila i primetila tokom svog dosadašnjeg putovanja kroz život, ubeđena sam da posedovanje znatiželjnog, iskrenog i nezavisnog uma – posebno ako je takav um povezan sa žarkim temperamentom – skoro uvek dovodi do toga da onaj koji poseduje isti bude u jednom trenutku u svom životu nazvan nestabilnim. Napredak je empatički gledano zakon jednog takvog bića. – Mary Dana.

2. Zašto mi je toliko važno?

Neko se može zapitati: "Zašto je ova tema meni toliko važna?" Provela sam ogromnu količinu vremena razmišljajući o ovom pitanju. Tokom jednog dugog perioda ni sama nisam bila sigurna. Zašto je to meni toliko važno? To je validno pitanje i zaslužuje iskren odgovor. Posle velike agonije, molitve i razmišljanja, otkrila sam svoj odgovor. Ukoliko ja ne mogu da verujem da je Bog ono što On kaže da jeste i da je Isus Hrist ono što On kaže i ono što Isus Hrist otvoreno tvrdi da jeste – onda šta je to u šta mogu da verujem? Kako je moguće da ja imam odnos sa Svemoćnim Bogom ako je On misterija, kao što trijadološki hrišćani stalno govore? To što oni govore je slabo i plitko kada se uporedi sa Božjim rečima u svetim tekstovima. Bog nam jasno govori da njegovi putevi nisu naši putevi i ja to prihvatam; međutim, On takođe kaže da ukoliko ga tražimo, mi možemo da ga nađemo i budala je onaj koji kaže da ga ne može naći. Stoga je za mene, moju veru u hrišćanstvo i obećano carstvo imperativ da znam ko su Bog i moj Gospod i Spasitelj Isus Hrist, i ukoliko ja ne mogu da verujem da su oni ono što kažu da jesu, tada je sve jalovo i Biblija gubi svoj kredibilitet.

Sledeći odlomak je uzet iz "Oni mi nikada nisu ovo rekli u crkvi!"

Pobednici imaju priliku da napišu svoju priču. Gubitnici samo gube i njihova priča se retko čuje. Generacije koje dolaze imaju priliku da čuju samo iskrivljenu istoriju. Sama težina brojnosti može ugušiti priču manjina. Kako vekovi prolaze, tako dolazi do otupljivanja kolektivne savesti. Opet, ako mogu da citiram Dan Brown-a u "Sir Leigh Teabing", "Po svojoj prirodi, istorija je uvek jednostrana". Ili da upotrebim Napoleonove reči, "Šta je istorija, nego priča koja je prihvaćena?" U ovom poglavlju imam za cilj da pokažem da postoji mnogo crkvene istorije o kojoj prosečan hrišćanin ne zna ništa. Vreme i većina su se urotili da naslikaju lažnu sliku. **Činjenica da danas većina hrišćana misli da se pridržava čiste apostolske vere koja je na početku data crkvi je dokaz uspeha prevare koju nam je "zvanična" crkva zaveštala.** [28] (moje isticanje)

Učionica

Iskazivanje protivljenja i sumnje u vezi sa Trojstvom na časovima proučavanja Biblije mi nije donelo poene za popularnost kod pripadnika moje parohije – baš naprotiv. Mislim da treba da naglasim da nije bilo lako progovoriti u datoj situaciji. Trebalo je dosta hrabrosti i bilo je jako uznemirujuće. Kada neko odluči da krene putem kojim se manje ide i suprotstavi se *struji* popularnog verovanja, mora biti spreman na posledice. Ja sada počinjem da osećam "žaoku" tih posledica. Jaka "struja" crkvene doktrine ne želi da promeni svoj udobni "tok". A možda je moja greška ili naivnost ležala u tome što sam mislio da je učionica sredstvo za učenje, razmenu ideja, činjenica, i iskrenih pitanja, ili (ne daj Bože!) suprotnog mišljenja. Sa kojim pravom, zapitao sam se, *oni koji imaju moć* eliminišu slobodu govora i slobodnu diskusiju u našim učionicama? Šta je učionica, ako ne platforma za učenje, forum za ispitivanje činjenica *nasuprot* teoriji, za duhovno prosvetljenje i rast? Kojim naslednim pravom su crkve odlučile da su njihove *doktrine i učenja* van svake sumnje i da nadjačavaju *eksplicitne Božje reči?* Ne samo da slobodan govor treba dozvoliti, već ga treba i podsticati sa otvorenim dnevnim redom baziranim na istini.

Ukoliko je na časovima proučavanja Biblije na bilo koji način ograničena slobodna diskusija, ja lično verujem da je crkva prihvatila neetičke načine za slanje poruke, i to je uradila na *štetu nekih istina*. **Pravda je zadovoljena samo kada su poznate sve činjenice**. Što je za jednog čoveka istina, za drugog može biti laž.

Svako ograničavanje slobode govora rađa represiju, čak i u crkvama. Da li slobodu govora treba ostaviti na vratima crkve prilikom ulaska? Da li treba da budemo ograđeni kao bezumne ovce bez pitanja, i da budemo podređeni *onima koji imaju moć*, slepo ih prateći gde god nas povedu? Zar ne treba sami da razmišljamo i dovodimo u pitanje diktate crkvenih doktrina tamo gde ***postoje očigledne kontradikcije*** svetim spisima? Takva pitanja nigde nisu važnija, nego kada je u pitanju Reč Božja.

Nema ničega poštenog i uravnoteženog u tim prepredenim manevrisanjima. U prošlisti su *oni koji imaju moć* koristili mač i lomaču da utvrde svoje doktrine. Spaljivanje ljudi je izgleda bila uobičajena razonoda za moćnike koji su funkcionisali pod širokim pokrivačem "zakona", sa carevima, kraljevima i/ili državama koji su ih podržavali. Smrt je služila kao sredstvo za sprečavanje odstupanja. Pravilo je bilo, "pokloni se ili gori". Ali danas, u dvadeset i prvom veku, *zastrašivanje* je sredstvo kojim obezbeđuju svoj položaj. Na kraju oni pobeđuju! Štaviše, knjige koje sam pročitao koje podržavaju doktrinu Trojstva se klone brojnih jasnih tekstova koji potvrđuju *unitarno monoteističko* verovanje da je Bog Jedan!

Smatram da je dozvola da se to dogodi dala primer onima koji su postali sledbenici sekti. Kada ljudi prestanu da sami razmišljaju, oni ostave vrata svog uma širom otvorena za razne sebične provalnike. A *zatvoren um* je podjednako opasan! Molim Vas da me razumete. Ja se ne zalažem za isticanje ekstremističkog protivljenja. To bi takođe bilo loše; međutim kada se Božje reči kompromituju za potrebe crkvene doktrine, nešto je jako pogrešno. Evo o čemu je reč: U jednom od mojih grupa za proučavanje Biblije, jedan predavač je tvrdio da je *Marija bila majka Božja*, što je dugovna fraza koju, nažalost, često izgovara i sveštenstvo i laici. Za mene je to protivno Svetom Pismu. Svesna mog rastućeg nemira, suprotstavila sam se predavaču: "Gde to piše u Svetom Pismu?" Promrmljala je nešto u smislu pitanja:"Šta kaže moja Biblija?" Isto što i njena, naravno! Drugi učenik mi je ukazao na Luku 1:43, i u tom trenutku nisam imala čime to da osporim, već sam se opredelila da podrobnije proučim to poglavlje kako bih ga razjasnila.

Sledeće nedelje sam opet pokrenula tu temu. U Svetom Pismu jasno piše: "On će biti veliki, i nazvaće se Sin Najvišega, i daće Mu Gospod Bog presto Davida oca Njegovog. I carovaće u domu Jakovljevom vavek, i carstvu Njegovom neće biti kraja" (Luka 1:32-33). Luka 2:25-26 dalje kaže: "I gle, beše u Jerusalimu čovek po imenu Simeun, i taj čovek beše pravedan i pobožan, koji čekaše utehe Izrailjeve, i Duh Sveti beše u njemu. I njemu beše Sveti Duh kazao da neće videti smrt dok ne vidi Hrista Gospodnjeg." Kao što sam prethodno istakao, jedan učenik me je pitao: "Šta time želiš da kažeš?" Dragi čitaoče, to je upravo *ono što želim da kažem*! Niko – ***apsolutno niko*** – nema pravo da u Sveto pismo ubacuje ono što u njemu ne postoji. Mislim da knjiga Otkrivenja najbolje govori o ovome: "Jer svedočim svakome koji čuje reči proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog će nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj: I ako ko oduzme od reči knjige proroštva ovog, Bog će oduzeti njegov deo od knjige života, i od grada svetog, i od onog što je napisano u knjizi ovoj" (22:18-19). Draga braćo, odlučno tvrdim da bi za naše sveštenstvo i nastavnike u grupama za proučavanje Biblije bilo razboritije da se bolje pridržavaju ovih *eksplicitnih* opomena.

Anthony Buzzard daje sledeću izjavu koje se, po mom mišljenju, treba pridržavati svaki trijadološki hrišćanin: Naučnici prvog ranga, prošli i sadašnji, su pronašli različite načine da daju istu primedbu koju ja dajem u ovoj knjizi, ali njihove radove čitaju uglavnom stručnjaci, ili su sakriveni u nepristupačnim bibliotekama, i njihove reči retko imaju uticaja izvan akademskog sveta. Prosečan vernik zna malo ili ni malo o onome što su rekli. Niti većina religioznih ljudi razmišlja o tome kako se došlo do verovanja kojih se pridržavaju. Izgleda da je činjenica da se tih tradicionalnih verovanja pridržavalo toliko dobrih ljudi hiljadama godina učinila da ona izgledaju nesumnjivo tačno. Neozbiljan pristup stvarima koje se često nazivaju "doktrina" je izgleda obuzeo celu crkvenu zajednicu.[29]

Greg Deuble daje odlično zapažanje koje treba da interesuje svakog hrišćanina koji traži istinu:

Ukoliko je to Božja istina, onda ne treba da se plaši svetla. Zato što je istina svetlo. A mudrost koja dolazo odozgo, od Boga "je najpre čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera, i nelicemerna" (Jakovljeva 3:17). Božja istina je čista, nije pomešana (sa ljudskom filozofijom); ona je nežna, nije gruba (oštra ili nametljiva); i takođe je razumna, nije ograničena (tvrdoglava). Onaj ko visoko ceni istinu i ima savesti ne treba da se plaši iskrenog ispitivanja. Ono će vam pomoći da odlučite da li ova knjiga prolazi Jakovljev test. Najbolji deo je onaj koji vam nikada ne kažu u crkvi![30]

Sloboda mišljenja za našu decu

U ovom delu bih se prisetila uznemirujućeg incidenta na jednom od mojih časova proučavanja Biblije. Jedna mlada majka je na času rekla da je mentalno i fizički iscrpljena zato što je prethodne noći pokušavala da nauči svoje dete da je Isus Bog! Zaista, siguran sam da je bila. Mogu samo da zamislim nevina i nefiltrirana pitanja koje joj je dete moralo postavljati. Pokušavati ubediti bilo koga, posebno dete, da je jabuka zapravo pomorandža mora biti mentalno iscrpljujuće. Ali prirodno je što je mlada majka osećala da joj je roditeljska obaveza da nauči dete ono čemu je sama naučena i u šta veruje svim srcem! Ipak, ako ona kao odrasla osoba ne može da objasni Trojstvo, da li je moguće da će proći bolje sa detetom? Ali, avaj, roditeljima to polazi za rukom budući da ispiranje mozga počinje rano u svakoj kulturi i u svakom duhovnom okruženju. Ali jednog dana će to dete odrasti, i počeće da traži svoj put i da samo odlučuje u šta će verovati u vezi sa svakim pitanjem. Svaki roditelj mora priznati da, kada se njihova deca otisnu u svet odraslih, da se ono što su naučeni kao deca ne zadržava baš uvek. Hvala Bogu da će među decom biti *slobodnih mislilaca* u religijskom frontu. Nažalost, previše roditelja podstiče *komformitet* kod svoje dece, čak i kod odraslih. Nema ničeg tužnijeg od odraslog deteta koje mora da se bori za *nezavisnost mišljenja*. Ja to znam.. ja sam bila jedna od njih!

Draga braćo, snažna moralnost mora biti pravo koje svako dete stiče rođenjem – poštenje, integritet, visoki moralni standardi, poštovanje, saosećanje, oproštaj,

ljubav i poštovanje. Zaista, ove osobine se moraju naučiti i to dobro. Upravo opremljen tim sredstvima mlada osoba treba da traži istinu – u *svemu*! Bez osećaja za ispravno, neko može previše lako biti ubeđen da prihvati nečiji tuđi program koji ne služi njegovim najboljim interesima.

Naša deca su naša samo neko vreme, i u jednom trenutku moraju poleteti iz gnezda i tražiti svoj put. Ja verujem u našu decu, sa njihovim svežim i plodnim umovima, oni su daleko sofisticiraniji od prethodnih generacija i sposobni su da se nose sa temama inteligentnog dizajna i Trojstva na pošten i nedvosmilen način. Ja ozbiljno verujem da će oni *prizvati* ovaj izazov i *uživati* u mogućnosti da učestvuju u takvim *zanimljivim teološkim i naučnim* debatama. Svako dete/učenik treba da ima dostojanstvo i slobodu mišljenja kako bi, uz sopstvenu odgovornost, odlučili u šta će da veruju. Ali, dok ne budu upoznati sa obe strane ovih debatnih pitanja, oni su na gubitku, oni su *žrtve* društvene arogancije, neznanja, pristrasnosti, predrasuda i straha. Ja čvrsto verujem da su strah i pristrasnost uzroci većina problema i nepravdi sa kojima se čovečanstvo susreće, a svesno ili nesvesno, ova "duhovna trulež" se prenosi na našu decu. To je kao stara izreka "što majmun vidi, to majmun radi". Mnogi roditelji hrišćani treba da razmišljaju, šta ako njihovo odraslo dete dođe u kontakt sa unitarnim hrišćanstvom i otkrije da je *njegovo* duhovno razumevanje i tumačenje Svetog Pisma daleko smislenije, biblijski utemeljenije i više u harmoniji sa Svetim Pismom od onoga što su učili? Odraslo dete tada može izvesti jedan od dva zaključka: Ili da su roditelji bili namerno ili nenamerno pristrasni, ili nisu znali istinu zbog pogrešnih učenja.

Ja se sećam dana iz osnovne škole, oko 1954. godine, kada je drugarica iz škole šapnula meni i mom drugu reč koju nikada pre nismo čuli i koju nije mogla glasno da izgovori *"evolucija"*! Upitala sam "šta to znači"? Tiho i oprezno nam je rekla, "To znači da smo postali od *majmuna*". Od jednog ekstrema do drugog. Danas se pominjanje Boga u javnim školama smatra politički nekorektnim i zabranjeno je. Da li neznanje i strah imaju granice? Da li se društvo toliko udaljilo od milosti?

Naša deca imaju pravo na potpunu slobodu da istražuju oba pitanja iz debate: inteligentni dizajn *i* Trojstvo, bez osude i kritike iz bilo kog sektora, roditelja, sekularnog društva ili religijskih zastupnika. Ja *priznajem* da usled odvajanja crkve i države, školski programi ne dozvoljavaju učenje inteligentnog dizajna zato što se Darvinova teorija smatra naučno prihvaćenom i opravdanom po naučnim pravilima. Zar ne bi bilo dobro da se učenicima u školama da *spisak knjiga* koje se bave inteligentnim dizajnom *nasuprot* evoluciji sa naučne, umesto teološke strane; poređenje teorija, ako želite? Na sličan način crkve ne dozvoljavaju potpuno razotkrivanje *neslavnog* Trojstva na njihovim časovima proučavanja Biblije. Razlog za ovo skrivanje je: crkvene doktrine bi sigurno trpele, kao što ćete sami zaključiti iz činjenica u ovoj knjizi. Dakle, mislim da bi bilo pametno da se ova doktrina istraži sa *"kredibilitetom" nasuprot "ismevanja"* i *"osude"*od strane laika, budući da se izrazi: *Bog sin, inkarnacija, večni Sin, trojni Bog* i *Bogočovek* ne pominju ***nigde*** u Svetom Pismu! Zar to nije zanimljivo za "znatiželjne umove"? Nažalost, do trenutka kada deca u trijadološkim porodicama odrastu, ona su toliko indoktrinirana od strane svojih *obmanutih* roditelja da veruju u *mitološku zagonetku*, da biraju da ne idu dalje, već prihvataju istinu iz jevanđelja! Sve velike crkve, sveštenstvo i roditelji ne mogu grešiti... *zar ne?* Napoleon je mudro rekao: "Neznanje rađa neznanje". Molim Vas da obratite pažnju na sledeće "bisere mudrosti" koje daje Mary dana:

Najozbiljnije ukazujem onima kojima je povereno učenje mladih umova na veliki značaj pružanja prilike i pomoći prilikom istraživanja različitih teoloških sistema koji se propovedaju širom sveta. To će ih naravno, u najmanju ruku, naučiti da budu oprezni prilikom obrazovanja i izražavanja svojih gledišta, i može ih zaštititi od budućih nevolja. Takvo istraživanje, sprovedeno rano u životu, pod budnim okom punim ljubavi, će biti izvor zadovoljstva za sve, pod uslovom da istraživanje bude temeljno i otvoreno. Neka svaki sistem verovanja bude podvrgnut testu Svetog Pisma, a ne samo vera koju su propovedali naši preci.[31]

Ukoliko roditelji ne dozvoljavaju svojoj deci čak ni da čuju mišljenja koja se razlikuju od njihovih, ako ih, naprotiv, oni nervozno i istrajno drže u mraku, ukoliko dozvole da se otkrije da se oni plaše svake slobode postavljanja pitanja – mogu biti sigurni da neće postići ni jedan cilj koji žele. Ne mogu doveka držati

veo ispred očiju svoje dece. Ptica roditelj ne može zauvek sprečavati svog potomka da napusti gnezdo. Ljudski um voli slobodu i neće uvek pristati da bude okovan. Može doći vreme kada će stavovi, koji su jednostavno rezultat obrazovanja zasnovanog na poverenju, koje nikada nije izdržalo test slobodnog preispitivanja i poređenja sa drugim stavovima – kažem, može doći vreme kada će ti stavovi biti uzdrmani. Potrebni su čvrsti i izdržljivi temelji kako bi se sprečilo da se cela vera sruši kao kuća izgrađena na pesku.

Braćo, ako su naša deca na bilo koji način zastrašena, odvraćena ili im je uskraćeno istraživanje kako i pitanja evolucije tako i inteligentnog dizajna i *Trojstva*, bilo bi pametno da se čuvamo! Dobro da se čuvamo. Šta može biti motiv osobi ili grupi koja odlučuje u šta će vaše dete, ili na kraju krajeva i vi, verovati? Budite *uvek oprezni* u vezi onih koji donose takve odluke, i što je najvažnije, zapitajte se čijim interesima oni služe.

1700 godina i još uvek nije rešeno – pitate se zašto?

Trijadološka flota plovi već 1700 godina, a trijadološko sveštenstvo je nepopustljivo u borbi da preobrate i ograde *celo* stado u jedan ujedinjeni "tor". Nažalost, oni su morali da pribegnu nehrišćanskom ponašanju i neistinitom propovedanju kako bi postigli svoj cilj. Ali, lično, ne verujem da će *ikada uspeti!* Ako se to do sada nije desilo, neće se ni desiti. Milioni trijadologa su usvojili argument da je činjenica da Trojstvo postoji 1700 godina nepobitan dokaz da je ono zasnovano na Bibliji i dobro utemeljeno. Ali to nije istina! Daleko od toga. Stara izreka kaže "Gde ima dima, ima i vatre" (a ova debata se puši već 1700 godina), a trijadolozi se moraju suočiti sa činjenicom da nikada neće uspeti da uguše plamen istine – *Božje istine!* Iz daljeg teksta se vidi zašto je Trojstvo potrajalo ovoliko dugo.

Represija u crkvenoj istoriji

Trojstvo je opstalo ovoliko dugo zbog represije. Crkva i država koja ju je podržavala su uništili sve koji su se suprotstavili takozvanim ortodoksnim doktrinama. Oni su takođe uništili sve spise i knjige koje su se suprotstavljale njihovom mišljenju.[32]

Postoje još tri razloga zbog kojih se ovo nebiblijsko verovanje zadržalo kao kamen temeljac glavne struje hrišćanstva. Prvi je činjenica da je većina ljudi do sredine 19. veka bila nepismena. Prosečna osoba nije imala način da proveri da li je ono što joj govori sveštenik zasnovano na činjenicama. Drugi razlog predstavlja činjenica da su Biblije do 17. veka bile suviše skupe i suviše retke da bi ih posedovala prosečna osoba, što je opet za posledicu imalo da prosečna osoba nije mogla da se uveri u greške. Treći razlog je što su, dok to nije promenjeno 1962. godine na *Drugom vatikanskom saboru,* katolici smatrali da je čitanje Biblije greh, tako da je do trenutka pojave protestantske reformacije, koja je konačno dozvolila ljudima da čitaju Bibliju, Trojstvo već imalo 1200 godina da se ukoreni. Sve ovo, zajedno sa činjenicom da i danas katolici čine 85% hrišćana u celom svetu, upotpunjava sliku o tome zašto je ono još uvek prisutno danas.

Autori knjige "One God & One Lord" daju sličnu izjavu:

Prvo, zato što je do 14. veka veoma, veoma mali broj ljudi imao bilo kakav pristup Bibliji, drugo, zato što je rimokatolička crkva odlučila da će samo "jeretici" dovesti u pitanje "Sveto Trojstvo", a mnogima koji su to učinili je prećeno, bili su proterani, pa čak i ubijeni. Budući da su glasovi koji su se suprotstavljali bili utišani mačem ili religijskom i društvenom izolacijom, i dogma Trojstva je preovladala, mnogi vernici, uključujući i naučnike su je jednosavno uzeli zdravo za gotovo. Usuđujemo se da kažemo da, posle svega, saznajemo da su mnogi drugi mislili da nema smisla, *ali su odlučili da nije dobro dirati u sistem.*

Štaviše, tadašnja teologija je bila takva da crkvene dogme nisu nužno morale da imaju smisla. Na primer: "Transsupstancijacija" (verovanje da se na pričesti hleb i vino zaista pretvaraju u Hristovo telo i krv), "Uspenje Marije" (verovanje da se Marija telesno uspela na nebo), "Nepogrešivost pape" (verovanje da je papa uvek u pravu, čak i ako direktno protivreči prethodnom (nepogrešivom) papi). Crkvene vođe su verovale da doktrine u vezi duhovnih stvari ne moraju imati smisla, pa im nije bilo teško da prihvate "Trojstvo", sa bezbroj samokontradikcija.

Štaviše, po priznanju svakog trijadologa koga smo ikada sreli, čuli kako govori ili čitali, ni oni ga ne mogu razumeti ili objasniti, čak se i trijadolozi između sebe ne mogu dogovoriti u vezi određenih elemenata doktrine, pa nije ni čudo što nema mnogo učenja o njoj. To može uzrokovati da ljudi postavljaju pitanja o njoj za koja ne postoje odgovori u Bibliji.[33]

...nigde u Novom Zavetu se ne pojavljuje reč Trojstvo. Tu ideju je crkva usvojila tek tri stotine godina posle smrti našeg Gospoda." – Ser Anthony Buzzard

Upravo je zbog prethodno pomenutih razloga Trojstvo preživelo ovoliko dugo, a *ne* zato što je istina iz jevanđelja! Pronalazak štampe je otvorio veliku arteriju za rasprostranjeni tok teološke literature a, svesna ove činjenice, tiranska inkvizicija katoličke crkve je nastavila da suzbija svako protivljenje ortodoksiji. Stalne optužbe za *jeres*, pretnje *ekskomunikacijom, grubo zastrašivanje i ubijanje* se nastavilo kroz vekove. Na žalost, lakrdija Trojstva se nastavlja i danas, a po onome što sam ja otkrila kroz svoje istraživanje, čuvari Trojstva i dalje drže ključeve dohovnog utvrđenja. Iz tog razloga mnogi hrišćani koji imaju suprotan stav mogu biti –i u većini slučajeva jesu – odbačeni od strane prijatelja, porodice i crkvene braće, ili su u najboljem slučaju tolerisani. Zapravo, ako izuzmemo smrtnu kaznu, malo toga se promenilo u prošlim vekovima. mnogi biblijski neobrazovani ljudi i umišljeni religiozni ljudi, podržani od strane pompeznih i arogantnih "ali dobronamernih" sveštenika, nastavljaju da pružaju snažan otpor.

"Obavestiću te, čitaoče, u vezi sa poreklom trijadološke doktrine: Budi siguran, ona ne potiče ni iz Svetog pisma, ni iz razuma." – William Penn.

Greg Deuble dalje komentariše mržnju i okrutnost onih koji su čak i danas poštovani od strane mejnstrim crkava:

Tragična je činjenica iz crkvene istorije da su neki od najvećih svetaca, teologa i reformatora krivi za ovakve gnusne zločine i dela. Te istorijske činjenice se ne pominju u crkvi, ali se mogu potvrditi istraživanjem iz nekoliko izvora. Za one koji ne žele i ili ne mogu to da učine, jezgrovita izjava Karen Armstrong ima za cilj da pokaže da su religijski reformatori ponekad pribegavali ekstremnim merama, pa čak i nasilju. Ona posebno kaže da su Luter, Cvingli i Kalvin bili do te mere nepomirljivi da su svakome ko im se suprotstavio spaljivali "jeretičke" knjige, a u slučaju Kalvina i Cvinglija, bili su spremni i da ubiju disidente. [34]

Tokom vekova, mnogi su umrli zato što je njihova lojalnost Bibliji nadvladala prihvatanje nebiblijskih formula iz Nikeje i Halkedona. Oni nisu mogli da prihvate trojno biće koje se sastoji od Boga Oca, Boga Sina i Svetog Duha. Koliko god to impresivno zvučalo, to se ne nalazi u Svetom Pismu. Ako je ova trijadološka formula, stvorena u četvrtom veku, potekla od Svetog Duha, zašto je donela vekove mržnje i krvoprolića? Zašto "delo tela" a ne "plod Duha"? U sledećem poglavlju

ćemo govoriti o tome ko je Isus, da li je on "Bog Sin" ili "Sin Božji". U ovom trenutku u našem kratkom pregledu crkvene istorije je važno pomenuti da Biblija upozorava da će se pod dejstvom duha antihrista javiti pogrešno viđenje toga ko je Isus. Apostol Jovan je napisao: "Po ovom poznajte Duha Božijeg, i duha lažnog; svaki duh koji priznaje da je Isus Hristos u telu došao, od Boga je; A svaki duh koji ne priznaje da je Isus Hristos u telu došao, nije od Boga: i ovaj je antihristov" (1. Jovanova 4:2-3). [35]

Sledi nekoliko odabranih delova iz Šestog Dela: "47 razloga zašto naš nebeski Otac nema jednakih" predivne knjige *Jedan Bog i jedan Gospod, preispitivanje kamena temeljca hrišćanske vere.* Svakako da svaki istinoljubivi hrišćanin koristi logiku i iz sledećeg stiha jasno vidi da su Bog i Isus Hrist dva odvojena i različita bića. Ukoliko to ne vide, to je zato što *biraju* da ne vide istinu. Ceo spisak se može pronaći na TruthorTradition.com:

Bog nije rođen, već večan. Nasuprot večnom Bogu, Hrist je "začet", odnodno ima početak. Matej 1:18 kaže "A rođenje Isusa Hrista..." Reč prevedena kao "rođenje" je u originalu *genesis*, odnosno "početak". Neki ovo menjaju sa *gennesis* (sa duplim "n" i dugačkim drugim "e") zato što im ne odgovara da kažu da je Isus imao "početak". Iako je istina da je legitimno značenje reči *genesis* "rođenje", zato što se rođenje nečega smatra početkom. Ukoliko je Isus postojao pre svog rođenja, kao što uče trijadolozi, upotreba reči "početak" u Mateju je pogrešna. Čak i savremeni trijadološki naučnici priznaju da je u originalu upotrebljena reč *genesis*, iako je prevedena kao "rođenje" u skoro svim prevodima.

Isus se naziva "Sin Božji" više od 50 puta u Bibliji. Ni jednom se ne naziva "**Sin Bog**".

Čovek (Adam) je izazvao probleme čovečanstvu, a u Riljanima 5:19 se kaže da čovek treba da ispravi te probleme: "Jer kao što neposlušanjem jednog *čoveka* postaše mnogi grešni, tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni". Neki teolozi govore da samo Bog može platiti za ljudske grehe, ali Biblija jasno uči da samo *čovek* to može učiniti.

Stihovi koji pokazuju da je Bog veći od Hrista:

Bog je taj koji je stvorio Isusa "Gospoda". U Delima 2:36 se kaže: "Gospodom i Hristom Bog učinio ovog Isusa". "Gospod" nije isto što i "Bog". "Gospod" (grčka reč je *kurios*) je titula u muškom rodu koja označava poštovanje i dostojanstvo i upotrebljena je dosta puta u Bibliji. Kada bi Hrist bio Bog, on bi po definiciji već bio "Gospod", pa ne bi bilo istinito ono što se kaže u Bibliji da je "učinjen" Gospodom. Reći

da je Isus Bog zato što se u Bibliji naziva "Gospodom" je vrlo nenaučno. Reč "Gospod" se koristi u Bibliji na više načina, i drugi se, pored Boga i Isusa nazivaju "Gospod".

Isusa je Bog "posvetio". U Jovanu 10:36 se kaže: " Kako vi govorite Onome kog Otac posveti i posla na svet: Hulu na Boga govoriš, što rekoh: Ja sam Sin Božji?" (NASB). Isusa je Bog posvetio, ali Bog ne mora biti posvećen.

Filipljani 2:6-8 su pogrešno prevedeni u mnogim verzijama, ali kada se pravilno protumači, stih 6 kaže da Hrist "nije smatrao da je jednakost sa Bogom nešto što se može postići". Isus Hrist je visoko uzvišen od strane Boga zato što nije tražio jednakost sa Bogom kao Lucifer mnogo godina ranije. Ta izjava ne bi uopšte imala smisla kada bi Hrist bio Bog, zato što bi tada Hrist bio pohvaljen što nije tražio jednakost sa samim sobom.

Kada su se sledbenici molili Bogu u Delima, oni su nazvali Kralja Davida Božjim "slugom" (4:25). Kasnije u istoj molitvi oni Isusa nazivaju "tvoj sveti sluga" (4:30). Očigledno je da sledbenici iz prvog veka nisu verovali da je Hrist Bog, već da je, kao i David, sluga Božji. (vidi Mat. 12:18 i Dela 3:26, u kojima se Isus takođe naziva Božjim "slugom").

2. Petrova 1:4 kaže da kroz časna i prevelika obećanja "imate deo u Božjoj prirodi". Posedovanje "božanske prirode" nas ne čini Bogom, i nije činilo Hrista Bogom. *New International Version Study Bible* govori da 2. Petrova 1:4 jednostavno kaže da "je Bog u svima nama kroz svoj Sveti Duh". Na taj način je i Hrist, koji je bio neograničeno ispunjen Svetim Duhom, bio opsednut božanstvom.

Hrist je pravio razliku kada neko govori protiv njega i protiv Svetog Duha. Luka 12:10: "I svaki koji reče reč na Sina čovečijeg oprostiće mu se, a koji huli na Svetog Duha neće mu se oprostiti". Kada bi Hrist i Sveti Duh bile ravnopravne osobe koje postoje u jednom Bogu, tada ne bi bilo razlike između pričanja protiv Hrista i Svetog Duha.

Biblija uvek predstavlja Boga i Hrista kao dve odvojene osobe. Primera je previše da bi bili nabrojani, ali evo nekoliko: kada ga je Stefan video neposredno pre njegove smrti, on je video "Sina čovečijeg gde stoji s desne strane Bogu" (Dela 7:56); autori crkvenih Poslanica su i Bog i Hrist; Bog i Hrist vladaju u večnom gradu iz Otkrivenja (poglavlje 21).

Biblija jasno govori da je Isus "naslednik" Boga zajedno sa nama (Rim. 8:17). Da je Isus ravnopravna osoba u Bogu, on ne bi mogao da bude naslednik, zato što je, kao Bog, posednik i ne postoji ništa što bi mogao "naslediti".

Uprkos tome što ljudi govore o "Hristovom božanstvu", taj izraz se nikada ne pojavljuje u Bibliji, niti se Isus ikada naziva "božanstvom". "Božanstvo" potiče od latinske reči *deus*, što znači "Bog". Međutim, Hrist nije Bog, on je Gospod, što pokazuju mnogi jasni stihovi. U Kološanima 2:9 se kaže da u Hristu "živi svaka punina Božanstva telesno". Ovaj stih kaže da je Bog (božanstvo) uneo svu svoju puninu u Hrista, što je veoma različito od izjave da je Hrist božanstvo. Ranije u Kološanima je koncept razjašnjen "Jer bi volja Očeva da se u Nj useli sva punina" (Kološanima 1:19). To je istina. U Jovanu 3:34 se kaže: "Jer koga Bog posla, onaj reči Božije govori: jer Bog Duha ne daje na meru". Činjenica da Hrist ima "svu puninu" Boga ga ne čini Bogom. U Efescima 3:19 se kaže da bi hrišćani trebali da budu ispunjeni "svakom puninom Božijom", pa niko ne veruje da to čini hrišćane Bogovima. Štaviše, kada bi Hrist bio Bog, ne bi imalo smisla reći da poseduje puninu Božju zato što, da je Bog, on bi uvek imao puninu Božju. Činjenica da se u njega uselila punina Boga pokazuje da on nije bio Bog.

Stihovi koji naglašavaju Isusovu ljudskost, a time i njegovo razlikovanje od Boga

Mi treba da učinimo "veća dela" od Isusa. To bi bilo apsurdno da je Isus bio Bog, zato što bi tada mi sledbenici trebali da učinimo veća dela od Boga.

Bog je Bog zbog određenih osobina koje poseduje. Kada bi Isus Hrist bio Bog, on bi morao da ima osobine Boga. Većina teologa se slaže da su te osobine: da nema poreklo, samopostojanje, besmrtnost, nepromenljivost, sveznanje, svemudrost, svedobrota, svemoćnost i sveprisutnost. Ali Isus nema ni jednu od ovih osobina.

On nije svemoćan. Dok "u Boga sve je moguće" (Luka 1:37), Hrist kaže "Sin ne može ništa činiti sam od sebe" (Jovan 5:19). Verovanje da je Isus Bog takođe unižava Boga zato što je sam Isus rekao "Otac moj je veći od mene".

Verovanje da je Isus Bog takođe znači da on nije mogao da greši (što ima smisla, budući da je očigledno da "Bog" ne može da greši). Isusu je data *genetska* savršenost od strane njegovog nebeskog Oca, nije mu data moralna (bihevioralna) savršenost, koju je morao da stekne i zasluži poslušnošću, što sledeći stih čini kristalno jasnim:

Jevrejima 5:8 *iako je bio Sin, on se naučio poslušnosti kroz patnju*.

Lepo je rečeno da kada čovek koji je iskreno u zabludi i čuje istinu, on ili prestaje da bude u zabludi, ili prestaje da bude iskren. Ovo lako može biti izbor za našu braću trijadologe. – *Jedan Bog i Jedan Gospod*

3. Vere i doktrine

Crkvama upravljaju veroispovesti, izjave ključnih verovanja. Ali ko donosi odluku o tome koja su to verovanja? Uzimajući u obzir to da postoje hiljade denominacija sa različitim sistemima verovanja, čovek bi mogao da se zapita: Ko ima tačnu hrišćansku doktrinu – istinu? Koliko istina može da postoji? Ovo pitanje, dragi čitaoče, trebalo bi da Vas navede na razmišljanje. Koliko poverenja bi ljudi trebalo da ulažu u svoje crkvene doktrine a da ih ne ispitaju? Da li je moguće da sve doktrine prigrle Istinu? Jednostavna logika nam govori one to ne mogu. I koliko će braće ikada priznati da je možda tuđe mišljenje bliže Svetom pismu od mišljenja njihove crkve? Možda jedan u hiljadu, u najboljem slučaju. Dakle, šta ovo govori o verama i doktrinama? Šta ovo govori o braći koji se čvrsto drže doktrine sopstvene crkve i koji prema njoj osećaju nepokolebljivu lojalnost? Ne mogu svi oni imati istinu i u isto vreme superostavljena verovanja. Na kraju, sve se svodi na crkvene oce i njihovu ličnu egzegezu Svetog pisma. Ono što su oni odredili kao tačnu interpretaciju jeste ono što vi, draga braćo, smatrate apsolutnom „istinom“. Dakle, ko odlučuje o tome koja je to jevanđeljska istina? Svaka crkva tvrdi da je poseduje!

Razmotrivši brojne crkvene denominacije, svaku sa sopstvenom doktrinom i/ili verom „ljubimicom“ koju grčevito čuvaju kao da u njoj postoji Kovčeg zaveta ili Sveti gral neoborive istine. Nema smisla doneti zaključak da su sve one u pravu. Preklinjem vas, dozvolite interpretaciji Biblije karakterističnoj za vašu crkvu da poseduje greške što se tiče verovanja koje je usvojila. Verujem da bi svi hrišćani

imali korist od toga da razmisle i ponovo protumače sopstveni „kruti“ stav prema *određenoj* doktrini crkve, i da umanje svoje sklonosti ka donošenju sudova o drugoj braći. *Poniznost i tolerancija* bi trebalo da karakterišu svako hrišćansko ubeđenje.

Naravno da su društvu neophodne norme kako bi funkcionisalo, ali to ne znači da su im potrebne dogme. Ona najstabilnija društva prepoznaju nepokolebive činjenice da se njihove „norme“, uz jedan ili dva izuzetka, stalno preispituju jer se javljaju novi uslovi i izazovi. Upravo ovde se religije suštinski razlikuju. Oni veruju da su imuni na kritike, revizije i odbijanja i spajaju ovo verovanje sa idejom da postoji skup principa koji je u potpunosti u pravu i opravdavaju, oslobađaju optužbe i motivišu svako postupanje u njihovoj službi.

Ono što mnogi hrišćani ne mogu da shvate jeste to da je crkva zajednica koju na okupu drži „vera“. Svaka crkva ima veru i liturgiju, bilo da je ona formalna ili ne. A što se tiče nevernika, po mom mišljenju na univerzitetima Prinston i MIT oni sto tako mogu da budu filozofski zbunjeni, arogantni i uskoumni kao i bilo koji religijski fundamentalisti. Razlika je u tome što obrazovana elita zapaža i prezire jednu veru ... ali ne i drugu. [37]

Sledi pronicljivo izlaganje vera i doktrina koje je pružila Mary Dana:

Da ne postoji ni jedna ljudska vera na svetu – da crkve samo zahtevaju verovanje u jedinu nepogrešivu veru, onu koju nam je naš Gospodar ostavio, koja stoji u Svetoj Bibliji i ne potiče od *ove ili one* interpretacije one prvobitne vere, onda bismo mogli sopstvena mišljenja da zadržimo za sebe. Ali pošto crkva mojih očeva, kojoj ja pripadam, ima ljudsku veru, i pošto smatram da ne mogu svesno da joj se povinujem, kako mogu da ostanem tu i da imam osećaj da pratim iskren, nezavisan tok? Osim ako mi ne dozvole da ostanem tu ako na fin način priznam da sam promenila mišljenje a ovo su mogli da urade samo svojim priznanjem vere. Moj moto je *Ni jedna vera osim Biblije*, i nadam se da će tako biti sve dok ne umrem. Nemam ništa protiv pojedinačnih crkvi i društava, njihova organizovanost je jednostavna, a zloupotrebe se lako ispravljaju; ali čim njihove vođe počnu da se kombinuju, njih se plašim. Oni imaju moć koja je opasna.

Nikada nije poželjna prevelika konsolidacija, gde je nesavršen čovek na čelu svojih afera. Nije najbolje da se založimo telima, koje skoro bez našeg znanja može da nas dovede tamo gde ne želimo da idemo. Jako sam dobro svesna da je

„unija snaga“ ali nikako nisam sigurna da će snaga koja proističe iz unije uvek biti dobro usmerena.

On može da brani veru koju je usvojio, i da se kreće oko sistema za koji je okovan, ali on ne može da napravi korak dalje. On ne može da otvori svoju um i primi novu istinu, niti da natera sebe da prizna da je supranikov argument donekle na mestu. To bi značilo da ne veruje osnovama sopstvene vere ili da oseća krivicu dok sumnja u istu, dok se zavetovao da nikada neće sumnjati. Kakvu prednost može jedna ovakva osoba, vezana i pod pritiskom, izvesti ispitivanjem religijskih tema? Javnost može da ima koristi od poznavanja njegovih osećanja i načina na koji ih on objašnjava i brani, ali, što se njega tiče, njegovo putovanje je kružnog toka; vratiće se tamo odakle je i pošao.

Činjenica je da su takvi zaveti često napravljeni bez dovoljnog razmišljanja. Takvi zaveti su strašni. Želela bih da ih nikada nisam donela i želim da uputim upozorenje onima koji su još uvek slobodni. Preklinjem ih da vode računa o tome kako obećavaju da će održavati i braniti bilo koju veru koja nije iskazana samim rečima Biblije, jedinog nepogrešivog standarda.[38]

Draga Braćo, molim vas ozbiljno razmotrite reči Donalda R. Snedekera na temu veroispovesti:

Moja averzija prema ljudskim verama kao nečemu što spaja hrišćane i što predstavlja uslov pripadanja hrišćanstvu, kao sredstvu kojim se stavlja ljudski um u okove, stalno dobija na snazi.

Prvi moj prigovor je taj što nas one odvajaju od Isusa Hrista. Kome drugom treba da se obratim da bih dobila znanje o hrišćanskoj religiji, nego Velikom Učitelju, Sinu Gospodnjem u kom je boravila punoća Božanstva?

Ne mogu da ne gledam na ljudske vere sa osećanjima sličnim preziru kada ih stavim nasuprot Novog zaveta, do kakve beznačajnosti su one potonule! Šta su one? Kosturi, ledene apstrakcije, metafizički izrazi neshvatljive dogme, a njih treba da smatram izrazima sveže, žive, beskonačkne istine koja je došla od Isusa! Sa jednakim prosperitetom bi se od mene moglo očekivati da čujem mrmljanje kao izraz mudrosti. Stvaralac mere definiše Isusa u šest stihova, možda u metafizičkom smislu, i poziva me da se povinujem ovom iskazu mog Spasitelja. Hrišćanska istina je beskonačna. Ko bi se setio da veru svede u nekoliko apstraktnih stihova? Beskonačno ne može da bude definisano i izmereno kao ljudska tvorevina. Ono ne može biti svedeno na sistem.

Ono se ne može razumeti u sklopu nekoliko preciznih ideja. Oni su se potrudili da ograniče beskonačno. Hrišćanstvo, onakvo kakvo postoji u umu istinitog sledbenika nije sačinjeno od fragmenata, zasebnih ideja, koje on može da iskaže u vidu nepovezanih predloga.[39]

Anthony Buzzard iznosi sledeću tvrdnju na temu Isusove Vere:

Tradicionalne vere tvrde da je ne samo Otac nego su i Sin i Sveti duh istinski Bog. Oni su u sukobu sa Isusovim sistemom verovanja. Ako je razumljivo postaviti pitanje, kako je jednostavna vera da je Otac jedini pravi Bog nestala iz hrišćanstva?

Crkve su zamenile *Isusovu veru* sa *novom verom* koju su sami izmislili. I tako je ostalo do dana današnjeg. Oni koji žele da prate Isusa, vratiće se njegovoj veri, što je jednostavno i jasno. Postoji *samo jedna istinita hrišćanska vera:* da je Otac „jedini pravi Bog" i da je Isus Njegov Sin, Mesija (Hrist). Za dokaz pogledajte stih 5:44 Jovanovog jevanđelja, stih 2:5 Prve poslanice Timotiju, stih 4:6 Poslanice Efescima i stihove 8:4-6 Prve poslanice Korinćanima. Nikada nemojte da pomešate Oca, jedinog pravog Boga sa Isusom, koji je „gospod Mesija". Hrist znači Mesija, onaj pomazani.

Knjiga Otkrivenja – Osnove teologije

Za mene, jedna od tri knjige o Bibliji koja najjasnije svedoči o Isusovom pravom identitetu jeste poslednja knjiga Svetog pisma – Knjiga Otkrivenja. Na drugom i trećem mestu nalazi se Kniga apostola i Jevanđelje po Luki. Ove knige **bi trebalo** da navedu svakog inteligentnog hrišćanina koji traga za istinom da stavi Trojstvo pod znak pitanja. Nema šanse da pročitam Knjigu Otkrivenja i da dođem do zaključka da je Isus Hrist Bog. Ako je Bog „jedan u trojici, i trojica u jednom", imamo problem od samog početka. Takođe, dvostruka priroda koju su mnogi prihvatili mora da ispašta. Hajde da razmotrimo neke stihove o identitetu Isusa Hrista i Boga Oca.

U Knjizi Otkrivenja, Isus Hrist je označen kao „Jagnje Božije". Da li on onda može da bude jedini istiniti Bog u ljudskom obliku kao što to stoji u trijadološkoj formuli? Mislim da je jasno koliko je ovo shvatanje jednostavno, zato vas molim, draga braćo, da mi udovoljite. Ako želite razmotrite ovo. Ne bi li se moglo pretpostaviti da se Isus (takozvani „Bog-čovek) nakon svog vaznesenja odrekao svog ljudskog obličja? Pošto on ne hoda više među čovečanstvom, zar se *Bog-čovek* nije vratio na svoj položaj kao Bog Svemoćni?

Zašto bi dalje bilo neophodno da on (Bog) nastavi da se *pretvara* da je jedan-u-trojici i trojica-u-jednom, 100% Bog i 100% čovek? Koja je svrha toga? Hajde da razmotrimo ovaj stih: **„Ja Isus** poslah anđela svog da vam ovo posvedoči u crkvama. Ja sam koren i potomak Davidov, i sjajna zvezda Danica" (Otkrivenje 22:16). Draga braćo, u ovom stihu je jasno da Isus jasno definiše sebe. Da li bi Svemoćni Bog (Jahve) sebe nazvao Isusom u nebesima a zatim tvrdio da je koren i potomak Davidov? Zar to ne bi zbunilo anđele na nebu i učenika Jovana kome je dato Otkrivenje o *Danu Gospodnjem*? U Svetom pismu stoji to da Bog nije Bog konfuzije!

Razmotrite sledeće pitanje: Ko je dao Isusu Otkrivenje? U stihu 1:1 Knjige Otkrivenja stoji: Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade Njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti." Ovde očigledno imamo Boga Oca *i* Isusa Hrista – dva jasno razdvojena entiteta; Isus je na nebu *sa* Bogom Ocem! Hajmo sada da razmotrimo još neke stihove u istom ovom poglavlju: „Ne boj se, ja sam Prvi i Poslednji, I Živi: i bejah mrtav i evo sam živ va vek veka, amin. I imam ključeve od pakla i od smrti!" (stihovi 1:17-18). Hajde da dalje razmotrimo stih 2:27: „I pašće ih gvozdenom palicom, i oni će se razdrobiti kao sudovi lončarski; kao i ja što primih od Oca svog." U NASV i NIV je očigledno to da su ovo Isusove reči. Hajde da pogledamo druge stihove koje izgovara Isus: „ Koji pobedi daću mu **da sedne sa mnom na prestolu mom, kao i ja što pobedih i sedoh s Ocem svojim na *prestolu Njegovom***" (Otkrivenje 3:21). „Napisaću na njemu ime Boga svog, i ime novog Jerusalima, grada Boga mog, koji silazi s neba od ***Boga mog***, i ime moje novo. Draga braćo, zar ovo nije jasno? Isus govori o Bogu Ocu u ovim stihovima. U stihu 3:5 Isus kaže: „ Koji pobedi on će se obući u haljine bele, i neću izbrisati ime njegovo iz knjige života, i *priznaću ime njegovo pred* ***Ocem svojim*** i pred *anđelima Njegovim*." Obratite pažnju na to da Isus anđele ne naziva svojim nego Njegovim. Ko smo mi da odbacimo ono što Isus kaže o svom Bogu i svom Ocu? Draga braćo, ovi stihovi jasno ističu činjenicu da *glorifikovani* Isus (sada u raju) za svog Boga i svog Oca kaže isto ono što je rekao i Mariji Magdaleni u stihu 20:17:

„ Ne dohvataj se do mene, jer se još ne vratih k Ocu svom; nego idi k braći mojoj, i kaži im: **Vraćam se k Ocu svom i Ocu vašem, i Bogu svom i Bogu vašem**." Zar Isus ne kaže isključivo da mi imamo istog Oca i Boga kao on, ili to kaže samo Mariji pa se isto ne odnosi na nas? Zašto ne pokažete ovaj stih svom svešteniku kako biste dobili trijadološko mišljenje. (moj naglasak).

Brojne stranice u Svetom pismu potvrđuju da je Isus nakon svog vaznesenja seo sa Božije desne strane. Isus je po odobrenju od strane Boga Oca *drugi po nadležnosti*, Božija „desna ruka". Odatle nama ova izreka. Razmotrite stih 2:18 Knjige Otkrivenja: „Tako govori Sin Božji, koji ima oči svoje kao plamen ognjeni, i noge Njegove kao bronza." Sin Božiji je opisan kako boravi u raju pored Boga Oca. Molim vas obratite pažnju na to da on nije nazvan ***Bogom Sinom***! Da li i dalje postoji validan razlog za sumnju? Ukoliko postoji, hajde da razmotrimo još neki stih. U stihu 11:15 stoji sledeće: „I sedmi anđeo zatrubi i postaše veliki glasovi na nebesima govoreći: Posta carstvo sveta **Gospoda našeg i Hrista Njegovog**, i carovaće va vek veka." Prema ovom stihu, kao i u stihu 2:26 Lukinog jevanđelja, Gospod ima Hrista! Zar ovo nije dovoljno eksplicitno? Razmotrite sledeće: U stihu 12:10 stoji: „Sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našeg, i *autoritet Hrista Njegovog*." U Svetom pismu jasno stoji to da je Hristu autoritet dao Bog Otac, čak i u raju. Isus kaže da je autoritet dobio od Boga Oca, kako u raju tako i na zemlji. Dragi čitaoče, kada pogledamo ove pasuse i primenimo logiku zdravog razuma i žeđ za istiom, zar ne bi trijadolozi trebalo bar da ponovo procene svoj stav po pitanju Trojstva? Da li treba da pristajemo na čovečije doktrine i ubeđenja? Nažalost, draga braćo, kada bih trijadolozima predstavio ove stihove, retko ko bi od njih stvarno smatrao da su moja stanovišta dokazana. Koliko eksplicitnija Biblija mora da bude? Avaj! Njihov uobičajen odgovor na to bi bio: „Znam ja šta tu piše, ali mi ne treba to da razumemo – Isus stvarno jeste **Bog**!" A odgovor koji sam dobila od svog veroučitelja u vezi sa razlikovanjem Boga i Isusa bio je sažet: Oni su različiti, a opet su jedno! Dakle, vratili smo se ponovo na isto.

U stihu 5:1 Knjige Otkrivenja, opisana je Jovanova vizija o raju: „I videh u desnici Onog što seđaše na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata."

Stihovi 4 i 5 nastavljaju sa opisom istog: „ I ja (Jovan) plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju. I jedan od starešina reče mi: Ne plači, evo je nadvladao **lav, koji je od kolena Judinog**, *koren Davidov*, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njenih.“ Starešina nastavlja u stihovima 9 i 13: „I pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i *iskupio si nas Bogu krvlju svojom* od svakog kolena i jezika i naroda i plemena ... Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i čast i slava i država va vek veka.“ Draga braćo, ponovo ću vas pitati, gde je ovde misterija? Zar ovi stihovi nisu lako razumljivi? Zar ne vidite da postoje dva različita entiteta: Bog Otac i Isus Hrist, koji je eksplicitno opisan kao Jagnje Božije? Štaviše, nigde se ne pominje treća osoba Trojstva, Sveti duh, niti prestol istog. Izgleda da je on ponovo izostavljen. Čovek bi mogao da se zapita zašto je „**on**“ toliko često izostavljen iz jednačine ako je jedan od tri jednaka člana Trojstva. Mora da pati od kompleksa niže vrednosti. Zar ne bi **„on“**, budući da je treći član Trojstva, bar bio udostojen mesta na Božijoj levoj strani. Nemam nameru da hulim – samo iznosim činjenicu i poentu. (moj naglasak).

Draga braćo, evo teme za razmišljanje. Trojadolozi upotrebljavaju stih 1:1 Jovanovog jevanđelja kako bi učinili Trojstvo validnim, međutim, ako je Jovan koji je bio prognan na Ostrvu Patmos i kome je dato Otkrivenje o „Danu Gospodnjem“, imao nameru da *Reč* podrazumeva da je Isus Svemoćni Bog, zar ne bi on bio izuzetno iznenađen pri viđenju Isusa i Boga kao dva sasvim zasebna pojedinca na nebesima?

Autori knjige pod nazivom *Jedan Bog i Jedan Gospod* iznose sledeći stav: Sigurno, ako je postojalo nešto poput „Trojstva“ onda bi sve tri osobe bile prisutne prilikom ovako bitnog događaja. „Bog Sveti duh“ bi takođe bio uključen u svim gore navedenim stihovima koje smo razmotrili, poput pozdrava upućenog crkvama itd. Ali, on bi apsolutno morao da bude tu na prestolu jer bi u suprotnom Bog bio nepotpun. Istina je da postoji sam JEDAN BOG i JEDAN GOSPOD i da će oni zajedno bukvalno i fizički da vladaju „novim stvorenim svetom“ pri ispunjenju Božijeg prvobitnog sna i plana.[41]

Čovek bi mogao dalje da spekuliše, da li će prilikom Hristovog drugog dolaska, kada se David i svi njegovi sveci dignu iz mrtvih, Bog (*pod imenom* Isus, Davidov potomak i „ljudski“ naslednik) sesti na prestol svoga Oca u novouspostavljenom Kraljevstvu. Ili, ako je Isus Jedini pravi Bog kao što to trijadolozi tvrde, da li mi treba da pretpostavimo da je David otac Božiji i na *nebesima?*Na osnovu ove prilično paradoksalne procene, očigledno je da ne postoji zemaljski/ljudski Sin Isus Hrist. Da sam ja trijadolog, ovaj scenario bi sigurno za mene predstavljao *ozbiljan* teološki problem! Štaviše, kako bi mogla da se pomirim sa stihom 8:34 Poslanice Rimljanima: „Ko će osuditi? Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?“

Dragi čitaoče, da budem rudimentarna baš kao moje analogije, da li bilo koji hrišćanin može da sa stopostotnom sigurnošću porekne to da zaslužuje da se bavi razmatranjem i razmišljanjem? Čovek mora da bude u potpunosti lišen zdravog razuma da bi to porekao. Zašto ne biste gore navedene pasuse dali vašem sveštenику kako biste dobili trijadološki odgovor? Prilično sam sigurna da će vaši sveštenici širiti uobičajene suvišne ezoterične i izvodljive *zaključke*. Ukoliko od njih odete još uvek zbunjeni – ne brinite – oni vam samo saopštavaju ono što Bog nije smatrao da treba da razumete. „To je misterija!“ Jedan od braće me je obavestio da ne treba da primenjujemo *logiku* na Trojstvu. Mislite? Ovo je takođe bez sumnje nešto najbolje što možete da dobijete od svog sveštenika. Na temu Trojstva, *nažalost* velika većina naših sveštenika je dokazala da su *giganti dvoličnosti* jer *krive* ono što piše u Svetom pismu kako bi očuvali crkvenu doktrinu. Ne želim da budem snishodljiva, ali kada sveštenik treba da ubedi člana svoje crkve da je jabuka u stvari pomorandža, onda ... Šta političari rade kada ne mogu da daju iskren i direktan odgovor? Daju uvijen odgovor! To nije ništa čudno! Stavite prst na čelo, braćo; otvorite svoje umove, postavljajte pitanja i prestanite da se mirite sa *besmislenim i nebiblijskim* odgovorima kako biste očuvali *svetost* crkvene doktrine.

Za razliku od velike većine naših sveštenika koji podučavaju da je Bog misterija, ja verujem da je Boga moguće spoznati, i da nikada nije ni bila njegova namera da od nas sakrije ono što je neophodno za naše spasenje. Ukoliko, kako to mnogi trijadološki nastrojeni sveštenici tvrde, Bog jeste *misterija,* onda da li mi treba da prihvatimo bilo kakvo nagađanje u vezi Njega?

Suprotno onome što oni propovedaju, Boga je moguće spoznati putem Svetog pisma. Bog nam je otkrio sve što je *neophodno* da znamo o Njemu. Sveto pismo nam govori da je Bog samo Bog; iskren, veran, dobar, saosećajan i milostiv. On razume naše slabosti i naše muke a time što je Isusu Hristu, svom Sinu, podario svoju *milost,* on nas je oslobodio. Bez njegove milosti, dragocenog dara Isusu Hristu i toga što je naš Gospod i spasitelj Isus Hrist žrtvovao svoj život, svi bismo mi bili u paklu osuđeni na večno uništenje i prokletstvo prilikom drugog dolaska Isusa Hrista. Bog je darežljiv, strpljiv i pun oproštaja, ali nemojte da napravite grešku i da se poigravate sa Njim. On može da bude ljuti Bog i On jasno kaže da je osveta njegova; samim tim, uvek bi trebalo da prema Njemu imamo strahopoštovanje. On je naš Otac, a poput svakog brižljivog oca, on zna da nam je potrebna disciplina ... za naše dobro. Možda ne razumemo uvek Božije načine, ali treba da imamo vere u njegovu mudrost. Ne verujem da se Bog sakrio između redova Svetog pisma, ali verujem da Bog ceni one koji ga istinski traže. Hrišćani moraju da budu posvećeni i da čistim i poniznim srcem traže mudrost Božiju. Sveto pismo nam kaže da je slava Božija u tome da nešto sakrije a slava careva u tome da to pronađu. Ovo, braćo moja, razdvaja useve od korova – one što istinski traže istinu od onih koji se mire sa svačim. Ali upravo je putem Isusa Hrista Bog otkrio sebe na nivou koji je razumljiv, čak i onim neukim ljudima. Božiji „voljeni" Sin Isus dosegao je do najnižeg od najnižih, najočajnijih i napuštenih, do odbačenih i odbijenih od strane religijskih vođa tog doba. Isus je svima doneo jednakost, ne pokazavši pristrasnost ni prema kome. Isus je uveo fer igru. Svako je imao fer šansu u dolazećem Božijem carstvu. Isusova krv je platila za ovo ekskluzivno pravo i privilegiju čitavog čovečanstva – za ljude svih nacija i govornih područja.

Želela bih da verujem da je ovo prekretnica, da će moja trijadološki nastrojena braća postati svesna ovog očiglednog guranja pod tepih od strane trijadološke dogme. Avaj, budući da sam racionalna i pragmatična osoba, priznajem da ovo verovatno uopšte nije slučaj; kako to oni koji tvrde da su trijadolozi znaju, Bog nije imao nameru da ga puki smrtnici spoznaju – On je misterija; dakle, ne treba da se bave činjenicama, logikom i istinom baziranom na Svetom pismu.

Mit o misteriji nastavlja da bude prihvatljiva teologija i nastavlja da gori jarkim plamenom na zadovoljstvo boga ovoga sveta – Gospodina Satane!

Otkrivenje 5:13b

Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i čast i slava i država va vek veka.

Otkrivenje 7:10

I povikaše glasom velikim govoreći: Spasenje Bogu našem, koji sedi na prestolu, i Jagnjetu.

Otkrivenje 21:22

I crkve ne videh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog Svedržitelj, i Jagnje.

Otkrivenje 22:1

I pokaza mi čistu reku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prestola Božijeg i Jagnjetovog

Braćo, dajte da vam postavim jedno jednostavno pitanje u vezi sa osnovama teologije. Razmotrivši ova četiri stiha, šta bi čovek mogao da pomisli, ko je Jagnje Božije? Da li ono označava malu životinju sa vunenim krznom, možda Božijeg ljubimca? Nemam nameru da hulim. Ili se ipak misli na Božijeg Hrista; Njegovo žrtveno jagnje (sin) koji je žrtvovan radi našeg iskupljenja? Zašto ne pokažete ove stihove vašem svešteniku? Sigurna sam da će njegova definicija i teološka procena toga ko je Jagnje Božije biti veoma zanimljiva, i naravno, u skladu sa trijadološkom teorijom. Na osnovu sposobnosti trijadoloških sveštenika da izokrenu *Biblijsku istinu,* u sklopu sa uobičajenom neobaveštenošću i nedostatku obrazovanja koje se tiče Trojstva onoga ko ide u crkvu, crkva nastavlja da drži prednost i održava mitičku pseudo istinu.

Sledi odlomak iz knjige pod nazivom *Jedan Bog i jedan Gospod:*

Ovi stihovi govore glasno protiv svakog koncepta koji podrazumeva dve i tri „Osobe“ koje čine „jednog Boga“. Jasna razlika između Boga i Hrista se uvek održava, čak i nakon vaskrsenja i glorifikacije Hrista. Ako je Hrist jednak Bogu i podjednako večan kako to trijadolozi propovedaju, onda je sigurno da mora da postoje dva Boga: Otac i Hrist, jer gore navedeni stihovi jasno stavljaju do znanja da je čak i nakon vaskrsnuća Isus „Njegov (Božiji) Hrist“, a ne deo Boga.[42]

Još jedan faktor u gore navedenim stihovima govori protiv trijadološka tri „jednaka i podjednako večna“ bića, a to je da se nikada ne pominje nikakva treća

„osoba“ (Sveti Duh) kao neko ko je prisutan pored Boga i Njegovog Hrista. Kad se sve sabere, samo Bog i Hrist sede na finalnom prestolu. Da je „Sveti duh” jednaka osoba u Trojstvu koje čini jednog Boga, on bi na neki način bio predstavljen kako sudi ili vlada ili bi bar bio pomenut od strane svetaca i starešina. **U ovim najvažnijim istorijskim trenucima, nikada se pored Boga i Hrista ne javlja „treća osoba“, Sveti duh.** (moj naglasak).

Knjiga Otkrivenja prikazuje Isusov drugi dolazak na zemlju kako bi spasao Izrael, baš one ljude koji su ga, kao nacija, jednom ubili. Pri njegovom drugom dolasku, Izrael neće pogrešiti u vezi sa njegovim identitetom, jer će ga svako videti kako dolazi u slavi Boga. Knjiga Otkrivenja ne prikazuje Jagnje Božije koje dolazi da odnese grehe sveta, već Lava Judinog koji dolazi da sudi svetu.[43]

Odabir tekstova kako bi se pružio jednostrani prikaz istine je široko upotrebljavan metod propagiranja pogrešnih viđenja. Iz Biblije se mogu izvući fraze ili stihovi koji opravdavaju sve pod ovim Suncem, uključujući i kontradikcije. Kada se pročita u kontekstu, Biblija može da bude liberalni dokument, ali ne toliko liberalan. Ono što mi moramo da znamo jeste to da li Biblija kao celina podržava dati stav. (moj naglasak)[44]

Možda vas je toliko ubedila trijadološka retorika da se plašite da razmotrite sopstvene stavove, a i rečeno vam je da jedini ljudi koji ne podržavaju trijadološko hrišćansko shvatanje jesu jeretici i članovi „sekti“. Ali, u drugu ruku, treba da budete voljni da čujete i različite stavove. Pitanje je da li se ono u šta verujete ili ne verujete poklapa sa onim što čitavo Sveto pismo kaže. Ukoliko to nije slučaj, ne možete ništa da izgubite time što ćete se otarasiti verovanja koja nisu u potpunosti utemeljena u Reč Božiju.[45]

Svako smatra da je tačnost esencijalna za skoro svaki ljudski poduhvat. Koji poduhvat može da bude važniji za neku osobu od toga da tačno razume pisano Otkrivenje koje je Stvaralac dao? Takvo razumevanje predstavlja osnovu čitavog čovečijeg stava prema Bogu, i utiče na skoro svaki aspekt njegovog života. Smatram žalosnim to što mnogi dobronamerni hrišćani pokušavaju da okarakterišu, definišu i shvate Isusa Hrista na osnovu nebiblijskih izvora poput grčke filozofije, teologije i ljudske spekulacije umesto da se oslone samo na Bibliju. Svi prikazi Hrista dobijeni ovim putem svode se na prevelik broj brižnih i duhovno gladnih ljudi, iskrivljenih, nezadovoljavajućih i čistih karikatura stvarne osobe Isusa Hrista. Zapamtite da se do istine ne dolazi time da li velika većina veruje u nju ili ne, kao što nam to dokazuje teorija koja se nekada smatrala

validnom a koja je tvrdila da je zemlja ravna ploča. Svaka osoba mora da bude voljna da podvrgne ispitivanju svoja najdublja ubeđenja tako da ona budu u skladu sa Božijom pisanom Reči.[46]

Draga braćo, molim vas razmotrite pasus uzet iz Fokusa na Carstvo:

Kada pročitamo „Gospod je rekao mom gospodu...“ David nam govori da je prvi Gospod Jahve, Gospod Bog, stvaralac i večan. Drugi gospod je Kralj Mesija i on nije Gospod Bog. David je ovo znao i inspirisan Svetim pismom napisao je upravo ovo (Jahve i adoni) kako bi oni koji čitaju znali da je ovo dokaz da Isus nije Bog! Koja ključna informacija – možda i Davidov ključ! Pored Psalma 110, postoje i drugi mesijanski Psalmi koji su ili direktno pripisani Davidu ili su mogli da budu napisani od strane njega.

Jovanovo jevanđelje je upotrebljeno kao poluga kako bi se podržao neverovatan koncept da više Osoba čine Boga. Ukoliko postoji Bog u raju koji ne postaje čovek i još jedan Bog koji postaje čovek, ovo jednostavno nije monoteizam! UPC (Ujedinjena pentekostalna crkva) pokušava da izbegne „agoniju“ o dvojici Bogova time što kaže da su Otac i Sin ista Osoba. Ovo je očigledno nemoguće tumačenje Novog zaveta koje iznova i iznova govori o Ocu i Sinu kao o dva zasebna pojedinca.

Trijadolozi se najizričitije bave Jovanovim jevanđeljem. Ovo samo po sebi nalaže da nešto nije u redu. Definicija Boga i Isusa treba da se nalazi svuda u Novom zavetu i u proročanstvu iz Starog. Stari zavet neće podržati doktrinu Trojstva. Jevreji jesu i uvek će biti unitarijanci. Matej, Marko, Luka i Petar neće podržati Trojstvo. Trijadolozi se nadaju da Jovan hoće. Ali samo ako izmene ono što je on napisao. (moj naglasak).

„Ti, Oče“, rekao je Isus, „jedini si koji je Bog“ (Jovan 17:3). To naravno znači da Isus koga je Bog poslao nije „jedini istiniti Bog.“

Ono što je Jovan napisao, nepravedno su ispravili prevodioci kako bi isto prilagodili Trojstvu. Jovan, kako to vidimo u stihovima 17:3 i 5:44 Jovanovog jevanđelja, nije bio trijadolog. On je verovao u unitarijanistički monoteizam kao što to stoji i u preostalom delu Novog zaveta. Jovan je napisao „Na početku beše reč.“ *Reč* napisana velikim slovom u našem prevodu pogrešno nas navodi da pomislimo da su dve osobe bile tu! Reč je bila reč Božija, a ne Sin Božiji. Tek u četrnaestom stihu ta reč ili obećanje je postala čovek, kada je Bog započeo stvaranje Svog jedinstvenog Sina čudom koje se dogodilo Mariji. Isus Sin je ono što je ta reč postala, a ne sama reč. [47] – Terry Anderson

Profesor Anthony Buzzard iznosi sledeću izjavu: Ono što je najvažnije, obećanom Mesiji je data titula Boga u Psalmu 45:6, „ Presto je Tvoj, Bože, večan i nepokolebljiv.“ U sledećem stihu je jasno da je „Bog Mesija“ blagosloven od strane svog Boga: toga radi pomaza te, Bože, Bog Tvoj ...“ Najveću čast Isusu je dao Toma kada mu se obratio carskim mesijanskim titulama „Gospod“ i „Bog“, izvedenih iz Psalma 45:6, 11. Novozavetni dokazi da je Isus Bog u istom smislu kao što je to Bog Otac zaista su oskudni. Ukoliko razmotrimo upotrebu reči Bog u Bibliji, videćemo da se ona 1325 puta javlja u Novom zavetu, dok je reč „Bog“ upotrebljena tako da se odnosi na Isusa samo dva puta sa sigurnošću (svi ostali mogući slučajevi u kojima se Isus naziva Bogom su sumnjivi, iz gramatičkih i sintaksnih razloga). Ove činjenice nalažu da povremena upotreba reči Bog za Isusa predstavlja posebnu vrstu obraćanja. Očigledno je da je veoma pogrešno sada u dvadesetom veku reći da je Isus Bog ako ne razumemo u kom je smislu tu reč upotrebljavao Jovan (i Toma). Naša upotreba reči nema veze sa biblijskom upotrebom istih. Ne možemo se jednostavno osloniti na zvuk reči a da se ne raspitamo šta ona zapravo znači. Iznad svega, moramo da budemo spremni da se odreknemo **dogmatskog insistiranja na prihvatanju doktrine bez ispitivanja.** Takva nefleksibilna privrženost načinu verovanja onemogućuje potragu za istinom što predstavlja glavnu karakteristiku svakog Hrišćana u usponu (Dela 17:11).[48]

Prevareni Hrišćani

Tokom diskusije o Trojstvu, jedna prijateljica mi je rekla da poznaje nekoliko *izuzetno* pobožnih i *nadarenih* hrišćana za koje veruje da ne bi bili toliko „nadareni“ da nisu verovali da je Isus Hrist Bog. Dakle, zaključak koji sam ja na osnovu njenog uverenja izvukla jeste da ako verujete da je Isus Sin Božiji a ne pravi Svemoćni Bog, to vas stavlja na mnogo niži rang na duhovnoj lestvici, i oni koji ne prihvataju Isusa kao Boga ne poseduju niti će posedovati Božiju slavu. Dok verovanjem da je Isus Hrist jedini pravi Svemoćni Bog, možemo se nadati da ćemo biti u većoj meri nadareni. Međutim, lično verujem da postoji mnogo hrišćana koji su dobri, smerni, darežljivi, divni i iskreni; bez obzira na sve to, i oni mogu da budu u zabludi. Iskreni hrišćani takođe mogu da budu prevareni hrišćani. Dobri ljudi svaki dan i na svaki način bivaju prevareni, to je životna činjenica. Dobri, smerni i duhovni ljudi prevareni su od strane svojih supružnika, dece, prijatelja, komšija, saradnika i nažalost od strane svoje religije. Nažalost, ljudi često bivaju prevareni zbog svog uskog uma.

Bilo bi naivno reći da pravični, pobožni, ekstremno posvećeni Hrišćani ne mogu da budu prevareni. Zamislite da neko kaže da samim tim što neko ne prihvata Isusa Hrista kao Boga od krvi i mesa, on/ona bi trebalo automatski da bude prognan/prognana iz hrišćanstva, to bi tek bilo uskoumno, samopravično i osuđujuće.

Privilegovana sam da poznajem mnogo dobrih ljudi koji iako ne idu redovno u crkvu (ili možda ne idu uopšte), ipak su dobri, darežljivi i velikodušni. Možda su pročitali Sveto pismo a možda i nisu – ne mogu da kažem za sigurno; možda su „pali u nemilost“, ali oni veruju u višu silu, u nešto mnogo veće i moćnije od njih samih. Preteraću što se ovoga tiče, ali često pseudo-hrišćani koji su od vajkada pobožni, koji na sav glas, puni sebe, recituju stih za stihom, upotrebljavaju religijski žargon i crkveno praznoslovlje a pri tom se ponašaju na način koji ne dolikuje hrišćanima i koji obeshrabruju gore pomenute duše ne bi li zaklonili vrata crkve. Takve duše često poviju rep i otrče u suprotnom smeru čim vide visok sjaj oreola takvih hrišćana. Nije bitno ono što kažemo već način na koji komuniciramo sa drugima, on govori glasnije od bilo koje propovedi. Zapravo, naši postupci neće moći da priđu Reči Božijoj bar kao što to neće biti u stanju ni nespaseni. Ne dajte se zavarati; naši postupci će ostati *zapamćeni* dugo nakon što reči napuste naše sećanje. Ovo je činjenica, nemojte pogrešiti: što glasnije neko tvrdi da je *hrišćanin,* to je bolje posmatran. Znam da mnogi od vas znaju ljude koji redovno idu u crkvu, religiozno čitaju Bibliju, pričaju i pričaju al ništa ne čine.

Podjednako sam ubeđena da hrišćani koji spremno prihvate da je Trojstvo nemoguće shvatiti jesu iste te duše koje su prestravljene i užasnute načinom na koji je Hitler bio toliko uspešan u ispiranju mozga tolikom broju ljudi tridesetih godina. Danas, postoje čak i jadne pogrešno upućene duše koje kažu da se Holokaust nikada nije ni dogodio. Oni su toliko zapanjeni i prestravljeni ovakvim tipom razmišljanja da im ni ne pada na pamet da Trojstvo može da bude toliko pogrešno kao i makijavelističko učenje unutar naše teološke osnove! Nekako, ovo jednostavno ne spada u hrišćanski repertoar razmišljanja. Ukoliko biblijska istina ne može da se nađe u našim verskim ustanovama, onda gde se ona može pronaći? Broj verskih ustanova čije se „istine“ razlikuju govori o tome da nešto definitivno nije u redu.

Ono što ja mislim da nedostaje jeste činjenica da crkve nisu uspele da se povinuju Bibliji; udaljile su se od Božijih reči i reči Njegovog Hrista i smestile su svoj duhovni savez u lance sopstvenih, usvojenih doktrina i verskih ubeđenja. Ukoliko ovo nije bio slučaj, zašto nisu uspeli da priznaju i prihvate Isusovu ljudsku prirodu i identitet kao Sina Božijeg. Hrišćani moraju da razmotre: Da li je moguće pratiti Isusova osnovna hebrejska učenja ukoliko odbijaju da ga prihvate onakvog kakav on tvrdi da jeste? *Kako onaj ko tvrdi da je hrišćanin razdvaja Hrista od njegovih učenja?* Kao rezultat svega ovoga, hrišćani su prevareni da prihvate „Bogočoveka" – mit! Da li oni takođe veruju i prihvataju Supermena, Spajdermena i Betmena kao stvarna bića sa natprirodnim sposobnostima? Naravno da ne! Oni su puki likovi iz stripa. Dakle, da li je Bogočovek išta više u harmoniji sa zdravim razumom? Da? Ne? Da li bi mogao da bude? Da li morate da razmislite o tome? Braćo moja, Bogočovek nije ništa drugo do biblijski grčki mit iz grčke paganske kulture koji je vešto i na prevaru indoktriniran u hrišćansku teologiju. Pavle nas je upozorio da je hrišćanska crkva zatrovana paganizmom. Tako je bilo tada i tako je sada, na Satanino zadovoljstvo!

Pseudo-hrišćani mogu da prevare svoju braću ali ne mogu da prevare Boga. Ponekad ne mogu da se ne zapanjim kad pomislim da mnogi zamišljaju Boga ne samo kao slepog nego i kao gluvog! U Svetom pismu stoji: „Nemoj sam u svojim očima da budeš mudar. Iskreno, mislim da previše onih koji su „presveti" predvode mnoge crkve. Oni nameste svoje izraze lica za odlazak na nedeljne sastanke, upućuju pobožne osmehe svojoj hrišćanskoj braći, recituju lepe i elokventne molitve, doprinose crkvenom fondu velikim sumama novca (samim tim i obezbeđuju svoj status u crkvi) i čine hrišćanska dela (*neka od njih* samo da bi bili viđeni); pa ipak ispod tih svetačkih, pobožnih fasada kriju se oholi stavovi, kratki fitilji, oni ponižavaju članove svoje porodice i svoje prijatelje i nepopustljivo se inate. Iskreno verujem da je za mnoge hrišćane odlazak u crkvu samo formalnost i vrsta uspostavljanja društvene interakcije (što uopšte nije loša stvar: Bog je imao nameru da se udružujemo sa svojom braćom).

Možda naše crkve treba da budu više kao „svete bolnice“ sa odeljenjima za intenzivnu negu za one koji su duhovno ranjeni i slomljenog srca, one koji imaju teške upale koje potiču od očaja i one koji trpe neizdrživ bol zbog izolacije i samoće i one koji žive sa akutnom anemijom ne znajući i ne verujući Božijoj moći – moći velikog lekara. Istina je da nam je očajnički potrebna infuzija ljubavi, prihvaćenosti, saosećajnosti, opraštanja jer smo svi slomljeni na neki način!

Draga braćo, razmotrite sledeće Isusove reči: Luka 22:68 „Jesi li ti Hristos? Kaži nam. A On im reče: Ako vam i kažem, nećete verovati. A ako vas i zapitam, nećete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti. Od sada će Sin čovečiji sediti s desne strane sile Božije (stih 70). Svi su pitali „Da li si ti Sin Božiji?” On je odgovorio: „U pravu ste kad kažete da jesam.” Da li trijadološki nastrojeni hrišćani veruju u Isusa? Ne! Sveštenici nas uče da je on sam Svemoćni Bog!

Novi zavet ne sadrži razvijenu doktrinu Trojstva.” [49] Anthony Buzzard

U zabludi sa hrišćanstvom

Sigurna sam da postoji dosta dragih i skromnih duša koje su duboko povređene od strane sopstvene hrišćanske braće u crkvi – bilo namerno ili slučajno. Možda su odabrali da prestanu da idu u crkvu, i nažalost se razočarali u *hrišćanstvo* i *religiju*. Hrist nije imao to u vidu kada je u pitanju njegova crkva – da jedni hrišćani proteruju druge hrišćane iz crkve. Isus i Pavle su govorili o jedinstvu; tj, o tome da hrišćani treba da imaju isti um i jednu vrhu. Treba da budemo skromni i da se saosećamo jedni sa drugima – nikada da nemamo previsoko mišljenje o sebi jer živimo u elitnom naselju, imamo impresivan posao ili imamo poseban tretman zbog istaknutog statusa koji smo nasledili. Poslednje ali ništa manje važno je to što u velikim crkvama, i za neke žene unutar kongregacije, sve se svodi na moćnu malu žensku „kliku“. Male crkve nikako nisu izuzete iz ovakvog prikaza *haut monde*. Dok muškarci mogu da upravljaju crkvom, ne mogu da ne kažem da žene takođe vode glavnu reč.

Čest je slučaj da braća svesno ili nesvesno sa snishodljivošću posmatraju drugu braću manje impresivnog statusa. Molim vas setite se da čovek nikada ne zna kada će zabaviti ili odbiti onog kog Bog izabere. Ukoliko povredimo jednog od naše hrišćanske braće, ne treba da budemo previše ponosni da bi mu uputili izvinjenje. Ali nažalost, izvinjenja teško padaju čak i hrišćanima. Čovek ne treba odmah da sudi svojoj braći niti da ih osuđuje ukoliko se oni ne slažu sa određenom interpretacijom određenog biblijskog stiha (čak iako nije u skladu sa crkvenom doktrinom), sve dok je u *harmoniji* sa Biblijom. Lično verujem da su upravo crkvene doktrine krive za gomilanje nesporazuma i razdora među hrišćanima. CNN je prikazao emisiju pod naslovom „Šta je hrišćanin?" u decembru 2006. godine. Jedan čovek koga je intervjuisao Anderson Cooper tražio je da prisustvuje događajima u unitarijanističkoj crkvi jer su on i njegova žena bili ogorčeni zbog ograničenja koja su im postavile savremene crkve. On kaže da nije mogao da prihvati tradicionalne dogme i vere – one su poput zidova. Dalje je dodao da želi da dođe do *srži* bez opterećenja. Kakav biser mudrosti. Upravo ovo je moja poenta, previše često, crkvene doktrine diktiraju ono u šta *moramo* da verujemo i šta moramo da prihvatimo kao istinito; ali ovo dovodi do podele a ne do ujedinjenja. Ukoliko religijska ubeđenja kojih se čvrsto držimo i ograničenja koja postavljaju doktrine i vere imaju moć da rastavljaju a ne da ujedinjuju, onda šta to govori o nama kao hrišćanima? Moramo da učimo jedni od drugih, a ne da do smrti progonimo jedni druge i *sudimo sekirama*. Vreme je da ponovo procenimo ono što nam je indoktrinirano kao „jevanđelje istine" i da se vratimo korenima Božije Reči i reči Njegovog Sina, našeg gospoda i Spasitelja Isusa Hrista, Mesije.

Sledi odlomak iz divne knjige pod nazivom *Jedan Bog i Jedan Gospod:*

Bezbroj puta netrijadološki nastrojeni hrišćani koje poznajemo su propatili zbog progona od strane ortodoksne zajednice. Hrišćanski seminari i izdavači knjiga plaše se da izdaju bilo šta što se može smatrati antagonističkim u odnosu na „istorijsku veru". Akademske publikacije nastavljaju da objavljuju određene kontroverzne i promenljive teme, ali retko kad se spuštaju na nivo običnog građanina koji redovno ide u crkvu i koji ne poseduje znanje o stalnoj naučnoj debati o ovim problemima. [50]

Dragi čitaoče, sledi izjava koja je objavljena u decembru 2007. godine u izdanju pod nazivom Fokus na Carstvo:

„Nećemo ponovo naručivati kopije knjige Grega Deublea pod nazivom *Ovo mi nisu nikada rekli u crkvi* ! Ova knjiga je prouzrokovala znatan broj problema i odlučili smo da prestanemo da popunjavamo police ovim izdanjem.“ – hrišćanska knjižara Koorong, Australija.

Sada, braćo moja, da li razumete zašto postoji toliko neznanja i pogrešnog učenja u vezi sa Trojstvom? Upravo ovo čini temelj moje knjige. Kao obrazovana žena, mogu da nagađam o ovom debaklu i da kažem da je previše „zona udobnosti“ prodrmano, oni koji tragaju za istinom postavili su teška pitanja svojim pastorima i crkvenoj braći a oni su se uznemirili jer je Greg istakao koliko je Trojstvo zapravo varljiva teologija. Otići ću dalje i reći da knjižare nisu htele da rizikuju i izgube svoje redovne mušterije niti da obeshrabre buduću klijentelu zato što je Greg Deuble iskreno izdao istinu koja okružuje ovu doktrinu. Sigurna sam da je ova knjiga razjarila mnoge koji se čvrsto drže svojih dragocenih doktrina koju ne shvataju, poput fanatičnih buldoga. Pošto knjižare Koorang vode posao, na kraju su bili zabrinuti za opstanak istog. Zaista, sigurana sam da je ovo uticalo na njihovu odluku. Koliko je samo nečuven ovaj odgovor u dvadest i prvom veku? Nažalost, smatram da je odluka koju je ova knjižara donela slična zabrani knjiga od strane katoličke crkve u Veneciji u petnaestom veku, kada se osetila ugroženom od strane protestantskog pokreta. Stara izreka kaže: Što se više stvari menjaju, sve više ostaju iste. Nedeljom za nedeljom čujemo sveštenike kako propovedaju potragu za istinom. Ali ono što oni proklamuju jeste sledeće: Prihvatite našu *verziju* istine! Zar nije ironično to što je *istina misterija!* Koliko je ovo samo lakrdijaški! U ovom nesrećnom događaju, namirisao sam strah – strah od evanđelističkog stada koje je u većoj meri sveto od tebe, i čist, neprikriven kukavičluk od strane knjižara Koorong. Ova žalosna i kukavička odluka mora da stvarno ulepšava život Satani! Još jedna organizacija se popela na njegov voz, a imala je *moć* da otvori vrata i prozore fer i izbalansiranom pristupu Svetom pismu, ali je povila rep i pobegla na drugu stranu.

Odabrala sam ovaj pasus Grega Deublea:

Hvala Vam na odgovoru i obaveštenju. Mogu samo da nagađam i kažem da su se ovi problemi javili zbog komentara na pregled pod nazivom ,,Lažni prorok“ na Vašem sajtu. Žao mi je osobe koja očigledno nije u stanju da pokaže plemenit duh prema Bereancima koji su svakog dana pretraživali Bibliju ne bi li sami otkrili da li je ono o čemu Pavle propoveda istinito. ,,Ne bih bio iskren kada bih rekao da nisam takođe rekao da je kapitulacija Kooring knjižara jedno veliko razočarenje. Zašto ne bi besplatno izigravali bedem i pokrenuli istraživanja i govore? Zašto ne podrže zdrav razum i dijaloge i podstaknu dodatno razmišljanje? Kao što sam to rekao u svojoj knjizi, Istina nema čega da se boji ukolio se za njom traga iskreno i pod Božijom svetlosti. Bilo bi ispunjujuće kada bi Koorang knjižare pokazale istiniti duh evanđelijskih reformatora koje toliko lojalno promoviše.

Dragi čitaoče, sada smo mi oni – oni koji su apsolutno sigurni da su spaseni! Čak sam poznavao i nekoliko onih koji sumnjaju da već imaju kartu u jednom smeru za Carstvo. Zbog mog verovanja u *božanstvo* i *ljudskost* Isusa Hrista kao Sina Božijeg, ja sam izvukao deblji kraj zbog ovih pobožnih ljudi koji nikada nisu ni jednu službu nedeljom propustili i koji misle da su u većoj meri sveti u odnosu na nas. Mogu samo da se zapitam: koji bi od njih bili prvi u redu da me muče zbog mog verovanja, da smo u trećem, četvrtom, petom i narednim vekovima? Na svu sreću, danas me zakon štiti! Samo naš suvereni Bog ima isključivo pravo da sudi. U pitanju je Njegovo vrhovno pravo kao Stvaraoca i On će suditi svakome od nas do te mere do koje smo i mi sudili našim bližnjima. O, kako ćemo samo sve da zaboravimo tad! Bog vidi kroz spoljašnji prikaz dušu čovekovu i nemojte da načinite grešku, On neće dozvoliti da mu se rugate ili da ga lažete, niti će dozvoliti da se njegova reč iskrivi. Iskreno verujem da je ovo razlog zašto se nastavlja stavljanje Trojstva pred izazove – *jer ono nije Božija istina.*

Braćo moja, molim vas da shvatite da ne želim da izuzmem mnoge divne, verne, vredne, darežljive, posvećene Hrišćane, pune ljubavi, *u svim našim crkvama* – Telo Hristovo. Ovo su draga Božija deca i braća Isusa, našeg Gospodara, koja nisu toliko opsednuta ogrtačem ,,svetosti“ koji misle da poseduju, da njihove nežne, darežljive duše nisu spremne da čuju mišljenje drugog brata, čak iako to podrazumeva da se njihova sopstvena zona udobnosti prodrma; nisu toliko samopravični da neće uzeti u obzir da *možda* - samo možda – postoji greška u onome što su naučili tokom svog života. Njihovi umovi nisu zapečaćeni kao čelične zamke. Moja hrišćanska braćo, ako vam Bog kaže da je Isus Hrist njegov

jedini začeti Sin, i da je on onaj kog On odobrava, **verujte mu**! Zar ne bi bilo mudro i u vašem najboljem interesu da verujete Bogu? Ipak, vi ćete jednoga dana morati sa njim lično da se suočite a nigde u mojoj Svetoj Bibliji nisam pronašla tekst u kome stoji da ću stajati pred Nikejskim ocima ili protestantskim reformatorima kako bi mi oni sudili. Ovo zaslužuje da bude uzeto u obzir: čovek ili Bog? Pored toga moram dodati da vaš sveštenik ne može da vas uz pomoć propovedi dovede do Carstva. Odluka je *samo vaša* jer ćete vi sami biti odgovorni i odgovaraćete Bogu – a ne oni koji su vam rekli u šta treba da verujete. Ukoliko imate Bibliju i znate da čitate, to što tvrdite da ne posedujete znanje nije nikakav izgovor. Sveštenstvo propoveda da je Bog misterija jer na taj način najbolje služi *nestabilnoj* teoriji o Trojstvu – to je misterija i vi ne treba da razumete Boga. Ukoliko je ovo slučaj, dragi čitaoče, možda bi trebalo da ostavimo Biblije po strani i da se oslonimo na sveštenike za odgovore. Zar nisu tako Katolici funkcionisali vekovima? Stavite svoju veru na Svetu stolicu – Papu!

Isus, Bog ili Sin Božiji? Poređenje argumenata:

Autor Brian Holt je uzeo sve trijadološke ,,dokazne tekstove“ i svakome dao biblijsku i razumljivu interpretaciju. Njegov jedinstven pristup u paru sa njegovim direktnim stilom predavanja trebalo bi da bude predmet interesovanja svakom hrišćaninu koji traga za istinom. Preporučujem njegovu knjigu svakome ko traga za istinom. Gospodin Holt uvodi fer i uravnotežen pristup ovom veoma kontroverznom problemu i pruža čvrst biblijski dokaz onom ko sumnja u Trojstvo i/ili marginalnom trijadologu. Rado mi je dao dozvolu da u svom radu iskoristim segmente njegovog rada, što veoma cenim. Smatram da gospodin Holt govori za mene i za svu njegovu braću koja na sličan način razmišljaju:

Razmotrite ono što je rečeno o trijadološkoj doktrini. Isus može da bude Božiji Sin a pored toga da bude i Bog. On može da bude sa Božije desne strane i da bude Bog istovremeno. On može da bude poslat, da mu bude rečeno šta da radi i da u isto vreme bude Bog. On može da ima ograničeno znanje na zemlji i u raju a opet i da bude Bog. On može da ima volju koja se razlikuje od Božije i da bude Bog. On može da umre i da bude besmrtni Bog. On može da zove svog Oca ,,jedinim pravim Bogom“ i da bude jedini pravi Bog. (Jovan 17:3).[51]

Razmislite malo šta ovo znači. *Ništa* ne može da obori doktrinu Trojstva! Ma koliko puta Petar, Pavle i sam Isus kažu da Isus ima Boga, to ne obara ideju da je Isus Bog. Nije bitno koliko se puta on naziva Božijim Sinom, on je još uvek Bog. Trojstvo ovo dopušta. A šta je sa svim onim stihovima u kojima stoji da su Isus i

Bog različite osobe? Ne brinite, one se ne protive doktrini Trojstva. Drugim rečima, da postoji 800, 1600 ili čak 3200 stihova koji govore da Isus nije Bog, to nije bitno jer doktrina Trojstva to dopušta. Sa tim na umu, čovek mora zaista da se zapita da li prihvata ovu ideologiju, ,,Dozvoljavam Bibliji da oblikuje moje viđenje Isusa ili dozvoljavam unapred zamišljenoj doktrini da ga oblikuje? [52]

Čitaoci će biti dovoljno inteligentni da pročitaju Bibliju, razmotre argumente i sami izvedu zaključak na ovu temu. Shvatam da neki preferiraju da slušaju samo one koji imaju diplome sa teoloških i filozofskih fakulteta jer u određenim pregledima ostalih anti-trijadoloških knjiga čitaoci napadaju autorove kvalifikacije pre nego informacije koje u toj knjizi stoje. Jevreji su napali stolara i nekoliko pecaroša na isti način još u prvom veku. Oni koji će najviše koristi izvući iz ove knjige su oni koji čitaju i izvlače zaključke a ne oni koji traže ,,pisma preporuke" drugih poznatih učenjaka, koji se obično međusobno ne slažu po pitanju iste teme. Kada dozvoli Bibliji da tumači Bibliju, čitalac će videti da ne postoje kontradikcije u vezi toga ko je Isus.[53]

Milionima ljudi, ideja o trećoj osobi u Bogu jednostavno ne zvuči kako treba. Isto važi i za objašnjenja i teorije onih koji pokušavaju da podrže istu tu doktrinu. – Brian Holt

4. Poslednji Adam

Dragi čitaoče, dva puta sam dvema damama, za koje mislim da redovno idu u crkvu, pomenula prvog i poslednjeg Adama. Na moje razočarenje, obe su tvrdile da ne znaju ništa o „prvom Adamu“ i „poslednjem Adamu“. Zapanjilo me je ovo priznanje. Čak i pre nego što sam počela da se ozbiljno bavim proučavanjem Svetog pisma – tokom mog informativnog iščitavanja i započinjanja proučavanja Biblije – znala sam da se „poslednji Adam“ odnosi na Isusa, iako nisam shvatala biblijski značaj ove fraze. Veoma je važno paralelno analizirati prvog i poslednjeg Adama, međutim ova paralela često biva previđena i o njoj se retko kad diskutuje. Sledeći tekst će vam dati mogući uzrok zašto ona nije detaljno analizirana. Molim vas razmotrite sledeći isečak iz knjige pod nazivom Jedan Bog i Jedan Gospod:

Ne samo da je Poslednji Adam morao da bude u stanju da umre, on je morao da bude u stanju i da greši. Mnoge hrišćane su učili da je nemoguće da Isus zgreši, ali logično gledano, poslednji Adam, zbog nužnosti, morao je da ima istu slobodu koju je imao i prvi Adam. Reći bilo šta drugo bi značilo devalviranje Isusovog hoda pravičnosti. Njegovo bihevioralno savršenstvo na kraju je zavisilo samo od njega samog. On je imao izbor da posluša Boga ili da ga ne posluša, a samim tim on je bio podložan iskušenju. U Bibliji jasno stoji da **Bog** ne može da bude iskušan (Jakovljeva 1:13). Ako Isus nije imao mogućnost da zgreši kao prvi Adam, njegova iskušenja ne bi bila autentična i njegovo „postignuće“ savršene poslušnosti bilo bi neminovno a ne vredno hvale.[54]

Brian Holt dalje komentariše: Jedna od stvari koje su Isusov život na zemlji učinile toliko dobrim primerom za sve nas jeste ta da je on mogao da zgreši ali nije zato što je bio veran Bogu. Da je bilo fizički nemoguće za Isusa da zgreši, onda kakvu bi podršku ovaj primer dao nama? Ako su Satanina iskušenja bila uzaludna jer Isus nije mogao da bude neveran, onda stvarna slava Isusove „vernosti“ ne bi postojala. Isusova tvdrnja u stihu 16:33 Jovanovog jevanđelja, „Osvojio sam svet“, ne bi imala značenje i slavu da nije bila postignuta verom već njegovom nesposobnošću da zgreši. Međutim, ako je Hrist stvarno bio u stanju da zgreši ali je izabrao da ne izgubi milost Božiju, onda nam njegov primer daje nadu, moralnu lekciju o veri i veru u Boga kao i zahvalnost za to što nas On usmerava.[55]

U stihu 1:33 Jovanovog jevanđelja, Jovan Krstitelj govori: „... Na koga vidiš da silazi Duh i stoji na Njemu to je Onaj koji će krstiti Duhom Svetim.“ Video sam i mogu da posvedočim da je ovo Sin Božiji. Dragi čitaoče, da li je Bog poslao Jovana Krstitelja da utaba put Isusu i da ga krsti a da mu pri tom ne okrije ko je on?

Još jedan odlomak iz knjige pod nazivom *Jedan Bog i Jedan Gospod*: „Jer kao što neposlušanjem jednog čoveka postaše mnogi grešni, tako će i poslušanjem jednog biti mnogi pravedni” (Rimljanima 5:19). Ne postoji ni jedan stih ovde u Svetom pismu koji na neki način daje nagoveštaj da je *„Bog” bio žrtva za greh.* (moj naglasak) [56]

Teorija iskupljenja

Razlog za to što postoje različite teorije jeste da Novi zavet ne postavlja „teoriju iskupljenja”, samo iznosi činjenice slučaja, tj. da je Hristova smrt bila iskupljenje za grehove. Sveto pismo na brojne i različite načine govori o Hristovom radu na iskupljenju. Hrist se naziva „žrtvom” (Efescima 5:2; Jevrejima 9:26), „prinosom za greh” (Isaija 53: 10; 2 Korinćanima 5:21, NIV, alternativno tumačenje), „otkupom” (Matej 20:28; 1 Timotije 2:6; Jevrejima 9: 15) i „žrtvom za iskupljenje” (Rimljanima 3:25; 1. Jovanova 2:2; 4:10). Mi ne vidimo potrebu ili razlog da izgradimo „teoriju o iskupljenju” kada ni jedna nije ponuđena u Reči Božijoj. Ova Božija reč je dovoljna. Što se tiče teme ove knjige, najvažniji zaključak koji se može izvesti na osnovu onoga što je otkriveno u Božijoj Reči jeste da je nebiblijski uveravati nekoga da je Hrist morao da postane Bog kako bi se iskupio za grehe čovečanstva, kada Biblija eksplicitno kaže da je iskupljenje za grehove došlo od strane čoveka. [57]

Savršen čovek, Slika Božija:

Grčka reč za „objavljen" znači „voditi ili izvesti, samim tim učiniti poznatim, objaviti, otkriti." Svojom ličnošću, svojim karakterom, duhom koji je sišao na njega i svojom poslušnošću prema Ocu, Isus je na savršen način prikazao Božije srce čovečanstvu. Njegovo izražavanje, posmatrano u celini, otkriva da on nikada nije o sebi mislio kao o izvoru svoje mudrosti i čudnovatih dela. Kada je rekao: „Onaj ko je video mene, video je Oca" (Jovan 14:9), on nije mislio na fizičku sličnost niti na unutrašnje božanstvo. On je imao na umu načine na koje on predstavlja Božiju reč i Njegova dela. Sledi nekoliko izjava koje je Isus izneo koje će nam pomoći da ovo jasnije razumemo:

„Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako" (Jovan 5:19, NRSV).

„Otac koji stoji u meni On tvori dela" (Jovan 14:10 NRSV).

„Sve vam kazah što čuh od Oca svog" (Jovan 15:15, NRSV).

„Sve što Otac ima je moje" (Jovan 16:25).

„Ko god da vidi mene vidi i onog ko me je poslao" (Jovan 12:45, NRSV).

Isus je podelio sa drugima sve što mu je Bog pokazao. On je oslikavao i predstavljao Oca, pri svakom koraku ga cenio, oslobađajući se svake potrebe da bude sam priznat ili odobren. Njegova jedina želja je bila da čini volju Božiju (Jovan 4:34) i da Mu donese slavu. [58]

Kada će hrišćani početi da više veruju Reči Božijoj i Isusovoj nego čovečijoj? Svoju veru polažem u Boga, mog nebeskog Oca, koji sam svedoči o svom Sinu. **„Svako ko veruje da je Isus Hrist, rođen je od Boga i svako ko voli oca, voli i njegovo dete" (1. Jovanova 5:1). „Ko je koji svet pobeđuje osim onog koji veruje da je Isus Sin Božji" (5:5). „Kad primamo svedočanstvo čovečije, svedočanstvo je Božije veće; jer je ovo svedočanstvo Božije što svedoči za Sina svog" (5:9). Koji veruje Sina Božijeg ima svedočanstvo u sebi; koji ne veruje Bogu načinio Ga je lažom, jer ne verova svedočanstvu koje svedoči Bog za Sina svog. I ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni u Sinu je Njegovom" (5:10-11).** U Svetom pismu jasno stoji da bih došao do Oca, to moram učiniti preko Sina. Sada jedno jednostavno pitanje iz osnova teologije: Ako je Isus Bog, kako da tačno protumačim ovaj stih? Šta Isus ima na

umu kad kaže: „Došao sam od Boga i sada sam ovde. Nisam došao sam, on me je poslao. Zašto moj jezik tebi nije jasan?" (Jovan 8:42-43).

Draga braćo, mislite li da se ovo pitanje ne odnosi na ***vas*** nego samo na učenike te epohe? Molim vas razmotrite sledeće Isusove reči: „On (đavo) je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži. *A meni ne verujete, jer ja istinu govorim.* **Ako li istinu govorim, zašto mi vi ne verujete?** Ko je od Boga reči Božije sluša; zato vi ne slušate, jer niste od Boga" (Jovan 8:44-47). Ne mogu da shvatim zašto su moja trijadološka braća u potpunosti zanemarila jasne i *eksplicitne* Isusove reči. Očigledno, Isusove reči upućene učenicima ne odnose se na moju današnju trijadološku braću! Više veruju svom sveštenstvu i crkvenoj doktrini. Da ovo nije činjenica, Isus bi bio prihvaćen kao neko ko je on zaista bio – Sin Božiji, a ne Jedan Istiniti Bog i/ili mitski Bogočovek. Zaintrigiralo me zašto hrišćani svoju veru nisu izgradili *samo* na osnovu *reči* Božijih i Njegovog pomazanog Mesije. Moja trijadološka braća su „voljno" dopustili da Satanine laži pokvare *izričite* reči Isusa Hrista. Eh, Satana mora da skače od sreće sada!

Ser Isak Njutn, Džon Lok i Džon Milton – zastupali su Istinu

Proslavljeni britanski sveštenik, Džon Milton (1608-1674), manje je poznat po svom *Traktatu o hrišćanskoj doktrini*, sadržaju koji nije bio dostupan javnosti sve do 50 godina nakon njegove smrti. Otkriven u 1823, ovaj traktat je demonstrirao Miltonove biblijske argumente protiv ortodoksne trijadologije.

Miltonova molba je da „svi oni koji vole istinu dokažu sve stvari" u svetlosti Svetog pisma. Njegova jedina želja je da brani Bibliju od tradicije:

Ser Isak Njutn (1642- 1727) i Džon Lok (1634-1704) smatraju se najbistrijim umovima sedamnaestog veka. Uz Miltona, oni ulažu protest protiv stvaranja mistifikacija koje se ne mogu pronaći u Bibliji. Njihovi argumenti su „krajnje logični i zdravorazumski." Obojica smatraju da suština hrišćanstva leži u priznavanju Isusa kao Mesije a ne kao Boga.

„Što se mene tiče, ja se priklanjam samo Svetom pismu – ne pratim nikakve druge jeretike ili sektu. Nisam čak ni pročitao ni jedno delo takozvanih jeretika, sve dok me greške onih koji su priznati kao ortodoksni i njihovo nepažljivo rukovanje Biblijom nisu naveli da se složim sa protivnicima istih sve dok se ti protivnici slažu sa Biblijom." – Džon Milton.

Profesor Buzzard komentariše „Seme”

Jasno je da se kod Pavla „seme” o kome je reč ovde i na drugim mestima, tj. Avramovo seme (Postanje 22:18), Judino seme (Postanje 49:10), i seme Davidovo, zapravo odnosi na Isusa Hrista, obećanog potomka patrijarha i Davida. Stih 1:3 Poslanice Rimljanima sadrži direktan osvrt na poreklo Hrista kao Božijeg Sina. U Jevanđelju se pominje „Njegov Sin koji je po telu rođen od semena Davidovog.” Stalno insistiranje na Sinu koji je rođen od strane žene i koji je potomak ljudskog bića je nemoguće izbeći. Mesija će se pojaviti iz ljudske rase. Ovo je upravo ono što su tadašnji Jevreji i rana crkva verovali i očekivali. Da je Pavle propovedao da je Mesija zaista lično bio prisutan u divljini sa Izraelcima, kao Sin Božiji, bilo bi u upečatljivoj suprotnosti sa ostalim rečima ovog proroka.[60]

Galatima 4:4: A kad se navrši vreme, posla Bog Sina svog Jedinorodnog, koji je rođen od žene i pokoren zakonu, Da iskupi one koji su pod zakonom, da primimo posinaštvo. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha Sina svog u srca vaša, koji viče: Ava Oče!

1.Jovanova 1:3: Šta videsmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s ***Ocem i sa Sinom Njegovim Isusom Hristom.***

1. Jovanova 2:1: I ako ko sagreši, imamo zastupnika kod Oca, Isusa Hrista pravednika, I On očišća grehe naše, i ne samo naše nego i svega sveta.

Potomci Isusa?

Odlomak iz knjige pod nazivom Jedan Bog i jedan Gospod: „A ko može da govori o njegovim potomcima? Ono što vidimo ovde jeste da je Isus umro a da nije imao ni jedno dete. U hebrejskoj kulturi, ovo se smatralo kletvom. Isus je umro i niko nije nastavio njegovo stablo. Ali pogledajte stih 10: „Videće svog potomka”. Kakvog „potomka”? „Decu koju mi je Bog dao”, „mnogo sinova u slavi”. Zar ovo ne govori o tome da je Hrist nazvan „semenom” u stihu 3:15 Postanja? Da, on je seme koje će doneti dosta ploda. „Znamo da kada se on pojavi, mi ćemo biti kao on” (1. Jovanova 3:2) Slava Bogu![61]

Učenici su očekivali da Mesija bude rođen iz Davidovog semena. Tako je mislio svaki monoteistički nastrojen Jevrejin. Termin Sin Božiji nosio je plemićku titulu koju je dobio u Starom zavetu. To je značilo da je ljudsko biće, kralj u posebnom srodstvu sa Bogom i kome je dat Njegov duh. Bilo bi zapanjujuće da je ta titula podrazumevala božansku prirodu Isusa u Trijadološkom smislu, to bi bila revolucionarna informacija koja bi doprla do Petra i svakog drugog religioznog Jevrejina. Nigde među zabeleženim rečima ranih Apostola, ako izuzmemo Tomu,

ne postoji čak ni najmanja indikacija da oni imaju posla sa Bogočovekom. Da li je Juda znao da izdaje svog stvaraoca i Boga? Kada je Petar izvadio mač i isekao uho vojnika, da li je mislio da je Bog koji ga je stvorio na neki način nesposoban sam da se brani? Na Planini preoraženja, nakon što su učenici imali viziju o Isusu u budućem glorifikovanom stanju pored Mojsija i Ilije, oni su želeli da sagrade tri senice, jednu za svakog od trojice muškaraca (Matej 17:4). Zašto nije nikakva razlika napravljena između ove trojice, ako je jedan od njih bio Bog? [62]

U manjini

Dragi čitaoče, da je veći broj hrišćana informisan i obrazovan o veoma osporavanoj istoriji Trojstva, ja i meni slični ne bismo spadali u tu *manjinu*. Bez obzira na to, ubeđena sam da postoji „tiha manjina" u svim popularnim crkvama koja ne progovara. *Kako bi zlo preživelo, dobri ljudi ne treba ništa da rade!* Ako hrišćaninu nije dozvoljeno da zauzme stav za Isusa Hrista a da pri tom ne bude osuđen i kažnjen, čovek bi mogao da se zapita: šta to otkriva o *istini* u tvojoj crkvi? Mora li hrišćanin da bude tretiran na ohol i arogantan način, ma koliko suptilno, samo zato što on bira da se povinuje crkvenoj doktrini ako ona nije u skladu sa Božijom Reči? Kako naša trijadološka braća mogu da priušte luksuz da budu uštogljeni i superiorni prema svojoj unitarijanistički nastrojenoj braći ako priznaju da je njihovo sopstveno verovanje zasnovano na doktrini misterije? Molim vas razmotrite reči Mary Dana-e:

Ne verujem, dragi moji, da bi se moji prijatelji osećali isto kao što se sad osećaju ako bi samo bili voljni da učtivo i pažljivo pročitaju i saslušaju ono što unitarijanci imaju da kažu u sopstvenu odbranu. Među mnogobrojnim ortodoksno nastrojenim ljudima, ima mnogo onih koji žive u neznanju i sa predrasudama po pitanju ovoga.

Čudno mi je to što su dobri ljudi voljni da osuđuju svoju braću a da se ni ne potrude da ih saslušaju. Ortodoksno nastrojeni ljudi veoma oklevaju da pročitaju dela unitarijanističkih autora, a ni jedan čovek nema pravo da sudi o drugome samo na osnovu jeresi.„Da zamislimo", kaže Bunap, „da svi ljudi zdravog razuma, koji su često čuli kako nas cenzurišu, *rado* prihvate priliku da čuju našu odbranu, a poznavajući argumente obe strane oni bi mogli doneti sopstvene presude. Nevoljnost da tako postupe proizilazi ili iz toga što veruju u ono što su već prihvatili kao istinito ili zbog tvrdnje da je to nepogrešivo. Ukoliko čovek hrani strah samo da njegova mišljenja ne budu prodrmana, šta je drugo u pitanju do priznanje da već sumnja u to da ta mišljenja nisu čvrsta? On već sumnja. Da li se

on oseća samouverenim zbog ove nepogrešivosti? Ko može da tvrdi da je nešto nepogrešivo u ovoj nesavršenoj državi? Ko je toliko informisan o bilo kom pitanju da ne može da prihvati ništa više?„Dokažite sve stvari" – rekao je Apostol. „Čvrsto se držite onoga što je dobro."[65]

Nedavno, na kanalu TBN emitovan je dokumentarac na temu evolucije, predvođen od strane pokojnog tv-evanđeliste i prezbiterijanskog sveštenika D. Džejms Kenedija. U jednom trenutku, tokom dokumentarca, Dr. Kenedi je izneo sledeću izjavu: „Citiraću šta je jedan čovek rekao: „Fer rezultati se jedino mogu dobiti samo ako se u potpunosti iskažu i uravnoteže činjenice svake strane koje se tiču tog pitanja. Predstavljanje obe strane ovih argumenata jedini je način da se dođe do fer rezultata." Dr. Kenedi je dodao: „To je svakako u suprotnosti sa onim što evolucionisti žele da se danas dogodi." Odakle mu ovaj citat? Podigao je knjigu *Poreklo vrsta*, Čarlsa Darvina.

Zar ovo nije donekle ironično kada uzmemo u obzir da današnje državne škole odbijaju „Inteligentni dizajn" kao deo školskog programa. Toliko o tome da treba razmotriti obe strane pitanja! Zvuči pomalo kao ono što crkve čine u vezi sa prevarom oko Trojstva.

Braćo, nedavno je jedan sveštenik održao impresivnu propoved na temu slobode tokom nedelje oko četvrtog jula. Njegova poruka je bila veoma moćna i izneo je nekoliko veoma validnih činjenica, naglašavajući visoku *vrednost* i *cenu* slobode. Slede neki citati iz ove propovedi:

Bog je uvek na strani slobode.

Bog je uvek tamo gde se sloboda javlja.

Ne postoji *istinska sloboda* bez istine!

Prava sloboda ne može biti sagrađena na laži! (Laži koje čovek upućuje sebi, porodici, celoj naciji ili celom svetu).

Sloboda će jedino da traje ako radite ono što verujete da je ispravno.

Mnoge vođe su pod uticajem ega.

Sloboda je nešto na čemu je Bog uvek radio kako bi je ponudio svima koji su pod presijom ili svima koji se osećaju zatvorenicima, kakvo god zatočeništvo da je u pitanju. Bog je uvek na strani slobode. Bog uvek radi na tome da oslobodi zatočenike.

Pod slobodom štampe se podrazumeva da se u jednoj kulturi govori istina. Ona se stara o tome da pokušaji da se istina sakrije, uguši ili preokrene budu izloženi kao onakvi kakvi jesu - laži!

Ovakve izjave deluju sjajno na papiru i odlično zvuče iz propovedaonice, ali nažalost nisu primenljivi u učionici kada se pod pitanje stave crkvene vere i doktrine. Nažalost, sloboda istine prestaje da preovladava. Dvoličnost nosi brojne maske pod lažnim svetlom slobode.

Udruženje misterioznog Trojstva

Dragu čitaoče, koliko jako *zaista* želite da pripadate „Udruženju misterioznog Trojstva"? Da ponovim, u prošlosti su se protivnici ubijali – ali danas oni samo ćute. Dakle, draga braćo i svi vi koji sumnjate u Trojstvo, ako se ne zauzmete za nešto, nasešćete na bilo šta. Preveliki broj moje braće je već naseo. Zaista, iz straha da ne budu osuđeni, oni su predugo poricali da je Isus Hrist Sin Božiji kako bi *udovoljili* čoveku, kako bi bili prihvaćeni i kako bi pripadali društvu. Ovaj stav nazivam „Uvertirom za Jude" u igri tiranije Trojstva. Sad, ne pretpostavljam da će mnogi trijadološki nastrojeni hrišćani postaviti sebe u kategoriju u kojoj je i Juda, zar ne? Naravno da neće! Ali, istina je da ako odbiju Isusa Hrista, onakvog kakav on zaista jeste, i onakvog kakav Bog kaže da on jeste u Svetom pismu, onda je jedina razlika „trideset komada srebra." Nemojte da pogrešite, draga braćo: Nažalost, i nakon 1700 godina ***Isus Hrist je i dalje na probi!*** Koliko smo daleko napredovali u odnosu na treći, četvrti i peti vek i srednjevekovnu epohu? Izgleda da nismo daleko napredovali. Danas, nije politički ispravno zauzeti se za Boga u našim školama i na javnim mestima, a hrišćane je razjarila ova sekularna nepravda. Nas koji priznajemo Isusa Hrista kao Sina Božijeg, naša braća tretiraju isto toliko nepravedno u našim svetovnim objektima. Kakva tužna činjenica. Možda bi naši svetovni objekti trebalo da uklone „zrak svetlosti" sa sopstvenih očiju.

Mnogi dođu u zrele godine prihvativši bez pitanja ono o čemu su stalno slušali, o čemu su čitali ili šta su učili u nedeljnoj školi. Oni nisu voljni da stave pred

izazov ono što su slični njima prihvatili bez pitanja. Začudo, ovi isti ljudi će često sa žestinom braniti svoja verovanja bez ikakve potrebe da ispitaju dokaze *zašto* veruju u šta veruju – ili da razmotre *kako* su uopšte i došli do tog verovanja. Ljudska priroda želi da sledi grupu. Ovo je slučaj sa skoro svim popularnim crkvenim učenjima, tradicijama i praksama u ortodoksnom hrišćanstvu, skoro u potpunosti uzetim iz paganizma, lažnih običaja i ljudskog rezonovanja. Ovo je razlog zašto mase prate boga koji je zamišljen i razvijen van strana Biblije. [64]

Šta god da kažemo o doktrini Trojstva, bezbedno je reći da u istoriji hrišćanske doktrine ne postoji jedna jedina univerzalno prihvaćena artikulacija određenog načina na koji ona treba da bude shvaćena. Svaki pokušaj da se ova doktrina artikuliše do detalja imao je svoje padove i viđen je kao pogrešan na ovaj ili onaj način. Artikulacije koje naglašavaju uniju Boga do te mere da se uklanja naglasak na božanskom trojstvu, često su bile označene kao modalističke ili Savelijanske; dok one koje naglašavaju tročlano postojanje božanstva do te mere da je zanemarena božanska unija označene su triteističkim ili politeističkim. Izgleda da je skoro nemoguće postići uravnotežen prikaz tročlane prirode Boga koji je u isto vreme detaljan i prihvatljiv najiskrenijim hrišćanima sa teološkim senzitivitetom.[65]

Svi ovi hrišćani koji ne veruju ili sumnjaju u Trojstvo, koji mirno sede u crkvenim klupama ili učionicama, čvrsto zatvorenih usta jer ne žele da poljuljaju čamac, ili se plaše da će ih odbiti crkvena porodica, da li oni smatraju da je to važnije od priznavanja Isusa kao Sina? Razmotrite Isusove reči u vezi sa ovim stavom: ,,A koji god prizna mene pred ljudima, priznaću i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima. A ko se odrekne mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebesima (Matej 10:32). U stihu 9:26 Jevanđelja po Luki stoji: „Jer ko se postidi mene i mojih reči, njega će se Sin čovečiji postideti kad dođe u slavi svojoj i Očevoj i svetih anđela". Da li je Isus rekao ,,Priznajte mene kao Boga mom Ocu Bogu? Šta je Isus rekao, gde je njegov Otac? U raju! Tu pada teorija da je Bog napustio raj i da je postao od krvi i mesa i hodao među čovečanstvom. Prema mojoj trijadološkoj braći i sveštenstvu, Isus očigledno laže i zaista ne zna ko je on! Da? Ne? Možda? Moglo bi da bude? Niste sigurni i morate da razmislite o tome? Dakle, ne brinite, svako zna da je to *misterija*. Nije Isus zaista taj koji govori; to je Bog koji govori u svom *ljudskom* obliku.

Tako se diktira crkvena doktrina! A crkvena doktrina mora da bude podržana po svaku cenu! Milioni hrišćana su od Satane, oca laži, načinili srećnika.

Gde u Bibliji stoji da Isus u obliku Boga nije bio stavljen pred iskušenje a u ljudskom obliku jeste? Postoje i drugi primeri nekoga ko ima dobru božiju prirodu i ljudsku prirodu? Ovo nije jedini primer. Možda je većina čitaoca pročitala druge knjige na temu Trojstva. Stalno nalaze objašnjenja koja zvuče prilično dobro dok ne moraju da pronađu podršku u Svetom pismu kojom bi podržali objašnjenje. Kako bi to pažljivi čitalac shvatio, reči bez dokaza su samo reči.[66] – Brian Holt

Primetićemo da i drugi izgovor (Isus ima dve prirode, ljudsku i božiju u isto vreme) nema biblijskih dokaza koji bi ga podržali. Na osnovu ovih činjenica, milioni se drže doktrine protiv koje postoje brojni biblijski dokazi u grčkim prevodima, i to u odnosu 1:10. Milioni se drže doktrina koje moraju da odgovore na sopstvene definicije kako bi oborile biblijske stihove koji njih obaraju, umesto da se jednostavno oslanjaju na Bibliju. [67]

Dakle, šta je to u vezi sa Isusovim rečima što hrišćani **odbijaju** da prihvate? Svi trijdaološki hrišćani moraju da sami sebi postave pitanje: Da nikada niste čuli reč Trojsvo, šta biste mislili da je Isus? Razmislite na trenutak – budite iskreni prema sebi jer su ovo **izričite** reči Isusa Hrista. Da li je Isus znao ko je on? Oni koji podržavaju dogmu Trojstva mora da misle tako. Da li znaju da je Isus Bog čak iako on to nije? Da li nikejski oci znaju više od Isusa? A šta je sa Isusovim apostolima i učenicima – šta oni misle da je on? Da li se ijedan od Isusovih učenika njemu obratio sa „Oče" ili „Sveti Oče"? Naravno da nije. Ali katolička crkva ima Svetoga Oca, i ne znači ništa to što je Isus pažljivo birao reči kada je govorio o ovome. Ali trijadolozi i crkve ne moraju da se bave Svetim pismom, jer mogu usput da smišljaju pravila. Možda bi mnogi tvrdoglavi trijadolozi mogli da ustanu sa svojih *osuđujućih* konja i ponovo razmotre ono što su ih ćitav život učili da je „jevanđelje istine". Skinite povez sa očiju i nemojte da se ustručavate da progovorite, pokušajte da iskoristite *slobodu mišljenja* za promenu. Tražite logičnu i smislenu egzegezu Svetog pisma i odbacite besmislena verovanja.

Dragi čitaoci, molim vas obratite pažnju na to da kada je Isus rođen, njemu je dato ime *Isus* , a na njegovom krštenju on je pomazan kao Gospod i Hrist od strane Oca. Lično verujem da većina trijadoloških učenjaka, učenika Biblije i sveštenstva analizira *jasne i izričite* reči Božije i Isusove, fiksirani za svoja predubeđenja. Prema trijadolozima, Isus je stvarno Bog od krvi i mesa! Da li to znači da imamo Boga Oca Svemoćnog Isusa Hrista pomazanog Mesiju i Gospoda? Ponovo moram da ponovim, ne brinite – to je misterija, Bog nije imao nameru da je razumemo. Je l' tako? Da imam mašte, mogla bih lako da zamislim trijadologiju kao igru poput tenisa – ili košarke, bejzbola, fudbala. Nije važno na koji način udariš, šutneš ili obori trijadološku loptu, to je misterija i niko ne može da ne bude u pravu. A kada pomislite samo koliko je jednostavno verovanje unitarijanaca – neznalica, antihrista, nespasenih, nehrišćana, onih koji nisu nadareni mudrošću, kojima Sveti duh nije podario istinu kao što to trijadolozi misle. Unitarijanci veruju samo u jednog Boga Svemoćnog – Oca Isusa, Njegovog pomazanog Mesije. Nema misterije! Nema zavrzlame, ni mitološkog nerazumljivog dvosmislenog govora. Sa našim pojednostavljenim verovanjima, koliko samo imamo sreće što se „duhovno nadarena" trijadološka braća mole za nas – tj. onda kada nisu prezauzeti verbalnim vređanjem nas jadnih duša, navedenih na pogrešan put, put ka večnom paklu. Hvala puno našoj trijadološkoj braći – hvala im svima!

5. Trojstvo – rimokatolička dogma

Takozvano „Trojstvo“ je u potpunosti rimokatolička dogma. Odbiti trojstvo u katoličkoj religiji podrazumeva osuđenost na pakao. Dok takozvana *atanazijska dogma* nije bila poznata sve do četvrtog veka, ona bez obzira na to formira fundamentalni stav rimokatoličke crkve po pitanju Trojstva. „Protestvujuće ćerke“ katoličke crkve su jednoglasno usvojile doktrinu Trojstva. Oni svaku crkvu koja odbija Trojstvo nazivaju sektom, i insistiraju na tome da one nisu ni hrišćanske, čak iako takve crkve ili grupe žestoko veruju u Gospoda Isusa Hrista i njegovu milost koja će ih spasiti; u Boga Oca i u Svetog duha koji proizilazi iz Njega.

U članku pod nazivom „Trojstvo“ u Katoličkoj enciklopediji stoji: „DOGMA TROJSTVA. – Trojstvo je termin koji je uveden kako bi se označila centralna doktrina hrišćanske religije – istina da u uniji Boga postoje tri osobe (obratite pažnju: neke moderne pristalice smatraju da se član Božanstva ne sme nazivati „osobom“), Otac, Sin i Sveti duh, a ove tri osobe su u potpunosti različite.“ (Tom XV, str. 47).

Katolička crkva o doktrini Trojstva kaže sledeće: „Kako crkva propoveda, ovo je Otkrivenje koje se tiče Božije prirode zbog koje je Isus Hrist, Sin Božiji, došao na zemlju kako bi je dostavio svetu: i koja je ljudima predložena kao osnova čitavog dogmatskog sistema."

Međutim, nakon iznošenja ove izjave, članak nastavlja da govori da ne postoji ni jedna reč u Bibliji koja potvrđuje koncept Trojstva! „U Svetom pismu još uvek ne postoji ni jedan jedini termin kojim se označavaju tri Osobe Božanstva u vidu jedne" (Ibid, str 47). „JOŠ UVEK ne postoji ni jedan termin..." Šta ova izjava podrazumeva – da oni nameravaju da dodaju taj termin kasnije? Zapanjujuće je to što je upravo ovo urađeno u vreme kada je štampa nastala, kao što ćete uskoro i videti:

Šta je sa stihom 5:7 Prve Jovanove poslanice?

„ Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, Reč, i Sveti Duh; i ovo je troje jedno" (reči napisane kosim fontom su one koje su namerno umetnute u tekst i ne nalaze se u prvobotnim rukopisima).

„Jer je troje što svedoči na nebu: Otac, voda, i krv; i ova tri se slažu u jednom" (1. Jovanova 5:7). Obratite pažnju na razliku između Verzije Kralja Džejmsa i Nove internacionalne verzije: „ Ko je koji svet pobeđuje osim onog koji veruje da je Isus Sin Božji? Ovo je onaj što dođe vodom i krvlju – Isus Hrist, ne samo vodom nego vodom i krvlju; i Duh je koji svedoči, jer je Duh istina. Jer je troje što svedoče: duh, i voda, i krv; i troje je saglasno" (1. Jovanova 5:5-8 NIV).

Da li primećujete razliku? Stih 7 u Verziji Kralja Džejmsa nedostaje u NIV iz jednostavnog razloga a to je da čak i površno ispitivanje Biblije dokazuje da je sedmi stih lažno, pogrešno i namerno umetnut! *Diaglott* prevodi isti: „A ko je drugo onaj koji pobeđuje svet do onaj ko veruje da je Isus Hrist Sin Božiji?"

U fusnoti *Diaglott* prevoda stoji: „ **Ovaj tekst koji se tiče nebeskog svedoka ne javlja se ni u jednom grčkom rukopisu koji je napisan pre XV veka. Nije citiran od strane ni jednog grčkog crkvenog pisca, niti od strane ijednog ranog latinskog oca, čak i onda kada bi ih teme kojima su se bavili prirodno dovele do toga da se pozovu na svoj autoritet. Samim tim, jasno je da je ovaj stih pogrešan. Prvi put je citiran krajem XV veka (mada ne onako kako danas piše) od strane Virgilusa Tapsensisa, latinskog pisca koji nije ostao zapažen, ali ko ga je umetnuo nije ni bitno mada svima treba da bude očigledno zašto je to učinjeno."**

Ova namerna prevara, voljno falsifikovanje Biblije od strane nekog nepoznatog pisara skoro 1600 godina nakon Hrista, onom pojedincu koji nasedne na ovu smicalicu doneće strašno *prokletstvo* od Boga! Obratite pažnju na to da fusnota u *Diaglott* prevodu naglašava da rani latinski pisci, od kojih su bez sumnje svi bili rimokatolici a samim tim i željni da pronađu neki stih Biblije u kome se „trosjtvo“ pominje“, NISU citirali ovaj „stih“ jer jednostavno nije postojao u to doba.

Nikada se o Osobi Ocu ili Osobi Sinu ne govori kao o „izlivenim“. Ali obratite pažnju, „ I posle ću izliti duh svoj na svako telo, i proricaće sinovi vaši i kćeri vaše, starci će vaši sanjati sne, mladići će vaši viđati utvare. I na sluge ću i na sluškinje u one dane izliti duh svoj“ (Joil 2:28-29). Čovek prosipa vodu iz vaze. Prosipanje je očigledna asocijacija na tečnost poput vode! Kada se Petar pozvao na ovo proročanstvo, Sveti duh se manifestovao na bar 4 različita načina, kao „gromovit i moćan vetar“, „vatra“ , kao dar govora stranih jezika i kao tečnost koja se „izliva“!

Krštenje je vrsta „ispiranja“ grehova snagom Svetoga duha! Obratite pažnju: „Muževi! Ljubite svoje žene kao što i Hristos ljubi crkvu, i sebe predade za nju, Da je osveti očistivši je kupanjem vodenim u reči“ (Efescima 5:25-26). Reč Božija „ispira“ grehove iz ljudskog uma, baš kao što ispira prljav veš. Voda, najvrednija od svih tečnosti, supstanca koja nas održava u životu, upotrebljena je kao analogija na Božijeg Svetog duha.[68]

Dragi čitaoci, budite pažljivi kada budete posmatrali činjenicu koju je ustanovio ovaj autor/učenjak da izdavači Verzije Kralja Džejmsa nastavljaju da uključuju stih 5:7 Prve Jovanove poslanice u svoje Biblije. Moje pitanje glasi, iako je ustanovljeno da je ovaj stih lažan, zašto izdavač nastavlja da štampa ono za šta se zna da je falsifikat? Nažalost, moj prijatelj i ja se ne slažemo po pitanju Trojstva; međutim, pre oko godinu dana kada je ona postala „ponovno rođeni hrišćanin“ kupila je Verziju Kralja Džejmsa i kao što se moglo i posumnjati, predstavila mi je ovaj stih kao dokaz Trojstva. Mogu samo da pretpostavim koliko dobrih hrišćana u potrazi za istinom biva obmanuto ovim pogrešnim stihom koji se često upotrebljava kao podrška Trojstvu. U NASV i NIV ovo pogrešno tumačenje Svetog pisma je pravilno navedeno. Zaintrigirana ovim, odlučila sam se da kontaktiram izdavačku kompaniju Tomasa Nelsona, zarad ispitivanja. Sledi njihov odgovor:

Duža verzija stihova 5:7,8 Prve Jovanove poslanice prisutna je u Textus Receptus (Primljeni tekst grčkog Novog zaveta, čiji je prevod Verzija Kralja Džejmsa) ali ne i u Vizantijskom tekstu ili u tekstu Nestle/Ujedinjenih biblijskih društava. U ovom poslednje navedenom prevodu, ili jednom jako sličnom, nalazi se jedan tekst odakle potiču najmoderniji prevodi, uključujući i NASB, NIV, NRSV, ESV itd.

Nastavljamo da upotrebljavamo tradicionalni tekst Verzije Kralja Džejmsa u našim Biblijama. Ne mislimo da imamo slobodu da ga menjamo. Nova Verzija Kralja Džejmsa, koja je zasnovana na Verziji Kralja Džejmsa, ima duže oblike pasusa sa beleškama u kojima stoje objašnjenja za odsustvo osporavanih reči u Vizantijskom i Nestle/UBS tekstu.

Toliko neprijateljstva, straha i smrti vekovima je donosila ova pogrešna doktrina, a kada čovek to uzme u obzir, pored insistiranja od strane crkava, pristrasnosti velike većine bogoslovija i teoloških univerziteta, predrasude sveštenstva i potpunog nedostatka netrijadoloških knjiga u većini knjižara, da li je čudo to što su hrišćani toliko neobrazovani po ovom pitanju?Nije ni čudo što se Satana naziva bogom ovoga sveta – izgleda kao da on zaista vodi glavnu reč, a toliko mu pomoći pružaju trdoglavi, zadrti trijadolozi i *više sile* , birokrate koje ga vozaju okolo u svojim džipovima, „okovane neobrazovane žrtve“ neznanja. Koliko je samo on srećan!

Lično verujem da su mnogi hrišćani oduvek sumnjali u Trojstvo; međutim, oni oklevaju da progovore iz očiglednih razloga. Nije vredno toga što oni moraju pri tom da podnesu. Ovo je glavni razlog zašto je trijadološka dogma opstala toliko dugo – strah! Previše bogobojažljivih, dobrih hrišćana nije *zahtevalo* razumne i inteligentne odgovore već je *nerado* prihvatilo doktrine svojih crkava, ne želeći da se išta zatalasa, iako im ne odgovaraju trijadološka objašnjenja. Zaista, milioni su naseli na podvale koje ne treba da razumeju jer su one misterija! Oni su zato i prestali da sami istražuju. Ali nemoj se zavaravati, dragi čitaoče; ako si sumnjao ali si oklevao, u strahu da progovoriš, pomogao si da se dolije ulje na vatru prevare! Možda bi mogao da razmisliš o sledećem: na kraju veka, žene su morale da se dugo i žestoko bore da bi dobile privilegiju da glasaju. A šta je sa pokretom za prava građana i ukidanje ropstva? Sada razmotrite istoriju pedofilije u katoličkoj crkvi. Sveta pobožna usta su ućutkavana sramotno dug vremenski period, i to na čiju korist? Sigurno, nisu u pitanju žrtve!

Kao što stara izreka kaže: ako ništa ne pokušate, ništa nećete ni dobiti; bez muke nema nauke! Da, dragi čitaoče, ovo su klišei ali su zasnovani na istini. Ništa vredno nikada nije stečeno bez borbe. Sve ima svoju cenu. Mnoge hrabre duše koje su vekovima čvrsto verovale u Isusa kao Sina Božijeg, spaljene su na lomači, umrle strašnom i mukotrpnom smrću jer nisu želeli da napuste svoju veru u čovečanstvo. Bez obzira na to, najveća briga današnjih hrišćana jeste da budu omalovažavani ili kritikovani od strane svoje arogantne i needukovane braće, koji su svi članovi „kluba misterioznog trojstva“. Ako ste oduvek tajno sumnjali u Trojstvo, možda je vreme da se opremite biblijskim znanjem, da *odbijete* da vam bude rečeno u šta *morate* da verujete i da se zauzmete za Isusa Hrista Mesiju! Sada, dragi čitaoci, možda postoji dosta vas koji ste površni trijadolozi ni iz kakvog drugog razloga do tog što ne možete da shvatite očigledne kontradikcije pa sledite evanđelističku zajednicu. Smatram da postoji mnogo drugih koji ne prihvataju ovaj pogrešni koncept, ali ipak biraju da drže usta zatvorena kako bi ih braća potapšali po ramenu s vremena na vreme. Ali molim vas, na trenutak zastanite i osvrnite se na to koliko ovo rastužuje Isusa. Poričete ga na ovoj zemlji, ali šta je sa njegovim povratkom? Mislim, draga moja braćo, ako verujete u ljudsku prorodu Isusa Hrista, onda je vreme da *preuzmete odgovornost* za svoje verovanje. Ustanite i progovorite – neka vas čuju *jasno i glasno*. Ne dajte da vas za ovaj svet vežu oni koji bi da vas zavaraju. Bolje ikad nego nikad, braćo – a kasnije je nego što mislite!

6. Položaji i titule

Jedan od načina na koji Suparnici upravljaju svetom i pri tom ga obmanjuju jeste putem laži od strane onih na položaju i onih sa titulama. Mnogi takozvani „stručnjaci u svom polju“ promovišu sve vrste laži u koje se veruje bez pitanja jer iza svog imena imaju impresivan spisak ljudi na položaju i ljudi sa titulama. Evolucionizam, jedna od najsofisticiranijih laži našeg vremena, promovisan je od strane pogrešno upućenih „stručnjaka“. Ovi ljudi imaju vrhunske kredencije.

Zbog toga što je sistem sveta strukturiran oko tendencije ljudi da ne veruju sopstvenim procenama i tendencije da se oslone na mišljenje „stručnjaka“, mnogi od nas smatraju da čovek mora da ima odgovarajući položaj da bismo imali poverenja u njega. Iako možemo ovu činjenicu da odbijemo kao fundamentalno nelogičnu, moramo se složiti da je situacija takva kakva je. Širenje truda dalje na sticanje položaja i titula može da bude samo pragmatičkna koncesija realnosti. Ukoliko zađemo dalje i od drugih očekujemo da nas poštuju i da nam veruju samo zato što imamo titulu ili određeni položaj, to bi onda odrazilo „ponos života“ a ne istinsku hrišćansku poniznost. A biti previše vezan za nekoga samo zato što taj neko poseduje određenu titulu, bilo bi jednako nelogično i fundamentalno nehrišćanski.[69]

Dragi čitaoci, ako i na trenutak posumnjate da je ovo prethodno rečeno neistina, molim vas da pročitate knjigu koju je napisao Lee Strobel, a nosi naziv *Slučaj za Hrista*. Evo jednog autora koji je postavio sva *prava pitanja* – zapravo ista pitanja koja su me progonila.

Međutim, primetila sam da je bio poprilično impresioniran učenjacima koje je intervjuisao za svoju poznatu knjigu. Čini se da je svakome od njih dao „prava skvotera" na Jevanđelje Istine o prirodi / identitetu Isusa upravo zbog dugačkog spiska njihovih akreditiva i priznanja. Ovo očigledno treba da nas ubedi da ovi učenjaci poseduju „nepogrešivu istinu". Što više titula, akreditiva i priznanja čovek poseduje, veće je njegovo „skladište" neoborivog znanja. Ali prava istina je da se sve menja i razvija – čak i položaji mogu da zastare. Danas živimo u svetu koji se kreće prebrzo, tako da ono što se može smatrati apsolutnim ujutru, do večeri može da zastari. Zapravo, današnja brza dešavanja nazivam „nova renesansa komunikacije dvadeset i prvog veka". Kao što to kaže stara izreka, onda kad čovek sazna odgovore, pitanja se promene. Oni koji poznaju elektroniku, znaju dobro da njihov sadašnji elektronski uređaj može za šest meseci ili godinu dana da zastari. Velika je greška za hrišćane da se što se tiče svoje vere oslone *samo* na čovekovo znanje. Hrišćani treba da budu *uvek vešti i oprezni* kada traže znanje.

Dragi čitaoče, lično mislim da imamo previše osoba koje greškom smatramo svetim a koje pod svojim pazuhom čuvaju takoreći pergamente, prepuni crkvenog znanja. I nije važno to što njihova egzegeza nije u saglasnosti sa Svetim pismom. Ali ne brinite, ovi *mudraci* su išli na najprestižnije univerzitete i seminare, podučavali su ih najeminentniji profesori, i tako su stekli svoje kvazi-teološke diplome, pa čak i doktorate. Postali su takozvani bogovi biblijskog znanja. Mnogi su uzdignuti na status sveznalica, tako da im se obični hrišćani koji tragaju za istinom dive. Molim vas, dragi čitaoci, obratite pažnju na to da ne potcenjujem posvećene učenjake koji godine provedu u učenju. Jasno je da bi nam nedostajalo znanje kojie imamo danas da oni nisu doprineli svojom posvećenošću ka biblijskoj istini. Bez obzira na to, moramo da prihvatimo da se stvari menjaju. Ono što je bilo istinito u naučnom svetu pre 100 ili 300 godina (ili pre 50 godina) danas više ne važi. U crkvenoj sferi, previše često ti *mudraci* sa svojih visokih pozicija doktiraju *svoju* istinu masi ljudi, i njima se dive i cene ih do te mere da oni, sa kredibilitetom i autoritetom, mogu da *iskrive* eksplicitne reči Boga i Isusa Hrista.

Zaista, šteta je da njihovi lojalni sledbenici sede i voljno poput ,,jaganjca pred klanje" slepo i gluvo prihvataju njihova učenja i ponavljaju svoju mantru: ,,Reci mi, sveštenиče, u šta danas da verujem?" Iako je Bog rekao da je poslao svog jedinog začetog Sina, iako Isus Hrist kaže da će sedeti sa Božije desne strane u raju, i da je on trenutno naš *posrednik,* naše sveštenstvo je ubedilo i hipnotizovalo milione hrišćana svojim titulama, toliko ubedljivo da mase ljudi pronalaze opravdanja za neprihvatanje jasnih i eksplicitnih reči Boga Oca, i postaju žrtve poslednjih reči na ovu temu izgovorenih od strane ovih *mudraca* sa kredencijama. U ovom trenutku, dragi čitaoci, želela bih da ispričam jednu priču za *razmišljanje*. Ne mogu da se prisetim gde sam je pročitala, ali je na mene ostavila utisak i ima validnu poentu.

Tri inženjera su stajala u hodniku prestižnog hotela, razmatrala su dodavanje neophodnog trećeg lifta. U blizini, čistač je bio prezauzet čisteći mermerni pod do visokog sjaja. Inženjeri su diskutovali i izneli nelagodnosti koje njihova klijentela mora da istrpi tokom renoviranja. ,,Znam šta bih ja uradio" – rekao je čistač. Inženjeri su ignorisali ovaj upad i nastavili su da mrmljaju o problemu. Po drugi put: ,,Znam šta bih ja uradio"- rekao je čistač i nastavio da zaintrigirano briše okolo. Idalje, inženjeri su ga ignorisali. Treći put, on je ponovio: ,,Ja znam šta bih uradio!" ,,U redu, u redu!" – jedan od inženjera, očigledno iznerviran, upitao je - ,,Šta bi TI uradio?" ,,Pa gospodine, ja bih lift smestio sa spoljašnje strane zgrade." Inženjeri su se pogledali i, kako kažu, ostalo je istorija. Draga braćo, ponekad zdrav razum i jednostavna logika pobeđuju zid prepun diploma. *Obrazovanje je sticanje znanja, ali mudrost je posedovanje inteligencije, koja je potrebna da znam šta sa njom da radim.*

Nije neobično da religijske vođe insistiraju na tome da morate da verujete u Trojstvo kako biste bili hrišćanin, a u suprotnom vas označe članom sekte. Kako biste bili član **Svetskog sabora crkava**, na primer, podrazumeva da pristanete na doktrinu Trojstva. – Ser Antony Buzzard.

Braćo, priznajem da verovanje koje je usađivano 1700 godina nije lako odbaciti. Proučila sam sve što mi je došlo pod ruku, očajnički pokušavajući da izvučem smisao. Praktično sam pohabala svoju omiljenu Bibliju. Ponekad pomislim da kada bi ona mogla da progovori, požalila bi se: ,,Daj mi malo mira. Cepaš me!" Provela sam znatnu količinu vremena sa Enokom, Avramom, Davidom, Lukom, Petrom i Pavlom, ponekad i do ranih jutarnjih sati, kad nisam mogla da spavam. Nikejski oci nisu jednoga dana samo doneli odluku da je Isus

Bog – daleko od toga. Priznajem , postoji mnogo stihova u Svetoj Bibliji koje naizgled impliciraju da je *Isus Bog*. Mučili su me ovi „dokazni" tekstovi, analizirala sam dvosmislenosti, duboko žalila zbog toga što Bog nije učinio Sveto pismo lakšim za razmevanje? Činilo mi se da se patnja, konfuzija i žaljenje nikada neće okončati, poput beskrajne pesme. Moja potraga za onim što sam smatrala „istinom" bila je naporna, uznemirujuća i uzimala je svaki trenutak mog vremena, remetila mi mir. Kada se uzmu u obzir brojni prevodi urađeni tokom vekova, hebrejski, grčki i latinski koje su samo učenjaci mogli da protumače, i pristrasnost kritičara i prevodioca, zar vas čudi to što su svi na različitoj strani i što ne postoji unija kada je razumevanje u pitanju? Uprkos ovoj konfuziji, ja sam ipak nastavila da se bavim sumnjom, iako ona crpi energiju i nema svrhu. Ne verujem u to da treba opkoračiti ogradu kako bi se nekome udovoljilo. Morala sam da se zapitam, zašto je uopšte identitet/priroda Isusa predmet tolikih *debata*? Obimna Biblija jasno identifikuje Isusa kao jedinog začetog Sina Božijeg. Zašto onda hrišćani ne veruju u to? Nasuprot nekolicini *pompeznih* hrišćana koji su smatrali svojim pravom da dovedu u pitanje moj molitveni život, ne mogu ništa drugo da kažem u svoju odbranu do da sam pored obimnog proučavanja i kritičkog razmatranja Biblije i mukotrpnog istraživanja, najiskrenije tražila i molila za Očevu pomoć, a iznad svega sam se molila da me usmeri na mom putu ka razumevanju Biblije. U slučaju da moj poduhvat bude pogrešan, dva puta jače sam se molila da mi Otac nekakvim božanskim delom ukaže na grešku. Šta sam više mogla da učinim? Ali avaj, na kraju sam osetila da Otac zna da je iskrenost u *mom* srcu.

Različite doktrine prisutne u hrišćanstvu danas, rezultirale su brojnim denominacijama, i ne predstavljaju ništa drugo do udarac na našu Veru. Kako smo došli do toliko različitih verovanja, od kojih svako tvrdi da ima „istinu" o tome što Biblija kaže? Jedan od problema sa kojim se susređemo u crkvi danas je upravo isti onaj sa kojim se Isus susretao u judaizmu.

Upozorio je sledbenike da se čuvaju onih koji promovišu *ljudsku tradiciju* po cenu Reči Božije. U stihu 7:13 Jevanđelja po Marku stoji: „Ukidajući reč Božju svojim običajem koji ste postavili; i ovako mnogo koješta činite.”[70]

Kada je sve rečeno i urađeno, kada se prašina slegne, moram da se zapitam zašto hrišćani ne odaberu lakši put i veruju u *izričite* reči Božije? Moja krajnja odluka bila je: Mogla bih da prihvatim Trojstvo, za koje mnogi trijadolozi sami priznaju da je misterija i koje su prihvatili moji prijatelji i moja crkva, ili mogu čvrsto da se držim svoje odluke i onoga u šta sam oduvek verovala: Isus je Sin Božiji i nije jedini pravi Bog, zasnivajući svoje verovanje samo na *izričitim* rečima Isusa Hrista i Jednog Pravog Boga, a ne na ljudskim konceptima. Avaj! Oni koji cene svoju dogmu o misteriji ne žele da mi daju da biram. Sudili su mi oni pobožni koji misle da su sudije i osudili mene i slične meni. Ovo ne mogu emotivno da svarim niti da trpim. Rezultat je ova knjiga. S obzirom na misterioznu prirodu Trojstva, zapanjuje me to što naše sveštenstvo nije tolerantnije. Kada se razmotri stalna polemika koja je opstala 1700 godina a da nije pronađeno rešenje za istu, zar nije vrhunac neznanja i/ili gluposti doneti zaključak da ne postoji dovoljno kredibiliteta koji se može priznati čak i u najmanju ruku? Iako su popularne crkve sagradile ceo svoj sistem verovanja na misteriji, neshvatljivoj dogmi, ja biram da ih ne sledim. Nisam sedela na službama nedeljom ili na časovima veronauke sa natpisom *upražnjeno mesto* oko mog vrata, čekajući da se neko useli u moj um sa svojom biblijski nepodržanom agendom!

Anthony Buzzard iznosi sledeću tvrdnju u svojoj najnovijoj knjizi pod nazivom Isus nije bio Trijadolog:

Hrišćanska „akademija” koja izgleda da nema uticaja na popularnu evanđelističku teologiju, često rado priznaje da je Trojstvo kao definicija Boga strano hrišćanima iz prvog veka. Ovo mišljenje dele i liberalni krugovi, posebno od prosvetiteljskog perioda. Evanđelisti, umesto da priznaju da postoji velika doza tradicionalnog mišljenja u njihovim prihvaćenim sistemima, nastavljaju sa naporima da na silu nametnu Trojstvo u Novi zavet, a u nekim ekstremnim slučajevima čak i u hebrejsku Bibliju.

Puka kontradikcija koja se može naći među piscima koji potiču iz različitih škola trebalo bi da navede čitaoca da istraži ko je taj koji govori istinu.[71]

Nije zločin sumnjati

Mary Dana iznosi sledeću izjavu: Sada, nije zločin sumnjati. Trenutak kada čovek *iskreno* posumnja, on pokazuje potrebu da veruje po ispravnim principima. Da je ljudima dozvoljeno da sumnjaju, a da protiv njih ne podižu hajku i da ih ne nazivaju nevernicima, da se ljudske sumnje u većoj meri poštuju, njima bi se na mirniji i iskreniji način prišlo i bilo bi manje nevernika na svetu. Mnogi iskreni i nezavisni umovi, u svojoj potrazi za istinomm, odrekli su se celokupne potrage i utočište našli u mrklom zaklonu neverstva, umesto da se susretnu sa žestokom vrelinom bigotizma. Nije čovekova krivica, priznajem, ako dozvoli sebi da samim tim bude udaljen od potrage i odvučen na drugu stranu, *ali greška postoji na drugom mestu.* Potrebna je ljubav za istinom koju retko ko poseduje kako bi se suprostavili fanaticima i netoleranciji po pitanju dostizanja iste. [72]

Zaista, učenjaci su diskutovali o problemu Trojstva neumorno vekovima a nisu došli do rešenja. Samim tim, moj izbor je bio ili da prihvatim ovu dogmu – putanja najmanjeg otpora – ili da je odbijem i da zakoračim izdajničkim putem ispunjenim osuđivanjem. Naoružana znanjem koje sam stekla iz dobrih knjiga a koje sam vam predstavila u ovoj knjizi, osećam da sam adekvatno opremljena arsenalom biblijskog znanja, uvidom, i čvrstim biblijskim interpretacijama koje su u harmoniji sa Svetim pismom. Bez žaljenja sam pošla ovim putem i nosim barjak za Isusa Hrista, Božijeg Mesiju! Ko sam ja ako nemam hrabrosti da podržim svoja ubeđenja? Ako odbijem to da je Isus Hrist onaj koji on tvrdi da jeste kako bih udovoljila svojoj braći i stekla njihovu naklonost, onda nisam podesna da budem dete Božije, niti sestra Hristova, niti sam podesna da odem u Nebesko carstvo.

Svi mi moramo da budemo odgovorni za ono u šta verujemo, da prestanemo da prebacujemo odgovornost na drugoga i da zavisimo od nekog drugog da nam kaže u šta treba da verujemo. Moramo da znamo u šta verujemo i zašto verujemo u to, moramo da budemo sposobni da podržimo i ocenimo naša verovanja na osnovu Svetog pisma a ne na osnovu apstraktnih analogija poput teorije o vodi i ledu, detelini sa tri lista, žumancetu itd.

Kada mi neko priđe sa ovim besmislenim analogijama, u tom trenutku mi dokažu koliko malo toga znaju o Trojstvu. To je ozbiljna teološka debata, a takve analogije nisu dozvoljene jer ne dokazuju ništa! Razmotrite na trenutak teoriju o jajima. Šta ako moje jaje ima dva žumanceta? Ups, propade nam teorija o tri-u-jednom! A šta je sa detelinom sa tri lista? Tokom svog života sam pronašla nekoliko detelina sa četiri lista a jednom sam čak pronašla jednu sa sedam listova. I kao treću, hajde da razmotrimo analogiju o vodi, ledu i pari. Ova tri oblika ne mogu da postoje kao takva u prirodnim stanjima a da na njih ne reaguje spoljašnja sila. Na primer, led kad se stavi u peć, pretvori se u vodu u roku od tri sekunde, onda imate samo vrelu vodu i paru. Ups, propade i teorija o ledu, vodi i pari.

Na kraju, za mene je najapsurdnija stara otrcana teorija koja *navodno* ide u korist teorije o tri u jednom. Na primer: Ja sam majka, supruga i ćerka ... a opet sam jedno! Hajde da svedemo ovaj koncept na sam minimum kako bismo ga razjasnili – hoćemo li? Zaista, možeš biti nečija majka i nečija ćerka ali hajde da razmotrimo sledeće: Da li je tvoja majka *ti*? Da li je tvoja ćerka *ti*? Da li je tvoj muž ti? Nije! Ti ćeš uvek biti različit i jedinstven pojedinac, odvojen od svih ostalih. Istina je da delite isti DNK ali to te ne čini tom drugom osobom, ma koliko bliska vaša veza bila. I tačka! Tvoje misli pripadaju samo **tebi**. Svaki pojedinac, da se izrazim figurativno, predstavlja tri ličnosti ali ja ne govorim o Trojstvu tih ličnosti. Svaki pojedinac je onakav kakvog sam sebe vidi, onakav kakvim ga drugi smatraju i onakav kakav *zaista* jeste! Niko ne poznaje tuđi duh, zna samo duh koji je unutar njega ili nje. „Ko među ljudima zna misli čovekove osim čovekovog duha u njemu samom?“ (1. Korinćanima 2:11). Dakle, sledeći put kada trijadološki nastrojen hrišćanin oseti potrebu da upotrebi ovu otrcanu analogiju, preporučila bih mu da se uzdrži od takve *lakomislenosti* kao mogućeg objašnjenja za Trojstvo; ona samo služi da bi se pokazalo koliko ne znaju! Mislim da je u ovom trenutku prikladno citirati Šekspira: „Ruža, ma kojim imenom se ona zvala, isto miriše.“

Neobavešteni, neobrazovani i prevareni branioci Trojstva koji primenjuju ove proste analogije uzaludno pokušavaju da objasne teoriju „tri u jedan“.

Oni ne pokazuju nikakve dokaze, samo to koliko su plitka i besmislena njihova shvatanja Trojstva. Hrišćani bi mogli da provedu sate i sate u besplodnom poređenju analogija, pokušavajući da pobede suparnika, idalje ne bi mogli da pruže čvrstu osnovu za Trojstvo. To je poput poređenja „mog učenjaka“ sa „tvojim učenjakom“ ili mog mišljenja sa tvojim mišljenjem. Ako su ove besmislene analogije sve što jedan trijadološki hrišćanin može da ponudi kako bi podržao svoje verovanje, onda on stoji jednom nogom na kori banane, vrlo malo znaju o pravoj Reči Božijoj, i ponose se svojim neznanjem. Pročitati Bibliju je lako, veći je izazov shvatiti je. Mogu da pročitam knjigu iz fizike ili matematike ali to ne znači da je razumem. Mnogi ljudi vole da se drže činjenice da su nekoliko puta pročitali Bibliju ali koliko je njih zapravo razumelo to što su pročitali? Pored ovoga, oni su veoma posvećeni svojim sveštenicima i doktrinama svojih crkava i veruju da je ono što oni govore jevanđelijska istina – da li je čudno to što imamo toliko veroispovesti? Zaista, izgleda da su svi na različitoj strani knjige. Dok u isto vreme mislim da se ovo nije moglo sprečiti, niko nije rekao da je Bibliju lako shvatiti; zato toliko žustro podržavam *otvorene, slobodne i nepristrasne* diskusije na časovima veronauke i mogu da najlepše zamolim hrišćane da pokažu *toleranciju*. To je od ključne važnosti za naš *duhovni napredak i shvatanje istine*. Sveta Biblija je fascinantna, proučava se čitav život. Ne dajte se zavarati – niko nikad nije stigao do *potpunog duhovnog* shvatanja. Bez obzira na to, ja verujem da moramo da biram svoje bitke. Za mene, ne postoji veći izazov od toga da spoznamo Boga i Isusa. Ukoliko ne znamo ko su glavne uloge u Svetom pismu, onda je sve ostalo besmisleno!

Jovan 8:16: I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla. A i u zakonu vašem stoji napisano da je svedočanstvo dvojice ljudi istinito. Ja sam koji svedočim sam za sebe, i svedoči za mene Otac koji me posla.

Iz knjige pod nazivom *Jedan Bog i jedan Gospod:*

Dennis McCallum iznosi brojne smislene komentare na temu *fideizma* nasuprot ulozi logičnog shvatanja u životu vernika.

Mnogi ljudi veruju da se vera svodi na nadu. Ovi mislioci, poznati pod imenom *fideisti*, zastupaju mišljenje da naučni ili racionalni pogled na svet mora da bude odlučno odbačen kako bi osoba mogla da na pravi način pristupi religiji.

Za biblijskog hrišćanina, međutim, ovo bi bila poražavajuća greška. Biblijski hrišćanin veruje da čim odbacimo razum po pitanju vere, gubimo svaku vrednost koju vera može da nam da. Razlog za ovo je sledeći. Čim se razum napusti, ne postoji osnova za mišljenje da je nešto zapravo istinito. Stvari mogu da budu istinite u religijskom smislu, ali to se razlikuje od istine u stvarnom smislu. Na primer, neki ljudi veruju da je 2+2=4, bez obzira na to gde žive i gde su odrasli. Međutim, isti ovi ljudi veruju da Jedan Bog može da postoji za njih, a drugi za induse. Ovde su predložene dve vrste vere. Jedna je razumljiva a druga mistična. Jedna insistira na konzistentnosti a druga dozvoljava kontradikcije. [73]

Dragi čitaoci, sledi spisak pravila i smernica za teološku debatu. Mislim da trijadološki hrišćani treba da ozbiljno uzmu u obzir ove smernice ukoliko i kada budu u poziciji da brane svoju doktrinu. Trijadolozi treba da budu sposobni da brane dogmu Trojstva sa kredibilitetom koji na eksplicitan način pruža Biblija, i da napuste slabe analogije tipa „tri u jedan" i slične. Na osnovu mog ličnog iskustva, pretpostavljam da bi više od polovine trijadoloških hrišćana bilo diskvalifikovano pre nego što bi i započeli debatu. Sledi spisak:

[74] **Predlog za teološku debatu:**

1. Reči koje se ne nalaze u Bibliji ne smeju se upotrebljavati kao osnova za objašnjavanje centralnih doktrinalnih verovanja.
2. Upotrebljavati matematiku za opisivanje koncepata pri čemu se krše matematički zakoni, takođe nije dozvoljeno.
3. Verovanje ili doktrina ne sme da u sebi sadrži ideje koje su međusobno kontradiktorne.
4. Reč *potpuno* sme da bude upotrebljena samo u značenju 100% ili u potpunosti. Upotreba iste reči u bilo kom drugom značenju suprostavlja se pravilima engleskog jezika. Upotreba ove reči pre svega podrazumeva da osoba prihvata standarde engleskog jezika i nije joj dozvoljeno da te standarde kasnije krši.
5. Reči ne smeju da budu stvorene kako bi se opisale biblijske ideje, Biblija pruža dovoljno reči i ideja.
6. Ne sme se tvrditi da je verovanje toliko očigledno da nije ni bilo potrebno da se ono pomene u Bibliji, a zatim da se za isto verovanje kaže da predstavlja centralni princip vere.
7. Odbrana vere ne sme da bude zasnovana na jednom stihu koji je preveden tako da predstavlja odbranu određene verzije Biblije. Takođe ne sme biti upotrebljen stih koji je dodat prvobitnom tekstu od strane kasnijih pisaca.
8. Verovanje ne sme biti formirano na osnovu toga što je ono neophodno zarad misterije. Bog nije otkrio Reč kako bi ljudi bili zbunjeni.

9. Verovanje ne sme biti izvedeno samo na osnovu jedne knjige ili oblasti Biblije dok ostali delovi ne nude podršku istom. Kontekst podrazumeva čitavu Bibliju a ne samo pasus od interesovanja.

10. Verovanje treba da odgovori na više pitanja nego što ih postavi, u biblijskom smislu.

11. Verovanje mora da bude u saglasnosti sa Starim i Novim zavetom.

12. Ljudi treba da razumeju ono što smatraju svojim verovanjem; neka knjiga ili druga osoba ne spadaju u validno ,,razumevanje" onoga u šta osoba veruje.

13. Evanđelizam ne bi trebalo da sakrije pravu prirodu verovanje koje se iskazuje. Osoba treba da dođe do vere na osnovu potpunog razumevanja onoga što onaj koji propoveda evanđelizam kaže. Osoba ne sme da postane vernik na osnovu samo jednog standarda, a zatim da mu se pokaže ,,potpunije" shvatanje, koje tvrde da je suštinsko.

Svako ko ,,modifikuje" Božiju reč čak i u pokušaju da ga ,,poboljša" to čini na sopstvenu štetu. Izvan toga, on ugrožava one kojima prenosi svoju lažnu predstavu Božijeg Otkrivenja. – Jedan Bog i jedan Gospod.

U šta ja verujem danas?

Zašto bi religija trebalo da bude misterija? Zar Biblija ne bi trebalo da bude Reč Božija? Zar nisu Isusove reči napisane crvenim slovom? Zašto toliko njih pita: ,,U šta ja verujem danas?" Da li sam glupan? Da li sam se odrekao ličnog suvereniteta? Zar nemam sposobnost da sam donosim odluke? Zar u potpunosti nemam karakter, pa svog sveštenika pitam: ,,U šta ja treba da verujem? U šta danas naša crkva veruje?" Da li na taj način to funkcioniše? Pa, što se mene tiče to tako ne treba da funkcioniše a to ne bi trebalo da je slučaj i sa ostalim ljudima koji razmišljaju. Ono u šta verujete bi trebalo da bude skup vaših životnih iskustava, sopstvenih inicijativa, učenja i proučavanja i onoga što ste sebi dokazali i pokazali. Ne mogu da verujem da neko ležerno sedne i zapita se: ,,U šta danas da verujem? Šta silazi odozgo?" , a da pri tom ne iskoristi svoj suverenitet i odluči u šta će da veruje time što će da pogleda u reč Božiju, da iskoristi etičku i moralnu snagu i hrabrost i da sam donese odluku o tome u šta će da veruje, umesto da dopusti da mu se vera sipa u glavu kroz levak ili da mu neki tamo čovek kaže u šta treba da veruje.[75]

Diskusija o religiji i politici

Na mom nedavnom odmoru na Balkanu, iskusila sam jedan od najgorih verbalnih napada u svom životu. Naizgled vrlo fin i šarmantan par pridružio se mojoj prijateljici saputniku i meni za stolom na „večeri upoznavanja" i nakon što smo razmenili par prijatnih reči i razgovarali o sitnim stvarima, predmet moje knjige došao je na red. Kada sam pomenula naslov, imala sam osećaj kao da me je strefila munja. Žena je odmah sa sigurnošću rekla da *izuzetno* dobro poznaje Bibliju, i da ne mogu da joj kažem nešto što ona ne zna. Ukratko, draga braćo, stigla je! Znala je sve! Bila sam suočena sa gomilom bombastičnih izjava da sam *osuđena na propast* ako ne promenim svoje verovanje. Njen muž, nakon što mi je rekao da sam jeretik, posavetovao me je da se pridružim Jehovinim svedocima ili mormonskim „sektama". Zatim su upozorile moju prijateljicu da ne sluša ništa što ja imam da kažem, očigledno ubeđeni da ću je *pokvariti*. Mogli su da se uzdrže od ove brige jer je moja prijateljica *odani* Trijadolog. Na svu sreću, davno su prošli dani kada su mogli da me linčuju zbog mog verovanja. Bez obzira na to, uvredile su me njihove reči i bacile na šljaku. Protiviti se jednom okorelom Trijadologu je dovoljno teško, ali protiviti se njima troma je užasno zamorno. Da li je čudo to što prikriveni unitarijanci ćute? Ovaj par predstavlja one koje često nazivam „sileţijama crkvenog bastiona". Mislim da su prezauzeti igrajući se Boga da Ga ne poznaju uopšte. Da ga poznaju, oni ne bi osudili prijatelja vernika na pakao. Ako ne grešim, to je isključivo Božiji posao. A koji je to moj greh provocirao ovakvu najezdu podsmeha? Ja verujem da je Isus Hrist Sin Božiji!

Moja prijateljica koja je bila na ovom putovanju sa mnom smatra da ljudi mogu da veruju u šta god odaberu! Ali da li je ovo zaista istina? Ne važi za mene i za one koji misle kao ja. Istakla sam da kada bi ono što ona stalno tvrdi da je istina zaista bilo istina, onda je ne bih bila napadnuta od strane „siledžija bastiona". Dalje sam naglasila da ovaj neprijatan događaj jasno demonstrira razlog zbog kog sam napisala ovu knjigu. Nažalost, zbog ove pogrešne pretpostavke od strane hrišćana da *mi možemo da biramo u šta ćemo da verujemo* rodilo se toliko denominacija i nedostatak jedinstva po najvažnijem biblijskom pitanju: prirodi /identitetu Isusa Hrista. Upravo je i ovakvo razmišljanje dovelo do raskola i netolerancije!

Kao hrišćani mi moramo da težimo i da se striktno povinujemo Božijoj reči putem Svetog pisma, a da na stranu stavimo veroispovesti i doktrine. Hrišćani mogu da veruju u šta god požele ali ne znači da je to jevanđelijska istina! A to je, draga moja braćo *to* jevanđelje istine!

Mislim da je jako žalosno to što religija treba da rastura prijateljstva i da se nađe na putu između članova porodice, ali nažalost, to je čest slučaj. Možda tu nema pomoći, s obzirom na trenutno stanje ljudi. Šteta što ne možemo da nađemo sredinu, čak i ako se ona svodi samo na toleranciju i poštovanje. Baš kao što je Greg Double pametno izneo u svojoj knjizi: „Zapitajte se da li znate ikoga ko nikada ni u čemu nije pogrešio.“ Koliko je samo u pravu! Često, *emocionalni* odgovori na duboko ukorenjena verovanja ne mogu da budu zaustavljeni, pa uskoumni trijadolozi postaju kvorterbeci koji besno trče stežući loptu svojih verovanja i držeći agende čvrsto ispod pazuha, kose svaku opoziciju koja im se nađe na putu. Oni su vrlo kratkovidi kada treba da dozvole da se pokaže nečija platforma. Sećam se kako mi je prijateljica jednom rekla da je njena majka, nakon što je čula da jedan od njenih sinova menja veroispovest, otrčala u spavaću sobu i bacila se na krevet jecajući. Iako je ovo jednostavan primer, ne mogu da se ne zapitam, šta da joj je sin rekao da u potpunosti napušta crkvu ili da joj je priznao da je ateista, kakva bi onda bila njena reakcija? Verovatno bi dobila srčani udar ili napad histerije. Koliko je tužno kada jedan hrišćanin misli da upravo njegova crkva drži ključeve carstva. Isus je jasno rekao: „U kući mog Oca postoji mnogo prostorija.“ Smatram da ove Isusove reči podrazumevaju da u Božijem carstvu ima prostora za hrišćane svih vera. Oni „presveti“ se naravno neće složiti sa mnom jer pogrešno veruju da njihova crkva poseduje neoborivu istinu, ali ja se čvrsto držim svog mišljenja.

Nakon mog povratka sa putovanja, moja saputnica je revnosno izjavila da nije trebalo diskutovati o religiji *posebno* za vreme odmora, a definitvno ne za stolom; nije bilo prikladno! Prilično otvoreno, jedan član moje porodice me je obavestio da o religiji ne treba diskutovati uopšte, možda Boga i Isusa treba zaključati tamo gde oni pripadaju – u crkvenim prostorijama. Ne daj Bože da im se da sloboda u javnosti.

Bez sumnje, upravo ovo je razlog zašto retko kad vidimo nekoga kako se zahvaljuje za stolom pre večere na javnom mestu. Ne smemo da Boga izvedemo u javnost i na odmor – moramo Ga ostaviti kod kuće! Politički je nekorektno i pomenuti Boga ili Isusa jer to nekoga može da uvredi. To ne smemo da dozvolimo!

Krivica vezana za ovaj ograničavajući način razmišljanja treba da bude na ramenima onih kojima nedostaje sposobnost da diskutuju o ovim pitanjima na zreo način i otvorenog uma a da se ne započene borba, i da se ne zauzme uvredljiv ili neprijateljski stav. Zašto su ljudi većinom tako arogantni, uštogljeni i samopravični da ih razmena suprostavljajućih mišljenja ili ideja navodi na rat pri kome se razmenjuju verbalni i omalovažavajući udarci? Iako se velika većina odmah neće složiti sa mnom, i dok ja poštujem njihov stav, ipak, branim svoje pravo da sve ovo kažem. O religiji i politici treba diskutovati tamo gde ima ljudi koji su *voljni* da to čine. Predmet politike ili religije ne predstavlja problem sam po sebi, već problem predstavlja čest arogantni stav tipa: „Ja znam da sam ja u pravu a ti nisi". Ovo je pravi krivac! Nama najveće probleme i štetu u životu ne stvara ono što znamo, već ono što ne znamo, a ušuškanost u neznanju civilizaciji nije nikada donelo poboljšanje.

Ukoliko želite uzmite u obzir bezbroj slučajeva incesta i pedofilije koji se dogodio u katoličkoj crkvi u prethodnim decenijama i vekovima, i priznanje da se takva grozna dela dešavaju u kućama, školama, obdaništima, Izviđačima itd. Šta da su usta ostala zatvorena? Kome bi ovo koristilo? Izvršiocu, naravno. Ova zlodela su strašna i čuvanje istih ispod tepiha *dvoličnosti* nikome nije pomoglo, a kamoli žrtvama. Hrišćani bi trebalo da budu uvek u predostrožnosti i da *akutno* posumnjaju svaki put kad brat pred njih stavi validno i razumno teološko pitanje na času veronauke, ali on je ućutkan od strane *moćnika*. Anemični odgovor, ispunjen predostrožnošću: „Nemoj ništa da kažeš sto se suprostavlja crkvenoj doktrini," zaista mora da ***ode*** ako hrišćani žele da nauče istine ***direktno*** iz Biblije, bez pristrasnosti i veroispovesti koje je stvorio čovek a koje prikrivaju i izvrću Božiju Reč. Čovek bi mogao da zaključi da je Satana prisutan tamo gde neko biva *ućutkan* jer se protivi crkvenoj doktrini, ali prati svete spise. On ne trpi istinu, pošto je on otac laži! A najtužniji od svih komentara je sledeći: on ima mnogo njih među evanđelistima koji mu pomažu i podstiču njegovu svrhu.

Draga braćo, slede neke misli koje je Mary Dana iznela na ovu temu:

Religijska polemika je uvek korisna kada se izvodi u pravom duhu; ali avaj! Koliko retko naletimo na ovakav slučaj! Apostol Pavle je bezbedan model za svakog čoveka. On je stalno bio uključen u polemiku, naglašavao je iskrenost po pitanju vere ali njegovo oružje su činili čvrsti argumenti i brižljivo ubeđivanje a ne prekori i pogrdne reči.[76]

Ali spremna sam da priznam da je sve bolje od mrtve tišine. Dajte nam i oluju, bolje nego mirno vreme. Jeste da ima više opasnosti ali, sve u svemu, više se napreduje. Mirnoća nas uljulja u san dok nas bura probudi, ubrza i budi energiju u nama, uči nas kroz iskustva. Nije bilo polemike, vredne da se tako nazove, u mračnom dobu; ali ko bi poželeo vreme poput takvog? Ko bi poželeo da se ta sumorna noć, to crnilo tame vrati?

Dragi čitaoče, čvrsto se slažem sa onim što kaže Mary Dana, ali bih htela da sama ubacim i svoja mišljenja po ovom pitanju. Podrazumeva se to da sprečavanje ljudi da diskutuju o politici podrazumeva drastične mere, poput stavljanje brnjica i zašivanje usta! Istina je, *moramo* da diskutujemo i da vodimo polemiku o problemima koji pogađaju naše živote, a politika i religija su dve stvari koje su previše važne da se ne bi o njima diskutovalo. Nasuprot izreci da je neznanje blagoslov, ništa ne može biti dalje od istine. Na osnovu mog obrazovanja, mogu da pretpostavim da su ljudi prigrlili mogućnost da ne diskutuju o religiji zbog 1) sveznajućeg stava, jer ne postoji ništa više što mogu da nauče; 2) oni znaju toliko malo da radije ne bi *razotkrivali* koliko malo zaista znaju! 3) Tu je nažalost i nezrelost; neki hrišćani ne mogu da izađu na kraj sa *suprostavljajućim mišljenjima* a da ne prekinu prijateljstva, bilo da je u pitanju porodica ili prijatelji. Neki čak i postaju neprijateljski nastrojeni i želeli bi da vam nanesu telesnu štetu, za razliku od takozvanih hrišćana iz prethodnih vekova koji su se zabavljali spaljujući svoje suparnike na lomači.

Iako je religija stvar lične prirode, ne možemo da poreknemo to da tradicija, nacionalnost i kultura definiše ko smo. Postajemo proizvodi naše sredine i učenja. S obzirom da smo stvorenja koja imaju navike, imamo jaku tendenciju da je povinujemo jakim porodičnim tradicijama i verovanjima koja se prenose sa jedne generacije na drugu.

Na osnovu ove činjenice, većina hrišćana ostaje u neznanju, njihovi umovi postaju podložni pristrasnosti, izolovani u mislima, uskoumni, arogantni i/ili

stagnirajući. To je kao da neko kaže: „Rođen sam kao katolik, prezbeterijanac, baptista, ili sledbenik Hristove crkve.“ Ne, nisi! Rođen si u kulturi ili porodici tog ubeđenja. Nisi rođen sa određenom religijom ili duhovnim verovanjem. Rođen si prazan, a zatim si odgajan i indoktriniran tako da veruješ ili ne veruješ u to što treba. Nažalost, velika većina nikada ne prevaziđu ovaj stadijum. „To je porodična tradicija!“ - mnogi bi rekli.

Što se mene lično tiče, ja se ne zalažem više za ograničenja kada je u pitanju diskusija o religiji ili politici, ove dve stvari su previše važne da bi se stavile u pretinac ili ograničile. U jednom trenutku, svim srcem bi se složila sa ovim konsenzusom; međutim, kada sam započela istraživane za moju knjigu, zapanjila sam se kada sam otkrila koliko malo hrišćani zapravo znaju o Bibliji, a kamoli o istoriji teologije. Uputila sam se direktno ka izvoru, pristupila predmetu oči u oči, blisko i lično jer kako bih drugačije došla do informacija koje su mi bile neophodne za moju knjigu? Istraživači to i čine! Idu pravo do izvora. Ne mogu da se oslone na priče ili informacije iz druge ruke i da to proslede kao činjenice. Nažalost, često se nađem u prilično neprijatnom *verbalnom* neslaganju. Smejali su mi se, ismevali, kažnjavali, savetovali da se *molim više* i da se obratim svešteniku. Na kraju sam zaključila da kada su me ljudi savetovali da se molim više, oni su zapravo govorili da ako budem iskrenija i posvećenija kada se budem molila, moći ću da pogledam stvari njihovim očima i da razumem kao što oni razumeju. Draga braćo, na kraju sam razmotrila ova „burna“ iskustva kao neka koja se očekuju u ovakvim situacijama. To je kao kad zasadite cvet ili povrće u bašti. Čovek mora da se oznoji i isprlja ruke pa čak i da dobije upalu mišića. Dakle! Ja sam zasadila seme znatiželje i požnjala informacije.

Priznaću da ne volim kada neko upotrebi *religijsku retoriku* i time želi da napadne moj duhovni život. Jedan televanđelista je priznao da dok je čekao let na aerodromu, okrenuo se ka osobi do sebe i pitao je da li prihvata Isusa kao svog Gospoda i Spasitelja. Ovakav pristup smatram *invazivnim*. Potraga za informacijama za istraživanje je prilično drugačija od propovedanja jevanđelja nekome. Mnogi ljudi koji tvrde da su hrišćani smatraju da je njihova religija, ili nedostatak iste, stvar lične prirode. Mrze kada ljudi zabadaju nos u njihovu religiju ili duhovnost pitanjem: Da li si spasen? Da li si okajao grehe? Da li si kršten i da li si prihvatio Isusa kao svog Gospoda i Spasitelja? Koje si veroispovesti? Moliš li se? Da li redovno čitaš Bibiliju? Da li si rođen ponovo? Da li te brine sopstveno spasenje? Da li imaš odnos sa Bogom? itd. *Ovaj* tip ispitivanja, moja draga braćo, za mene je narušavanje nečije privatnosti i prihvatljiv je ***samo*** ako se neko

raspituje, a pri tom je otvoren i/ili zainteresovan i voljan da sluša i diskutuje; u suprotnom, smatram ovakvo ispitivanje *nametljivim* , a verujem da se i većina slaže sa mnom.

Draga braćo, u ovom trenutku bih želela da se obratim onima koji su se pronašli uvređenim zbog pitanja koje sam postavila o Trojstvu, njegovoj istoriji, poreklu i ključnim i dugoročnim uticajem na hrišćanstvo. Smatram da oni koji su zauzeli neopravdano odbrambeni stav i/ili su ***pogrešno protumačili*** moje propitivanje i shvatili isto kao moj lični napad na njihova religijska uverenja. Oni koji su me veralno i zlonamerno napali, samo govore o tome koliko je *pogrešno upućenih* hrišćana odabralo da *uzurpira* Boga. Braćo, obratite pažnju na to da ovde mislim na one koji govore: „Ja **znam** da sam u pravu a da ti nisi, i ne želim da čujem šta ti imaš da kažeš!" Nažalost, mnogo ovakvih uskoumnih, savremenih *Fariseja* smestili su sebe na svoja navodna prestola i zauzeli uloge sudija, porote i dželata, a zatim sebi darovali lažno ukrašenu krunu, dok svoju braću žestoko osuđuju. Koliko se samo Bog ne slaže sa ovim i koliko Ga ovo rastužuje!

„Protiv moje religije je da namećem istu drugima. Ne smatram da je protiv moje religije izlaganje iste svima ili to što istu tu religiju činim dostupnom javnosti." – John Ashcroft, bivši američki državni tužilac.

7. Da li je Bog zaista misterija?

Kao što sam maločas rekla, dosta hrišćana misli da je Bog misterija. Možda zato što je Trojstvo tolika misterija, to je opravdanje za smatranje Boga misterijom. Ne znam, ovo je moja terorija jer često čujem kako se ljudi žale i pričaju o ovome. Toliko bogobojažljivih, dobrih hrišćana ide u crkvu, pohađa časove veronauke i redovno čita Bibliju, a ipak tvrde da je Bog misterija. Smatram da je ovo od velike važnosti, posebno kada se suočim sa onima koji na moje pitanje odgovaraju neznanjem: ,,Trojstvo je misterija, jednostavno moramo da se oslonimo na veru. Ne treba da razumemo beskonačnog Boga svojim ograničenim umovima.” Ovo je uobičajen suvišan a ponekad i oholni odgovor koji dobijam, nakon čega moj sagovornik odlepršа na oblaku prašine, ponosan i samouveren, ali bez biblijskog dokaza kojim bi odbranio svoju teoriju. Nažalost, ne nasedam na to i dojadilo mi je da slušam ovu pokvarenu ploču. To je misterija sve dok je moćnici održavaju takvom. Bog nam je dao svoju Reč putem Svetog pisma tako da mi možemo bolje da ga upoznamo kroz Njegovog Sina, Isusa Hrista. Odbijam ovakav besmislen pogled na stvari. Bog nam nije dao svoju Reč a da nam pritom nije podario moć da je razumemo. Smatram da je konsenzus koji se tiče ove teorije ,,misterije” prazan izgovor bez čvrstog temelja.

Zar Svemoćni ne može jasno da se izražava? Ako smo mi racionalna stvorenja od kojih se očekuje da „čuju reč Gospodnju", sigurno Najveći od svih umova može da nam se obrati na inteligentan način upotrebom jednostavnih značenja reči, zar ne? Alternativa je verovati da je Bog slobodan da obori sva gramatička i jezička pravila kako bi otkrio Sebe. U tom slučaju, Biblija je klizavo Otkrivenje! [77] – Greg Deuble

Jedna moja bliska prijateljica, iako je verovala da je Trojstvo misterija, *čvrsto* me je obavestila da je Trojstvo misterija jer joj je to *potvrdio Sveti duh*! Jedna stvar je činjenica: jedno od nas greši – Isus je ili Jedini Pravi Svemoćni Bog ili nije. Nema sive zone ovde. Dakle, pošto je Sveti duh njoj otkrio istinu, šta je onda sa mojom iskrenošću? Volela bih da sam mogla sa njom da podelim stih u kom se „direktno" pominje treći član Boga, i da dopustim „njemu" da sa mnom podeli istinu a da pri tom ne moram da prolazim kroz dugu, bolnu i napornu borbu u traganju za istom.

Da li treba da pretpostavim da sve informacije koje sam sakupila i pružila u ovoj knjizi, preuzete iz brojnih inspirativnih dela učenjaka u sklopu sa eksplicitnim rečima Boga i Njegovog Hrista putem Svetog pisma, nisu *validne* u poređenju sa visoko uzdignutom i cenjenom „misterijom" voljenog Svetog Trojstva? Očigledno da je tako!

Mary Dana iznosi sledeće komentare koji se tiču Svetog duha:

Takođe verujem da nas o ovim stvarima uči Sveti duh, jer nam ih je Sveti duh otkrio u Svetom pismu; verujem da Bog daje svoj duh svakom *pojedincu* koji na pravi način zatraži isti; ne da bi takvom pojedincu otkrio ikakvu novu istinu, koja nije otkrivena u Bibliji, već da mu pomogne da razume *šta se tu propoveda*. Samim tim, svaki pojedinac mora, uz sva sredstva koja su mu na raspolaganju, da se obrati Bibliji *na sopstvenu odgovornost* i da otkrije, koliko je u mogućnosti, ono što se tu nalazi. Ova doktrina o posebnom prosvetljenju određenih pojedinaca danas, kada se čudotvorni dar ne smatra nepogrešivim vodičem, prepuna je opasnosti. Čovek može da propoveda i najmonstruoznije greške, i da kaže da je pod uticajem Svetog duha i da moramo da mu odamo priznanje za istinu za nešto o čemu ne možemo da sudimo. Ali kažem, hajde da ne zavisimo od neinspirisanih, pogrešivih ljudi poput nas samih; već da zavisimo od Biblije i da na posvećen i iskren način tražimo Božiju pomoć.[78]

Da možemo da donesemo odluku na osnovu jednog čoveka kao što smo mi sami, za koga znamo da je sigurno podlegao društvenom uticaju, koga bismo mogli da pitamo za savet, kome bismo mogli da objasnimo najmanje razlike u našem mišljenju – koji bi mogao da pažljivo sasluša sve što imamo da kažemo i da nam da precizne a ne pogrešne odgovore – naše razlike bi jako brzo i na zadovoljavajući način bile prepravljene. Niko od nas ne bi imao ništa protiv da nam on sudi. Od njega bismo mogli da tražimo nepogrešiv savet na svaku temu koja je oduvek delila hrišćanski svet, i on bi sve odjednom rešio. Niko od nas se onda ne bi protivio postavljanjem „Pape". Koliko bi bilo divno imati nekog da te predvodi na svakom koraku ka napretku! On bi nam rekao šta je zapravo Isus mislio kada je rekao „Moj Otac je veći od mene", i „sam od sebe ne mogu ništa da uradim." Ako se razlikujemo po pitanju značenja ijedne od ove dve rečenice, on bi nam rekao tačno značenje istih i jednima rekao da greše a drugima da su u pravu.

Ali nažalost, nešto takvo ne postoji. Ne živimo u vremenu apostola. Nema Pavla koji za hrišćansku crkvu može da napiše informacije o nekoj određenoj stvari. **Više se ne očekuju čudotvorni darovi Svetoga duha određenim odabranim pojedincima.**

Ali što se tiče mišljenja, slučaj se menja. Od milion njih na svetu koji se razlikuju po pitanju mišljenja, koji čovek poseduje, najveći deo Svetoga duha? Svi tvrde da ga poseduju, ali čija je tvrdnja najbolja? Zašto ga ja nemam koliko i ti? Tražim ga, čekam isti, zašto ne mogu i da ga posedujem? Ali nije naše da sudimo o religijskim mišljenjima drugih i da ih osuđujemo. Naš posao smo mi sami. Možemo da mislimo da ostali nisu u pravu, ali hajde da budemo obazrivi i da ih ne osuđujemo previše i da ne izjavljujemo da oni bez sumnje pripadaju „Antihristu".[79]

Draga braćo, šta Pavle ima da kaže o duhu Božijem? „Da se ne pohvali nijedno telo pred Bogom. Iz kog ste vi u Hristu Isusu, koji nam posta *premudrost od Boga* i pravda i osvećenje i izbavljenje" (1. Korinćanima 1:29,30). „A mi ne primismo duha ovog sveta*, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga*" (1. Korinćanima 2:12). (moj naglasak)

Sveta Biblija predstavlja mapu koju mi ljudi, stvoreni od strane Boga, treba da pratimo. Naš Sveti Otac nije nas ostavio da visimo bez bezbedonosne mreže. Nije nam dao mapu a uskratio mentalni kapacitet i mogućnost da je razumemo. Samim tim, stara i otrcana tvrdnja da se Trojstvo podrazumeva, verujem da predstavlja direktnu uvredu za Boga. Sve što je bazirano na implikaciji i podrazumevanju a ne na činjenici nikada neće čvrsto stajati, niti će proći test

vremena. Lično mislim da svi oni koji se klanjaju ovoj dogmi misterije to čine samo iz neznanja, lažnog učenja, zastrašivanja i neduhovnog razumevanja, i usuđujem se da dodam, iz neiteresovanja i lenjosti.

Podrazumevanje i izvođenje zaključaka nasuprot činjenicama

Dakle, zašto pobožni hrišćani zasnivaju svoje duhovno verovanje na tako klimavim dokazima? Ako argumenti koji se suprostavljaju Trojstvu nisu ništa drugo do neosnovane pretpostavke, bez kredibiliteta i biblijske osnove, onda zašto one nisu oborene tokom vekova? *Koliko je potrebno vremena da se pokopa greška?* Pretpostavljam da trijadološko sveštenstvo predstavljaju laici i sudije, branioci Trojstva, ali nemojte da pogrešite – porota je još uvek na delu! Izgleda da biblijski neobrazovana većina odbija da prihvati Isusa Hrista kao jedinstveno ljudsko biće i jedinog začetog sina Božijeg, ali nema problem da ga prihvati kao Jedinog Pravog Boga na osnovu slabog izvođenja zaključaka i primene podrazumevanja i, bez sumnje, težine *tradicije*. A šta Petar ima da kaže o ovome? „Kao što govori o ovome i u svima svojim poslanicama, u kojima imaju neke stvari teške razumeti, koje nenaučeni i neutvrđeni izvrću, kao i ostala pisma, na svoju pogibiju." (2. Petrova 3:16).

Ponekad mislim da trijadološki hrišćani šetaju okolo u magli, slepi jer su to sami odabrali. Da imaju pravi osećaj za pravac kada je u pitanju njihov duhovni život, odbili bi da prihvate *besmisleno* propovedanje. Hrišćani treba da preduzmu ličnu odgovornost za svoje duhovne odluke, i da budu oprezniji što se tiče nerazumnih crkvenih doktrina, i da se oslone na Sveto pismo u potrazi za svojim *istinama.* Moram priznati da lično verujem da hrišćani ne žele istinu toliko koliko žele da budu prihvaćeni i da pripadaju porodici crkvenog udruženja. Prihvatanje Isusa Hrista kao Sina Božijeg a NE kao Boga, njih bi dovelo u konflikt sa crkvenom doktrinom; morali bi da se suoče sa tim da budu odbijeni i sa tim da ih više ne smatraju hrišćanima ili spasenima. Ne dajte se zavarati, draga braćo; Njihova pobožna i osuđujuća braća, redovno će ih obaveštavati o njihovoj sudbini. Koliko je ovo tužno i koliko ovo mora da duboko rastužuje našeg Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista. Nažalost, ljudi koji idu uz nogu hrišćanima unutar udruženja moraju toliko istine da se odreknu da bi bili prihvaćeni od strane svoje braće. Zar nije žrtvovanje Isusa Hrista, Božijeg Sina i Mesije, visoka cena da bi se platio privremeni boravak na zemlji u poređenju sa večnošću? Mislim da jeste.

Hajde da razmotrimo stihove 1:18-22 Poslanice Rimljanima. Šta ovaj stih govori o misteriji vezanoj za Boga? „Jer se otkriva gnev Božji s neba na svaku

bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže istinu u nepravdi. ***Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio***; Jer šta se na Njemu ne može videti, od postanja sveta moglo se poznati i videti na stvorenjima, i Njegova večna sila i božanstvo, da **nemaju izgovora**. Jer kad poznaše Boga, ne proslaviše Ga kao Boga niti Mu zahvališe, nego zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeše, I pretvoriše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova." Šta je Isus imao da kaže Sadukejima? „Grešite jer ne poznajete Sveto pismo niti Božiju silu." (Matej 22:29) (moj naglasak).

Dragi čitaoče, kako se oni koji neprestano ponavljaju da je Bog misterija mire sa stihom 1:19 Poslanice Rimljanima: „ Jer šta se može doznati za Boga poznato je njima: jer im je Bog javio"? Zar Bog ne želi da ga spoznate? Da li Sveto pismo podržava teoriju da je Bog misterija? Ne! Žašto onda Trijadolozi veruju i produbljuju jednu takvu nebiblijsku laž? Zar bi Bog stvorio čoveka a da pri tom nije želeo da taj čovek sazna ko je On? Mislim da to nije slučaj. U ovom pogledu, ima li Trojstvo smisla? Da li su Adam i Eva posedovali znanje o Trojstvu? Zar ne bi bilo najbolje za hrišćane da veruju Bogu? Bog kaže da je poslao svog jedinog začetog Sina. VERUJTE MU! Ako Isus tvrdi da je on Sin Božiji, VERUJTE MU! Ako Bog kaže da ga je moguće spoznati, VERUJTE MU! Ako sveštenstvo kaže da Boga ne možete spoznati a da ne verujete u trostruku uniju, Trojstvo – NE VERUJTE IM! Prodaju vam *lažnu* teologiju. Oni koji brane Trojstvo tvrde da ne možemo da spoznamo Boga ako ne verujemo u Trojstvo. Ovo navodno podržana neophodnost trijadološke teologije. Stanite i zapitajte se za trenutak: Gde je Trojstvo u Starom zavetu? Da li je jasno definisano? Da li je Boga zaista nemoguće definisati? Da li Ga je bilo nemoguće spoznati, da li je On bio u potpunosti misteriozan i nepristupačan? Zar On nije komunicirao ni sa kim, uopšte? Da li je Mojsije znao za Trojstvo? Naravno da nije, jer Trojstvo nije postojalo. Mojsije je bio posrednik između dece Izraela i Jednog Svemoćnog Boga, i izabran je od strane Boga kao neko ko će da ga predstavlja.

Zar treba da zanemarimo odnos i komunikaciju između Svemoćnog Boga i Davida; Avrama, Noe, Danila, Isusa Navinog, Isaije i naravno Jova – samo da imenujemo neke od njih. Moje pitanje upućeno vama, draga braćo je sledeće: AKO JE ISUS BOG, onda zašto je neophodno proći *kroz* njega (Isusa Hrista) kako bi se uopšte i došlo do Boga? Ne bi bilo Isusa. Zar ovo nije istina? Ako je Isus *večni Sin* koji je koegzistirao sa Bogom u raju, onda kako on takođe može da bude Jedan Istiniti Svemoćni Bog i Stvaraoc koji je odabao da preuzme ljudski oblik i prošeta među grešnim ljudima? Da li je stvarno moguće za nekoga da koegzistira sa nekim drugim i da u isto vreme bude ta osoba? Očigledno je da Trijadolozi misle da je to moguće, pošto je ovaj koncept konkurentan i direktan odraz stiha 1: 1 Jovanovog jevanđelja. Ali da li to ima smisla? Nikako! bez brige, ne mora da ima, to je „tradicionalno" Trojstvo, i svi trijadološki nastrojeni hrišćani znaju da je to misterija i da je ne treba razumeti! Koliko je samo glupo ovo razmišljanje? Ponekad, draga moja braćo, mislim da treba da postoji knjiga pod nazivom *Trojstvo za tupane!* Ne želim da ikoga uvredim, jer zapravo na tržištu postoji komplet knjiga za „Tupane" osmišljene tako da pomognu čitaocima da razumeju različite religije, knjige o Bibliji itd. Razmislite, da li vaša Biblija propoveda koncept „mitskog" Trojstva ili to čine vaši *sveštenici*?

U Starom zavetu, Bog je sebe otkrio kroz proroke, a u Novom kroz svog Sina. U prošlosti, Bog se obratio našim precima kroz proroke mnogo puta i na *različite načine*, ali u poslednjim danima on se nama obratio putem svog Sina, kog je odredio da bude naslednik svih stvari, i kroz koga je on napravio univerzum (Jevrejima 1:1-2, NIV). Hrist je i otkrio i prikazao *srce i kvalitete Božije*; na ovo je upravo i Hrist mislio kada je rekao: „Svako ko je video mene, video je i Oca" (Jovan 14:9). Upoznali smo Boga kroz Isusa, nasuprot viđenju Boga u bilo kom *fizičkom obličju.* U Bibliji jasno stoji da je Isus ***prikaz* i *slika*** Božija. Isus je takođe izjavio „Onaj ko vidi mene, vidi **onoga ko me je poslao**" (Jovan 12:45). Jasno je da je Isus rekao da ga je neko poslao. Bog takođe posebno **šalje** Jovana Krstitelja, kako bi utabao put onom kog je On pomazao. Da li je Jovan Krstitelj preegzistirao svom rođenju? Nije. Jovana je Bog odredio za određenu svrhu. Isus je zemaljski predstavnik, od krvi i mesa, nebeskog, nevidljivog, Svemoćnog Boga. Nažalost, svojim neznanjem, indoktrinirani trijadološki hrišćani upotrebljavaju stih 14:9 Jovanovog jevanđelja kako bi dokazali da Isus tvrdi da je Bog.

Ovo je pogrešno tumačenje ovog stiha i svaki stih koji je otrgnut iz svog konteksta predstavlja pretekst! Ovakvim izvrdavanjem, hrišćani mogu da na prevaru poveruju brojna lažna učenja.

Ne samo da je Isus otkrio Božije kvalitete, već je *predstavljao* Boga u svakom smislu te reči. On je pokazao „potpunu" poslušnost Bogu (za razliku od prvog Adama) i budući da je čovek, „*poput svoje braće na svaki način"* (Jevrejima 2:17), on je postavio primer za slabo, grešno čovečanstvo. Može li Bog da prestane da bude to što jeste a da idalje bude Bog? Mislim da ne može. Lažan koncept da je Bog došao da hoda među čovečanstvom, u kožnim sandalama i sačinjen od ljudske kože (100% Bog 100% čovek) je naj nebiblijska teorija koju je moguće zamisliti. „Bog nije čovek, da može da laže, niti je sin čovečji da može da promeni svoje mišljenje" (4. Mojsijeva 13:19). Trojstvu ne nedostaje *grčka mitologija,* koju su nažalost propovedali pogrešno navedeni, uskoumni a često i arogantni sveštenici koji bi pritom ponavljali ovu neverovatnu teoriju svakom ko bi u crkvu odlazio nerazmišljajući, sa stavom tipa: „Reci mi, sveštenиče, u šta danas da verujem?" Odbijam da verujem da bi nam Bog kog poznajem na osnovu Biblije podario uzvišene i veličanstvene umove, sposobne da izvedu neverovatna „čuda" i da nam *podari* Sveto pismo, Svoju poštenu reč – a zatim nastavio da se poigrava sa nama. Kakav bi to Bog bio? Ko bi tako nešto uradio? Pun pogodak! Satana – bog ovoga sveta! Mislim da bi bilo mudro pretpostaviti da pridobija *preobraćenike* istim prepredenim metodom koji je primenio na Evi u vrtu, i poput Adama i Eve, milioni hrišćana danas padaju na njegov *mamac.* Postoji previše pogrešno upućenih sveštenika koji sebe smatraju supreiornim u odnosu na Boga pa izvrću Njegovu Reč. Čini mi se da su crkve uzdigle sopstvenu „iskonstruisanu" bibliju verovanja iznad Božijih neprikrivenih reči i čvrsto prigrlile osvećenu ***crkvenu doktrinu!***

Istina je da neke stvari nećemo znati sve dok se Gospod ne pojavi, ali to ne mora da bude ono što već stoji u Božijoj Reči. Ako Reč zausta sadrži „sve stvari koje se odnose na život i božanstvo" (2. Petrova 1:43), onda nam je sigurno Bog dao istu kako bismo shvatili sve u vezi nje. Česta pogrešna pretpostavka da je Bog misteriozan i da ga je nemoguće spoznati ne stoji u Njegovoj Reči. Zapravo, on nas stalno podstiče da spoznamo Njega, tj. da imamo znanje o Njemu i o načinima na koje on hoće intimno da nam se obrati. Sam Bog kaže da možemo da znamo sve što nam je On otkrio u Svojoj reči (5. Mojsijeva 29:29).[80]

Zapamtite da se istina ne određuje na osnovu toga što većina u to veruje, a to i dokazuje nekadašnja urežena teorija da je zemlja ravna. Svaka osoba mora da bude voljna da preispita svoja najdublja ubeđenja u vezi sa pisanom Božijom reči. – Jedan Bog i Jedan Gospod.

Dragi čitaoče, smatram da je glavni razlog zašto toliko hrišćana veruje da je Bog misterija ukorenjen u zagađeno zemljište dogme Trojstva. Sledi odlomak iz knjige pod nazivom *Trojstvo,* koju je napisao Philip W. Butin.

Još od doba prostvetiteljstva, filozofi i teolozi nam pomažu da vidimo istinske granice našeg ljudskog znanja. Neki su predložili da postoji veliki ponor između ljudksih bića i Boga, koji ljudski um jednostavno ne može da preskoči. U jednom smislu, oni su u pravu. Bog je toliko uzvišen i misteriozan – toliko bezgranično izvan naših ljudskih kategorija i moći razumevanja – da nijedna ljudska spekulacija, logika ili intuicija ne može dovoljno čvrstim dokazima da dokaže da znamo pravog Boga i da za nas zna On. Ovo je razlog zašto je naše jedino znanje o Bogu Trojstvo. Trojstvo, kao što smo to naučili od Karl Bartha i drugih, znači da put preko ponora ide u drugom smeru. Ne od nas ka Bogu, već od Boga ka nama. Naši umovi jednostavno ne mogu da dosegnu do raja. Ali ni ne moraju. Trojstvo, Bog je dosegao do zemlje. Trijadološki Bog je došao na naš svet u Isusu Hristu i učinio da božanska priroda bude poznata u vremenu i prostoru po našim ljudskim uslovima. Trijadološki Bog je ušao u naše živote u Svetom duhu , otvorio naša srca i umove da prepoznamo ko je Bog. Kao Trojstvo, Bog je učinio da On sam nama bude poznat. *Boga koga nam je Sveti duh predstavio u Isusu Hristu je pravi Bog.*[81]

Draga braćo, eto vam! Ovo mitsko-analitičko shvatanje mora da je nastalo na Nikejskom saboru, pod carom Konstantinom 325. nove ere, i nastavilo da dobija na važnosti tokom vladavine katoličke crkve i reformatora kako bi mu se čitavo hrišćanstvo povinovalo. Sveto Trojstvo diktira da je *Bog misterija* i ako ne verujemo u Trojstvo, ne možemo da spoznamo Boga. Dakle, sve do svoje četrdesete godine, molila sam se Bogu Ocu, i sve uzalud. Zar nam Isus nije rekao da u njegovo ime usmerimo svoje molitve ka Bogu Ocu?

Da li nam Biblija govori da se molimo Isusu ili ,,trećoj osobi" Trojstva? Nisam znala da moram da verujem u Trojstvo da bih znala Boga. Bog jasno kaže da su budale oni koji ne poznaju Njega. Draga braćo, u prethodnom poglavlju sam rekla da su me knjige koje sam pročitala o Trojstvu samo zbunile. Ovaj trijadološki autor, što se mene tiče, predstavlja *klasični* primer ezoteričnog, besmislenog i dvosmislenog načina pripovedanja da se lako ulazi u mozgove hrišćana koji ne razmišljaju. Zašto nije ovaj autor u poslednjoj rečenici rekao: ,,*Bog kog znamo* ***je*** *Isus Hrist...*"? Zar ovo nije trijadološka teorija? Upravo ovaj tip pogrešnog izvođenja zaključaka je prouzrokovao to da hrišćani vide Boga kao misteriju. *Apstraktna filozofija i platonski i mitološki pristup* ovog autora u potpunosti se suprostavljaju Boga kog sam upoznala kroz Bibliju, i služi kako bi se održao trijadološki koncept pun grešaka. Koliko se samo Gospodin Satana raduje i uživa u ovom podmuklom izvođenju zaključaka dok vezuje i prikriva oči naivnih trijadoloških hrišćana dok oni samovoljno postaju žrtve ovog odstupništva. Mora da slavi skoro do tačke histerije, znajući da je ubedio milione hrišćana da Isus nije onaj koji on kaže da jeste i da je Bog lažov! Bog nije zaista poslao svog Sina, pomazanog Mesiju. Ne! On je lično došao i on je mitski Bogočovek. Avaj! Izgleda da pogrešno navedeni hrišćani *nastavljaju* da beru voće sa Sataninog drveta laži i prevare.

,,Misteriozni" i apstraktni Bog je daleka ideja, ali Bog koji je otkrio sebe i Svoju volju ljudima, predstavlja neposrednu realnost i mora lično biti uključen. - Jedan Bog i jedan Gospod.

Moram priznati da donekle mogu da razumem kako trijadološki autori pokušavaju da povežu Boga Oca, Isusa Sina i Svetoga duha u kombinovano trojstvo koje je važno i *neophodno* u našim duhovnim životima. Priznajem da u njihovom shvatanju postoji izvesan stepen logike *iskupljenja*. Ali upravo trojstvo sačinjeno od tri osobe *ukombinovane* u JEDNOG Boga, *nema* nikakvu biblijsku osnovu. Izjava da je Isus Hrist Bog od krvi i mesa u potpunosti nema biblijsku osnovu i u najboljem slučaju do nje se dolazi izvođenjem zaključaka, pogrešnim tumačenjem i krivljenjem reči Biblije, kao kada pokušavate da kocku proturite kroz okruglu rupu. Ne može biti urađeno, bar ne bez velikog broja pogrešnih spekulacija. Grozno je poverovati u to da ja moram da verujem da je Isus Hrist Jedini Svemoćni Bog, kako bi me prihvatili u hrišćansku veru.

Ovo se nigde ne traži u svetim spisima! Zašto trijadološki hrišćani ovo ne znaju? Ovo je pogrešno učenje ma koliko se mašta uključi, i nije u skladu sa istinskim učenjem apostola o Isusu Hristu i njegovim učenicima. Molim vas razmotrite sledeći isečak iz knjige *Jedan Bog i Jedan Gospod:*

- Svaki advokat razume šta znače „posredni dokazi“, a upravo tako je slučaj dobijen od strane Trojstva. Slučaj se na osnovu ovakvih dokaza dobija samo ako ne postoji svedoka ili očevidaca. Uveravamo vas da je smešno pomisliti da bi Bog dao hrišćanima da sagrade same osnove vere na posrednim dokazima koje bi on sigurno jasno izneo. Međutim, ne postoji ni jedan jedini stih u Bibliji u kome se pominje doktrina Trojstva, i ovu činjenicu otvoreno priznaju i sami trijadolozi. Nasuprot drugim doktrinama poput spasenja, izopačenosti ljudi i potrebom za pokajanjem, koje se jasno pominju, doktrina Trojstva je sastavljenja na osnovu različitih stihova i sagrađena na izvođenju zaključaka. Može li biti to da„osnova“ hrišćanstva nije jasno predočena u Bibliji? Zar bi Bog sakrio istinu koja se tiče Njega a pri tom pružio dosta detalja o manje važnim pitanjima?[82]

Da li mi je Bog zaista van domašaja jer ne prepoznajem Boga kao deo Trojstva? Zar ne mogu da cenim veličanstvenu lepotu univerzuma koji je on stvorio i da znam da On voli lepotu, zvukove prirode – pesmu ptica, zvukove talasa na obali plaže, žubor potoka, šuštanje lišća na vetru – i ponovno rođenje, stalno obnavljanje celokupnog života. Svojom mudrošću, on je stvorio *seme* za rađanje u okviru sopstvene vrste, bilo da su u pitanju ljudi, životinje ili biljke. Za razliku od životinja koje funkcionišu prvenstveno prema svojim instinktima, mi ljudi imamo umove i mogućnost razmišljanja, empatije i stvaranja. Dakle, Bog je svojom beskonačnom mudrošću ljudima (koje je stvorio prema sebi) podario dominaciju nad svime što je On stvorio. Mi smo bili Njegovo krajnje remek delo, ali nažalost smo prestali da budemo u Njegovoj milosti, i šta je onda Bog uradio? Pokušao je ponovo! Možda je Bog mislio da iako je čovek zgrešio i sebi doneo smrt i uništenje, on je, iznad svega, Njegovo *vrhunsko stvaralaštvo* i kao takvo, ono je posedovalo neke kvalitete da bi se iskupilo i bilo je vredno iskupljenja. Dakle Bog je svojom mudrošću poslao svoj jedinog rođenog Sina, u potpunosti bezgrešnog (drugog/poslednjeg Adama) da prošeta među čovečanstvom, da otkrije Boga i, „kao što je napisano“, on (Hrist), u skladu sa prvobitnim planom Boga Oca, iskupio se za neuspeh čovečanstva. Braćo, molim vas zapitajte se: ako Bog ne može da izdrži da gleda greh, zašto bi on došao i hodao među grešnim čovečanstvom?

Biblija jasno kaže da je **Isus** napravljen da bude kao njegova braća *u svakom pogledu.* Da je ovo slučaj i da je on (Isus) Bog prema trijadološkoj dogmi, da li to znači da je Bog postao poput grešnog čovečanstva? Da li bi Bog mogao da ostavi po strani svoju *božansku prirodu*, a da i dalje ostane jedan pravi Svemoćni Bog? U Bibliji jasno stoji da se Bog ne menja. Kako onda vi razumete ovu „trijadološku logiku"? Nažalost, Sin Božiji je bio odbačen od strane svog naroda kao što je Biblija to i predvidela. Ali, draga moja braćo, tužnije Otkrivenje je to da danas on nastavlja da bude odbijen kao jedini rođeni i jedinstveni Sin Božiji, umesto toga biva prihvaćen kao Jedan Pravi Bog i drugi Bog (Bog Sin) ili mitski Bogočovek. Zaključila sam da su oni koji prate propovedanja o Trojstvu – nažalost u nekim slučajevima svojevoljno – upućeni na pogrešan put, zbog sopstvene nesposobnosti ili nedostatka želje vide istinu koju nam je Isus Hrist doneo. Prihvatili su drugog Isusa, Isusa koji se razlikuje od onog o kom su nam propovedli Pavle i učenici.

Luka 24:44 „ Ovo su reči koje sam vam govorio još dok sam bio s vama, da sve treba da se svrši šta je za mene napisano u zakonu Mojsijevom i u prorocima i u psalmima."

Naivni hrišćani

Upravo ovim pogrešnim izvođenjem zaključaka, u velikoj meri, Trojstvo je prodato naivnim i teološki neobrazovanim hrišćanima. A šta je sa Isusom? Sve ove godine sam verovala da je on Sin Božiji. Zašto? Zato što mi je to rekla Sveta Biblija! Zašto me moja baba nije učila o Trojstvu? Reći ću vam zašto: i ona je takođe bila neobrazovana i nije znala da mora da prihvati jedinstvo Trojice, nije znala ni šta znači Trojstvo. Ali znala je Boga. Mora da je znala, jer je često sa Njim razgovarala! Često bih je čula kako mrmlja dok obavlja kućne poslove, i pitala bih je sa kim razgovara. „Molim se" odgovorila bi ona kratko. Sve što smo znale o Trojstvu stalo bi u naprstak. Prepoznavale smo Boga Oca, Isusa Njegovog Sina a što se tiče Svetog duha – pretpostavile bismo da on ima nekakve veze sa duhom Boga i Isusa. Ali to je bilo sve. Dobro se sećam kako sam ležala pored bake i slušala njene molitve, dok je padala u san.

Naučila sam da ćutim i da je ne prekidam dok se moli Bogu. Kad samo pomislim da su te molitve bile uzaludne jer nije znala da je Bog van dometa! Prema trijadološkom autoru kog sam maločas citirala, njene molitve nisu mogle da preskoče *ponor* koji je postojao između nje i Boga.

Pretpostavljam da po trijadolozima, da je moja bogobojažljiva i predana baka izgubljena. Ona nije znala da mora da se obrati Trojstvu, trostrukom jedinstvu, kako bi dosegla do Boga. On je toliko uzvišen, dalek, misteriozan, van domašaja za nas puke smrtnike – Njegova stvaralačka dela. A šta je sa jadnom grešnom dušom koja će jednoga dana pasti na kolena u očaju nakon života ispunjenog prestupima i uputiti svoje molitve Bogu? Mislite li da je Bog neće čuti? Možda ona ne zna Bibliju i da mora da prođe *kroz* Isusa ne bi li dosegla do Boga. Da li se onda ova očajnička molitva Ocu poništava? Šta mislite? Da, Bog vam je dao „funkcionalno“ pravo na Isusa kako na nebu tako i na zemlji ali molim vas razmotrite stih 6:44 Jovanovog jevanđelja. Isus kaže: „ Niko ne može doći k meni ako ga ne dovuče Otac koji me posla...“ „Svako ko sluša Oca i uči od njega dolazi meni.“ Ovi stihovi nalažu da je Bog Otac na prvom mestu. Verujem da je izjava trijadološkog autora u potpunosti iskrivljena i nije u skladu sa Svetom Biblijom. To nije ništa drugo do još jedan očajnički pokušaj da se ezoteričnim dvosmislenim razgovorom podrži slaba, otrcana dogma. Neko je jednom rekao: *Laž kada se ponavlja dovoljno često ima veću težinu od istine!*

Zapamtite da je u stihu 14:6 Jovanovog jevanđelja, Isus Hrist rekao da je on jedini način kojim neko može da dođe do Oca. Osnovno značenje ove izjave odnosi se na spasenje, zapravo, da čovek mora da prizna da je Isus Hrist savršena žrtva za grehove čovečanstva, i da samo verom u njegov rad, čovek se može spasti. Mi verujemo da njegova izjava može da se primeni i na druge elemente njegovog odnosa sa nama. U kontekstu ovog poglavlja, ono što pod ovim podrazumevamo jeste da Isus Hrist „kristališe“ Boga i čini Ga realnijim za nas. Isus je najstvarniji, konkretan način da se upozna nevidljivi Bog, koji je Duh. – Jedan Bog i Jedan Gospod

Draga braćo, došla sam do zaključka da je previše hrišćana u potpunosti osiromašilo u duhovnom smislu zbog nedostatka primene zdravog razuma kada je u pitanju Trojstvo.

Ponekad mislim da trijadološki nastrojeni hrišćani vide Sveto pismo kao da je ono u nekoj drugoj *dimenziji*, ispunjeno misterijama, alegorijama i parabolama, toliko da ga vide kao previše strano delo da bi ono bilo shvaćeno primenom zdravog razuma kao što se to čini u svakodnevnom životu i u kontekstu takvog života. Primer ovoga je gore navedeni trijadološki autor i autori sličnih ubeđenja – oni koji, nažalost, sačinjavaju većinu. Ali ovo dvolično razumevanje služi nečemu! Zapravo ima svoju svrhu: daje kredibilitet *dogmi Trojstva!* Pošto mi ne treba da razumemo i da spoznamo Boga, i zato što je On van dometa i misterija, mi moramo da verujemo u trijumvirat (vladajuće telo od tri osobe); koje je jednako jednom, mitološki mentalni sklop kog po svaku cenu treba razumeti. *Ali to funkcioniše!* Sumnjam da, pošto su milioni hrišćana ubeđeni od strane sveštenstva u ovu lakrdijašku teoriju, možda kredibilitet treba dati bilo kojem dvosmislenom i besmislenom stavu i prihvatiti ga kao jevanđelijsku istinu.

Anthony Buzzard kaže: Ako ostavimo po strani maštovite spekulacije grčkih filozofa i teologa, ako izuzmemo argumente dobijene izvođenjem zaključaka u našoj potrazi za istinitim Bogom i pravim Isusom, i ako se oslonimo na jednostavnu versku izjavu Biblije, Biblija otkriva da je Isus bio Mesija, Sin Božiji. [83]

Brian Holt kaže: Nema primera da Svemoćni Bog ima Boga. Nema primera nekoga ko sedi sa nečije desne strane a i dalje je ista ta osoba. Nema primera da Bog ne čini ništa sam od sebe već samo ono što Mu je rečeno. Nema primera da iko ima dve prirode, Božiju i ljudsku. Nema primera da Bogu mora da bude dat autoritet. A sigurno nema primera da Bog mora da sebe postavi ispod nekog drugog. Bez svih ovih primera u Bibliji, kako trijadolozi mogu da odgovore na ove stihove koji naizgled govore da Isus nije Bog? [84]

Trijadolozi su veoma otvoreni što se tiče činjenice da je doktrina Trojstva „misterija“ neshvatljiva za ljude. Ali ako se „misterija“ definiše na ispravan biblijski način kao „tajna“, tj. kao „nešto što neko može da razume čim se otkrije“, čovek može da se zapita odakle nam dolazi ideja da je Trojstvo misteriozno i neshvatljivo. Taj koncept se ne može pronaći nigde u Svetom pismu. Ne postoji ni jedan stih od Postanja do Otkrivenja koji jedan trijadolog može da primeni tako da on pokazuje da jedan Bog postoji u tri osobe i da je to za ljude neshvatljiva misterija. Za nas, razlog toga što je Trojstvo „neshvatljiva

misterija“ je upravo taj što je ono ljudski konstrukt i što se uopšte ne nalazi u Bibliji. [85]

Davidovo seme

Izrael se radovao tome što će Davidov potomak – Mesija – postati kralj Izraela i osloboditi ih od represije i ropstva od Rimljana. Oni svakako nisu očekivali „ljudksog" Boga od krvi i mesa. Hajde da razmotrimo stihove 2:30-33 Dela apostolskih: „Ali on je bio sveštenik i znao je da mi je Bog obećao da će jednog od njegovih naslednika postaviti na presto. Videvši šta je pred njim, on je govorio o vaskrsnuću Hrista, da on nije bačen u grob i da se njegovo telo nije raspalo. Bog je ovog Isusa oživeo, svi smo tome posvedočili. Uzvišen do mesta sa Božije desne strane, on je primio od Oca obećani Sveti duh i rekao je sve ono što sada vidite i čujete."[86]

Braćo moja, molim vas obratite pažnju na stranicu 1688 Nove poboljšane verzije (NIV) gde prevodilac beleži: Gospod je rekao Gospodu mom. Gospod (Bog) rekao je mom Gospodu (Davidovom Sinu, Mesiji). Prema Petru, David se obratio svom nasledniku sa neuobičajenim poštovanjem jer je on, inspirisan od strane Duha, prepoznao koliko će veliki i božanski on biti (Matej 22:41-45). Ne samo da će on vaskrsnuti, **već će biti uzdignut do mesta sa Božije desne strane** (stihovi 33-35) (moj naglasak).

Na osnovu mog proučavanja Biblije, donela sam zaključak da je Isus potomak iz proročanstva, „seme" Božije, ali je takođe i biološki sin Davida, kada se posmatra *ljudska loza*. Isus je morao da bude „bezgrešan" (poput prvog Adama). Ovo jedino može da postigne neko kome je otac Bog. Moj zaključak se izgleda ne slaže sa fusnotom ovog prevodioca. Isus (sin Davidov, kada se posmatra ljudska loza, i Mesija, pomazan od strane Boga), ne samo da je vaskrsao, nego je i postavljen da bude sa Božije desne strane. Ako je Isus jedan pravi Bog, kao što to trijadolozi veruju, da li to znači da je *David Božiji otac?* Tipični trijadološki odgovor bi bio: „Pa, to se odnosi na (Božiju) čovekovu prirodu (oblik)." Moj odgovor je: kako je Isus 100% čovek, napravljen poput svoje braće na SVAKI način, a opet 100% Bog? Tokom Božićnih praznika, svi trijadološki nastrojeni sveštenici nas obaveštavaju da je Bog preuzeo ljudski oblik i postao čovek. Koliko sam razumela, Bog bi morao da napusti svoj božanski status i da postane „čovek" poput svoje braće u svakom pogledu! Ali avaj, on je postao mitsko biće pod nazivom Bogočovek. Hajde da razmotrimo teoriju da postoje dva Boga, u suštini „dvostruko jedinstvo" – Bog Otac i Bog Sin. Ne obraćajte pažnju na to da se Bog

Sin ne pominje **nigde** u Svetom pismu (retko ko od hrišćana to zna); bez obzira na to, Trojstvo podrazumeva da dva Boga, jednaki i podjednako večni, postoje na nebesima. Ponavljam da to ne stoji u Bibliji. Ako imamo dva Svemoćna Boga, onda ne govorimo vise o unitarijanističkom monoteizmu, temeljom i prekretnicom hrišćanstva. Jesam li u pravu? Nisam? Niste sigurni? Ukoliko ste trijadolozi, možda treba da tražite pojašnjenje od vašeg sveštenika. Ali ne očekujte jasan, odmeren odgovor jer vam on to ne može dati. Zapamtite da je Trojstvo „misterija" i zbog toga možete da očekujete misteriozan, nebiblijski i besmislen odgovor.

Nisam u mogućnosti da shvatim zašto sveštenstvo govori o Bogu Sinu. NE samo da je ovo binitrarijanski koncept, već ne ide uz „unitarijanski" monoteizam i prelazi u politeizam, što znači „više od jednog Boga". Očigledno je da ovo sveštenstvo bira da ignoriše ovu teološku činjenicu, ili ih *nije briga*, ili se od nje ustručavaju upotrebom *nebiblijskog* jezika. Ili misle da laici nisu u pripravnosti , ne obraćaju pažnju i ne znaju razliku! Možda rade ono što moraju kako bi zadržali svoje crkvene poslove pa promovišu trijadološku teoriju! Nažalost, ovo je samo još jedan od primera da netrijadološke istine ne dolaze do ušiju javnosti na časovima veronauke. Da ovo nije slučaj, verujem da bi veliki deo tih laika a posebno onih koji traže istinu bio oprezniji kada je u pitanju ovo pogrešno tumačenje Biblije. Hajde da se osvrnemo za trenutak. Ako imamo Boga Oca i Boga sina kao što oni tvrde, šta je onda sa teorijom o dvostrukoj prirodi: 100% božanstvo i 100% čovek – Bogočovek? U hipotezi o dvostrukoj prirodi, treći član Trojstva, Sveti duh izgleda da je izostavljen iz jednačine. Pa neka, takva je crkvena doktrina pa i to mora da je *prihvatljivo*; samim tim, Biblija se može zanemariti. Pored toga, svi trijadološki hrišćani znaju da Bog nije imao nameru da *oni* to razumeju ... *To je misterija!* Kakva zavrzlama, kakva konfuzija, kakva sramotna *eksploatacija* Svetog pisma.

A ako neko poželi da dodatno iskomplikuje problem, Isus je sada u raju i posreduje za nas. Šta reč „posredovanje" znači? 1. MEDITACIJA 2. molitva ili zahtev u korist nekog drugog. Dragi čitaoče, da te pitam, zar ne bi bilo mnogo jednostavnije verovati Bibliji? Isus Hrist je Sin Božiji, reč (seme) koje je postalo meso putem vaginalnog rođenja, i on otkriva volju Božiju; umro je na krstu za naše grehe a zatim se popeo do Boga u raju i seo sa Njegove desne strane, i sada posreduje za nas? Nema misterije! Jednostavno je i u harmoniji sa Isusovim i

Božijim rečima. Ali, ukoliko morate da verujete da je Isus Hrist jedini vrhovni i svemoćni Bog kako biste ostali u grupi, onda ne morate previše da se brinete; Bog nije ni imao nameru da vi to razumete – to je misterija! Bog mora da stvarno ima smisla za humor ili bi morao da nas ubije! Toliko pogrešno upućenih i prevarenih hrišćana mora da je veoma zabavno, svi okićeni i uvreženi u grčku mitologiju o bogu na ovoj svetskoj pozornici. Satana mora da aplaudira sa svog sedišta u prvom redu, radosno mrmljajući u sebi: „jedan u tri, tri u jedan, 100% Bog, 100% čovek ... različiti ali jedno ... jedan Bog, ali tri, svi podjednaki, jedan u tri ...“ I tako dalje, on ushićeno cvrkuće.

Dragi čitaoče, da li je moguće pročitati sledeće stihove i ne doneti zaključak da je Isus Hrist, zapravo, Sin Božiji? Skoro je nemoguće za mene da razumem kako bilo koji hrišćanin može da pročita ove u potpunosti jasne stihove i da dođe do zaključka da je Isus stvarno Bog! Kako jedan trijadološki nastrijen hrišćanin može da pročita sledeće: Isus Hrist je rođen od Boga; i ko god da voli Boga voli i *dete* rođeno od Njega” (1. Jovanova 5:1) a da ne poveruje da je Isus Hrist Sin (dete) Božije? Kako ijedan hrišćanin koji veruje u Sveto pismo može da bude uveren da ovaj stih ne znači upravo ono o čemu se u njemu govori? Zašto su trijadološki hrišćani dozvolili da drugi kontrolišu njihovim rasuđivanjem? Ne razumem. Zašto je hrišćane bilo toliko lako odvratiti od istinitih učenja Isusa Hrista? Čudi me da hrišćani ne mogu da se suprostave svojim sveštenicima ovim jasnim stihovima, koja ne ostavljaju ni tračak sumnje u vezi toga ko je zaista Isus Hrist. Nažalost, to bi bilo besmisleno jer bi primili neke od odgovora koje su smislili trijadolozi – nešto poput: „Pa, oni su različiti, ali su jedno”.

„Isus govori u svom ljudskom obliku.“ „Mora se prihvatiti s verom, iako je neshvatljivo. Bog u svoj svojoj veličanstvenosti, slavi ... i misteriji nije imao nameru da mi puki smrtnici to razumemo,“ itd. Tako se odvija bespotrebna i beznačajna retorika.

Draga braćo, sveštenstvo zna da ne mogu da se udalje od crkvene trijadološke doktrine – to bi za njih bila smrtna presuda. Samim tim, jedno apsurdno objašnjenje je podjednako dobro koliko je i drugo. Bez obzira na to, oni koji redovno posećuju crkvu su prilično sigurni da ih njihov sveštenik neće navesti na pogrešan put; što je još važnije, ne žele da uznemire svešenika i da izgube njegovo poštovanje i svoj položaj u crkvi. Iznad svega, oni ne žele da im se privatno ili javno prigovara – ne daj Bože da ih njihova braća proteraju jer su ispoljili sumnju ili nevericu po pitanju sveštenikovih odgovora. Iznad svega, on/ona je osoba koja je primila poseban poziv od Boga, i zavetovala se da će održati integritet Božije reči – ili, da se bolje izrazim, crkvene doktrine?

(A) 1. Jovanova 5:1: Koji god veruje da je Isus Hristos, od Boga je rođen; i koji god ljubi Oca, ljubi i ***dete*** koje je rođeno od Njega.

1. Jovanova 4:14: Videli smo i svedočimo da je Otac poslao sina da bude Spasitelj sveta.

1. Jovanova 4:15: Koji prizna da je Isus Sin Božji, Bog u njemu stoji i on u Bogu.

1. Jovanova 5:9: Kad primamo svedočanstvo čovečije, svedočanstvo je Božije veće; jer je ovo svedočanstvo Božije što svedoči za Sina svog.

Dragi čitaoče, hajde da razmotrimo interpretaciju prevodioca kada je u pitanju stih 1:1 Prve Jovanove poslanice (NASB str 1203):

(1) „Ko god veruje da je Isus Hrist rođen od Boga“ Moja vera u Hrista – da je On Bog je lični dokaz i ja sam dete Božije ...

Stih 5:1 Prve Jovanove poslanice kaže da je Isus Hrist dete rođeno od Boga. Da li je ovaj stih misterija? Prevodilac zatim kaže da je On Bog! Kome ja da verujem? U šta da verujem? Da li je Isus dete rođeno od Boga ili je on Bog? Jedna izjava dolazi direktno iz Biblije, a druga predstavlja prevodiočevu interpretaciju. Draga braćo, u suprotnosti sa tim što mnogi hrišćani misle – mi nemamo izbor da verujemo u ono što želimo kada je u pitanju Sveta Reč Božija. Pitanje je na čemu hrišćani biraju da baziraju svoja verovanja, čemu daju svoje poverenje i u šta se

pouzdaju? Čini mi se da su svoju veru smestili u ruke sveštenstva, u tumačenja pristrasnih prevodioca i kritičara – a ne u samu Bibliju.

Draga braćo, molim vas da obratite pažnju na stihove 2:8-11 Poslanice Filipljanima: „Ponizio sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove. Zato i Bog Njega povisi, i darova Mu ime koje je veće od svakog imena. Da se u ime Isusovo pokloni svako koleno onih koji su na nebu i na zemlji i pod zemljom; I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca.“ (NIV).

Braćo, moje pitanje je sledeće: Ako je Isus Bog od krvi i mesa, koga on sluša? Ako je Isus Bog, da li je on uzdigao Sebe i Sebi dao ime nad svim imenima? Zar nam činjenica da je Bog suveren i vrhovni ne nalaže da je On morao da bude uzdignut? Sigurno ne. Ovaj stih *bez sumnje* kaže da je Isus Hrist Gospod, *ali* na slavu Božiju. Hrist, na grčkom podrazumeva onog pomazanog. Bog ne mora da bude pomazan. Da li ovaj stih na neki način ukazuje na to da je Isus Hrist jedini pravi Bog? Ako je Isus Bog, onda kako mi podešavamo ovaj stih tako da on podržava trijadološku formulu? Pogledajte Petrove reči (Dela 5:29) ... Moramo da slušamo Boga a ne ljude! Bog naših očeva je podigao Isusa iz mrtvih ...“ Petar je napravio jasnu razliku između Boga i Isusa. Da ponovim, moram da se zapitam šta je sa mladom damom koja je izjavila da **ne može da podnese** da poveruje da Isus nije Bog! Isus je već potvrdio Petru da je Otac na nebesima otkrio svoj identitet njemu.

Dragi čitaoče, hajde da razmotrimo ovaj pasus iz trijadološke perspektive: „Budući da se našao u ljudskom obliku, Bog je sebe ponizio postavši poslušan do smrti, pa čak i smrti na krstu. Stoga, Bog je uzdigao sebe i postavio na sebe ime koje je iznad svih imena, tako da na ime samoga Boga, svako treba da klekne, kako oni u raju tako i oni na zemlji i ispod nje, i svaki jezik treba da prizna da je Bog pomazan i Gospod, na slavu njega samog“ (Filipljanima 2:8-11). Zvuči kao verbalna gimnastika, zar ne? Ali nemojte da brinete, ni ne treba ovo da razumete. Šta mislite?

Draga braćo, hajde da razmotrimo još jednu fusnotu prevodioca: „Smrt Isusa Hrista se pominje više od 120 puta u Novom Zavetu, a pominju je i proroci u Starom zavetu često puta.

Hoćemo da pogledamo beleške drugoga prevodioca. (1) Smrt Isusa Hrista je bila posrednička (Matej 20:28). On je bio Božija zamena za grešnike (strana 1138 NASV). Razmotrite definiciju reči „posrednička“: 1) delovanje za drugoga; 2) učinjeno ili ispaštano od strane jedne osobe za drugu osobu; 3) podela tuđeg iskustva putem upotrebe mašte ili saosećanja. Ako je Isus Hrist Bog, onda imamo problem – ako ove definicije išta znače. Bog je besmrtan i Bog nije umro na krstu kako to mnogi trijadolozi misle. Međutim, Isus Hrist je bio u potpunosti ljudsko biće i morao je da bude u stanju da umre; to je bio deo Božijeg plana od početka, poznat pre stvaranja i proreknut u stihu 13:8 Otkrivenja u kome stoji: „Jagnje, koje je zaklano od postanja sveta.“ Da li je Hrist zaista bio ubijen pre stvaranja? Samo jedno osnovno pitanje za trijadologe. Bog „zove ono što nije kao ono što jeste“ (Rimljanima 4:17). Sveto pismo jasno govori da je Isus bio „predviđen“ i da se nalazio u „predznanju“ (tačno tumačenje stiha 1:1 Jovanovog jevanđelja) Boga Oca. Stih 1:19 Prve Petrove poslanice kažu da smo iskupljeni „dragocenom krvlju Hrista, jagnjeta bez mrlje ili mane“. Isus je bio Božije žrtveno jagnje za ljudsko iskupljenje. Razmislite braćo, zar bi zaista bilo neophodno da u Bibliji stoji da je Bog bez mrlje ili mane. Zar ovo ne bi bio suvišan zaključak? Da? Ne? Možda ovaj stih treba da odnesete svom sveštenику zarad biblijskog razjašnjenja ali bi on, bez sumnje, dao mitološki odgovor koji se najverovatnije odnosi na „prirodu ljudskog oblika“ Boga a ne na njegovu stoprocentno božansku prirodu! Avaj, ovo je provereni odgovor – nikada ne omane! Ali u stvarnosti, on nije ništa drugo do odgovor koji služi da bi se brzo zašila teološka rana kojoj treba ozbiljna operacija.

Molim vas da obratite pažnju na to da Isus nije postao Hrist sve dok nije bio pomazan na svom krštenju. Pre ovog on je stekao mudrost, stav i Očevu naklonost, ali pre svog krštenja i osveštavanja od strane Boga Oca, Isus nije bio i Gospod i Hrist. Bog je svoj Sveti duh dao svom voljenom Sinu „u punoj meri“, što znači da je On svom Sinu dodelio potpunu moć da leči, diže iz mrtvih, izbacuje demone i oprašta grehe. Sva punoća Božija (kroz Njegovog Svetog duha) boravila je u Isusu, Njegovom Sinu. Isus nije jedan pravi Bog, jer Bog jasno kaže: „Pre mene nije bilo Boga, i nema spasitelja osim mene. (Isaija 43:10). Da li postoji ijedan Bog osim Mene? Ili da li postoji ijedna druga Stena? Ne znam ni za jednu (44:8).

Naš nebeski Otac je veoma jasan po ovom pitanju! Ovi stihovi svedoče o Bogu i predstavljaju Njegovo lično svedočenje. On nikada nije priznao drugog Boga *jednakog* njemu i izjavio je da neće dati svoju slavu drugome. Ali, ne verujte, moja trijadološka braćo, sveštenstvo ZNA da postoji drugi Bog – Isus, Bog Sin ... Bogočovek!

,,On je određen još pre postanja sveta, a javio se u poslednja vremena vas radi ... Od Petra, apostola Isusa Hrista, izbranim došljacima, rasejanim po Pontu, Galatiji, Kapadokiji, Aziji i Vitaniji; Po *proviđenju* Boga Oca, svetinjom Duha dovedenim u poslušanje Isusa Hrista." (1. Petrova 1:20, 1:2). Da li to znači da su hrišćani bukvalno preegzistirali? Ne! Samo u božanskom planu – u Njegovom proviđenju. Božiji odabranik je bio deo Božijih budućih planova baš kao što je i Isus bio. Na primer, u stihu 4:17 Poslanice Rimljanima stoji da ,,Bog .. daje život mrtvima i zove ono što nije kao ono što jeste." Isus je znao svoju sudbinu! Dobro je bio upoznat sa Torom, hebrejskom Biblijom, i prepoznao je da je on ,,seme" iz proročanstva. Biblija takođe kaže da smo napravljeni prema Božijoj slici, baš kao i Isus ali da nas to ne čini Bogom,pa zašto onda hrišćani predlažu da to znači da je Isus Jedan pravi Bog? Žao mi je, draga braćo. ali jednostavno ne nasedam na to. Trijadolozi veruju da imaju uverenja judejsko-hrišćanske teologije, kada su zapravo njihova verovanja koja se tiču Isusa Hrista utemeljena u grčko-rimsku mitologiju. Kada bi hrišćani samo posvetili deo svog vremena i posvećeno i temeljno prostudirali Bibliju, oni bi otkrili do koje su mere navedeni na pogrešan put. Prevelik broj hrišćana slepo i samovoljno prati put od žutih cigala i udaljava se od Isusovog hebrejskog propovedanja i slepo ulaze u sumrak mita.

Stihovi 1:1-4 Poslanice Jevrejima glase: ,,Bog koji je nekada mnogo puta i različitim načinom govorio očevima preko proroka, govori i nama u posledak dana ovih preko sina, Kog postavi naslednika svemu, kroz kog i svet stvori. Koji budući sjajnost slave i obličje bića Njegovog, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visini, I toliko bolji posta od anđela koliko preslavnije ime od njihova dobi."

Braćo moja, molim vas obratite pažnju na to da je Isus Bog, koji je onda Veličanstvo u raju sa čije je desne strane Isus seo? Takođe možemo da se zapitamo, zašto bi Bog morao da postane superioran u odnosu na anđele? Pošto je Bog stvorio svet za sve svoje stanare, zar ne bi On već bio superioran u odnosu na sve anđele? I od koga bi Bog nasledio takav superioran položaj? Možda bi trebalo da postavite ova pitanja svom sveštenику kako biste dobili razjašnjenje. Biblija je veoma jasna za one koji su odabrali da slušaju i veruju. Zar ne?

Sledi odlomak iz predgovora knjige pod nazivom *Doktrina Trojstva: rana koju je hrišćanstvo samo sebi zadalo,* koju je napisao Anthony Buzzard:

Da se izrazim drugačije (ilustracija je moja a ne autoreva), dogma Trojstva je bunika koju gnostički naklonjeni teolozi sa namerom piju, mešajući čisti potok hebrejske doktrine sa grčkom filozofijom. Onda oni primoravaju svoje učenike da veruju u istu mešavinu. Kazna za one koji to odbiju je večno prokletstvo.[87]

Razlozi zbog kojih treba da se sumnja u postojanje Trojstva:

(1) Reč „Trojstvo“ se ne nalazi u Bibliji.

(2) Ne postoji jasna trijadološka formula u Bibliji.

(3) Trijadolozi se dosta razlikuju po pitanju svojih definicija Trojstva. Istočna ortodoksna crkva se razlikuje od Zapadnih tradicija po pitanju odnosa Svetog duha sa Ocem i Sinom. Neki televizijski evanđelisti se dosta razlikuju od Reformisanih crkava po pitanju koncepta Hristove božanske prirode dok je on bio na zemlji. Pentekostalci koji zastupaju koncept jednine, kažu da je klasična formula Trojstva u potpunosti pogrešna. Da je Trojstvo deo biblijske doktrine i ako neko mora u isto da veruje da bi bio spasen, ono bi bilo jasno definisano u Svetom pismu. Međutim, ne postoji nijedna Trijadološka formula u Bibliji i **sami Trijadolozi ne mogu da se slože oko definicije.** Ako neko mora da veruje u Trojstvo, kako da zna koja je definicija tačna, pošto se ni jedna od navedenih ne javlja u Bibliji? [88] (moj naglasak).

Dragi čitaoče, želela bih da ti ispričam još jedan događaj koji me je uznemirio ali ne i iznenadio. Postavljala sam lična pitanja u prodavnici koju često posećujem. Jedna prodavačica je bila šokirana kada sam joj dala kratak opis Trojstva; ona nije redovno posećivala crkvu. Međutim, druga prodavačica je redovno išla u crkvu i bila je veoma posvećeni hrišćanin. *Uverila* me je da ju je njena crkva naučila da je Isus Sin Božiji i *da ona veruje da je on Sin Božiji* a ne

Bog, i bila je veoma nepopustljuva u svom verovanju. Ona je odlazila u jednu popularnu crkvu – baptističkog opredeljenja. Predložila sam da postavi pitanje svom svešteniku, pošto mi očigledno nije verovala. Nekoliko meseci kasnije, zastala sam pored prodavnice i pitala sam je da li se raspitala. Promrmljala je „da“ i pognute glave, nastavila da pravi cvetne aranžmane. Pitala sam da li je istina ono što sam joj rekla. „Jeste“ – tiho je odgovorila. Nisam ništa više rekla i nastavila sam svojim putem.

Prošla je godina, jednog dana sam se zaustavula pored te prodavnice da obavim kupovinu. Prošla sam pored nje i obavestila je da je moja knjiga skoro pri kraju. Rekla mi je da je ponovo razgovarala sa svojim sveštenikom i da joj je on **dokazao** na osnovu Biblije da je *Isus Hrist zaista bio Bog*! Čoveče! Okrenula se za 360 stepeni. Sada, dragi čitaoče, evo jedne pobožne hrišćanske žene koja je svim srcem verovala da je *Isus Hrist Sin Božiji,* čitav svoj život, i funkcionisala je pod tom pretpostavkom, baš kao i njena crkva! Samo pomislite, da joj nisam skrenula pažnju na ovo pitanje, ona možda nikada ne bi ni uvidela razliku! Ali zar je bilo bitno? Nažalost, na kraju nije. Sveštenik ju je nagovorio da prestane da veruje da je Isus Hrist Sin Božiji i ubedio je da je jabuka zapravo pomorandža. Zato, pre mog pitanja, ona nije ni znala doktrinu svoje crkve i jasnu definiciju Trojstva? Zašto sam morala da joj kažem? Nakon prisustvovanja ovom ne toliko retkom slučaju, mogu samo da zamislim koliko miliona pogrešno upućenih hrišćana je *skriveno* pod kišobranom *dvoličnosti* od strane svojih crkava. Nažalost, previše.

„Razvijeni koncept o tri podjendaka partnera u Božanstvu ... ne može se jasno detektovati u okviru kanonsih granica.“ - Oxford Companion o Bibliji

Osnovni zakoni mišljenja

Aristotel, grčki filozof kome se pripisuje otkriće logike, sagradio je razumevanje na fundamentalnim „zakonima misli“. Toliko su osnovni ti zakoni da čovek može da pomisli da ni ne moraju da budu rečeni. Međutim, od nedavno ovi principi su napadnuti i odbačeni od strane savremenih filozofa. Međutim, oni ostaju fundamentalni kada je u pitanju proces jasnog i čvrstog razmišljanja. Oni takođe predstavljaju način razmišljanja koji je najbiblijskiji i koji može biti ilustrovan učenjima Isusa Hrista.

Priznajem da postoji dosta toga što ne znamo; zaista, Bog nije imao nameru da mi to znamo. Zašto? Ne znam, ali tako je. U stihu 5:8 Proroka Isaije, Bog kaže: „Moji načini nisu tvoji načini.“ Međutim, iako naši načini nisu Negovi načini,

zaista verujem da je Bog učinio da nama bude poznato ono što je važno za nas. Ni na sekund nisam poverovala da je identitet Isusa Hrista ikada namenjen da bude misterija! On je hodao ovom zemljom, a svrha zbog koje ga je Bog poslao nikada nije bila namenjena da bude ogrnuta velom tajne, niti pogrešno shvaćena ili protumačena. Zar ne bi bilo više hrišćansko ili milosrdno za hrišćane koji priznaju Trojstvo kao „misteriju“ kada bi jednostavno rekli da ne znaju za *sigurno* i da samim tim, zaustave sebe i da ne sude o svojoj braći po pitanju Hrista? Zapravo, verujem da bi ovo bio pravi put i za sveštenstvo. Jao! Sigurno sam stala na nogu mnogima.

Ponekad, ne mogu da se ne zapitam zašto mnogim sveštenicima i učiteljima Biblije ne pođe krv na nos od visine svojih stavova. Jedan posebno kitnjast sveštenik, očigledno božanski inspirisan i preplavljen „istinom“ o svojoj doktrini, raširio je ruke i rekao mi „Ponovo ću staviti ovaj jaram na svoja ramena“ kada sam mu rekla da ne prihvatam Trojstvo. Toliko o poniznosti i toleranciji. Ako se nečiji sistem verovanja zasniva na *misteriji* koja mora biti uzeta verom kao istinita, bez dovoljno biblijskih dokaza koji bi je podržali, onda ne treba suditi o braći kao o nerhrišćanima, neznalicama ili antihristima ako odaberu da se ne povinuju takvoj doktrini? Ako Bog nije imao nameru da *ljudi* razumeju, onda kako meni može da sudi *čovek*?

Moja baka mi je prenela strahopoštovanje prema Bogu i Njegovoj Reči, pa nikada ne želim da imam nedoumice u vezi Njega. Smatram da je bolje da pogrešim ako verujem da je Hrist Isus Sin Božiji i da sedi sa desne strane Oca. Zaista ne želim da ijedan čovek napravi tako ozbiljan izbor za mene. Mislim da bi bilo smernije kada bi moja trijadološka braća zastala umesto što okrivljuju unitarijance po ovom veoma kontroverznom pitanju, i kada bi dopustili da im umesto toga sudi Viša sila. Nažalost, činjenica je da je *misterija Trojstva* sve što oni znaju, i sve o čemu su učeni – jer idu u korak sa tradicijom i indoktrinacijom. Zaista, većina Hrišćana nikada nije bila izložena drugoj tački gledišta, a kamoli stekla ikakvo znanje o istoriji teologije.

Ukratko, mnogi dobri i pobožni hrišćani jednostavno ne znaju za bolje. Bez obzira na sve, hrišćanin treba uvek da poštuje Božiji autoritet i Njegovu Reč; međutim, sve dok sveštenstvo nastavlja da se čvrsto drži ove doktrine kao jevanđelijske istine, ne vidim da će doći do *promene stava* u njenom stadu – zapravo, tu nedostaje božanska intervencija. Bilo bi mnogo pametnije ako bi hrišćani usmerili pažnju na *Božije i Isusove reči* u Bibliji. Stih 2:8 Poslanice Kološanima glasi: ***„Vidi da te niko ne zarobi praznom i varljivom filozofijom, koja zavisi od ljudske tradicije i osnovnih principa ovoga sveta, a ne zasniva se na Hristu.“***

Hristologija za unitarijanističke hrišćane

Da li je Isus Bog? Većini hrišćana u proteklih 1700 godina odgovor je glasio DA. Za njih, pitanje je rešeno u četvrtom veku na Nikejskom saboru koji je proklamovao da je Hrist „Bog od Boga, Svetlost od Svetlosti, iste suštine kao i Otac“ u okviru svoje hristološke vere (hristologija je proučavanje Hristove prirode). Nisu se svi sa ovim složili i dan danas se dosta njih ne slaže sa istim. Mi smo, naravno, u manjini. Kao rezultat toga, nas unitarijance često optužuju da omalovažavamo Isusa time što se ne slažemo sa ovom verom.

Prosveta je dosta napredovala od unitarijanističkog „prosvetiteljstva”. Naučili smo stvari o Isus o njegovom vremenu koje su bile nepoznate unitarijancima. Naučili smo mnogi više o samoj Bibliji. **Za Pavla, Isus nije Bog**, već Božiji sin; Božija slika. Kao takav, Hrist nam otkriva Boga ali takođe bez presedana otkriva Božiju volju za čovečanstvo.

Kroz Stari zavet, Bog obećava da će jednog dana On obnoviti svoj savez sa Izraelom, oprostiti njihove grehe i pobediti zlo. (Mada je broj pasusa koji se bave ovom temom veliki, čitaoci treba da počnu od stiha 24 Pete knjige Mojsijeve kako bi čvrsto prihvatili ove ideje). Kroz Pavla pa čak i Sinoptiku, vidimo da se ove stvari dešavaju *u Hristu.* Isus je obnovio savez, Isusova smrt i vaskrsnuće postiglo je to da će Bog nas spasti i da će nam oprostiti grehe i pobediti zlo. Drugim rečima, Hrist je uradio ono što samo Bog može da uradi.

Šta je „Ime” i šta znači to što se isto odnosi na Isusa? Pre svega, „Ime koje je iznad svakog imena” bi bez sumnje moglo da bude shvaćeno kao eufemizam za božije ime koje ne treba izgovoriti, Jahve. Zapravo, Isus je primio Božije jedinstveno ime. Ali kao drugo, to ne znači da je Isus promenio svoje ime u Božije, kao kada je moja žena promenila svoje prezime i uzela moje. U staroj jevrejskoj

kulturi, kada neko stekne novo ime, to podrazumeva da se njegova funkcija ili status promenio. Poenta stiha je sami tim ta da Isus sada funkcioniše u skladu sa svim što se vezuje za njegovo ime, Jahve; jer je on *funkcionalno* Bog. On funkcioniše kao Bog, a da pri tom, naravno, nije Bog, jer je Bog samo Jedna Osoba. Jednostavno rečeno, Bog je uzdigao Isusa tako da sedi sa Njegove desne strane i njemu dodelio sopstveno jedinstveno pravo Gospoda i svoj posao.

U stihu 10:13 Poslanice Rimljanima, Pavle kaže da će „svako ko se pozove na Ime Gospoda biti spasen." Ovaj stih predstavlja direktan citat Joilovog stiha 2:32 u kome se proriče kako se „svako" obraća Gospodu Bogu za spasenje. Ovaj uspeh Pavle pripisuje Isusu, koji je Gospod Rimljana 10:13. Jasno je da Hrist stoji u **loco dei;** tj. na mestu Božijem. Na sličan način Pavle može da govori o „sudnjem mestu" Boga i Hrista (2. Korinćanima 5:10). Zapanjujuće je to što on uzima dobro poznatu temu iz Starog zaveta o „Danu Gospodnjem", gde je zamišljeno kako Bog dolazi na zemlju da donese božiju presudu, i shvata gospoda kao Hrista koji je preuzeo Božiju ulogu, kao Njegov zastupnik ili predstavnik. Ponovo, možemo da vidimo interesantno preklapanje funkcija.

Samim tim, bilo da je u pitanju njegovo postojanje na zemlji ili njegova *posle-egzistencija* sa desne strane Boga, Hrist radi samo ono što Bog može da uradi. Međutim, stalno se pravi razlika između njega i Boga. Nikada nije nazvan Bogom, i iako on ima Ime, koje mu je dao Bog; to nije njegova priroda. Pavle kaže u stihu 8:6 Prve poslanice Korinćanima da postoji „jedan Bog ... i jedan Gospod." Postoje dva izbora koja možemo da napravimo. Možemo da kažemo da je razlog zbog kog Pavle može da pripiše božanske funkcije Hristu taj što je Bog Trojstvo, i da samim tim zanemarimo Hristovu esencijalnu inferiornost u odnosu na Boga, ili možemo da razrešimo problem na način na koji Pavle to radi: Hrist može da funkcioniše na ovaj način upravo zato što ima dozvolu od Boga. Hrist deluje tako da se jasno vidi da je u službi jednoga Boga. Bez obzira na to, naša hristologija nikada ne kaže više od toga da je Hrist Božiji zastupnik; Njegov predstavnik; ili Njegov funkcioner. Ovo je izuzetno visok način da se govori o Hristu; reći da je on funkcionalno Bog znači reći stvari o njemu koje ne možemo da kažemo ni za koga drugog. Ali prvi ljudi koji su načinili takve formulacije nisu otišli korak dalje ka zbunjujućoj teritoriji Trojstva.[89]

Draga braćo, ili imate hrabrosti i vere da *otvoreno* priznate Isusa onakvim kakav je on zaista, ili ste kukavice koje su *moćnici* naterali da im se priključe, i da li vas to čini vrednim da budete njegovi učenici? Na sudnji dan kada stanete pred

Boga, na šta ćete da se pozovete – na neznanje? Sumnjam da se arogancija i tvrdoglavost visoko kotiraju na spisku izgovora, ali naravno, ljudi će se požaliti da su tako bili učeni. Predlažem da se branite Hristom, da budete hrabri i ako zaista verujete da je Isus Hrist Sin Božiji, odbijete da vas dalje zastrašuju. Postoji snaga u brojevima. Zar nije na ovaj način teorija Trojstva opstala? Sigurno jeste! Ako verujete drugačije, pogrešno ste upućeni. Mentalitet stada je živ i zdrav; poput divljih zveri u Africi, stado sledi vođe – pravo preko litice!

Ne tako davno, obavila sam dug razgovor sa učiteljem koji je rekao da je Bog umro na krstu. Naravno pošto on veruje da je Isus Bog, šta sam mogla da kažem? Nema veze to što u Bibliji jasno piše da Bog ne može da umre. Ali zarad rasprave, hajde da kažemo da je on u pravu. Koga je Isus, Bog, nazvao tokom svoje agonije? Takođe, ako je Bog umro na krstu i ako je bio tri dana i tri noći mrtav, kako da se pomirimo sa brojnim stihovima u kojima stoji da je *Bog digao Isusa iz mrtvih?* Učitelj je zatim rekao da je Isus bio taj koji je prolio svoju krv za nas. Sada sam zaista zbunjena. Isus je prolio svoju krv, ali je Bog bio taj koji je umro na krstu. Očigledno je da je on govorio o dvostrukoj prirodi, hipoteza u kojoj je Isus 100% Bog, 100% čovek. Ponovo, kad hrišćani pokušaju da objasne Trojstvo, ne mogu a da se ne izraze zagonetkama i da se ne upetljaju u trijadološku mrežu koju toliko posvećeno brane. Ali nemojte da brinete, to je misterija i mi ne moramo to da razumemo. Nažalost, ovo je tipični žrtveni jarac i besmisleni odgovor koji su uneli Trijadolozi. Nažalost, velika *većina hrišćana ne razmišlja*! Šteta!

Sledi odlomak mudrosti koje je iznela Mary Dana:

„Takvo je bilo mišljenje mnogih učenih i uvaženih trijadologa u svim dobima hrišćanske crkve. Oni su branili Trojstvo, ne na osnovu toga da je ono jasno ispropovedano već samo kao doktrinu tradicije, ili izvođenja zaključaka. „Vredno je posebnog razmatranja to što ono nikada nije bilo formalno odbranjeno kao jasna doktrina Svetog pisma. U hrišćanstvu ne postoji vera u kojoj je ono jasno izraženo biblijskim jezikom. Ono nikada nije bilo definisano jezikom onih koji su najglasniji kada tvrde da je u pitanju jasna crkvena doktrina. Do nje se dolazi izvođenjem zaključaka, i samo na taj način.“[90]

8. Izbegavanje teme

Moje je čvrsto uverenje da danas, u ovo prosvetljeno doba, crkve treba da prestanu da izbegavaju pitanje ove dogme i prostudiraju ga na otvoren i pošten način. Sve manje od toga predstavlja izbegavanje teme. Hrišćanima treba da budu dozvoljena jasna učenja bazirana isključivo na biblijskim činjenicama, a ne na pristrasnim predavačima, sveštenstvu i izmišljenim doktrinama i učenjima, kako bi doneli svoje odluke. Bez obzira koliko uspešno crkve budu nastavile da kamufliraju i produžavaju ovaj doktrinarni mit, neosporna je činjenica da Trojstvo predstavlja neprekidnu nerešenu debatu već 1700 godina, a izgleda da rešenja neće biti – bar ne u skorije vreme. Uzevši u obzir ovu činjenicu, ja se zalažem da se obe strane pitanja Trojstva otvoreno ispitaju. Do današnjeg dana većini hrišćana nije data mogućnost da veruju u stoprocentnu ljudskost Isusa, bar ne sa kredibilitetom i poštovanjem. Oni su nasilno hranjeni jednom stranom ove priče, što je rezultovalo time da je odluka za njih već doneta od strane njihove crkvene doktrine. Ali tužna istina je da laici nisu uvek svesni crkvene taktike obmanjivanja. I, na žalost, nisam sigurna da neki hrišćani imaju mogućnost da donesu smislenu i logičnu odluku u vezi ovog kontraverznog pitanja. Nažalost, mi smo direktni svedoci ove činjenice.

Ja nikako ne želim da *posramim* ili *ponizim* one koji su upućeni u Sveto Pismo, kao što su oni koji proučavaju Bibliju, naučnici, sveštenici i učitelji. Ipak ih smatram odgovornima. Iz sopstvene borbe za istinu znam da su za one koji imaju

nesigurnu poziciju vođstva, izazovi i zahtevi daleko kritičniji. Mi zavisimo od njih da nas vode, usmeravaju i poučavaju *istini* i razumevanju Svetog Pisma. Zašto onda ima toliko veroispovesti sa sukobljenim verovanjima? Šta je istina? Zar to nije pitanje koje je Pilat postavio Isusu? Meni se čini da mi grešni smrtnici imamo mnogo verzija "istine", a samo jednu Bibliju – jednu Reč Božju. Neki tvrde da je istina relativna. Ali da li je zaista? Često čovekova percepcija određuje istinu. Ali, nemojte se prevariti kada je u pitanju Bog. On je milosrdan Bog, ali nemojte se varati, On se bavi istinom a Njegova istina NIJE relativna!

U meni Trojstvo uglavnom izaziva beskrajna pitanja i sve veću frustraciju. Kako se rana crkva nosila sa pitanjem identiteta Isusa Hrista 325 godina pre nametanja zakona nasilja, krvoprolića i progona? Tokom mog istraživanja sam otkrila da je ova doktrina vekovima bila veliki izvor sukoba i intenzivnih debata (što malo hrišćana zna). Ukoliko je cilj crkvenih oca i cara Konstantina bio da razreše sukob oko Isusovog identiteta/prirode učvršćavanjem i ozvaničavanjem božanstva Hrista na saborima u Nikeji i Halkedonu (a jeste), zašto je onda ono i danas izvor sukoba? I zašto postoji mnogo ljudi, kao što sam ja, koji i dalje ne prihvataju *koncept* Trojstva? Vi možete reći "Trojstvo je preživelo 1700 godina, pa mora da je istina. Ne mogu sve crkve grešiti!" Zaista? Ne samo da ni muslimani ni jevreji ne priznaju Isusa Hrista za Boga, već takođe postoji velika populacija ljudi u Indiji koji obožavaju krave. Ova grupa je daleko brojnija od hrišćana i čine većinu. Pa jesu li u pravu? Toliko o tome da je većina uvek u pravu. Mentalitet čopora je živ i zdrav, i oni slepo prate trijadologe i njihovu *mitsku* teologiju.

Iz mog iskustva iz razgovora sa hrišćanima trijadolozima, čitanja trijadološke literature i slušanja sveštenstva sam naučila da se uvek može računati na njihovu odanost formi. Sigurno, kao što noć prati dan, oni se ne mogu osloboditi zamršene mreže bezbrojnih *kontradikcija*. Podsećaju me na izreku: "O kako zamršenu mrežu pletemo kada hoćemo nekoga da obmanemo." Zaista, činjenica je da hrišćani ne mogu ostati verni Svetom Pismu i biti sledbenici Trojstva u isto vreme! To je,

braćo, jednostavno nemoguće. Svidelo vam se to ili ne, morate napraviti izbor – hrišćani ne mogu služiti dva gospodara! Dragi čitaoče, ukoliko ovo što sam ti predstavila kroz ove komentare i interpretacije prevodilaca nije dovoljno da privuče tvoju pažnju i uveri te u dvoličnost i nedostatak razumnog zaključivanja, onda je očigledno da bog ovog vremena ima *odlučne sledbenike.* Verujem da većinu hrišćana jednostavno nije briga u dovoljnoj meri da *vide* skandaloznu dvojnost. Ili su suviše lenji ili zauzeti da provere, ili suviše ponosni i arogantni da priznaju da su postali žrtve lažne teologije i učenja koja su spretno i lukavo prodata kao istina iz jevanđelja. Nažalost, često se ispostavi da i sami postanu lažni učitelji. Ponekad mi se čini da su odluke Nikejskih oca i protestantskih reformatora učinile da hrišćani razmišljaju kao imbecili. Oni prate lažnu doktrinu, a uprkos tome se osećaju *sigurno* i *udobno* u svom "mentalitetu krda".

Sledi odlomak iz divnog i produhovljenog dela Mary Dana-e:

"Izgledalo mi je čudno da naš samilosni Nebeski Otac, koji dobro poznaje slabosti ljudske prirode, od nas traži da prihvatimo doktrinu koja *krši obične zakone razuma koji nam je on dao,* bez ikakve eksplicitne izjave u vezi nje i sa takvom autoritativnom naredbom o njenom prihvatanju koja ne ostavlja nikakvu mogućnost ljudskom razumu da joj se odupre. Ali, ja sam uvek imala ovu doktrinu na umu, i *preokupirana time* sam pokušavala da svaki pasus svetih spisa, ukoliko je to moguće, uskladim sa svojim stavovima."[91]

Dragi čitaoče, ne mogu ni da zamislim kakva razmišljanja su se zbila u umovima trijadoloških sveštenika i pisaca koji zastupaju stav da moramo poznavati Trojstvo kako bismo imali odnos sa Bogom. Odakle im takav uvijen stav? Nedavno sam od sveštenika čula da dobar propovednik može ispričati celu priču o Isusu isključivo na bazi Starog Zaveta i Božjeg Otkrivenja o dolazećem Mesiji. Na primer, oni se pozivaju na Sveto Pismo na sledeći način: "Zato mi reče Gospod: Dobro rekoše šta rekoše. Proroka ću im podignuti između braće njihove, kao što si

ti, i *metnuću reči svoje u usta* njegova, i kazivaće im sve što *mu zapovedim*... A ko god ne bi poslušao reči moje, koje će govoriti u moje ime, od toga ću ja tražiti" (5. Knj. Mojsijeva 18:17-19). "Ali će izaći šibljika iz stabla Jesejevog... I na *Njemu* će počivati Duh Gospodnji" (Isaija 11:1-2). "Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji iđaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred Njim. **I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu služe svi narodi i plemena i jezici**; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti" (Danilo 7:13-14). "*Ali GOSPODU bi volja da Ga bije, i dade Ga na muke*; kad položi dušu svoju u prinos za greh, ***videće natražje***, produžiće dane, i šta je GOSPODU ugodno napredovaće Njegovom rukom. Videće trud duše svoje i nasitiće se; *pravedni sluga moj* opravdaće mnoge svojim poznanjem, i sam će nositi bezakonja njihova. Zato ću Mu dati deo za mnoge, i sa silnima će deliti plen, *jer je dao dušu svoju na smrt, i bi metnut među zločince*, i sam nosi grehe mnogih, i za zločince se moli" (Isaija 53:10-12) (isticanje je moje).

"I On im reče: O bezumni i sporog srca za verovanje svega što govoriše proroci! Nije li to trebalo da Hristos pretrpi i da uđe u slavu svoju? I počevši od Mojsija i od svih proroka kazivaše im šta *je za Njega u svemu pismu*" (Luka 24:25-27). "Od Pavla, sluge Isusa Hrista, pozvanog apostola izabranog za jevanđelje Božije. Koje Bog unapred obeća preko proroka svojih u svetim pismima. *O sinu svom*, koji je po telu rođen od semena Davidovog, A posvedočen silno za *Sina Božijeg* Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvih, Isusu Hristu Gospodu našem" (Rimljanima 1:1-4). "Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, koju *odredi Bog pre sveta za slavu našu*; Koje nijedan od kneževa veka ovog ne pozna; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli. Nego kao što je pisano: Šta oko ne vide, i uho ne ču, i u srce čoveku ne dođe, ono ugotovi Bog onima, koji Ga ljube. A mi ne primismo duha ovog sveta, nego Duha koji je iz Boga, da znamo šta nam je darovano od Boga" (1. Korinćanima 2:7-9,12).

Obratite pažnju na ono što je Isus rekao Farisejima: "Kako vi možete verovati kad primate slavu jedan od drugog, a slave koja je od ***jedinog Boga*** ne tražite? Ne mislite da ću vas tužiti Ocu; ima koji vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate. Jer da ste verovali Mojsiju tako biste verovali i meni; *jer on pisa za mene*. A kad njegovim pismima ne verujete kako ćete verovati mojim rečima?" (Jovan 5:44-47). Draga braćo, šta to Isus ovde govori? Da je Mojsije prorekao dolazak Mesije – on će biti prorok kao i on i doćiće od njegove braće. Ipak, ne samo da Fariseji nisu poverovali u Isusove reči, već ni hrišćani trijadolozi ne veruju u njih danas! To znači da nisu ništa mudriji od Fariseja. Zaista, nije se mnogo toga promenilo. Naučnici trijadolozi, sveštenstvo, pisci i laici ne veruju Mojsijevom proročanstvu. Da je to slučaj, ne bi imali problem da prihvate Isusa, predskazanog proroka i Sina Božjeg – Isusa Hrista, Mesiju, pomazanika Božjeg.

Šta je Isus govorio tim verskim vođama koji su trebali da poznaju Stari Zavet uzduž i popreko? U suštini im je rekao, "Hej, probudite se! Sve što je moj Otac, Bog, uradio do ovog trenutka, kao što piše u Starom Zavetu, je spremanje pozornice za mene. Ja sam onaj o kome govori Stari Zavet."[92]

Upravo su iz ovog razloga jevreji još više želeli da ga ubiju, ne samo zato što je kršio šabat, već i zato što je **Boga nazivao svojim Ocem**, i na taj način se izjednačavao sa Bogom.

Nigde nije zabeleženo da je Isus rekao da je "jednak sa Bogom". To su jevreji mislili da govori i zato su hteli da ga ubiju. Već smo u Filipljanima 2:6 videli da Isus nije mislio da je jednakost sa Bogom nešto što se može dostići. Pogledajmo kako Isus odgovara na njihove optužbe:

Jovan 5:19-20

(19) A Isus odgovarajući reče im: Zaista, zaista vam kažem: Sin ne može ništa činiti sam od sebe nego šta vidi da Otac čini; jer šta On čini ono i Sin čini onako.

(20) Jer Otac Sina ljubi, i sve Mu pokazuje što sam čini; i pokazaće Mu veća dela od ovih da se vi čudite.

Umesto da tvrdi "jednakost" (identičnost) sa Bogom. Isus govori o Bogu kao o svom poreklu i o svojoj potpunoj zavisnosti od Boga (videti takođe Jovan 7:16-17). Da je Isus pokušavao da ubedi ljude da je Bog, ili da je otvoreno govorio da je Mesija, to bi bila širom otvorena vrata. Umesto toga, on umanjuje svoju ulogu i govori o onome što Otac radi i o Njegovoj ljubavi. Kada bi Isus bio Bog, on bi svakako mogao da sam uradi šta god poželi, ali on je rekao da je on Sin Božji i da zbog toga može da uradi samo ono što mu Otac pokaže. Setite se kada je Isus izlečio bogalja. U 20. stihu on, u suštini, kaže: "Ukoliko mislite da je izlečenje bogalja velika stvar, sačekajte zato što ću učiniti mnogo veće stvari od toga." O kojim većim stvarima je govorio? Nastavimo sa čitanjem.

Jovan 5:21
"Jer kao što Otac podiže mrtve i oživljuje, tako i Sin koje hoće oživljuje."

Tužno je što su sveštenstvo i crkvene doktrine ubedili hiljade hrišćana, tako da osećaju da je *opravdano* to što osuđuju svoju unitarnu braću zbog nepridržavanja doktrini Trojstva. Sledeći odlomci su iz knjige *Jedan Bog i Jedan Gospod:*

Govoriti o Bogu kao zajednici osoba Oca, Sina i Svetog Duha, gde svaka osoba poseduje svoju posebnost preko odnosa sa drugima podrazumeva posmatranje ovih odnosa kao unutrašnjih, unutrašnjih u biću Boga. Biti Bog znači biti Otac, Sin i Sveti Duh, biti zajednica osoba. Postojanje je stoga uvek racionalno. To je zaista evolucija u ontologiji budući da menja prethodna Atanasijska viđenja koncepta postojanja kao odnodnog postojanja (eho neoplatonističke misli?).

Ovo je jedan razlog zašto savremeni trijadološki teolozi smatraju da njihov pogled na Boga kao biće koje se sastoji iz više osoba predstavlja superioran koncept u odnosu na unitarni pogled na Boga kao jednu osobu zato što "trojni" Bog nije nikad "sam". Ovaj pogled je predstavio ortodoksni apologeta u delu koje brani Trojstvo od onih koji ga napadaju:

Jasno je da je ovaj argument spekulativan i sadrži tvrdnje koje ne podržava Sveto Pismo. Štaviše, navodi se da bi Bog iz Svetog Pisma, "Otac Isusa Hrista", koji se jasno i detaljno otkriva kao jedno nadbiće i jedna jedinstvena osoba, ne tri osobe u jednom biću, bio nesavršen kada bi njegovo jedinstvo bilo stvarno jedinstvo. Mi smatramo da je ta vrsta "Bog nije dovoljno veliki ako je jedan" razmišljanja slično onome što su mnogobožački narodi iz okoline Izraela mislili o izraelskom "jednom Bogu". Pretpostavka da se "Bog" sastoji od tri razdvojene "ličnosti" koje vole jedna drugu je, u najmanju ruku, radikalno odstupanje od bilo čeka pomenutog u Svetom Pismu, a u najgorem slučaju potpuno drugačija ideja o Bogu od one koju su imali rani hrišćani, sa **monoteističnim nasleđem.** [93]

Draga braćo, poslušajte sledeće reči. One su jasne, jednostavne i razumljive. Bog je hteo da Ga VI razumete. Začuđena sam time kako su lako hrišćani dozvolili da budu prevareni, zavedeni, obmanuti i odvučeni od istine, jasnih i eksplicitnih reči Boga i njegovog Mesije, Gospoda Isusa Hrista. Šta je to u vezi sa Bogom koji šalje svog Sina što hrišćani ne prihvataju? Smatram da je problematično što mnogi hrišćani ne pridaju više važnosti pravom značenju Isusa kao "pomazanika", Gospoda i Hrista. "Hrist" je ekvivalentan izraz "Mesiji", i odnosi se na njegovu službu. [94] Na grčkom jeziku *chrio* znači "pomazati", a reč Hrust dolazi od *chrio*. Hebrejska reč za "pomazati" potiče od *mashash,* a "pomazanik" je *mashiash.* Reč "Mesija" i "Hrist" znače isto, "pomazanik", "Mesija" potiče iz hebrejskog, a "Hrist" iz grčkog. Da je Isus Jedini Istiniti Bog, onda mora biti isti Bog iz Starog Zaveta, pa zašto bi onda bilo potrebno da sam sebe *pomaže* kao Gospoda i Hrista na sopstvenom krštenju? Možda treba to pitanje da postavite svom svešteniku. Biće vam interesantna njegova trijadološka igra rečima i, ako imate dobru percepciju, prozrećete šaradu. Ali, ukoliko ste lakoverni i/ili zaista volite i poštujete svog sveštenika, vi ćete *izabrati* da ustuknete verujući da je jabuka zapravo pomorandža.

Biblijsko hrišćanstvo

Prvi korak ka obnavljanju biblijskog hrišćanstva je iskreno priznanje da je Isus bio jevrejin i da je potvrdio teologiju izraelskih proroka. Neuspeh Izraela da spozna

Boga leži upravo u njihovoj nemogućnosti da prihvati neličnog Boga, Stvoritelja neba i zemlje. Dok je Izrael pao u ruke Asirije i Vavilona, hrišćanska crkva je potpala pod uticaj primamljive grčke filozofije. Napustila je Boga Izraela. "Izrailja Božjeg" (Galatima 6:16, Filipljanima 3:3), novi hrišćani su se nerazumno odrekli izraelske vere.[95]

"Postavljanje kompleksnog pitanja"

Petito Principii:

Činjenica je da će lenji ljudski um retko tražiti da potvrdi istinu koja je pretpostavljena, dobijena iz tradicije, koja pripada urezanom verovanju... Malo ljudi će se pridržavati pravila logičkog mišljenja kako bi potvrdili da se njihovi stavovi potkrepljeni dokazima, a njihovi zaključci ispravno izvedeni iz relevantnih premisa. Logičko razmišljanje je poduhvat koji svaka osoba, koja želi da bude čvrsto u kontaktu sa realnošću i istinom, mora preduzeti, čak i ako ono narušava njenu sigurnost i emocionalnu ravnotežu. Previše ljudi je posvećeno svojoj udobnosti i upotrebljava svoju moć razmišljanja kako bi racionalizovali ono u šta već veruju umesto da preispituju svoja verovanja i pretpostavke na svetlu razuma i istine.

Skoro je veoma popularni tv-evanđelista, široko poznat po svojoj borbi protiv kulturološkog rata koji se vodi u Americi (posebno protiv hrišćanstva, a najskorije protiv Božića), objavio poseban dokumentarni film na televiziji koji napada *DaVinčijev kod* i *mnoge* lažne tvrdnje koje sadrži. On je dao jednu izjavu sa kojom se potpuno slažem. On je izjavio: "Mnogo je neznanja o ranoj istoriji hrišćanstva". Nije mogao biti više u pravu. To je sigurno razlog zašto je toliko hrišćana *uzbunjeno* lažnim tvrdnjama u *DaVinčijevom kodu.* Kao što sam vam već istakla, tokom mog ličnog istraživanja za knjigu, ni jedna osoba – niti jedna – nije znala poreklo Trojstva, niti bilo šta o ulozi Nikejskog sabora. Ova činjenica sigurno ide u prilog dovitljivoj izjavi ovog tv-evangeliste. Bez obzira na sve, postoji jedna stvar koju mogu reći u odbranu Dan Brown-ove knjige. Imao je pravo što je objavio šta se dešavalo pod teškom rukom Konstantina 325. godine NE na Nikejskom saboru. To je *istina*, činjenica koja je dobro *dokumentovana* hteo neko da je prihvati, ili ne. Činjenice su činjenice, a trijadolozi moraju da ih prihvate, i da se bolje obrazuju. Da, istina može biti uznemirujuća, ali, da to nije slučaj, ne bi bilo razloga za laganje – i to je istina!

Jednom kada sebi dozvolimo da skrenemo pogled sa stvari za koje sumnjamo da su istina, mi gajimo sposobnost da svesno obmanemo sami sebe. Mi sami sebe uslovljavamo da se osećamo prijatno pored kontradikcija u svom mišljenju. [96]

9. Zašto ne preispitati Trojstvo?

Uvek sam se pitala zašto moji prijatelji na veronauci nisu zainteresovani za Trojstvo kao što sam ja, i zašto me umesto toga gledaju sa zaprepašćenjem i ...sažaljenjem. Ja njih posmatram sa nevericom! Zar se nikada u svom životu nisu zapitali u vezi Trojstva? Zar nikada nisu razmotrili stih 3:16 Jovanovog jevanđelja? Šta je to bilo što su oni razumeli a ja nisam? Počela sam da se pitam: Da li mi fali mozak? Da li sam previše glupa da bih ga shvatila? Ali pitanje u vezi Trojstva se javljalo iznova i iznova...

- Ako je Bog bio od čovečije krvi i mesa – i ako je taj čovek Isus – onda da li je Isus Hrist kao jedinstveni pojedinac zaista postojao ili je bio samo fasada za Boga?
- Ako je Hrist bio inkarnirani Sin, onda kako on može da bude jedan Bog Svemoćni?
- Da li se pod „mi“ u Postanju odnosi na Boga i Isusa? Ako se odnosi, onda kada je Bog postao od krvi i mesa i hodao među ljudima, gde je bio Isus tokom tog Božijeg boravka na zemlji?
- Gde su bila dva Boga u Božanstvu? Bog Otac i Bog Sin? Ako je ovo slučaj, onda kako da shvatim stih: „Čuj, o Izraele! Gospod naš Bog je jedan Gospod“?

- Ako je Isus zaista bio Bog, kome se uvek molio i obraćao sa „Oče“?
- Ko sedi sa desne strane Boga?
- Zar Isus nije rekao da ima Boga? Ako jeste, kako onda on može da bude Bog?
- Anđeo Gabrijel je rekao Mariji: „Ovaj Sveti je Sin Božiji.“ Da li je on lagao?

Ovo su samo neka od jednostavnih, direktnih i detinjastih pitanja koja postavljam kako sebi tako i drugima. zar moja pitanja nisu legitimna, logična i razumna i da li su ona samo meni pala na pamet? Zar se niko od mojih prijatelja sa veronauke nije zapitao isto, pa čak i u sebi? Da li mogu iskreno da kažu da nisu? Ni na koji način nisam mogla da razumem ili da se povinujem tome da je Bog Isus od krvi i mesa (Bog nije čovek), kao i podjednako apsurdnoj hipotezi o 100% Bogu i 100% čoveku. **Ne!** Ne mogu da prihvatim ove nebulozne i komplikovane apstrakte kao načine identifikovanja Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista. Ovo magareće razmišljanje bilo je napad na moja osećanja. Šta sam to tačno propustila u ovom kotlu punom grešaka? Lično verujem da je Trojstvo parodija i razor u hrišćanstvu.

Kritika i kontradikcije prevodioca

Stvari su se dodatno iskomplikovale dok sam beskrajno pretraživala kritike ne bih li pronašla eksplicitne i razumljive interpretacije Biblije. Ono što sam otkrila bio je samo niz kontradikcija. Ne samo da se doktrina Trojstva smatra „misterijom“, kada sam sve to pročitala, nije mi bilo jasno kako ijedan hrišćanin koji traga za istinom može da ne uvidi da je u pitanju katastrofa, olupina zdravog razuma i prepredeno izvrtanje Svete Biblije.

Draga braćo, uzela sam slobodu da odaberem beleške iz par Biblija koje su date kao objašnjenje određenih stihova i koje navodno treba da pomognu da bolje razumemo. Molim vas obratite pažnju na brojne kontradikcije koje se javljaju u vezi sa Isusovim identitetom: Isus je Bog, Sin Božiji, Bog Sin, Bogočovek. Na osnovu ovih sukobljavajućih interpretacija, u šta mi zapravo treba da verujemo? Ne mogu a da se ne zapitam, da li ovi prevodioci ikada pročitaju ono što napišu? Zaista, kao da slepac vodi slepog. Čini mi se da su sami jako zbunjeni, pa kako onda oni treba da mi razjasne prirodu/identitet Isusa? Očigledno je da ne smatraju da hrišćani poseduju zdrav razum.

Kontradikcije ispunjene greškama, koje su dali prevodioci koji su očigledno pristrasni po pitanju Trojstva, treba da predstavljaju uvredu za svakog hrišćanina. Jasno je da ne treba da razumemo *sve* što se nalazi u Bibliji, ali ono što je od ključne važnosti za naše duhovne živote trebalo bi da bude lako shvatljivo a ne predstavljeno kao skup dvosmislenosti. U suprotnom, koja je poenta proučavanja Biblije? Da li mi hrišćani stvarno želimo da nas nerešene misterije i beskonačne kontradikcije vode putem ka spasenju? Mislim da ne! Ovo je još jedan klasični primer toga kako nisu samo sveštenici i crkve krivi za izvrtanje Reči Božije, već su za to krivi i prevodioci i kritičari čiji je posao da razjasne Sveto pismo. Međutim, oni nas samo zbunjuju i potcenjuju našu sposobnost da stignemo do razumne egzegeze.

Ne mogu a da se ne zapitam, zar moja braća ne primećuju ove očigledne kontradikcije, i ako primećuju, zašto ne progovaraju? Pitam se zašto moja braća ne odnesu Bibliju svojim sveštenicima i ne traže objašnjenje. **Da li je Isus Bog ili ne?** Ako jeste Bog, kao što to doktrina Trojstva tvrdi, onda čemu druge definicije? Ni sami prevodioci ne znaju za sigurno! Upravo ovo je razlog zašto vam govore da je Trojstvo misterija, ali da li je ovo istina? Ili su hrišćani dozvolili sebi da nasednu na najveću farsu koju je ikada smislilo ortodoksno hrišćanstvo? [97]Anthony Buzzard kaže da protestanti dozvoljavaju da je čitava crkva pogrešno postupala 1000 godina pre nego što ju je Luter uputio na Sveto pismo, i postoji razlog da se veruje da reformacija mora da se nastavi.

Marko 7:8 „Jer ostaviste zapovesti Božje, a držite običaje ljudske."

(9) I reče im: „Dobro ukidate zapovest Božju da svoj običaj sačuvate!"

Ove reči treba da shvatimo kao ozbiljan ukor. Hrišćanska crkva ima mnogo tradicija, praksi i verovanja koja moraju pažljivo da budu ispitana pod svetlosti Biblije. Iskreno ispitivanje treba da otpočne ozbiljnim proučavanjem doktrine Trojstva, i da takođe uključi Sveti duh, manifestacije (ponekad pogrešno nazvane darom) duha, i to da Bog upravlja svim dešavanjima, stanjem mrtvih, rajom i „paklom". Zaključci iskrenog istraživanja ovih ključnih tema bi doneli prosvetljujuće rezultate onima koji pripadaju popularnoj hrišćanskoj misli. Izgleda da se u crkvi obnavljaju strasti da se ona vrati na osnove vere.[98]

„Bože, Bože" moja baba bi zajecala „ovi ljudi uopšte ne shvataju smisao." Zaista, istina dolazi sa usana beba i matorih ljudi. Dragi čitaoče, molim te da razmotriš sledeće potvrde identiteta Isusa Hrista koje sam odabrala,

fusnote prevodioca i tumača iz različitih izvora: NIV; Nove američke standardne Biblije i Kritike Biblije vernika koju je napisao William MacDonald. Molim vas razmotrite, da ti ili ja nemamo unapred zamišljen koncept toga ko je Isus, da li bismo mogli jasno da odredimo njegovu pravu ,,prirodu/identitet" na osnovu ovih komentara prevodioca i kritičara? Meni je sasvim jasno i trebalo bi da bude jasno svakom inteligentnom hrišćaninu koji traži istinu da oni (prevodioci) nisu ni sami sigurni ko je Isus, i kako oni mogu da nas vode ka istini? Njihova procena Isusovog identiteta je beskorisna a pokušaji da se Isus *uglavi* u 1700 godina star *iskrivljeni* trijadološki ,,kalup" dovodi do zbunjujućih i ezoteričnih kontradikcija.

Šta ljudi kažu, ko sam ja?

NIV Biblija za proučavanje

NIV strana 1626: ***Reč je bila različita od Oca. bila je Bog. Isus je bio Bog u potpunom smislu.*** Prolog počinje i završava se potvrdom njegove božanske prirode.

NIV strana 1627 1:18 Bog Jedan i Jedini. **Eksplicitna izjava Hristove božanske prirode ...** ***Sada, međutim, Hrist „ je učinio njega poznatim" (naglasak moj).***

NIV: Strana 1845 U samoj prirodi Bog. **Potvrđivanje da je Isus u potpunosti Bog ...** Suštinski od skupa onih kvaliteta koje Boga čine Bogom. 2:7 Isus je u potpunosti Bog i u potpunosti čovek ... Kao sluga, **on je uvek bio ponizan volji Oca** (vidite Luka 22:42, Jovan 4:24) (moj naglasak).

(**V 1:5-14)** Hristova superiornost u odnosu na anđele je dokumentovana u sedam starozavetnih citata koji ***pokazuju da je on Božiji Sin,*** da ga obožavaju anđeli i da **iako je on Bog, on se razlikuje od Oca.** (moj naglasak).

Strana 1645 (V 8:14) ... On i Otac su bili dva svedoka koje zakon nalaže. (moj naglasak).

NIV Tekst za proučavanje, strana 1825, vreme je u potpunosti došlo. Vreme „postavljeno“ od strane Boga za njegovu decu da postanu odrasli sinovi i naslednici. ***Bog je poslao Sina.*** Vidite stih 1:14 Jovanovog jevanđelja, rođen od žene. Pokazuje da **je Hrist zaista čovek** , rođen pod zakonom. (moj naglasak).

NIV Strana 1898 (V 1:2-3) Inkarnirani Sin, nakon što je izvršio delo iskupljenja, veličanstveno je uzdignut do položaja ***prvorođenog naslednika Božijeg, tj. on je primio nasledstvo Božije*** („sve stvari“) ***...jer on sam je Bog,*** druga osoba Trojstva. Tačna predstava njegovog bića. Isus nije samo slika ili odraz Boga. ***Jer sam Sin je Bog***, u komentaru stoji **Isus je i Bog i čovek – Bogočovek! I Sin!** (moj naglasak).

NIV Fusnota: strana 1953: U ovom pismu Jovan insistira da je **Isus Hrist Bog kao i čovek ...** On sada uverava da je ovaj **Bogočovek Isus Hrist** došao na naš svet, bio kršten i umro. (moj naglasak).

Nova američka standardna Biblija:

Strana 915: (4) doktrina Trojstva **nije eksplicitno iskazana** u Starom zavetu, ali se **podrazumeva,** „Zatim je Bog rekao, Hajde da MI napravimo čoveka ...“ (Postanje 1:26 Stari zavet).

Strana 999 (9) Jer **Isus, dok ovde od krvi i mesa, molio se Ocu.** (moj naglasak)

Sledi kopija elektronske pošte koju sam primila od izdavčke kuće Thomas Nelson, Nešvil, april 30, 2008:

Draga gđo Lackey,

Naša pravna služba je primila materijal koji su nam danas poslali u elektronskoj pošti. Nakon razmatranja, nismo u mogućnosti da vam dozvolimo da upotrebite delove teksta iz Dr. MacDonald-ove knjige pod nazivom *Kritika Biblije vernika.* Nismo u mogućnosti da vam damo odobrenje jer verujemo da to nije u najboljem interesu za našeg autora. (moj naglasak)

Dragi čitaoče, zašto nisam iznenađena što je izdavač odbio moj zahtev da upotrebim delove teksta ovog kritičara Biblije. To svakako NE bi bilo u najboljem

interesu za njega – daleko od toga. Njegove prekomerne kontradikcije koje se tiču biblijskog identiteta autentičnog i istorijskog Isusa predstavljaju jasno suprostavljanje Svetoj Bibliji. Nažalost, isto se može reći i za većinu prevodioca i kritičara. Ako se može verovati definicijama, ono što se **razlikuje** je odvojeno. Ako se Isus razlikuje od Boga, onda on ne može biti Bog. Pogrešna trijadološka izjava da su oni „*različiti a jedno*" nije prihvatljiva i ne zasniva se na Bibliji. Biblija ne podržava takvu izjavu. „Mislite o onome što je gore, gde je Hrist postavljen sa Božije desne strane" (Kološanima 3:2). „Bog je pomazao Hrista iz Nazareta Svetim duhom i snagom ... zapovedio nam je da propovedamo ljudima i da svedočimo da je on onaj jedan koga je *Bog odredio* da sudi živima i mrtvima. Svi proroci svedoče o njemu" (Dela 10:38,42,43).

Nova američka standardna Biblija:

Isus Hrist Sin Božiji

Hrišćanstvo se razlikuje od svih ostalih religija jer je ono više nego religija – to je život Sina Božijeg koji je postao živ kao čovek. On je **Bogočovek** Hrist Isus u slavi, izdignuti iznad svih stvorenja. Isus je rekao „Sva vlast je data Meni u raju i na zemlji (str 948 – Matej 28:18). Tokom svoje službe na zemlji, **On je tvrdio da je Bog ovaploćen (od ljudske krvi i mesa).** (moj naglasak).

Obratite pažnju: Gde je u Bibliji Isus Hrist IKADA tvrdio da je ovaploćeni Bog? Zar to nije samo *izvođenje zaključka* od strane prevodioca?

Sveti duh:

Sveti duh je Bog i jednak je Ocu i Sinu. Nemojte nikada da o Njemu govorite kao o „tome" ili da kažete da je On „uticaj". On je Bog Sveti Duh, i u Bibliji je istaknut kao neko ko se *razlikuje od Oca i Sina.* U Knjizi postanja, gde je opisano stvaranje, On je stalno uključen u delo stvaranja, zajedno sa Ocem i Sinom. U Starom zavetu, On je silazio na ljude kako bi im dao moć da služe, ali kada ga oni nisu slušali, on ih je napuštao. Kada je David zgrešio protiv Boga, on se molio „Ne uzmi svoj Sveti duh od mene" (Psalmi 51:10-11 SZ).

Dragi čitaoče, hajde da pažljivo ispitamo gore navedene kontradikcije, implikacije i izvedene zaključke koji se suprostavljaju biblijskim činjenicama.

„Učini mi, Bože, čisto srce, i duh prav ponovi u meni. Nemoj me odvrgnuti od lica svog, i Svetog Duha svog nemoj uzeti od mene." (Psalmi 51:10-11). Dragi

čitaoče, zar David ne traži od Boga da mu ne oduzme sveti duh, ili govori o „trećoj osobi“ – nekome ko se razlikuje od Oca i Sina? Takođe, da li imamo Boga, Oca i Sina pored trećeg člana Trojstva? Izgleda da je malo gužva u trouglu Trojstva! Čovek bi dalje mogao da se zapita, ako je treća osoba Trojstva jednaka Ocu, zašto bi David tražio od Boga da „ga“ ne ukloni? Zar treća jednaka osoba Trojstva nema moć jednaku Božijoj? Da li ovo ima smisla ili je prevodilac toliko zbunjen da očajnički pokušava da ubedi da je jabuka pomorandža, ili se samo *igra* sa našim umovima? Zar oni nemaju nimalo integriteta u vezi sa *izričitim* Božijim rečima? Gore navedeni citat je glasio „On je stalno uključen u delo stvaranja, zajedno sa Ocem i Sinom.“ Ali stih 1:2 Postanja jasno govori: „*Duh Božiji* se kretao preko vodenih površina.“ Ovaj stih ne nalaže da je Božiji duh na neki način odvojen od Njega, a sigurno ne nalaže da je treća osoba u pitanju.

Molim vas razmotrite sledeći citat iz tek objavljene kljige pod nazivom *Isus nije bio trijadolog* koju je napisao Anthony Buzzard:

Savremeni učenjak koji je ispitao ovaj problem detaljno, u različitim prevodima, upozorava čitaoce Biblije. On ističe sledeće:

pristrasnost prevodioca vodi ih do ograničavanja onoga što čitalac treba da razume ... Reformacija se borila da svi vernici imaju pristup Bibliji i da svaki pojedinac ima pravo da se direktno susretne sa tekstom i da ga sam tumači. Savremeni prevodioci su umanjili taj pokret kada su počeli da objavljuju tumačenja a ne prevode, u pokušaju da usmere čitaoce ka shvatanju koje sami prevodioci smatraju prihvatljivim.[99]

Što se mene tiče, vera nije dovoljna da bi se prihvatilo tako nešto. Kako bi to potvrdila reći ću sledeće: Da li bi se iko ukrcao na avion ako bi inženjeri rekli da ne razumeju aerodinamiku ili ono što avion drži u vazduhu, ali bi pri tom ohrabrivali putnike da imaju vere u sposobnost aviona da leti? Da li bi iko dozvolio hirurgu da operiše njega ili njegovu voljenu osobu ako bi doktor tvrdio da ne razume u potpunosti biološke funkcije organa koji je u pitanju, ali bi govorio porodici pacijenta da ima vere! Glasno i jasno NE bi bilo odgovor. Međutim, koliko je čovek spreman da prihvati religijsku doktrinu koja se smatra misterijom i koja mora da bude prihvaćena samo na osnovu vere. Vere. Da! Slepe vere ... apsolutno ne! Buni me to što se inače razumni hrišćani bez preispitivanja zadovoljavaju dogmom „misterije“ koju je stvorio čovek, a nikada ne bi prihvatili toliko apstraktno razmišljanje kada su u pitanju svakodnevne situacije. Ne mogu a da se ne zapitam, *gde su radoznali umovi?* Otišli na ručak?

Draga braćo, brižljivim ispitivanjem sledećih stihova, zar ne bi svaki hrišćanin koji traga za istinom bio svestan impotentnog pokušaja od strane prevodioca da iskrivi Božiju reč i da *podrži* trijadološku dogmu? Molim vas razmotrite sledeće stihove iz Poslanice Efescima. Da li ovi stihovi podržavaju ideju da su Bog i Isus Hrist *jedan* entitet, ili bez sumnje govore o tome da su Bog i Isus Hrist dve odvojene osobe?

> Efescima 1:17: „ Da Bog **Gospoda našeg Isusa Hrista,** Otac slave, dade vam Duha premudrosti i otkrivenja da Ga poznate“
>
> Efescima 4:6: „Jedan ***Bog i Otac*** svih, koji je nad svima, i kroza sve, i u svima nama.“
>
> Efescima 4:30: „ I ne ožalošćavajte **Svetog Duha Božijeg**, kojim ste zapečaćeni za dan izbavljenja.“
>
> Efescima 1:22-23: „ I sve pokori pod noge njegove (Hristove), i njega (Hrista) dade za glavu crkvi, nad svima, Koja je telo njegovo, punina Onog (Boga) koji sve ispunjava u svemu.“
>
> Efescima 1:20-21: „Koju učini u Hristu, kad Ga (Bog) podiže iz mrtvih i posadi sebi s desne strane na nebesima, Nad svim poglavarstvima, i vlastima, i silama, i gospodstvima, i nad svakim imenom što se može nazvati, ne samo na ovom svetu nego i na onom koji ide.“
>
> Efescima 5:2: „I živite u ljubavi, kao što je i Hristos ljubio nas, i predade sebe za nas u prilog i *žrtvu Bogu na slatki miris*.“

Sledi odlomak iz knjige pod nazivom *Jedan Bog i Jedan Gospod:*

Kako mi možemo da dođemo do istine u vezi toga ko je Isus bio i ko je on sad? Ne postoji način da se upozna Isus Hrist osim da se osloni na Bibliju, pisanu Reč Božiju i da se dopusti da nam Bog kaže istinu o njegovom jedinom rođenom Sinu. Čitav naš argument se zasniva na ovoj pretpostavci: Biblija je otkrivena Reč i Volja Božija. Ako je ona išta manje od toga, naš argument će se raspasti na komade. Ali verujemo da postoje brojni biblijski dokazi kojim možemo da podržimo ovu pretpostavku.[100]

Dragi čitaoče, hajde da razmotrimo neke od informacija koje nam je pružila Nova američka standardna Biblija:

Jevanđelje po Marku: **Tema.** U Markovom jevanđelju Isus je prikazan kao „Sin Božiji“ što se vidi od naslova jevanđelja, koji se može pronaći i u kasnijim rukopisima, do reči zapovednika kraj krsta, „Zaista, ovaj čovek je Sin Božiji.“

Objavljeno je da je Isus Sin Božiji. Glas iz raja na njegovom krštenju je potvrdio ovo, kao i glas na Planini preobraženja. Demoni su takoće zajecali da je On Sin Božiji.

I Isus je to iskazao svojim učenjem. Gospodar vinograda je poslao Svog Sina (jasno pozivanje na Njega samog, kao što su Fariseji shvatili) i Isus je tvrdio da čak ni sin ne zna dan i sat Njegovog povratka, to zna samo Otac. (str. 952).

Draga braćo, ovaj *prevodilac je bio u pravu!* Nema kontradikcija ni misterije. Samo činjenice. Možda je ovo jedna od retkih prilika kada je prevodilac napravio razliku između jabuke i pomorandže. Ako je to tako, onda zašto nije moguće da i ostali hrišćani pročitaju Bibliju i poveruju da je Iusa Hrist jedini rođeni Sin Božiji, kao što je to potvrdio i ovaj prevodilac? U suprotnom, moramo da se probijamo kroz beskonačno mnogo komentara i fusnota u našim Biblijama, čitajući *sukobljavajuće* definicije u vezi sa identitetom / prirodom Isusa Hrista. Zašto je to tako? Zašto se ne obratite svom sveštenику kako biste dobili razjašnjenje? Pitajte ga: „Zašto ne prihvatamo ovo objašnjenje?“ Njegov odgovor bi trebalo da bude interesantan. Obratite pažnju da nisam rekla istinit, rekla sam interesantan. Takođe, molim da obratite pažnju na to da je ovaj prevodilac napisao *Sin Božiji* a NE *Bog Sin!* Postoji velika razlika. Zašto ne bismo bili zaista smeli i pitali svoje sveštenike koja je to razlika? Ali avaj, nikada ne potcenjujem brze umove i *zbunjujući* vokabular većine trijadoloških sveštenika. Zaključila sam da mora da postoji seminar na kome se oni obučavaju kako da manipulišu i zbunjuju one koji ne sumnjaju i one koji, radoznalog uma, tragaju za istinom. Imam osećaj da većini sveštenika više odgovara grupa ljudi koja ne razmišlja i koja kao da kaže: „Reci mi sveštenиče, u šta danas da verujem?“

Ko je stvorio Svet, Isus ili Bog?

„ ja Gospod načinih sve: razapeh nebo sam, rasprostreh zemlju sam sobom” (Isaija 44:24). Dragi čitaoče, upotpuni ovaj stih stihom 17:24 Dela apostola: „ Bog koji je stvorio svet i sve što je u njemu, On budući Gospodar neba i zemlje, ne živi u rukotvorenim crkvama.” Psalmi 104:24-25: „ Kako je mnogo dela Tvojih, Gospode! Sve si premudro stvorio; puna je zemlja blaga Tvog. Gle, more veliko i široko, tu gmižu bez broja, životinja mala i velika.” Jov 37:14-15: „ Čuj to, Jove, stani i gledaj čudesa Božija. Znaš li kako ih On uređuje i kako sija svetlošću iz oblaka svog?” „ Gde si ti bio kad ja osnivah zemlju? “ (38:4). Bog sebe jasno identifikuje. Zar ne? Molim vas obratite pažnju na Isusove reči u stihu 10:6

Markovog jevanđelja: A u početku stvaranja, *muža i ženu* stvorio je *Bog*. (moj naglasak).

Dragi čitaoče, da li se na osnovu ovih stihova može zaključiti da je Isus stvorio svet? Da? Ne? Nisi siguran? Možda? Nažalost, postoji veliki broj pogrešnih predstava i okolišanja u vezi toga **ko; kada i kako, kroz koga i za koga** je stvoren svet/univerzum. Ne čini mi se da je trijadološki nastrojeno stveštenstvo opremljeno da objasni kompleksnost do bilo koje mere. Zaključila sam da primarni razlog može biti pripisan sofizmu i ludosti Trojstva. Ovi stihovi izričito govore da je „Bog Gospod". Štaviše, Bog nije pitao Jova: „Gde si ti bio kada smo **mi** postavili temelje zemlje? Kako onda ova Božija izjava stoji u harmoniji sa stihom 1:26 Postanja gde je „mi" postavljeno od strane trijadologa kako bi dokazali da Bog govori o Isusu i Svetom duhu? To je pokušaj da se potvrdi Trojstvo u Strarom zavetu. Da ponovim, ne treba puno da se baviš ovim. Ipak, trijadolozi znaju da je Isus zaista jedan pravi i Svemoćni Bog, pa je *Isus* bio taj koji je stvorio zemlju, jer je on jedan pravi Bog u Starom i Novom zavetu. Misliš? Hajde da se posavetujemo sa profesorom Anthony Buzzardom u vezi sa ovom kompleksnošću:

Prema mnogim prevodima, Pavle kaže da su „Sve stvari stvorene od strane njega (Mesije)." Predlozi u stihu 1:16 Poslanice Kološanima moraju da budu prevedeni onako kako se oni mogu naći u marginalnim verzijama standardnih Biblija. Ono što je Pavle zapravo napisao bilo je to da „sve stvari" – u ovom slučaju „prestoli, gospoda, vladari i autoriteti – stvoreni „u" Isusu, „kroz" njega i „za" njega. Ne da je Isus bio stvaralac u početnom stihu Postanja, već da je on bio centar Božije kosmičke hijerarhije. Svi autoriteti će biti podređeni Sinu koji će konačno sve predati Ocu, kome duguje vernost, jer je „Bog (Otac) sve u svemu" (1. Korinćanima 15:28). Bilo bi čudno reći da je Isus sve stvorio za sebe (Kološanima 1:16). Poenta je da je Bog stvorio sve stvari sa Isusom na umu i samim tim i za njega. Kao prvorođeni, Isus je naslednik univerzuma kog je Bog stvorio sa svojim obećanim Sinom zarad stvaranja. Veoma je moguće da je Pavle u ovom pasusu mislio na novo stvaranje pokrenuto Isusovim vaskrsnućem, prvorođenim iz mrtvih. (Kološanima 1:18). U ovom slučaju, nigde se direktno ne pominje stvaranje u Postanju, i samim tim nema ni nagoveštaja o preegzistenciji. Kao i uvek, kontekst je veoma važan faktor kada je u pitanju interpretacija fokusa Apostola Pavla na „nasleđe" i „autoritete" (Kološanima 1:12, 13, 16). Ovo čvrsto nalaže da je on na umu imao novo stvaranje u Hristu koji je Mesijski kralj Božijeg novog poretka. Pavle je verovao da je Bog planirao da Mesija treba da ima nadmoć nad svim što je stvoreno, vidljivim i nevidljivim, u raju i na zemlji, prestolima,

gospodom, vladarima ili autoritetima. Isus je bio početna tačka celokupnog Božijeg stvaranja – ključ Božije svrhe kao i otelotvorenje Božije mudrosti. Mesija, međutim, nije bio večan kralj već ljudska osoba koja treba da bude otkrivena u svoje određeno vreme.[101] (moj naglasak).

Profesor Buzzard iznosi sledeću izjavu: Savremeni učenjaci ne uzimaju da hebrejska fraza „Pustite nas“ reči *elohim* (Bog) znači množinu osoba Boga kao stvaraoca. Najverovatnije je slučaj da zamenica „nas“ sadrži pozivanje na sabor anđela Jednog Boga, koji su stvoreni prema Božijoj slici i koji su bili svedoci stvaranja univerzuma (Jov 38:7). Zanimljivo je zamisliti da ovaj stih podržava ideju da Bog govori o Sinu i Svetom duhu. Gde u Bibliji Bog govori o sopstvenom Duhu? U tekstu ne stoji ništa o večnom Sinu Božijem, drugom od tri podjednaka člana Trojstva. Štaviše, „nas“ u tekstu ne ukazuje na druga dva podjednaka partnera u Božanstvu. Ako je Bog jedna osoba, Njegova upotreba reči „nas“ znači da se On obraća nekome drugom a ne sebi, tj. nekome ko nije Bog.

Moramo da ispoštujemo činjenicu da Jevreji, budući da su bili upoznati sa sopstvenim jezikom, nikada nisu navedeni da dođu do zaključka da je u ovom poglavlju Postanja nagoveštena množina kada su u pitanju osobe u Božanstvu. U slučaju da pomislimo da su Jevreji propustili nešto iz sopstvene Biblije, treba da razmotrimo naredne stihove (27-31) u kojima je zamenica u jednini uvek upotrebljavana za reč Bog „Po Njegovoj (ne Njihovoj) slici, po slici Boga on (ne Oni) ih je stvorio.[102]

Rimljanima 8:3: ***Jer što zakonu beše nemoguće, jer beše oslabljen telom, Bog učini: posla Bog sina svog u obličju tela grehovnog, i za greh osudi greh u telu. (NIV)***

10. Monoteizam

Braćo, smatram da ni predavači nastave proučavanje Biblije ni sveštenstvo ne naglašavaju u dovoljnoj meri značenje "monoteizma". To bi izazvalo zabunu i postavljanje pitanja na koja bi bilo teško odgovoriti, a pritom zadržati sigurnost unutar teologije jednog Boga (monoteizma), a ipak, u isto vreme govoriti o jedinstvu tri boga. Molim vas da uzmete u obzir sledeći odlomak iz *Jedan Bog i jedan Gospod:*

1. Korinćanima 8:6 – Ali mi imamo samo JEDNOG BOGA Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i JEDNOG GOSPODA Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.

Pavle govori da politeisti imaju mnogo bogova i mnogo gospoda, a onda pravi jasan kontrast između paganskog **politeizma** i hrišćanskog **monoteizma** (verovanja u jednog Boga). Ovo izražavanje monoteizma podrazumeva apsolutno razlikovanje Boga od Isusa Hrista, što isključuje ideju da Isus Hrist može biti "Bog" u istom smislu u kome je Otac Bog. U jednoj od mnogih jasnih izjava o identitetu koje definišu ko je "Bog", u stihu 6 se jasno kaže da je jedini pravi "Bog" zapravo "Otac". Jovan 17:3 nas takođe jasno uči istini prenoseći reči samog Isusa koji govori o Bogu, njegovom Ocu kao o "jedinom istinitom Bogu". Na svetlu jasnoće ovih stihova, začuđujuće je da toliko hrišćana može prihvatiti ortodoksna učenja da je Isus "Bog istiniti od Boga istinitog" kao što tvrdo Nikejsko učenje. Stih 6 je zapravo klasično sumiranje srži pravog hrišćanstva. Pogledajmo ga opet,

ovaj put detaljnije: 1 Korinćanima 8:6 – Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od (ek="iz") kog je sve, i mi u (eis="u") Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz (dia) kog je sve, i mi kroza (dia) Nj.

Ono zbog čega mi protestvujemo je način na koji mnogi trijadolozi izjednačavaju izraz "Bog" sa "Bog Otac različit od Boga Sina". U velikoj većini slučajeva, reč "Bog" označava jednog jedinog istinitog Boga koji je takođe Otac Isusa Hrista. Jasno je da, bez izjednačavanja, izraz "Bog" logički isključuje "Sina Božjeg", Isusa Hrista. Kako, bez dvosmislenosti, neko može tvrditi da izraz "Bog" označava i "Boga" i "Sina Božjeg" u isto vreme? Jevrejima 10:5-7 – Zato, ulazeći u svet govori: Žrtava i darova nisi hteo, ali *si mi telo pripravio*. Žrtve i prilozi za greh nisu Ti bili ugodni. Tada rekoh: Evo dođoh, u početku knjige pisano je za mene, da učinim volju Tvoju, Bože. (Otkrivenje 5:9-10) – ... "I pevahu novu pesmu govoreći: dostojan si da uzmeš knjigu i da otvoriš njene pečate, zato što si bio zaklan i što si svojom krvlju iskupio Bogu ljude od svakog plemena i jezika i naroda i narodnosti, [10] i učinio ih Bogu našemu carstvom i sveštenicima i oni će carevati na zemlji. (Jovan 11:41) – "Oče! Hvala Ti što si me uslišio. A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovde stoji, da *veruju da si me Ti poslao*." (moje isticanje) [103]

Dragi čitaoče, još jednom pažljivo obrati pažnju na Jovana 3:36: "Ko veruje Sina, ima život večni; a ko ne veruje Sina, neće videti život, nego gnev Božji ostaje na njemu". Jednom sam čula bombastičnu propoved tv-evangeliste: "Ako ne prihvatite Isusa Hrista kao Boga, vi odbacujete jedinog Boga koji postoji!" Zaista! Po Jovanu 3:36, ako ja odbacim Sina – *Božjeg* sina – navući ću Božji bes. Po ovom stihu, Isus je Sin Božji, **ne** Bog. Ali smo ja i slični meni osuđivani zato što *verujemo tim rečima*. Da li se u ovom stihu kaže da moramo da verujemo da je Sin zapravo Bog? Apsolutno ne! Zar ovaj stih ne govori *jasno* da Bog ima Sina, i da mi *ne* treba da ga odbacimo? Koga? Sina Božjeg! Šta je misteriozno u vezi ovog stiha – u šta ja **ne** verujem? Šta mi je promaklo? Ali bez brige, sigurna sam da su trijadolozi pronašli način da izvrnu *eksplicitne* reči Božje. "Jelo je moje", rekao je Isus, "da izvršim volju Onog koji me je poslao, i da svršim Njegov posao" (Jovan 3:34). Što se tiče mlade dame u mojoj crkvi koja je izjavila da *ne može da podnese da Isusa ne smatra Bogom*, ne mogu da se ne zapitam kako ona *opravdava* te stihove. Da li ona i njena braća trijadolozi jednostavno *odbacuju* jasne reči Boga i

Isusa Hrista? Da li se pretvaraju da oni ne postoje, ili da nemaju kredibilitet? Očigledno! Ali naposletku, verujem da ona i slični njoj poveravaju svoje poverenje njihovom voljenom sveštenику, tradiciji i crkvenim doktrinama kojih su sveštenici "obavezni" da se pridržavaju. A ukoliko on ima doktorat iz teologije, utoliko bolje. Sigurno taj "pergament" potvrđuje da je njegovo znanje sigurno i neosporno. Ova jako obmanuta žena je klasičan primer hrišćanina kome je potpuno ispran mozak i *odustala je od svoje slobode i iskrene namere* da otkije istinu u Božjim rečima. Očigledno je odavno prestala da sama logički razmišlja.

Braćo, molim vas da prihvatite mudrost reči Anthony Buzzard-a:

Najvažnija činjenica, koja se često zanemaruje, je da Isus izjednačava pravu veru sa verovanjima u njegove izreke i reči. "Ko moju reč sluša i veruje Onome koji je mene poslao, ima život večni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život" (Jovan 5:24). Ovo insistiranje na porukama i učenju Isusa, koje je takođe veoma naglašeno u sinoptičkim jevanđeljima, nas upozorava da ne razdvajamo Isusa od njegovih reči, time sebi gradeći sliku drugačijeg Isusa. Jovan prenosi Isusove reči govoreći "Koji se odreče mene, i ne prima reči moje, ima sebi sudiju: reč koju ja govorih ona će mu suditi u poslednji dan" (Jovan 12:48). [104]

Odlomak iz: Isus nije bio trijadolog

Okrutna je nepravda, činjenica da danas crkve prete gubljenjem spasenja svakome ko dovodi u pitanje trijadološko božanstvo Isusa. Bog nas nije začikavao dvosmislenostima, nejasnoćama i argumenti ma koji zahtevaju cepidlačenje u vezi svog identiteta. Biblija treba da bude naša vodilja kao što je usklik protestantizma. Zašto ne rešimo dvosmislenost jednom za svagda tako što ćemo jednostavno reći da ju je Isus rešio umesto nas? Veoma je nepošteno nekome dati Bibliju, beleške Isusovih učenja, a zatim tvrditi da se trojni crkveni Bog lako identifikuje kao Bog Isusa i apostola. Pavle je rekao "Bog je jedan" (Galatima 3:20). Trojstvo dodaje još dva Boga.

Odlomak iz: Doktrina Trojstva

Hrišćanstvo, identifikujući istinu sa verom, mora učiti – i kada se pravilno razume, zaista uči – da je svako izvrtanje istine nemoralno. Hrišćanin koji ima veru ne mora se plašiti činjenica. Hrišćanski istoričar koji povlači granice svog istraživanja u bilo kom trenutku, priznaje granice svoje vere. [105]

Većinu hrišćana bi iznenadile implikacije opažanja rimokatoličkog naučnika W.E. Addis-a. Komentarišući religijska previranja izazvana pokušajem da se uvede ideja da je Bog više od jedne osobe, on kaže:

> Većina hrišćana, kada bi ih ostavili na miru, bili bi zadovoljni starim verovanjem u jednog Boga, Oca, i ne bi imali poverenja u "razdvajanje", kako je to nazvano, putem koga je jedno božanstvo Oca prošireno na božanstvo Oca i Sina... "Svi jednostavni ljudi", piše Tertulijan, "od kojih nisu svi neobrazovani.. se plaše `podele`.. Oni smatraju da proglašavamo dva ili tri boga".[106]

Učinjeni su ogromni napori da se životi poznatih verskih vođa prikažu što je svetije moguće u nadi da će to dati kredibilitet njihovim doktrinama i sistemu verovanja koji su ostavili u nasleđe potomcima. Neki hrišćanski pisci tvrde da je Trojstvo već bilo duboko ukorenjeno u hrišćanskim krugovima u vreme pisanja Novog Zaveta. Pisci Novog Zaveta, stoga, nisu imali potrebe da drugačije govore o Trojstvu, osim na indirektan način. Ono je, navodno, bilo toliko široko prihvaćeni deo crkvene tradicije da nisu smatrali za shodno da zabeleže ono što će biti najdramatičnija od promena koje su zadesile religijske zajednice u prvom veku. Drugi pisci, koji beleže isti teološki događaj, ne slažu se sa tim. Oni ukazuju na krvavu vekovnu borbu između hrišćana, u kojoj je hiljade ljudi izgubilo živote, koja je prethodila kanonizaciji Trojstva kao hrišćanske dogme,, više od tri stotine godina posle smrti osnivača hrišćanstva. [107]

Trijadolozi ne mogu da navedu ni jedan pasus iz Biblije u kome se doktrina Trojstva jasno izražava. Ukoliko reči osnivača hrišćanstva prihvatimo kao glavnu vrednost, verovanje u Trojstvo podriva ključnu tačku svake istinite religije – verovanje u Boga koji je jedno, nedeljivo biće. Pre svega moramo uzeti u obzir "prvu od svih zapovesti" da "čujemo" i verujemo u Boga Izraela koji je "jedini Gospod" (Marko 12:29). Pavle prati Isusa kad kaže da je Otac jedini Bog (1. Kor. 8:4,6). [108] (isticanje moje).

Da li smo se iscenjkali za još jednog Boga?

Drugi su govorili da, ako je Otac stvorio Sina, to znači da je postojalo vreme kada Sin nije postojao. Odluka u Nikeji 325. i kasnije na saboru u Halkedonu 451. godine u isto vreme proglašava Isusa i "pravim Bogom od pravoga Boga" i potpunim čovekom. Tehnički izraz za ovu kombinaciju prirode je "hipostaza", doktrina jedinstva božanske i ljudske prirode u Hristu po kojoj dve prirode sačinjavaju jednu osobu. Ideja da je Hrist u isto vreme potpuno Bog i potpuno čovek je, međutim, suviše autokontradiktorna.

Mučni detalji spora o Hristovom identitetu se mogu naći u svakom standardnom udžbeniku crkvene istorije. Bitka se vodila oko prirode Mesije. Kako se njegova ljudskost može slagati sa danas duboko ukorenjenim stavom da je on takođe bio bog? I kako se, budući da je Isus iz jevanđelja nesumnjivo bio posebna osoba u odnosu na Oca, može izbeći prelazak na politeizam? Ta debata, iako je dogmatski rešena na crkvenim saborima, nikada nije stvarno razrešena. I laici i sveštenstvo širom hrišćanskog sveta nastavljaju da imaju probleme sa očigledno kontradiktornim terminima u sabornim odlukama, da ne pominjem igru zbunjujućih reči koje su korišćene u diskusiji. Kako dve posebne osobe (što očigledno jesu u Novozavetnim spisima), Otac i Sin, oba potpuna božanstva, u stvarnosti sačinjavaju samo jedno božanstvo? Obično je bilo bezbednije prihvatiti da je to jednostavno tako. [109]

Dvesta pedeset godina kasnije britanski sveštenik, koji nije bio konformista, video je kako rulja u Birmingemu spaljuje njegovo životno naučno delo. On je bio žrtva vatre koja je potpaljena odlukom Nikejskog sabora da suzbije sve koji mu se protive. On je verovao da je Bog samo jedna osoba, a da je Isus smrtni čovek, što je suprotno odluci Konstantinovog sabora. Ovaj briljantni naučnik i sveštenik, nastavnik grčkog i hebrejskog jezika, je došao do zaključka da se mnogo toga što se predstavlja kao hrišćanstvo ne može potkrepiti pomoću Biblije. Bio je napadnut zbog svojih pogleda. Pobunjena rulja je uništila njegov dom, biblioteku, laboratoriju, papire i kapelu. Iako je čvrsto branio Bibliju od svih koji su je napadali i kritikovali, njegove kolege sveštenici su ga anatemisali zbog njegovog odstupanja od prihvaćenih verovanja.

Šta su ovi, i mnogi drugi, ljudi koji su platili životima, pronašli u Bibliji, pa su došli do drugačijih zaključaka o prirodi Boga. Zašto je to uverenje bilo toliko jako da su bili spremni da se odreknu svega? Zašto su se verske vođe

osetile toliko ugroženim da su morali da kažnjavaju svoje protivnike tako što su ih ubijali? Zašto, čak i sada, u mnogim krugovima, svako pitanje o Trojstvu pokreće toliku uzbunu? [110]

Na žalost, istorija se često piše iz ugla posmatrača, posebno istorijska pitanja koja se posmatraju iz uske sekularne ili religijske perspektive. Proučite život osnivača bilo koje religijske grupe, pročitajte njegovo viđenje u knjigama i časopisima koje pišu sekularni pisci. Zatim proučite isti život iz autobiografije ili reči vernih sledbenika. Malo je sličnosti, osim po par pitanja i manjih neizbrisivih statističkih podataka. Uzevši u obzir vremensku distancu, razvija se veliki jaz između istorijske istine i kanonizovane verzije istine. Potrebna je veština da se prikrije tamna strana života osnivača religijskih grupa kao što su, na primer, Crkva Isusa Hrista svetaca poslednjih dana (Mormoni - Joseph Smith) i prezbeterijanaca (John Calvin). [111]

Obratite pažnju na sledeći odlomak iz Jedan Bog i jedan Gospod

Iako je istina mnogo vrednija od tradicije, zagovaranje tradicije je snažno. Postojalo je mnogo "jeretičkih" stavova, zato što je doktrinu Trojstva teško objasniti ili artikulisati na takav način da se spreče takvi "nesporazumi". Ovo priznaju Thomas Morris i Adolph Harnack koji piše: Na žalost, ovu trijadološku teologiju, koju toliko važna za hrišćanstvo, je veoma teško detaljno formulisati bez upadanja u neku od zamki, kao što će otkriti čitaoci *Augustine's de Trinitrate.* [112]

Ovde moramo naglasiti da je uklanjanje iracionalnih osnova trijadološke ortodoksije ključ uspostavljanja vere bazirane na logici i istini, što je rezultovalo time da su Socinijanci zastupali svoje stavove racionalnim ubeđivanjem umesto zastrašivanjem i političkom dominacijom kroz svetovne vlasti, kao što je toliko često bio slučaj. Mi verujemo da je nerazumljiva doktrina Trojstva dovela današnju crkvu do toga da se nalazi na klimavim i iracionalnim temeljima. **Kao i u prošlosti, ovaj mit se održava, neubeđivanjem, već zastrašivanjem i silom.** [113]

Profesor Buzzard komentariše sudbinu Migela Serveta:

Migela Serveta su Džon Kalvin i drugi spalili na lomači 1553. godine. Nepojmljivo je da se hrišćani međusobno ubijaju u Isusovo ime. To je bio bezumni akt brutalnosti proizašao iz slepila onih koji podržavaju ubijanje zbog doktrine.

Serveto, koji je imao obrazovanje iz katoličke religije, prava i medicine se zgrozio nad pompom i obožavanjem koje je uživao Pontifeks u Rimu. Pošto je pao pod uticaj rane reformacije, Serveto je nastavio svoje energično proučavanje Biblije i postao prvi protestant koji je napao doktrinu Trojstva. Njegovi spisi nesumnjivo pokazuju da je bio veoma obrazovan i da je odlično poznavao hebrejski i grčki jezik. **On je izjavio, na emotivan, čak i grub način, da je katolička dogma o tri božanske osobe u Bogu plod mašte, čudovište napravljeno od nespojivih delova, metafizičkih delova i filozofskih abstrakcija. Optužbe su privukle pažnju Kalvina koji je izjavio da je Serveto zaslužio da mu se utroba iščupa i raskomada.** (isticanje moje).

Serveto je osetio punu silinu brutalnog Kalvina. Pošto je iskusio okrutno mučenje i ponižavanje, spaljen je na lomači sa svojom poslednjom knjigom vezanom lancem za bedro. Pošto je molio dželata da ga ne muči dugo, na vatru je bačena gomila sirovih hrastovih grana. Dugo se mučio, vičući prodornim glasom, "Isuse, Sine večnog Boga, smiluj mi se!" Najzad su se neki od posmatrača smilovali i bacili na njega baklje da mu skrate muke.

Tako se završio život briljantnog čoveka koga je proučavanje Biblije dovelo u sukob sa moćnim protestantskim reformatorom iz 16. veka. Vreme nije uspelo da izbriše ovu mrlju sa hrišćanstva.[114] Draga braćo, ukoliko želite da pročitate više o ovom stravičnom incidentu, preporučujem knjigu *Out of the Flames* od autora Lawrence i Nancy Goldstone.

U čemu je razlika između Nabukodonosora koji je tri mlada Jevrejina bacio u furunu zato što nisu obožavali njegovog Boga i Kalvina koji je naredio da se 1553. godine spali ovaj unitarni hrišćanin zato što nije prihvatio Kalvinovog "ortodoksnog" Boga? "Pokloni se ili gori" je izgleda zajedničko za oba događaja.[115]

1550. godine Joan Boucher, vojvotkinja od Kenta, i jedna od dvorskih dama, je optužena za jeres – neki stav suprotan inkarnaciji. Ona je bila posvećeni proučavalac Biblije, i jedna od onih koji su prohvatili Tyndale-ov zabranjeni prevod Novog Zaveta na engleski jezik, čineći sve da ga popularizuje, čak je nosila i primerke na dvor ispod širokih suknji, kao krijumčar. Bila je toliko poznata na dvoru da je mladi kralj Edvard VI u prvi mah odbio da potpiše nalog za njeno smaknuće, ali je to ipak uradio na insistiranje nadbiskupa Cranmer-a. Budući da je bila hrabra žena, govoreći na sudu, podsetila je svoje sudije da su već jednom morali da pređu iz katolika u protestante, i da će na kraju doći do onoga za šta je optužuju kada pročitaju Sveto Pismo i razumeju ga. A u Smitfildu, kada je

sveštenik koji je stajao pored lomače pokušao da je preobrati, rekla mu je da je ostavi na miru i ode kući da čita Bibliju. Tako se završio njen život. [116]

Jedan od heroja reformacije, zaista veliki mučenik u hrišćanskoj istoriji i čovek koji je naglašavao jedinstvo Boga, je bio Francis David iz Transilvanije. Iako mu je kralj Stephen Bathory zabranio da propoveda u njegovoj zemlji, Francis David je prekršio kraljevsko naređenje i završio svoju poslednju propoved rekavši u suštini: "Šta god ljudi govorili, jednog dana će postati jasno da je Bog jedan". Suđeno mu je za jeres i osuđen je na doživotnu robiju. Umro je pet meseci kasnije u tamnici obližnjeg zamka. Jedan od kalvinističkih sveštenika je tokom dugog govora na Davidovom suđenju zahtevao od kralja smrtnu kaznu preteći mu Božjim besom ako ne pristane.

Zarad Isusovog jevanđelja moramo ukloniti ovu nebiblijsku doktrinu. Svet je duboko podeljen oko toga ko je Bog zaista. Teškoće sa kojima se ljudska rasa suočava su primarno religijske prirode. Milioni jevreja i preko milijardu muslimana je odbijeno ovim čudnim učenjem da je Bog tri u jednom. Ono stvara veliku prepreku i kamen spoticanja ovim dragocenim ljudima pri sticanju pravog saznanja o istinitom Bogu iz Biblije. – Greg Deuble

Isusovo iskušenje

Đavo je tačno znao ko je Isus. I, nemojte se varati, njegov primarni cilj je bio da svrgne "drugog Adama". Zaista, Isusov neuspeh bi doneo đavolu drugi "trofej": celo čovečanstvo zauvek pod đavolom. Ja verujem da iskušenje predstavlja snažan dokaz svakom hrišćaninu koji racionalno razmišlja, đavo iskušava Boga! Šta ćemo sa pasusom iz Biblije koji kaže da se Bog ne može kušati (Jakovljeva 1:13)? Naravno, Trijadolozi će reći da je, pošto je on Bogočovek, njegova potpuna ljudskost – smrtno biće – bilo kušano. Ali ako je, po dvojnoj prirodi, Isus 100 procenata čovek i 100 procenata božanstvo, ljudsko biće (*takođe* 100 procenata božanstvo) moglo biti kušano? Činjenica da je Isus, uz pomoć Svetog Duha, prevažišao iskušenje je krunski dokaz da *i mi takođe* uz pomoć Svetog Duha, možemo pobediti iskušenje. Da je Isus bio Bog i samo se pretvarao da je nadmudrio đavola, šta je onda poenta? Vrlo važno! Kakve koristi mi imamo od znanja da se isus, budući da je Bog, *pretvarao* da je kušan? Da li to treba da nas impresionira? Mi nismo bogovi! Mi smo grešni *ljudi* podložni svim iskušenjima

poznatim ljudskoj prirodi, a to, moja draga braćo, podrazumeva dosta toga. Ovde trijadolozi, opet, rade ono što najbolje umeju, izvrću reči i pomoću dvosmislenosti pokušavaju da prodaju nebiblijsku teoriju kao biblijsku činjenicu. Nesreća se ne sastoji toliko u njihovom nerazumljivom žargonu, već u tužnoj istini da je toliko dobrih i vernih hrišćana namamljeno da im veruje!

Prvi Adam i poslednji Adam

Generalno govoreći, "grešiti" biblijski znači oglušiti se o Božju volju. Da je Isus bio "Bog", on ne bi mogao da ne posluša "Boga" zato što je njegova volja, po definiciji, Božja volja. Trijsdolozi će tvrditi da je iskušana njegova ljudskost, a ne njegovo "božanstvo". Ova doktrina "dvojne prirode" ima za cilj da ga zaštiti od svake tvrdnje da je zgrešio na bilo koji način. Ali to teološko sredstvo stvara ozbiljan problem: razbija logičku paralelu između prvog Adama i poslednjeg Adama. Adam nije imao "dvojnu prirodu" ili "božansku prirodu" koja je umanjivala mogućnost da on bude iskušan. Da je Hrist imao dvojnu prirodu, a Adam nije, tada Hrist ne bi mogao biti "poslednji Adam". Adam je imao potpunu ljudsku prirodu, Božju zapovest i slobodan izbor da li će je poslušati ili ne. Činjenica da je Bog Adama napravio direktno iz zemlje i govorio neposredno sa njim ga nije sprečilo da zgreši. Slično, činjenica da je Bog stvorio život u Marijinoj utrobi i ON imao ličan odnos sa svojim Sinom, Isusom, takođe Isusa nije sprečavalo da teoretski greši. On je, takođe, imao, potpuno ljudsku prirodu, Božju zapovest i slobodan izbor da li će je poslušati ili neće. Za razliku od Adama, Isus je odabrao da posluša. [117]

Hrist, premudrost od Boga

Šta Sveto Pismo govori o Svetom Duhu i premudrosti od Boga? Mudrost dolazi putem Svetog Duha: " Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, *koju odredi Bog pre sveta za slavu našu* ... A nama je Bog otkrio Duhom svojim; jer Duh sve ispituje, i dubine Božije. Jer ko od ljudi zna šta je u čoveku osim *duha čovečijeg koji živi u njemu*? Tako i u Bogu šta je niko ne zna osim Duha Božijeg. Jer ko pozna um Gospodnji da Ga pouči? **A mi um Hristov imamo**" (1. Korinćanima 2:7,10,11,16). Isus "posta ***premudrost od Boga*** i pravda i osvećenje i izbavljenje" (1. Korinćanima 1:30). "A kad se navrši vreme, *posla Bog Sina svog Jedinorodnog, koji je rođen od žene* i pokoren zakonu, da iskupi one koji

su pod zakonom, da primimo posinaštvo. I budući da ste sinovi, posla Bog Duha *Sina svog* u srca vaša, koji viče: Ava Oče! Tako već nisi rob, nego sin; a ako si sin, i **naslednik** si Božji kroz Isusa Hrista" (Galatima 4:4-7). "I uklonivši njega podiže im Davida za cara, kome i reče svedočeći: Nađoh Davida sina Jesejevog, čoveka po srcu mom, koji će ispuniti sve volje moje. Od njegovog semena ***podiže Bog po obećanju Izrailju spasa Isusa***" (Dela 13:22-23). "Kad se navrše dani tvoji, i počineš kod otaca svojih, *podignuću seme tvoje nakon tebe, koje će izaći iz utrobe tvoje*, i utvrdiću carstvo njegovo" (2. Samuilova 7:12). "Nego će tvrd biti dom tvoj i carstvo tvoje doveka pred tobom, i presto će tvoj stajati doveka" (2. Samuilova 7:17). (isticanje moje)

NIV str. 435: "Kroz Isusa Hrista se ovo obećanje konačno ispunjava (videti Marka 1:1; Jevrejima 1:5 i beleške)."
Marko 1:1: "Početak jevanđelja Isusa Hrista Sina Božjeg."
Jevrejima 1:5: "Jer kome od anđela reče kad: Sin moj ti si, ja te danas rodih? I opet: Ja ću Mu biti Otac, i On će mi biti Sin."

Izazov za poštenje

Sledeći odlomak potiče iz nove knjige Anthony Buzzard-a *Isus nije bio trijadolog:* Tom Harpur, autor knjige *U Hristovo ime* se priseća razgovora sa iskusnim članom crkve koji je primetio da nije razumeo skoro ništa od učenja koja se pominju u crkvi. Harper zatim primećuje: zapravo, veoma malo propovednika pruža razumljivo tumačenje bilo doktrine Trojstva, bilo doktrine Inkarnacije, odnosno tvrdnje da je Isus potpuno čovek, a ipak potpuno Bog. Oni ponavljaju formule koje su načinjene u četvrtom i petom veku, uz mnogo svađe i ogorčenosti... Te formule.. podižu nepremostivu barijeru za svakoga ko bi inače postao Isusov sledbenik u naše vreme... Doktrina Trojstva se jednostavno ne može pronaći nigde u Bibliji... kao pobožan Jevrejin (Pavle) bi bio šokiran i uvređen tom idejom. Harpurovo istraživanje ga navodi da poveruje "da veoma malo sveštenika prenosi ono što su naučili u teološkim školama o savremenim tumačenjima Biblije... Svakako je došlo vreme za više iskrenosti na propovedaonici."

Anthony Buzzard govori da se Isus iz popularne vere i tradicije ne poklapa sa biblijskim Isusom koji je obožavao jednog Boga Izraela. treba da izbegavamo "bajku" o pseudo-spasitelju koji je uzurpirao mesto Božjeg Mesije. Kruna našeg udruženog napora da vratimo istorijskog Isusa će biti povraćaj Isusove i biblijske teologije, da je Bog jedna osoba, Otac.

Sama činjenica da neko ide u crkvu i ponaša se na pobožan način ne mora obavezno značiti da je ta osoba hrišćanin ili hristolika osoba. Fariseji mnogima mogu izgledati pobožno, ali kada svetlost Isusa Hrista obasja skrivena mesta u njihovim srcima, zlo u njima se jasno vidi. **Mi tvrdimo da kada hrišćani proganjaju, muče i ubijaju one čiji je jedini "zločin" to što imaju drugačije verovanje o Gospodu Isusu Hristu, njihova dela otkrivaju zlo i mržnju u njima koji su skrveni ispod lažne pobožnosti.**[118] – *Jedan Bog i jedan Gospod*

Sledeće poglavlje sadrži odlomke iz divne rasprave, koju je napisao Dan Mages, pod naslovom "Intelektualna iskrenost i autentičnost među Božjim ljudima", za koju mislim da je briljantno delo. Dan je jasno i pronicljivo dotakao oblasti kojima *svaki* hrišćanin ***treba*** da posveti iskreno i nepristrasno samoispitivanje.

11. Intelektualna iskrenost i istrajnost među ljudima

„Civilizovan čovek se može poznati po volji da preispita svoja najdragocenija verovanja.“ - Justice Oliver Wendell Holmes

Uvod

U svetu vlada epidemija. Ljudi nisu spremni da prihvate mogućnost da greše. Čvrsto se drže svojih verovanja , nevoljni a samim tim i nespremni da uvide moguće greške u svojim ideologijama. Sve dok pojedinci ne budu spremni da svoja verovanja stave na panj pred kritičko i rigorozno ispitivanje, ta verovanja ne mogu biti prepolovljena i ubačena u vatru prevare, a istini se ne može dati prilika da dokaže i pokaže svoju mogućnost da pregura najžešće napade. Kao Božiji ljudi, mi treba da budemo oni koji visoko postavljaju kriterijume za ovakvu vrstu radikalnog intelektualnog integriteta Kao pravi tragači za istinom, mi ne moramo da se plašimo da testiramo svoja verovanja i da im dozvolimo da budu osporena. Ako naša verovaja imaju jaku potporu, ona će biti ojačana.

Nasuprot tome, ako se pokaže da su naša verovanja slaba i ispunjena greškama a ako nam je cilj da dođemo do istine, bićemo zahvalni kada uvidimo greške u našem razmišljanju, i samim tim slobodni da iznova tražimo ono što je istinito, ispravno i od Boga. Kada ostatak sveta vidi ljude koji teže da budu odgovorni mislioci, otvoreni za kritike, razumni, savesni i brutalno iskreni, i oni će biti u većoj meri voljni da pozajme svoje uši kako bi takođe uvideli carstvo koje tvrdimo da postoji i Mesiju kog pratimo.[119]

Očajno stanje stvari

Ljudi su vekovima premlaćivani od strane religijskih zilota, koji su krajnje nerazumni. Presretanje prolaznika, započinjanje razgovora na silu, maltretiranje ljudi biblijskim pasusima je jedan od tradicionalnih hrišćanskih načina postupanja, ili se to samo čini. Mnogi ljudi koji ne idu u crkvu su suočeni sa ovom vrstom jevanđelista koji imaju sve životne odgovore već upakovane u mala banalna pakovanja. Ovi ljudi često previše uprošćavaju i često greše jer pretpostavljaju a pri tom nisu obazrivi.

Omamljujuća apatija

Apatija je karakteristična za one koji ne žele da napregnu svoje vijuge i koji učenjacima prepuštaju da umesto njih odaberu način razmišljanja i tačke gledišta. Apatične osobe su podložne da nehotično veruju u onu ideologiju i način posmatranja sveta u okviru kojih su odgajani, bilo da su ova verovanja zasnovana na realnosti ili ne. Pošto ovakve pojedince nije ni za šta briga, oni će uvek ostati isti, bilo da je to dobro ili loše. Iako ovo može da izgleda bezazleno, moramo da shvatimo da uvek postoji veza između osobe koja nije zainteresovana za duboko, fokusirano preispitivanje, i onih osoba koje uglavnom nisu zainteresovane za politiku. Neobrazovani, pogrešno informisani umovi neizbežno vode do zaglupljivanja i raspada čitavog društva i ostavljaju nas podložnim svakome i svima koji žele da iskoriste naše neznanje. Potrebni su upornost i vreme za razmišljanje i traganje za odgovorima, ali s druge strane, prema Isusovim rečima, samo oni koji ih traže mogu i da ih dobiju.

Pretenciozni sveštenici

Primarni razlog zašto mnogi vernici imaju ovakvo viđenje jeste to da se njihovi sveštenici svake Subote ujutru probude ubeđeni, ili u iluziji verujući da poruka koju će preneti članovima svojih crkava potiče *direktno* od Boga i Božijeg duha.

Iako neki ne bi tvrdili da imaju ovaj neposredni kontakt sa Bogom, oni bi svoje iskustvo opisali rečima koje bi druge naveli da poveruju da je upravo to slučaj. Kada rečiti i strastveni ljudi stanu daleko iznad pijuna u klupama, njihov visok položaj u propovedaonici deluje kao da zahteva privrženost i prihvatanje svega što se sa visine propoveda. Sociološka priroda govora iz propovedaonice suštinski mentalno iscrpljuje slušaoca. Samim tim što sedi ispod propovednika, on je intelektualno podređen od strane istog. Iako ovo uvek nije namerno, mnoge crkvene vođe imaju misteriozno zračenje da su oni Božiji izaslanici i da je ono što oni propovedaju zaista reč Božija. Propagira se ideja da svako ko se ne slaže sa autoritativnim podučavanjem koje se obavlja nedeljom ujutru, takođe ne slaže sa crkvom a na kraju i sa Bogom. Ovaj prekomerno pojednostavljen a često i drzak način razmišljanja se zatim prenosi na kongregaciju i internalizuje se. Ljudi sa ovakvim stavom zatim počinju da dominiraju u razgovorima sa drugima. Često je za ovaj fenomen vezan i rigorozni dogmatizam koji se ispoljava u nevoljnosti da se iskreno sasluša sagovornik i razmotri njegova tačka gledišta. I zašto bi kad poseduju Božiju apsolutnu istinu! Kada je čovek u potpunosti ubeđen da poseduje „istinu o toj temi“, nepotrebno je ozbiljno o tome razmišljati, bilo bi to gubljenje vremena. Debate, dijalozi i diskusije su odbačene i zamenjene nepobitnom i nekvalifikovanom dogmom.

Veliko pitanje

Ovo nas dovodi do pitanja koje mora da bude postavljeno, „Ko je božanski tumač Biblije?“ Trebalo bi svakome da bude očigledno, da svako od oko 34’000 različitih samo-izjašnjenih hrišćaniskih denominacija ima različitu koncepciju, ideju i shvatanje Biblije. Da li je Bog odabrao jednu denominaciju kojoj je poverio Otkrivenje koje je „protumačeno kako treba“? Da li baptisti imaju monopol kada je u pitanju Božija istina. Da li sabori Božijih crkava primaju posebno Otkrivenje od Boga koje savršeno tumači svaki pasus Biblije? Da li nedenominacionalizam ima kontrolu nad Božijom konačnom reči koja je upućena svetu? Kada o ovome dobro razmisle oni koji su ozbiljni kada je u pitanju poznavanje „istine“ po bilo kom pitanju, to za njih može da bude prilično teško ako traže brze i lake odgovore. Naše društo je naviklo na brzu hranu, jela iz mikrotalasne, kratke vesti i popravke obavljene za 15 minuta. Vreme, trud, mentalna čvrstina i saradnja su potrebni kako bi se ovo rešilo.

Da li ja mislim da neke denominacije imaju bolje shvatanje i interpretaciju čovekove prirode i kazni koja čeka zle? Da. Da li verujem da su Isusove reči o

Carstvu Božijem najbolje shvaćene u kontekstu Avramovog obećanja, koje uključuje stvarnu zemlju, bukvalna ljudska bića i stvarnog vladara? Naravno! Čak iako koristim hiperbole kako bih vam sve ovo prenela, to ni na koji način ne znači da ja imam savršeno razumevanje stvari, i ja mogu da poboljšam svoja gledišta i da napredujem ili da ne budem uopšte u pravu.

Tradicija, ponos i psihološke zamke

Što se tiče američke politike, većina ljudi se rodi u republikanskim porodicama i žele da umru držeći se iste te partije. Isto tako, ljudi koji se rode u demokratskim porodicama, obično odu u grob boreći se za demokratske ideje sa kojima su odrastali. Lako je dopustiti da ponos dobijen odbranom određene tradicije postane deo čovečijeg identiteta. Kada se identitet neke osobe prikaže tako da on predstavlja određenu tačku gledišta, postaje teže ako ne i nemoguće za osobu da promeni ili napusti svoj stav. Kada se dozvoli da se nečija politička teorija i pretpostavka otvori kritikama, to može da dovede predloženog do novih ili alternativnih predloga. Različita verovanja vode do novih oznaka koje mogu da poremete prethodno konstruisane i uporno održavane slike. Gubljenje identiteta može da dovede do psiholoskih problema koji se jedino mogu rešiti onda kada čovek dobije identitet tragača za istinom a ne zastupnika određenog gledišta.

Ovi problemi su veoma složeni kada su religijski redovi u pitanju. Ljude obično uvode u religiju u najranijem uzrastu, ponovo to potvrđuju dok su tinejdžeri a čvrsto se uvode u veru/denominaciju u svom odraslom dobu brakom ili odgajanjem dece. Kada osoba promeni svoje religijske ideje, njih napuštaju i prijatelji i porodica. Ako promene teološke stavove, njih počinju da posmatraju hladnim, ravnodušnim i sumnjičavim očima. Ponekad nisu više dobrodošli u tu istu crkvu niti mogu da budu deo „in“ grupe kada su u pitanju društveni događaji i okupljanja. Čak ih se i u potpunosti odriču! Iz ovih i drugih razloga, religijske ideje se često drže van domašaja racionalne radoznalosti. Lako je videti da je najveći prioritet održavati i očuvati kontinuitet porodične tradicije ili političkog/religijskog nasleđa, pa iskreno preispitivanje i pristupanje drugim gledištima sa integritetom zauzima poslednje mesto.

Odbijanje razuma

Osim toga, mnogo ljudi je prihvatilo dihotomiju između vere i razuma. Mnogi su uvereni da samo šteta može proizići iz primene logike i razuma na veri. Kako to religijske mase tvrde, vera im dozvoljava da se drže kontradiktornih ideja.

Kada im se postavi pitanje vezano za ove kontradikcije, često se pozivaju na božansku misteriju, ili kažu da su neke stvari jednostavno „van dometa razuma“.

Ovo je velika šteta jer je razum jedini alat koji nam je Bog dao kako bismo izvukli smisao iz podataka koje imamo na raspolaganju, bilo da oni potiču iz prirodnog sveta ili iz drevnih tekstova (u našem slučaju Svetog pisma). Ako nismo u mogućnosti da odbijemo predlog na osnovu toga što je kontradiktoran, nemamo osnovu da prihvatimo ili odbijemo bilo kakvu informaciju kao tačnu ili netačnu. Ako odbijemo razum, neće nam ostati ni jedno drugo sredstvo kojim bismo mogli da razlikujemo dobro od lošeg, tačno od pogrešnog, Boga od Satane. Oni koji su hvaljeni kako imaju veliku veru u Bibliju zasnivaju svoju veru (veruju Božijim obećanjima) na svom razumu. Njihovo uzimanje u obzir Božije pouzdanosti i vernosti navodi ih da veruju obećanjima za budućnost. Ovo ne uključuje prihvatanje kontradikcija ili slepo poverenje. Zapravo, izgleda da Bog ne gleda blagonaklono na one koji nemaju jake razloge da veruju pojedincima kojima veruju.

Na osnovu naloga da treba voleti Boga čitavim svojim srcem, ubeđena sam da Bog očekuje od nas da iskoristimo svoje umove i da iskreno razmislimo o informacijama koje su nam predstavljane čitav život. Religijske ideje i tačke gledišta nisu izuzete. Isusova vera vuče korene iz *zabeležene istorije* drevnog Izraela, koja je pokazala Božiju vernost svom zavetu. U Novom zavetu, jedina razlika između onih koji su prihvatili Isusa kao dugo očekivanog Mesiju i onih koji nisu jeste da su ovi prvi uložili vreme i trud kako bi *razumno razmotrili* prosta, nezvanična Isusova učenja sa namerom da uz pronicljivost dođu do istine i učine ono što je neophodno kako bi se kročilo u Božije carstvo. Ovi drugi nisu postupili na isti časan način, jer je predloženo mesijanstvo Isusovo predstavljalo pretnju za njihovu regionalno-političku moć i prestiž u zajednici. Ovi slušaoci nisu bili zainteresovani za istinu, već za zadržavanje i obezbeđivanje svog statusa.

Prestanite da budete oholi

Jedan od mojih mentora mi je jednom rekao da jevanđelje treba da delimo zauzimajući stav da nismo ništa drugo do prosjaci koji drugim prosjacima govore gde da pronađu hleb. Jednom smo ostali praznih ruku sa moralnim potrebama i sada verujemo da smo pronašli nešto neprocenljivo, obećana besmrtnost je samo deo toga. Mi smo puki primaoci i korisnici dara kog sada posedujemo. Trebalo bi da budemo zahvalni i da razmotrimo privilegiju da sa svetom podelimo bisere istine do koje smo došli tokom svoje

potrage za blagom. Snishodljivost mora da nestane jer je ona nepogodna, nepodesna i ubija konstruktivnu konverzaciju. Ko želi da diskutuje i sluša ljude koji misle i rade kao da su oni najpametniji na svetu? Priznanje da smo beskonačno mali u poređenju sa nemerljivim univerzumom i da možemo da budemo zbrisani sa mape jednom od brojnih prirodnih nepogoda, svaka oholost koja ometa produktivan dijalog i Bogu je besmislena.

Čitajte dosta, sa svrhom i često

Zdrav život za one koji teže da budu intelektualno iskreni jeste da obimno čitaju, sa svrhom i često. Ljudi obično čitaju knjige koje grade i ojačavaju stavove koje oni već poseduju, retko kad ljudi zapravo čitaju i razmatraju najbolje napisane knjige o onome sa čime se ne slažu. Razmatranje suprostavljajućih tačaka gledišta će ili umanjiti snagu kojom se osoba trenutno drži za svoja viđenja ili će ojačati njegove sadašnje ideje jer će on iz prve ruke videti da je najjači argument koji ideološki suparnik poseduje i dalje slab. Razmatranje alternativnih teorija i predloga po pitanju trenutnih ubeđenja predstavlja reper koji ukazuje na istinsku želju za učenjem. Još jedan od razloga za obimno čitanje jeste taj da nas istorija uči da istina nije uvek očigledna i vidljiva, već je ponekad i skrivena. Mnogo puta, revolucija je bila bazirana na idejama koje su bile prekorevane, potiskivane i čuvane van domaha javnosti. Pamfleti su često bili zabranjeni i spaljeni, tako da su te očajnički potrebne ideje i predlozi za slobodu bili nedostupni a na kraju i zaboravljeni. Često, vredne knjige koje sadrže mišljenja manjina ne cirkulišu glavnim tokovima, već su ostavljene bez sredstava a samim tim im nedostaje i velika čitalačka publika.

Mišljenje na granici

Moramo da se pozabavimo teškim pitanjima. Koja bi bila osnova našeg udruženja koja bi nas posledično ujedinila? Kako znamo da li drevni tekst sadrži istinu od Boga, o Bogu ili je to samo mišljenje još jedne osobe? Koji kriterijum treba da koristimo kako bismo napravili razliku između *našeg tumačenja* Biblije od *stvarnog „autoritativnog" značenja* iste? Da li je istina da su ova pitanja nevažna i suvišna jer su naši životi produktivniji bez ovih kamenja za spoticanje? Da li treba da se složimo da je bolje ako ova pitanja ostavimo bez odgovora, bar za sada? Da li je održivo to da se Bog više brine za našu ljubav i poštovanje prema drugima nego što brine o našem razmišljanju o ovim teoretskim pitanjima? Možda takva pitanja kriju pravi napredak. Ali zar to nisu pitanja koja zahtevaju najiskrenije mišljenje i preispitivanje?

Neka revolucija počne!

Kada ljudima govorimo o Bogu i Isusu tu treba da postoji transparentna verodostojnost. Ne treba da budemo shvaćeni kao ljudi kojima su glave zabodene u pesak. Ne treba da zapušimo uši svaki put kad nam se pomenu suprostavljajuća mišljenja ili kada se naši sopstveni stavovi stave pred izazov. Ne sme da nas bude sramota da priznamo da nemamo sve odgovore, jer dobre izazove nije uvek lako naći. Treba da budemo viđeni kao ljudi koji žive sa integritetom, koji dozvoljavaju svojoj svesti da bude ubeđena u ono što je najuverljivije, čak iako to podrazumeva gubitak novca, posla, prijatelja i porodice. Naša želja da odamo počast Bogu, čak iako nismo sasvim sigurni kako da to učinimo, treba da bude vidljiva i prozračna. Mi treba da budemo poznati kao ljudi koji su voljni da pretrpe posledice zarad otkrivanja istine. Treba da se razlikujemo od drugih jer pokušavamo da budemo iskreni sa dokazima, čak iako to stavlja pod znak pitanja naša trenutna verovanja. Trebalo bi da budemo voljni da iznesemo istine na svetlost intelektualne znatiželje jer smo ubeđeni da će one izdržati kako temeljnu tako i površnu procenu. Na kraju, ova vrsta revolucionarnog intelektualnog integriteta privući će svetsku pažnju. Ljudi će biti uvučeni u dijaloge o carstvu koje sa nestrpljenjem očekujemo i o čoveku iz Nazareta koga pratimo kao dugo očekivanog Mesiju.

Ψ

Sledi Danovo svedočenje pri čemu je svojim rečima objasnio pogrešno i neprihvatljivo ophođenje prema njemu od strane njegovih prijatelja i profesora na Hrišćanskom univerzitetu zbog toga što veruje da je Bog jedan. Upravo ova vrsta surovosti, uskoumnosti i zastrašivanja kojoj smo izloženi od strane pobožnih intrigantnih pseudo-hrišćana koji navodno treba da budu naša braća po Hristu. Ko je odredio da ovi ljudi budu dobročinitelji i nosioci „Istine“? Takvo nedarežljivo i nehrišćansko ophođenje predstavlja još jedan klasični primer samopravičnosti i lažne pobožnosti naše trijadološki braće. Sledi lična Danova izjava u vezi sa tim kako su se prema njemu ophodili bliski prijatelji i profesor na univerzitetu.

„Može se reći da imam dosta priča da ispričam. Jedan od mojih najbližih prijatelja me je isterao iz svoje kuće hladnim i ravnodušnim pogledom dok je govorio: „Ovde više nisi dobrodošao.“ Uzviknuo sam: „Al zar ne možemo zajedno da pogledamo šta u Bibliji piše.“ Odgovorio je: „Znaš ti šta u Bibliji stoji.“ Naravno da je on podrazumevao da ja znam da Biblija propoveda da je Isus Bog Svemoćni i smatrao je da ja to odbijam i pljujem Bogu u lice.

Do dana današnjeg, 6 godina kasnije, isti ti prijatelji mi se ne javljaju na ulici niti razgovaraju sa mnom. Nisam bio pozvan ni na njihova venčanja. Jedan od profesora na mom Hrišćanskom koledžu rekao je da sam gori od dilera droge jer ono što diler prodaje deci može fizički da ih ubije ali ono što im ja govorim može da ih zauvek odvede u pakao. Drugi profesor me je obavestio da ako ikada dođem na piknik koji se organizuje radi okupljanja nekadašnjih članova, reći će obezbeđenju da me izbaci.“

26. maja 2006. godine u Kaliforniji, Dan Mages je vodio debatu o Hristu na temu Trojstva. Njegov suparnik bez sumnje predstavlja one koji su toliko zauzeti *igrajući se Boga*, tako da ne uspevaju da objasne *eksprlicitne* reči Božije. Prilikom iznošenja zaključka, suparnik je rekao Danu:

„Verujem da ti imaš lažnog Hrista, Dane, Hrista koji će te odvesti do večnog pakla! Dane, savetujem ti da se okreneš Hristu Biblije! Šta tvoja Biblija kaže o Isusu Hristu? Tvoj Hrist je lažan! Ne mogu ja da te osudim, Dane, ali verujem da Biblija može.“

Na osnovu ovog suparnikovog komentara, da li iko može da zaključi da on *nije* osuđivao Dana? *„Hrist koji će te odvesti do večnog pakla!“* Čoveče! On baš zvuči kao pravi silni propovednik koji govori o paklenoj vatri i sumporu! Šta ako on dođe do sudnjega mesta a tamo sedi Isus sa *desne strane* Boga Oca? Ups.

Dragi čitaoče, ne izgleda kao da on strahuje od Božije reči. Velika greška! Upravo sam ovim samo-zavaravanim i samo-nazvanim najsvetijim *u velikoj meri* posvetila ovu knjigu. Bog je rekao da toliko voli svet da je podario svog jednog i jedinog sina, i svako ko veruje u njega neće nestati već će živeti večnim životom a svako ko u njega ne veruje, biće osuđen jer ne veruje u ime *Božijeg jednog i jedinog Sina.* Bog Otac takođe kaže, i to jasno, da je Isus njegov voljeni Sin kog je on odobrio, kako na krštenju tako i na Planini Preobraženja, čemu su svedočili Jakov, Petar i Jovan. (Jovan 3:34,35): Jer koga Bog posla, onaj reči Božije govori: jer Bog Duha ne daje na meru. Jer Otac ljubi Sina, i sve dade u ruke Njegove. Dragi čitaoče, da li je ovo isti taj Hrist koji će Dana Magesa, mene i sve nama slične (koji verujemo u njega) odvesti *u večni pakao?* Mislite?

Ponekad ne mogu da se ne zapitam o sudbini onih koji smatraju da imaju *božansko odobrenje* da na takav nebiblijski način sude o svojoj braći. Da li su se ovi trijadološki hrišćani možda predozirali samo-pravičnošću? Možda im je potrebna pozamašna doza poniznosti.

Danu takođe nije bilo dozvoljeno da se pričesti u svojoj crkvi jer veruje da je Bog jedan a ne tri. Pitala sam Dana po kojoj teološkoj osnovi je sveštenik njemu to zabranio. (Ovo je slučaj gde se *crkvena doktrina* uzdiže iznad Svetog pisma). Dan mi je poslao e-mail sa sa sledećim objašnjenjem:

,,Osnova za nemogućnost pričešća jeste ta da je doktrinalna izjava crkve ta da je Bog tri osobe a ne jedna, kao što ja tvrdim. Sveštenik me je uveo u kancelariju, dao mi izjavu u kojoj stoji ono u šta crkva veruje . Pošto ja ne verujem u isto, mogu da dolazim u crkvu ali ne mogu da se pričestim.“

Molim te, dragi čitaoče, obrati pažnju na to da sveštenik nije rekao: „Ovo je ono što stoji u Bibliji.“ To što je on odbio Danu da se pričesti, zasnovano je na crkvenoj doktrini a ne na Svetom pismu. Zar Isus i Pavle nisu predvideli da će ljudi biti predvođeni sopstvenim doktrinama, zapovestima i mitovima? Smatram da je ovakav tip nehrišćanskog ophođenja isto toliko tiranijski nastrojen. Takav sveštenikov postupak po mnogim standardima je neoprostiv**.** Mislim da predstavlja trovanje duha, teološku aroganciju i nedarežljivo i osuđujuće srce. A šta je sa Danovim pogrešno upućenim i samopravičnim prijateljima; njegovim podcenjivačkim suparnikom u debati, njegovim optužujućim profesorom na koledžu? Koja je Isusova zapovest? „Voli bližnjeg svog kao što voliš sebe.“ Zaista, Isus nije samo propovedao, on je davao primere onoga što treba da bude naučeno. **Da vas posavetujem:** ***Niko da vas ne vara po svojoj volji izabranom poniznošću i službom anđela, istražujući i šta ne vide, i uzalud nadimajući se umom tela svog.*** **(**Kološanima 2:18, moj naglasak). Samo bog ovoga sveta bi uživao u arogantnim i zlim delima ovih *osuđujućih* hrišćana. Možda ovu reč koristim u preširokom značenju!

Sebe su zavarali i misle da prate učenja Spasitelja, kada zapravo, po mom mišljenju, slepo igraju uz pogrešnu melodiju prepredenog i lažnog princa ovoga sveta. Smatram da je neverovatno to što ovi Hristovi sledbenici, koji su očigledno sami sebi dali za pravo, mogu da se toliko *nepravično* ophode prema svom bratu, a to rade samo zato što on veruje da je Bog jedno Biće. Kako izlaze na kraj sa svim stihovima u Bibliji u kojima *jasno* stoji da je Isus Sin Božiji a da je Bog jedan? Zar Bog nije rekao da je Isus Njegov voljeni sin? Zar su Božije reči u potpunosti beznačajne? Možda bi trebalo samo da iščupaju stranice iz svojih Biblija. Očigledno, one nemaju značaj ni kredibilitet ovim prethodno pomenutim Farisejima dvadesetiprvog veka.

Istorija svedoči o činjenici da veliki deo surovosti i gluposti u svetu može da bude pripisano ovim pogrešno upućenim religioznim zilotima. Kako to stoji u stihu 10:2 Poslanice Rimljanima: „ Oni imaju revnost za Boga, ali ne po razumu.“ Ovo se takođe odnosi i na sve one koji su odgovorni za promenu teksta Biblije.[120]

Stvaranje

NASB str.915 (6) *Čak i stvaranje podrazumeva doktrinu Trojstva.* U stvaranju, mi imamo prostor, materiju i vreme. U prostoru imamo dužinu, širinu i visinu. U materiji imamo energiju, kretanje i fenomen, u jednoj supstanci. U vremenu imamo prošlost, sadašnjost i budućnost. U čoveku imamo telo, **dušu** i **duh.**

Možda sam u potpunosti lišena zdravog razuma, i uopšte nisam u stanju da rasuđujem, ali šta ove analogije imaju sa Trojstvom? Ništa! Osim ako prevodilac ne pokušava da napravi korelaciju između Trojstva i broja tri. Šta će sve prevodioci učiniti donekle me zabavlja, mada smatram da je to neinteligentno. Ako bi trebalo da napravim smislenu i inteligentnu analogiju koja se tiče broja u stvaranju, mogla bih da smislim nešto pametnije. Kao umetnik i vajar, više od ostalih primećujem svoje okruženje. Mi ljudi, koje je Bog stvorio, imamo nos, usta, dva oka, dva uha, dve noge ... a na sličan način, životinje imaju dva oka, dva uha jedna usta i jedan nos, slične ljudima. Isto važi i za ostala stvorenja, bilo da nastanjuju zemlju, vodu ili vazduh (od najveće životinje do najmanjeg insekta, vodenog stvorenja ili živine).

Naravno da postoji nekoliko izuzetaka kada je ovo pravilo u pitanju, međutim, ozbiljno sumnjam da bi iko mogao da imenuje stvorenje koje ima jedno oko sa prednje a drugo sa zadnje strane svog tela. Razmislite o tome. U Božijem stvaralaštvu, izgleda da vlada dualitet, na primer život i smrt, prvi i poslednji Adam, Stari i Novi zavet, dve magnetske sile (privlačenje i odbijanje), Severni i Južni pol, voda i zemlja, dva nebeska tela (Mesec i Sunce), dan i noć, dva pola životinja i ljudi (muški i ženski), dva reproduktivna organa, *i* Otac i Sin, Mojsije i Aron, dva svedoka, a Isus je svoje učenike slao u parovima. Da ne zamaramo mozak, trebalo bi da bude očigledno da u celokupnom Božijem stvaralaštvu vlada dualitet. Da li je to slučajno? Toliko o značaju broja tri.

Što se tiče broja tri, u jednom trenutku, prilikom proučavanja Biblije, učitelj je nekongruentno pomenuo značaj istog a da pri tom nije pomenuo Trojstvo kao takvo, već je implikacija istog bila toliko očigledna meni a sigurna sam i drugim učenicima. Ne dajte se zavarati, braćo, upravo ove podsvesne izjave od strane sveštenika znaju da nam se ušunjaju u podstvest a da to ni ne primetimo. Dakle, dokle god smo u ovom živom pesku, zašto ne bismo otišli jedan korak napred po pitanju značenja brojeva? Šta je sa brojem 40? Nakon svog krštenja, Isus je otišao u pustinju na 40 dana kako bi bio u iskušenju, deca Izraela lutala su divljinom 40 godina, padala je kiša 40 dana i 40 noći, Isus je hodao među ljudima 40 dana nakon svog vaskrsnuća. Dakle, da li broj 40 kao i broj 3 ima neki poseban značaj? Neka se prevodioci na kratko pozabave time.

Isus se krije

Još jedan od razloga zašto je Isus krio svoj identitet jeste da bi uvažio način na koji je Otac uvek otkrivao istinu. Često se priznaje da je Bibliju teško razumeti. Bog otkriva mnogo istina na način *koji podrazumeva marljivo proučavanje i molitve kako bi se one shvatile.* On želi da svi „prime, priznaju, prepoznaju i uvide tačno i jasno (božansku) Istinu“ (Timotiju 2:4 AMP). Uprkos tome, On sledi sopstveni savet: Ne baca bisere pred svinje (Matej 7:6) niti otvoreno govori budalama tako da oni mogu da preziru mudrost njegovih reči (Izreke 23:9, NASV). Već, On skriva mnoge dragulje istine na takav način da samo oni koji „posvete svoje srce razumevanju“ , „zatraže uvid“ ili „traže istinu kao da je u pitanju skriveno blago“ mogu da pronađu znanje Božije. (Izreke 2:1-5 NRSV).[121]

Matej 16:13-17,20 (NASB)

(13) Kada je Isus došao na područje drevnog antičkog grada Filipi, On je počeo da pita svoje učenike: „Šta ljudi kažu, ko je sin čovečji?“

(14) A oni rekoše: Jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.

(16) A Simon Petar odgovori i reče: „Ti si Hristos, **Sin Boga Živoga**.“ (moj naglasak)

(17) I odgovarajući Isus reče mu: **„Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer telo i krv nisu to tebi javili, nego Otac moj koji je na nebesima.“**

(20) Tada zapreti Isus učenicima svojim da **nikom ne kazuju da je On Hristos**. (Moj naglasak).

Matej 17:9 (NRSV)

I silazeći s gore zapovedi im Isus govoreći: Nikom ne kazujte šta ste ***videli*** dok *Sin čovečiji iz mrtvih ne ustane.* (moj naglasak)

Bog Sin – Nebiblijski

Ako je Isus **Bog Sin,** onda hrišćani ne mogu da primenjuju važeću definiciju monoteizma na hrišćanstvo. A ovo draga moja braćo ne čini hrišćanstvo ništa više ispravnim i *biblijskim* od hinduizma ili budizma. *Bog Sin* je politestička teologija. **Isus je Jevrejin!** Jevreji veruju u *jednog i samo jednog Boga!* Isusova vera je Šema: *„Čuj Izraele, Gospod naš Bog je jedan“* (5. Knjiga Mojsijeva 6:4).

Krštenje Isusovo

Kako iko može da bude ubeđen da je Isusovo krštenje dokaz Trojstva? Trijadološki sveštenici mora da rade prekovremeno kako bi ubedili hrišćane da Isusovo krštenje dokazuje Trojstvo, kada u stvari dokazuje nešto sasvim suprotno, bar nama, osobama koje racionalno razmišljaju. Koji deo ovog veličanstvenog događaja Bog nije želeo da razumemo? Hajde da primenimo osnovnu teologiju i da ispitamo Sveto pismo.

Ono što jasno vidim ovde je Bog otac u Njegovom nebeskom carstvu, kako šalje svoj *Sveti duh* u obliku golubice (*ne osobe*) – kome? Isusu.

A kako znamo da je ovaj čovek Isus? Bog Otac na nebesima je veoma *jasan* kada kaže da je Isus Njegov voljeni Sin kome On daje odobrenje. Obratite pažnju, Bog je priznao Isusa, a zašto? Zato što je Isus veran i poslušan Sin svog Oca. Bog ne mora sam sebi da bude poslušan. Tu nema misterije! On je jasno identifikovao Isusa kao Svog Sina. Isus je bio kršten u reci Jordan ali ga je krstio niko drugi do čovek koga je Bog poslao da to uradi, Jovan Krstitelj. Da li je Jovan mislio da krsti Boga, ili Boga Sina? Mislim da ne! Kako se Jovan obraća Isusu? Kao Jagnjetu Božijem! U knjizi Otkrivenja koliko često se Hrist naziva Jagnjetom Božijim? Veliki broj puta, tu nema misterije! Da li je fraza **Bog Jagnje** ikada upotrebljena u Svetom pismu? Ne, međutim, čula sam kako je sveštenik jednom upotrebio ovu frazu i nisam mogla da poverujem svojim ušima. Zapanjujuće je to koliko će samo daleko otići sveštenici kako bi promovisali pogrešnu dogmu! Ne mogu a da se ne zapitam, da li sam ja *jedina* koja je zapazila ovu nebiblijsku izjavu koja sigurno nije bila omaška? Verovatno.

Čovek bi takođe mogao da se zapita, ako je Isus Bog zar on ne bi već posedovao Sveti duh? Zašto bi treća osoba Trojstva, Sveti duh, morala da pomaže drugu osobu Trojstva, Isusa, koji je zapravo Bog? Samo malo povoda za razmišljanje. Isus je često o sebi govorio kao o ,,Sinu Čovečjem", ,,ljudskom biću". Isus je sam izabrao ovo ime za sebe iz Danilove knjige. Kada Bog jasno svedoči da je ovaj **čovek** Isus Njegov Sin, da li ja treba da odbacim Njegove jasne reči i da slepo pratim dogmatsku doktrinu koja se suprostavlja Reči Božijoj? Ako je Bog na nebesima, što se naravno i vidi u ovom pasusu, a ako je Isus Bog od krvi i mesa, zar to ne znači da postoje dva Svemoćna Boga? Dvojstvo? Da li drugi Bog Svemoćni (Bog Sin) stoji u reci Jordan pomazan od strane treće ,,Osobe" Trojstva koja se pojavljuje u obliku golubice? Da? Ne? Možda? Nisi siguran? Kako se ljudi mire sa ovom apsurdnom hipotezom gde se pominje tri-u-jedan i jedan-u-tri, ili dvostruka priroda, 100% čovek – 100% Bog? Ne mogu da razumem kako trijadolozi mogu da budu ozbiljni kada tvrde da Isusovo krštenje dokazuje Trojstvo, kada zapravo, kao što sam prethodno navela, dokazuje nešto *sasvim* suprotno.

Dok sam se jednom prilikom raspitivala po tržnom centru, jedna starija gospođa me je pogledala sa blagim interesovanjem i rekla da Isusovo krštenje dokazuje Trojstvo. Snishodljivo se nasmejavši, posavetovala je mene, jadnu i neupućenu, da se obratim svom svešteniku.

Kakvim razmišljanjem hrišćani dolaze do ovog zaključka? Na pitanje koje se ticalo *porekla Trojstva* , odgovor je takođe bio Isusovo krštenje. Ovaj koncept bi trebalo da bude odbačen. Krštenje Isusovo, ako išta, *obara* teoriju Trojstva (tri osobe u jednoj). Isus je ljudsko biće, pojedinac koji je zaseban i odvojen od Boga Oca. Da li ijedan trijadološki nastrojen hrišćanin zaista razmišlja? Ili su svi oni toliko zavarani od strane prevaranata koji propovedaju misteriju da idu okolo teološki slepi, gluvi i glupi? Ne mogu a da ne poverujem da sveštenstvo mora da radi prekovremeno kako bi osmislilo esoteričnu retoriku kojom bi ubedili one koji nerazmišljajući dolaze u crkvu da je Isus Bog! Nisam ni sigurna ko treba da bude okrivljen za započinjanje ove prevare: sveštenstvo ili hrišćani koji ne razmišljaju.

Hajde da se detaljnije pozabavimo teorijom krštenja. Ako je po trijadološkoj formuli Bog uzeo ljudsko obličje i postao čovek, Isus Hrist, onda čiji se glas čuo sa nebesa kako tvrdi da je čovek Isus koji stoji u reci Jordan Njegov sin? Da li me pratite, jer je prelako izgubiti se u ovom trijadološkom vrtlogu? Ako je Bog zaista napusio raj kako bi zauzeo ljudsko obličje (bio rođen od strane žene) kao čovek po imenu Isus, onda On više nije mogao da boravi u raju, i nije mogao postojati jedinstveni čovek po imenu Isus. A u ovom mitskom Bogo-čoveku postojala su dva stanja svesti: 100% bog i 100% čovek. Molim vas obratite pažnju da sam rekla 100 a ne 50 procenata. Možda bih i mogla da prihvatim da je u pitanju 50 % čovek i 50% Bog, ali nikako 100 procenata jednog i 100 procenata drugog. Iskreno rečeno, ne bih mogla da prihvatim da 100% bilo kog entiteta oseća bol, glad, strah, pati i umire, a da je *drugih* 100% sveznajuće, svemoguće, koje pri tom ne može biti u iskušenju i da ne može umreti. Ako je Isus na svaki način napravljen prema svojoj braći, onda kako on istovremeno može da bude stoprocentno božanstvo? Mi smo napravljeni prema Božijoj slici. Ali to nas ne čini Bogom! Isus je bio (slika i prilika) Oca, ali ga to nije činilo Svemoćnim Bogom. Ponekad ne mogu a da ne pomislim u sebi da svi oni trijadolozi sa širokim osmesima koji govore: „O da, ja verujem u Trojstvo – ne mogu to da objasnim ni da razumem, znam da je to misterija ali je apsolutno prihvatam! Isus *jeste* Bog. Ipak je to crkvena doktrina i u to svi veruju“ – smatram da treba dodeliti sertifikate sa natpisom „Naivčina godine“ svim onim koji funkcionišu po ovom makijavelijstičkom principu.

Ne želim da budem zla ni snishodljiva, ali zašto moja trijadološka braća ne primene zdrav razum na Bibliji kao što to čine kada su u pitanju druge ozbiljne stvari iz svakodnevnog života? Oni dozvoljavaju neupućenim profesorima i sveštenicima da ih ućutkaju i da ograniče njihovo racionalno i pametno rasuđivanje. Bog je imao nameru da razumemo ono što je za nas najbitnije. Sveto pismo podržava ovu tvrdnju. Da li je Bog bio misterija za Adama i Evu? U Bibliji to ne stoji. Onda zašto trijadolozi prihvataju propovedanje (ispiranje mozga) o tome da Bog za nas treba da bude neshvatljiva misterija?

Dakle, ako je stvarno u pitanju Bog, takozvani Bogočovek, koji stoji u reci Jordan i čeka da ga Jovan Krstitelj krsti, onda čiji se to glas čuje odozgo? Zapamtite, dragi čitaoci, ovo je trijadološka formula. Nisam je ja smislila, dakle, nemojte da se ljutite na mene. Nažalost, meni nedostaje samopouzdanja da napravim neophodne ustupke kako bi se *pretvarala* da shvatam ovu „komediju grešaka". U Trojstvu stoji da su Trojica *različiti ali ipak Jedan!* Ponavljam, ovo nije prihvatljiv odgovor. Da li išta može da bude jedan a da u isto vreme bude dva ili tri i da pri tom ti delovi ostanu različiti? Kada je Bog Stvaratelj stvarao ovaj neverovatni i kompleksni svet, da li mislite da je primenio ovu matematiku i logiku? Mislim da nije. Međutim, ukoliko razmišljate o tome da kupite tri različite stvari a da pri tom platite samo jednu, recite prodavcu: „One su različite ali su jedno". Vrlo brzo će vas izbaciti iz prodavnice, a izgledaćete kao idiot. Ali nemojte se opterećivati; možete da uložite primedbu da ovakva „logika" funkcioniše u vašem religijskom životu. Ali *molim vas*, nemojte da vređate Boga.

Kako jedan trijadološki hrišćanin *opravdava* brojne slučajeve u Bibliji gde Isus govori o svom *Ocu u raju*? Za svakoga ko voli misterije, trojstvo mora da je najveća enigma. Kao u staroj izreci: „Svako voli misteriju." A kad samo pomislim da je toliko hrišćana razjareno zbog Den Braunovog *Davinčijevog Koda*, a nisu ni svesni štete koje nanose *apstraktna* objašnjenja Isusa :„tri u jedan, jedan u tri", „ne tri Boga, već jedan", „odvojeni ali različiti", „100% čovek, 100% Bog". Smiluj se Bože!

Da ponovim na jednostavan način, imamo Boga u raju koji je jedan, Isusa u reci Jordan, koji je drugi i zaseban entitet, i Svetog duha koji je pri tom opisan kao golubica koja dolazi direktno od Boga. Svesti sve to da su Bog Otac, Isus Sin i golubica (Božiji Sveti duh) jednaki trijumviratu od tri, a ipak JEDNOG Boga, Trojstvo, nije ništa drugo do neosnovana hipoteza. Ovaj stih ne dokazuje da je jedan-u-tri i tri-u-jedan! Sveto pismo jasno opisuje tri zasebna i odvojena entiteta, a reći da su oni jednaki jednom, je u najboljem slučaju okolišanje a u najgorem neosnovana pretpostavka. Žao mi je, dragi čitaoče, ali jednostavno ne shvatam. Prva priznajem da ne učim brzo, ali zar hrišćani ne vide koliko je ova teorija apsurdna? Ili *su odabrali* da to ne vide? Krštenje Isusa **nij**e dokaz Trojstva.

Verujem da kada bi jedan trijadološki hrišćanin morao da objasni Trojstvo na *razuman i shvatljiv* način, pocrveneo bi i oblila bi ga hladna znoj. Njihovi argumenti su snažni kao listovi na vetru. Po mom iskustvu, trijadolozi se naljute i izjure, za sobom ostavljajući trag uvreda a pri tom me i posavetuju da se obratim svom svešteniku. To sam sve iskusila! Pošto su trijadolozi toliko jako privrženi ovoj ideologiji, zašto ne mogu da istu podrže biblijskim činjenicama a ne dvosmislenim rečima, pogrešnim pretpostavkama i suvišnim i neosnovanim analogijama tipa *tri-u-jedan?* Smatram da su hrišćani koji tvrde da je Isusovo krštenje dokaz teorije o Trojstvu naseli na najveću teološku *prevaru* ikada osmišljenu, a možda i mogu da kupe Bruklinski most za par dolara!

Za mene, Trojstvo nije ništa drugo do skrnavljenje Boga. A to je najočiglednije u krštenju Isusa. Čudi me kako se trijadolozi donekle ne stide zbog ovog patetičnog pokušaja da se objasni značajan i smislen događaj. Bog je na glas izrekao ljubav prema svom Sinu Isusu i na njega je *u punoj meri* prosuo svoj Sveti duh, time ga obavezavši da započne svoju zemaljsku službu. Trijadolozi ovaj događaj pretvaraju u komičnu nemogućnost kako bi podržali u potpunosti neshvatljivu i problematičnu dogmu. Kada imamo bilo čega tri, to nikako ne može biti jedan. Da li je zdrav razum otišao na odmor?

Toliko me je zbunilo to kako hrišćani mogu da upotrebe Isusovo krštenje kao dokaz Trojstva, da sam upitala Anthony Buzzarda, u nadi da će mi on imalo razrešiti ovu zbunjujuću anomaliju.

Dao mi je sažet odgovor: „Oni jednostavno zamišljaju Trojstvo i tekst tumače u skladu sa istim. Isus je rekao ko je Bog u stihu 12:29 Jevanđelja po Marku, složivši se sa pisarem. To bi trebalo da da odgovor na pitanje onima koji slušaju Isusa"! Ali da li trijadološki hrišćani slušaju Isusa? „Čuj Izraele, Gospod naš Bog, Gospod je jedan" (Marko 12:29). Ne mogu da se oduprem zamisli da se sada Satana negde valja od smeha jer je uspeo da zavara mnoge pobožne i posvećene hrišćane da veruju u NJEGOVU LAŽ. Bog tvrdi da je Isus Njegov jedini začeti Sin i SADA sedi sa Njegove desne strane, ali njegove reči su odbijene. Samim tim, Satana istim tim pobožnim i posvećenim hrišćanima govori da je Isus mistični Bogočovek i/ili sam Bog (u ljudskom obličju) a milioni trijadologa se sa tim slažu i klanjaju mu se.

Jednostavna formula

Istoričar koji se bavi verom, F.J. Badcock iznosi sledeće: U najranijim danima hrišćanstva, jasno je da se izjava kojom se obavljalo krštenje sastojala samo od jedne rečenice: „Ja verujem u Isusa Hrista, Sina Boga Gospoda" ili „Našeg Gospoda" ili nešto još kraće od toga. Kasnije je ona proširena u tri rečenice: „Ja verujem u Boga Svemoćnog; i u Isusa Hrista, Njegovog (jedinog) Sina, našeg Gospoda; i u Svetog duha."

Dela apostolska 2:38 „A Petar im reče: Pokajte se, i da se krstite svaki od vas u ime Isusa Hrista za oproštenje greha; i primićete dar Svetog Duha."

Dela 8:16 Jer još ni na jednog ne beše došao, nego behu samo kršteni u ime Gospoda Isusa.

Dela 10:48 I zapovedi im da se krste u ime Isusa Hrista.

Dela 19:5 A kad to čuše, krstiše se **u ime Gospoda Isusa**.

Dela 22:16 I sad šta oklevaš? Ustani i krsti se, i operi se od greha svojih, **prizvavši ime Gospoda Isusa.**

Rimljanima 6:3 Ili ne znate da svi koji se krstismo u Isusa Hrista, u smrt Njegovu krstismo se?

1 Korinćanima 1:13 Eda li se Hristos razdeli? Eda li se Pavle razape za vas? Ili se u ime Pavlovo krstiste?

Galatima 3:27 Jer koji se god u Hrista krstiste, u Hrista se obukoste.

Biblija pominje termine „Bog", „Isus Hrist" i Sveti duh" nekoliko puta u okviru tri ili četiri stiha i to se dešava više od 70 puta. Ali samo jednom ovi termini se pominju u sličnom obliku kao u stihu 28:19 Jevanđelja po Mateju: „Otac, Sin i Sveti duh." Razmotrite stihove 4:13-14 Prve Jovanove poslanice (NASB): „Po tom doznajemo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao od Duha svog. I mi videsmo i svedočimo da Otac posla Sina da se spase svet." ovi stihovi ne pružaju nikakvu trijadološku formulu. Kritičko učenje, u celini, odbija tradicionalno pripisivanje trostruke formule za krštenje Isusa i smatra se da ista ima kasnije poreklo. [122]

Draga braćo, molim vas setite se sledećeg teksta kada vam sledeći put budu rekli da *morate* da verujete u Trojstvo jer je Bog misterija:

Jevanđelje je bilo upućeno prostim i iskrenim umovima, da takvi umovi mogu da razumeju važne i praktične lekcije istog. Veliki principi prirodne religije su toliko jednostavni da je naš Spasitelj mislio da ljudi mogu da ih sakupe od ptica na granama, cveća u polju, oblaka u raju a zatim je zahtevao od svih onih koji su stajali oko njega da sami prosude šta je u redu a šta nije. Jevanđelje je bilo upućeno siromašnima, neobrazovanima, bilo je namenjeno da ga nepismeni ljudi prenose sa kolena na koleno. Samim tim, bilo bi najčudnije ako bi Biblija bila namenjena samo obrazovanim ljudima, da je čitaju i razumeju. Istina je da su njeni veliki i praktični principi i likovi toliko jednostavni, kao što to mogu da uoče oni koji prate Isusovo učenje i primer dok je proučavaju, a ne konfuzni poput raznih prevoda, prekomernih tumačenja, pretencioznih ili svojevoljnih koncepata, beskompromisnih polemika ispunjenih predrasudama, žestoke polemike a sve to umotano u misteriju i metafizičku nejasnoću teološke kontroverznosti. –Ser Anthony Buzzard.

Razmislite, braćo: Bog se *pretvara* da je u iskušenju, Bog pati i umire na krstu, leži u grobu tri dana i tri noći, nastanjuje Marijinu matericu devet meseci. Kakav je bio svet bez Boga tih devet meseci? Da li je Marija stvarno verovala da rađa večnog, besmrtnog Svemoćnog Boga? Da li je Bog bio njen sin? Da li su Isusova braća verovali da je on Bog? Teško, oni su čak i sumnjali u to da je on Mesija, pre nego što je bio razapet. Da li je Bog sebe napravio prema nama, slabim i grešnim ljudima, a pri tom zadržao svoje stoprocentno božanstvo, sveznajuće, svevideće, sveprisutno i svemoguće? Da, sve stvari su moguće kada je Bog u pitanju, ali hajde da zastanemo i razmislimo: Prilikom čitanja Biblije da li vidite Boga kako učestvuje u takvoj besmislenoj i bizarnoj šaradi? Da li bi nas Bog stvorio prema svojoj slici, podario nam mozgove kako bi nas osposobio za neverovatna dela, dao nam svoju Reč u Bibliji, a onda *nije očekivao od nas da ga spoznamo*?

Iskreno rečeno, ne bih želela da znam Boga koji bi primenio jednu takvu zlonamernu taktiku. Sveto pismo kaže da je Bog *Bog ljubavi a ne konfuzije*. Zar Trojstvo ne proizvodi konfuziju? Sigurno da dovodi do konfuzije jer se ne bi inače nazivalo misterijom. Ko sam ja da odbacim Božije jasne reči koje se tiču Njegovog Sina Isusa Hrista i svrhe njegovog postojanja? Da li bi ljudi svoje poverenje i veru dodelili nekome ili nečemu u šta u suštini ne veruju? Nenamerno. Zašto trijadološki hrišćani ne smeste svoje poverenje i veru u *dogmu misterije*? Bog koga poznajem ne bi zahtevao takvo besmisleno pridržavanje. Ali šta mislite ko bi? Pun pogodak! Bog ovog grešnog sveta – Satana.

Grčka mitologija i helenizam

Rimokatolički učenjak, Thomas Hart, razmatra ortodoksnu hristologiju uz podsećanje da: Isus se naziva čovekom u generičkom smislu, ali on nije čovek. On je ljudske prirode ali nije ljudsko biće. Ta osoba u Njemu je druga Osoba Blagoslovenog Trojstva. Isus nema ljudsko lično središte. Ovako Sabor u Halkidonu izlazi na kraj sa problemom podeljene ličnosti.

Zatim nastavlja sa ispitivanjem: nedostaci sa kojima se mnogi teolozi danas susreću u Halkidonskom modelu ... 1. Božanska priroda i ljudska priroda ne mogu da stoje jedna pored druge kao da imaju slične kvantitete. 2. Helkidonska formula čini da je pravo čovečanstvo nemoguće. (Ova teškoća) potiče od božanstva i baca senku na čovečanstvo i od toga što Isus nema ljudsko lično središte ... 3. Halkidonska formula ima oskudnu osnovu u Bibliji. Sabor naziva Isusa pravim Bogom. Novi zavet se ustručava da Isusa nazove Bogom. [123]

Ljudi iz drugog, trećeg i četvrtog veka bili su pod velikim uticajem od strane grčke mitologije i helenizma. Molim vas da obratite pažnju na sledeći pasus, koji daje primer toga kako je hrišćanstvo bilo pod uticajem više bogova i paganizma. Vaši sveštenici će ovo, naravno, poreći, ali Biblija jasno govori sama za sebe.

„ A kad vide narod šta učini Pavle, podigoše glas svoj govoreći likaonski: Bogovi načiniše se kao ljudi, i siđoše k nama. I nazivahu Varnavu Jupiterom, a Pavla Merkurijem, jer on upravljaše rečju... *(Pavle govori)* Ljudi! Šta to činite? I mi smo kao i vi smrtni ljudi, koji vam propovedamo jevanđelje da se od ovih lažnih stvari obratite k Bogu Živom, koji stvori nebo i zemlju i more i sve što je u njima” (Dela 14:11-15).

Molim vas, obratite pažnju na to šta je Pavle rekao, ko je stvorio raj i ostalo – Bog ili Isus? Pavle uvek jasno pravi razliku između Boga i Oca i našeg Gospoda Isusa Hrista.

U najranijem hrišćanstvu, ortodoksija i jeres ne stoje u vezi jedno sa drugim kao primarno i sekundarno, već je u mnogim područjima jeres originalna manifestacija hrišćanstva." – George Strecker.

Dragi čitaoci, zarad sažetosti, odabrala sam nekoliko isečaka iz novina. Izgleda da skeleti iz prošlosti i dalje zvekeću a dim iz ugljenisanih tela i dalje se puši! Zašto doktrina koja je *navodno* toliko utopljena u biblijsku teologiju i prihvaćena od strane svih popularnih crkava, sam kamen temeljac hrišćanstva, predstavlja pitanje i dan danas? Možda,,domoroci" nemaju mira. Prevara oko Trojstva se polako razotkriva.

Oživljavanje Trojstva

Teološko proučavanje Trojstva, koje je Generalna skupština primila u Junu, procvetala je u letnju medijsku oluju koja je ostavila neke prezbiterijance zbunjene ili frustrirane zbog uticaja tog istog proučavanja na denominaciju. Studija se fokusira na jezik Trojstva i nalaže dodatne reči (ali ne i zamenu reči) za ,,Oca, Sina i Svetoga duha", što bi moglo da pomogne onima koji idu u crkvu kao i da ih osveži. Suparnici su se žalili da tako dolazi do udaljavanja od tradicionalne doktrine.

Na kraju, izveštaj ne zahteva niti diktira ikakve promene u crkvenom propovedanju i praksi. Dodatne metafore – na primer, ,,Duga, kovčeg i golubica" ili ,,saosećajna Majka, Voljeno Dete i Materica koja daje život" – nisu namenjene da zamene Oca, Sina i Svetoga duha. Nakon što su raspravljali o tome, Generalna skupština je odlučila da ,,primi" izveštaj a ne da ga u potpunosti usvoji. Crkve su pozvane da ga prouče. Kada se prašina slegla nekoliko nedelja kasnije, bar je jedna crkva u Sinodu odlučila da uhvati trenutak i da postavi veća pitanja koja se kriju iza ovog problema. Šta je to Trojstvo? Zašto je ono važno? Koja su ograničenja ortodoksnog verovanja?

U februaru, vestministerski prezbiterijanci u Nešvilu planiraju da održavaju nedeljne rasprave. One će biti vođene od strane prezbiterijanskih učenjaka i fokusiraće se na značenju Trojstva, možda na najmisterioznije i najteže hrišćanske doktrine.

U Sinodu se slažu da crkve moraju da budu spremne na mogućnosti da propovedaju crkvene doktrine poput Trojstva u ovom dobu *Davinčijevog koda*, megapopularne novele i filma koji poriče božansku prirodu Isusa i daje teoriju da je Isus bio venčan, a pri tom optužuje crkvu za veliko zataškavanje.

„Za mnoge hrišćane, uključujući i mnoge prezbiterijance, doktrina Trojstva nije samo mračna i zbunjujuća; ona takođe nema nikakvo praktično značenje za svakodnevni život hrišćanske vere i života", piše Daniel Migliore, profesor teologije na Teološkom seminaru na Prinstonu i član panela koji daje izveštaj. „Ovaj izveštaj ima cilj da pomogne članovima naših crkava da još jednom pronađu *dobre i radosne vesti* u ovoj crkvenoj doktrini hrišćanske vere."

U šta je Pavle verovao?

Dragi čitaoče, *Da li je Pavle verovao da je Isus Bog?* Po mom iskustvu, mnogi hrišćani funkcionišu pod pretpostavom da učenja Apostola Pavla pokazuju da je on verovao u božansku prirodu Isusa, ali ja ne verujem da je to uopšte slučaj. Možda profesor Anthony Buzzard može najbolje da objasni razlike u mišljenju:

Pavlovo rabinsko školovanje je u njemu usadilo najčvršće ubeđenje da postoji samo jedan Bog, straraoc svih stvari. Očigledno je da se on u potpunosti složio sa nedavno razapetim Mesijom u vezi sa zakonom kog je Isus nazvao najvećom od svih zapovesti. Radoznalom pisaru Mesija je rekao: „ Prva je zapovest od svih: Čuj Izrailju, Gospod je Bog naš Gospod jedini; I ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim i svom dušom svojom i svim umom svojim i svom snagom svojom. Ovo je prva zapovest." (Marko 12:29,30). Kao Farisej, Pavle bi neosporno podržao entuzijazam pisara koji se tiče Isusovog monoteizma „Dobro, učitelju! Pravo si kazao da je jedan Bog, i nema drugog osim Njega" (Marko 12:32). Jevrejsko nasleđe Apostola Pavla postavilo je Boga u jednini kao vrhunac njegove vere. Njegova posvećenost Jednom Bogu i Hebrejskoj Bibliji je ostala, nakon njegovog prelaska u hrišćanstvo, primarna sila iza svega što je činio.

Treba da se prisetimo nekoliko primarnih izjava o Jednom Bogu dok se približavamo ovom pasusu:

(1) Jedinom premudrom Bogu, kroz Isusa Hrista, slava vavek (Rimljanima 16:27).

(2) Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, čovek Hristos Isus (1. Timotiju 2:5).
(3) Jedno je telo ...jedan Gospod, jedna vera ... jedan Bog i Otac svih (Efescima 1:4-6).
(4) nema drugog Boga osim jednog... mi imamo samo jednog Boga Oca... i jednog Gospoda Isusa Hrista (1. Korinćanima 8:4,6).
(5) Jer je postavio dan u koji će suditi vasionom svetu po pravdi preko čoveka koga odredi, i dade svima veru vaskrsnuvši Ga iz mrtvih. (Dela 17:31).NIV

Ako je Pavle znao da je Isus jednak i preegzistentan član Božanstva, da li bi on zabeležio gore navedene tekstove koji očigledno ograničavaju Jednog Boga na jedbu osobu, Oca? Ako je to bio slučaj, onda bi trebalo da ga optužimo za zbunjivanje svojih učenika kada je u pitanju priroda Božanstva. Takođe je neverovatno da Luka, koji je zabeležio službu Apostola Pavla u Delima apostolskim, ne uspeva da pomene novootkrivenu istinu Apostola Pavla u vezi sa tročlanim Božanstvom. Pavle je sam za sebe rekao da se nije ustručavao da iskaže celokupnu Božiju svrhu. Sigurno bi se negde ovo neverovatno znanje o trijadološkom Božanstvu pojavilo u njegovim rukopisima i službama da ga je on smatrao važnim delom hrišćanske tradicije.

Pavle je ponovio da je u pitanju jedan Bog, samo Otac, čak i u kontekstima gde su i Otac i Sin pomenuti zajedno. Postoji zapanjujuće odsustvo ikakvih nedvosmislenih izjava koji pokazuju da je Isus preegzistentan Bogočovek, član večnog Božanstva, i neko ko u potpunosti zaslužuje da bude nazvan Bogom, Ocem i Isusom, Njegovim Sinom, Gospodom, Mesijom.

Kada Pavle insistira na tome da ,,ne postoji više od jednog Boga“, on nastavlja i objašnjava da ,,nemaju svi ljudi ovo znanje“ (1. Korinćanima 8:4, 7). U iskušenju smo da pomislimo da se nije mnogo toga promenilo od prvog veka. Kada se razmotre jasne izjave Apostola Pavla u stihovima 8:4,6 1. Korinćanima, dolazi se do uverenja da ne postoji ni jedan drugi Bog osim Oca. Trijadolozi moraju da se poklone pred sigurnošću ovog čistog monoteizma.

Petar nas je upozorio da u rukopisima Apostola Pavla postoje ,,stvari koje je teško razumeti, koje neuki i nestabilni izvrću, kao i ostala pisma, na svoju pogibiju“ (2. Petrova 3:16). Ako je ovo slučaj, onda je to samo dodatni razlog da naše razumevanje baziramo na doktrini o Bogu koju je dao Apostol Pavle na osnovu njegovih jasnih verskih izjava. Ni u kom slučaju ne smemo da

dozvolimo drugim, manje jasnim pasusima u njegovim rukopisima da zasene providno jednostavne predloge kojima on definiše Boga. [125]

- Draga braćo, ako je tako kao što trijadolozi tvrde, i dogma Trojstva ima *validne* biblijske korene, onda zašto ta doktrina nastavlja da predstavlja jedan takav problem za crkvu? Da ponovim, imali su 1700 godina da istrebe sav korov opozicije. Iako su oni bili uspešni kao vladajuća većina (uglavnom putem zastrašivanja i neznanja), nisu uspeli da istrebe sve protivnike. Možda su unitarijanci poput maslačaka koji stalno niču – stalno ispolje svoje male glave. Možda naša trijadološki nastrojena braća treba da nas klasifikuju kao jeretike sa žutim šeširićima; dokazali smo da smo takve napasti, a sam Bog zna da su dugo pokušavali da nas se otarase! Uz pojavu interneta i sve većeg broja anti-trijadoloških knjiga koje se stalno štampaju a koje sadrže jake biblijske dokaze koji ne idu u korist teoriji misterije, ozbiljno verujem da će crkve morati da se bore jače nego ikada kako bi zadržale SVE svoje ovce u stadu. Slažem se sa autorima knjige pod nazivom Jedan Bog i Jedan Gospod: Uprkos proganjanju i vršenju pritiska, istina nastavlja da se javlja. Braćo, nemojte da pogrešite, klima se menja; vetrovi menjaju pravac; a olujni oblaci se okupljaju.

Braćo, molim vas da razmotrite sledeći isečak iz knjige pod nazivom Jedan Bog i Jedan Gospod

Doktrina Trojstva je prouzrokovala brojne probleme koji se tiču vokabulara Novog zaveta. Na primer, u stihu 1:2 Poslanice Jevrejima pomenuto je da je Hrist učinjen „naslednikom" od strane Boga. Po definiciji, niko ne može da bude svoj naslednik. Reći da je Hrist Bog a zatim reći da je Hrist Božiji naslednik je glupost i suprostavlja se vokabularu koji je Bog upotrebio kako bi učinio Svoju Reč dostupnom običnim hrišćanima i uverljivom onima koji još uvek nisu spaseni. To menja jednostavnu istinu Biblije u „misteriju" koju niko ne može da razume.[126]

Discipline logičkog razmišljanja brzo postaju deo prošlosti, artifakti klasičnog obrazovanja. Osećanja, emocije i retorika (ubedljivi govor) najčešće su osnova onoga što se danas smatra „rasuđivanjem". Ali ako ikada treba da „ispravno rukujemo rečju istine" (2. Timotiju 2:15), moraćemo da naučimo da ispravno razmišljamo. – Jedan Bog i Jedan Gospod

12. Ljudskost i božanstvo Hrista

napisao John Knox

Kada ljudi ne koriste razum koji im je Bog dao, suviše lako mogu biti zavedeni da poveruju u nešto što neko drugi smatra biblijskom istinom. Oni prestaju da budu slobodni Božji agenti i postaju svojina pristrasne teologije koju je stvorio čovek. Isus je u Bibliji veoma izričit kada je u pitanju istina i naša obaveza da je tražimo. Kada je čovek odlučio da preuzme Božji svet? Ako to nije pravi primer uobraženosti i taštine čoveka, onda ne znam šta jeste. Ne može postojati istina niti sloboda u bilo kojoj učionici u kojoj nisu dozvoljena iskrena pitanja bez zlonamerne kritike i ponižavanja. Iz mog iskustva iz učionica sam jasno videla kako se ova hrišćanska dogma ovako uspešno održala u crkvama. Strah i neznanje u kombinaciji moćnih, koji imaju tu snagu forsiranja mentaliteta krda.

Slede odlomci iz naučne, pronicljive i veoma relevantne knjige koju je napisao John Knox, a koja govori zašto je važno da je *Isus čovek, ljudsko biće,* kao njegova braća. Toplo preporučujem ovu knjigu svakome ko veruje da *neko drugi osim Boga može biti spasitelj čovečanstva!* To je pogrešan koncept, sledeće to dokazuje:

Isus je uvek bio "Sin Božji": on nije usvojen ili postavljan kao takav, na vaskrsnuću ili ranije – ili kasnije, kad smo već kod toga.

Mi hvatamo sebe kako govorimo: U punini vremena Bog nam je došao u obliku svog Sina da nas spasi od neprijatelja, ili na drugi način; i odjednom mi pričamo priču, unoseći mitologiju i dramu u priču. Mi zapravo ne možemo izbeći takve maštovite izraze bez obzira koliko jasno i tačno želimo da govorimo. Hrišćansko jevanđelje je, u svom najjednostavnijem obliku, objava nečega što je Bog uradio za nas ljude i naše spasenje.

U neku ruku, ova potvrda preegzistencije je deo priče od početka. Čak i u propovedima iz ranijih Dela, smrt *Isusa je postojala u planu i nameri Boga.* Zapravo, bilo bi nemoguće, za svakog primitivnog jevrejskog hrišćanina, da čak i na kratko pomisli da je Bog jednostavno našao čoveka koji zaslužuje da postane Mesija. Stoga, reći da je Bog stvorio čoveka je u skladu sa poznanjem da je onaj kroz koga (i u određenoj meri u kome) se ova inkarnacija desila, mora biti čovek. A nazvati ga čovekom ne znači ništa ako pod time ne podrazumevamo *čoveka kao i svi drugi ljudi.* (moje isticanje)

Ne samo da je, po definiciji, nemoguće da Bog postane čovek, već je takođe, po definiciji, nemoguće da on "stvori" jednog čoveka. Pravo ljudsko biće ne može biti tek stvoreno. Takvo stvorenje može izgledati kao čovek, a čak i govoriti kao čovek. Može mu biti dato čovekovo telo i um, ali to ne bi bio čovek. On ne bi bio čovek zato što ne bi pripadao ljudskom organskom procesu, postojećem konkretnom entitetu u prirodi i istoriji, a to je, i jedino jeste, čovek.

Zanimljiva je činjenica da se u Novom Zavetu konstantno pominje kako je Isus "podignut iz mrtvih" (umesto "oslobođen smrti" ili slično), kao na primer u Rimljanima 1 "...posvedočen silno za Sina Božijeg Duhom svetinje po vaskrsenju iz mrtvih". Ovaj izraz, sa množinom "mrtvih", ne treba shvatiti samo kao lingvistički idiom, on nam govori nešto određeno i važno. Isus je vaskrsao, ne samo iz svoje smrti (u nekom jedinstvenom i ezoteričnom značenju te reči), **već iz smrti koju je pretrpeo zajedno sa svim ostalim ljudima. On je podignut iz mrtvih kojima je stvarno pripadao.** Ovde, u potvrdi njegove ljudske smrtnosti, je potvrda da on nije bio jednostavno kao mi u svakom pogledu –kada bi to bilo sve, ne bi bilo dovoljno – već da je bio jedan od nas u svim pogledima, kost naše kosti, meso našeg mesa, um našeg uma, srce našeg srca.

Kao što H.R. Mackintosh piše... "sve što je božansko u Hristu je ljudsko, a sve što je ljudsko je božansko".

Šta znači biti čovek

Da li možemo da zamislimo Isusa kako govori sebi "ja nisam čovek", ili kako se pita "da li sam ja čovek?" Ništa više nego da se sami bavimo takvim mislima u pogledu samih sebe? On je osetio usamljenost, frustraciju, strepnju, baš kao i mi. On je morao osetiti iskušenje da sumnja i strah. On je voleo druge kao što ljudi vole svoje bližnje – više, možemo reći, ali ne i drugačije. On se, takođe, klonio smrti, raskida porodičnih veza sa voljenima. Njegovo poznavanje Boga, u svu svoju sigurnost i posebnoj intimnost, je isto znanje o stvoritelju i Ocu koje je dato ljudima.

Smatram da moramo priznati istinitost, kao i veliku plemenitost, spoznaje šta znači biti u potpunosti čovek. Ali činjenica je da *čovek nije Bog,* šta god bi moglo činiti moralnost i kvalitet njegovog života (što u Isusovom slučaju jeste tačno), čovek je ipak čovek, podložan ograničenjima kojima, po definiciji, Bog nije podložan. Čovekovo znanje i moć predstavljaju ograničeno znanje i moć čoveka. Čak je i njegova dobrota, koliko god bila slična Božjoj, ipak karakteristična dobrota čoveka. Možemo imati ljudskost bez preegzistencije i možemo imati preegzistenciju bez ljudskosti. Apsolutno ne postoji mogućnost da imamo i jedno i drugo.

Kako bi Isus postao Spasitelj on mora biti jedno, ili čovek, poseban čovek kakav je bio, ili da ne bude čovek uopšte. Treća stvar predstavlja činjenicu, koja uzrokuje zabunu, o Hristovom delu – odnosno o onome što je on postigao "za nas i naše spasenje" – koje se ruši ako se porekne istinitost Isusove ljudskosti.[127]

13. Šta je sa stihom 1:1 Jovanovog jevanđelja?

Detaljno se raspitujući, zaključila sam da većina ljudi svoje mišljenje da je Isus Bog zasnivaju na Jovanovom jevanđelju, posebno na stihu 1:1 Jovanovog jevanđelja. Anthony Buzzard i autori knjiga pod nazivom *Jedan Bog i jedan Gospod* i *Isus, Bog ili Sin Božiji*, otišli su daleko kako bi razjasnili ovaj zamršeni i pogrešno protumačen stih kada se uzmu u obzir sva četiri jevanđelja. Sledeći odlomci treba da osvetle put onima koji su nenamerno bili pogrešno upućeni od strane sveštenstva (kada su i ako su ikada propovedali o tome). Učitelji koji su proučavali Bibliju, zbunjeni prevodioci i kritičari su koristili Jevanđelje po Jovanu kako bi popločali put Trijadološkim idejama. Gore pomenute knjige pružaju teme za razmišljanje i detaljnu analizu Jovanovog jevanđelja da smatram da će veoma koristiti učenicima koji tragaju za istinom o Bibliji i nadam se da će eliminisati lažne spekulacije i pogrešno tumačenje stiha 1:1 Jevanđelja po Jovanu.

„U početku beše Reč, i Reč beše u Boga, i Bog beše Reč. Ona beše u početku u Boga. I reč postade telo i useli se u nas puno blagodati i istine" (Jovan 1:1,2,14).Da li je moguće da neko bude sa nekim drugim a da istovremeno bude ta druga osoba? Ovo je najosnovnija logika zdravog razuma. Čovek može da poseduje *ideju* ili plan za *izvršenje* ideje u svom svesnom umu, međutim, ta ideja je **tajno** sa njim sve dok se ona ne ostvari.

Bilo da je u pitanju govor, slika, skulptura, knjiga ili muzika; to se tek onda može čulno doživeti kao stvarnost. Da li je Isus mogao da bude u *umu Gospodnjem* i da je u određenom trenutku seme postalo telo koje je „dostavilo“ reč direktno od Boga u vidu čoveka Isusa Hrista? Zar to nema smisla? Stih 1:18 Jovanovog jevanđelja glasi: „ Boga niko nije video nikad: Jedinorodni Sin koji je u naručju Očevom, On Ga javi.“ Zar ovaj stih ne nalaže da je neko došao od Jednog i Jedinog istinitog svemoćnog Boga? Ovaj stih ne govori da se Bog sam inkarnirao i postao od krvi i mesa. Isus je seme koje je proreknuto i koje je došlo da **otkrije** „Reč“ Boga Oca. Molim vas razmotrite stih 6:46 Jovanovog jevanđelja: „Ne da je ko video Oca osim Onog koji je od Boga: On vide Oca.“ Ovde Isus opet tvrdi da je „od“ Boga. On ne tvrdi da je Bog, niti je to ikada tvrdio. On je uvek o Bogu govorio kao o Bogu ili o svom Ocu. Želela bih da moja trijadološki nastrojena braća primene logiku i prihvate to da je Isus znao ko je – a i Bog je to znao! (Moj naglasak).

Autentična molitva Gospoda

Većina hrišćana ne shvata to da stih 6:9 Jevanđelja po Mateju nije zapravo molitva Gospoda. Isus je rekao: „Ovako treba da se molite“. Molitva pravog Gospoda je sledeća:

„A ovo je večni život, da poznaju tebe, jedinoga pravoga Boga, i Isusa Hrista koga si poslao. **Objavio sam tvoje ime onim ljudima** koje si mi dao od sveta. Tvoji su bili, i dao si ih meni, i održaše tvoju reč. Sad su saznali da je od tebe sve što si mi dao; dao sam im reči, koje si mi dao, te ih oni primiše i saznaše da sam zaista od tebe izišao, i poverovaše da si me ti poslao. Za njih se molim; ne molim se za svet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji, i sve moje - tvoje je, i tvoje - .moje, i proslavio sam se u njima. I nisam više na svetu, a oni su na svetu, ja idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svoje ime, koje si mi dao, da budu jedno - kao što smo mi. Dok sam bio s njima, čuvao sam ih u tvoje ime, koje si mi dao, i sačuvao sam ih, i ni jedan od njih ne propade - sem sina propasti - da se ispuni Pismo. *Jovan 17:3,6-12.*

Jovanovo jevanđelje se često upotrebljava kako bi se ustanovila „božanska priroda” Isusa i kako bi se iznelo uverenje da je Isus tvrdio da je Bog. Zapravo, da Jevanđelje po Jovanu nije bilo u Bibliji, ne bi bilo ni trijadologije. Eto koliko je zavisno ono što se naziva „visokom” hristologijom ovog Jevanđelja. Zapravo, Jevanđelje po Jovanu je osnova skoro svih trijadoloških ideja: preegzistencije, inkarnacije, suštinskog božanstva itd. Hanson ukazuje da je Jovanova hristologija

glavni oslonac ortodoksne Nikejske vere. Ali čak i određeni broj modernih trijadološki nastrojenih učenjaka priznaju da je Jovanovo jevanđelje po mnogo čemu težak i problematičan deo Svetog pisma i da mnogo brige treba povesti prilikom tumačenja istog. [128]

Nema sumnje da je Isus ,,postojao" pre postanka sveta. Ali, da li je on postojao kao osoba ili u Božijem predznanju, u ,,umu Božijem"? I Hrist i telo Hristovo, crkva, postojali su u predznanju Božijem pre nego što su došli u život. Hrist je bio ,,logos" i ,,plan" Božiji od samog početka, a on je postao od krvi i mesa tek kada je začet.[129]

Molim vas razmotrite sledeći odlomak iz knjige koju je napisao Greg Deuble:

Koncept da Bog mora da bude rođen kao čovek kako bi se pravilno žrtvovao za grehove naziva se doktrinom inkarnacije. Novi biblijski rečnik to sumira na ovaj način:

Izgleda da znači da je božanski Stvaralac postao jedno od svojih sopstvenih Stvorenja ... Kada je Reč ,,postala" od krvi i mesa, Njegova božanska priroda nije napuštena, smanjena ili ograničena, niti je On prestao da sprovodi svoja božanska dela koja je i pre sprovodio ... Inkarnacija sina Božijeg ne umanjuje njegovu božansku prirodu već dovodi do toga da On poprima čovečansku prirodu.

Doktrina, koja je uzela klasični oblik pod uticajem polemika četvrtog i petog veka, formalno je definisana na Četvrtom vaseljenskom saboru. U velikoj meri je oblikovana raznolikim tradicijama u antiohijskoj i aleksandrijskoj školi ... Dodatno je oblikovana u kasnijim patrističkim i srednjevekovnim periodima.

Mnoga proročanstva ukazuju na to da će se Onaj jedan koji dolazi dići iz ,,semena", ljudske loze, a posebno iz Avramove i Davidove loze. Mesija će doći iz biološkog lanca ljudske porodice, posebno jevrejskog porekla: ,,Proroka isred tebe, između braće tvoje, kao što sam ja, podignuće ti GOSPOD Bog tvoj; njega slušajte" (5. Mojsijeva 18:15).[130]

Draga braćo, zarad daljeg razjašnjenja prvog stiha Jovanovog jevanđelja, molim vas da takođe razmotrite reči Profesora Anthony Buzzarda:

Novi zavet je u potpunosti Jevrejska knjiga. Njeni pisci su svi bili Jevreji osim možda Luke (koji je isto toliko Jevrejin koliko i ostali pisci u smislu očigledne opčinjenosti jevrejskim spasenjem (Jovan 4:22) koja je ponuđena u Isusu kako Jevrejima tako i nejevrejima).

Savremeni čitaoci Bibliji prilaze osnovnim biblijskim pitanjima sa usađenim grčkim pogledom na život. Ovo su nasledili od crkava i ranih poslebiblijskih vera koje su zanemarile činjenicu da je Isus bio Jevrejin koji je propovedao i mislio u skladu sa svojim jevrejskim poreklom.[131]

Da li je trenutni prevod prvog stiha Jovanovog Jevanđelja zaista prevod, ako pod prevodom podrazumevamo dočaravanje originala ekvivalentnim vokabularom na datom drugom jeziku? Da li fraza ,,Reč beše sa Bogom" išta znači na našem jeziku? Kada je poslednji put tvoja reč bila ,,sa tobom"? Sumnjamo da naši sadašnji prevodi, iako su možda književno korektni, jednostavno dozvoljavaju čitaocu da se dobro oseća u vezi sa svojom primljenom ortodoksnom hristologijom večnoga Sina koji preuzima ljudsku prirodu. ,,Reč" napisana velikim slovom odmah podrazumeva preegzistenciju *osobe.* Mnogim čitaocima (11 miliona kopija širom sveta na raznim jezicima) je ponuđena parafrazirana Biblija poput ,,Biblije dobrih vesti". ,,Pre nego što je išta postojalo, bio je Hrist sa Bogom. On je oduvek bio živ jer je sam po sebi Bog. On je stvorio sve što postoji. Nema ničega što on nije stvorio". Ortodoksnost čitaoca je još više potvrđena. Ali rimokatolički učenjak Karl-Josef Kuschel, kada se nedavno detaljno pozabavio Hristovim poreklom, postavio je pitanje: ,,Zašto instinktivno čitamo: ,,U početku beše Sin i Sin beše sa Bogom?" [132]

Draga braćo, evo teme za razmišljanje. Trijadolozi često koriste prvi stih Jovanovog jevanđelja kako bi opravdali Trojstvo. Međutrim, ako je Jovan bio proteran na ostrvo Patmos i ako je Otkrivenje o ,,Danu Gospodnjem" trebalo da znači da,,Reč" ukazuje na to da je Isus jedan pravi Bog, zar ne bi on bio šokiran kada bi na nebesima otkrio da su Isus i Bog *dva u potpunosti odvojena pojedinca?*

Isus iz Nazareta je ono što je Reč (Božija mudrost), pomenuta u stihu 1:1 Jovanovog jevanđelja, postala. On je jedinstveni izraz Božije mudrosti, u vidu ljudskog bića. Upravo je Mudrost Božija ta koja je postojala od početka i ta Mudrost je postala osoba pri Isusovom začeću. Ovo objašnjenje ostavlja netaknutu veliku kardinalnu doktrinu da je Jedan Bog Otac i da je Isus Gospod Mesija a ne Gospod Bog. Rani grčki crkveni oci su uneli zabunu u jevrejski/hrišćanski monoteizam uvođenjem ideje o ,,numerički drugom Bogu".

Čini nam se da kod hebrejske Biblije treba da počne istraživanje, ako treba da razumemo Jovanovu nameru u prologu. Kako mi je jedan profesor rekao na seminaru: ,,Ako razumeš Stari zavet, pogrešno ćeš razumeti Novi zavet". Iznenađujuće je to što ni jedno pojavljivanje hebrejske reči *davar* (reč) koja

odgovara Jovanovoj grčkoj reči *logos* ne pruža dokaz da „reč od početka“ podrazumeva *osobu*, a kamoli nestvorenu drugu božansku osobu, Sina Božijeg, pored Jednog Boga izraelske vere. *Davar* u Starom zavetu znači „reč“, „stvar“, često „obećanje“ ili „namera“, ali nikada osoba. Sveprisutnost velikog slova „R“ (Reč) je neopravdano. Jovan nije rekao da je preegzistentna *reč* bila druga i zasebna osoba pre nego što je postala otelotvorena u Mesiji.[133]

Zašto Jovan stoga nije rekao da je Božija kreativna i izražajna aktivnost, Njegova reč ili mudrost, indeks Njegovog uma, bila „sa Njim“ baš kao što je mudrost bila „sa (para) Njim“ u Izrekama 8:30 (LXX)? U osmom stihu Izreka, zapravo, vidi se izuzetna paralela sa onim što Jovan kasnije kaže o Isusu. Život se može pronaći u Isusovim rečima (Jovan 12:44), a on navodi ljude da prate njegovo učenje. Ono što je pripisano Mudrosti u Izrekama, na drugom mestu se pripisuje Bogu (Jov 12:13-16).

Tertulijan, poznat kao osnivač latinskog hrišćanstva, poput Justinijana zna za drugo božansko biće koga je Otac stvorio. Ova hristologija, koja ima sveznajuće karakteristike sa gnostičkim dualizmom nikako nije mogla da procveta da se nije prvo mislilo da je Jovan podrazumevao da je Sin postojao od samog početka. **Javnost nastavlja da se oslanja na stih 1:1 Jevanđelja po Jovannu zarad doktrine o tome da je Isus jednako božanski. Ali šta ako je to propovedano u bilo kom od osam engleskih prevoda koji su predhodili objavljivanju Verzije Kralja Džejmsa 1611. godine?[134]**

Sledi odlomak iz knjige pod nazivom Jedan Bog i Jedan Gospod

Prvo, Jovan nam u stihu 1:3 govori da su hrišćani u udruženju sa Ocem i sa Njegovim Sinom, Isusom Hristom. Pitanje je kakav stepen udruženja mi imamo. Pismo napisano Crkvi jasno nas podstiče da imamo intiman odnos kako sa Bogom tako i sa Gospodom Isusom Hristom. Ne postoji slično podsticanje ni u jednoj Bibliji koja prethodi vremenu Dana Duhova, kao što je to zabeleženo u drugom stihu Dela apostolskih. Razlog je taj da pre Isusovog života, smrti i vaskrsnuća, on nije bio uzdignut na status „Gospoda“. Ali sada, posle Dugova, više od 250 njih koristi reč „Gospod“ uzetu od Rimljana preko Tita, a skoro svi tu reč koriste kako bi označili Isusa Hrista, a ne Boga. [135]

Anthony Buzzard nastavlja ... trijadološko ubeđenje o uniji supstance prouzrokuje to da oni pogrešno protumače Jovanov opis Isusa kao „poslatog/zastupnika“. Kada bi videli Isusa, ljudi bi videli Boga; verovanjem u

njega oni bi verovali u Boga; odajući mu počast, odavali su počast Bogu a ukazivanjem mržnje prema njemu, mrzeli su Boga. Ništa od navedenog ne zahteva trijadološko objašnjenje. Jovan nam daje slikovit opis čudotvornog ljudskog bića kome je Bog podario svoj Duh i kome je Bog dao svoj autoritet i karakter – i sve ovo na nikad viđen način. Isus je jedinstveni ambasador Jednog Boga. Nije da je Bog postao čovek, već je Bog u obećanom Davidovom nasledniku podario čoveka koji je ključni elemenat Njegovog kosmičkog plana.[136]

Izgleda čudno to što je dozvoljeno da stihovi 1:1-4, nekoliko stihova Jovanovog jevanđelja, i još nekoliko pasusa Novog zaveta zbace brojne biblijske dokaze unitarijanističkog monoteizma. Sveštenici, proroci kao i Isus, koji je bio revnostan prilikom odbrane svog jevrejskog porekla isto koliko i njegovi sunarodnici, naporno su branili to da je Bog Jedan.

- Jovan ne predstavlja Isusa kao večnog člana tročlanog Božanstva, već kao ispunjenje Božijeg večnog plana da donese u život Mesiju. Samim tim za Jovana, kao i za Pavla, *Isus je preegzistirao u umu i svrsi Božijoj a ne bukvalno kao bezvremeno stvorenje.* Iako je dosta toga izgubljeno u zbrci oko doktrinalne promene koja je zadesila Crkvu tokom drugog veka, ovaj neortodoksni Isusov portret imao je svoje predstavnike u vekovima koji su usledili nakon pisanja Novog zaveta. Tradicionalni pojam preegzistencije je destruktivan za istinsku ljudsku prirodu Isusa i umanjuje čudotvornost nekih dela koje je on sproveo. Takođe stvara veliki problem koji se tiče Trojstva u koje mnogi veruju jer se to od njih očekuje. Povratak biblijskoj hristologiji podrazumeva oporavak Isusovog mesijanstva, pomućenog i nipodištavanog toliko dugo od strane poslebiblijskog hristološkog razvoja.[137]

Draga braćo, očigledno sam ja jedna od onih osoba koje imaju radoznali um širokih shvatanja. Nažalost, mnogi ljudi ovo smatraju iritantnim, posebno oni ljudi sa autoritetom. Smatram neoprostivim da toliko moje braće po Hristu ne postavlja pitanja i voljno je da se pomiri sa čistom *glupošću*. Čini se da im je mnogo lakše da jednostavno veruju u ono šta im se kaže i da misle da oni koji imaju autoritet i odgovarajuća zvanja sigurno znaju više od njih samih – jevanđelje istine! Uznemirava me to što toliko ljudi voli status quo dogme Trojstva, i zato što je nerazumljivo, **mora** da bude prihvaćeno kao misterija i uzeto kao vera! Kao što je jedan učitelj rekao: „Mi to ne treba da razumemo jer su nam umovi ograničeni i konačni.“ Koliko je ironično to kada pomislimo da je Bog podario čoveku um a ne očekuje da ga on upotrebi kako bi razumeo Njegovu Reč. Bog kog ja znam ne krije

tajne od mene! Baš kao što se voda spušta na najniži nivo, trijadološki hrišćani se mire sa najnižim nivoom logike koja se tiče ove besmislene dogme.

Trojstvo nije ništa drugo do dogma koju je čovek stvorio i na surov, nasilan i prepreden način preneo istu kroz vekove kao jevanđelje Istine pokornim hrišćanima koji ne žele da se potrude da pitaju ili istraže *apsurdnost* istog. Smatram da je ova tačka gledišta vrlo uznemiravajuća. Što se mene tiče, ja biram da ne zavisim od mišljenja drugih.

Pitam se kakva osećanja hrišćani i oni koji to nisu imaju prema nekome ko krije tajne od njih? Kada se tajna otkrije, uobičajeno je da onaj koji je prevaren oseća bes, izdaju, tugu i splet emocija u zavisnosti od ozbiljnosti tajne. Naše živote pogađaju tajne – pokopane istine! Ne znam prevelik broj hrišćana ili onih koji to nisu a koji bi voleli da neko koga vole od njih sakrije ,,bitnu" tajnu.

Dakle, kako hrišćani mogu da gaje dobra osećanja prema Bogu? Kako možemo da verujemo Bogu? Ako je On misterija – tajna, i ako mi ne treba da ga razumemo svojim ograničenim umovima? Zaista, evo začkoljice: kako bi se neko smatrao hrišćaninom i kako bi bio spasen, on mora da veruje u ovog misterioznog i tajnovitog Boga. Da odemo malo dalje, kako jedan hrišćanin može da veruje u Boga i Njegovu Reč, ako im je usađeno to da ga ne mogu spoznati ni shvatiti jer je On *misterija*? Oni među nama koji ne prihvataju ovu hipotezu ,,na kašičicu" nazvani su jereticima. Zašto? Jer mi mislimo sami, ne dozvoljavamo da nas vode naša trijadološka braća koja dopuštaju da drugi misle za njih. Oni uzimaju veru kao opravdanje sopstvenog stava ... ne znajući Boga. To smatram slepom verom. Bog koga znam a koji je stvorio ovaj zamršeni i kompleksni svet, nije napravio čoveka po svojoj slici kako bi od njega očekivao da ide okolo i da govori koristeći neshvatljive zagonetke. Ako smo napravljeni po Božijoj slici, i ako nam je On dao Svoju reč u svetim spisima i poslao je svog jedinog rođenog Sina Isusa da prenese svetu Njegovu poruku izbliza i sa lične osnove, kako hrišćani mogu da ne *znaju* Boga? Kako mi možemo da pokušamo da budemo kao neko drugi ili da volimo tog nekog ako ga ne znamo i ne razumemo jer je on misterija? Gde je tu logika? Kako je naše sveštenstvo bilo toliko uspešno u stvaranju ,,glupana" od inače inteligentnih, pobožnih hrišćana, koji jasno razmišljaju kada je u pitanju Isusova teologija? Pavle nije otkrio Boga ili našeg Gospoda i spasitelja Isusa Hrista kao misteriju koju ne treba razumeti.

Nakon što sam saslušala brojne slične propovedi, nedelju za nedeljom, godinu za godinom, o Isusu Hristu, Sinu Božijem, treba da verujem da ovaj čovek

Isus Hrist nije stvarno Sin Božiji, već jedan istiniti Svemoćni Bog, *poznat kao* Isus Nazarećanin?

Zašto sveštenstvo to jednostavno ne kaže, otvoreno i direktno? Zar to ne bi razbistrilo maglu koju je podigla sumnja i konfuzija? Možda da je sveštenstvo propovedalo više o tome kako je Isus Bog, Bogočovek i Bog Sin, ja ne bih tek sa 40 godina svog života saznala da je Isus navodno Bog, kao i moja porodica, moji prijatelji i prodavačica koju sam prethodno pomenula. Zar ova činjenica sama po sebi ne uzrokuje sumnju – bar i najmanju? Da li smo mi unitarijanci jedini koji su povezali tačkice?

Anthony Buzzard kaže sledeće: Neverovatno je to kako trijadologija nije zadovoljna ovi providno jednostavnim definicijama Božanstva. Izgleda da je za sobom ostavila veru koja je pripadala ne samo autorima Starog zaveta već i samom Isusu. Vidljiva je promena u mišljenju. Uticajna imena po pitanju teologije osetila su da je strani uticaj zamutio prvobitnu veru. C.H. Dodd zapazio je da su „Jevreji očuvali živu tradiciju, elemente proročanskog ideala koji je pripadao hrišćanstvu u početku ali je zatim zamenjen grčkom metafizikom i rimskim zakonom." Na isti problem je aludirao Albert Schweitzer: „Veliki i još uvek potcenjen zadatak sa kojim se suočavaju oni koji se bave istorijskim proučavanjem primitivnog hrišćanstva sastoji se od objašnjavanja na koji način su se Isusova učenja razvila u ranogrčku teologiju."[138]

Zamislite kako vaš sveštenik izgovara svoju sledeću poruku i svaki put pominje Isusa Hrista, Sina Božijeg, ili kako umesto toga pominje Hrista Sina, Boga Sina, Boga Hrista ili Bogočoveka. Zar to ne bi bilo interesantno? Mogu da se kladim da bi. Dajte da vam otkrijem jednu malu tajnu, draga braćo: oni to ne mogu da urade i da pri tom ostanu verni istini i integritetu Svetog pisma. To ne može biti učinjeno. Kada bi mogli, oni bi to i uradili. Razmislite malo. Sveštenici ili propovedaju o Bogu ili o Isusu Hristu, Sinu Božijem ili našem Gospodu Isusu Hristu i Spasitelju. Nakon što sam saslušala hiljade propovedi o Bogu i Njegovom Sinu, Isusu Hristu, pitam se kako se od laika (onih koji nemaju nikakvo znanje o Trojstvu) može očekivati da znaju da je Isus stvarno Bog? Dogma Trojstva mora da bude *predočena* hrišćanima. Zašto sveštenstvo jednostavno ne naglasi *Bogočoveka*? Ipak, zar njihova doktrina ne tvrdi da je Isus Bogočovek – delom Bog a delom čovek? Što se mene tiče, ovo nalaže da ne postoji nijedan jedinstveni *čovek* pod imenom Isus; on nije postojao. Čovek pod imenom Isus je zapravo Bog od krvi i mesa. Upravo je ova pogrešna i uvrnuta logika je ono što Unitarijanci

odbijaju da prihvate i razlog zašto su oni označeni nehrišćanima, jereticima i sektašima. Zašto? Jer čvrsto verujemo u čoveka pod imenom Isus Hrist.

Anđeo Gabrijel je rekao Mariji da je Isus Sin Svevišnjeg. Da li je Gabrijel bio zbunjen? Da li je patio zbog nedostatka kiseonika na velikoj visini? Ove vesti bi sigurno bile previše teške za Mariju – da je rodila Svemoćnog Boga koji ju je stvorio. Čoveče! Kakvo je to Otkrivenje! Braćo, ne mislim da ću se dalje baviti ovim mitskim scenarijom, kako ne bih zvučala glupavo poput onih koji podržavaju ovu glupost.

Šta Greg Deuble ima da kaže na ovu temu?

Kada iskreni rimokatolički vernik Mariju naziva „Majkom Božijom" hrišćani protestantskog opredeljenja se mršte. Zapanjuje nas to koliko bi bilo neverovatno da je Svemoćni Bog jednom prilikom ponizno prišao Jevrejskoj devojci Mariji sa pitanjem: „Marija, hoćeš li, molim te, biti Moja Majka?" Sa naše objektivne i nepristrasne perspektive lako je videti da ovaj mit o Mariji prevazilazi granice Biblije. Možemo iz daljine da vidimo kako se kasnijom tradicijom došlo do toga da je Marija bila devica, koja nikada nije uživala u seksualnom odnosu sa svojim mužem Josifom (iako u Bibliji stoji da je ona imala decu sa Josifom i nakon Isusovog rođenja). Možemo da zapazimo drugi mit o Mariji koji kaže da je sama Marija bezgrešno začeta, što znači da je ona uvek bila bez grehova i navodno – iako za to nema nikakvog biblijskog objašnjenja – nije ni umrla već se čudotvorno uzdigla na nebesa kako bi bila glorifikovana pored njenog Sina kao njegov „saradnik u iskupljenju" (zvanična Rimska doktrina Pretpostavke).

Mi smo vrlo brzi da zapazimo trunku u oku druge teologije a slepi smo kada to treba da učinimo u svojoj religiji. Marija nije majka Božija prema Svetoj Bibliji. Niti je Isus Bog Sin, niti Bogočovek. On ni na jednom mestu u Bibliji nije nazvan „Bogom od Boga" kako ga kasnija nikejska vera naziva. Protestanti koji tvrde da su ljudi od Biblije, treba da znaju da sporna vanbiblijska reč upotrebljena u Nikeji, *homoousios*, u značenju „jednake supstance", nije došla iz Biblije već iz gnostičkih sistema."[139]

Šta Biblija eksplicitno govori o Isusu? „Zato, ulazeći u svet govori: Žrtava i darova nisi hteo, ali si mi telo pripravio. Žrtve i prilozi za greh nisu Ti bili ugodni. Tada rekoh: Evo dođoh, u početku knjige pisano je za mene, da učinim volju Tvoju, Bože" (Jevrejima 10:5-7). Da kažem iskreno, zašto sveštenstvo jednostavno ne nazovu stvari onakvim kakve jesu?

Budi iskren i prestani da se preplićeš i propovedaj *Bogočoveka* svake nedelje. Nema veze ako se to ne slaže sa Isusovim rečima, važnije je da se *slaže sa crkvenom doktrinom*. Da ponovim, da se tako propoveda ja ne bih tek sa 40 godina saznala da je Isus navodno Bog i/ili Bogočovek! Očigledno je to da čitavo trijadološko sveštenstvo bira da veruje u to da Nikejski oci imaju natprirodne moći, i da su na taj način došli do istine u Bibliji, da je Isus Hrist jedini pravi Bog. Nažalost, usredsređeni na ovu odluku koja je doneta pre 1700 godina, mnogi pobožni hrišćani nastavljaju da se klone sa poštovanjem, u potpunosti zanemarujući reči Boga i Isusa Hrista. Sa moje tačke gledišta, sveštenstvo se potrudilo na sve načine da pogrešno protumači Isusa, da ga liši prava po rođenju i da ga njegovom stadu predstavi kao grškog polučoveka ili šizofreničara, sa trostrukom ličnošću.

Zašto bih ja i meni slični bili osuđivani jer odbijamo takve teološke dvosmislenosti? Šta nije u redu sa ovom slikom? Dragi čitaoci, kada ste poslednji put čuli svog sveštenika kako propoveda o Bogočoveku? Vaš sveštenik zna šta bi to značilo kada bi o Isusu govorio kao o Bogu Sinu, osim ako ne recituje trijadološku formulu: to bi propagiralo ideju da hrišćanstvo ima dva Boga. Hrišćanstvo je zasnovano na monoteizmu. Ponavljam, upravo ovo je razlog zašto se pojam Bog Sin ne može naći u Svetom pismu. Kad vaš sveštenik govori o „Bogu Sinu", on više ne govori o *unitarijanističkom monoteizmu*, osnovi hrišćanstva, već je u pitanju binitarijanizam. Bez obzira na to, sveštenstvo uzima za slobodu da iznese ovu nebiblijsku tvrdnju. Da li oni imaju ovo pravo? U skladu sa Rečju Božijom, nemaju! Ali očigledno osećaju da imaju pravo da biraju, da krive i izvrću Reč Božiju. Nažalost, moraju da umoče svoje velike prste u bazen dvoličnosti kako bi zadržali svoje trijadološko stado ovaca na trijadološkoj stazi. O da, s vremena na vreme će vaš sveštenik aludirati na Boga Sina i/ili Bogočoveka na jednoj od svojih propovedi. Oni smatraju da je na njima da ubace ove nebiblijske termine kako bi održali crkvenu doktrinu da ne biste vi počeli da mislite svojim glavama. Verujte mi, bićete u sposobnosti da na prste izračunate broj puta kada će to oni učiniti.Molim vas, dopustite mi da vam prosledim istinu: Sveštenik ne može da *služi dvojici gospodara*. On mora da bude iskren ili prema Svetom pismu ili prema crkvenoj doktrini. Molim vas da detaljno razmislite o činjenici da postoji 1000 denominacija sa različitim verovanjima ali svaki sveštenik i laik veruje da upravo njihova crkva ima tačnu egzegezu Biblije.

Zdrav razum nam govori to da ne mogu svi oni biti u pravu! Mi imamo samo jednu Reč Božiju, a opet svaka od ovih hiljadu denominacija tvrdi da baš njihova doktrina polaže prava na istinu. Na osnovu ove činjenice, na svim hrišćanima je da donesu ozbiljnu odluku. Da li postavljaju svoju veru samo u ruke svoje crkvene doktrine ili se oslanjaju na reči Boga i Isusa prikazane u svetim spisima? Kao što sam i pre rekla, jedan ne može da služi dvoma gospodarima!

Sveštenik pri poseti dami koja je rođena u prezbiterijanskoj crkvi ali je pohađala propovedi episkopalske vere, rekao joj je: „Gospođo, nadam se da ću Vas uskoro videti kao dobrog prezbiterijanca." Ona je odgovorila: „Gospodine, mnogo bih radije bila dobar hrišćanin." – Mary Dana

Lično verujem da većina veroučitelja nije u potpunosti pripremljena da se pozabavi Trojstvom van toga da je ono misterija i da Bog nije imao nameru da ga mi razumemo. Upravo je ovo razlog zašto oni obeshrabruju radoznale umove i zastrašuju i kritikuju one koji postavljalju teška pitanja. U suprotnom, rizikovali bi da dokažu da se dragocena doktrina Trojstva svodi na lažno učenje. To ne sme da se dopusti! Kada hrišćani počnu zaista da razmišljaju i da traže razumne odgovore, ne samo da će se javiti provokativna pitanja već će i žagor preovladati učionicom. O čemu ja razmišljam, pitate se? Razmišljam o klepetanju skeleta koji su vekovima uspešno čuvani zatvoreni u crkvenim odajama. Sve te drage duše koje su na surov način usmrćene jer su verovale u Jednog Pravog Boga i Isusa Hrista, Njegovog Sina – njihove duše mora da jecaju za pravdom i restitucijom!

Ljudi su tvrdoglavi

Dragi čitaoče, smatram da je najopasniji i najuznemirujući ratoborni režim *okorelih* Trijadologa, koji u svojoj tvrdoglavosti i aroganciji, uskih shvatanja, nose svoje pobožne stavove poput novih zimskih kaputa. Oni su gluvi za svaku biblijsku interpretaciju koja nije u skladu sa njihovim sopstvenim „granitnim" sistemom verovanja. Po mom iskustvu, ljudi ovog ubeđenja su podjednako tvrdoglavi, uskoumni i ograničeni i kada su u pitanju drugi aspekti života. Ovi okoreli trijadolozi se čvrsto drže doktrine koju ne razumeju i koju ni pod pretnjom smrću ne bi mogli da objasne.

Ali nemojte da pogrešite, oni će se protiv vas okrenuti poput zmija otrovnica ukoliko pokušate da se pozovete na logiku zdravog razuma. Oni hodaju okolo ogrnuti svojim trijadološkim odorama, superiorni i kritički nastrojeni prema onima koji odbijaju njihovo voljeno Sveto Trojstvo. Ja i oni poput mene su nazvani jereticima, sektašima, nehrišćanima, nespasenima i antihristovima. Pobožnosti i moralne čvrstine imaju na pretek. Ovo me boli i uznemirava jer se lično ja osećam pogrešno upućenom, ali još više me uznemirava njihov uticaj na druge jer omalovažavaju i negiraju jasne Božije reči. Oni su se sami predali mitovima i zapovestima koji potiču od ljudi, a sa njima i oni koje oni prevode i koje podučavaju. Molim vas da razmotrite sledeće reči koje je izgovorila Mary Dana:

Šta drugo čovek može da nazove svojim ako to nisu njegove sopstvene misli, njegova sopstvena mišljenja? Ko bi brinuo za bogatstvo sveta bez moći nad ljudima tog sveta? Šta bi čovek bio, ako mora da svoj um preda na staranje drugima? Ako mora da misli kako drugi misle i veruje kako drugi veruju? Kada duša jednom oseti sopstvenu moć, i kada krene Bogu, raširi svoja krila i poleti iznad ovog sveta u čistu atmosferu raja, kakva sila treba da je zadrži, kakva moć može da je zadrži ovde? Možete vezati telo smrtnika, možete mučiti njegove udove ali dušu, ko može nju da muči? Ako joj Isus, pomazan od strane Boga, da mir, ko je može vezati i mučiti? Osim ako čovek nije kukavica prema sebi, niko to ne može da uradi. Osim ako čovek drugima ne preda dragoceni kamen na čuvanje, njegovo unutrašnje biće, on je slobodan, miran iako oko njega vršljaju oluje.[140]

Rimska inkvizicija

Inkvizicija je bila jedan od velikih promašaja u istoriji hrišćanstva. Nijedna druga institucija u istoriji hrišćanske crkve nije bila toliko užasna, toliko nepravedna ... toliko nehrišćanska. Kada je konačno obustavljena 1834. godine, hiljade života je izgubljeno a desetine hiljada života uništeno zarobljavanjem i konfiskovanjem vlasništva. Čitave populacije su bile oterane iz svojih rodnih krajeva a rimska crkva je umrljala svoje ime a to se i dan danas oseća.[141]

Ljudi nikada ne čine zlo toliko potpuno i rado
kao kada to čine iz religijskih ubeđenja.

-Blaise Pascal (1623 -1662).

Braćo, molim vas da razmotrite sledeće reči Anthony Buzzarda:

Jedna stvar je neoboriva: nacionalnosti koje su okruživale Izrael nisu bile ni u kakvoj iluziji kada je u pitanju izraelsko verovanje u Jednog Boga. Vera je delimično odgovorna za vekovno proganjanje religioznih Jevreja, koji su odbili da se mole ikom drugom do Jednom Bogu. Krstaši, ti valjani hrišćanski ratnici jedanaestog veka, imali su zadatak da izbace „nevernike" , monoteistički nastrojene Muslimane, iz Svete zemlje. Njihov žar ih je vodio ka ubijanju evropljanskih Jevreja iz zajednice za zajednicom. Tri veka kasnije ni unitarijanistički Jevreji a ni protestantski Trijadolozi nisu mogli da prežive proganjanje od strane španske inkvizicije a da se pri tom ne odreknu svog religijskog verovanja i da prihvate rimski katolicizam ili da pobegnu u neki manje neprijateljski nastrojen deo sveta. Možda će to za mnoge biti šok ali hiljade hrišćana koji su takođe verovali u Boga koga je činila jedna osoba, bili su u mogućnosti da pobegnu od iste okrutne sudbine samo bežanjem.

Greg Deuble je izneo svoj komentar na temu inkvizicije: mučenje i surovost su karakteristike pravde šesnaestog veka. Postojala je stroga hijerarhija kažnjavanja, od relativno bezbolnog do užasno mukotrpnog, u zavisnosti od ozbiljnosti zločina. Prevarantima su sečeni jezici a lopovima udovi. Kazna za ubistvo – sečenje glave – smatralo se relativno milosrdnim. Ali od svih kaznenih mera, najgora je bila spaliti nekog dok je on još živ, a ova kazna je čekala one koji počine najgore zlodelo koje postoji – jeres. Jeretike su posebno prezirali jer nisu samo svoju dušu stavljali u opasnost već i dušu onih nevinih ljudi koje su podučavali.[143]

Draga braćo, smatram da je izazov govoriti o inkviziciji i lično verujem da postoji veza između tog lošeg istorijskog perioda i sadašnjih ljudskih stavova. Nedavno, javna televizija (maj 2007. godine) prikazala je četvoročasovni dokumentarac o španskoj inkviziciji, periodu kada je ortodoksija vladala gvozdenom pesnicom, namećući svima svoja verovanja. Dominirajuća rimokatolička crkva sa svojim suverenim diktatorskim papama nije bila ništa manje tiranijska u svom pokušaju da na silu nametne svoja verovanja masama ljudi. Dragi čitaoče, možda ćeš nakon čitanja teksta koji sledi razumeti poruku netolerancije i naslovnu stranu moje knjige. Napravila sam nekoliko beležaka iz jednog od prethodno pomenutih dokumentaraca i odučila sam se da sa vama podelim neke zanimljivosti u vezi sa ovim *užasnim* istorijskim periodom:

Tiranija inkvizicije

Do XII i XIII veka, počele su da se javljaju pukotine u svetskom poretku. Vladari više nisu morali da budu krunisani od strane Pape a širom Evrope kraljevi su zahtevali pravo da sami biraju svoje episkope. Ali, za Papu, najstrašnija pretnja je dolazila iz tek začetih hrišćanskih sekti koje su stavile crkvenu doktrinu pred izazov a samim tim i apsolutnu moć rimskog Pape dovele u pitanje. Kako bi očuvala čistotu vere i nesputan autoritet rimskog Pape, crkva se okrenula protiv svih koji se sa njom nisu slagali koristeći novo oružje – inkviziciju. Sistem masovnog terora je vladao skoro pola milenijuma. Hiljade ljudi je izvedeno pred tajne sudove, mučeno i kažnjavano.

Univerzitet u Padovi, Italiji, bio je širom sveta poznat po svojoj akademskoj izvrsnosti i intelektualnoj slobodi, ali za crkvu on je bio središte jeresi koju treba istrebiti. Napredak u nauci, a posebno anatomiji, suprostavio se najfundamentalnijim katoličkim verovanjima. Studenti su učili o ljudskom telu na naučni i sistematični način – pomoću disekcije. Ali, ono što su učeni ljudi prihvatili kao rađanje moderne medicine, crkva je osudila kao rad đavola.

Jevreji:

Dokumentarac je zatim otkrio da za katolike, Jevreji su bili izgnanici koji su lutali licem zemlje oduvek bez sopstvene teritorije. Njihovo jadno postojanje svedoči o činjenici da su pratili lažnu teologiju i da nisu prepoznali pravog Boga i pravu teologiju hrišćanske vere. 1555. godine, dva meseca od kako je Papa zavladao, inkvizicija je objavila edikt koji je naredio da se sakupe i spale sve kopije Talmuda, interpretacije hebrejske Biblije. Hiljade teških i drevnih rukopisa pretvoreno je u pepeo. 1557. godine, Jevrejima je zabranjeno da poseduju bilo kakvu hebrejsku knjigu, osim Biblije, hrišćanima poznate kao Stari zavet. Smatralo se da što je više Jevreja lišeno mudrosti svojih rabina, to će više njih biti primorano da prihvati veru i mudrost Reči Božije. Talmud je knjiga koja se smatrala opsanim dokumentom jer ona tumači mnoge priče i *proročanstva* hebrejske Biblije tako da se suprostavlja kasnijim hrišćanskim interpretacijama, posebno kada su u pitanju proročanstva u vezi sa „božanskom prirodom" Isusa , njegovim čudotvornim rođenjem, spasenjem duše, kao i raznim drugim hebrejskim učenjima.

Nebesa, pomozite nam! Draga braćo, zar nije ironično to da se hrišćanstvo naziva judejskim? Da li ste se zapitali zašto se ne naziva katoličkim? Kada čovek razmotri to da su Jevreji čvrsto verovali u Jednog Pravog Boga, shvati koliko je pogrešna i tiranijski nastrojena crkvena tačka gledišta. Vera Isusova je glasila: „Čuj Izraele, Gospod naš Bog je jedan Gospod!"

Zabrana knjiga:

Bilo je lako za crkvu da kontroliše teologiju kada su knjige bile izuzetno skupe. Jedino su mogli da ih priušte crkve i manastiri. Zabranjena literatura je skrivana ali zabranjene knjige su uspevale da dođu do Venecije preko severne Evrope. Jedan od ključnih

karika lanca krijumčarenja knjiga bio je nedavni student Univerziteta u Padovi pod imenom Donsolino koji je posebno bio očaran znanjem koje mu je bilo otkriveno na tajnim časovima i koji je nastavio da traži zabranjene knjige.

On je rekao: „Naša generacija je toliko radoznala po pitanju religijske tematike da se ne zadovoljavamo mišljenjem starijih; to posebno važi za nas koji smo dobro obrazovani i zainteresovani za knjige. Konstantno tražimo nova učenja.” On je po peti put poslat pred inkvizitore pre nego što su ga odveli sekularni autoriteti i ne zna se šta se sa njim posle toga desilo.

Dragi čitaoče, sledeće informacije su preuzete sa različitih internet sajtova:

Inkvizitori su postali veoma bogati, primanjem mita i novčanih kazni od bogatih koji su plaćali da ne budu gonjeni. Bogati su bili glavna meta crkve koja im je oduzimala imovinu, zemljište i sve što su čuvali generacijama.

Inkvizicija je preuzela sve stvari nakod optužbe. Bilo je vrlo malo šanse dokazivanja sopstvene nevinosti, to je jedan način kako je katolička crkva došla do svog bogatstva. Papa Inokentije je izjavio da "bog" kažnjava decu za grehe njihovih roditelja, pa oni nemaju pravo da budu zakonski naslednici imovine njihovih roditelja. Osim ako se deca ne odreknu svojih roditelja, oni su ostaju bez prebijene pare. Inkvizitori su čak i mrtve optuživali za jeres, u nekim slučajevima, čak 70 godina posle njihove smrti. Oni bi ekshumirali i spalili kosti optuženog i oduzeli svu imovinu njihovim naslednicima, ostavljajući ih bez ičega.

Postupci inkvizitora su imali užasne efekte na ekonomiju i učinili čitave zajednice potpuno osiromašene, dok crkva nije znala šta će sa bogatstvom. Oni su takođe obogaljili ekonomiju držeći pojedine profesije sumnjivim. Inkvizitori su smatrali da je štampana reč pretnja za crkvu i ometali su komunikaciju olakšanu pronalaskom štamparije u XV veku. Mape , kartografi, putni trgovci i prodavci su svi bili pod intenzivnom sumnjom; pretnja crkvi.[144]

Iako je crkva počela da ubija ljude i osuđuje jeretike u četvrtom veku i ponovo 1022. u Orleanu, papski statuti iz 1231. doneli su odluku da jeretici budu spaljeni. Spaljivanje ljudi do smrti sprečavalo je prolivanje krvi. Jovan 15:6: „Ko u meni ne ostane izbaciće se napolje kao loza, i osušiće se, i skupiće je, i u oganj baciti, i spaliti.”

INKVIZICIJA, najstrašniji postupak proganjanja u istoriji, koju je katolička crkva upotrebila protiv pravih hrišćana, koju je ućutkivala i cenzurisala vekovima, još uvek postoji i u XX veku, nametnuta od strane katolicizma, veoma je teška za shvatanje i predstavlja tabu; sve to zbog istorijskog neznanja i ekskomunikacije koju pretrpe oni koji su posvećeni istini. Ovi verni hrišćani se ne plaše da kažu šta im je na savesti i da preuzmu veliki rizik i govore istinu, otvore oči hiljadama katoličkih vernika, koji su pogrešno obrazovani po pitanju istine o katoličkoj inkviziciji i njenim posledicama.

Biti nazvan jeretikom u srednjem veku bilo je užasno ozbiljno. Usled preplitanja crkve i države, kada se sa nečim ne slažeš onda to znači da to isto i poričeš. Jeres, zlodelo duše, predstavljalo je prevaru, a prevara je bila jeres. **Kako je Sveti Toma Akvinski sa pouzdanjem napisao: „Ako su prevaranti i zlotvori usmrćeni od strane sekularne moći, postoji mnogo razloga za ekskomunikaciju pa čak i ubijanje onoga koji je osuđen za jeres."**[145]

Pošto tako malo ljudi danas poznaje čak i osnove istorije, većina ne zna kakva je to inkvizicija ISTINSKI i ZAISTA. Većina ljudi danas nema pojma kakvi su to užasni postupci varvarizma i torture pogađali nesrećne stanovnike Evrope 1200 godina! Većina ljudi ne zna da je cela populacija bila obuzeta strahom, jer je kucanje na vratima usred noći značilo momentalni početak užasne smrti sprovedene od strane inkvizitora.[146]

Rimokatolička inkvizicija je bila jedna od najvećih katastrofa koja je ikada zadesila čovečanstvo. U ime Isusa Hrista, katolički sveštenici su uz ogroman napor ubijali sve „jeretike" u Evropi i Britaniji. Rim je odlučivao o tome ko će biti nazvan jeretikom. To su bili ljudi koji se nisu slagali sa zvaničnom politikom, hermetički folozofi (oni koji se bave crnom magijom), Jevreji, veštice i protestantski reformatori.[147]

22. juna 1633.godine, Galileo je bio primoran da klekne pred inkviziciju i da opovrgne svoje verovanje u planetarni sistem Kopernika i kretanje Zemlje. On je bio osuđen na doživotno zatočeništvo, jer navodno nije izvršio naređenje kardinala Belarmina „da ne brani i ne podučava Kopernikovu doktrinu ...". Odmah naredni dan, kazna se svela na kućni pritvor koji je trajao sve do njegove smrti. Galilejov Dijalog je takođe stavljen na spisak zabranjenih knjiga, zajedno sa knjigama u kojima se Kopernik i Kepler bave heliocentričnim sistemom, a na tom spisku su i ostali sve do 1835. godine. Tek 1992 godine, rimokatolička crkva je formalno priznala da je pogrešila.[148]

Dvosmerna ulica

U Engleskoj i Irskoj, Reformatori su se bavili bezobzirnim inkvizicijama i pogubljenjima. Procene ukazuju na to da su hiljade engleskih i irskih katolika bile usmrćene – ljude su besili, davili i sakatili – jer su praktikovali katoličku veru i odbijali da postanu Protestanti. Još veći broj njih je bio prisiljen da napusti kontinent zarad svoje bezbednosti. Mi ovo ističemo kako bismo pokazali da je ova situacija dvostrana; obe strane su razumele da Biblija zahteva takve sankcije kako bi se iskorenila lažna religija iz hrišćanskog društva.

Činjenica da su protestantski reformatori takođe stvorili inkviziciju kako bi iskorenili katolike i druge koji nisu bili u skladu sa doktrinama lokalne protestantske sekte, pokazuje da postojanje inkvizicije ne dokazuje da pokret nije o Boga. Protestanti ne mogu da iznesu ovu tvrdnju protiv katolika a da im se to ne obije o glavu. Niti katolici mogu da za to optuže protestante. Istina

određenog sistema vere mora biti utvrđena po drugim osnovama. – Robert H. Brom, Episkop San Dijega, avgust 10, 2004.

1998, Vatikan je otvorio arhive Svete kancelarije inkvizicije i 2004. godine Papa Jovan Pavle II zatražio je oproštaj za rane koje je nanela Inkvizicija.

Draga braćo, budući da sam obrazovana, mogu da pretpostavim da većina hrišćana nema pojma šta je to inkvizicija, samo znaju da ima nekakve veze sa religijom. S obzirom da jedan od 100 zna poreklo Trojstva, mislim da je isti procenat ljudi upoznat sa inkvizicijom i brutalnošću do koje je ona dovela – sve to pod hrišćanskim imenom. Jednom je moja baba rekla da je neko „mrtav k'o klada" a moj rođak koji je došao u posetu sa Severa upitao ju je da li to znači da je neko u većoj meri mrtav. Dakle, draga braćo, kada je problematika Trojstva u pitanju, većina hrišćana bira da bude „glupa kao klada". Velika većina odbija da sluša bilo kakvu opoziciju, da istraži ono što nikako ne mogu da shvate, niti je u stanju da da razumno objašnjenje na biblijskoj osnovi. Primorani su da se oslone na izvlačenje zaključaka, podrazumevanje i krivljenje značenja teksta a stihove izvlače iz konteksta u pokušaju da podrže svoju doktrinu. Njihovo ograničeno znanje i uobičajen odgovor je **uvek** neka stara žalopojka, da je u pitanju misterija koju ne treba razumeti nego samo treba verovati u nju. Otud, kada se uzme u obzir koliko su dragocene knjige bile i koliko je žeđ za znanjem rasla tokom Inkvizicije, smatram da je ekstremno obeshrabrujuće to što danas, u dvadeset i prvom veku, toliko njih uzima zdravo za gotovo slobodu po pitanju religije i govora. Rekavši sve ovo, imam osećaj da je u pitanju deja vu. Zašto ne mogu da pronađem nijednu netrijadološku knjigu na policama hrišćanskih knjižara? Zašto one odbijaju da ih prodaju? Očigledno je da neko, grupa ili organizacija, vuče konce i doprinosi ovom ograničenju. Pitate se zašto?

Verujem da je vredno ponoviti: ako nastavite da ljude držite u neznanju i pod kontrolom, samo im oduzmite izvor informacija i možete okolo da ih vodite na nevidljivom povodcu. Prava tragedija je da toliko njih svojevoljno prati.

Grčki uticaj

Dragi čitaoče, kako sam to prethodno rekla, sveštenstvo bi želelo da verujete da Grci nisu igrali ulogu u donošenju odluke na Nikejskom saboru po pitanju trijadološke dogme, ali to nije slučaj. Sigurno je doprinela vladavina Aleksandra velikog, učenika filozofa Aristotela. On je u potpunosti bio ubeđen da je grčka kultura bila jedina sila koja može da ujedini svet. Aleksandar je dobro dočekan u Egiptu kao neko ko će ih osloboditi od Persijskog ugnjetavanja. Gradovi Vavilon i

Persija su pripali Aleksandru i on je nastavio tako sve do Indije. Bila je to helenistička kultura a ne makedonska vladavina, koja je bila u zaveštanju Aleksandra Velikog sve do Dalekog Istoka. Mnogi u Izraelu i na drugim područjima rado su prihvatili ovu glazuru grčke kulture. Ako je idolopoklonstvo bilo kamen spoticanja za Izrael u periodu pre izgnanstva, helenizam je bio izazov u periodu posle istog. Mnogi Jevreji su uzeli grčka imena, prihvatili školu grčke filozofije, pokušali da iskombinuju mudrost Grčke sa verom njihovih očeva. Drugi su se odupirali helenizmu i sve više se udubljivali u proučavanje njihovog Zakona. Aleksandrijski Jevreji su preveli svoj Stari zavet na grčki jezik. Ovaj prevod je kasnije postao poznat pod imenom Septuaginta, po legendi od njih 70 (preciznije 72, 6 od svakog od 12 plemena) koji su bili poslati iz Judeje kako bi napisali *grčki prevod hebrejskog Svetog pisma.* Dragi čitaoče, ne mislim da većina hrišćana shvata koliko je važna istorija teologije i kako ona može da doprinese shvatanju Biblije. Na osnovu svog obrazovanja, pretpostaviću da većina hrišćana površno čita Bibliju. Jedan televanđelista je rekao: „Većina ljudi čim napuste srednju školu nikada više ni ne otvore knjigu!" Koliko je samo to istinito!

Šta je Petar imao da kaže o Isusu Hristu i Bogu? „Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živu nadu vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih, Za nasledstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti, sačuvano na nebesima za vas ... skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlenog i prečistog jagnjeta; Koji je određen još pre postanja sveta, a javio se u poslednja vremena vas radi, Koji kroz Njega verujete Boga koji Ga podiže iz mrtvih, i dade Mu slavu, da bi vaša vera i nadanje bilo u Boga" (1. Petrova 1:3-4, 19 -21). Da li ovaj stih na neki način govori da je Petar verovao da je Isus Hrist Bog?

Dakle, zašto onda trijadolozi veruju da je Isus Hrist Bog? I zašto su hrišćani sebi dopustili da budu prevareni? Dragi čitaoče, šta su moja trijadološka braća menjali za istinu? (moj naglasak).

Ponovo, Petar kaže: „ Ljudi Izrailjci! Poslušajte reči ove: Isusa Nazarećanina, čoveka od Boga potvrđenog među vama silama i čudesima i znacima koje učini Bog preko Njega među vama, kao što i sami znate, ***Ovog određenim savetom i promislom Božjim predana primivši,*** preko ruku bezakonika prikovaste i ubiste; Kog Bog podiže, razrešivši veze smrtne, kao što ne beše moguće da Ga one drže" (Dela apostolska 2:22-24). Petar je rekao da je Isus bio u Božijoj promisli. Isus je postojao u umu Božijem. On je bio Božije „seme", ne zigot, koji je postao od krvi i mesa u Isusu putem rođenja od strane device, niti rezultat nekakvog mitskog procesa promene. Biblija kaže da Bog nije čovek, niti je On ikada postao čovek. (moj naglasak).

Može se reći da Bog nije stvorio „seme" ili „spermu" u Mariji koja je oplodila njenu jajnu ćeliju, već da je stvorio zigot, oplođenu jajnu ćeliju koja je u Mariji porasla u dete, Isusa. Ovo poslednje viđenje pripada svim trijadolozima koji zastupaju mišljenje da se Isus, koji je preegzistirao svom rođenju kao neki oblik duhovnog bića, „inkarnirao" (bukvalno rečeno „postao od krvi i mesa") u Marijinoj materici. Biblija ovo ne kaže direktno, što nas ni ne čudi jer se „začeće u Mariji desilo daleko pre beba iz epruvete, surogat majki i in vitro oplođenja. Bez obzira na to, mi verujemo da je još uvek moguće da nam jezik u Bibliji kaže šta se dogodilo. Ako je Bog stvorio zigot u Marijinoj materici, mi verujemo da će se reč o stvaranju pojaviti negde u beleškama o Isusovom začeću i rođenju. Umesto toga, pronalazimo da je Isus u Bibliji nazvan „semenom" (na grčkom „sperma"). Takođe u Reči Božijoj se pominje Marijino „začeće", što ne bi bilo tačno da ona nije stvarno i začela. Štaviše, kada je anđeo objašnjavao Mariji da će ostati trudna, terminologija koju je on upotrebio u razgovoru sa Marijom, npr. „sići na tebe" , „zaseniti te", izgleda da prokazuje Božiju ulogu kao oca i onoga koji vrši oplodnju, a ne stvaratelja. Na kraju, istakli bismo da se za Isusa kaže da potiče iz Davidove linije, putem svog oca i majke. Nama bi bilo lakše da ga zovemo tako kada bi Marija bila njegova majka u uobičajenom smislu te reči. Mi ne verujemo da je Marija time što je dala genetski doprinos Isusu ugrozila njegovo genetsko savršenstvo.

Nema sumnje da se ovo bar velikim delom podrazumeva u Poslanici Filipljanima 2:6 kada se kaže da je Isus bio „u Božijem obličju". Njegovo telo je bilo rezultat direktne Božije radnje, čak kao što je i Adam bio. Razlika između dva Adama, po ovom pitanju, jeste da se jedan probudio potpuno napravljen dok je drugi formiran u majčinoj materici i prošao kroz čitav proces ljudskog razvoja.

Za one koji traže iskreni dijalog o tome ko je naš Mesija i koji žele da to shvate, u okviru Biblije, Isusova sopstvena definicija načina na koji je on „Bog" je dobro mesto za početak. Koliko bi samo nelogično bilo raspravljati o tome da je Isus pokušavao da kaže da je on Svemoćni Bog, kada on povlači paralelu između sebe i drugih ljudskih (grešnih) Izraelskih sudija. Sve što je Isus imao da kaže jeste „Ja sam Bog" i da zauvek razreši dileme. Ali on je rekao „Ja sam Sin Božiji" (Jovan 20:35). Ovo je Mesijanska titula iz stiha 2:7 u Psalmima, i ona je čvrsto povezana sa začećem Sina Božijeg u Mariji, a to je jasno izjavio Gabrijel u mnogo zanemarenom stihu 1:35 Jevanđelja po Luki (koja rešava većinu hristoloških prepirki u jednom potezu). Isus je Sin Božiji postao čudom, a niko u Bibliji nije zamišljao da je on sam Bog. Kasnija ideja je rasparčala monoteizam čitavog Svetog pisma. Dve osobe koje su obe Bog čine dva Boga, kako svi to znamo, prema ustanovljenim jezičkim pravilima. [151]

Stupili smo u svet pun glupavog postupanja koje bi nas strpalo u mentalnu instituciju da se ne radi o teologiji. – Anthony Buzzard

14. U šta su učenici verovali

"I u onaj dan nećete me pitati nizašta. Zaista, zaista vam kažem da šta god uzištete u Oca u ime moje, daće vam. Ovo vam govorih u pričama; ali će doći vreme kad vam više neću govoriti u pričama, nego ću vam upravo javiti za Oca. U onaj ćete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da ću ja umoliti Oca za vas. **Jer sam Otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni, i verovaste da ja od Boga iziđoh**. Iziđoh od Oca, i dođoh na svet; i opet ostavljam svet, i idem k Ocu" (Jovan 16:23-28).

"Rekoše Mu učenici Njegovi... *Po tome verujemo **da si od Boga izišao***. Isus im odgovori: ***Zar sad verujete? Ali nisam sam, jer je Otac sa mnom***" (Jovan 16:29-32). Da je Isus Bog u ljudskom telu, to bi značilo da je strašno obmanuo svoje učenike.

Isus se moli za svoje učenike: "Ja javih ime Tvoje [Božje] ljudima koje si mi dao od sveta; Tvoji behu pa si ih meni dao, i Tvoju reč održaše. Sad razumeše da je sve što si mi dao od Tebe. I poznadoše istinito da od Tebe iziđoh, i verovaše da si me Ti poslao" (Jovan 17:6-8). (moje isticanje)

Dragi čitaoci, ako su učenici, po svojim sopstvenim rečima, znali da je Isus Sin Božji i *od* Boga, zašto onda hrišćani u to danas *ne veruju*? Toliko mnogo ljudi govori da je Isus "tvrdio da je Bog". Da li je neki od učenika u bilo kom tremutku pitao Isusa ko je njegov Otac? Ne! Oni su znali! Isus je sam eksplicitno rekao da njegovi učenici *"poznadoše istinito" odakle je on došao.* "Odgovoriše mu Jevreji:

Mi imamo zakon i po zakonu našem valja da umre, jer **načini sebe *sinom Božijim***" (Jovan 19:7). Obratite pažnju na Jovana 18:37: "Onda Mu reče Pilat: Dakle si ti car? Isus odgovori: Ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to rođen, i zato dođoh na svet *da svedočim istinu*." Da li je Isus tvrdio da je Bog? Nije! Isus **nikada** nije tvrdio da je Bog. Šta u vezi ovih stihova navodi hrišćane da sumnjaju? Da li je Bog rođen ili postoji večno? Isus je imao rođenje, početak, rodila ga je žena. Sveto pismo ne promoviše "večnog sina". Ovaj nebiblijski koncept je stvorio čovek. "Početak jevanđelja Isusa Hrista Sina Božjeg" (Marko 1:1). Mnogi pogrešno tumače "početak" kao početak stvaranja, ali reč se svakako odnosi na početak Isusovog jevanđelja – poruke koju je Isus doneo čovečanstvu od Boga Oca.

Skriveni paganizam u hrišćanstvu mora biti raskrinkan. Sa onima koji su dovodili u pitanje "ortodoksiju" je često veoma grubo postupano. – Jedan Bog i Jedan Gospod

Sledeći tekst je iz komentara NIV, strana 1525: "1:2: Takođe pogledati belešku o (Mat. 27:9). Razumevanje Isusovog propovedanja mora početi sa S.Z. *Ono što Isaija kaže o bogu se odnosi na Isusa,* ***njegovog Sina.*** Citirani pasusi govore o poslaniku, pustinji i Gospodu, njihov eho je naglašen u vv. 4-8. (1:11) Aluzija na Ps. 2-7, Isa. 42:1. *Bog ponekad govori direktno sa neba* (videti 9:7, Luka 3:22 i beleške, Jovan 12:28-29, 2. knj. Moj. 19:3). ***Ti si moj sin.*** U 1. stihu Marko proglašava Isusa Sinom Božjim; ovde **Bog Otac samo proglašava Isusa svojim Sinom.**" (moje isticanje)

Psalm 2:7: "Kazaću naredbu Gospodnju; On reče meni: Ti si sin moj, ja te sad rodih."

Isaija 42:1. "Evo sluge mog, koga podupirem, izabranika mog, koji je mio duši mojoj; metnuću Duh svoj na Njega, sud narodima javljaće."

Jovan 12:28-30: "Tada glas dođe s neba: I proslavio sam i opet ću proslaviti. A kad ču narod koji stajaše, govorahu: Grom zagrmi; a drugi govorahu: Anđeo mu govori. Isus odgovori i reče: Ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi."

Dragi čitaoče, kako objašnjavaš ovaj poslednji pasus? Da li anđeli imaju ovlašćenje da proslavljaju? Ja mislim da nemaju. Neko može pretpostaviti da govori Bog Otac. Prethodno smo ustanovili da je Bog jasno rekao da neće dati "**Njegovu** slavu" drugome; međutim to ga nije sprečilo da proslavi drugog.

"A Isus im reče opet: Mir vam; kao što *Otac posla mene*, i ja šaljem vas. I ovo rekavši *dunu*, i reče im: *Primite Duh Sveti*. Kojima [učenicima] oprostite grehe, oprostiće im se; i kojima zadržite, zadržaće se" (jovan 20:21-23). Da li je Sveti Duh treća osoba? Ne! Kao golub koji se spustio od Boga na Isusovom krštenju, Isus ima Sveti Duh i *daje* ga kome hoće. On je takođe dao ovlašćenje učenicima da oproste grehe, baš kao što je Otac dao njemu ovlašćenje. Da li ih to čini Bogovima? "A ova se napisaše, da verujete da **Isus jeste Hristos, Sin Božji**, i da verujući imate život u ime Njegovo" (Jovan 20:31). (moje isticanje)

Dragi čitaoci, molim vas da obratite pažnju na Marka 14:61-62: "A On ćutaše i ništa ne odgovaraše. Opet poglavar sveštenički zapita i reče**: Jesi li ti Hristos, Sin Blagoslovenoga?** A Isus reče: Jesam; i videćete Sina čovečjeg gde sedi s desne strane Sile i ide na oblacima nebeskim". Obratite pažnju: onaj koji ga optužuje pita da li je Isus Sin *Blagoslovenoga* (Boga). On nije mislio da je Isus jedan istiniti Bog, pa zašto to onda trijadolozi čine? Šta mislite, koga Isus oslovljava kao "Silu" sa čije desne strane će on sedeti? Kako Isus može biti Bog, a u isto vreme sedeti sa njegove desne strane? Po *iskrivljenoj* trijadološkoj formuli, oni se "razlikuju, ali su jedno". Opet, to nije dovoljan, razuman ili iskren odgovor. Isus je govorio o Bogu Ocu, jednom svemoćnom Bogu.

Molim da obratite pažnju na Marka 13:19-20: "A Gospod, pošto im izgovori, uze se na nebo, i sede Bogu s desne strane. A oni izađoše i propovedaše svuda, i *Gospod ih potpomaga*, i reč potvrđiva znacima koji su se potom pokazivali." Psalm 110:1: "Reče Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok položim neprijatelje Tvoje za podnožje nogama Tvojim." Paralelna referenca, Danilo 7:13-14: "Videh u utvarama noćnim, i gle, kao Sin čovečiji iđaše sa oblacima nebeskim, i dođe do starca i stade pred Njim. **I dade Mu se vlast i slava i carstvo da Mu**

služe svi narodi i plemena i jezici; vlast je Njegova vlast večna, koja neće proći, i carstvo se Njegovo neće rasuti." Dragi čitaoče, obratite pažnju na harmoniju između Starog i Novog Zaveta. Ovi stihovi iz Knjige proroka Danila potvrđuju reči iz Jevanđelja po Marku. Uverio sam se da uvek kada mi određeni stih predstavlja problem, provera svih paralelnih stihova u mnogome doprinosi mom razumevanju tog stiha. Sveto Pismo MORA biti u harmoniji kao celina. Hrišćani trijadolozi imaju lošu naviku da izvlače stihove iz pravog konteksta kako bi potvrdili trijadološku dogmu. Istina je da Trojstvo jednostavno ne može izdržati proveru. To je upravo razlog zašto ste indoktrinirani verovanjem *koje ne možete da razumete*. Koliko god da je ova činjenica strašna, još je tužnije što milioni dobrih, bogobojažljivih hrišćana prihvataju ovaj nebiblijski koncept pod uticajem njihovih crkvi i sveštenstva. (moj akcenat)

Da li ijedan od ovih stihova nagoveštava da Isus govori kao Bog Otac? Da li su učenici verovali da je on Bog? Ne! Naprotiv, moja braćo po Hristu, koji osuđujete mene i moje istomišljenike zbog verovanja *ovim ekspicitnim Isusovim rečima*, verujete crkvenim doktrinama i njihovoj veri u ono što često vide kao nepogrešive reči sveštenstva. Draga braćo trijadolozi, zašto ne verujete Isusovim *rečima*, već verujete iskrivljenim shvatanjima ljudi.

Stihovi teški za shvatanje se moraju interpretirati pomoću jasnih stihova

Biblija sadrži mnoge stihove koji govore o mnogim temama. Neke od njih je lako razumeti, dok je druge teže. Obično je slučaj da u vezi neke teme ima mnogo jasnih stihova od onih manje jasnih. Ispravno proučavanje zahteva da se manje jasni stihovi moraju interpretirati na svetlu mnogih jasnijih stihova koji govore o istoj temi. Cela Biblija mora biti sudija o tome šta čini istinu, a šta grešku. –Jedan Bog i Jedan Gospod

Brian Holt, autor knjige *Isus, Bog ili Sin Božji? daje sledeću izjavu:* Da li su oni (učenici) imali luksuz da već razumeju Trojstvo, tako da kada čuju sve ove stvari koje govore da Isus nije Bog, razumeju da to Isus govori u svom ljudskom rodu, pa da ipak može biti Bog? Odgovoriti potvrdno na ovo pitanje je veoma

teško i skoro nemoguće. Kako su oni mogli razviti doktrinu Trojstva i time zanemariti stotine izjava koje govore da Isus nije Bog? Može li nekoliko primera kada verske vođe optužuju Isusa da se izjednačava sa Bogom nadjačati skoro 200 primera Isusovih reči kada on kaže da nije Bog i da mu nije jednak? Zar te stotine izjava Isusa i njegovih učenika ne utiču više na to šta ljudi misle o njemu od onoga što verske vođe misle? [152]

Dragi čitaoci, verovatno se malo vas bavilo istorijom hrišćanske teologije. Na žalost, ni ja to nisam radila pre mog istraživanja o Trojstvu. Tokom svog istraživanja sam posetila mesta na kojima nikada pre nisam bila. Pre toga nisam razumela komentare ljudi o tome koliko je krvavo i okrutno bilo hrišćanstvo. Nisam imala ideju o onome što govore. Međutim, tokom svog istraživanja Trojstva i njegove neslavne istorije, vrata znanja su mi se širom otvorila, otkrivajući brutalnu i zlobnu istoriju papske inkvizicije, hrišćanskih krstaša i još mnogo toga. Dragi čitaoci, hteli vi to da prihvatite ili ne, hrišćanstvo ima tužno nasleđe.

Kako je religija ljubavi mogla biti odgovorna za neke od najgorih okrutnosti i nepravdi koje su ikada osramotile čovečanstvo? ..Crkva je proganjala mnogo okrutnije od mnogih drugih religija...Naša religijska verovanja su razapeta na tradicionalnom kosturu, a mnogi od nas se jako uznemire ako se stabilnost tog kostura dovede u pitanje. Prosečan katolik (isto se odnosi i na mnoge protestante) se oslanja na nepogrešivost svoje crkve koju je već prihvatio bez provere. za njega je skoro nemoguće da shvati da njegova crkva nije bila u pravu. [153] – Ser Anthony Buzzard

Ukoliko vam se "iskopavanje kostura" ne sviđa, savetujem tvrdokotnim trijadolozima da se uzdrže od proučavanja hrišćanske teologije. Ono moze napraviti rupu u njihovom licemernom svetačkom oklopu. Draga braćo, kada govorim o "tvrdokornima", ja *primarno* govorim o onim tvrdoglavim hrišćanima koji glatko odbijaju da otvore um, na bilo koji način. Iako će mnoge dobre i istinoljubive hrišćane možda rastužiti ova Otkrivenja o "njihovoj" religiji, ovo ih ni na koji način ne treba sprečiti da poštuju Boga ili da veruju u pravu *Hristologiju* o

Isusu Hristu i njegovim učenjima. Niti iko može umanjiti ultimativni dug koji je on platio, žrtvujući svoj život na krstu za naše grehe. Isus kao *žrtveno jagnje* treba da ima puno priznanje kao jedinstveni *čovek*, ali nažalost, zli i neozbiljni ljudi su umanjili njegovu žrtvu i zamenili čisto Isusovo *hrišćanstvo* religijskim učenjima zasnovanim na grčko-rimskoj i helenističkoj mitologiji. Oni su odvojili Isusa od njegovih hebrejskih korena i lišili ga ljudskosti i sinstva. Pitam se kako hrišćani koji poriču da je Isus Hrist jedinorodni Sin *i* sto procenata čovek mogu govoriti da veruju da je on Sin Božji? Oni to ne mogu i u to ne veruju! Oni govore da je on *ko oni misle da jeste,* a ne ko on zaista jeste. Verujem da su hrišćani trijadolozi okrenuli leđa ovom *jedinstvenom čoveku* i jedinorodnom Sinu Božjem – Isusu iz Nazareta. **Ako je Isus Bog, onda Bog nema sina!**

Istina je da mi netrijadolozi koji prihvatamo Isusa Hrista kao 100 procenata ljudskog Sina Božjeg moramo biti detaljniji i posvećeniji u proučavanju Svetog Pisma. Mi smo morali da ga proučavamo duže i detaljnije, unevši u to naša srca i duše. Mi smo takođe morali da trpimo sramotno i nehrišćansko zlostavljanje od strane naše braće po Hristu zato što smo odlučili da se ne priključimo krdu misterioznog Trojstva. Naša braća trijadolozi su njihovo verovanje dobili na služavniku umrljanom krvlju. Ne mogu da se ne zapitam: da li je njima zaista bitno da li je Isus Bog ili ne? Ili su oni jednostavno previše *nezainteresovani* da odvoje vreme i ulože trud da to provere? Ovo me duboko uznemiruje. Oni se ne uznemiravaju zbog toga što je kamen temeljac njihove crkvene doktrine *misterija*. Njihova religija im je data u nasleđe, a njihove doktrine i učenja dolaze iz tradicije. A u njihovoj *uzvišenoj* pravednosti, oni se mole Bogu za mene i meni slične, za naše jadne i "zavedene" duše. Koliko smo mi srećni?

Samopravednost

Samopravednost je antiteza Božjoj pravednosti. Ona zapravo može postati jedan od najpodmuklijih grehova zato što ju je najteže prepoznati. Nije naročito teško prepoznati šta je prostitutka, ubica, pijanac ili lopov. Verovatno je mnogo teže da lažov ili požudna osoba prepozna svoje grehe. Ali samopravedna osoba, koja misli da nije počinila nikakve grehe, *"zna"* da je pravedna i nalazi se u smrtnoj opasnosti od samoobmanjivanja i konačnog samouništenja. Fariseju su

personifikacija koncepta duhovnog položaja, hijerarhije i licemerja. A takvi samopravedni likovi znaju i te kako da mrze! "Pravedno držanje" je uvek glavno stanje: sva svetla su upaljena – premijera je i svi kritičari su tu. Dajte sve od sebe.

Religiozni ljudi su uvek sebe svatali suviše ozbiljno, a fariseji nisu izuzetak. Ali oni su, kao i svi ljudi iz prošlih generacija, mrtvi. Oni su bili religijski fanatici. Oni su bili ponosni svojom duhovnošću, a u isto vreme su bili moralno pokvareni. Oni su bili licemeri. Oni su proganjali Isusa i na kraju uspeli da ga ubiju. [154]

Draga braćo, molim vas upijte unitarne reči Mary Dana-e

Štaviše, unitarni hrišćani ne optužuju svoju ortodoksnu braću da odaju suviše počasti Hristu, oni ih optužuju zbog sveobuhvatne greške u tumačenju izjava u Bibliji koje ga se tiču. Hrista, u koga unitarni hrišćani veruju, koji je posebno biće u odnosu na vrhovnog Boga, Sin, a ne Otac, ne poštujete dovoljno. Dakle, optužba protiv vas od strane unitarnih hrišćana je zapravo suprotna od one koju im stavljate u usta. Vi svakako ne poštujete ono što nazivate ljudskom prirodom Hrista kao što Unitarni hrišćani poštuju svog gospodara. Kada Hrist izjavi, bez kvalifikacije, da postoji određeni dan ili čas o kome on ne zna ništa, mi unitarni hrišćani mu verujemo. Vi ga, sa druge strane, smatrate neiskrenim i u jednoj prirodi poričete ono što bi svakako morao znati u drugoj. A ipak proglašavate da su te dve prirode u stalnom i bliskom jedinstvu. Vi stalno činite da on protivreči sebi. To je, po mom mišljenu, nepoštovanje.[155]

Jedino se na ovaj način Hristova izjava u vezi dana i časa koje nijedan čovek ne zna, pa ni Sin – i još nekoliko drugih izjava – mogu objasniti bez lišavanja istinoljubivosti našeg blagoslovenog Gospoda koji nema greha, niti prevare na jeziku. Ali, ako su božanska i ljudska volja našeg Spasitelja bile jedna ista volja, i volja tri osobe iz Trojstva – od kojih je on jedna – je jedna ista volja, Hrist je praktično rekao, ja ne tražim svoju volju, već volju sebe samog. Zapravo, pokušajte da čitate Novi Zavet sa ovom idejom, koja prirodno proističe iz trijadologije, na umu, i videćete kakvu zabunu ona pravi. Neka nas Sveti Duh vodi istini?

Draga braćo, čujte Lukine reči: "Ovo je Mojsije koji kaza sinovima Izrailjevim: Gospod Bog vaš podignuće vam proroka iz vaše braće, kao mene: njega poslušajte. Ovo je onaj što beše u crkvi u pustinji s anđelom, koji mu govori na gori sinajskoj, i s ocima našim; koji primi reči žive da ih nama da... Vi se jednako protivite Duhu Svetome; kako vaši oci tako i vi. Kog od proroka ne proteraše oci vaši? I pobiše one koji unapred javiše za *dolazak pravednika*, kog vi sad izdajnici i krvnici postadoste" (Dela 7:37-38, 51-52). Dragi čitaoci, da li smrtno biće može ubiti Boga? Da li zaista mislite da se izraz "Pravednik" odnosi na Boga? Da li je Mojsije verovao da je Bog dolazeći Mesija? Jednom sam pitala sveštenika kako Bog može biti Isus, Sin Čovečji, budući da u Svetom Pismu piše *"Bog nije čovek"*. Njegov odgovor je bio: "Pa, to je iz Starog Zaveta."Zaista! Znači, opet se vraćamo na jabuke i pomorandže! Morala sam da se zapitam: Sveto Pismo kaže da Bog nije Bog zabune, pa da li bi On promovisao verovanje koje je toliko zbunjujuće da se mora nazvati neshvatljivom misterijom? Iskreno, ja više cenim Boga. Da je želeo da se igra sa nama, dao bi nam mozak kao zrno graška. Sveto Pismo jasno kaže se Bog ne *menja, ne može da laže, On nije čovek niti Bog zabune!* Kredibilitet Božje reči stoji. Ako ne možemo da računamo na čvrstu utemeljenost Božje reči, na šta možemo da računamo? Na osnovu odgovora ovog sveštenika, dragi čitaoče, možemo da napravimo dve pretpostavke: ili Bog ne drži svoju reč i menja se, ili je sveštenik bio neiskren u svom pokušaju da *zaštiti* dogmu Trojstva. Kada sveštenstvo pokušava da *opravda* ovu dogmu, oni moraju biti jako brzi. Trijadološka igra rečima zahteva *brzo* i *kreativno* razmišljanje, ma koliko pogrešno bilo.

Mary Dana komentariše, "Ali, zapamtite, svaka reč koju izgovorite i nadate se dobrim rezultatima, mora biti razumna reč, upućena *razumnom* biću. Ja verujem da nam Božja milost dolazi kao razumnim bićima, a ne na neki misteriozan način – vodeći nas na nebesa bez našeg znanja ili pristanka".[156]

"I niko sam sebi ne daje časti, nego koji je pozvan od Boga, kao i Aron. Tako i Hristos ne proslavi sam sebe da bude poglavar sveštenički, nego Onaj koji Mu reče: Ti si moj sin, ja Te danas rodih. Kao što i na drugom mestu govori: Ti si

sveštenik vavek po redu Melhisedekovom. ***On u dane tela svog moljenja i molitve k Onome koji Ga može izbaviti od smrti s vikom velikom i sa suzama prinošaše, i bi utešen po svojoj pobožnosti. Iako i beše Sin Božji, ali od onog što postrada nauči se poslušanju. I svršivši sve, postade svima koji Ga poslušaše uzrok spasenja večnog. I bi narečen od Boga poglavar sveštenički po redu Melhisedekovom***" (Jevrejima 5:4-10). Ovaj pasus jasno govori da je ***Isus postao izvor*** našeg spasenja. Mnogi hrišćani imaju pogrešno uverenje da samo Bog može ponuditi spasenje. Jasno je da to nije slučaj, kao što ovaj pasus jasno svedoči. Zašto hrišćani trijadolozi glatko odbijaju da prihvate ovu činjenicu? (moje isticanje)

Danas, zahvaljaujući "internet superautoputu", imamo više dostupnih informacija nego u bilo kom trenutku u istoriji. Prema mom istraživanju, sve više ljudi koji proučavaju Bibliju menja svoje stanovište, zajedno sa naučnicima koji postaju vidljiviji i *glasniji*. Duboko verujem da će vremenom mnogi laici početi da menjaju svoje trenutno stanovište o Trojstvu, kada postanu *informisaniji.* Čak i u ovom trenutku, dok ja pišem ovu knjigu, odvija se debata putem dva ogromna medija: radija i interneta! Poslednje uporište predstavlja najmoćniji medij – televizija! Međutim, tokom poslednjih nekoliko godina, sam primetila porast broja dokumentarnih emisija koje se bave teologijom i – usuđujem se reći – svi oni koji trenutno hodaju u trijadološkom polu-komatoznom stanju će vremenom biti primorani da se suoče sa činjenicama koje su možda prethodno odlučili da ignorišu. Verujem da će crkve morati da upotrebljavaju mač *zastrašivanja* mnogo intenzivnije nego u prošlim decenijama i vekovima kako bi održale svoj stisak nad masama! Ne verujem da će uspostavljanje *inkvizicije* u cilju očuvanja doktrine Trojstva biti uspešno u dvadeset prvom veku.

Čak ni crkve ne mogu poreći moć i uticaj novog superautoputa informacija i *slobode* samoizražavanja. Što se tiče Trojstva, prognoziram da stara i istrošena izreka "to je misterija" neće moći da izdrži *rastuće* napade, ali možda nisam u pravu! Želim da mislim da će dobri, pobožni i istinoljubivi hrišćani zahtevati razjašnjenje, istinu i zdravorazumsko razmišljanje i prestati da "religiozno" dopuštaju ranim crkvenim ocima i reformatorima da *oblikuju njihova verovanja* u

vezi sa pravom prirodom našeg Spasitelja Isusa Hrista. Ali, avaj, možda je ovo samo puko priželjkivanje, uzevši u obzir sve tvrdokorne trijadologe koje sam srela i mnoge tvrdoglave i arogantne sveštenike, koji su toliko uvereni da laici *ispranih mozgova* nikada neće slušati razum! Napokon, šta njima ide u prilog, da prosečna religiozna osoba *odbija da sluša*, ili da se bolje informiše o ovoj dogmi? Nažalost, sveštenstvo se mora oslanjati na "neznanje" laika kako bi *zaštitili i osigurali* njihove *pozicije*. Bez obzira, ovo ne znači da sveštenici ne mogu dati *zdravorazumsko* objašnjenje njihove dogme Trojstva takve kakva jeste, ali oni ipak nastavljaju da čvrsto ***tvrde*** da ono (Trojstvo) mora biti prihvaćeno VEROM! Šta vera ima sa ovim grđenjem Božje svete reči? Sumnjam da sveštenstvo neće napustiti svoju platformu dominacije i kontrole bez borbe. Ipak, osećam da će vremenom, sa pojavom informacija kroz medije i knjige, crkve početi da gube tlo pod nogama, sa zbunjenim laicima koji će se nalaziti u "bolnom" haosu, ne znajući u šta da veruju. Nadam se da će crkve biti dovedene u situaciju da više ne mogu da *uspešno ignorišu* dogmu koja je u središtu kontraverzi već 1700 godina. Oni sigurno ne mogu da *ignorišu* Dan Brown-ov *DaVinčijev kod*!

Jedna je stvar tvrditi, a ostati racionalan i dosledan, da Bog može uraditi nešto što *izgleda* nemoguće čoveku. Sasvim je druga stvar tvrditi da je Bog zapravo sposoban da napravi *apsurd*. *The American Heritage Dictionary* kaže da reč "apsurd" znači "očigledno odstupanje od istine ili zdravog razuma". Tertulijanova izjava pokazuje teološko mišljenje tog vremena – da treba verovati u nešto što odstupa od istine ili zdravog razuma. I što je još gore, verovati u to *baš zato* što nema smisla.[157]

1. Kor. 15:27 Jer sve pokori pod noge Njegove. Ali kad veli da je sve Njemu pokoreno, pokazuje se da je osim Onog koji Mu pokori sve... (Otkr. 21:3) ... I čuh glas veliki s neba gde govori: Evo skinije Božije među ljudima, i živeće s njima, i oni će biti narod Njegov, i sam Bog biće s njima Bog njihov. ***Obratite pažnju, draga braćo, Sveto Pismo jasno kaže da je skinija Božja "sada", a ne "opet" među ljudima.***

15. Izazivanje tv-evanđeliste

Dr. Charles Stanley

Već duže vreme veoma cenim televanđelistu Charlsa Stanleya koji je baptističkog opredeljenja. On ima dosta sledbenika i ja sam mu se oduvek divila i oduvek sam ga poštovala, čak sam napravila i videoteku njegovih poruka. Nažalost, tokom njegove poruke za Božić 2005. godine, on je očigledno mislio da je prilika da govori o rođenju Hrista/Boga. Rekao je vrlo samouvereno da su oni koji ne veruju u Trojstvo neznalice. Ova njegova optužujuća rečenica me je jako uvredila, smatram da je vrlo pompezno to što je on izjavio tako nešto pred milionom gledalaca. Dve godine proučavanja i istraživanja Trojstva me je naučilo da pažljivo slušam propovedi. Bespotrebno je reći da sam dobro poznavala koliko je njegova poruka kontradiktorna i smetalo mi je to što su hiljade njih nasedale na ovo trijadološko nagovaranje, sigurni u to da osoba takve reputacije ne može da ih navede na pogrešan put. Molim vas, shvatite da ne pokušavam da napadnem Dr. Stanley-a lično, već njegovu trijadološku platformu. Verujem da je on dobar i pobožan čovek, ali je pogrešno upućen po ovom pitanju.

On je držao propoved 28. maja 2006. godine o anarhisti (reakcija na Da Vinčijev Kod) i pri tom naglasio božansku prirodu Isusa Hrista – da je on bio Bog od krvi i mesa – a dalje je rekao da su oni koji u to ne veruju anarhisti!

Međutim, on nije pomenuo činjenicu da te osobe, od kojih sam i ja jedna, veruju da je Isus bio čovek, ljudsko biće poput svih *nas*, iako *božansko*, i *Sin Božiji*, ali ne i Jedini Pravi Bog. Tokom svoje propovedi, on je konstantno govorio o Isusu kao o *Sinu Božijem.* Pitam se, šta vi mislite ko je Isus – Sin Božiji ili Bog? Da li sam ja jedina sa ovim pitanjem među tolikim brojem njegovih slušaoca? On me je optužio da sam anarhista jer ne verujem da je Isus Bog od krvi i mesa, ali što stoji u stihovima 2:22-24 Prve Jovanove poslanice? Ko je lažov? Da li je to čovek koji poriče to da je Isus zapravo Hrist? Takav čovek je antihrist – on poriče Oca **i** Sina. Niko ko poriče Sina nema Oca, ko god da priznaje Sina ima i Oca ***takođe.*** Vidite da ono što ste čuli od početka ostane u vama. Ako to učinite, takođe ćete ostati u Sinu *i* u Ocu.“ NIV (moj akcenat).

Uverenje koje pruža Dr. Stanley, nasuprot onome što jasno stoji u Bibliji, navelo me je da ove njegove nepravedne optužbe stavim pred izazov. On je jasno rekao da je Isus Bog od krvi i mesa, dok je u isto vreme uverio da je Sin Božiji rođen od strane device! Kako to može da bude? Ili je Isus Hrist Sin Božiji ili je Bog od krvi i mesa! Šta od ta dva? U ovoj božićnoj propovedi, on je takođe ukazao na to da je Sveti duh „On“ a ne „to“. Počinje da mi predstavlja problem to ko on zapravo misli da su Isus, Bog i Sveti duh? Lično verujem da je od Biblije napravio slagalicu. Svoju poruku je preneo sa takvim samouverenjem i govorio je o iskrenosti a da sam nije bio iskren jer je upotrebljavao taktičan jezik i stihove koji su izvađeni iz konteksta kako bi izneo svoju poentu, da je verovatno ubedio hiljade i hiljade njih da je jabuka zapravo pomorandža. Naredne nedelje je izneo sledeću izjavu koja zaslužuje da bude citirana: „Ako je iko odgovoran i zadužen za to, onda je to Petar! Petar je sa Isusom hodao tri godine; oni su bili intimni prijatelji. Petar je hodao sa njim, smejao se sa njim, jeo sa njim, pecao sa njim i molio se sa njim i još mnogo toga! Pogledajte taj odnos! Vi i ja verujemo u Hrista koga nismo videli; koga ne možemo da dodirnemo, ali Petar je to mogao. To je Bog u ljudskom obličju!“ Ova nepromišljena izjava koju je dao Dr. Stanley je vrhunac lažnog predstavljanja. O čemu svedoči Biblija?

Petar je napisao: „Jer on primi od Boga Oca čast i slavu kad dođe k Njemu takav glas: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji. I ovaj glas mi čusmo gde siđe s neba kad bejasmo s Njim na Svetoj gori" (2. Petrova 1: 17-18). Isus mu je odgovorio: „ A vi šta mislite ko sam ja?" A Simon Petar odgovori i reče: „Ti si Hristos, Sin Boga Živoga." I odgovarajući Isus reče mu: „Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer telo i krv nisu to tebi javili, nego Otac moj koji je na nebesima" (Matej 16:15-17). Očigledno je da se Dr. Stanley i Petar ne slažu po pitanju identiteta Isusa Hrista. Pitanje je: u koga hrišćani biraju da veruju? (moj akcenat)

Takođe, u ovoj određenoj propovedi on je izneo protest. Citiram: „Niko nema pravo da sudi tebi kao detetu Božijem! Niko! Samo Bog ima pravo da sudi". Pitam se da li je svestan toga što govori? Na osnovu ove izjave, mogu da zaključim da je na dar dobio Božije pravo da sudi i da osuđuje mene i meni slične i da kaže da smo „neznalice" i „anarhisti" ker ne želimo da prihvatimo Isusa Hrista kao svemoćnog, jedinog Boga. I ovo je zapovest Njegova da verujemo u ime Sina Njegovog Isusa Hrista, i da ljubimo jedan drugog kao što nam je dao zapovest" (1. Jovanova 3:23). Ako je Petar, jedan od voljenih Isusovih učenika, verovao da je Isus Sin Božiji, zar nije u redu to što ja i meni slični verujemo da je on to isto. Ko će da nazove Petra lažovom? Da li je Petar bio pogrešno upućen? Mislim da je važno istaći to da Isus nije rekao svojim učenicima ko je on, već je rekao Petru da mu je *njegov Otac na nebu to otkrio.* Ne znam za trijadološku braću, ali ova Isusova izjava meni dosta znači. Isus nije grizao ruku koja ga hrani. Ne, on je pustio Oca da učini da njegov identitet bude poznat.

Isus Hrist *nikada* nije tvrdio da je jednak Bogu. Njemu je data „funkcionalna jednakost" od strane Boga, ali ne i jednako pravo na Njegov prestol. On sedi sa Božije desne strane, pa je samim tim i drugi nadređeni. Moćni prestol pripada samo svemoćnom Pravom Bogu. Isus je Njegova desna ruka. „Moje učenje nije moje" (Jovan 7:16). „Ne radim ništa sam već samo ono što me je Otac naučio ... uvek radim ono što se njemu dopada" (Jovan 8:28-29). „Ako sebe glorifikujem, moja slava ne znači ništa. Moj otac, za koga vi tvrdite da je vaš Bog, je taj koji me glorifikuje" (Jovan 8:54). „ Zato me Otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem. Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovest primio od Oca svog" (Jovan 10:17-18).

„Otac moj koji mi ih dade veći je od svih; i niko ih ne može oteti iz ruke Oca mog“ (Jovan 10:29). „Ako zapovesti moje uzdržite ostaćete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovesti Oca svog i ostajem u ljubavi Njegovoj“ (Jovan 15:10). „ Koji će vas i utvrditi do samog kraja da budete pravi na dan Gospoda našeg Isusa Hrista. Veran je Bog koji vas pozva u zajednicu Sina svog Isusa Hrista, Gospoda našeg). Jasno je da je Isus Hrist Sin Božiji kome je Otac dao sav autoritet. Izvinjavam se ali mamac Dr. Stanley-a jednostavno ne radi. Izvinite na neozbiljnosti ali ova trijadološka teorija ima toliko šupljina da nije ni čudo da trijadološko sveštenstvo mora da izvrdava. Zar vas ne čudi to što oni moraju da ubede VAS u to da je misterija? Ni oni ne mogu da je objasne! (moj akcenat).

Ozbiljno sumnjam da će ijedan čovek iz ove televizijske publike ili kongregacije sam istražiti Bibliju kako bi videli da li ovo učenje ima biblijsku osnovu. Volela bih da mislim da tu postoji nekoliko duša koje misle svojom glavom i da će shvatiti da nešto nije u redu onda kada povežu tačke; nikakve logike nema u trijadološkoj teoriji niti ona ima biblijsku osnovu. Bez obzira na sve, nema sumnje da će oni pratiti njegova učenja verujući da ih on ne bi nikad naveo na pogrešan put. Oni imaju veru u njegov integritet. Trijadološki hrišćani koji misle svojom glavom mogu da ostanu zbunjeni i donekle sumnjičavi, da ne budu sigurni u šta treba da veruju. Ali naravno, njima će biti rečeno: „To je misterija; jednostavno morate da verujete. Bog nije imao nameru da mi to razumemo!“ Pa će skeptici biti maltretirani, zastrašeni, prekoreni od strane porodice, prijatelja i svojih hrišćanskih udruženja, ukoliko oglase svoju sumnju. Retko ko će ikada prevazići ovaj stadijum jer će biti demoralizovani i demonizovani. Ukoliko se usude i krenu ka gore, to će ih dovesti do nestabilne osnove sa evanđeoskim utvrđenjem, tako da će nažalost oni na kraju postati plen toga da je „većina uvek u pravu“. Sigurno da oni svi ne greše, zar ne?

Dalje, Dr. Stanley je izabrao dvojicu svojih favorita, ali je prekomerno upotrebljavao sledeće stihove kako bi slušaoce ubedio u to da je Isus Bog. **„Otac i ja smo jedno“ i „Kada ste videli mene videli ste i Oca“!** On konstantno upotrebljava ova dva stiha, uprkos činjenici da ih je izvadio iz konteksta. Ali da li njegovi slušaoci to znaju? Većina njih ne zna. On je dao sebi slobodu da upotrebi ove stihove, obilazeći oko značenja koje je Isus imao na umu (o čemu smo govorili u prethodnom poglavlju). Molim vas, obratite pažnju na paralelni stih: „ Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste. Tako niti je onaj šta koji sadi, ni onaj koji zaliva, nego Bog koji daje te raste. A onaj koji sadi i koji zaliva jednaki su; i svaki će primiti svoju platu po svom trudu...” (1. Korinćanima 3:6-8), NIV. Onaj koji sadi i onaj koji zaliva su jedno. Hrist je uvek postupao prema Očevoj volji; on i Bog dele jedan um, jedan cilj i jednu svrhu. Ovu poruku je Isus želeo da prenese učenicima.

Dr. Stanley očigledno čvrsto u svom srcu veruje da propoveda biblijsku jevanđeosku istinu. Ne verujem da bi on namerno pokušao da nas prevari, ali sam sigurna da je u potpunosti svestan toga da doktrina Trojstva nije učenje koje je ustanovljeno od početka hrišćanstva, već je evoluiralo i razvilo se tokom trećeg, četvrtog i petog veka. Ovo može biti potvrđeno i istraživanjem istorije Nikejskog sabora kako putem interneta tako i pomoću knjiga o istoriji hrišćanske teologije. Ne bi trebalo da bude tajna da je postojao otpor Trojstvu od strane većine vernika jer to čak i jedan od najzapaženijih crkvenih otaca, Tertulijan, priznaje. Mnogo je života i karijera vekovima uništavano zbog ove pogrešne doktrine. Ali naravno, Dr Stanlez ne pruža ove činjenične informacije svojim posvećenim sledbenicima. On ne može to da učini a da pri tom i dalje ubeđuje ljude da je Isus Hrist Bog od krvi i mesa. Nemojte da pogrešite, dragi čitaoci: on nije toliko iskren koliko bi trebalo da bude. Ovim sam veoma razočarana. On nije uspeo da iskaže čitavu istinu, da iznese prljavštinu vezanu za Trojstvo. Pitam se, kakvo pravo on ima da optužuje hrišćane koji veruju u ljudsku prirodu Hrista da su „neznalice” i „anarhisti” jer ne veruju da je Isus jedan istiniti i svemoćni Bog. Trijadološka teorija diktira da je Isus Jedan Pravi Bog. Kao što sam prethodno rekla, to znači da je on isti onaj Bog iz Starog i Novog zaveta. Dakle, moram da se zapitam, ako je ovo slučaj, šta je sa onim „mi” u Postanju? Prema trijadolozima, Isus je navodno postojao kao večni Sin od vajkada.

Na osnovu ove anomalije, kako Trijadolozi opravdavaju trostruko jedinstvo u Postanju, a u isto vreme održavaju to da je Isus jedan pravi Bog? Zar ovo ne predstavlja problem? Sada, da li shvatate zašto mi nije bilo dozvoljeno da iskažem svoje sumnje ili da pokažem svoj stav u učionici, i zašto su svakome ko je radoznao po ovom pitanju vrata zatvorena ispred nosa? Verujem da se treba pozabaviti iskrenim, biblijskim pitanjima i primiti iskreni, direktni i razumni odgovori. Međutim, ako bi to bilo dozvoljeno, malo po malo, nit po nit, trijadološka tkanina bi trebalo da se opara. Čovek bi mogao da se zapita, kakav bi bio rezultat jednog takvog postupka? Smatram da bi pre svega kredibilitet sveštenstva propatio, a posle toga bi se i laici zapitali po kojim drugim pitanjima su takođe neupućeni? Zaista, *bogom dane sile* ne smeju ovo da dozvole! Nemojte da grešite, ovo je ozbiljan posao. Na scenu stupa veliko oružje – zastrašivanje! Samim tim, glasnika ubijaju čak i pre nego što dobije šansu da iskaže svoju poruku.

Mislim da bi Dr. Stanley imao koristi od toga kada bi razmotrio nelagodnu i tamnu istoriju trijadološke dogme, pre nego što promoviše svoju veoma spornu doktrinu jevanđelijske istine onim hrišćanima koji ne znaju, ne sumnjaju i koji nisu obrazovani. Njegova dogma nije zasnovana na Bibliji, već na *podrazumevanju* i *izvlačenju zaključaka*. Kada čujem kako čvrsto govori da je Isus Sin Božiji, a onda pogleda pravo u kameru i kaže da je Isus Hrist Bog od krvi i mesa, ne mogu da izdržim a da se ne zapitam da li su oni koji ga slušaju u potpunosti budni? Zar ne čuju šta on govori; zar ne zastanu da se zapitaju? Imaju uši, zar ne primećuju kontradiktornosti ili im on pravo ulazi u glavu? Kada razmotrim to koliko je hrišćana trijadološki opredeljeno, ne mogu a da se ne zapitam, da li je to uopšte i bitno, i da li oni ne žele da prihvate Isusa kao Sina Božijeg? Zar njegova publika nema isti stav kao i mlada dama koju sam prethodno pomenula a koja mi je rekla da ne može da podnese da veruje da Isus nije Bog? Kako neko uopšte može da dođe do takvog zaključka? Moj um jednostavno ne može da registruje ili obradi ovakvo poremećeno i buntovno rezonovanje. Ništa u svetim dokumentima ne podržava to da je Isus Jedan pravi Bog. Ova doktrina jedino može da bude podržana spekulacijama na temu šačice stihova, koje nakon bližeg ispitivanja ne podržavaju tu doktrinu a u najmanju ruku su sumnjive.

Uveravam vas da Dr. Stanley ne izlaže potpunu istinu po pitanju takozvane „misterije“ trijadološke doktrine. On samo prati takozvani brzi korak u trijadološkom plesu. Takvom metodom čovek može da dokaže bilo šta iz Biblije. U Izrekama 30:5-6 stoji: „Svaka reč Božija je besprekorna ... ne dodajte njegovim rečima ili će vas on prekoriti i dokazati da ste lažovi“. Verujem da Dr Stanley i slični njemu ne čine veliku nepravdu samo prema Sinu Božijem Isusu Hristu, već i prema milionima iskrenih slušaoca koji u potrazi za istinom ozbiljno slede njihova učenja. Koliko je tužno to što on mora da pogrešno predstavlja i izvrće jednostavnu logiku tako da ona postane mitološki i pogrešan prevod Biblije, a njegovim naivnim sledbenicima se zatim prodaje ova iskrivljena i nebiblijska teologija. Do istine se nikada ne dolazi vađenjem jednog stiha iz konteksta i primoravanjem istog da ima značenje koje odgovara nekom drugom kontekstu. Ovo ne samo da je neprihvatljivo i nebiblijsko već je i varljivo. Postupanja poput ovog, što se mene tiče, služe samo na ličnom nivou, a ne na Božijem. (moj akcenat)

Dr. Stanley je u svojoj poruci rekao da je Isus bio sa Bogom od rođenja, od vajkada, i da je Bog došao i boravio među nama kao Isus. Ako je Bog Isus Hrist, onda nikada nije postojao jedinstveni čovek Isus Mesija. Možda i nisam baš najpametnija ali je očigledno da nešto ovde zaista ne štima. Trojstvo je proglašeno kamenom temeljcem hrišćanstva – ali njenoj zamućenoj i zaprljanoj definiciji dosta toga nedostaje. Sažaljevajte brojne hrišćane koji ni ne znanju za mnoge disidente istog i za skrivenu tamnu i političku istoriju.

Pošto je Dr. Stanley jedan od najcenjenijih televanđelista, koga vole i poštuju mnogi, retko ko bi se usudio da dovede u pitanje njegovu svešteničku oštrinu. Mislim da je na svakom hrišćaninu koji traga za istinom da preduzme odgovornost ua ispitivanje Biblije baš kao što su entuzijastični Bereanjani (Dela 17:11). Oni su cenjeni po tome što su retko plemenitog uma. Oni su ispitivali Bibliju svaki dan kako bi videli da li je ono što je Pavle rekao tako.“ Koliko se hrišćana potrudi da ispita Bibliju i utvrdi da li je ono što njihovo sveštenstvo tvrdi istina? Verovatno jedan u 1000, u najmanju ruku. Da ovo nije slučaj, „misterija“ Trojstva ne bi bila snažna kao što je danas!

Dr. Stanley možda ne vidi da njegovo učenje, da je Isus Hrist Bog, od krvi i mesa nanosi štetu, ali istina je da on i oni koji danas idu u crkvu počinjavaju veliku nepravdu. Oni prihvataju i gaje samopravične i osuđujuće ljude, navodno dobre i bogobojažljive hrišćane koji prebrzo kritikuju svoju braću i sude im – „nezanlicama“ i „anarhistima“. Mi koji ne verujemo da je Isus Jedan Pravi Bog, mi koji se suprostavljamo trijadološkoj dogmi, mi koji ne prihvatamo ovu doktrinu/veru koju je stvori čovek – mi smo osuđeni od strane onih koji su indoktrinirani da je Trojstvo od životne važnosti za hrišćanstvo. Očigledno, Dr Stanley ne vidi štetu koju nanosi predstavljanje Trojstva kao jevanđelijske istine, kao što to ne vide ni milioni onih koji predvode propovedi u svim popularnim crkvama. Šta je Isus rekao: „ No zaludu me poštuju učeći naukama i zapovestima ljudskim“ (Matej 15:9). Zar Trojstvo nije čovečiji koncept koji potiče od Nikejskih otaca koji su za hrišćanstvo doneli odluku da je Isus Bog?

Šta Pavle ima da kaže: „Nego govorimo premudrost Božiju u tajnosti sakrivenu, koju odredi Bog pre sveta za slavu našu; Koje nijedan od knezova veka ovog ne pozna; jer da su je poznali, ne bi Gospoda slave razapeli.“ (1. Korinćanima 2:7). Ako nam je Bog namenio slavu pre početka vremena, zar nije moguće da je Isus bio predodređen u predznaju Božijem pre početka vremena? U ovom stihu, da li donosite zaključak da je razapeti Gospod slave Bog? Dobro razmislite o ovom stihu. Mislite! Da li je ovaj stih misterija? Da li predstavlja Božijeg Svetog duha kao treću, jednaku i preegzistentnu osobu, zasebnu i odvojenu od Boga? Stih 1:9 „Veran je Bog koji vas pozva u zajednicu Sina svog Isusa Hrista, Gospoda našeg.“

Lično mislim da su Dr. Stanley i njemu slični srozali sebe i naveli na pogrešan put milione ljudi svojim neshatljivim besmislicama, pogrešnim tumačenjem Biblije i uveravanjima da je Isus Hrist Jedan Pravi Bog. Molim vas da razmotrite sledeće:

Jovanova 2:22

Ko je lažov? Da li je to čovek koji poriče da je Isus Hrist. Takav čovek je anarhista – on poriče i Oca i Sina (NIV).

U nekim hrišćanskim krugovima kruži da: „Ako ne verujete u to da je Isus Hrist Bog, onda ste duhovno anarhista." Stih 2:22 Jovanove poslanice često je bio upotrebljen kako bi podržao ovu ideju ali šta on *zapravo* kaže? Hajde da ga posmatramo u njegovom kontekstu:

Kontekst ovog stiha ima veze sa tim kako će biti mnogo antihrista koji dolaze sa otkrivanjem crkvene administracije. Čim se otkrilo Otkrivenje koga su sadržale crkvene poslanice, što se desilo do vremena kada je Prva Jovanova poslanica napisana, Satana je počeo da napada ljude raznim lažnim doktrinama. Mnogi antihristi su ljudi koji promovišu takve doktrine i postupanja koja su protiv Hrista, tj. protiv istine o tome ko je Isus zapravo i šta je on za nas uradio. Stih 19 kaže: „Otišli su od nas, ali nama zapravo nikada nisu ni pripadali". Ovde se odnosi na one koji se pretvaraju da su deo Božije porodice, a zapravo rade na strani neprijatelja i Hrista. Na isti način, sedmi stih Druge Jovanove poslanice jasno kaže:

2. Jovanova 7 (NIV)

Mnogi prevaranti, koji ne priznaju Isusa Hrista kao nekog ko dolazi u telu, otišli su u svet. Svaka takva osoba je prevarant i antihrist. Dakle, kako znamo ko je „antihrista" a ko je za Hrista i Boga?

Dela 10:38 NIV ... Isusa iz Nazareta kako ga pomaza Bog Duhom Svetim i silom, koji prođe čineći dobro i isceljujući sve koje đavo beše nadvladao; jer Bog beše s njim. Bog je pomazao Isusa pa je samim tim Isus istiniti Hrist (pomazani) Božiji."

Kao zaključak, iako neki ljudi uveravaju da: „Ako ne veruješ da je Isus Hrist Bog onda si u duhu anarhista", još uvek ne postoji biblijski dokaz koji bi podržao ovo verovanje. Antihrista veruje da Isus nije Hrist, a i ne priznaje da je Hrist došao u telu. Međutim, mnogi ljudi veruju da je Isus Hrist i da je došao u telu ali pri tom ne veruju da je on Bog. Štaviše, ne postoji deo Biblije u kome stoji da ako verujete da Isus nije Bog, onda vas to čini anarhistom.

Može li osoba da bude hrišćanin i član Božije porodice a da ne veruje da je Isus Bog? Odgovor je **da**, sigurno da može. Stih 10:9 Poslanice Rimljanima, daje jednostavna uputstva za spasenje, a ne kaže ništa o tome da treba verovati da je Isus Bog. Pravo pitanje je: „Ko je Isus Hrist" Uveravamo vas da je on čovek (1. Timotiju 2:5), naš Spasitelj, Iskupljenik, Posrednik, Gospod, stalni Saputnik, Najbolji prijatelj, naš Veliki brat, Svetlo našeg života, naš Mir, Naša Radost, Sin Božiji i naš Mentor umetnosti vere.[158]

Biblijski gledano , vi ste spaseni ako radite ono što u Poslanici Rimljanima 10:9 (NIV) stoji. Da ako izgovorite sopstvenim ustima „ Jer, ako priznaješ ustima svojim da je Isus Gospod, i veruješ u srcu svom da Ga Bog podiže iz mrtvih, bićeš spasen.”

Osim ako se nisam najela bunike i udarila glavu, Dr Stanley citira stihove koji se u potpunosti suprostavljaju onome o čemu on propoveda. Ako je neko anarhista, možda je to on pošto ne prihvata Isusa Hrista kao onakvog kakvog ga je Bog načinio – Njegovog jedinog i voljenog sina koga On odobrava. Zvala sam i zahtevala sažetak propovedi Dr Stanley-a koju je održao 28.maja 2006. godine kako bih došla do razjašnjenja. Sledi deo tog sažetka:

(4) (1. Jovanova 4:2) Svaki duh koji se protivi Gospodstvu Isusa je anarhista. (stih 3) Isus je sebe identifikovao kao Boga Oca više puta. Duh anarhiste poriče Njegovo božanstvo, Njegovu pomirujuću smrt i istinu o Božijoj reči.

(5) **Ako Isus Hrist nije Bog, onda ko jeste**? Ako je on samo još jedan čovek, onda u šta treba verovati? Onda ne bismo imali razlog da verujemo u Boga, niti bismo mogli da gajimo nadu za spasenje. Ne bi bilo iskupljenja za nas zbog problema greha.

Zaključak: Istina je da mi ne smemo da se predamo ovoj prevari, jer je Hrist Gospod vaskrsao. On je stvaran, **On je Bog**, i On je pobedio duh ovog i svakog doba.

Kontradiktornosti, kontradiktornosti! Dragi čitaoče, mislite o tome što on izgovara. On kaže da je Isus identifikovao sebe kao Boga. Mislim da je glavna reč ovde *identifikovati*. On takođe kaže da je svaki duh koji se protivi tome da je Hrist Gospod anarhistički. Sveto pismo mi jasno kaže da je **Bog pomazao Isusa Gospoda i Hrista**. Da li ja onda treba da verujem da je Isus, budući da je Bog, sebe pomazao kao Gospoda i Hrista? Da li ovo ima ikakvog smisla? Stanley nastavlja: (5) Ako Isus Hrist nije Bog, onda ko jeste? U šta ja treba da verujem? Da li stvarno želi da svoju veru stavim u njegove ruke a da ne istražim ove sukobljavajuće izjave? On o njemu (Isusu) govori kao da je on Bog, Bogočovek, Bog Sin, a skoro u svakoj propovedi on stalno govori o njemu kao o Sinu Božijem. Ovo mi govori da je on pogrešno upućen i zbunjen. Da li je čudo što vam govore da ne treba da razumete? Nek nam je Bog u pomoći!

Sigurno, niko ne bi mogao da razume ovakve besmislice. Nažalost, sveštenstvo mora da vas ubedi u to da ne treba da razumete, ili kako bi inače prodali svoju teoriju hrišćanima? Da nije predstavljena kao „misterija“ ne bi bilo koncepta tri-u-jedan i jedan-u-tri. Reči Boga i Isusa su razumljive; jasne su; možete poverovati u njih i razumeti ih. Zar nije jasno ko izvrće Božije reči i ko je uspešno ubedio možda milione da svoju veru stave u ruke ove misteriozne dogme? Oslonite se na *misteriju* koja se mora prihvatiti verom. Slepom verom, dragi čitaoče. Zašto? Jer ne treba da razumeš Boga. Da li je jedan pravi Bog putem Svetog pisma ikada tvrdio da niko ne treba da ga razume? Sigurno ne po pitanjima koja se tiču našeg spasenja. Dogma Trojstva nije ništa drugo do lažno učenje puno dvoličnosti i mitologije. Ali ono što me obeshrabruje jeste to što je toliko njih naselo na ovu teološku farsu. Ljudi su ti koji su vešto stvorili svoju misteriju! Bog nije Bog konfuzije. Trojstvo je toliko nerazumljivo i zbunjujuće da mora biti prihvaćeno kao misterija!

Dr. Stanley je rekao da je verovanje u Isusa kao Boga dominiralo i pre Sabora u Nikeji. Mnogi drugi sveštenici i učenjaci nas takođe ubeđuju u isto. Braćo, da li je zaista važno šta oni misle? Da li je ono što oni imaju da kažu uverljivije i u većoj meri biblijski zasnovano od reči Isusa, Petra, Pavla i Luke? Sledi spisak ranohrišćanskih rukopisa pre Nikeje za koje on kaže da prikazuju Isusa Hrista kao Boga:

50 AD Huleat rukopis, 74 AD Pismo Varnave, 80 A.D. Henas, 140 A.D. Aristid, 150 A.D. Justin Mučenik 150 Polikarp od Mirne, 160 A.D. Mathetes, 170 AD Tatijan Sirijski, 177 A.D. Atinagora, 177 AD Melito iz Sarda, 180 AD Irinej , 190 AD Kliment Aleksandrijski, 200 AD Tertulijan, 200 AD Hipolit, 225 AD Origen, 235 AD Novatijan, 250 AD Ignjatije Antiohijski, 253 AD Kiprijan Kartaginski, 262 AD Dionisija , 262 AD Grigorija čudotvorac, 305. Metodije, 305. Arnobius, 307 AD Lacranrius.[159]

Još jedan dobro poznat i voljen televanđelista pod imenom Dr. James Kennedy (sada pokojni) na propovedi u oktobru 2007. godine, odabrao je stihove 1:1 i 20:28 Jovanovog jevanđelja kako bi dokazao da je Isus bio Bog, a dalje je izjavio da postoje brojni dokazi u Novom zavetu koji podržavaju ovu činjenicu. Pošto smo o prvom stihu Jevanđelja po Jovanu već govorili, sada ćemo se koncentrisati na stih 20:28 kako bismo ga detaljnije shvatili. Molim vas obratite pažnju na sledeće:

Kada se bukvalno sagleda, izgleda da ovaj stih predlaže da je Toma verovao da je Isus Bog. Međutim, već smo videli Josifovu izjavu u Stihu 40:8 Postanja da ne može uvek Bibliju shvatiti bukvalno. Stih mora da se slaže sa ostatkom teksta. Vidimo koliko je ovo važno kada jednostavno obratimo pažnju na to da je Isus nazvao Petra „Satanom“ (Matej 16:23). Dakle, šta je Toma mislio pod tim što je gore rekao? Biblija govori o različitim „bogovima“, a titulu im je dao Svemoćni Bog Jehova. Isus je „moćni Bog“, mnogo veći od drugih, osim Svemoćnog Boga (Isaija 9:6).[160]

Braćo, molim vas da pogledate šta je Anthony Buzzard rekao o ovome:

Obratite pažnju na to da Toma nije dao Isusu blagoslov za ovu izjavu. On nije rekao: „Blagosloven da si, Tomo („Blizance“)! Jer krv i meso nije ovo tebi otkrilo već mom Ocu u raju.“ Već, on se nežno suprostavio: „Veruješ (da sam podignut iz mrtvih) jer ti (si video). Blagosloveni bili oni koji nisu videli ali su verovali“ (Jovan 20:29).

To nije dato kako bi se dokazalo da je „Isus Gospod i Bog“, Jahve i Elohim, poput njegovog Oca i njegovog Boga, već da je Mesija, sin Božiji, Isus. Ipak, osam dana ranije, Marija je tvrdila da joj se Isus prikazao i rekao joj da kaže jedanaestorici da on ima Oca i Boga i da je njegov Otac i njegov Bog i njihov Otac i Bog. Da li je Toma bio među tom jedanaestoricom kada im je Marija prenela poruku? Ako jeste, kako onda on može da kaže suprotno od onoga što je Isus rekao nazvavši Njega Jahvom?

Malo pre ovoga, Isus se molio, u prisustvu jedanaestorice: „ A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga, i koga si poslao Isusa Hrista“ (17:3). On i Toma su čak i govorili međusobno u ovo vreme na ovaj način: „Reče Mu Toma: Gospode! Ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? Isus mu reče: Ja sam put i istina i život; niko neće doći k Ocu do kroza me. Kad biste mene znali onda biste znali i Oca mog; i odsele poznajete Ga, i videste Ga” (14:5-7).

Isus objašnjava šta misli pod tim kada kaže: „Od ovog trenutka ga znaš i video si ga” u razgovoru koji sledi sa Filipom: Zar ne veruješ da sam ja u Ocu i da je Otac u Meni? Ono što tebi kažem ja ne govorim od sebe: to je Otac koji je u meni i koji čini dela. Ti moraš da veruješ meni kada kažem da sam ja u Ocu i da je Otac u meni, ili bar da veruješ dokazima o ovim delima ... jer Otac je veći od mene” (14:8-11,28).

„Otac je veći od mene", „Otac je u meni". Ovo je propovedao i Pavle u stihu 5:19 Prve poslanice Korinćanima: „Bog je bio u Hristu."

Da li to znači da Isus tvrdi da je Bog? Ne, to znači upravo ono što kaže: Isus tvrdi da predstavlja Boga Oca. Pavle u stihu 2:4 Poslanice Korinćanima kaže da je Isus „slika Božija." A u stihu 1:15 Kološanima, Isus je nazvan „slikom nevidljivog Boga." Kako to stoji u Novoj jerusalimskoj Bibliji, autor Poslanice Jevrejima o njemu kaže: „On je odraz Božije slave i predstavlja oličje Božijeg bića (hipostaza)" (Jevrejima 1:3, uporedite sa stihom 7:26 „Jer ona (mudrost) predstavlja izraz večne svetlosti, nedirnutog ogledala Božije aktivne snage i slika njegove dobrote.")[161]

Draga braćo, ovo je još jedan od primera kako Trijadolozi izvlače frazu iz Biblije u pokušaju da podrže trijadološku dogmu. Oni se očajnički hvataju za slamku kako bi dokazali ovu pogrešnu, mitsku dogmu koja kada se bliže ispita i istraži može dobiti egzegezu koja je u harmoniji sa istinom Biblije.

Dr. Kennedy je poput Dr. Charles Stanleya otišao malo dalje u pokušaju da dokaže ortodoksni stav da je Isus jedan istiniti Bog, i da je ta činjenica utvrđena mnogo pre Nikejskog sabora! On daje sledeći citat Ignjatija za koga je naglasio da je rođen nekoliko meseci posle smrti Isusa, što znači da je živeo u vreme apostola. Ova činjenica treba da bude potvrđujuća! On je citirao Ignatija: „Isus Hrist naš Bog; za našeg Boga Isusa Hrista; od Boga do Isusa Hrista, naš Bog Isus Hrist: Jer se Bog manifestovao kao čovek; Hrist je od večnosti sa Ocem; primivši znanje od Boga koji je Isus Hrist; naš Bog Isus Hrist itd"! Da li ja treba da pretpostavim i poverujem da su Ignatijeve reči važnije od Božijih kada je rekao da je toliko voleo svet da je poslao svog jedinog rođenog Sina?

Braćo, molim vas da se osvrnete na jedan od ranih hrišćanskih rukopisa, pre Nikejskog sabora:

180 AD Irinej „Ali Sin, koji večno koegzistira sa Ocem, od početka, da , od početka, uvek otkriva Oca Anđelima, Arhanđelima, Moćima, Vrlinama ..." (Protiv jeresi, knjiga II, poglavlje 30, 9. deo).

Dragi čitaoče, molim te da tačno razmotriš Irinejeve reči. On kaže da je Sin večno koegzistirao sa Ocem. Zapitajte se, da li bi Sin koji preegzistira (budući da je Bog po Trojstvu), morao da otkrije Oca Anđelima i Arhanđelima? Zar ne bi Bog poznavao Anđele i Arhangele, jer ih je ipak on stvorio?

Istim izvrtanjem biblijske istine sveštenstvo je uspevalo da do sada pogrešno upućuje laike. Slušajući propovedi po pitanju Trojstva, lako mogu da zaključim kako se sveštenstvo tako vešto izvuklo sa trijadološkom farsom, mešajući čvrste biblijske stihove sa trijadološkim mitovima. Ovaj tip teološke strategije je toliko dobro osmišljen tako da biblijski neobrazovani i lenji slušaoci ostaju u potpunosti očarani a samim tim i prevareni da veruju u vešto iskrivljene Božije i Isusove svete reči. Samo hrišćani koji tragaju za istinom, spremni da saslušaju, mogu da otkriju i da iskažu nepoštovanje prema mnogim trijadološkim sveštenicima i laicima koji se naizgled oslanjaju na Bibliju. Jednostavno rečeno, sadašnje sveštenstvo koristi isti tip ezoteričnog zavaravanja besmislicama kako bi pogrešno uputilo i prevarilo zbunjene crkvene oce i protestantske reformatore. Nažalost, ništa se nije promenilo tokom ovih vekova.

Braćo, molim vas da obratite pažnju na sledeće činjenice koje iznosi Greg Deuble:

Već sam prethodno govorio o problemu tišine, i ukazao na kasniju trijadološku „ortdoksiju" – savez sa političkom mašinerijom Carstva – koja je bezobzirno progonila sve „jeretike" i izbrisala njihove rukopise. Ali zahvaljujući jednoj hrabroj duši mi znamo za veliki broj stavova koji je postojao unutar hrišćanskih crkvava prvih nekoliko vekova. Takođe se sećamo da različiti crkveni sabori koji su usledili nakon Nikejskog a koji nisu podržavali smer koji je odneo pobedu na kraju, nisu priznati a često nisu ni dokumentovani. Svi znamo za Nikejski sabor, ali šta je sa saborom u Riminiju koji je održan 359. godine a koji je oborio ranije glasanje? Toliko je bila uspešna „ortodoksija" da je samo pobednička priča (njihova sopstvena „ortodoksna" priča) opstala. Rukopisi koje je napisao Arije nisu opstali, imamo samo segmente koje su njegovi suparnici citirali i za koje se misli da ih je on propovedao. Da, postoje jaki istorijski razlozi zašto izjave drugih iz tog vremena više ne postoje. Oni su uspešno izbrisani iz svih zabeleški.[162]

Dragi čitaoče, da li je zaista važno šta misle ovi hrišćanski autori? Ko je Dr. Stanley? Da li su oni znali više od apostola i učenika? Da li ja treba da budem impresionirana, uverena ili ubeđena? Da li treba da ukažemo veće poverenje ovim ljudima nego rečima Boga i Isusa? Da li spekulacije ovih ranohrišćanskih pisaca čine Isusa Bogom? Dr. Stanley može da propoveda da je Isus Bog sve dok ne poplavi u licu i dok na vrbi ne rodi grožđe, ali to opet neće promeniti eksplicitne reči Boga.

Kako sam to već rekla, Bog je otkrio Petru ko je Isus – Njegov Sin! Mogla bih da dodam da je Dr. Stanley tokom svoje televizijske propovedi izostavio da hiljadama svojih slušalaca kaže da se Trojstvo smatra misterijom, čak i u sopstvenim redovima. Ako je Isus Hrist Bog, i ako je to toliko ustanovljeno verovanje, kako on to tvrdi. zašto je ta vera morala da bude proglašena zakonom koji je sproveden pomoću mača i lomače? Zakoni su napravljeni kako bi se nametnula neka donesena odluka. Zar to nije istina? Mnogi su umrli i propatili jer su odbili da prihvate Nikejski edikt i edikte narednih sabora. Zar ovo ne bi trebalo da navede svakog hrišćanina sa zdravim razumom koji traga za istinom da ponovo razmotri ono što su ga naučili da je Jevanđelijska Istina i zašto je ona dovela do tolikog osuđivanja i surovosti?

Očigledno, na osnovu njegovih propovedi, Dr. Stanley smatra da su nepristalice i oni koji su izgoreli na lomači *neznalice i antihristi*! Dr. Stanley, imam osećaj, propoveda sopstvenu egzegezu koja se suprostavlja biblijskim činjenicama i pokušava da svoju istinu proglasi biblijskom istinom. Ovo smatram neprihvatljivim. Nijedan sveštenik nema pravo da odstupa od Biblije. Smatram problematičnim to što sveštenik ima odgovornost da očuva integritet Reči Božije ali ipak odstupa od Biblije kako bi promovisao sopstvenu ili crkvenu teološku agendu. Kada sveštenik osudi i kazni čoveka koji posećuje njegovu crkvu samo zato što ima drugačije mišljenje (po ovom veoma diskutabilnom problemu) to predstavlja vrhunac arogancije i dvoličnosti. Iako veliki deo sveštenstva podržava stav Dr. Stanleya po pitanju Trojstva, ja do dan danas nisam čula nikog ko je toliko arogantan da nas netrijadologe nazove „neznalicama“ i „antihristima“ iz propovedaonice. Verujem da on nepravedno sudi i osuđuje one koji ne pristaju na njegovu agendu. Dr. Stanley predstavlja još jedan klasičan primer poente koju želim da iznesem time što smelo prevazilazi crkvene granice i nepravedno sudi! Uzeću za pravo da citiram još jednog od gore navedenih pisaca:

50 AD Huleat Rukopis „Sipala ga je (svoj parfem) preko njegove (Isusove) kose kada je on sedeo za stolom. Ali kada su učenici to videli onu su bili ogorčeni ... **Bog,** svestan ovoga, rekao im je „Zašto mučite ovu ženu? Ona je učinila (lepu stvar za mene) ...

Draga braćo, da li je uopšte bitno šta ovi pisci misle; bitno je ono što Bog eksplicitno kaže u Bibliji i ono što je Isus rekao onima koji su tragali za istinom! Hajde da razmotrimo šta Biblija kaže: „ Svestan ovoga, Isus im je rekao: „Zašto smetate ovoj ženi? Ona je meni učinila divnu stvar.“ (Matej 26:10, NIV). Braćo da li zapažate da se u ovom rukopisu pominje i Isus i Bog? Ali naravno da trijadolozi koji prihvataju Isusa Hrista kao jednog istinitog Boga zaista ne prave razliku. Oni jednostavno mogu da zanemare eksplicitne reči Isusa Hrista i da veruju u šta god da im je servirano na njihovom lažno duhovnom tanjiru i da to proglase Jevanđelijskom Istinom!

Dr. Stanley dodaje da osoba sama treba da proceni da li je Dan Brown u pravu kada kaže da je Isus deifikovan (božanstven) na Saboru u Nikeji. Njegov istorijski kanal je pustio u program posebnu emisiju pod nazivom „Proterani iz Biblije“ u decembru 2006. godine. Početak dokumentarca pokrio je probleme koji su doveli do Sabora u Nikeji. Vladar Konstantin je doneo zapovest da se mora doneti odluka po pitanju prirode Isusa – njegove ljudske odnosno božanske prirode. Njega nije zanimalo to ko će da pobedi u toj debati, Arije ili Atanazije, njegovi interesi su bili čisto politički. Ovo je dobro poznata i dokumentovana činjenica i ako sumnjate u ovo onda bi trebalo da istražite po interenetu ili da posetite teološku biblioteku u vašoj zajednici ili da kupite neke od edukativnih i informativnih knjiga na sajtu Amazon.com. Previše hrišćana se iznenadi kada shvati da je Dan Brown bio u pravu po ovom pitanju. Žao mi je, činjenice su činjenice. Crkve su bile vrlo uspešne kada je u pitanju čuvanje neprijatnih činjenica, one su temeljno gurnute pod tepih, ali Sveto pismo nam govori da ne postoji ništa što može doveka ostati sakriveno. Verujem da će na kraju oni koji traže istinu tražiti više iskrenosti i više biblijski zasnovanih odgovora na ova diskutabilna pitanja i kao rezultat toga, crkve će morati da izvade glave iz peska i da se ozbiljno pozabave ovom bitkom koja traje 1700 godina.

Slede odlomci iz Dr Stanley-evih brošura. Dragi čitaoci, možete sami prosuditi da li je Trojstvo podržano kao jevanđelijska istina u Svetoj Bibliji ili je zasnovano na kontradikcijama, pogrešnim interpretacijama i da li je puno gresaka:

Božić nije rođenje neke bebe; to je rođenje Boga u ljudskom obliku. Isus Hrist je bio Bog pre nego što je postao odojče. I bio je Bog pri svom začeću, u svom detinjstvu i svom odraslom dobu. On je oduvek bio i biće večni Bog univerzuma. Isus je rođen na ovaj svet sa svrhom da umre u vašem mestu i umu. [163]

Isus je međutim „slika nevidljivog Boga“ **(Kološanima 1:15, 2. Korinćanima 4:3-6). Kao savršeni odraz Boga, Isus je mogao da kaže: „Onaj ko je video mene video je i Oca“ (Jovan 14:9). Mi znamo kakav je Bog jer smo upoznali Isusa – On je jedini Božiji izraz i objašnjenje.**[164] **(moj akcenat)**

Braćo, hajde da razmotrimo sve što je ovde rečeno i da vidimo da li postoje kontradiktornosti? Dr. Stanley kaže da je *Isus bio Bog pre svog začeća u čovečijem telu, i pre nego što je bio odojče, kroz čitavo svoje odraslo doba.* Onda on tačno tumači Bibliju jer kaže da je Isus savršeni izraz Boga, Sada, kada pogledamo ove sukobljavajuće interpretacije, zar on ne šalje različite poruke? Na hiljadama svojih propovedi tokom svih ovih godina, kao i u svom pisanom materijalu, Dr. Stanley je jasno predstavio Isusa kao Sina Božijeg, a opet on u isto vreme kaže da je **Isus** jedan pravi Bog. U šta zapravo mi treba da verujemo? Da li je Isus Hrist Sin Božiji ili je jedan Svemoćni Bog? Biće dovoljan jednostavan odgovor sa da ili ne. Ako je odgovor da, onda Dr. Stanley mora da prestane da o njemu govori kao o Sinu Božijem. Većina nas nema doktorsku diplomu – zato molim vas dajte jednostavno objašnjenje.

Božanstvo: Iako se određeni termin „Trojstvo“ ne može naći nigde u Bibliji, istina o trijadološkom bogu se javlja svuda u Bibliji. Naš jedan Bog se sastoji od tri različite osobe: Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog duha. Oni imaju iste atribute – večni su, sveznajući, sveprisutni, svemogući i nepromenljivi – ali svaka osoba ima različitu funkciju.[165] **(moj akcenat).**

Bog Sin je Isus Hrist, koji je preuzeo ljudsko obličje i hodao među ljudima. Isus nikada nije stavio pod znak pitanja svoju božansku prirodu, umesto toga, on je potvrdio da onaj ko je video njega, video je i Boga. On je došao na zemlju iz određenog razloga, da umre na krstu. (moj naglasak)[166]

Kakva izjava – kakvo zapažanje! Pošto reč Trojstvo ne može da se pronađe *nigde* u Bibiliji, zašto je hrišćanstvo postavilo temelj na nebiblijskom terminu? Niti se *Bog Sin* , ili *tročlani Bog* može pronaći igde u Bibliji, kao što sam to već i rekla. Kako hrišćanstvo upošte uspeva da jednog „monoteističkog" Boga ubaci u jednačinu sa tri različita „politeistička" boga i da to nazove obožavanjem JEDNOG BOGA? Čovek bi takođe mogao da se zapita: „Da li je Bog Sveti duh", osoba koja je odvojena od Svemoćnog boga? Da li je Božiji Sveti duh odvojen i drugačiji od njega? U Jovanovom jevanđelju Isus jasno kaže da živi zbog Oca; Otac je veći od njega i njemu je dao sav autoritet kako u raju tako i na zemlji. Na osnovu ovih jasnih Isusovih reči, kako on onda može biti okarakterisan kao svemoćan, sveznajući i sveprisutan prema sopstvenoj „ljudskoj" prirodi? Isusa nazivaju drugim Adamom. Da li je prvi Adam imao ove natprirodne karakteristike? U Bibliji stoji da će i drugi Adam biti isti kao prvi. Ako ovo nije slučaj, zašto je Isus uopšte morao da se moli Ocu? Dr Stanley i ostali predstavljaju ovu vrstu glupog iskaza kao teološki „čvrstu" egzegezu a u pitanju nije ništa drugo do besmislena, kontradiktorna i potpuna prevara koje treba da se stide. Ne mogu a da ne pomislim da hrišćanin treba da ima čorbu umesto mozga da bi naseo na ovako nešto. Dragi čitaoče, da li se može drugi Stanleyev paragraf uporediti sa prvim? Da li postoje ikakve kontradiktornosti? Da? Ne? Morate da razmislite o tome? Moja trijadološka braćo, molim vas nemojte da dozvolite sveštenstvu da propagira ovakvu vrstu verbalnog okolišanja i da vas udalji od istinitih i biblijskih reči našeg Boga i Sina koga je On pomazao, Isusa Hrista.

Zgrožena sam činjenicom da sveštenstvo oseća da ima pravo da podvali trijadološku prevaru laicima kao jevanđelijsku istinu? Oni imaju odgovornost, ne samo prema Bogu, već i prema onima koje predvode i koje uče da ostanu verni Reči Božijoj, a ne neshvatljivim verama i doktrinama koje je čovek osmislio. Ni laici ne treba da tolerišu takva odstupanja od Reči Božije. Ako su sami laici toliko neuki po pitanju prave prirode Boga i Isusa Hrista, kako oni onda mogu da otkriju ili da odbiju pogrešno učenje.

Kao da slep vodi slepog. Ova doktrina je bez sumnje učestovovala u prevelikom broju podela, neznanja, dvoličnosti, surovosti i nehrišćanskog ponašanja među hrišćanima. Smatram da su oni koji sebe smatraju najsvetijim previše dugo na čelu, mašući zastavom ove netačne dogme.

> **Pa kako je Bog inženjer taj prvi Božić uspeo da ispuni obećanja o Isusu i Emanuilu? Njegov metod je bio ovaploćenje, termin poznat svima nama, ali da većina ljudi ne razumeju. U noć, Hrist je rođen, večni Bog, motivisan ljubavlju, ušao je u ljudsku porodicu. On je bio začet natprirodno od strane Duha Svetoga i fizički rođen od strane device. Isus nikada nije prestao da bude Bog , i održao je savršenu bezgrešnost u svom biću.**[167] (moj akcenat)

> **Božić je proslava o nekome . . . proslava veličanstvenog događaja, svetog trenutka u Božijem umu - kada je Isus Hristos Sin napustio nebo i došao na zemlju kako bi sobom pomirio bespomoćne i beznadežne ljude.** [168] **(moj akcenat).**

Nek nam je Bog u pomoći! Na osnovu izjave koju je dao Dr Stanley, mogu da pretpostavim da je Bogu bio otac treća ,,Osoba" Trojstva – Sveti duh? Razmotrivši ovu analogiju, kako ja mogu da se pomirim sa tim da u Bibliji stoji da se Isus uvek molio Bogu, Ocu u raju, i da je i nama govorio da isto činimo u *njegovo* ime? Da li se Isus ikada molio Svetom duhu – trećoj osobi u raju? Kako bi dalje iskomplikovao ovaj problem, on je uveravao da je Isus Hrist Sin napustio raj, pa ja moram da pitam KO je tačno napustio raj i preuzeo ,,ljudsko obličje"? Ponavljam, da li je upošte i čudo to što hrišćani smatraju Trojstvo misterijom? Budući da im ponestaje apsurdnih uverenja kojima bi opravdali ,,misteriju" ove dogme, kako Trijadolozi onda mogu da prihvate biblijsku istinu – da je Isus Hrist jedini začeti Sin Božiji?

Pita se, da li ovaj televanđelista ikada čita ili *razmišlja* o onome što piše i propoveda? Bog je *začet* od strane Svetog duha, a Isus nikada nije prestao da bude Bog? Zar to nije interesantno? Moje pitanje je: ,,Ko je napustio raj i ko je rođen kao čovek (ovaploćen), Isus, Bog ili Emanuilo? Ova vrsta besmislenosti treba da osramoti ne samo Dr Stanleya već i svakog sveštenika koji učestvuje u ovakvoj verbalnoj gimnastici.

Odgledavši jednu od njegovih televizijskih propovedi, žena iz kongregacije se nasmešila i složila sa Dr Stanley-evim objašnjenjem Trojstva. Negodovala sam to, pitajući se da li ta žena uopšte ima sposobnost rezonovanja? U potpunosti sam uverena da je najveći problem u ovoj komediji grešaka taj što većina hrišćana jednostavno NE RAZMIŠLJA!

Dr Stanley kaže da je Bog osmislio prvi Božić kako bi ispunio obećanje o Isusu i Emanulu, Emanuilo, „Bog sa nama", je upotrebljen kao metafora, ništa više! Prestala sam da brojim koliko je pogrešno upućenih trijadoloških hrišćana upotrebilo ovaj stih kako bi dokazali da je Isus Bog, jer su shvatili bukvalno da je Bog sa nama – u telu.

Otkrili smo da Isus nije prva osoba kome je Bog dao ime Emanuilo. U stihu Isaija 7:14, Bog predviđa još jednu osobu koja će se takođe zvati Emanuilo. Istina je da se ovo proročanstvo ne obestinjuje do kraja u Isusu ali kontekst pokazuje da će ono početi da se obestinjuje dosta pre nego što Isus dođe na zemlju. Učenjaci su raspravljali o tome ko je ovaj Emanuilo i došli su do zaključka da je najverovatnije u pitanju jedan od Isaijinih sinova, verovatno Ma'her-shal al-hash-baz, iako neki misle da je to Ahazov sin Jezekija. U vreme kada je Biblija napisana, imena su nosila određena značenja. Na primer, uzmite u obzir ime Jehu. Ono znači „Jehova je On". Da li je Jehu Jehova? Nije, iako njegovo ime to govori. Eli'athah znači „Bog je došao". Da li su ljudi mislili da je Bog hodao sa njima svaki put kada je do njih došao Eli'athah? Očigledno ne. Samim tim, ime Emanuilo, dato Isusu il ikom drugom, ne bi navelo Jevreje da pomisle da je Bog sa njima u fizičkom smislu.

Zašto je Bog ovu osobu u Isaijino vreme nazvao imenom Emanuilo? To je učinio kako bi dao znak kako Isaiji tako i Kralju Ahazu da će Bog obratiti pažnju na Njegove ljude i spasti ih od asirske vojske.[169]

> **Neko bi mogao da vam kaže: „Ja verujem u Boga ali ne u Isusa. On je bio dobar čovek, mudar učitelj pa čak i veliki prorok – ali on nije bio Bog." To nisu logične mogućnosti. Nemoguće je verovati da je Isus Hrist bi veliki a ne verovati da je On bio Bog. Zašto? Jer je sam Isus rekao „Onaj ko je video mene, video je i Boga ... Ja i Otac smo jedno."**

Ako Isus Hrist nije Bog, onda je cela hrišćanska vera prevara jer je zasnovana na jednoj osobi – Isusu – koji kaže: „Ja sam Bog". Isus Hrist je Bog, ili je on svetski lažov i prevarant. Ili je on nada i istina za spasenje, ili Biblija nema nikakvu vrednost. On je pružio čvrst dokaz. Njegov život i njegovo vaskrsenje potvrdilo je da je On Bog.[170] (moj akcenat)

Razmislite o tome koliko se Bog brine za vas i mene! Ne samo da se On otkriva po prirodi u našoj savesti, kroz Njegovu pisanu Reč, već nam je On takođe dao svog Sina - Isusa Hrista, koji je izabrao da dođe na Zemlju i hoda među ljudima, tako da vi i ja zaista saznamo kakav je Bog .. . Isus Hrist je došao na ovaj svet da otkrije i objavi Očevu ljubav i milost, kao i njegov plan da iskupi čovečanstvo. Isus je došao da nam da puno i konačno otkrivenje o tome ko je Bog i kakav je On.[171] (moj akcenat)

Dragi čitaoče, nakon što sam razmotrila ove brojne i preterane kontradiktornosti, kako je moguće da ikom može da bude jasan identitet ili priroda Isusa Hrista na osnovu Dr. Stanley-evih izjava? On tačno tumači mnoge stihove ali nažalost mora da se osloni na mitološko blebetanje kako bi održao trijadološku teoriju. Poput većine prevodilaca Biblije, sveštenika, kritičara i trijadoloških autora i televanđelista, on često sam sebi protivreči pa je nemoguće pratiti njegov tok misli. Jedino ubeđivanjem nas da Bog nije imao nameru da razumemo, on može da se sa ozbiljnim izrazom lica otpetlja iz zamršene mreže protivrečnih iskaza koju su toliko vešto ispleli kako bi one koji ne razmišljaju ubedili u ovu teologiju punu grešaka. Oni zapravo za ove protivrečne izjave i blatantna izobličenja krive Boga i TEBE! Bog je misterija i ti ne treba da Ga razumes! „Otac i Ja smo jedno" je jedna od najčešće upotrebljavanih stihova od strane sveštenstva namenjen kako bi se laici ubedili u to da je Isus Bog. Volela bih kada bi prestali da se vrte u krug oko ovoga. Molim vas, pročitajte sledeći tekst. Isus je govorio svojim učenicima:

„Isus odgovori i reče mu: Ko ima ljubav k meni, držaće reč moju; i Otac moj imaće ljubav k njemu; i k njemu ćemo doći, i u njega ćemo se staniti." (Jovan 14:23). „Da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u meni i ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svet veruje da si me Ti poslao." (Jovan 17:21).

Šta nije jasno u vezi sa ovim Isusovim rečima? Gde je ovde misterija? Zašto su hrišćani toliko ubeđeni od strane sveštenstva i veroučitelja da oni ne treba da veruju u izričite Isusove reči? (moj akcenat).

Da nisam bila zbunjena pre čitanja izjave koju je dao Dr Stanley po pitanju identiteta i prirode Isusa, sigurno bi bila zbunjena nakon istog. Dakle, KO je Isus? Bog, Sin Božiji, Bogočovek ili Bog Sin? Zapravo se sećam da sam postavila isto ovo pitanje veručitelju pre godinu dana. Odgovorio mi je: ,,Sva četiri" preko ramena dok je odlazio. Previše često mi izgleda da trijadolozi, kada pokušam da postavim pitanje koje zahteva čvrst biblijski stav, a ne besmisleni trijadološki odgovor, oni mi okreću leđa.

Dragi čitaoče, skoro je bolno komentarisati mukotrpne izjave koje je izneo Dr. Stanley (zarad vašeg razumevanja), u ovom odabranom tekstu. Bespotrebno je da iznosim svoje mišljenje, mislim da njegova tumačenja govore sama za sebe. Međutim, moram da dodam: ovakav tip shvatanja koje prikazuje Dr Stanley predstavlja primer svih onih koji bi vas odveli na pogrešan put (ako im dozvolite). Molim vas obratite pažnju na to da Dr. Stanley verovatno nema nameru da pogrešno propoveda, jer je on sam užasno neupućen. Molim vas obratite pažnju na ono što set upravo pročitali i uporedite to sa sledećim rečima. Da li je njegova poruka konzistentna sa Biblijom, ili da li se on i dalje suprostavlja sam sebi?

> Ovaploćenje je delo Božijeg večnog Sina koji na sebe uzima – putem rođenja od strane device – savršenu i nepokvarenu ljudsku prirodu koju je Adam imao pre nego što je pao (Filipljanima 2:5-11). On nije ostavio po strani svoju božansku prirodu, već je njoj dodao ljudsku prirodu i samim tim je bio u mogućnosti da oseti, čuje i iskusi kako je to biti čovek (Jevrejima 4:15-16). Biblija nudi dokaze da je Isus bio Bog.[172] (moj akcenat)

Dragi čitaoče, Dr. Stanley kaže da je ovapoloćenje delo Božijeg večnog sina. Kako on može da bude večan i da bude sin? Večan znači da nema početak. Ozac označava biloško *razmnožavanje, samim tim i superiornost*. Biblija potvrđuje da je samo naš GOSPOD Bog večan ... i besmrtan. Ovo učenje je pogrešna pretpostavka koju donose trijadološki hrišćani i ona nema biblijsku osnovu. ,,Večni Sin" se ne pominje **nigde** u Bibliji. Jedini način na koji Isus može da bude večni sin jeste u umu (predznanju) Božijem, od početka.

Biblija ne iznosi dokaze da je Isus jedan pravi Bog. Dr Stanley kaže empatički da Biblija nudi dokaze da je Isus bio Bog! U ovom slučaju, zašto on onda za njega ne kaže da je Božiji ,,večni" Sin? U Bibliji to ne stoji! Dr Stanleyu nisu sve ovce na broju! Molim vas da razmotrite sledeći tekst o teoriji o dvostrukoj prirodi:

Trijadolozi tvrde da ,,Božija priroda" sve zna ali da je ,,ljudska priroda" ograničena. Ovaj argument nije na mestu po mnogo čemu. Pre svega, Isus je napravljen da bude ,,kao svoja braća u svakom pogledu" (Jevrejima 2:17 i ostali) i mi nismo ,,delom Bogovi a delom ljudska bića" ili ,,u potpunosti Bogovi i u potpunosti ljudi". Kako bi se održao integritet Svetog pisma, Isus mora da bude kao mi, u potpunosti ljudsko biće.[173]

Jevrejma 2:14: Pošto su deca od krvi i mesa, i on je bio isto toliko ljudske prirode ... (stih 17). Iz ovog razloga, on je morao da bude napravljen prema svojoj braći u svakom pogledu, kako bi postao milosrdan i veran prvosveštenik u službi Boga i kako bi se iskupio za grehe ljudi. Zato što je on sam patio kada je bio u iskušenju, on je mogao da pomogne onima koji su takođe bili iskušavani. (NIV).

Kako može Dr. Stanley i njemu slični da nas (netrijadologe) optuži da smo *neznalice* i *antihristi* jer ne pristajemo na njegovu egzegezu? Molim vas da ponovo obratite pažnju na sledeću izjavu ovog televanđeliste: **„Isus – koji kaže „Ja sam Bog". Isus Hrist je Bog".** Gde se u Bibliji nalazi ovaj stih? **,,Njegov život i to što je vaskrsao govori da je on Bog."** Bog je Isusa digao iz mrtvih, nije to uradio on sam. Hristovo vaskrsenje je potvrdilo da je on pomazan, pravi Mesija. Braćo, da li mislite da je Bog morao da bude pomazan? Smatram da je sledeća izjava zaprepašćujuća: ,,Ako Isus Hrist nije Bog, onda je celokupna hrišćanska vera prevara jer je zasnovana na jednoj osobi – Isusu – koji kaže: ,,Ja sam Bog"". Dragi čitaoče, zapanjena sam da jedan sveštenik njegovog kalibra može da iznese jednu tako pogrešnu optužbu. Isus nikada nije izjavio da je Bog. Ovo je pogrešna i netačna izjava koja ne poseduje nikakvu biblijsku osnovu. Dakle, moram ponovo da se zapitam: Zašto bi Bog morao da *pošalje* Isusa da umre na krstu ako je Isus Bog, kako to tvrdi Dr. Stanley! Posledično tome, moram da pitam da li Dr Stanley i oni istog mišljenja misle da su svi hrišćani glupani koji su pali sa kruške i povredili glavu do te mere da ne poseduju nikakve sposobnosti rezonovanja?

Nažalost, moja draga braćo, postoji previše dobrih pobožnih i brižnih hrišćana koji tragaju za istinom koji su nažalost pali na ovo nebiblijsko učenje i zaista razmišljaju kao glupani. Pre svega jer odbijaju da logički razmišljaju. Braćo, da li je moja rudimentarna analiza u većoj meri besmislena i lakrdijaška od mitske, pogrešne retorike kojoj se on priklonio i koju je on **vama** prikazao kao biblijsku Istinu?

Kako ja biram crkvu?

> **Da li crkva veruje da je Biblija nepogrešiva reč Božija? Ako veruje da Biblija sadrži grešku ili mit, da Isus nije bio Bog, da nije bilo telesnog vaskrsnuća, ili da On nije umro požrtvovanom i pomirujućom smrću, da li je poruka konzistentna sa Biblijom? Bog nas nikada ne bi naveo da uradimo nešto što nije u skladu sa Njegovom otkrivenom Rečju. Mi moramo da procenimo poruku na osnovu celokupne Biblije, a ne samo na osnovu datog stiha. Biblija je savršena poruka koja sebi ne protivreči. Samim tim, ne bi trebalo da izolujemo ijedan stih iz njegovog odgovarajućeg konteksta.**[174] (moj akcenat).

Sam sebe izleči, doktore! Razmotrite njegove reči i citate koje sam odabrala iz njegove literature pod nazivom „U dodiru". Da li primećujete koliko je puta on kriv jer radi isto ono što upozorava druge da ne rade? Prosudite sami.

Sveti duh:

> **Kako bismo shvatili ko je Sveti duh, prvo što moramo da vidimo jeste da je On osoba, što znači da nikada ne treba da ga oslovljavamo sa „to". Umesto toga, On (Sveti duh) je član Trojstva, jednakog ranga i suštine kao što su to Otac i Sin. (Postanje 1:2, Jovan 15:26).** [175] (moj akcenat).

Dragi čitaoci, molim vas da razmotrite odeljak ove knjige koji se tiče Svetog duha. Da li se slaže sa tumačenjem televanđeliste u vezi sa tim *ko i šta* je Sveti duh?

Glavna svrha crkve je da uzdigne Isusa Hrista kao Boga i da glorifikuje Boga Oca.[176]

Nisam znala da je glavna svrha crkve da uzdigne Isusa Hrista kao Boga! Jadna, neupućena ja. Zapravo, čovek ni ne mora da se pomuči, jer kako ja vidim, izgleda da sve popularne crkve već prihvataju i uzdižu Isusa kao Boga – putem svoje doktrine Trojstva. Možda sam ja neupućena ali mislim da je prava svrha crkve da propoveda pravu Reč Božiju, da održi i očuva integritet Svetih spisa iznad svega. To sigurno uključuje sve njihove „dragocene" doktrine. Ali očigledno crkvene doktrine i tradicija gaze Reč Božiju. Stanley nastavlja: „uzdignite Isusa Hrista kao Boga" i „glorifikujte Boga Oca". Da li Dr. Stanley tvrdi da mi treba da uzdignemo Isusa Hrista do statusa Boga? Izvinite, ali u skladu sa prethodno pomenutom izjavom, on jasno kaže da je Isus Bog! Kao drugo, on kaže da treba slavu da damo Bogu Ocu. Čijem Ocu? Ako je Bog Otac onda nam zdrav razum nalaže da On ima potomka. Biblija kaže da je Isus Sin Božiji, međutim, Dr Stanley i njemu slični tvrde da je Isus, „potomak", Bog! Ili možda Dr. Stanley nalaže da imamo dva Svemoćna Boga? Da li može jedan Bog Svemoćni da „začne" drugog i sebi jednakog Boga a da u isto vreme ostane vrhovni i jedini vladajući pravi istiniti Bog? Da? Ne? Niste sigurni? Morate da porazgovarate sa sveštenikom? Ja iskreno verujem da kada sveštenik upotrebi besmislena, apstraktna i izvrnuta objašnjenja, poput prethodno pomenutih, kako bi dokazao doktrinu koju su sami dužni da prihvate i usade u naivne umove svog stada, to je parodija prema istinskom hrišćanstvu Isusa Hrista. Ako sveštenici koji prihvataju Trojstvo dočekaju sudnji dan i vide da Isus Hrist sedi sa desne strane Boga, njima će biti potrebna sva milost i dobrota koju mogu da dobiju. Možda oni mogu da se proglase ludim i da dobiju lakšu kaznu.

Ako, sa druge strane, ja stanem pred Boga na sudnji dan i Isus ne sedi sa Njegove desne strane, u svoju odbranu ću reći da sam čitala eksplicitne reči Biblije i da je tu sam Bog rekao da je Isus jedini njegov rođeni i voljeni Sin. Hrišćani mi stalno govore da ćemo svi mi znati istinu kad odemo u raj! Ako je ovo slučaj i ako ja grešim, možda mogu da izazovem milost Božiju i On će me, budući da je milostiv, spasiti.

Različite poruke

Dragi čitaoci, želela bih da vam ukažem na dva trijadološka autora koji daju sukobljavajuća viđenja o „trećoj osobi" Trojstva. Činjenica da nije dozvoljeno da se o Trojstvu razgovara u učionicama dovela je do raznih pogrešnih verovanja. Ako bi crkve zabranile otvorene razgovore radi učenja, verujem da bi mnoge istine izašle na videlo ali, nažalost, ove istine bi se sukobile sa čvrsto čuvanim crkvenim doktrinama. Dakle, kakvi su rezultati? Hrišćani bi se spoticali, kao slepi u oluji, posebno po pitanju Svetog duha, i bili bi u potpunosti u nemogućnosti da prihvate njihov stav prema Trijadološkoj dogmi i to da je ono misterija. Crkvene doktrine su po svaku cenu zaštićene, ali na čiju štetu? Draga moja braćo, upravo ovo je razlog zašto mi je bilo zabranjeno da išta kažem u učionici kada se govorilo o Svetom duhu u okviru lažnog proučavanja Trojstva. Da li sam rekla proučavanja? Kakav lapsus. Na kraju časa, jedan član je rekao da čitava grupa treba da se moli Svetom duhu u moje ime. Nek ih Bog blagoslovi. Oni ni ne znaju šta ne znaju, a što je još tužnije, izgleda da im nije ni stalo. Možda je neznanje blagoslov, ipak. Njihov moto je: „Nemojte da nas zbunjujete činjenicama."

Želim da kažem sledeće. Da mi je bilo dozvoljeno da iznesem činjenice o Bibliji, sigurno bi se one sukobile sa njihovom doktrinom, a možda bi neka od njih počela da razmišlja i da izvodi razumne zaključke. Verujte mi, oni koji se prave da su najmoćniji ne smeju ovo da dozvole. Bilo bi zabavno, da nije toliko tužno, to što neko kao ja bez ikakvog teološkog obrazovanja može da dokaže koliko su njihovi umovi plitki. Koliko je tužno to što crkvena doktrina ne može da podnese istraživanje i iskreno ispitivanje.

Obratite pažnju, dragi čitaoci, sledeća dva trijadološka autora se ne slažu u vezi sa Zastupnikom/Utešiteljem/Pomoćnikom u stihovima 14:16-18 Jovanovog jevanđelja, a u pitanju su tekstovi koji predstavljaju najjače „dokaze" trijadolozima kojima oni dokazuju da je *sveti duh* treća *Osoba*:

„I ja ću umoliti Oca, i daće vam drugog utešitelja da bude s vama vavek" (Jovan 14:16).

Stih 18, On čini **očiglednim to da je Duh Istine zaista sam Isus** jer on i objavljuje:„Neću vas ostaviti bez utehe, doći ću po vas.” Ovaj zaključak zajedno sa izjavom Isusa da su Otac i on jedno, ne treba da ostavi nikakvu sumnju po pitanju odnosa u Božanstvu. (moj akcenat)[177]

U Jovanovom jevanđelju Duh je u intimnoj vezi kako sa Ocem tako i sa Sinom, i obećan je kao „**drugi Zastupnik (ili Pomagač) koji će biti Božije prisustvo** sa učenicima čim Hrist ode kod Oca. (moj akcenat)[178]

Dakle, ko je treća Osoba Trojstva? Možda ovi autori treba da izvlače slamku. Kada se teorija objavi neshvatljivom, onda da li je zaista bitno koje tumačenje je prihvaćeno kao istinito? U pitanju je samo bacanje novčića. Ova ilustracija suprostavljenih tumačenja je samo jedan od primera kako se tumači ne slažu po pitanju egzegeze Biblije čak i među sobom. Oni bi trebalo da obaveste vas o činjenicama da ne možete uvek sa stoprocentnom sigurnošću da verujete prevodiocu, svešteniku, kritičaru ili autoru i njihovim tumačenjima. Oni mogu da pogreše iako su iskreni. Ovo je razlog zašto su otvoreni i slobodni razgovori neophodni i od ključnog značaja za harmoniju u crkvi; Isus nas je učio da budemo usklađeni i ujedinjeni ali nisam sigurna da je to moguće. Zato služi tolerancija. Nadam se da će se putem tolerancije doći do istine i do nekog prihvatljivog stepena jedinstva. Smatram da shvatanje Biblije može da bude isto toliko izazovno za sveštenstvo kao i za laike, ali kada se spoji sa nagađanjima i ezoteričnim i mitološkim besmislicama, trijadološka teorija se svodi na glupost u najboljem slučaju a na bogohulenje u najgorem! Velika šteta je što su dobri, bogobojažljivi hrišćani, koji tragaju za istinom, navedeni na pogrešan put i povređeni od strane samozavaranih *stručnjaka za istinu iz propovedaonica*. Na kraju, mnogi hrišćani koji tragaju za istinom nisu ni sigurni u šta treba da veruju. Draga braćo, stvarno je teško imati strpljenja ili sažaljenja za „dobrovoljno” neznanje.

16. Svedočenja

Draga braćo, u daljem tekstu su date izjave čitalaca publikacije The Sower objavljene na sajtu *Truth or Tradition.com,* kao i *Focus on the Kingdom,* besplatne publikacije koje nudi *Restoration Fellowship*. Sledeće izjave su dali iskreni, istinoljubivi hrišćani, "iz stvarnog sveta", sa kojima je "ortodoksno" hrišćanstvo lose postupalo i koji traže prava učenja iz Božjih reči, a ne iz ljudskih ograničenih zakona crkvenih doktrina:

Da li Isus Hrist ima Boga?

Imam 24 godine i postao sam hrišćanin 1998. godine kada je jedan od mojih stričeva preuzeo rizik i pokazao mi jevanđelje. Prihvatio sam Isusa Hrista kao mog Gospoda i Spasitelja i počeo da učim što sam više mogao o Bibliji i hrišćanstvu. Stric mi je dao mnogo hrišćanskih knjiga koje sam pročitao i iz njih naučio dosta doktrina. Kasnije sam počeo da idem u crkvu i upoznao druge hrišćane u mojoj školi. Život je bio sjajan i bio sam uzbuđen. [179]

Tokom perioda provedenog u "ortodoksnom" hrišćanstvu, govorili su mi da je najveća stvar u vezi Boga ta što je bio voljan da postane čovek i umre na krstu da bi nama bilo oprošteno. Pomislio sam "Kakav Bog pun ljubavi! To je sjajno!" Bio sam dirnut time što je svemoćni Bog bio voljan to da uradi. Ta ideja je postala ključni deo moje vere, i propovedao sam je svakome sa kim sam pričao o hrišćanstvu.

(Ovde priča postaje zanimljiva:) U jesen 2001. godine, bliski prijatelj me je pozvao da pogledamo Sveto Pismo i vidimo da li se poklapa sa onim za šta sam verovao da je "ključno". Na moje iznenađenje, to je bio izazov kao ni jedan pre toga. Moj svet se potresao zato što sam po prvi put osetio da je to u šta sam verovao možda pogrešno, a to mi se uopšte nije dopalo.

Sledeće godine sam sebi dao zadatak da pročitam šta Biblija zaista govori. Posle proučavanja Svetog Pisma i njegovog upoređivanja sa onim što su me učili o "Trojstvu", shvatio sam nešto monumentalno: Reči imaju značenja, konačna značenja koja se ne mogu tek tako menjati. Počeo sam da čitam reči iz Biblije na novi način, uzimajući ih direktno. Na primer:

Otkrivenje 1:1a: Otkrivenje Isusa Hrista, koje dade Njemu Bog, da pokaže slugama svojim šta će skoro biti... U ovom stihu, Bog daje Isusu Hristu Otkrivenje. Reč "Bog" je prisutna u istom stihu kao i "Isus Hrist". Logički um kaže, 1 + 1 = 2. Ovo će vas naterati da se zabrinete ako verujete da je Isus Hrist Bog. Obratite pažnju da u stihu ne piše da mu je "Otac" dao Otkrivenje, piše "Bog".

Ako ste trijadolog, vaša definicija Boga je otprilike ovakva: Tri ličnosti koje postoje u jednom božanskom biću ili prirodi; jedinstvo Oca, Sina i Svetog Duha u jednom Bogu, kao tri večne, ravnopravne osobe; jedan Bog u tri osobe.

Problem je u tome što je prethodno pomenuti stih, kao i oni koje ću navesti u ostatku ovog teksta kontradiktoran toj definiciji Boga. U Svetom Pismu se veoma jasno kaže da su Bog i Isus Hrist dva različita bića, a to je možda najbolje rekao sam Isus u svojoj klasičnoj molitvi Bogu, svom Ocu, koja je zabeležena u sledećem stihu:

Jovan 17:3 (NKJV)
A ovo je život večni da poznaju Tebe jedinog istinitog Boga.

Naučio sam da Biblija ima smisla takva kakva jeste i da nema potrebe da menjam jednostavna značenja reči kao što su "sin" ili "moj Bog". Niti da postoji potreba da ubacujem vanbiblijsku terminologiju ili koncepte u diskusiju o biblijskoj temi. Ukoliko ono u šta verujete o Isusu nema smisla, nadam se da ćete nastaviti da tragate za nečim što ima. *Bog nije Bog zabune*, I On želi da imamo prisan odnos sa njim i Njegovim Sinom, Isusom Hristom (1. Jovanova 1:3).

Ostaviću vas sa ovim: **2. Korinćanima 1:3** Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, Otac milosti i Bog svake utehe.

Tokom razgovora sa gospodinom Maherom, on me je obavestio da su on, i neki od njegovih prijatelja, postali žrtve onoga što je on nazvao *"društveni progon"* dok je pohađao univerzitet Indiana, na kampusu Crusade for Christ, a takođe i na grčkom okupljanju u Bloomington-u, u Indiani. Ryan i njegove kolege su bili izopšteni i/ili ignorisani zbog pitanja koja su *izneli*. Na žalost, dragi čitaoci, ovakve stvari se previše često događaju u ja se snažno zalažem da se sa takvom vrstom *tiranije* prestane.. ako je moguće! Ukoliko nemamo slobodu da postavljamo pitanja u vezi sa *ljudskošću* Isusa Hrista i jako kontraverznoj 1700 godina staroj doktrini Trojstva na hrišćanskom forumu, gde se onda nalazimo? Čemu ta ograničenja? Otkuda toliki *strah* u evangelističkom horu? Koja organizacija, komitet, grupa ili sabor određuje ko drži *ključeve* za otvaranje slobodne diskusije u vezi Trojstva?

Dragi Sower-u,

Želim da izrazim svoju zahvalnost za trud koji ste uložili u ovaj sajt (www.TruthOrTradition.com). Ja živim u Enkoridžu i trenutno sam aktivan u dve male grupe za proučavanje Biblije. *Samo u jednoj* od njih sam se osetio slobodnim da izrazim svoje neslaganje sa doktrinom "Trojstva" (verovanjem u "tri u jedan" Boga: Boga Oca, Boga Sina i Boga Svetog Duha).

Sa većinom hrišćana je teško razgovarati o ovoj temi. Mnogi osećaju da moraju mnogo da se potrude, da progutaju ovu intelektualno gorku pilulu, razumevanje nečega što nema smisla, znači da to mora biti vera. To je veoma emocionalna tema, ali se nadam da kako ljudi proučavaju Reč, Bog će moći da svakome obznani istinu. U svakom slučaju, hvala na trudu. Veliki je blagoslov imati ovakav sajt i odmah ću vam dati donaciju.

Matt S.
Enkoridž, AK

Komentar
Restoration Fellowship

"Sasvim slučajno sam naišao na primerak knjige *Doktrina Svetog Trojstva* od Anthony Buzzard-a dok sam tražio knjige u prodavnici. Pročitao sam je i u tom trenutku me je veoma uznemirila, ali sam nastavio da čitam. Imala je smisla. Isprobao sam tekstove koje sam hteo da upotrebim da dokažem neistinitost svega, ali sam u sebi neke od tih stvari već osećao u potrazi za autentičnim hrišćanstvom i jasno sam mogao videti da su istinite. Sada imam želju da postavim još pitanja u vezi sa tom temom. Ja verujem da sam hrišćanin, autentičan koliko znam da mogu biti sa istinom koju mi je dao naš Bog i njegova Reč. Želim da saznam više o tome na koji način je moja tradicija obmanuta. Uznemirio sam ljude u svojoj crkvi da se stvari u koje oni jednostavno ne žele da poveruju nalaze u Svetom Pismu. Treba mi još utemeljenja. Neka je blagoslov sa svima vama."

–Kalifornija

Dragi Sower-u,
TruthorTradition.com

Vaša knjiga *Jedan Bog i jedan Gospod* je veoma upečatljiva i predstavlja obavezno štivo za svakog hrišćanina koji razmišlja. Ja sam proučavao Trojstvo dugi niz godina i bio sam **omrznut, kritikovan, čak i označen kao jeretik.**

Sve činjenice u Vašoj knjizi su tačne i omogućavaju da se odbrani Reč Božja i njegov Sin. Hvala Vam za ovu knjigu. **Svako treba da je ima.** Nastavite sa ovim važnim poslom!

Hvala,
Art

Komentar
Restoration Fellowship

"Mi smo se molili za prostor da učimo o Božjem jedinstvu kada nas je zet jednog od starešina naše crkve, sveštenik iz Kalifornije, posetio i rekao da više ne veruje u Trojstvo! Dali smo mu vašu knjigu kao i *Kada je Isus postao Bog.* On je pročitao obe i prosledio ih svom sinu, koji je kapetan u specijalnim jedinicama u Iraku. Njegov sin je podelio ono što je pročitao sa ljudima iz svoje čete. On se svaki dan moli sa svojim saborcima. U takvim teškim tenucima, molitva i istina su prava uteha. skoro sam bila na poslovnoj večeri sa mužem kada je jedan od ljudi iz

našeg društva rekao da posle ispitivanja tema iz *Da Vinčijevog koda doveo u pitanje* ***da li je Isus zaista Bog.*** **Šaljem mu Vašu knjigu. Bog na mnoge načine uspeva da dopre do svakoga sa istinom.**" (isticanje moje) – Pensilvanija

Komentar
Restoration Fellowship

"Anthony, molio sam se Bogu da, ne samo ja, hrišćanin, znam istinu o Trojstvu, već da i moja žena, neverujuća jevrejka, dobije veru da je Yeshua Mesija. Kada bi samo bilo više hrišćana kao što ste vi, koji mogu direktno da se obrate Jevrejinu. Trijadološki koncept je glavni kamen spoticanja koji sprečava Jevreje da veruju da je Yeshua Mesija. Prva stvar koju mi kažu moji neverujući prijatelji Jevreji je da hrišćani veruju da je bog trojica. Treba da vidite njihove reakcije i koliko me slušaju pošto im kažem da ja ne verujem da je Bog tri u jedan. Mislim da je veoma važno da jevreji i muslimani znaju da se u Novom Zavetu jasno kaže da je Bog jedan. Ne tri u jedan. Da li ste znali da se 2 od 3 osobe jevrejske veroispovesti žene van svoje vere i to uglavnom sa hrišćanima? Zamislite koliko takvih parova može imati jedinstvo u Yeshua-i kada bi čuli istinitu poruku iz Svetog Pisma na jasan način. Moja žena i ja smo jedan od tih parova koji stiču to jedinstvo kroz tu istinitu poruku." – Izrael

Komentar
Restoration Fellowship

"Pročitao sam i podelio mnogo kopija knjige *Doktrina Svetog Trojstva.* Hvala vam na vašem propovedanju! Da li imate informaciju o stipendijama u oblasto Sijetl/Takoma? Moja žena i ja smo bili prinuđeni da napustimo našu crkvu u kojoj smo proveli 10 godina zbog ispravnog saznanja o Bogu i Hristu. Postoji još naše braće koji su iskusili isto odbacivanje i traže članstvo." – Vašington

Komentar
Restoration Fellowship

"Smatram da je relevantno da kažem da sam profesor teologije i Novog Zaveta u rimokatoličkoj instituciji. Smatram da je vaša publikacija *Fokus na Carstvo* teološki značajna, a ipak zanemarena u sektoru koji ja zastupam. Vi se bavite pitanjima od ključnog značaja za hrišćansku teologiju koja su u potpunosti prikladna zato što je verska praksa još nezrela i treba joj još smernica. Mislim da obavljate dobar posao i nadam se da ćete vremenom izvršiti uticaj na **moju**

crkvenu tradiciju. Ostalo je još mnogo posla koji treba obaviti pre nego što kolektivno počnemo da ispravno razmišljamo i drago mi je što vaš časopis sadrži nepokolebljivu iskrenost u vezi tih tema." – Kanada

Komentar
Restoration Fellowship

"Jasno mi je zašto u proteklim vekovima nije bilo više sledbenika ove ideje (crkva je često ubijala one koji nisu verovali u `ortodoksiju`), ali verujem da će sada mislioci u, u najvećoj meri slobodnom društvu, moći da prime ovu istinu k` srcu i ostave zlokobne ostatke Platonove crkve iza sebe jednom za svagda. Možda izgleda da je rimska crkva živa i zdrava, ali intenzivan odgovor na *kritike kao što je* ***Da Vinčijev kod*** pokazuju da oni koji Isusa nazivaju Gospodom traže autentičnog Isusa. Dolazi vreme otkrivanja istinitog učenja Isusovog Boga i povratak ispravnom razumevanju Jevanđelja."

"Možda tako ne izgleda, ali sam uveren da se istina na zemlji budi. Predlažem da kupimo što je moguće više ovih knjiga i pošaljemo ih vodećim propovednicima ortodoksnih veroispovesti. Takođe bih predložio uspostavljanje biblijskih studija o autentičnom Isusu na koledžima, na kojima će se moći slobodno raspravljati o toj temi. Ovo može izazvati pravu promenu i možda i novu reformaciju. Ne kažem da će to biti lako i da neće biti odmazde od meinstrim hrišćanstva, ali vidljive stvari izazivaju vidljive reakcije. Trebalo je da pošaljemo ove knjige Dan Brown-u, jer da se pozvao na njih, iako ne verujem u njegov strašan, nebiblijski i neistorijski rad, to bi podstaklo ljude da pronađu istinu o Isusovom Bogu. On uopšte ne govori o Konstantinovom uticaju i njegovoj afirmaciji Trojstva." – Kalifornija

Komentar
Restoration Fellowship

"Upravo sam završio sa čitanjem vaše knjige *Doktrina Svetog Trojstva: Rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo*. Jednom rećju – **Sjajno! Zapanjujuće! Divno!** To su reči koje mogu da vam uputim. Naručio sam još četiri primerka koja ću da pozajmljujem." –Vašington

Pismo upućeno *Atlanta journal-Constitution*:

Dragi gospodine,

Diskusija o *Da Vinčijevom kodu* je zamućena neistorijskim tvrdnjama o tome kako je Isus postao viđen kao Bog, drugi član Trojstva.

Najraniji postbiblijski pisci nisu bili trijadolozi. Oni su mislili o Sinu Božjem, stvorenom u vremenu, pre Postanja.

Isus je pominjao učenje Izraela (Marko 12:28-34) i složio se sa jevrejskim sveštenikom da je Bog jedna osoba. Od oko 12000 pojavljivanja reči koje označavaju "Boga" u Bibliji, ni jednom ta reč ne označava "Bog u tri osobe". Ovo treba da nam ukaže na to da je Trojstvo postbiblijska doktrina koja se razvila među protivnicima verovanja da je Bog jedna osoba. Ako "Bog" u Bibliji nikada ne označava "Boga u tri osobe", zašto se onda crkve toliko trude da učine trojnog Boga obeležjem ortodoksije? Da li bi Isus to odobrio, budući da je njegovo učenje netrijadološka vera Izraela? [180]

– Sir Anrhony Buzzard

Čini mi se da hrišćane više impresioniraju oni koji im govore *u šta treba da veruju* od onoga što pročitaju direktno iz Svetog Pisma. "Ja Tebe proslavih na zemlji; posao svrših koji si mi dao da radim" (Jovan 17:4). "Zaista, zaista vam kažem: Ko moju reč sluša *i veruje Onome koji je mene poslao, ima život večni*, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život" (Jovan 5:24). **Paralelni stih:** " Koji Njega veruje ne sudi mu se, a koji *ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg*" (Jovan 3:18). Braćo, nikako mi nije jasno kako sveštenstvo tako lukavo može da ubedi hrišćane da **ne** prihvate ove jasne (eksplicitne) stihove, već da prihvate doktrine i učenja ljudi! Ne postoji sumnja u mom umu da su svetla hrišćana trijadologa upaljena, ali da nikoga nema kod kuće. (isticanje moje)

Mi se svaki dan sapletemo o istinu i ustanemo kao da se ništa nije desilo – Vinston Čerčil

17. Posle Nikejskog sabora

Većina ljudi koji veruju u doktrinu Trojstva tvrde da su tokom Nikejskog sabora crkve samo priznale javno doktrinu koja je oduvek spadala u crkveno učenje. Ali ako je ovo istinito, pitajte se zašto? Zašto bi crkva morala javno da objavi doktrinu koja je ustanovljena od samog početka? Ne postoji doktrina u vezi toga da li je Isus vaskrsao ili ne? To je bilo ustanovljeno učenje. Ideja da je Isus Bog, nije bila ustanovljena. **Ovo je razlog zašto je crkvi bila potrebna javna izjava kako bi formalno ustanovila ovo kao ortodoksno.** To je bila ideja u razvoju. To nije bilo učenje rane crkve koje je bilo ustanovljeno od strane apostola. Važno je reći to da čak i u Nikeji, uz pomoć vladara Konstantina, oni su provukli ovu doktrinu kao ortodoksnu ali nisu uključili Sveti duh kao deo formule. Ponavljam, zašto ne? Kako su mogli da zaborave da trojstvo podrazumeva i Svetog duha? Jer je to bila ideja u razvoju, i u ovom trenutku u vremenu (Nikejskog sabora), sve crkve su bile voljne da prihvate dvojstvo. Tek na Saboru u Konstantinopolju 381. godine nove ere, u svoje formule su uključili i Svetog duha kako bi upotpunili trojstvo.[181]

Izuzetan dokaz da doktrina Trojstva nije ustanovljeno učenje ranih hrišćana predstavlja pismo jednog od najvećih predstavnika Trojstva, Tertulijana iz Kartagine. Iako je on to shvatao tako da je Sin podređen Ocu, što se suprostavlja današnjoj doktrini Trojstva, njegovi rukopisi su nažalost ostavili veliki uticaj na razvoj ove doktrine.

On je temeljno pisao o tome. Činjenica da je on verovao da je Sin inferioran u odnosu na Oca, jasno se može videti u njegovom pismu protiv Prakseja. U njemu on kaže sledeće:

Poglavlje IX: ,,Samim tim, Otac je drugačiji od Sina, budući da je veći od njega.

Poglavlje VII ,,I dok ja prepoznajem Sina, smatram da se razlikuje od Oca jer je na drugom mestu.

Ponavljam, upitajte se zašto se njegovo viđenje trojstva razlikuje od današnjeg, ako ga je oduvek propovedala crkva? Razlog za to je jer je to bila *ideja u razvoju*. Tertulijan nam sam daje dokaz činjenice da je ta ideja bila u razvojnom stadijumu u istom tom pismu. On kaže:

Poglavlje III: ,,Većina vernika je iznanađena podelom (Tri u Jednom) ... Oni stalno protiv nas govore, kažu da smo sveštenici dva ili tri boga ... Dok grci zapravo odbijaju da shvate oikonomiju, ili podelu“ (na Tri u Jednom).

Ovo su neverovatne izjave! Tertulijan priznaje da se većina vernika ne slaže sa doktrinom Trojstva. Oni su ga optužili da je politeista. Grci (bilo da su u pitanju grćki hrišćani ili hrišćani koju su u drugim zemljama govorilu grčki) zajedno su odbili da mu veruju. Ove izjave su verovatno najbolji dokazi da apostoli nisu propovedali doktrinu Trojstva. Da su je propovedali, većina vernika bi znalo za podelu i ne bi bili iznenađeni, niti bi ga optužili da se klanja dvojici bogova. Ova doktrina je bila nešto novo, ona nije bila ustanovljeno hrišćansko verovanje, kao što vidite. Bilo joj je teško da se promoli i dobije na popularnosti, posebno među helenizovanim hrišćanima. Ali ona nije bila u većini. Zapravo, bila je u manjini.

Sada da se vratimo na Nikeju. Oni koji misle da je Nikejski sabor služio samo kako bi se formalizovalo već ustanovljeno učenje, razmislite ponovo. Hajde da sada pogledamo događaje koji su usledili nakon Nikejskog sabora. To će malo razjasniti problem.

,,Sam Konstantin je presedavao i stalno upravljao diskusijama a lično je predložio ključnu formulu kojom je izražen odnos Hrista i Boga u veri koju je sabor doneo: ,,on i Otac su jedna suština“. Iako ovo nije bio prvi Konstantinov pokušaj da pomiri podeljene hrišćane, ovo je bio prvi put da je upotrebio vlast kako bi NAMETNUO dogovor.

328 AD - Atanasije postaje episkop Aleksandrijski
328 AD - Konstantin zove Arija iz Sirije.
335 AD - Konstantin sada staje na stranu Arija i goni Atanasija na Trier.

339 AD - Novi car, Konstancije, naređuje povratak Atanasija u Aleksandriju.
329 AD - Atanasije beži iz Aleksandrije očekujući da bude izbačen .
341 AD - Dva sabora se održavaju u Antiohiji ove godine. Tokom ovog sabora prva, druga i treća arijanska Ispovest je napisana, čime se započinje pokušaj proizvednje formalne doktrine vere kako bi se usprotivila Nikejskoj.
343 AD - Atanasije je vraćen u Aleksandriju.
351 AD -Drugi anti-nikejski sabor je održan u Sirmijumu.
353 AD -Sabor je održan tokom jeseni i usmeren je protiv Atanasija.
355 AD - Atanasije je svrgnut 8. februara i treći put izgnan.
357 AD - Treći savet Sirmijuma je sazvan. I homoousios i homoiousios su izbegnuti kao nebiblijski, i dogovorili su se oko toga da je Otac veći od sebi podređenog Sina.
359 AD - Sinod Seleukije je održan i potvrdio da je Hristos " kao Otac". Međutim, nigde ne piše na koji način je on poput Oca.
361 AD -Savet je održan u Antiohiji koji je afirmisao Arijeve stavove.
380 AD - Car Teodosije Veliki proglašava hrišćanstvo zvaničnom državnom religijom carstva.
381 AD - Prvi savet Carigrada se održava kako bi preispitao kontroverze još od Nikeje. Car Teodosije Veliki uspostavlja Nikejsku veru kao standard za njegovo carstvo .

Doktrina Trojstva nije samo najveća doktrina koju je izbacila ova nova Crkva. Između 325 AD i 787, bilo je sedam crkvenih sabora. Pored Trojstva, evo još nekih ideja i doktrina:

- Obožavanje Marije kao Bogorodice i Večne Device
- Prizivanje svetaca i Dani svetaca
- Ikonopoštovanje i Slike
- Šabat prebačen sa subote na nedelju - dan Večnog Sunca
- Specijalno Sveštenstvo koje posreduje između hrišćana i Boga, uključujući i ispovest grehova .
- Osvećenje mise uključujući i doktrinu Transupstancijacije
- Unapređenje episkopa Rima u Pontifex Maximus
- Doktrina države posrednika pre odlaska na nebo , tj čistilište
-Prodaja indulgencija za pomilovanje od grehova

- Juan Baixeras

Ser Anthony Buzzard o Konstantinu i Nikejskom saboru:

Konstantin je rešio da okonča raspravu pomoću sledećih identičnih pomirujućih pisama koja su poslata svakoj frakciji, podstičući pomirenje:

Konstantin, Viktor, Vrhovni Avhust, Aleksandru i Arijusu ... Koliko su duboku ranu ne samo moje uši već i moje srce primili zbog izveštaja da među vama postoji podela ... Budući da sam se pažljivo raspitao o poreklu i osnovi ovih netrpeljivosti, smatram da je ona u potpunosti beznačajna i da nije vredna takvog ogorčenog sukobljavanja.[182]

U ovom istorijskom trenutku, pre ovog okupljanja, donesena je odluka koja će imati najdublje posledice po one koji veruju u Hrista, do dana današnjeg. Iz razloga koji su njemu najbolje poznati, ovaj u velikoj meri nepismen vladar, koji nije u potpunosti razumeo teološke probleme koji su se u njegovo doba zadesili, doneo je odluku nad jednom od najvažnijih debata koje je crkva ikada osmislila. Odluka koju je sabor doneo imaće izuzetno važne dugoročne efekte na čitavo telo vernika. Konstantinova presuda bila je na strani mišljenja manjine na saboru. Odluka koja je donesena je prihvaćena od strane velike većine hrišćana i dan danas – a to je da je Isus jednak i isto toliko večan kao i Bog, „sam Bog od samoga Boga“. Samim tim dogma Trojstva je dobila svoj drugi krak. Ona će biti popunjena u sledećem veku izjavom da je Sveti duh treća Osoba Božanstva.[183]

Prekasno su se neki od onih koji su odluku potpisali požalili, pisajući Konstantinu da su „počinili bezbožnički čin, o Prinče, time što smo pristali na bogohulenje iz straha od tebe.“ Tako je napisao Evsebije iz Nikomedije. Što je učinjeno, učinjeno je. Čitava nova teologija je formalno kanonizovana u Crkvu. Od tog vremena, brojni posvećeni hrišćani koji se nisu složili sa ediktom bili su izloženi mučenju pa čak i smrti od strane države a često i drugih hrišćana. [184]

Grčki filozofski nastrojeni aleksandrijski teolozi, koje je predvodio Atanazije, dobili su bitku. Oni koji su bili pod ranijim uticajem jevrejskog monoteizma, bili su pokoreni. Oni koji su odbili da potpišu sporazum bili su momentalno prognani. Crkva je bila preuzeta i njom sad upravljaju teolozi koji su pod jakim uticajem grčke misli.[185]

Na Nikejskom saboru, ne samo da je Konstantin ekskomunicirao i prognao svakoga ko bi odbio da mu se povinuje, on je iz predostrožnosti spalio sva pisma ljudi koji su se žalili. Ovo je bilo tragično potiskivanje neželjenih činjenica a istorija je prepuna sličnih primera. Promovišući Isusa kao Boga – još jednog, pored Oca – hrišćanstvo se zaista „prodalo za još jednog Boga“ (Psalmi 16:4). Na žalost i sramotu ono je menjalo istorijskog čoveka, Isusa Mesiju, čija je želja kao Božijeg jedinstvenog ljudskog predstavnika bila da vodi ljude ka Jednom Bogu; umesto toga, on je uzdignut kao Bogočovek.

Grčka teologija je pobedila hebrejsku. Samim tim, hrišćanstvo je prodalo svoju svetlost.[186]

Sledi odlomak iz knjige autora Richard Rubensteina pod imenom Kada je Isus postao Bog:

Dok je on (Konstantin) pisao Aleksandrijcima ubrzo nakon toga, rekao je: „Mi smo primili iz božanskog proviđenja blagoslov da budemo oslobođeni grešaka, i ujedinjeni u priznanju jedne i iste vere. Đavo neće više imati nikakvu moć nad nama.“ U istom pismu, on je sebe opisao ponizno kao hrišćanskog slugu“ koji je na Nikejskom saboru „preuzeo na sebe da istraži istinu“.[187]

Braćo, pošto je Nikejski sabor bio politički motivisan, ne treba mnogo pameti da bi se došlo do zaključka da se tu umešala „teološka“ politika, a slično se dešava i danas. Međutim, ukoliko neko želi da sazna više o ovom problemu neka pročita njigu pod nazivom *Kada je Isus postao Bog* koju je napisao Richard Rubenstein, ili da obavi nekakvo istraživanje na internetu. Sve je tu, braćo – činjenice. Mi smo sada u XXI veku a debata oko Trojstva i dalje je nerešena, ono i dalje predstavlja princip hrišćanske teologije oko koga se vodi najviše rasprava. Mnogi ljudi misle kao što misli većina, ali većina nije uvek u pravu, što nam i istorija govori.

Odabrala sam kratak odlomak iz knjige pod nazivom Jedan Bog i Jedan Gospod, koji oslikava misli jednog od reformatora protestantske Reformacije. Ovo je tema za koju hrišćani treba više da se zainteresuju. Kada bi to učinili, oni bi shvatili da su neke grupe ili njihovi osnivači odlučili kakvo crkveno verovanje treba da bude. Ovo dalje diktira šta ljudi uče kao jevanđelijsku istinu. Hrišćanin bi mogao da uzme u obzir: Zar nije čovečija percepcija ta koja određuje istinu, ili u slučaju crkvene doktrine – ljudska interpretacija?

Avgustinovu izjavu koja se tiče autoriteta Crkve, vredna je pomena u ovom trenutku:

Nijedan hrišćanin ni na koji način ne sme da stavi pod pitanje ono što vernici katoličke crkve smatraju istinom u svom srcu i priznaju svojim ustima. Uvek istu tu veru hrišćanin prihvata bez pitanja; voli je i živi, duguje sebi da za nju traži razlog sve dok je u stanju da to čini. A ako nije, neka podigne glavu protiveći se ali neka se klanja sa poštovanjem.

Tokom debate na Nikejskom saboru, Arije, koga trijadolozi i dalje smatraju opasnim jeretikom, kako to trijadološki izvori tvrde, „stalno je odbijao nebiblijske reči i izraze". Naravno, oni su ovo smatrali budalastim i bespotrebnim stavom, jer je Crkva a ne Biblija krajnji autoritet. Ali kada uzmemo u obzir brojne neuspehe crkve tokom istorije, zar ne bi trebalo da budemo mudri i verujemo biblijskom jeziku a ne verujemo zaključcima koji su izvedeni iz Biblije? Zar ne bi moglo da se uračuna u Arijevu korist to što se oslonio na biblijski jezik?

Predstavljajući ovu tendenciju udaljivanja od jezika Biblije, Tertulijan je već uveo u debatu vanbiblijske termine poput: „jedna suština", „osoba" i „trojstvo". Nasuprot njegovom iskazanom nepoverenju prema filozofiji, tertulijan je od Platona i Gnostika pozajmio termine *homoousia* i hipostaza, i uveo ih kao integralne delove hriščanske doktrine. Samim tim, ono što se danas smatra **„ortodoksijom"** definisano je i odbranjeno na mnogim jezicima paganske filozofije. Što se tiče vanbiblijskog termina *homoousia* („iste suštine"), Nova katolička enciklopedija priznaje da je u pitanju nebiblijski termin:

Formula *homoousian*, koja se odnosi na određeni identitet (između Oca i Sina), susrela se sa toliko suprostavljanja više puta u periodu od 50 godina pre nego što je konačno uspostavljena u Konstantinopolju 381. godine, a skoro da je bila napuštena. Nekolicini među najzakletijim antiarijancima, uvođenje nebiblijskog sredstva u veru kako bi se artikulisao biblijski nezaobilazni zaključak, dugo je bilo neprihvatljivo.[188]

Draga braćo, ako biste želeli da saznate više o Saborima i crkvenim očevima, postoji nekoliko sajtova na koje možete da odete. Upozoravam vas da sam nedavno odštampala dva članka zarad sopstvenog istraživanja Nikejskog savora i tražila odobrenje kako bi iste ubacila u svoju knjigu. Pitali su me da li moja knjiga zastupa Trojstvo ili mu se protivi. Iznenadilo me je pitanje i odlučila sam da razmotrim link sajta i njegove sponzore. Otkrila sam da je u pitanju sajt koji podržava Trojstvo. Zatim sam ponovo pročitala ono što sam odštampala i

zapazila sam poslednju rečenicu članka. Autor je rekao: „Ovo je informacija koju **sektaši** ne žele da prihvate kao istinu.“ Ups!

Bila sam prilično sigurna da autor ovog sajta neće želeti da mi da dozvolu i bila sam u pravu. Činilo mi se, ako je autor toliko čvrsto verovao u ono što govori i ako je njegov cilj da obrazuje i prosvetli ljude, onda on neće oklevati u tome da podeli svoju istorijski zasnovanu internet publikaciju. To što bi ovu informaciju učinio dostupnom velikom broju ljudi bi moglo samo da pomogne u ovom slučaju, budući da je ona zasnovana na činjenicama. Nakon nekoliko razmenjenih e-mailova, njegov odgovor je bio sledeći:

„Ti nisi hrišćanin, niti si spasena. Moraš da razumeš slavu Boga u Hristu i njegovom jevanđelju.“ Zatim je dodao: „Nisi primila Hrista putem Jevanđelja jer Sveti duh pokazuje ko je on zapravo ... baš kao što u Bibliji stoji.“

Zatim je rekao da njegov sajt *„ne primorava nikoga da veruje u ovo suštinsko učenje hrišćanstva, ali on predstavlja argumente i dokaze iz Biblije i istorije da je crkva propovedala ovo dugo pre sabora u Nikeji,* ***nešto što ti nisi bila voljna da prihvatiš pored svih dokaza.“***

Po mom mišljenju, očigledno je da „**svi ti dokazi“** nisu bili od suštinske važnosti jer u suprotnom mi ne bismo vodili ovaj razgovor 1700 godina kasnije. Dragi čitaoče, čovek bi mogao da pretpostavi da pošto je rad ovog autora potvrđen u istorijskim spisima, on bi jedva dočekao da bude uključen u moju knjigu, što više nego išta potvrđuje moj *cilj*. Bez obzira na stav ovog pisca po ovom pitanju koje je izuzetno kontroverzno (na šta on ima pravo), njemu nije Bog dao pravo da mi sudi da *nisam hrišćanin i da nisam spasena*. Zašto toliki broj trijadoloških hrišćana oseća da ima pravo da sudi svojoj braći ako ne veruje u isto u šta veruju i oni, da je Isus Hrist Jedan Svemoćni Bog? Da li Sveto pismo na neki način podržava ovo verovanje? Zašto se osećaju superiornim ili samo-pravičnim? Gde i kada su oni primili svoju „diplomu Sveca“ koja im daje za pravo da sude svojoj braći jer greše? Hajde da razmotrimo stihove 18:9-14 Jevanđelja po Luki, Farisej i Carinik: „ A i drugima koji mišljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu kaza priču ovu: Dva čoveka uđoše u crkvu da se mole Bogu, jedan farisej i drugi carinik. Farisej stade i moljaše se u sebi ovako: Bože! Hvalim te što ja nisam kao ostali ljudi: hajduci, nepravednici, preljubočinci ili kao ovaj carinik. Postim dvaput u nedelji; dajem desetak od svega što imam.

A carinik izdaleka stajaše, i ne htede ni očiju podignuti na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreći: Bože! Milostiv budi meni grešnome. Kažem vam da ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj. Jer svaki koji se sam podiže poniziće se; a koji se sam ponižuje podignuće se.” Čini mi se, draga braćo, da hrišćanstvo ima više nego dovoljno Fariseja.

18. Slep vodi slepog

Zašto bih dopustila da me prevare da verujem u nebulozne vere i šifrovane doktrine, i dozvolila grešnim ljudima da za mene odluče u šta ću da verujem? Da li su njihove doktrine iznad izričitih Božijih reči? Ko su oni da svoju veru stavim u njihove ruke i poverim im svoj duhovni život? Ako oni koji imaju nekakav autoritet ne mogu da shvate misteriju Trijadološke doktrine, da li oni mogu mene da vode? Nikako! To bi bilo kao da gluv sluša gluvog. Ja nisam sposobna da shvatim Bibliju? Da li ja moram da budem učenjak, sa dobrim znanjem latinskog, hebrejskog i grčkog da bih razumela jednostavne i jasne reči Boga i Hrista? Moram li da izgubim pravo na slobodu i pravo da sama biram, kako bih bila prihvaćena u svojoj crkvi, a ne odbačena od strane prevarene, osuđujuće i neobrazovane braće? Biram da ne budem okovana crkvenim verama i doktrinama, niti da me obavežu sveštenici ili veroučitelji koji sebe izdižu iznad jasnih i preciznih reči Svemoćnog Boga i Njegovog Hrista. Trpim velike uvrede od onih sličnog stava koji me svakom prilikom ponize, zastraše i osude, kako privatno tako i javno. Hajde opet da pročitamo šta je napisala Mary Dana.

Da li sam ja ikada rekla ovo poslednje? Da li sam rekla da sam odbila doktrinu Trojstva jer je nisam razumela? Ne, prijatelju, to nisam rekla. Rekla sam da je odbijam jer ne mogu da je pronađem u Bibliji. Da sam mogla da je pronađem u Bibliji, prihvatila bih je, ma koliko ona bila nerazumljiva.

Kada bih morala da dam objašnjenje, rekla bih da oni koji prihvataju Trojstvo zavise od ljudskog razuma. Čini mi se da oni prave dve čudne i suprostavljene greške. Oni prvo obrazuju doktrinu na osnovu izvođenja zaključaka i ljudskog razuma a zatim se odreknu razuma kako bi je prihvatili. Ne uzimam sve to zdravo za gotovo i ne smatram da oni koji imaju drugačije mišljenje greše, i to u smislu greše toliko da je to pogubno za dušu; Ja samo kažem da ja ne mogu da vidim stvari na isti način kao oni. **Kakvo grešno stvorenje može da se usudi i da kaže da *zna* da je u pravu?** (moj akcenat).[189]

Ako sveštenici tako kažu, onda mora da je tako!

Vađenjem odabranih biblijskih stihova iz konteksta kako bi se dokazala trijadološka dogma samo dokazuje to koliko malo većina hrišćana zapravo poznaje ovu doktrinu. Možda većini hrišćana nedostaje vremena ili *interesovanja* da bi ovu dogmu sami istražili. Oni su se u potpunosti oslonili na svoje sveštenstvo da im kaže ono malo što sami znaju. Većina hrišćana je došla na svet dogmatizma i zasnovala čitav svoj sistem verovanja na doktrini jer je situacija takva već 1700 godina i ako njihovi sveštenici tako kažu, onda mora da je to tako! Štaviše, progutali su netačan pojam da pošto skoro sve popularne crkve u to veruju, onda to MORA da je biblijska istina! Tačka! Kraj diskusije! Kraj!

- **Kapacitet teologa da ubede vernike da su dve ili tri osobe stvarno jedan Bog mora da se smatra jednim od najvećih čuda hrišćanske istorije.** Nije ni čudo koliko normalnih i razumnih ljudi toliko spremno prihvata ono što je objavljeno kao neshvatljiva misterija. Ovo je još veličanstvenije kada se uzme u obzir to biblijske izjave nikada ni ne daju nagoveštaj takve terminologije. Nema nagoveštaja zagonetke u providno jednostavnoj potvrdnoj rečenici u kojoj stoji da „postoji jedan Bog, Otac“ (1. Korinćanima 8:6)[190] – Ser Anthony Buzzard

Molim vas da uzmete u obzir naredni odlomak iz knjige pod nazivom Jedan Bog i Jedan Gospod:

U pitanju je crkvena parada koja se odvijala 1700 godina, odevena u svoj mistični trijadološki ogrtač, skrojen od strane teologa koji su govorili ljudima da su budale ako nisu bili u stanju da „vide“ da je Trojstvo istinito.

Njihovi „vladari“ su zastrašivali hrišćane pretnjama da će biti društveno i religijski prognani, čak su im pretili i smrću. Zatim su iskoristili to prećutno odobravanje od strane velike većine kako bi učvrstili svoju elitističku „mudrost“. **Među posmatračima, uvek je bilo onih koji su imali suprostavljajuća mišljenja, muškarci i žene koji se nisu plašili da ih sunarodnici smatraju budalama u potrazi za Božijom mudrošću. Sigurno Bog i Njegov Sin plaču pri pomisli koliko je njih utišano tokom svih ovih godina, ne Biblijom ili racionalnim i prijateljskim ubeđivanjem, već zastrašivanjem i ubijanjem.**[191]

Bog je taj koji je Hrista digao iz mrtvih, postavio ga da sedi sa svoje desne strane, uzdigao ga iznad svega ostalog i postavio ga da upravlja Crkvom. *Poslanice* jasno kažu da postoji „jedan Bog i Otac” (1. Korinćanima 8:6; Efescima 4:6) i On je pažljivo čuvan sa najvišim ugledom. Bilo bi nepoštovanje Boga i Hrista (koji je uzdizao Boga u svemu što je činio) kada bi Hrist bio uzdignut na takav način da je Bog odgurnut u stranu. Zapravo, Bog je pomenut više od 400 puta u Poslanicama. (Jasno je rečeno da je Bog „Glava” Hristu (1. Korinćanima 11:3), a Isus je sebe dao kao žrtvu Bogu. (Efescima 5:2)[192]

Dakle, doktrinu Trojstva treba detaljno ispitati kako bi se videlo da li je ona možda nešto što smo nasledili od Očeva i sabora a ne od Biblije. – Ser Anthony Buzzard.

Konformitet

Teško mi je da verujem da svi slavoljubivi teolozi koji su završili najprestižnije seminare i univerzitete veruju u ovu dogmu koju je smislio čovek. Sigurno nisu svima toliko temeljno isprani mozgovi. Nažalost, u današnjem društvu, konformitet je pravilo, čak i u duhovnoj areni. Nažalost, cena toga je uskraćivanje Isusa Hrista prava da bude Sin Božiji. Mogu da pretpostavim da je 90% svih crkava trijadološki nastrojeno, što ostavlja skoro nepostojeći broj mesta onim teolozima koji su netrijadološkog opredeljenja. Nije potrebno biti matematičar da bi se izračunalo i došlo do zaključka da ovo sužava opcije. Napraviću veliki korak i izneti pretpostavku da mnogi sveštenici danas, u dubini svoje duše, ne veruju u Trojstvo. Ali se ne usuđuju da to pokažu jer bi istog trenutka dobili otkaz. Molim se da se jednog dana ovo promeni ne samo zarad njih samih već i zarad laika. Čvrsto verujem da ako išta treba da se promeni onda to mora da otpočne u propovedaonici.

Kao što sam rekla, ne mogu iskreno da verujem da sveštenstvo veruje u ovu iskrivljenu, neinteligentnu i uvrnutu egzegezu Svete Biblije. Da li je moguće da su svi oni nasamareni da veruju da je jabuka zapravo pomorandža? Užasno je to što hiljade onih koji diplomiraju teologiju prihvataju ovu dogmu, posebno nakon što uvude jasne i dokumentovane činjenice vezane za ovu prevaru. Da li je moguće da nisu svesni debate koja traje 1700 godina, a ne priznaju, čak ni sebi samim da mora da postoji kredibilitet u teološkom dizanju prašine? Međutim, danas verujem u doba komunikacije, stvari počinju da se menjaju. Polako ... ali sigurno! Promena u mišljenju je na pomolu, bilo da crkve prihvataju to ili ne. U jednom trenutku u bliskoj budućnosti, oni će morati da puste čvrsto stegnutu nebiblijsku dogmu staru 1700 godina i da se njom pozabave na direktniji način, otvoreno i iskreno. Varljiva i teška zavesa ove dogme, koja je toliko dugo zaslepljivala mnoge, polako počinje da se diže, a svetlost istine polako se probija ispod teške dvoličnosti. Ponovo ću citirati ono što je napisala Mary Dana po pitanju „misteriozne" dogme:

Ali zašto si, moj dragi Gospodine, toliko naklonjen misteriji? Zašto se ne pokreneš i nametneš umovima sviju da je religija jevanđelja toliko jasna i jednostavna, da „lutalica, iako lud, neće zalutati"? Razlog za ovo je što ljudi nisu mogli da se zadovolje jasnom religijom, već su morali da konstruišu komplikovan sistem koji žele da nametnu čitavom čovečanstvu, čak i pod opasnošću da izgube pravo da se nazivaju hrišćanima. Religija, ona koju su propovedale ortodoksne vere, nije ništa drugo do jednostavna i jasna. Ne može se to shvatiti. Jedini lek za koji sam čula da prepisuju za one koji se loše osećaju zbog te komplikovanosti jeste da svi shvate kao svetu *misteriju* a ne da zapitkuju previše, tj. da ne zapitkuju uopšte. Ortodoksno hrišćanstvo je puno kompleksnosti i metafizike da je u potpunosti neshvatljiva za neobrazovanog čoveka; ovo, čini mi se, nije religija Biblije.[193]

U svetu koji je zasićen groznim zlodelima, surovošću i nehumanošću među ljudima, ponekad je teško verovati u brižnog i saosećajnog Boga. Tokom svog života sam bila skeptična i obeshrabrena, pa čak i na granici da postanem agnostik.

Često se žalim, zašto Bog dozvoljava da se ovo ili ono desi? Zašto čini loše stvari dobrim ljudima? Gde je njegova saosećajnost? Gde je pravda? Zato zli ljudi napreduju? Gde su anđeli čuvari naših namlađih? I tako ja jecam u očaju dok mi ponestaje vere. Ali na kraju dana, ja moram da verujem u Boga. *Šta mi drugo preostaje?* Možda jednostavno ne treba da razumemo „veću" sliku! Ali nisu mi potrebne zagonetke, apstraktne analogije, neshvatljiva objašnjenja, besmislice i neću da mi govore da je moj nebeski Otac „misterija". Što se mene tiče, potrebna mi je čvrstina, kamen, ako ćete tako. A taj Kamen za mene je jedan Svemoćni Bog i Njegov Sin, Isus Hrist, moj Gospod i Spasitelj, onaj koga je Otac poslao u svet da Ga otkrije. (Jovan 1.14) NIV Niko nije video Boga osim onog ko sedi kraj Oca i koji ga je *učinio poznatim.* Isus je preneo Očevu poruku o milosti, oproštaju, ljubavi, saosećajnosti i nadi tako da mi možemo bolje da upoznamo Njega i da živimo svoje živote tako da Njemu udovoljavamo. Odbijam da kuću gradim na nestabilnom tlu doktrine koju je stvorio čovek a koja je toliko esoterična i mitološki zasnovana da mora da bude prihvaćena kao „misterija" Ova rečenica možda pali kod moje trijadološke braće ali ne pali kod mene. Kako mogu da se klanjam svom nebeskom Ocu s istinom, ako je On „misterija" , kao što to trijadolozi tvrde? Primarni razlog trijadološke dogme je propagiran sa tolikim uspehom da je sveštenstvo ubedilo svoje stado da ne treba da razumeju Boga! Nažalost, hrišćani veruju u ovu laž. Ne mogu a da se ne zapitam da li bi Bog i dalje bio toliko velika misterija da ne postoji doktrina Trojstva? Mislim da ne bi. Samo oni koji su na strani ovog mitološkog sklopa smatraju da je neophodno da se Bog predstavi kao misterija, ne postoji ni jedan drugi način da se trijadološka dogma potvrdi. Ako hrišćanin veruje da **postoji Bog**, i ako On čuje iskrene molitve istog, pored njegovog verovanja da sa Njim može da se ostvari odnos, onda kako je moguće da u isto vreme veruje da je On toliko misteriozan. Dolazim do zaključka da većina hrišćana ne razmišlja nego samo leži na „mitskom trijadološkom jajetu" i čvrsto *odbija* racionalan način razmišljanja jer su *naučeni* da „logika" nije neophodna kako bi se verovalo u ovu vekovima staru i neshvatljivu doktrinu! Ona mora biti prihvaćena sa verom, ma koliko suluda bila. Na upravo ovaj način razmišljanja, naselo je toliko dobrih i pobožnih hrišćana. Nažalost, sami sveštenici su nusprodukti vekovima stare indoktrinacije i tradicije ... a ne biblijski zasnovane istine.

Teši me to što veliki deo nesposobnosti sveštenika da se pozabavi ovim problemom potiče od onih koji sebe smatraju najmoćnijima. Oni koji imaju pravo da zapošljavaju i otpuštaju, koji zastrašuju mačevima koje su spremni da izvuku pri najmanjem odstupanju od lažne i isprazne crkvene doktrine. Sa druge strane novčića, smatram da većini sveštenika nedostaje „hebrejsko" teološko razumevanje Božanstva, van amalgamacije „grčko-rimske mitologije", „grčkog helenističkog" i neoplatonskog učenja i shvatanja. Oni su se predali tradicionalnom i mitskom konceptu vladajućeg trijumvirata kao biblijskoj jevanđeljskoj istini. Da upotrebim jednostavne reči, oni su podelili Jednog Pravog Boga Jahve na tri osobe i on Njega napravili politeističkog paganskog boga.

Ponekad pomislim kako bi bilo zabavno dodeljivati nagrade u vidu silueta Trojstva svešteniku koji toliko uspešno izvodi razne performanse strategijskom i veštom upotrebom reči. Ali on je samo uspešan onoliko koliko nedeljna publika nije mudra ili zainteresovana da sama istraži dokumentovane „zasluge" u Svetom pismu. Ukoliko se ovo spoji sa kompletnim obožavanjem prema sveštenstvu od strane te iste publike, on pobeđuje bez sumnje. Bez takmičenja!

Onda je Gopsod rekao: „I svaka utvara biće vam kao reči u zapečaćenoj knjizi, koju daju čoveku koji zna čitati govoreći: Čitaj to; a on reče: Ne mogu, jer je zapečaćeno. Ili da daju knjigu onom koji ne zna čitati govoreći: Čitaj to; a on reče: Ne znam čitati. Zato reče Gospod: Što se ovaj narod približuje ustima svojim i usnama svojim poštuje me, a srce im daleko stoji od mene, i strah kojim me se boje zapovest je ljudska kojoj su naučeni" (Isaija 29-11-13). Kako je ovo moguće? Pre svega jer postoji Đavo, inteligentno palo biće koje se protivi Bogu i ograničenjima koja mu je on postavio? Kao princ moći podlunarnog prostora on je otkriven u Bibliji kao neko ko upravlja demonskim silama koji rade svoj posao i zbunjuju dragocene reči Istine koja se u Bibliji nalazi. Jedan od najvećih poduhvata Đavola jeste da ubedi neke da on uopšte ni ne postoji!

Za mnoge čitaoce Biblije, ovaj koncept će biti nezamisliv, ali čitave zajednice, čim postave svoje poverenje u ruke onoga kog odaberu, mogu da budu ubeđene u skoro sve, ma koliko nemoguće to bilo. Indoktrinacija je posebno efektivna i poražavajuće snažna kada je od strane voljenih učitelja usađena u mlade i nežne umove. Samo duhovna „hirurgija" i želja čoveka da ostane neprevaren, po svaku cenu, može da popravi situaciju.[194]

Postoji mnogo toga u Bibliji što je teško objasniti. Moj sveštenik je jednom rekao: „Čovečiji otisci su svuda po Bibliji". Njegova izjava je, verujem, bila usmerena na promene teksta. Bart D. Ehrman, autor knjige pod nazivom *Ortodoksna korupcija Biblije*, pokreće intrigantna pitanja o odnosu koji čitaoci imaju sa svojim tekstovima, posebno u dobu kada su pisari mogli da preformulišu tekstove koje su prepisivali kako bi oni značili ono što su ti pisari mislili da znače, i samim tim su imali udela u ortodoksnoj *korupciji* Biblije.[195] Iskreno mislim da je do velike mere ovo razlog zašto toliko nehrišćana ne stavlja svoju veru u ruke Biblije, iako su svedoci načina na koje hrišćani tretiraju jedni druge i žestokim svađama među njima samima oko toga ko je došao do biblijske istine putem sopstvenih crkvenih doktrina (verovanja) koja se oslanjaju na brojne interpretacije Svete Biblije. U Bibliji jasno stoji to da postoji toliko toga o Bogu što ne treba da razumemo, ali to ko je Bog i koga je On lično poslao kako bi Ga učinio poznatim nama, nije nikakva misterija – u to budite sigurni, ako apsolutno ništa drugo nema smisla. Alergična sam na one koji prognoziraju: „Znaćemo odgovore kada odemo u raj!" Šta ovi hrišćani misle, šta će nama Biblija uopšte? Bog nam je dao mapu i uputstva kako da dođemo do nebeskog carstva. Kakav bedan izgovor da se ne proučava Biblija i da se ne dođe do spoznaje istine. Ponovo, moram da pitam, zašto oni koji tvrde da je Bog misterija misle da mi imamo Reč Božiju? Da li bi oni planirali putovanje a ne bi odabrali destinaciju, iscrtali putanju na mapi, isplanirali prtljag, proverili vremensku prognozu i stanje na računu, itd? Ja to radim svaki put kada planiram putovanje. Ne prepuštam sve slučaju, a pogotovo kada putujem u inostranstvo. Sigurno je da čak i najbolji planovi znaju da propadnu. Često, naši planovi propadnu, a to što neko bira da smesti svoju veru u ruke doktrine koja je neshvatljiva sama po sebi, sigurno predstavlja skretanje sa puta. Iskreno, mislim da Bog ne daje slobodne propusnice za carstvo. Ali možda grešim!

Moram dodati sledeće. Ponekad imam osećaj da većina hrišćana više vremena provede na proveravanje koliko kalorija ima određeni prehrambreni proizvod ili na proučavanje brošura za putovanje nego što provede proučavajući rute i znakove kraj puta koji vodi do biblijske istine. „ Pa, znaćemo odgovore kada odemo u raj!" A-ha! Slušajte, braćo! Ako sada ne iscrtate svoju putanju, možda ni nećete stići tamo.

Dolazak do nebeskog carstva zahteva planiranje, rad i razmišljanje. Bolje bi vam bilo da uzmete mapu (Bibliju) i da je brižljivije proučite. Za početak, u korist svakog putnika (kroz život) bilo bi da se otarasi teškog prtljaga prepunog pogrešnih učenja koji većina vuče čitavog života, i da ga zameni sa vodičem do istina zasnovanih na Bibliji.

Odlomak iz knjige koju je napisao Joel Hemphill a koja nosi naziv BOGU slava:

Čak i mi koji sebe nazivamo fundamentalnim hrišćanima i koji se ponosimo time što se oslanjamo samo na Bibliju, dozvolili smo da nam tradicija zamuti shvatanje toga šta Biblija kaže po pitanju Boga i Božanstva. Pogrešna učenja i doktrine nisu istina. Žao mi je što to moram da kažem , ali postoji previše ljudi koji propovedaju na radiju i televiziji danas i koji „pogrešno dele" reč istine. Moramo da prestanemo da vadimo stihove i delove stihova iz konteksta kako bi ustanovili duboko usađene istine. Da li vaše tumačenje čini ovo zlo Bibliji? Isus zna da je dosta njih „čulo" ono što on ima da kaže, ali nisu oni to„čuli" kako treba.

Kako je Satana jednom inspirisao zlog kralja Joakima da iseče a zatim spali Reč Božiju koju je napisao Jeremija (Jer.36), tako je inspirisao i zle ljude da unište živu Reč, Isusa Hrista. Njegov nemilosrdan napad se nastavlja istom žestinom, pokušavajući da umanji autoritet i kredibilitet pisane Reči Božije koja čini da Živa Reč bude poznata svima. Njegov napad se prvenstveno vrši na bojnom polju uma. – Jedan Bog Jedan Gospod

Ništa na svetu nije opasnije od iskrenog neznanja i savestne gluposti" – Martin Luter King

19. Apostazija

Da li je preterivanje zapitati se da li je Trojstvo više grčki mit nego biblijska istina? Bog je rekao da će dozvoliti veliku laž. Činjenica da Satana kroz svoje zle planove i lukavstvo može ubediti milione da je Isus Hrist Bog u telu, time umanjujući i poništavajući žrtvu našeg Gospoda i Spasitelja koju je podneo zbog nas – da li može postojati veća laž? Naše crkve nas uče da je Isus Bog u telu, uprkos tome što nas Sveto Pismo *jasno* uči da je Bog poslao svog jedinorodnog Sina. Ukoliko svoju veru poklonite doktrini Trojstva i odbacite jasne i eksplicitne Božje reči, nemojte se varati, vi ste prihvatili ono za šta ja verujem da je velika laž – *Apostaziju.* Pitam se da li smo toliko obmanuti i zaintrigirani misterijom i mitom da slobodno biramo da se kockamo našom sudbinom u Isusu Hristu kako bismo prihvatili dogmu koju je stvorio čovek, umesto jasne zapisane istine? "*Jer Bogu tako* omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao, da nijedan koji Ga veruje ne pogine, nego da ima život večni. ...**a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime Jedinorodnog Sina Božijeg**" (Jovan 3:16,18). Ne mogu da prestanem da postavljam isto pitanje: Zašto trijadolozi odbacuju reči Božje?

Ponekad skoro da mogu da zamislim Satanu kako skače od sreće, radujući se zbog uspeha koji je postigao ubedivši milione hrišćana da posumnjaju u sopstvenu sposobnost da prihvate ono što su *sami pročitali u Svetom Pismu.* Dobri, bogobojažljivi, pobožni hrišćani se i dalje pridržavaju 1700 godina stare, izmišljene *nerazumljive* i *iskrivljene doktrine*. "U kojima bog sveta ovog oslepi

razume nevernika, da im ne zasvetli videlo jevanđelja slave *Hristove, koji je obličje Boga*, koji se ne vidi" (2. Korinćanima 4:4). O, kako Satana radosno skače zbog obmanutih trijadologa koji zastrašuju zbog ljudske lakomislenosti. (isticanje moje)

Skoro sam gledala televizijski program pod nazivom "Vera pod vatrom", debatu o teološkim pitanjima koju je vodio Lee Strobel, autor knjige *Slučaj za Hrista.* U jednom trenutku je tema debate bilo pitanje Trojstva. Učesnik protivnik Trojstva je izjavio da je Trojstvo apostazija koja se pominje u 2. Solunjanima. U mom istraživačkom materijalu sam primetila još jednog autora koji prenosi istu misao. Ja takođe verujem da je to istina. Isus i Pavle su upozorili da će se dogoditi apostazija, otpadništvo od istinitog *Jevanđelja Hristovog* ***dok se on ne vrati,*** kada će ponovo biti uspostavljeno ispravno obožavanje. Pavle kaže, (2. Timotiju 4:3,4) "Jer će doći vreme kad zdrave nauke neće slušati, **nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje**, kao što ih uši svrbe, I odvratiće uši od istine, i **okrenuće se ka *gatalicama***." (isticanje moje)

Da li smatram da ćemo mi, unitarni hrišćani, dobiti ovu bitku u ovom dobu? Apsolutno ne! Zato što vlada bog ovog doba. Ali budite sigurni, draga braćo, on neće vladati sledećim. I nemojte se zavaravati, ja treba da se brinem o drugom svetu, a ne o mišljenjima trijadologa i osude u Sataninom dobu. Ako hrišćani nisu voljni da se zauzmu za Isusa Hrista na ovom svetu zbog osude i ismevanja, neka se zapitaju, da li imaju ono što je potrebno da budu njegovi sledbenici? Ukoliko poriču da je on ono što zaista jeste i što Bog proglašava da jeste, da li zaista mogu da tvrde ga *poštuju* i *prate?* Ne, ne mogu! Oni poštuju grčki mit koji se naziva Bogočovek! Vera u Isusa nije za bojažljive. Oni koji prihvataju eksplicitne reči Boga i Isusa na ovom svetu moraju biti ratnici i imati hrabro srce. Biti hrišćanin u Sataninom svetu je dovoljno teško, ali biti protivnik Trojstva u trijadološkom svetu je kao nalaziti se na prvoj borbenoj liniji. Stalno izbegavate metke prokletstva i vatru pakla. Nemojte se zavaravati, mi živimo u svetu kome vlada Satana, a u njegovom sekularnom svetu je, ne samo politički nekorektno zastupati Boga, već je i greh priznati Isusa Hrista kao Sina Božjeg umesto Jednog Istinitog Boga! Pitam vas, braćo, da li je to velika laž? "**Moćna obmana zbog koje će poverovati u**

laž... nego će po svojim željama nakupiti sebi učitelje, i odvratiće uši od istine, i okrenuće se ka ***gatalicama***."

Dragi čitaoci, da li vam ovo liči na mit (gatalicu): *Jedan u tri, tri u jednom, 100 procenata čovek, 100 procenata Bog?* "I sa svakom prevarom nepravde među onima koji ginu: jer ljubavi istine ne primiše, da bi se spasli. I zato će im Bog poslati **silu prevare**, da **veruju laži**; Da prime sud svi koji ne verovaše istini, nego voleše nepravdu" (2. Solunjanima 2:10-12). "Da vas niko ne prevari nikakvim načinom; jer neće doći dok ne dođe najpre otpad, i ne pokaže se čovek bezakonja, sin pogibli" (2. Solunjanima 2:3). Drači čitaoci, molim vas da obratite pažnju da je na završetku emisije "Vera pod vatrom" gospodin Strobel rekao da bi *možda* trebali da posvete **celu emisiju** Trojstvu! Zašto? Nesumnjivo je mislio da je ovo "pitanje" važno i da mu treba posvetiti vreme. Na žalost, emisija nije emitovana opet, bar ne u oblasti u kojoj ja živim.

Bog otkriva:

Iako smo sigurni da Bog zna mnogo stvari koje nam nije rekao, mi verujemo da ono što nam je otkrio "je naše i sinova naših doveka" (5. knj. Mojsijeva 29:29). Mi takođe verujemo Petru u njegovoj drugoj poslanici, kada kaže da nam je Bog dao "sve božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti" (2. Petrova 1:3). Ako nas je duh doveo do istine od kad se Isus vazneo, sigurni smo da nije zaboravio ili iskrivio bilo šta u vezi nečeg tako osnovnog kao što je priroda Boga. Pogotovo zato što su druge važne stvari, kao što je Hristovo spasenje, jasno ponovljene više puta. Mi verujemo u jednostavnost Svetog Pisma kada govori o Bogu Ocu, Isusu Hristu, njegovom Sinu, i Svetom Duhu. Budući da Sveti Duh, govoreći kroz usta apostola i proroka, nije imao potrebu da koristi izjave kao što su: tri osobe u jednoj, večni saživot, jedna priroda, ni mi nemamo potrebe da to činimo. Da ne pominjem mudrost hrišćanskih vođa, tri stotine godina posle Hrista koji su osetili potrebu da nam ponovo interpretiraju Božje ime. [196]

Reči Mary Dana-e

Verujem da prenosite svoja prava osećanja kada govorite da iskreno i kroz molitvu žalite što sam postala "žrtva" onoga što nazivate "jakom obmanom" i "laži". Ko će osigurati moju sigurnost ako napustim svoje mišljenje i prihvatim njihovo? Bog zna da sam sposobna da sama formiram neka svoja mišljenja. On takođe zna da smatram da je pogrešno ne učiniti to, u granicama sopstvenih sposobnosti koje mi je on dao, to je sigurno, kao i da će me sigurno kazniti ako to ne učinim.[197]

A ko je, moj dragi gospodine, napao činjenice? Nijedan unitarni hrišćanin, toga sam svesna, nije izbacio taj stih iz Biblije. Sigurna sam da ja to nisam učinila. Ja samo verujem da nas on ne uči onome što Vi tvrdite – naime, da punina Boga koja je u Hristu njega čini Bogom. Ali Vi nastavljate da govorite "Da li jezik može biti jasniji i precizniji? Bog, koji izjavljuje da neće dati svoju slavu drugome i koji zahteva univerzalno i nepodeljeno obožavanje, ovde potvrđuje da je punina Boga u Isusu Hristu. A u 2. poglavlju Filipljana da njemu treba dati univerzalno obožavanje. Pretpostaviti da je Isus Hrist, kao običan čovek, ili stvoreno biće, odgovarajući objekat božanskog obožavanja je apsurd koji je preveliki čak i za unitarne hrišćane. Oni, stoga, veoma skromno poriču Božje izjave u vezi sa Hristovom slavom, i u obožavanju Boga Oca ponekad pominju *Marijinog Sina,* zbog čijeg dobrog primera je Bog zadovoljan i blagoslovio je ljudsku rasu. Moja duša se muči kada čujem da je moj blagosloveni Spasitelj tako obeščašćen.[198]

Draga braćo, na kraju jednog od mojih časova proučavanja Biblije sam bila toliko uznemirena i emocionalna da sam rekla maloj grupi svojih kolega da bih ja verovala u Isusa Hrista čak i kada niko drugi ne bi! Jedan je rekao, "Pa i ja verujem!" Ja sam odgovorila "Ako veruješ u Trojstvo, onda ne veruješ!" Ali on ovo nije razmeo. Ne, on ne veruje u Isusa Hrista *kakav je on zaista bio*. On veruje u Isusa Hrista, drugog člana Trojstva, Boga u ljudskom telu, Boga Sina! Toliko hrišćana je obmanuto u vezi sa onim u šta veruju a da toga nisu svesni. Glavni razlog za ovo leži na propovedaonicama i u učionicama. Nemojte se zavaravati: *definicija* Trojstva i njegovih lažnih ogranaka nije u potpunosti *razjašnjena*. Pitala sam jednu stariju gospođu, nastavnika proučavanja Biblije u mojoj crkvi i veoma istaknutu ličnost u mojoj parohiji, koje Isus. Ona je odgovorila da je on njen Gospod. Zatim sam pitala koje njen Gospod. Ona je odgovorila "Bog"! Kao što sam prethodno pomenula, jedan kolega me je pitao "koja je tvoja poenta?" Moja

poenta je: Oni zapravo ne znaju šta ne znaju da ne znaju! Pogledajmo neke stihove iz NASV na temu ko je Gospod u Novom Zavetu:

Rimljanima 1:7: Svima koji su u Rimu, ljubaznima Bogu, i pozvanima svetima: blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i **Gospoda Isusa Hrista**.
Rimljanima 15:6: Da jednodušno jednim ustima slavite Boga i Oca Gospoda našeg Isusa Hrista.
1. Korinćanima 8:6: Ali mi imamo samo jednog Boga Oca, od kog je sve, i mi u Njemu, i jednog Gospoda Isusa Hrista, kroz kog je sve, i mi kroza Nj.
1. Korinćanima 15:57: A Bogu hvala koji nam dade pobedu kroz Gospoda našeg Isusa Hrista.
Efescima 1:2: Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg i Gospoda Isusa Hrista.
(3) Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas je blagoslovio svakim blagoslovom duhovnim na nebesima kroz Hrista.
Filipljanima 2:11: I svaki jezik da prizna da je Gospod Isus Hristos na slavu Boga Oca.
Kološanima 1:3: Zahvaljujemo Bogu i Ocu Gospoda svog Isusa Hrista, moleći se svagda za vas
1. Solunjanima 3:11: A sam Bog i Otac naš i Gospod naš Isus Hristos da upravi put naš k vama.
2. Korinćanima 1:2: Blagodat vam i mir od Boga Oca našeg, i Gospoda Isusa Hrista.
2. Jovanova 1:9: Koji god prestupa i ne stoji u nauci Hristovoj onaj nema Boga; a koji stoji u nauci Hristovoj onaj ima i Oca i Sina.
Judina 1:25: Jedinom premudrom Bogu i Spasu našem, kroz Isusa Hrista Gospoda našeg, slava i veličanstvo, država i vlast pre sviju vekova i sad i u sve vekove. Amin.

Draga moja braćo trijadolozi, ne brinite, vi znate da je Isus Hrist zapravo Bog. Jeste? Nije? Niste sigurni? Zar nisu dve odvojene osobe pominjane u ovim stihovima, ili su one *odvojene, ali jedno?* Draga braćo, "Odvojeni, ali jedno" nije logičan odgovor ni po jednoj definiciji.

Fideizam:

Tertulijan je predstavljao školu mišljenja pod imenom "Fideizam" (od latinske reči *fides*, koja znači "vera"), koja je vrbovala druge uticajne hrišćanske mislioce kao što je Avgustin. Ta škola je smatrala da nije neophodno da se biblijske doktrine povinuju logičkim ograničenjima, učeći da nije zrelo kada je razum zadovoljen. Drugim rečima, oni su verovali da ukoliko se nešto može jasno razumeti, tada "vera" nije uključena. Stoga su oni odbacili logiku i razum kako bi promovisali njihovu veru. Doktrina po njima može biti nelogična i istinita u isto vreme, zato što Bog nije fundamentalni Bog razuma, već misterije. Sveto pismo, međutim, to ne govori, već naprotiv uključuje razumevanje kao neophodan uslov za pravu veru (Rimljanima 10:17; Matej 13:19; itd.).

Ponekad se može čuti da su najbolji umovi u ljudskoj istoriji koristili svoj razum u procesu racionalizacije Trojstva, ali postoji razlika između "razmišljanja", koje često predstavlja racionalizaciju (počinje od zaključka, a zatim traži objašnjenja za njega) i logičkog razmišljanja baziranog na istini. Postoji veliki deo onferencijalnog razmišljanja (spekulacija) u vezi sa formulacijom trojadološke ortodoksije. To priznaju i trijadološki naučnici. Pitanje je da li je to razmišljanje biblijsko i logično. Previše često su upravo visoko obrazovane osobe najviše obmanute svojim "uzvišenim razmišljanjem" i treba im više zdravog razuma. Neki od najbrilijantnijih umova na svetu su takođe uključeni u razvoj teorije evolucije. Ali, kao što sociolog Pater Berge primećuje, "postoji tendencija da se sklonost ka verovanju u besmislice povećava, umesto da se smanjuje, sa visokim obrazovanjem".[199]

Ja odbijam ovakvo razmišljanje da je Bog misterija. To je na silu usađivano u glave hrišćana dugo vremena, *nije ni čudo* što misle da ne mogu da shvate ono što pročitaju u Bibliji. Posle 1700 godina pogrešnih tumačenja i obmane, oni su kao glina u rukama lukavog i snalažljivog sveštenstva! Da li treba da se molim nekome za koga mi je rečeno da ne mogu da ga razumem ili poznam? Koja je svrha toga? Sećam se još jednog incidenta na času u nedeljnoj školi kada je simpatična gospođa koja je sedela pored mene izjavila: "Dušo, ni ja ne verujem u Trojstvo. Ja verujem u moju Bibliju. Ja ne mogu da skupim hrabrosti da to kažem, ali mi se dopada to što govoriš". Draga braćo, ja znam da MORA biti mnogo onih koji odlaze u meinstrim crkve a ne veruju u Trojstvo, ili imaju velike sumnje u vezi njega, ali znaju koje su negativne *posledice* obznanjivanja svojih sumnji. Želela bih

da ohrabrim sve koji ćute, koji su žrtve "čuvara ključeva tvrđave", da *ustanu i kažu šta misle.* Vreme je da prestanemo da se krijemo.. svi ostali su to učinili!

Ne preispitujte crkvene doktrine!

Ne mogu da se ne zapitam zašto su nas toliko uspešno ubedili da ne treba da preispitujemo naše doktrine, čak i ako se ne slažu sa Svetim Pismom, već da moramo da verujemo u ono što nam se kaže bez obzira koliko je to nebiblijsko ili nerazmljivo. Ako se oni sa znatiželjnim umovima usude da preispituju istinitost crkvene doktrine, bivaju označeni kao pobunjenici, ili osuđeni od snaga koje se trude da odbrane svoja sveta učenja. Zašto danas mnoge crkve prihvataju žene sveštenike, gej brakove i sveštenike homoseksualce, a ipak ne dozvoljavaju gledišta koja se ne slažu sa Trojstvom? Zašto imaju potrebu da se brane? Da li je doktrina Trojstva toliko krhka da se ne može suprotstaviti istrazi ili nema dovoljno biblijskih dokaza koji joj idu u prilog? Zar inteligentni, misleći, hrišćani nisu donekle sumnjičavi u vezi sa crkvenom doktrinom od koje je napravljen zakon koji je sprovođen mačem i lomačom kroz vekove, a danas zastrašivanjem? Naravno da se o ovome ne diskutuje u učionicama, budući da gledišta koja se suprotstavljaju Trojstvu uglavnom nisu dozvoljena. Zar *misleći* hrišćanin ne bi trebao da sumnja da nešto nije u redu i dovede u pitanje platformu crkve? Neko bi pomislio da je tako, ali nažalost, to nije slučaj. Razlog je taj što bi to bilo pretnja *stabilnosti* crkve i njene dragocene doktrine. Bolje biti voljen i prihvaćen u zajednici, i ne "talasati". Tako poslušne "ovce" ostaju u neznanju, ne ističu se da bi sačuvali poruku crkve, i *zadržavaju* "jedinstvo", čak i ako je doktrina lažna.

Draga braćo, moja tolerancija prema dvoličnom sveštenstvu, nadmenim nastavnicima i laicima neznalicama koji odbijaju da slušaju bilo šta osim potpunih besmislica koje se ulivaju u njihove nemisleće umove se veoma istanjila. Kako to da ja imam toliko pitanja o "misteriji" Trojstva i njenim *očiglednim* i *nesumnjivim* kontradikcijama sa Svetim Pismom i izabrala sam da to sama istražim žrtvujući *samozadovoljstvo*, a moja braća ne preuzimaju istu odgovornost? Očigledna je ČINJENICA da se reč "Trojstvo" ne pojavljuje nigde u Bibliji, kao ni *trojni* Bog, niti *tri u jednom*, niti *eksplicitni* opis Isusove "dvojne prirode" pokreću neka pitanja! Izgleda da hrišćani previše često prave kompromise i biraju da prihvate "misteriju" i besmislena objašnjenja umesto da prihvate logiku i istinu, primarno zbog toga što im je tako REČENO! Ili su jednostavno previše zauzeti da bi to

učinili! Ne znam. Šteta je što naše sveštenstvo ne odbacuje iskrivljne i nebulozne crkvene doktrine i pridržava se *samo* Svetog Pisma u traganju za istinom u jevanđelju. Zašto bi sveštenstvo menjalo svoje stavove kada laici prihvataju sve što im se kaže bez pitanja, bez obzira koliko je to besmisleno i nebiblijski i kao da potpuno zanemaruju eksplicitne reči Boga i njegovog Hrista. Ja smatram da su sve crkve koje se pridržavaju doktrini Trojstva prodale pravo koje je Isus Hrist stekao rođenjem i prevarile Boga Oca.

Inkarnacija

Iako se "inkarnacija" smatra osnovnim načelom hrišćanstva, taj izraz se ne koristi nigde u Svetom Pismu. To priznaju čak i naučnici trijadolozi: "Inkarnacija, u svom punom i pravom značenju, nije nešto što je direktno predstavljeno u Svetom pismu". Doktrina inkarnacije je zapravo formulisana tokom narednih vekova. Oksfordski rečnik hrišćanske crkve potvrđuje ovu činjenicu.

> Doktrina, koja je poprimila svoj klasičan oblik pod uticajem kontraverzi u 4. i 5. veku, je formalno definisana na Saboru u Halkedonu 451. godune. Uglavnom je oblikovana pomoću različitih tradicija u školama u Antiohu i Aleksandriji... još finesa je dodato u kasnijem patrističkom i srednjevekovnom periodu.[200]

"Inkarnacija", bar po najčešćem hrišćanskom shvatanju, je verovanje da Isus nije stvoreno biće, već nevidljivi Bog "obučen" u ljudsko telo. Citiraću noviju knjigu o Isusovom identitetu koju je napisao popularni autor, Isus "je sebe smatrao Bogom u ljudskom telu". Dakle, iz našeg ugla, biblijsko viđenje stvaranja poslednjeg Adama je zamenjeno mitom. Koncept Boga, ili bilo kog duha, *koji postaje beba* je potpuno neusklađen sa biblijskom istinom. [201]

Još jedna posledica "inkarnacije" je značaj njegovog Gospodstva. Dela 2:38 kažu da je Bog učinio Isusa Nazarećanina "Gospodom i Hristom". Da je Isus Hrist već bio "Bog", onda je neshvatljivo da je davanje titule "Gospoda" nešto značajno zato što bi on već imao svako pravo na tu titulu jer bi je već posedovao u Starom Zavetu. Opet vidimo da su izmišljeni teološki pokušaji da se Hrist uzdigne preko onoga što je otkriveno u Svetom Pismu doveli do toga da se radikalno umanji vrednost njegove poslušnosti i onoga što je učunio za nas. Čovek, međutim, realno

ne može uvećati Isusovu veličinu tako što će ga učiniti nečim što nije u Svetom Pismu. Zapravo, svaki pokušaj da se to učini značajno umanjuje veličinu biblijske poruke. Kada pustimo da Reč Božja govori sama za sebe i dozvolimo da se svi delovi slagalice uklope bez nasilnog uklapanja naših tradicija, i Bog i njegov Sin se slave, razum je zadovoljen i hrišćanska crkva je blagoslovena jer je izgrađena na sigurnim temeljima.[202]

Bez ideje o postojanju Hrista pre njegovog rođenja, ne bi bilo potrebe za doktrinom "inkarnacije". Postojalo je mnogo protivnika Trojstva kroz vekove koji su se otvoreno suprotstavljali Trojstvu, ali su verovali da je Isusa Bog stvorio pre svega i da je biće kroz koje je Bog stvorio svet. Navodno je Arije, biskup koji se raspravljao sa Atanasijem na Nikejskom saboru 325. godine, zastupao to gledište. Pregledajući Jevanđelje po Jovanu, priznajemo da postoje stihovi u Svetom Pismu koji izgleda da govore da je Isus zaista postojao pre svog rođenja. Međutim, postoji velika količina dokaza protiv takvog neprimerenog stava (da li neko može postojati pre svog postojanja?) i stihovi koji naizgled kažu da je "postojao pre rođenja" koji se mogu razumeti na način koji ne podržava tu nelogičnu predstavu. Štaviše, tih nekoliko stihova su u manjini u odnosu na mnogo jasnih stihova koji govore da je Isus započeo svoj život kao seme u Marijinoj utrobi.

Kada je Mesija prvi put pomenut u Starom Zavetu, ne postoji izjava da je Isus već bio živ u bilo kom obliku. Naprotiv, bezbrojna pominjanja Mesije govore o njemu u doslovnom budućem vremenu. Na primer, "Proroka ću im podignuti" (5. knj. Mojsijeva 18:18) je tipičan način pominjanja Mesije u budućem vremenu. Još jedan primer je Samuilo: "podignuću seme tvoje... Ja ću mu biti Otac, i on će mi biti sin" (2. Samuilova 7:12,14). Trijadolozi govore da je Mesija "Bog Sin", druga osoba Trojstva, koja je "večna" (nikada nije stvorena). U tom slučaju bi on "već" bio Sin i upotreba budućeg vremena je pogrešna. Još jedan primer je: "Ime će Mu biti: Divni, Savetnik" (Isaija 9:6). Izraz "ime će mu biti" jasno pokazuje da ljudi nisu verovali da je Mesija već tu. Da je Mesija već bio živ, on bi već imao ime. Postoje teolozi koji veruju da se Isus pojavio u Starom Zavetu, ali ne postoji tekst koji kaže da se "Isus" pojavio. Bog i anđeli dolaze u kontakt sa ljudima, ali nikada Isus, zato što on još nije postojao.[203]

Nesumnjivo je da prvi "pokazatelj", koji treba da ukaže hrišćanima da je Trojstvo pogrešno učenje, treba da bude činjenica da se reči "Trojstvo" i "trojni

Bog" ne pojavljuju u Svetim spisima. Nisu biblijske. Da li ta činjenica nešto znači trijadolozima? Apsolutno ništa – to se *zaključuje*, odgovaraju oni samouvereno. Ali osoba koja traga za istinom treba da se uzbuni. Drugi pokazatelj je činjenica da se ono smatra misterijom! Drugi znak za uzbunu. Treći pokazatelj: hrišćani misle da Bog ne smatra da oni treba to da razumeju! Bog je rekao, "Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svog Jedinorodnog dao". Šta je misteriozno u vezi te izjave? Da li je Bog lagao? Ko je odlučio da Bog nije poslao svog Sina, već se otkrio u ljudskom telu? Ko je doneo tu odluku umesto nas? Rani crkveni oci, eto ko, zajedno sa većinom protestantskih reformatora koji su ih pratili. Nemojte se zavaravati, draga braćo, čak su i oni imali ogromna neslaganja između sebe, što je dovelo do pojave velikog broja veroispovesti i učenja. Mislim da više hrišćana treba da veruje sledećim stihovima: "Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po *kazivanju čovečijem*, po nauci sveta, a ne po Hristu" (Kološanima 2:8); "Jer takvi ne služe Gospodu našem Isusu Hristu nego svom trbuhu, i blagim rečima i blagoslovima prelašćuju srca bezazlenih" (Rimljanima16:18).

Činjenica da su hrišćani poverovali u ovu "komediju zabune" je sramota i pokazatelj koliko je VEĆINA hrišćana nemarna kada je u pitanju samostalno *traženje* istine. Možda oni koji nisu doveli u pitanje *apsurdnost* Trojstva na bilo koji način, u bilo koje vreme, već su ga u *potpunosti* paušalno prihvatili zato što se to od njih očekivalo, ignorišući eksplicitne reči Božje, a dajući više značaja ljudskim rečima, treba da provere svoj odnos sa Bogom. Ja ovo *skromno* predlažem, jer ako hrišćanin ne veruje u *eksplicitne* reči Božje onda čemu vera? Ranije sam pomenula koleginicu sa časa koja je rekla da joj nije stalo da se upušta u materiju Trojstva. Još jedna je rekla da samo veruje u ono što joj je rečeno. Na žalost, ovo je prilično standardna priča u "stadu". Mlada dama koja je izjavila da joj nije stalo da se bavi tom materijom me je veoma uznemirila. Mislim da je veoma draga, veoma dobra osoba i dobar hrišćanin, ali je na žalost obmanuta. Smatram da je njen nonšalantan stav uznemirujući. Ova malada dama je samo još jedan član "Recite mi, sveštenиče, u šta danas da verujem" kluba. Ona je jednostavno prihvatila doktrinu Trojstva zato što je to dogma njene crkve i ne

zanimaju je biblijski dokazi koji govore suprotno, niti razmišlja o njima. Izgleda da li Isus jeste ono što kaže da jeste ili nije... to jednostavno njoj nije važno.

Draga braćo, ako vam se čini da sam "oštra", ja imam dobar razlog za to. Bila sam optuživana da sam jeretik, nespasena, osuđena na pakao, i nehrišćanka. Ipak, moj jedini zločin je verovanje u Isusovu ljudskost i u jednog istinitog Boga.

Ja ne zagovaram bes koji prethodi bolu, vređanju ili razdoru, ali ipak verujem da je bes i/ili pravedno ogorčenje bilo sredstvo za ispravljanje mnogih nepravdi u istoriji. Bes podstiče ljude na delovanje. Bes je razlog zbog koga mi žene imamo pravo glasa danas. Bes je podstakao potlačenu zajednicu crnaca da se bore za svoja građanska prava. Bes zbog nepravde podstiče inače mirne ljude da se "pokrenu". Upravo je delovanje podstaknuto besom bilo sredstvo za postizanje toliko potrebne promene tamo gde se to *na drugi način* ne bi moglo postići. Bes je ljudska i veoma snažna emocija, ali se mora zauzdati i kanalisati u odgovarajućem smeru kako bi bio efikasan. Da nije bilo mog besa i razočaranja ova knjiga ne bi ni postojala. Ne bih imala hrabrosti da se suprotstavim onome što jasno vidim kao ogromnu teškoću! Upravo su bes i nezadovoljstvo podstakli Martina Lutera da sprovede protestantsku reformaciju, zar ne? Pravilno usmereni bes ima svoje mesto. Zar Isus nije pokazao bes kada je isterao menjače novca iz hrama?

Tužno je to što većina hrišćana bira da *zatvara um* kada je u pitanju Trojstvo. Sigurna sam da sam u svojoj crkvi bila tema šala, ogovaranja i izvor uznemirenosti. Ali mi je bar bilo dovoljno stalo da istražim ono što nema smisla i nisam se plašila da branim ono u šta verujem. Niti sam pravila kompromise u vezi svojih verovanja da bih bila prihvaćena od ostalih. Za mene pitanje nije postojalo, budući da vera u mog Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista dolazi na prvo mesto. Ja uživam kada sam sa svojim sestrama po Hristu, ali nemam *potrebu* da me prihvate. Mnogo je važnije da me prihvati Hrist. Ja osećam da jednostavno prolazim kroz ono što nazivamo život. Ja se molim da ono što sam uložila u ovom životu dobije vrednost u sledećem. Ja neću izdati mog Gospoda i Spasitelja Isusa Hrista da bi bila prihvaćena u crkvi, od strane mojih prijatelja i porodice. Ukoliko imaju problem sa mojim zauzimanjem za Isusa Hrista, *Sina Božjeg*, i odluče da me

isključe iz svojih života, to će biti između njih i Boga, našeg Oca i... Isusa Hrista. On je jasno rekao da ako ga poreknem pred ljudima, on će me poreći pred svojim Ocem na nebesima! Obratite pažnju, draga braćo, on nije rekao da želi da ga prihvatim kao Boga! Isus je tačno znao KO je, a takođe su to znali i učenici i demoni. Na žalost, moja obmanuta braća trijadolozi imaju problem sa prihvatanjem Sina Božjeg – Isusa Hrista kao Božjeg Mesije pomazanika.

Bila sam povređena i razočarana jednom prilikom, posle časa proučavanja Biblije, kada se učionica ispraznila i ostala sam da sa jednom koleginicom razgovaram o Trojstvu. Tada se druga gospođa, nastavnica koja ima visok status u crkvi, umešala i rekla da *prekinemo*! Bila sam užasnuta! Rekla sam joj da raspravljamo o identitetu Isusa, a ona je rekla da je druga gospođa samo uljudna što me sluša. Gospođa je odgovorila "Nisam!" Posle kraće rasprave, gospođa koja je upala u razgovor mi je rekla da uništavam svoje dobro ime u crkvi! Nesumnjivo je ovaj "čuvar ključeva božanske istine" osertio da ima autoritet da me zaustavi da ne "iskvarim" svoju sestru po Hristu. Neko bi pomislio da pokušavam da skujem satamsku zaveru.

Koliko god neprijatan ovaj incident bio, još gori čin se dogodio na istom času oko godinu kasnije. Ja sam govorila nastavnici zašto je verovanje u pravu prirodu Hrista toliko važno kada je koleginica počela da mi se ruga. Postala je toliko uvredljiva da sam izabrala da napustim čas. Pre nego što sam napustila svoje mesto ova mlada žena, bivša prijateljica, mi je rekla da je bila *prožeta* Svetim Duhom. Odgovorila sam – da, očigledno da jeste! Zaustavila sam se u dnu učionice da se oprostim kada je ova mlada žena ustala, prišla mi, uhvatila me za ramena i počela fizički da me gura iz učionice. Do tog trenutka sam izdržala mnoge verbalne napade, ali nikada nisam pomislila da će neko da me fizički napadne. Ovo, prilično *teatralno*, pokazivanje nepoštovanja od strane sestre po Hristu je bilo izuzetno ponižavajuće. Da nije bilo njenih podrugljivih optužbi ne bih se našla u situaciji da osetim ovakvo sramotno pokazivanje mržnje. Jedna stvar koju sam videla iz postupaka mojih sestara po Hristu je da su pokazale *šta nije hrišćanin*! Možda su osetile da im njihov status u crkvi daje pravo *cenzure* i da su me videle kao uljeza.

Ne znam, ali me to veoma rastužuje. Toliko o *slobodi* u učionicama. Mnogi ljudi tvrde da su hrišćani, ali se na ponašaju tako. Ja mogu da sedim na drvetu ceo dan, ali me to neće učiniti pticom.

Trijadolozi koji veruju da je koncept trojnog Boga *toliko utemeljena činjenica* da nije smatrana dovoljno važnom da se pomene u doba kada je Novi Zavet pisan, treba da razmisle o rečima još jednog pisca, Harolda Browna:[204]

> Neporeciva istorijska činjenica je da nekoliko velikih doktrina, koje se danas smatraju centralnim delom hrišćanske vere, – kao što je doktrina Trojstva i doktrina prirode Hrista – nisu bile prisutne u potpunom i definisanom obliku, koji je uglavnom prihvaćen, do četvrtog i petog veka. Ukoliko su danas ključne – a to većina učenja i veropispovesti tvrdi – onda to mora biti zato što su istinite. One nisu mogle da postanu istinite, već su uvek bile istinite. One nisu mogle da postanu istinite u četvrtom i petom veku. Ali ako su istinite i ključne, kako su onda ranoj crkvi trebali vekovi da ih formuliše?

Celokupna slika koju daje istorija je skoro kao aritmetička progresija: "U prvom veku Bog je još uvek monoteističan na dobar jevrejski način. U drugom veku Bog postaje dva u jedan. Od trećag veka jedan Bog postepeno postaje trojan".

Lapid govori o "krvavim unutar-religijskim hrišćanskim ratovima u četvrtom i petom veku, tokom kojih su hiljade i hiljade hrišćana ubijeni od strane drugih hrišćana zbog Trojstva". – Profesor Anthony Buzzard

Dualna priroda, 100 procenata Bog, 100 procenata čovek, je potpuni apsurd, kao i neosnovane teorije o "tri u jednom i jednom u tri". Ove trijadološke fraze su izmišljene tokom perioda od 1700 godina tradicije i zastrašivanja i isto se priznaje da su *nerazumnjive*, prihvaćene su kao biblijska činjenica i istina – koju *prihvataju* i *u nju veruju* inače dobro obrazovani i inteligentni hrišćani. Ja smatram da je uvreda inteligencije i zdravog razuma kojima nas je Bog podario. Ako to nije primer lukavstva Satane ili đavola, šta jeste?

20. Protestantska reformacija

Hvala Bogu na protestantskim reformatorima – tim neustrašivim ratnicima koji su gajili prezir prema rasprostranjenoj korumpiranosti katoličke crkve i njenih edikata. Međutim, oni su poput nikejskih otaca bili puki smrtnici; iako su bili istrajni u svojoj potrazi oni su bili pogrešivi ljudi. Istorija beleži da su i oni takođe, iako u manjem stepenu, bili izvršioci nepravde, zastrašivanja i smrti. Međutim, njima se treba klanjati za brojne doktrinalne istine. U ovom trenutku, pada mi na pamet još jedna istorijska činjenica. Puritanci su došli u Ameriku zarad religijske slobode. Ironično je to što su odmah krenuli u takozvani lov na veštice. Valjda stare navike teško umiru, čak i među vernim ljudima. Molim vas uzmite u obzir sledeći tekst iz knjige Jedan Bog i Jedan Gospod:

Protestantska reformacija je otišla mnogo dalje nego što su to prvobitno planirali prvi reformatori. Ona nije bila namenjena da postane revolucija ili revolt protiv crkve, već je bila namenjena da se pozabavi praktičnim problemima i preterivanjima rimske crkve. Ortodoksne hrišćanske dogme nisu bile dovedene u pitanje, niti je postojala ikakva inicijalna namera da se one revidiraju i da se izrazi suprostavljanje istim. Nakon što su reformatori predstavili svoje izjave kako bi dobili odobrenje od strane imperatora u Augzburgu, Melanhton, koji je radio rame uz rame sa Luterom, govorio je za druge reformatore i razjasnio da oni ne žele da se razlikuju od rimske crkve po pitanju doktrina.

Dok je tumačio Grčki Novi zavet 1516. godine, grčki učenjak Erazmo je postavio osnove za interesovanje za dogmu Trojstva. On je izbegao tekst koji jače dokazuje Trojstvo (1. Jovanova 5:7) jer je smatrao da je tekst promenjen; u svojim komentarima Novog zaveta on je takođe pomogao da se potceni verovanje da ova doktrina ima biblijsku podršku. Naredne verzije Biblije priznaju veliki deo Erazmovog rada, posebno izostavljanje delova stihova 5:7-8 Prve Jovanove poslanice.

Erl Morse Wilbur, jedan od vodećih unitarijanističkih istoričara (sada pokojni), navodi dokaze da su rani reformatori prepoznali porobleme Trojstva i Hristovu dvostruku prirodu u skladu sa religijskom slobodom u kojoj su prvobitno uživali:

Martinu Luteru se nije dopao termin homoousios jer ga je smislio čovek i jer se ne nalazi u Bibliji, više je voleo da upotrebi termin „jednina“. Trojstvo, kako je rekao on, zvuči hladno, i bilo bi mnogo bolje reći „Bog“ a ne „Trojstvo“. Samim tim je izostavio ove termine iz katehizma, i reč Trojstvo iz Litanije. Samim tim, katolički pisci nisu oklevali da ga nazovu Arijancem.

1521. godine, Melanhton je u Loci Communes rekao: „Sigurno ne postoji razlog zašto toliko truda treba da polažemo na ove uzvišene teme: Bog, jedinstvo, trojstvo, misterija stvaranja i oblik inkarnacije. Šta su učeni teolozi dobili time što su sve ove vekove proveli baveći se ovakvim temama? Koliko se od njih zaista više bavilo jeretičkim temama više nego katoličkim doktrinama ... Pavle nije filozofirao o misteriji Trojstva, ili obliku inkarnacije, aktivnom ili pasivnom stvaranju, zar ne?“ I njega su katolički pisci optuživali da je Arijanac.

Sam Calvin, u svojim tumačenjima Jevanđelja, iskreno je prepoznao ljudska ograničenja u Isusu, i u njegovoj ranijoj karijeri je objavio da bi bilo bolje da je nikejska vera pevana kao pesma a ne recitovana kao priznanje vere. On nije odobravao atanazijsku veru, nije voleo uobičajenu molitvu upućenu Svetom Trojstvu, a u svom katehizmu samo se dotakao Trojsva. On je mislio da Sveti duh nije toliko osoba u pravom smislu termina već moć Boga koji je aktivan u svetu i čoveku. U Lozani, 1537. godine, on i drugi Ženevski sveštenici bili su optuženi od strane Pijera Karolija za arijanstvo i savelijanstvo.[205]

Katolička crkva, kada joj je zapretila „lažna doktrina“, smatrala je svojom Bogom datom obavezom da uništi čitavu opoziciju putem Inkvizicije. Kasnije je videla svoju decu kako protestvuju u Protestantskom svetu, kako primenjuju slična

sredstva. Protivnici Protestantske reformacije su primili podjednako žestok tretman od strane protestantskih vođa u savezu sa sekularnom vladom. [206]

Uzimajući u obzir nasleđe naše teologije, zar ne bi svi hrišćani trebalo da zastanu i razmisle kako, zašto i na osnovu čijeg tumačenja su njihova određena verovanja formulisana u doktrinu koju MORAJU da prihvate kao biblijsku istinu? Zar nije važnije da svaki hrišćanin, nije važno kojoj denominaciji pripada, zasniva svoje verovanje na integritetu i nepogrešivosti Biblije? Doktrine i veroispovesti je osmislio čovek, a čovek nije nepogrešiv, ali Božija Reč jeste. Bio bi red da hrišćani postanu ponizniji i *tolerantniji*, da prestanu da misle da su na prestolu i da su svetiji od ostalih i da imaju istinu.

Draga braćo, brine me to što sveštenstvo, učenici veronauke i laici osećaju potrebu da istine traže van Biblije. Nedavno sam primila kopiju najprodavanije knjige pod nazivom *Koliba* uz komentar da bi ona mogla da mi pomogne da razumem kako su Bog, Hrist i Sveti duh isprepletani i kako oni rade na našim životima. Očigledno je da je ova osoba mislila da sam nesposobna da razumem Bibliju i da mi treba vodič kao što očigledno njoj treba. Moje pitanje je sledeće: Zar Biblija nije dovoljno korisna i obimna da bi mi prenela ovu važnu poruku? Zar ona sama nije dovoljna? Ma koliko je važno znati kako *oni* rade u mom životu, za mene je impresivno to što ja pre svega imam jasno razumevanje toga *ko* su oni! Zar ne mogu da pronađem odgovore i istinu putem onoga što su rekli Bog, Hrist, Pavle, Luka, Petar i David, samo da navedem nekoliko njih? Zar njihove reči i tehnike nisu dovoljno adekvatne? Ja ne verujem i ne oslanjam se samo na „pogrešive“ ljude kojima je urođeno da prave greške da mi izdiktiraju istinu. Dragu čitaoče, molim te, razumi, ja ne zanemarujem činjenicu da mi možemo da povećamo svoje znanje i da postignemo bolje razumevanje Biblije čitanjem inspirativnih i teoloških radova koje su napisali učeni ljudi, poznati teolozi i hrišćanski autori, ali oni ne treba da nam budu primarni izvori kada je u pitanju duhovno razumevanje. Zapanjuje me to koliko hrišćana i crkava se vrti oko *Da Vinčijevog koda*. Kako su verni hrišćani, koji odlaze redovno u crkvu i koji su dobro upoznati sa Biblijom, dozvolili da takvo delo *naučne fantastike* dovede do stanja besa i sumnje?

Izuzetno sam skeptična i sumnjičava kada su u pitanju sveštenstvo, veroučitelji ili iko ko se previše oslanja na rukopise van Biblije kako bi došli do biblijske istine, kao što su to C.S. Luis, Karl Bart, Martin Luter, Džon Kalvin i drugi ustanovljeni reformatori i teolozi. Oni su samo ljudi i oni se nisu slagali među sobom po pitanju malih ali i nekih ključnih tačaka Biblije. Ne podržavam obožavanje Heroja, posebno u našim crkvama. Jedino treba da se klanjamo Bogu Ocu ... samo Njemu! On bi trebalo da bude naš istiniti izvor potpune istine! Biram da ne uzdižem čovečije reči iznad neizbrisivih i utemeljujućih Reči Božijih. Zašto bih postavila svoju veru u ruke drugog „pogrešivog" čoveka poput mene same? Neka hvala! Svoje „istine" pronalazim samo u Svetom pismu!

Jer Bog daje mudrost, a iz njegovih usta dolazi znanje i razumevanje. (Izreke 2:6 NIV)

Želela bih da ispričam priču kako bih iznela poentu! Nedavno je jedan edukativni kanal pustio u program dokumentarac o evoluciji predstavljenoj na veoma naučnoj osnovi koja se zasniva na ćelijama, hromozomima, atomima, molekulima, itd. Nikako nisam mogla da je razumem. Ali jedan segment me je zainteresovao. Nakon velike količine uloženog vremena i istraživanja, profesor na univerzitetu i naučnik došao je do veličanstvenog otkrića. Njegov rad je zabeležen u dnevnicima i on je dosta priznat od strane naučne zajednice. Međutim, nakon određenog vremena, jedan od njegovih učenika je, putem sopstvenog istraživanja, otkrio da otkriće ovog profesora nije konačno. Profesor, koji nije štitio svoj ego, uzeo je u obzir i ispitao učenikova otkrića i došao do zaključka da su učenikovi proračuni tačni. Mislim da je ovaj naučnik dokazao da je čovek vredan divljenja, jer nije dozvolio da njegov ego stane na put istini do koje se došlo putem činjenica!

Još mudrih reči koje je napisala Mary Dana:

Ipak, kada unitarijanizam nazovete „prokletom jeresi – nebiblijskom dogmom – potpunim odbijanjem Spasitelja" – to se svodi na mišljenje ne samo jednog pojedinca; a sve što ja imam da kažem jeste da se moje mišljenje dosta razlikuje. Ali kada pokušate, sa smirenošću koje donosi hrišćanska ljubav, da dokažete svoja uverenja, ja ću vas sa najvećim zadovoljstvom saslušati i najbolje što mogu razmotriti vaše argumente. Možete se protiviti mom mišljenju koliko god želite, samo ako to radite na pravi način. Raspravom promenite moje mišljenje ako to možete; ako nisam u pravu, što me pre ubedite u to, to bolje; ali lične uvrede ili žestoki napadi na čoveka ili njegova mišljenja, nikome ne čine dobro. Postoji mnogo religijske netolerancije u protestantskom svetu. Iako, kao celina, čitava

hrišćanska svetost i sloboda napreduje, postoje neke sekte, koje imaju crkvenu moć da sve više i više vuku konce i tako se okupljaju, dok ostale ostavljaju po strani. Svi mi učestvujemo u ovom velikom pitanju; i ako mi Bog da snage, nadam se da ću učiniti sve što je u mojoj moći da razotkrijem netoleranciju i da joj se oduprem, ma u kom obliku ona bila i na koji način da je skrivena. [207]

Pre Nikeje!

Slede odlomci iz Doktrine Trojstva: Ako je Isus Bog, onda mora da je oduvek postojao, a dalja rasprava o njegovom poreklu ne bi bila relevantna. Na Nikejskom saboru, rasprava o poreklu Isusa je zvanično okončana. Pod rukovodstvom Konstantina i grčkih teologa četvrtog veka, verovanje u jednosuštnom Božanstvu Isusa je postalo kamen temeljac doktrinalnog sistema crkve, i tako je i ostalo. Ali trijadološka teorija je predstavljala znatan problem za teologe. Kako oni mogu da objasne Božanstvo sačinjeno od dve (a kasnije i tri) osobe a da se u isto vreme drže toga da postoji samo jedan Bog? Jedinstvo koje je Konstantinov sabor pokušao da održi postalo je upleteno u beskonačne rasprave o prirodi Hrista. Ako je Hrist Bog i ako je njegov Otac Bog, zar to ne znači da ima dva Boga? [208]

Mnogi od nas misle da je doktrina Trojstva zbunjujuća misterija koju je najbolje prepustiti učenim teolozima da je objasne. Ali da li možemo bezbedno da njima prepustimo jedno takvo ključno pitanje? Čak i jedan mudar posmatrač kao što je to bio Tomas Džeferson (treći predsednik USA 1800-1809, i autor Deklaracije nezavisnosti) zapazio je da je Trojstvo ,,neinteligentni predlog platonskog misticizma da su tri jedan i jedan tri; a opet *jedno nije tri i tri nisu jedan.“* On nastavlja i kaže: ,,Nikada nisam mogao da razumem Trojstvo a uvek sam smatrao da prvo moram nešto da razumem da bih to i prihvatio.“[209]

Opšta prihvaćenost ove religijske ideje od strane većine ne podrazumeva da je ona istinita. Da li je zemlja ravna i da li je ona središte solarnog sistema? Od svih hrišćana se nekada očekivalo da veruje u ovo i dosta njih je bilo kažnjeno što nije verovalo. Bez obzira na to, ipak je u pitanju lažna dogma.[210]

Jedan Bog i Jedan Gospod – Mistične istine

Trijadolozi prepoznaju da njihova doktrina zahteva to da oni moraju da se vrate na *muthos* jer ona podržava mističnu ,,istinu“ o ,,Bogu u tri Osobe“. Istorijski gledano, ovo učenje je prihvaćeno kao istina pre svega jer su tako rekle crkvene vlasti. Trojstvo se uvek oslanjalo na autoritet crkve, a oni koji ga i danas

promovišu nastavljaju da to čine pre svega jer je to ,,istorijski stav crkve“. Kako je to katolički sveštenik James Hughes priznao: ,,Moje verovanje u Trojstvo je zasnovano na autoritetu crkve: ni jedan drugi autoritet nije dovoljan ... Sada sam dokazao da se Trojstvo suprostavlja ljudskom razumu.“ Ono je neracionalno jer ne može biti razumno objašnjeno niti razumom shvaćeno, čak ni priznanjem od strane najistaknutijih pobornika.

Jedan Bog u tri osobe, istina koja je učinjena poznatom samo verom, remeti ljudski razum. Božansko Otkrivenje može da nam je zagarantuje na određeni način, što za neke od nas postaje samo-očigledno, ali inteligencija ostaje poremećena, vezana voljom za istinu koju ona ne može da uvidi, a njena nestrpljivost preti da će svakog trenutka žrtvovati jedan ili dva termina, harmoniju koju ne možemo da vidimo; bilo da je u pitanju jedinstvo božanske prirode ili Trojstvo božanskih osoba. [211]

Karl Rahner agresivno brani misteriozni koncept Troročlanog Boga:

,,Nema smisla poricati ovu misterioznost i pokušavati sakriti istu akumulacijom suptilnih koncepata i karakteristika koje samo naizgled osvetljavaju misteriju, kojom zapravo hrane ljude uz pomoć verbalizama, koja funkcioniše kao sredstvo za smirenje naivnih i uskih umova i umanjuje bol onda kada oni treba da se klanjaju misteriji a da je pri tom ne razumeju. Prema Rahneru, ne samo da se od hrišćana očekuje da prigrle ovu misteriju, oni moraju i da trpe bol jer se klanjaju neshvatljivom božanstvu bez ikakvog pokušaja da ga razumeju. Takvo je zaveštanje ranih crkvenih otaca koji su onda kada su odbili autoritet razuma i biblijskog jezika počeli da se spuštaju niz veliku padinu misticizma.

Ako je Otac Bog i Sin Bog i Sveti duh Bog, i ako su oni svi odvojene ,,osobe“, onda zar nije očigledno da imamo tri Boga a ne jednog. Štaviše, objašnjenja se neizbežno svode na besmislice o Isusu koji je ,,100% Bog i 100% čovek“, što se svodi na dvesta procentnu osobu ili 2 stoprocentne osobe. Sve ovo, naravno, rezultuje ne samo Bogom od tri osobe, već i Isusom od dve osobe. Ovo pozdravljanje sa razumom obično se završava rečenicom da je objašnjenje uzaludno jer je Bog, budući da je beskonačan, ,,van“ ljudske spoznaje.

Stvari koje čovek ne može da razume su obično stvari koje se ne mogu opisati rečima. On nije otkrio stvari koje ne mogu biti shvaćene. Kako to Mojsije kaže: ,,Tajne stvari pripadaju Gospodu našem Bogu ali stvari koje su otkrivene pripadaju nama i našoj deci zauvek ...“ (5. Knj. Mojsijeva 29:29).

„Stvari koje su otkrivene“ o odnosu između Boga i Njegovog sina su vezane za Njegov logos, tj. za „stvari“ koje su razumljive. Grčka reč *apokalupisis*, prevedena kao „Otkrivenje“, znači „otkrivanje“ onog što je prethodno bilo sakriveno od ljudskog razumevanja. Stvari koje su otkrivene su stvari koje vernici mogu da razumeju i primene u svojim životima.

Sledeći tekst je preuzet sa vebsajta pod nazivom The Freethinkers of Colorado Springs i javlja se u članku pod nazivom „Trojstvo“ koji je napisao John P.M. Murphy. On citira nekoga pod imenom Ingersoll iz 1800. godine koji je pokušao da objasni Trojstvo:

Dakle, objavljeno je da je Otac Bog, da je Sin Bog, i da je Sveti duh Bog i da ova tri Boga čini jednog Boga. Prema crkvenoj tablici množenja, čim je jedan tri, onda je tri puta jedan jednako jedan, a prema nebeskom oduzimanju, ako od tri oduzmemo dva, ostaje nam tri. Sabiranje je isto toliko čudno.

Ako broju jedan dodamo dva, imaćemo jedan. Svaki od njih je jednak sebi i ostaloj dvojici. Ništa nije, niti će išta moći da bude savršeno idiotsko i apsurdno kao što je to dogma Trojstva? Da li je moguće za ljudsko biće, koje je rođeno jednom, da razume i da zamisli postojanje tri stvari, od kojih je svaka jednaka trima? Zamisli da je jedno od ovih bića otac jednog, i zamisli da je taj jedan pola čovek a ceo Bog, i zamisli kako treći proizilazi iz druga dva, a zatim zamisli da je tri jednako jedan. Zamisli da je nakon što je Otac začeo Sina, Otac i dalje bio sam, a nakon što je Sveti duh proizišao iz Oca i Sina, otac je i dalje bio sam – jer nikada nije bilo niti će ikada biti više od jednog Boga. U ovom trenutku, apsurdnost je dostigla granicu, ništa više ne može biti rečeno osim: „Hajde da se pomolimo!“[212]

Razum i misticizam

Kako bi verovali u to, jedan sasvim drugačiji način razmišljanja je neophodan: potrebno je udaljiti se od razuma i zakoračiti u misticizam. Misticizam, u kontekstu religije, odnosi se na pristup gde je istina van ljudske spoznaje. Prema tome, mi moramo da prevaziđemo normalan način razmišljanja i da iskusimo istinu a ne da pokušamo da razumom do nje dođemo. Biblija propoveda da postoji istina koja se može nazvati mističnom u smislu da se mora iskusiti kako bi se shvatila (Efescima 3:19). Ali ova istina je kompatibilna sa istinom u smislu u kom je obično upotrebljavamo. Postoji mesto za iskustvo pri poznavanju Boga ... ali iskustvo treba dodati racionalnom razmišljanju a ne zameniti ga istim.

Ovo neracionalno mistično razmišljanje upravlja religijskim svetom danas (kao što je to oduvek i činilo). Kod takvog razmišljanja, naglasak je na religijskom iskustvu i „stanjima osećaja“ a ne na objektivnoj istini. Kako drugačije možemo da objasnimo činjenicu da toliko ljudi danas koji sebe smatraju hrišćanima nije u stanju da ponudi racionalnu odbranu za svoju veru ili čak da objasni šta je to vera? Ako ne postoji razumna odbrana, uključujući neke objektivne dokaze, čini se da je ta osoba jednostavno odabrala da veruje u nešto zbog ličnog iskustva ili u nešto što je pogodno ili tradicionalno.[213]

Teško je od Hrista napraviti misteriju u biblijskom smislu te reči. Na grčkom, reč *musterion* ne znači „misterija“ u smislu da nešto ne može da bude shvaćeno umom čoveka. Ta reč jednostavno znači „tajna“, nešto što je prvo sakriveno a onda otkriveno. U rečniku koji objašnjava reči Novog zaveta pod „misterijom“ stoji: *musterion* ne znači misteriozan već nešto što je učinjeno poznatim na način i u vreme određeno od strane Boga. Štaviše, Hrist se ne može smatrati „tajnom“ jer je on velika tema Reči Božije od Postanja do Otkrivenja.

Samim tim, biblijska „misterija“ može da bude shvaćena, za razliku od trijadološke „misterije“, koju je nemoguće shvatiti. Trijadološka teologija govori o „misteriji“ Hrista u smislu da je njegovu inkarnaciju i dvostruku prirodu teško razumeti. U grčkom tekstu, međutim, nigde se tako nešto ne pominje. U stihu 3:16 Prve poslanice Timotiju odnosi se na „tajnu pobožnosti“ a ovaj tekst je jednostavan za razumevanje. Čak i danas, iako Reč jasno kaže da se lična pobožnost dobija putem Spasitelja, Isusa Hrista, ova činjenica ostaje tajna svetu i nažalost nekim od onih koji redovno posećuju crkvu. Ali „Trojstvo“ i „dve prirode“ ne može biti shvaćeno uopšte. [214] – Jedan Bog i Jedan Gospod

Pitanje koje će pomoći da se reši ovaj problem sa prevodom jeste: Da li postoji tajna u Novom zavetu koja bi se mogla smatrati tajnom Hrista Božijeg? Odgovor na to pitanje je odlučno: „Da“. Reč *musterion* se koristi za Doba milosti u kome mi živomo. U stihovima 3:2-3 Poslanice Efescima stoji: „ Budući da čuste službu blagodati Božije koja je meni dana među vama, Da se meni po otkrivenju kaza tajna; kao što gore napisah ukratko.“[215]

Šta je Petar imao da kaže o Isusu Hristu i Bogu? „Blagosloven Bog i Otac Gospoda našeg Isusa Hrista, koji nas po velikoj milosti svojoj prerodi za živu nadu vaskrsenjem Isusa Hrista iz mrtvih, Za nasledstvo nepropadljivo, koje neće istruhnuti ni uvenuti, sačuvano na nebesima za vas. Nego skupocenom krvlju Hrista, kao bezazlenog i prečistog jagnjeta; Koji je određen još pre postanja sveta,

a javio se u poslednja vremena vas radi, Koji kroz Njega verujete Boga koji Ga podiže iz mrtvih, i dade Mu slavu, da bi vaša vera i nadanje bilo u Boga." (1. Petrova 1:3-4, 19-21). Da li ovi stihovi daju ikakvu naznaku da je Petar verovao da je Isus Hrist Bog? Zašto onda Trijadolozi veruju da je Isus Hrist Bog? Zašto su hrišćani sebi dozvolili da budu prevareni? Dragi čitaoče, šta su Trijadolozi menjali za istinu?

Znakovi vremena

Svet je zaista surov, i drago mi je zbog toga. Mi moramo da budemo surovi; postoji dovoljno razloga za to. Stalno nas obasjava svetlost, svaka nauka napreduje, civilizovani svet je napravio korake ka svakom vidu znanja, a sve-važna nauka biblijske kritike je primila posebnu pažnju a nova svetlost je bačena na razne pasuse svete reči. Opet, naši umovi su ispražnjeni i vezani za vere i formule koje su nam dali naši preci nekada davno. Alarm se oglašava onog trenutka kada ljudi počinju da sami tumače Bibliju. Pustite ih neka budu samosvesni, neka se plaše da ne pogreše, neka vole Bibliju, oni su oslobođeni onog trenutka kada Bibliju čitaju svojim očima. U kom se pogledu ovo razlikuje od religije koja u potpunosti krije Bibliju od ljudi? Ja ne želim Bibliju, osim ako ne mogu da je sama čitam i razumem. Zašto bi se mučila i sama pretraživala Sveto pismo kada drugi mogu da donesu odluku za mene, onako kako im je volja? A kad god se neko javi ko bi da uništi duh slobodne znatiželje, *vreme je da budemo surovi* – Mary Dana

21. Sveštenstvo

Draga braćo, ne mogu da izdržim a da se ne zapitam da li bi ponovna evaluacija Trojstva skinula pritisak sa sveštenstva? Nek mi je Bog u pomoći, mora da imam velike snove! Koliko je nemoguće ovako nešto da se dogodi? Možda, među milion sveštenika postoji dosta njih koji bi želeli da se oslobode okova i ograničenja koje donosi trijadologija – da budu oslobođeni obavezne igre i pesme i pošteđeni odgovornosti da moraju da nastave dogmu koju je započeo čovek a koju su oni svojim rođenjem nasledili kao veru. Zaista, Trojstvo je crkvena tradicija koju oni moraju da prodaju kao biblijsku istinu ali koju oni skoro ni ne pominju prilikom propovedi. Dragi čitaoci, zaista jedva da je ikada i pomenu, što je sramotno. Pitate li se zašto?

Da li ijedan sveštenik, pitam se, smatra nelagodnim to što mora da ubedi one koji dolaze u njegovu crkvu da je Isus Hrist Bog, kada bezbroj sati provedu govoreći propovedi o žrtvovanju i iskupljenju Isusa, Sina Božijeg? Uvek me je ovo zanimalo. Da li su svi sveštenici stoprocentno ubeđeni u Trojstvo? Sumnjam da jesu. A oni okoreli Trijadolozi – oh, koliko oni samo ne podnose znatiželjne umove, one koji se usuđuju da izazovu njihovu crkvenu sposobnost i nadmoć. Kako se iko usuđuje da *izazove* crkvenu veru a posebno Trijadološku doktrinu koju podržavaju sve glavne crkve?

Bez obzira na sve, sveštenici su došli na već pripremljen svet i oni nisu ništa drugo do *korisnici* Trijadološke dogme koja je vekovima prenošena čvrstom rukom zastrašivanja. 1700 godina se Trojstvo služi na borbom i krvlju uprljanoj tacni na seminarima, univerzitetima, od strane učenjaka i profesora, a u potpunosti ga je odobrio Svetski savet crkava. Verujte i pristanite na naše izjave i edikte. Zašto? Zato što ako ne pristanete na to, nećete moći da se zaposlite ni u jednoj od popularnih crkava. Ovo je dobro čuvana tajna među onima koji idu u crkvu, ono što je preostalo od 1700 godina stare dogme a koja nastavlja i dalje da bude „politički" nametnuta od strane onih koji sebe smatraju najsvetijim.

Sigurna sam da su izvesne moje izjave izazvale negodovanje od strane velike većine „odora" ali sam sigurna da postoje sveštenici koji su sa uzdahom pomislili: „Eh, kad bi to bilo moguće"! Ali, kako god, iskušaću sreću i reći ono što mora da bude rečeno. *Sigurno* postoje sveštenici koji su umorni od igranja uz ovu dugotrajnu dogmatsku polemiku? Napraviću korak dalje jer sam i onako do guše zaglibila. Smatram da su i naši sveštenici isto toliko žrtve ove vekovima stare i bitkom istrošene mitološke farse koju moraju da priznaju i da propovedaju. Ne mogu da izdržim a da ne pitam: kako iko može da uči druge o misteriji? Sigurno, to samo po sebi mora da je misterija! Kako oni mogu da se oslobode od tih koji misle da su najmoćniji? Dragi čitaoci, molim vas da obratite pažnju na to da govorim o sveštenicima koji više vere polažu na Reč Božiju nego na crkvenu doktrinu. Bez obzira na sve to, mogu na osnovu svog obrazovanja da pretpostavim da je većina sveštenika ubedila sebe u ovaj dogmatski relikt prošlosti ili joj je mozak ispran do te mere da su toliko tvrdoglavi i uskoumni poput nevinih i neslutećih ovaca koje vode ulicom do besvesti.

Međutim, ako je sveštenik zaista iskreni Božiji čovek, on će se možda osetiti donekle krivim; ali njegova dužnost je da se drži trijadološke doktrine kako bi očuvao svoj posao. Zaista, on je uslovljen da ostane veran crkvenoj doktrini koja se tiče ove pogrešno shvaćene dogme i veoma spornog pitanja. Posledično, moje iskustvo je da sveštenik nema opciju da skeptiku ili Nevernom Tomi da mogućnost da sumnja! Tužna činjenica je da naše sveštenstvo priča „naoštrenim jezikom" kada besciljno govore o ovoj doktrini iz svojih propovedaonica ili učionica.

Trijadološka nedeljna propoved

Draga braćo, verujem da je trijadološko sveštenstvo veoma iskreno u svom pokušaju da održi i dokaže ortodoksni stav trijadološke doktrine, ali u svom najiskrenijem pokušaju da to učine, oni završe tako što protivreče sami sebi koristeći neispravnu i nebuloznu retoriku. Nedavno, u novinama jedan sveštenik je pokušao da da uverljivo objašnjenje Trojstva i rekao sledeće:

„Bog je Bog koji želi da ostvari odnose sa grešnim, slomljenim ljudima. Zato mi o Bogu govorimo kao o Ocu, Sinu i Svetom duhu, to je naš način da kažemo da iskreni odnosi, autentični, ljubavni odnosi i opraštanja – svi oni potiču od samog Boga, zapravo; Bog je Otac, Sin i Sveti duh – to govori da je Bog u odnosu sa samim sobom – unutar Božanstva pre samog početka vremena. Pre početka vremena Bog Otac voli Sina, Bog i Sin vole oca, ljubav koja isijava između Oca i Sina u našim umovima dobija oblik Svetog duha." (Pa, propade zamisao da je Sveti duh treća, jednaka i podjednako večna Treća osoba!)

Zatim je rekao: „Doktrinu Trojstva često kritikuju ljudi unutar i van crkve jer je previše apstraktna ali ironično je to što ona uopšte nije apstraktna! U poslednjoj analizi doktrina Trojstva je događaj; Trojstvo je delovalo i desilo se među nama. To je čin Božiji koji se desio u istoriji – u prostoru – u vremenu. Inkarnacija Isusa Hrista – rođenje Boga kao bebe u Vitlejemu, kao druge osobe Trojstva, pomoću Svetoga duha koji je delovao u Marijinom životu. Bog je pokazao svoju ljubav i milost time što je poslao svog Sina da živi i umre za nas." Sveštenik se zatim poziva na Poslanicu Rimljanima i nastavlja: „Svi smo mi deca koju je Bog usvojio što znači da nas je Bog stvarno želeo pa je zato **Bog postao jedan od nas time što je poslao svog jedinog Sina."**

Sada želim da vam postavim ozbiljno pitanje: Ko je to postao jedan od nas; Isus Hrist Sin, Bog Sin ... ili sam Bog? On je pametno započeo svoju trijadološku igru ali je upao u neizvodljivost, sasvim se suprostavio Bibliji i podjednako otišao protiv logike i razumnog razmišljanja.

On govori o ***rođenju Boga kao bebe***, a zatim nastavlja i kaže da je Bog poslao *svog jedinog Sina*. U šta tačno mi tu treba da verujemo? Što se mene tiče ovde ne nedostaje duhovni pseudopoetski jezik, sveden na sublimalne poruke koje su se, nažalost, pokazale efikasnim na milionima ljudi. Pre nego što je počeo da govori o Trojstvu, on je impresivno i sjajno recitovao o Svetosti Božijoj, kako je ona ogromna i veličanstvena; toliko o tome – on je misterija! Braćo, čim sveštenik ubedi one koji dolaze kod njega u crkvu da je Bog ***tolika misterija***, on uspešno postavlja „temelj" za dodatna mistična učenja. Možda mi možemo jasnije da zamislimo Boga kako je u odnosu sa sobom sa jedne rudimentarnije tačke gledišta: „ja" „mene" „me" – tri a opet jedno *Poslao sam sebe da kaže tebi sve o meni!*

Ne sumnjam da su ovi sveštenici i njima slični sigurni da propovedaju istinu, celu istinu i ništa sem istine! Sigurna sam da su iskreni onoliko koliko znaju da budu, ali me zapanjuje to što je toliko obrazovanih i veoma inteligentnih ljudi vezano za sopstveno uže.

Socijalna trijadologija

Moderni Trijadolozi smatraju da je njihovo viđenje Boga kao multipersonalno biće superioran koncept u odnosu na unitarijanističko viđenje da je Bog jedna osoba – jer „tročlani" Bog nikada nije sam ni usamljen. Biblija kaže da „Bog je ljubav" u Njemu samom.

Jasno je da je ovaj argument podložan spekulacijama i da govori o onome što se ne pominje u Bibliji. Zatim, uverava da bi Bog Biblije, „Otac Isusa Hrista" koji jasno i precizno otkriva Sebe kao jedno Vrhovno biće i jednu jedinstvenu osobu, a ne tri osobe u jednom biću, bio nesavršen ako Njegova jednina nije istinita jednina. Mi mislimo da ova vrsta mišljenja da „Bog nije dovoljno veliki kao jedan" ide ruku pod ruku sa onim što su politeističke nacije koje su okruživale Izrael mislile o „jednom Bogu" Izraela. Pojam da je „Bog" sastavljen iz tri različita dela koja se međusobno vole u najboljem slučaju predstavlja odvajanje od svega što stoji u Bibliji a u najgorem jednu ideju o Bogu koja se u potpunosti razlikuje od one koju su imali jevrejski hrišćani, u okviru svog monoteističkog nasleđa. – Jedan Bog i Jedan Gospod.

Što se mene tiče, pravi greh ne čine toliko lični kompromisi koje „Neverni Tome“ koji pohađaju ta predavanja moraju da donesu, već je greh što navode druge da se oslone na njihovu teološku oštrinu zarad istine i usmeravanja. Sami sveštenici su u veoma delikatnoj situaciji i moraju da hodaju po staklu. Pored toga što moraju da odgovaraju *onima koji misle da su najmoćniji* na ovoj zemlji, jednog dana će morati da odgovore Onome koji jeste najmoćniji. Da sam sveštenik, zastrašivala bi me ideja da *možda* propovedam pogrešno onima koji od mene zavise kada je u pitanju usmeravanje i dolaženje do istine. Da li bih ja zaista želela da se kockam toliko – na moj položaj kod Boga? Ali koji je njihov izbor? Nažalost čak i onim teolozima koji sumnjaju i koji su skeptični hijerarhija je vezala ruke! Zapravo, mnogo se brinem za naše sveštenstvo. Njihov posao nije lak, na dužnosti su 24 sata, služe nam od kolevke pa do groba; moraju da se bave crkvenom administracijom, da se bore sa crkvenom politikom i da prate ***stroge smernice doktrine.*** Ne mogu da se ne setim scene iz serije *Svi vole Rejmonda*, kada je katolički sveštenik, nakon razgovora sa Rejmondom, pognuo glavu i uzdahnuo: „Ovaj posao crpi život iz čoveka.“ To je izgleda slučaj kod mnogih od naših voljenih sveštenika.

S obzirom na situaciju, verujem da bi bilo veliko olakšanje za sveštenstvo da se rastereti trijadoloških besmislica kojim moraju da se bave i da se oslobode problematičnog žargona koji upotrebljavaju kada treba da odgovore na pitanja radoznalog uma koji traga za istinom. Oni moraju da lome jezik, vrdaju i koriste *neshvatljv* vokabular kako bi se izvukli iz Trijadološkog debakla. A ako onaj koji ih propituje bude uporan, sveštenik primenjuje zastrašivanje. Uglavnom, ovo funkcioniše! Posledično ovom, većina sveštenika je sebe ubedila i nasela na ovaj 1700 godina star i krvlju isprvljan manifest, zbog čega im je bez sumnje lakše da ubede svoje stado ovaca. Ponovo ću se osvrnuti na reči koje je napisala Mary Dana a koja to isto kaže daleko elokventnije nego što bih ja to ikada mogla:

POGREŠNE PREMISE

Moj dragi gospodine,

Zašto mi cenimo telesnu slobodu a vršimo svoje telesne moći? Ako nam je dozvoljeno da napravimo samo određen broj koraka, i ako smo primorani da te korake napravimo u određenom smeru, zar je to sloboda? Zar se to može tako nazvati? Istina je da nam udovi nisu okovani, ali koliko smo zapravo slobodni da ih koristimo? Onoliko koliko nam drugi dozvole. Zar je to sloboda? Ali ovo je sva mentalna sloboda koju ste voljni da mi ustupite. Upotrebite svoj razum, uzmite Bibliju i pročitajte je sami ali ako dođete do bilo kog odgovora koji se razlikuje od onog za koji mislite da je u pravu, onda ste sigurno negde pogrešili. Niste tragali na pravi način. Nije na vas uticao Sveti duh. Možete samo da budete u pravu kada budete mislili *isto kao i mi*.

Da, dragi prijatelju, prilično se slažete sa tim da treba sama da pročitam Bibliju, ali samo ako je čitam kroz vaše naočare. Ali ako moram da shvatim Bibliju onako kako je vi shvatate, onda možete i da mi je uzmete. Samo mi prenesite značenje, ne moram da se mučim da je čitam. Pa, moj dragi gospodine, ovo je Papstvo naširoko i nadugačko.

Ali moj Gospodar je rekao „pretraži Bibliju, jer postoje oni koji svedoče o meni.“ A tim hrišćanima je izdato naređenje da svaki dan pretražuju Bibliju kako bi videli da li su stvari kojima su ih učili istinite. Koliko se ovo značenje samo razlikuje od značenja koje vi mislite da je ispravno kada pogledate u Bibliju? S obzirom da naši religijski učitelji u to vreme nisu bili inspirisani, kao što su to bili prvi učitelji hrišćanstva, stav koji zauzimate je jako čudan. Takođe kažete da treba da pretražimo Bibliju, ali u isto vreme kažete da pazimo do kakvih zaključka dolazimo, pustite da mi usmeravamo vašu znatiželju i da upravljamo konačnim sudom. Dajete mi dozvolu da pretražim Bibliju pod uslovom da pronađem ono što Vi nalazite, a ako to ne mogu da nađem i ako nemam toliko sreće da shvatim onako kako vi to shvatate, Vi insistirate na tome da nisam tražila na pravi način. Da li je ovo sloboda znatiželje? Da li Vama, protestantima, ovo daje pravo da sudite? Da li je ovo sloboda koju mi toliko rado dajete? Ako jeste, ne želim je. Ako moram da stignem do Vašeg zaključka, zašto bih se mučila i sama tragala za istim? Zašto bih uložila toliko vremena, strepnje i snage uzalud? Pretražili ste Bibliju i prilično ste sigurni da ste u pravu; ako bih došla do drugačijeg zaključka ja bih bila sigurna da sam pogrešila, stoga bi za mene bilo najmudrije da ceo taj posao prepustim Vama. Ali pre nego što me ubedite da usvojim Vaše zaključke, morate,

kao što sam to već rekla, da mi garantujete da neću morati da odgovaram za svoja mišljenja na sudnji dan. Znam da to ne možete da mi garantujete i zato ću se potruditi da razumem Bibliju što je bolje moguće, razumom koji mi je Bog dao, mojim jedinim standardom vere; Nemam drugi. Blagosloven bio Bog jer nam je dao nepogrešiv standard. Neka je blagosloveno Njegovo ime zauvek! Da li ja treba da ostavim po strani ovo Otkrivenje od samog Boga i da dozvolim da budem zavarana člancima i verama, koje su napisali pogrešivi ljudi poput mene same? Ne, moj dragi gospodine. Nek mi je Bog u pomoći, nikada to neću učiniti. Biblija je za mene. Prigrliću je svim srcem. Biće moj vodič kroz život i moja uteha u smrti.

Da li biste želeli, da je tako nešto moguće, da vidite ,,ukaz uniformnosti" kako se uvodi među zakone u vašoj zemlji? Ne, ne, negodujete pri samoj pomisli. To nije za nas, sa sigurnošću tvrdite. Ali kada pokušate da mi uskratite pravo da sama sudim, i uveravate me da sam sledbenik Antihrista jer sam pratila put koji mi je diktirao moj razum i savest, šta drugo radite ako to nije pristajanje na ukaz uniformnosti koga se treba plašiti i kome se treba opirati, jer vrši jak uticaj na javno mišljenje, a ne na civilne zakone i ustanove? Jedino jedinstvo vere koju ikada možemo očekivati da vidimo u okviru ,,sveze mira" je jedinstvo verovanja u ono za šta je Hrist rekao da je apsolutno suštinsko i fundamentalno; verovanje u njega kao Mesiju, što naravno prouzrokuje verovanje u njegov božanski autoritet. M.Sismondi kaže: ***„Neka čovek bude sumnjičav prema onoj osobi koja se postavi između njega i njegovog Boga. Neka bude sumnjičav prema onome koji ga uči u šta mora da veruje i ko se usudi da kaže da milost Roditelja univerzuma zavisi od doktrine koju on propoveda.“*** (moj akcenat) [216]

22. Ko ili šta je Sveti duh?

„Konvencionalna koncepcija Svetog duha kao zasebne i drugačije Božanske osobe je nešto što je nastalo. To nije bilo verovanje ranog hrišćanstva.“

- Basil Wilberforce, D.D.

Da li Sveti Duh ima duha? Bog ima duh; Isus ima duh. Ako je sveti duh "treća osoba"kao što to Trijadolozi propovedaju, "On", onda bi nam sigurno Sveto Pismo dalo saznanja o njegovoj ličnosti i položaju jednakim sa položajem Boga Oca i Sina Njegovog pomazanog, Isusa Hrista. Sveti Duh nije osoba, ali Božiji duh na krštenju Isusa predstavljen je kao golubica; možda radi vizuelnog efekta, ne znam, ali jasno je da je on pod kontrolom Oca, a ne nezavisan od njega. Drugi vaseljenski sabor održan 381. godine ove ere, doneo je odluku da je „On” osoba koja je odvojena i različita od Oca i Sina. Ipak, kako bi imali Trojstvo oni su morali da imaju „trojicu”, pa i da idu u korak sa vekovima starim paganskim verovanjima. Objavljeno je da se ova trojica razlikuju ali su podjednaki. Štaviše, oni svi čine jednog Boga! Lično verujem da je ovaj apstraktan konsenzus klasičan primer ispiranja mozga i uspešnog ubeđivanja onih koji sebe nazivaju hrišćanima da ... na vrbi rađa grožđe, da nikada neće umreti ili morati da plate porez!

Kada je na veronauci za žene u mojoj crkvi otpočelo proučavanje Trojstva, na prvom času tema je bila Sveti duh.

Mislila sam da je prilika da diskutujemo i da ako je moguće utvrdimo *ko ili šta* je Sveti duh. Ova tema nije svima jasna. Mislila sam da bi bilo prikladno da se diskutuje o ovoj zbunjujućoj temi kao što je na nama hrišćanima da dođemo do razjašnjenja. Bez sumnje u jednom trenutku u našim hrišćanskim životima pitali su nas da objasnimo identitet Svetog duha. Gde sam pogrešila? Na prethodnim časovima veronauke jedna od učenica mi je žustro i ubedljivo rekla da je Sveti duh „Osoba"! Čak je citirala sledeći stih kako bi dokazala to: „A tako i Duh pomaže nama u našim slabostima: jer ne znamo za šta ćemo se moliti kao što treba, nego sam Duh moli se za nas uzdisanjem neiskazanim" (Rimljanima 8:26). Hajde i da razmotrimo stih 34 istog poglavlja: „Ko će osuditi? Hristos Isus koji umre, pa još i vaskrse, koji je s desne strane Bogu, i moli za nas?" Na osnovu ovih stihova, smatram da nisam preterala kada sam predložila da malo bolje razumemo *identitet*, a ne samo svrhu Svetog duha i način na koji „to" utiče na naše živote. Očigledno je moj predlog predstavljao izazov za veroučitelja i nažalost su me odbili. Odbacili su moj predlog. Sledeće nedelje su me pozvali nasamo i rekli da ne kažem ništa što se protivi crkvenoj doktrini. U čemu je bila svrha proučavanja Trojstva ako nikom nije dozvoljeno da postavlja pitanja koja se tiču te *očigledno* problematične teme? Vrlo brzo mi je postalo očigledno: te drage hrišćanke ne bi dobile dozvolu da priđu diskusiji ili učenju o ičemu što se tiče porekla ili kontroverzne istorije Trojstva ili čak da se zajedno slože oko definicije. Da li je Bog tri-u-jedan, jedan-u-tri, ili 100% Bog, 100% Čovek? Žao mi je što znam da će one napustiti ovaj trogodišnji tečaj veronauke a da pri tom nisu nimalo unapredile svoje ionako oskudno znanje. Trogodišnji kurs o Trojstvu je osuđen na propast od samog početka, a što je najtužnije one to nikada neće ni shvatiti. Sunce ih obasjava ali su zarobljene u tami od strane onih koji sebe smatraju najsvetijim.

Za sve trijadologe koji veruju da je Sveti duh treća, jednaka i podjednako vena „Osoba" u Božanstvu, neka pročitaju sledeće:

Za milione ,"treći član Božanstva "je" Duh ." Zbog veoma lošeg i pogrešnog prevoda na engleski jezik iz latinskog, termin "Sveti Duh" je štampan u milionima primeraka u okviru Biblije Kralja Džejmsa. Sveti Duh se doživljava kao gnev - kao vrsta ,, duhovne suštine ", kao utvara sa kapuljačom, kako lebdi oko Oca i Sina. Bog je opisan kao da ima oči, uši, ruke; telo. Hrist se pojavio u slavi u Jovanovoj viziji, a on je opisao njegovu glavu, telo, oči (Otkrivenje 1:13 - 16). Nema pomena o tome kako je treći član Trojstva izgledao, koje je obličje imao, kako je bio obučen... Mi znamo da smo napravljeni po ,,slici Božijoj" (Postanje 1:26,27.).

Ne postoji nigde takav opis Svetoga Duha. Nikada se Sveti Duh ne opisuje kao da ima noge, ruke, šake, torzo, oči ili lice. Od nemačke reči *Geist* naša engleska reč ,,duh" vodi svoje poreklo. Prvo mesto u Bibliji gde se javlja hebrejska reč *Ruah* je u Postanje 1:2: ,,A zemlja beše bez obličja i pusta, i beše tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom."

Ako je Sveti duh ,,treća osoba Božanstva", član ,,trojstva", onda je Hrist Sin a NE Bog Otac, ali Sin Svetoga Duha! Jasno je da je arhanđel rekao Mariji da će na nju doći Sveti duh; Da je Sveti duh taj koji će obaviti začeće! Ali Hrist je stalno govorio da je on Sin Božiji! NIKADA nije pomenuo ,,treću Osobu" Božanstva! Jasno je da on NIKADA nije nazvao Svetog duha OCEM! Biblija je jasna!

Sveti duh nije osoba ali je moć koja daje život, koja vrši začeće; život, um, priroda, karakter Svetog duha, Oca! Da li se Isus molio pogrešnom Ocu? Ako je Sveti duh OSOBA onda Isus Hrist nikako ne može biti ,,Sin Boga Oca" već ,,Sin Svetoga duha"! Pošto u Bibliji jasno stoji da je Bog Otac Duh i da su duh, život, um, priroda, karakter i moć koji iz Njega proizilaze samim tim Sveti, to se odnosi na duh koji proizilazi iz Oca kao ,,Sveti duh".

Onda je duhovni vršilac koji je izvršio jedno takvo čudo Sveti duh! NE ,,zasebna osoba" Božanstva već moć koja daje život Svemoćnog Boga Oca!

Isus Hrist nije došao da zatamni svog Oca i da ga učini neshvatljivom misterijom. On je došao da Ga otkrije. Lažna doktrina trojstva vidi zatvoreno Božanstvo i brani da ti ili ja postanemo deca Boga Oca!

Neshvatljiva misterija takozvanog ,,Trojstva" čini da milioni ljudi misle da je Boga nemoguće spoznati; **da mu se ne može prići osim putem komplikovanih rituala, da je daleko negde u tami svemira.**

Ali Isus Hrist je došao da otkrije Boga Oca, da objasni svrhu života, da ponudi spasenje onima koji veruju u ono što je on rekao. „Zašto me zovete Gospodom, Gospodom, a ne radite ono što ja kažem?" (Luka 6:46).

Da li je Sveti Duh zaista išta drugo do Božija energija, koja inspiriše ljude da obavljaju izuzetne podvige, podstiče hrabrost, daje posebno umetničko umeće ili čudotvorne moći, a posebno kazuje božansku istinu? Nije Božija vitalizujuća, inspirišuća energija i Njegova sveta inteligencija otkrivena i prenesena putem Hrista, od srca srcu, onima koji traže Njega i Njegovu Istinu. Gde god radi Duh, mi prepoznajemo radno prisustvo Boga.[217]

Odlomak iz Doktrine Trojstva:

Kada je Jovan apostol u svojim zrelim godinama napisao svoju prvu poslanicu, on je sveo upotrebu reč „duh" na aktivnost Božiju i doprinos dat Hrišćanima: „Po tom doznajemo da u Njemu stojimo, i On u nama, što nam je dao (deo) od Duha svog. [*ek tou pneumatos autou*]" (1. Jovanova 4:13). Bog ne daje deo osobe, već meru Njegovog uma i moći. Jovan misli na nešto što se ne može izmeriti, kao što to čini i Petar koji citira pasus koji se odnosi na sipanje iz „Mog duha" (Dela 2:17). Osobe, sigurno ne mogu da budu sipane. Ali Bog može da da deo svoje neograničene energije.[218]

Odlomak iz Jedan Bog i Jedan Gospod

„Utešitelja", prikladnije prevedenog kao „Savetnik", pominje Isus kako bi ispunio prazninu koju je stvorio otivšavši kod Oca (Jovan 14:12); „Ja sam u tebi" (14:20), „Ja ću se pokazati" (14:21). Ovim duhom njegov rad sa njima će se nastaviti: „Naučiće te" (14:26); „Podsetiće vas svega što sam rekao" (14:26); „Svedočiće o meni" (15:26); „Osudiće svet za krivicu" (U pripremi za suđenje – 16:8); „odiće te ka celoj istini" (16:13); „On će me proslaviti, jer će od mog uzeti, i javiće vam" (16:14).[219]

U nedostatku dovoljnog biblijskog opravdanja, ortodoksno viđenje „Svetog duha" je u potpunosti oformljeno u IV veku posle Hrista i Apostola, u vremenu uzdizanja neoplatonske filozofije koja je predstavljala apstraktnog Boga „van bića", u kome razne božanske osobe mogu da čine „jednu" u „sištini". Ovo je u osnovi bio početak gnostičke filozofije, kojoj su se sa žestinom suprostavljali apostoli prvog veka ali koju su kasnije prigrlili mnogi „Crkveni Oci" koji su pomogli da se uspostavi „ortodoksija".

Ako je ,,duh istine" koji se pominje u stihu 14:17 Jovanovog jevanđelja osoba onda je ,,duh greške" u stihu 4:6 Prve Jovanove poslanice takođe osoba, jer su oni direktno upoređeni. Činjenica je da svaki ,,duh" predstavlja uticaj ili moć pod kojom osoba postupa, ali ni jedan od ova dva nije osoba sama po sebi.

Stih 2:12 Prve poslanice Korinćanima se direktno suprostavlja ,,duhu sveta" time što pominje ,,duha koji je od Boga". Pošto ,,duh sveta" nije osoba odvojena od ,,sveta", isto tako ,,duh Božiji" nije osoba odvojena od Boga. Svako od njih je uticaj koji proizilazi iz izvora koji stvara izvesne stavove, ponašanja ili ,,plodove".

,,Dah" Božiji i ,,duh" Božiji su sinonimi (Jov 4:9; Ps. 33:6; Ps. 104:29 i 30; Jovan 3:8; Jov 27:3). Nezamislivo je da dah Božiji može da bude osoba odvojena od Boga kao što ni dah osobe nije odvojen od iste. Posebno je apsurdno govoriti o jednoj samopostojećoj i večnoj osobi kao ,,dahu" druge takve osobe.

Kažu da je Bog dao ,,Svetog duha" ljudima. Božanska ,,osoba" ne može biti data niti pružena drugoj božanskoj osobi, jer bi to značilo da je jedna pod autoritetom druge. Ako je ,,Sveti duh" jednak Ocu, On ne može biti pod Njegovim autoritetom.

U biblijskoj upotrebi, ,,Sveti duh" je sinonim terminu ,,Bog" u stihu 5:3 Dela apostolskih kada Petar kaže da je Ananija lagao ,,Svetom duhu". U četvrtom stihu on kaže da je lagao ,,Bogu". Ovo je primer uobičajenog semitskog paralelizma ekvivalentnih termina, i nigde nije očigledno da je Ananija slagao dve osobe. Da je to bio slučaj zar ne bi u četvrtom stihu stajalo da je Ananija lagao ,,Ocu" umesto ,,Bogu"? Niti je ovaj paralelizam dokaz da je druga božanska osoba rekla da je ,,Sveti duh" takođe Bog a samim tim i deo tročlanog Božanstva.

,,Sveti duh je ekvivalentan ,,moći Svevišnjeg", kao što to jasno stoji u stihu 1:35 Jevanđelja po Luki (NIV) drugom upotrebom paralelizma (Luka 24:49; Dela 1:8, 10:38; Rimljanima 15:13. 15:18 i 19; 1 Kor. 2:4 i 5). Kontekst je začeće Isusa Hrista. U stihu 1:18 Jevanđelja po Mateji takođe stoji da je Marija ,,otkrila da je trudna putem Svetog duha". Međutim, svuda u Novom zavetu se pominje činjenica da je Bog Otac našeg Isusa Hrista. Ako je ,,Bog" ,,Otac" a ,,Sveti duh" takođe otac" bebe Isusa, postoji potencijalan problem oko očinstva. Trijadologija dovodi do bespotrebne konfuzije uveravajući nas u zasebnu ličnost - ,,Svetog duha"- a ne može da objasni logičan zaključak da prema tom viđenju Sin ima dva ,,Oca" ili dve zasebne osobe od koje su obe Isusov otac.

Ako Duh ima sposobnost da oseća, da bude samosvesno, zasebno i jedinstveno biće sa ličnošću, onda Isus nije znao ovo ili mu onda nije odao odgovarajuću počast. U stihu 11:27 Jevanđelja po Mateju, Isus uverava da „niko ne zna Sina do Otac; niti Oca ko zna do Sin i ako kome Sin hoće kazati.“ Ako je Sveti duh osoba koja se razlikuje od Oca, i ako je On takođe sveznajući i svemoćni „Bog“, zar ne bi on takođe znao Oca i Sina? Isusova izjava onda ne bi bila istinita, zapravo bi bila laž.

Kažu da je duh Božiji deljiv i da ga je moguće raspodeliti. **Bog je uzeo duha koji je bio nad Mojsijom i postavio ga nad sedamdesetoricom starešina Izraela (**Brojevi 11:17-25). U stihu 2:28 Knjige proroka Joila citira se Petar na dan Duhova, kad kaže da „prosuću moj duh“ (Dela 2:17). Kada se bukvalno shvati ovo, Grk kaže „nešto malo“ ili „deo mog duha“. U fusnoti prevoda koji je izvršio Weymouth stoji „bukvalno *od* mog duha – deo ili porcija.“ Iako mi ne možemo da shvatimo na koji način neka osoba može da bude tako podeljena, mi možemo da shvatimo da duh Božiji, kao snaga Božija, može da bude raspodeljen među mnogima. U stihu 4:13 Prve Jovanove poslanice ova istina odzvanja rečima: „Mi znamo da živimo u Njemu i On u nama, jer nam je dao svoj Duh“ (NIV). (moj akcenat).

Duh posreduje za nas (Rimljanima 8:26); Isus Hrist posreduje nama (Rimljanima 8:34) Duha istine, Svetog duha, savetnika (*parakletos*); imamo zastupnika (zastupnik kod Oca, Isus Hrist pravični (2. Jovanova 2:1)).

U stihovima 3:17-18 Druge poslanice Korinćanima stoji da je Gospod (Isus) „Duh“. Njemu je dodeljena sva duhovna vlast i moć kako bi efikasno sprovodio svoju odgovornost kao glava njegovog tela. Ali njegov „duh“ je sposoban da vodi i usmerava svoje brojne sluge (2. Korinćanima 12:8-9).

Duh se raspoređuje svakom posebno onako kako on bira (1. Korinćanima 12:11). Gospod Isus prosipa duh (Dela 2:33) i daje ga apostolima, prorocima itd. (Efescima 4:11).

U stihu 7:39 Jevanđelja po Jovanu, Sveti duh nije još uvek dat, a u stihovima 1:4-5 Dela apostolskih, Isus svojim učenicima govori da treba da čekaju „dar mog Oca“ koji će doći „za nekoliko dana“.

Ako je Sveti duh osoba i ako je On prisutan u Starom zavetu, onda kako je moguće da se o njemu govori kao o nekom ko „još uvek nije dat“? Takođe je zbunjujuće razmišljati o tome kako je uopšte moguće dati „osobu“; jedini odgovor koji Trijadolozi mogu da daju jeste da je to deo „misterije“ Trojstva.

„Sveti Duh“ (pravilno „sveti duh“) koristi se kao sinonim „duha Isusovog“ (Dela 16:7; Filipljanima 1:19); „duha Gospodnjeg“ (Luka 4:18 itd); „duha njegovog Sina“ (Gal. 4:6); „duha Isusa Hrista“ (Filipljanima 1:19). U ovoj upotrebi, „duh“ je um i moć Isusa Hrista, koji ispunjava i vodi vernike ka volji Božijoj, njegovom Ocu. Od njega zavisi to koliko će ljudi biti pod uticajem da slušaju volju Božiju a da na to ne budu prinuđeni ili zastrašeni.

Prilično je paradoksalno to koliko crkava danas u dvadest i prvom veku nastavlja da se priklanja doktrini koju je stvorio čovek a koja je ustanovljena pre oko 1700 godina pod prinudom, strahom i neznanjem. Koji drugi zakon donešen od strane ljudi tog doba mi nastavljamo da pratimo? Nijedan. SAD su stare 230 godina, Sabor u Nikeji je ustanovljen *325 godina nakon Isusovog rođenja*. Za moje 62 godine života, nauka i tehnologija je napredovala više nego cela civilizacija. Poslali smo čoveka na mesec. Naukom može da se odredi pol deteta i pre nego što se ono rodi. Može da se vrši transplantacija organa i da se kloniraju životinje. Tehnologija kompjuterskih čipova je otvorila novi svet. Duže je trebalo da se formulišu vere nego da se rodi nezavisnost naše nacije.

Istražujući ranu crkvenu istoriju, zapazila sam da postoji oko 13 klasifikacija verovanja po pitanju toga ko je Isus Hrist. To je jedno konstantno prepiranje oko različitih crkvenih frakcija, što je i navelo Vladara Konstantina da sazove Sabor u Nikeji i da okonča stalna prepiranja oko *prirode* Isusa Hrista. Zapanjujuće je razmotriti stalne napretke u nauci i tehnologiji i shvatiti to da i dan danas hrišćanstvo nastavlja da se trvrdoglavo drži religijske dogme koja je ustanovljena u jednom dobu straha, neznanja i vladara željnih moći, na čelu katoličke crkve. Od sabora u Nikeji i Konstantinopolju, bilo je potrebno oko 56 godina da crkveni oci odluče šta će da urade sa Svetim duhom. Ko je bio „On“ – crvenokoso usvojeno dete? Malo humora – nemam nameru da hulim. Pitam se da su sabori na kojima su ustanovljene vere ikada bili pod budnim okom TV kamera, novinara, interneta, da li bi onda Trojstvo bilo prihvaćeno kao kamen temeljac hrišćanstva?

Šta bi bilo da su svi ljudi posedovali Bibliju i da se nisu plašili za svoje živote? Mislim da ono onda ne bi bilo prihvaćeno. „Možete izvesno vreme da varate ljude a neke ljude stalno ali ne možete da varate sve ljude svo vreme!“

Važnije pitanje je da li se doktrina Trojstva suprostavlja Bibliji? Ako se ona bazira na Bibliji, zašto ne biste iskoristili Bibliju kako biste porekli to da hiljade stihova govori o tome da Isus nije Bog, umesto što koristite definiciju doktrine Trojstva? Zašto bi to bilo važno uraditi? Jer niko ne može da upotrebi doktrinu Trojstva kako bi oborio stihove koji su upotebljeni da pokažu da doktrina Trojstva nije istinita. Kako bismo bili u stanju da upotrebimo nešto kao dokaz ili podršku činjenici , taj dokaz pre svega mora biti potvrđen (dokazan) kako bi bio tačan i kako bismo se oslonili na njega. Pošto diskusija svodi na temu da li je Trojstvo istinito ili ne, Trojstvo se ne može iskoristiti kao dokaz da se podrži Trojstvo. Ovo je kružno razmišljanje koje su trijadolozi primorani da koriste kako bi odbranili svoju doktrinu. [220] – Brian Holt

Hrišćanska priča

Dragi čitaoče, tokom Božićnih praznika, Trojstvo zauzima centar zbivanja – veličanstven dolazak *Boga u telu.* Naše sveštenstvo je toliko ubeđeno dok slika inspirativnu i ubedljivu sliku dobro osmišljenim rečima, slično kao što to radi umetnik kada slika uz pomoć četkice. Oni vam daju poklon, zamotan u divnu zlatnu foliju, ukrašen sjajnom crvenom trakom Trijadološkog vokabulara; i sa velikom iskrenošću, nežnim i toplim osmehom, oni nastavljaju da vam razjašnjavaju – Božićnu priču. Pravo značenje Božića – rođenje Boga u ljudskom telu! Oni nam ubedljivim rečima govore da nas je Bog *voleo* toliko da je došao na svet kao bespomoćna beba, rođena u Vitlejemu, natprirodno začeta, ovaploćena u *pseudo-čoveku* pod imenom Isus. Ovaj Isus otkriva misteriju Boga nama jer je ***On sam Bog!*** Ali bez ovog veličanstvenog i magičnog događaja, misterija Trojstva bi ostala previše strana, previše enigmatska i previše daleko van dodira našeg ograničenog i „konačnog“ kapaciteta da razumemo. Tako naše sveštenstvo sa uspehom „vrti“ ovu kitnjastu priču da nas je Bog toliko voleo da je „beba“ pod imenom Isus, budući da je *sama suština Boga*, otkrio sebe nama postavši jedan od nas.

Draga braćo, možda je to tako ali ja vidim da nešto sasvim drugo piše u Bibliji. Molim vas, pogledajte stih 2:17 iz Poslanice Jevrejima. Iz ovog razloga on je morao da bude napravljen poput svoje braće u svakom pogledu, kako bi postao milostiv i veran visoki sveštenik u službi Božijoj i kako bi se iskupio za grehe ljudi.

Da li ovaj stih nalaže da bi on mogao da se iskupi za grehe ljudi. Da li ovaj stih nalaže da je jedan Svemoćni Bog postao 100% ljudsko biće? Da li je promovisao sebe na poziciju visokog sveštenika tako da bi mogao da bude veran sebi i da li se *besmrtni* Bog iskupio time što je umro na krstu za nas? Šta mislite?

Ovaj značajan i veličanstven događaj je toliko usađen i neizbrisivo urezan u našu svest i naša srca da su hrišćanima puna srca jer znaju da je naš Gospod i Spasitelj Bog Svemoćni *napustio* svoj raj i postao jedno sa (grešnim) čovečanstvom. Jakim i ubedljivim rečima našeg sveštenstva, hrišćani uživaju u znanju i isijavaju istim jer znaju da je Isus istinski jedan i jedini Svemoćni Bog. Neki sveštenici, kako bi se uverili da hrišćani istinski razumeju Božije **žrtvovanje**, objašnjavaju iz svojih propovedaonica i sa TV ekrana kako je ***došao Bog u telu!*** **„Ovo je istinita priča o Božiću!“** kažu oni. Zatim oni nastavljaju da propovedaju toliko ubedljivo o dolasku Boga u telu, da dobri i pobožni hrišćani drhte pri pomisli da se usude i da ne veruju. Samim tim, nažalost, hrišćani su uspešno indoktrinirani da je sam Bog došao i hodao među nama u telu Isusa Hrista. Kako nam govore, samo pomoću ovog blagoslovenog čina Trojstva mi imamo nadu za spasenje. Braćo, ne mogu da izdržim a da se ne zapitam: Pošto jedan pravi Svemoćni Bog nije hodao među ljudima Starog zaveta - da li su svi oni izgubljeni? Jesu? Nisu? Niste sigurni? Pitajte svoje sveštenike!

Prevod Biblije je promenjen kako bi se uklopio sa tradicionalnim biblijskim idejama o tome ko je Isus. – Ser Anthony Buzzard

Šta je u imenu? Dosta toga!

Luka 1:35 (NIV) Ostaćeš trudna i roditi sina, daćeš mu ime Isus. On će biti veliki i zvaće se Sin Svevišnjeg. *Gospod Bog će mu dati presto njegovog oca Davida,* i on će vladati nad kućom Jakova ... (moj akcenat).

Draga braćo, na jednom od časova veronauke tokom Božićnih praznika, učitelj je pročitao iz Biblije gornji stih kao: „Ostaćeš trudna i roditi sina, daćeš mu ime Jehova.“ Bila sam zapanjena, mislila sam da ga nisam dobro razumela!

Nijedna osoba ... ali baš ni jedna učenica u tom odeljenju od oko 25 žena nije pitala veroučitelja za ovaj pogrešan citat. *Kukavičko* ćutanje od strane njih mi je izazvalo mučninu. Ali, kad čovek bolje razmisli, pošto su svi oni verovali da je Isus Bog – kakvu razliku je to zaista pravilo? Nikakvu! Uzimajući uzvišeni status veroučitelja u odnosu na učenike, on je mogao da nazove Isusa Duško Dugouško i osim što bi se nekoliko njih zakikotalo – to opet ne bi napravilo nikakvu razliku! Braćo, ja ovo smatram velikom teološkom omaškom. Gledajte na to kako god želite; da li je Isusa iko oslovio imenom Emanuilo u NZ, ili da li je Boga iko nazvao Mesijom u SZ? Nije! Dakle, šta je ovo? Predmeti i životinje imaju imena ... dakle oni mora da su važni. Nas znaju i identifikuju prema našim imenima, i to je *potvrđeno* u našem izvodu iz matične knjige rođenih. Kao i mi, i Isus je dobio posebno ime po svom rođenju od strane uzdignutog i svetog izaslanika. Njegovo ime je *potvrđeno* u Svetom pismu. Učitelj nije imao pravo da ***odstupi*** od Biblije bez obzira na to ko je on verovao da je Isus? Nažalost, ovo je čest događaj u trijadološkom teatru.

Molim vas obratite pažnju na futnote NASV (str 975):

III (A) Rođenjem od strane device **Bog je postao čovek**, jedna savršena osoba sa dve prirode. Sa jedne strane Svemoćni Bog a sa druge čovek. Čovek bez greha. Ova unija ovde predstavlja dve prirode **Bogočoveka** Isusa Hrista. (moj akcenat).

(2) Isaija je prorekao da će „devica zatrudneti i roditi sina i da će mu dati ime Emanuilo (Bog je sa nama)“

(3) Ponovo je Isaija prorekao rekavši: „Dete će nama biti rođeno, sin će nama biti dat.“ *Ovo znači da je Bog dao svog jedinog začetog Sina* koji je bio sa Njim od večnosti, i dete Isus je bilo rođeno od strane device. ***Bog je „ nama“ dao svog sina.*** (moj akcenat).

Na jednu stvar koju možemo da računamo kada su u pitanju kritike Biblije i prevodioci, jeste njihova *istrajnost u kontradikcijama*. Hvala Bogu pa sam u stanju da mislim svojim mozgom. Sad, da li znate zašto vam govore da ne treba da razumete? Sigurno da je u pitanju misterija kada vam sveštenstvo i prevodioci to *objašnjavaju*. Svako ko nema nimalo mozga može da izvuče smisao iz gore navedene interpretacije ovog prevodioca po pitanju ovog čistog i jasnog stiha. Da li stih 1:35 iz Lukinog jevanđelja vama predstavlja problem ili misteriju? Da li vas zbunjuje? Zar nije dovoljno **jasan,** osim ako reč *potomak* nije imala drugačije

značenje tada? Pošto definicija reči ima tendenciju da se vremenom menja, pouzdano mislim da se značenje reč ,,potomak", u smislu potomstva ili obnavljanja života, bilo da su u pitanju ljudi ili životinje, nije promenila. Isus je potomak (seme) Božije. Sveštenstvo i učenjaci mogu da propovedaju; vešto ubeđuju, omalovažavaju, zastrašuju, ekskomuniciraju, pišu knjige tako što izvrću ili menjaju reči Božije, propovedaju sa tolikom zanosom i ponosom da je Isus *Bog u telu*, ali to neće promeniti činjenicu da je Bog rekao da je Isus njegov jedini začeti i voljeni Sin, koga je on odobrio. Bog ne laže!

Molim vas razmotrite sledeće reči koje je napisao Greg Deuble a koje se tiču lošeg ishoda crkvene doktrine:

Moram da budem iskrena i sebi postavim pitanje o Žan Kalvinu, toliko poštovanom i cenjenom među milionima hrišćanina čak i dan danas: Da li će ovakav čovek biti u Carstvu Božijem? Zar ne mora sledbenik Isusov da bude poput Isusa koji definitivno nije bio dete svog zlog doba? Isus nije pripadao strukturama autoriteta, bilo da su u pitanju civilne ili religijske strukture. Nije činio nasilje protiv njegovih sunarodnika, bilo da su mu bili prijatelji ili neprijatelji. Biblija je jasna kada kaže da ,,nijedan krvnik ljudski nema u sebi večni život" (1. Jovanova 3.15). Dok je Bog Onaj jedan koji će se konačno se pozabaviti Kalvinom, spremna sam da kažem da su crkva i doktrina krive za to što je ,,ishod" toliko loš. Nažalost, ,,svako veliko hrišćansko telo koje vodi poreklo iz XVI veka ima krvi po svojim akreditivima. Rimokatolici, Luterani, Reformisti i Anglikanci: svi su oni osudili i ubili svog nekog Serveta." Da li je ovo sledeće istinito ili ne:

- Atanazije, sveštenik (kasniji biskup Aleksandrije) koji je bio ključna figura u formulisanju Nikejske vere, nametnuo je svoje ideje time što je podsticao nasilje, političke intrige i ubijao svoje suparnike.
- Avgustin (354-430) zastupao je masakr onih koji su se zalagali za Donatizam, opravdavajući se da to čini kako bi promovisao jedinstvo crkve.
- Martin Luter, u svom poznom delu života, zastupao je spaljivanje kuća i sinagoga, knjiga za molitvu i Talmuda od ,,nepodnošljivog đavoljeg tereta – Jevreja" koji su odbili da pređu na hrišćanstvo.
- Žan Kalvin je lično proganjao a zatim i dao odobrenje da se Miguel Serveto muči do smrti sporim spaljivanjem, jer je on odbio da se prikloni Kalvinovom tumačenju Trojstva.

- Kalvinov naslednik Beza je odbacio molbu za religijsku toleranciju, nazvavši religijsku slobodu „najdijaboličnijom dogmom jer ona podrazumeva da svi treba da budu ostavljeni da goru u paklu na svoj način.”

- Melanhton, asistent Martina Lutera u dobu Reformacije, skicirao je memorandum koji zahteva smrt Anabaptista (oni koji su verovali da je zvanično krštenje dece neadekvatno).
- Švajcarski reformator Cvingli je 1525 pokrenuo kampanju da se udave anabaptisti.

Ako ste i za jednu od ovih stavki rekli da je netačna, onda vam je vid pomućen tradicijom. Tragična činjenica crkvene istorije jeste ta da su naši najveći sveci, teolozi i reformatori krivi za takva zlodela. Ove istorijske činjenice ne možete čuti u crkvi ali možete u njih da se uverite ako istražite nekoliko knjiga.[221]

23. Isusova preegzistencija?

Draga braćo, sada smo zagazili duboko u vodu – preko glave. "Isusova preegzistencija" mora biti teška tema za razmišljanje. To je jedno od najzagonetnijih pitanja u Svetom Pismu. Patrick Navas, autor nove knjige *Božanska istina ili ljudska tradicija*, je takođe napisao i odličnu raspravu o Isusovoj preegzistenciji koja zaista podstiče na razmišljanje. On je predstavio biblijske argumente za i protiv sa potpuno nepristrasnog i objektivnog biblijskog stanovišta.

O ovom pitanju sam nadugačko razmišljala, pridajući značaja i jednoj i drugoj strani. Za mene je ovo zaista ključno pitanje. Da li je Isus zaista postojao sa Bogom od početka? Da li je on zaista bio deo "mi" tima iz 1. knj. Mojsijeve? Dok Patrick ima neke odlične i smislene zaključke bazirane na Bibliji, ja sama imam neke "leteće teorije". I verujte mi, dragi čitaoci, one nisu ništa više od toga, budući da ne mogu da tvrdim da se moj mozak može porediti sa mojom obrazovanijom braćom iz naučne zajednice. U svakom slučaju, sigurna sam da za mnoge hrišćane ova tema predstavlja izvor zabune i konstantnih nagađanja.

Draga braćo, sledi odlomak iz knjige pod naslovom *Trojstvo*. Rekla sam da nisam već bila zbunjena pre čitanja knjiga o Trojstvu i slušanja sveštenstva kako izvodi trijadološki ples, sigurno bih bila posle zbog sledećeg:

> U Hristu je Bog uzeo ljudski oblik, umro na krstu kao žrtva za naše grehe, dignut je iz mrtvih i otišao je pre nas da bude sa Ocem. U ovom blaženom iskupljenju kroz Sina, Trojstvo je pokazatelj našeg odnosa sa Bogom. A Bog Otac obnavlja božansku sliku u nama, dok nas Sveti Duh sjedinjava sa Hristom kroz veru, tako da slobodno i samostalno možemo reći "da" Bogu i živeti u skladu sa Božjom namerom za nas. Omogućavajući istinski ljudsku reakciju na Boga kroz Svetog Duha, Trojstvo je prikaz našeg odnosa sa Bogom.[222]

Pogledajmo ponovo pseudo-racionalnu rasplinutost ovog autora. Prvo izjavljuje da je u Hristu (kroz neki mističan ili tranformativan proces) jedan istiniti svemoćni Bog ušao u telo i postao jedno sa čovečanstvom. Zatim autor izjavljuje – pod uslovom da misli na Boga; ja zaista nisam sigurna, da je "On" umro na krstu kao žrtva za naše grehe. Obratite pažnju, trijadolozi veruju da samo Bog može iskupiti čovečanstvo, tako da očigledno nije mogao biti u 100% ljudskom *modu* u Isusu, budući da njegova smrt ne bi bila dovoljna za naše iskupljenje. Ne smemo zaboraviti ni Sveto Pismo gde *eksplicitno* piše da je *Bog besmrtan* i da ne može da umre. Ne znam zašto, ali ovu biblijsku činjenicu trijadolozi *namerno* previđaju! Autor zatim kaže da je "On" ***podignut*** iz mrtvih. U redu! Ako je Bog ušao u ljudsko telo i umro na krstu i bio *podignut* iz mrtvih, ko ga je onda *podigao*? Autor nije rekao da je *ustao* iz mrtvih – što meni izgleda kao da je Bog podigao samoga sebe. Ali, opet, Sveto Pismo jasno kaže da je Bog Otac podigao Isusa. To se može jasno potvrditi na nekoliko mesta. *Opet*, hrišćani trijadolozi jednostavno ignorišu biblijske činjenice i prihvataju besmislene i mitske reči koje dopiru sa propovedaonice. Zatim se "On" (Bog ili mitski Bogočovek) pojavljuje pred nama u

društvu Oca. Po mom razumevanju svetog Pisma, **Bog je Otac!** Da li se Bog pojavio u prisustvu SVOG Oca? Mislite? Opet, kada nešto nema smisla, to je uglavnom besmislica. Dakle, koliko smisla ima izlaganje ovog autora? On zatim izjavljuje da se kroz blaženo iskupljenje kroz Sina, pokazuje naš odnos sa Bogom kroz Trojstvo itd. itd. Nebesa neka mi pomognu, ali me je on izgubio! Njegovo nelogično "lupetanje" je suviše za mene. Ali, naravno, mnoga od moje braće trijadologa će se praviti da razumeju ove prazne reči, a oni koji to ne učine će jednostavno priznati da se to ne može razumeti, ali će svejedno to prihvatiti. Na taj način ovaj paradoks i/ili neshvatljiva hipoteza postaje temelj njihovog sistema verovanja.

Nastavimo sa još *hipoteza* koje nam daje Isusova inkarnacija. Ako je Isus *postojao* sa Bogom u nebeskom carstvu kao *večni Sin,* i kada je došlo vreme da se on *inkarnira* u ljudsko telo, kako se to dogodilo? Da li se on pretvorio u seme koje je ubačeno u Mariju od strane treće osobe, Svetog Duha? Ali po trijadolozima **Isus je Bog!** Svi trijadolozi znaju da Jovan 1:1 to potvrđuje. Zar ne? Iz tog razloga se pojavljuje još jedno pitanje. Da li je Isus, navodni preegzistentni "duhovni" Sin, mitski evoluirao u Boga, a onda se Bog nekim čudotvornim metafizičkim fenomenom preobrazio u "seme" i ušao u Marijinu utrobu? Da, znam da Bog može sve da uradi – on je stvorio svet, zar ne? Ali postoji *još jedan* problem koji izvire iz ove "trnovite" teorije. Ako je po trijadološkoj formuli Isus jedan istiniti Bog, to bi ga učinilo Bogom i iz Starog i iz Novog Zaveta – zar ne? Dakle *zašto* uopšte postoji pitanje *preegzistentnog Sina*? Sveto Pismo niti govori niti potkrepljuje da postoji ***Bog*** *Sin*! Mnogo je spekulacija i apsurdnih paradoksa na stranama ortodoksije. To izluđuje, a na kraju krajeva.. to je.. misterja! Bog nije hteo da mi "obični smrtnici" razumemo Trojstvo. Braćo, ako je ovo besmislica koju ne treba da *razumemo*, ja svakako razumem zašto.

Da li je Isus preegzistirao?

Isusova preegzistencija se pokazala kao izuzetno zbunjujuća tema i postavila je pred mene ogroman izazov, kao što se može videti iz prethodnog odeljka. Zaista, imala sam mnogo pitanja i tražila logične i smislene odgovore, ali bez uspeha. Sva moja pitanja u vezi sa Isusovom preegzistencijom su dočekana sa uobičajenim *besmislenim* i dvosmislenim govorom. Sve dok nisam pročitala knjigu koje su napisali Anthony Buzzard i Charles F. Hunting: *Doktrina Svetog Trojstva: rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo* i *Ljudskost i božanstvo Hrista* koju je napisao John Knox, nisam dobila razumljive interpretacije koje su u skladu sa Svetim Pismom. Ukoliko se i vi takođe borite sa ovim, veoma zbunjujućim, pitanjem, obratite pažnju na reči Anthony Buzzard-a:

Rimokatolički pisac, Thomas Hart, se otvoreno suočava sa problemom koji stvara doktrina Trojstva kada primećuje da:

Halkedonska formula [odluka sabora koja proglašava Isusa i Bogom i čovekom] čini da je prava ljudskost nemoguća. Saborska odluka kaže da je Isus pravi čovek. Ali ako u njemu postoje dve prirode, jasno je koja će biti dominanatna. Isus odjednom postaje veoma različit u odnosu na nas. On je sveznajući, svemoćan i sveprisutan. On zna prošlost, sadašnjost i budućnost... On zna šta svako misli i šta će učiniti. To je daleko od običnog ljudkog iskustva. Isus je iskušan, ali ne može da zgreši zato što je Bog. Kakvo je to iskušenje? To ima malo zajedničkog sa našim svakodnevnim iskušenjima.[223]

Mnogi nisu svesni činjenice da su te filozofske, mistične ideje zaposele crkvu u drugom veku pa na dalje preko "crkvenih otaca" koji su bili ogrezli u paganskoj filozofiji i postavili temelje učenjima koja se danas nazivaju "ortodoksnim". Seme trijadološke doktrine je posejano u umu Justina Mučenika, hrišćanskog apologete iz drugog veka koji je u platonizmu pronašao pristup hrišćanstvu i koji je osetio da nije potreban raskid sa njegovim duhom i principima kako bi se prešlo na svetlo hrišćanskog Otkrivenja.

Inteligentni hrišćani treba da se informišu o ovim iskvarnostima i kako ih mnogi trenutno "kanonizuju" kao biblijska. Razborito je uvideti razliku između otkrivene istine i paganskih, filozofskih učenja koja potiču van Biblije, a ipak utiču na ono što se naziva "ortodoksija".

Pretpostavka da je Isus bio živ i svestan pre svog rođenja u Vitlejemu je takođe veoma nejevrejska ideja. Jevreji ne smatraju da ljudska bića svesno postoje pre svog rođenja. Preegzistencija duša pripada svetu grčke filozofije koje su se držali neki crkveni oci (naime filozofski i mistično orijentisani Origen). Ali oni nisu tu ideju izveli iz Biblije.

Iako je Mesija bio predskazan (nije bio poznat, ali predskazan, kao i Jeremija pre svog rođenja, Jer. 1:5), on je započeo svoje stvarno postojanje svojim rođenjem (Luka 1:35). Ovo je tipično jevrejski način razumevanja Božje zamisli za ljudski rod. On sprovodi plan u određeno vreme. Na onima koji veruju u doslovnu preegzistenciju je breme dokazivanja da se tekstovi *ne mogu* objasniti u okviru njihovog sopstvenog jevrejskog konteksta. I treba imati na umu da Jevrejska Biblija, koja ima mnogo toga da kaže u očekivanju dolazećeg Sina Božjeg, ne govori ništa što bi impliciralo da je Mesija Bog koji treba da stigne iz preegzistencije na nebu. Ideja da se Bog može roditi kao čovek je strana jevrejskom okruženju u kome je Isus propovedao. Uvođenje takvog novog koncepta bi predstavljalo revoluciju.

Takozvano "pre-ljudsko" postojanje Hrista u Bibliji se odnosi na postojanje *Isusa u Božjem planu i viziji*. Preegzistencija u Bibliji ne znači ono što znači u kasnijim učenjima: stvarno svesno postojanje Sina Božjeg pre svog rođenja na kome je došao na ovaj svet u obliku čoveka izašavši iz utrobe svoje majke. Novi Zavet je suštinski jevrejska knjiga. Njegovi pisci su svi bili Jevreji, osim možda Luke (koji je, međutim, Jevrejin koliko i ostali pisci u pogledu svojih pogleda na spasenje [Jovan 4:22] koje Isus nudi kako Jevrejima, tako i neznabošcima). Savremeni čitaoci Biblije pristupaju osnovnim biblijskim pitanjima sa ukorenjenim grčkim pogledom na život. To su nasledili od crkava i ranih postbiblijskih učenja koja su zanemarila činjenicu da je Isus bio Jevrejin koji je učio i propovedao po jevrejskim kategorijama.

Postoji zaglušujuća tišina u vezi preegzistencije Hrista u Mateji, Marku, Luki, Delima i Petru, i celom Starom Zavetu. Ne samo da oni ne nagoveštavaju preljudskog Sina Božjeg, već se suprotstavljaju toj ideji govoreći o poreklu Isusa (Matej 1:18) i njegovog *začeća kao Sina* (Matej 1:20) u Marijinoj utrobi. Obratite pažnju da bi za arijance i trijadologe, koji smatraju da je Isus začet u večnosti mnogo pre svog začeća u Mariji, ovo bilo drugo začeće. Luka ne zna ništa o toj

ideji. Nepristrasni čitaoci će videti (što potvrđuju mnogi biblijski eksperti) da je Isus iz Mateje, Marka, Luke, Dela i Petra ljudsko biće koje nastaje svojim začećem i rođenjem kao i svi ostali ljudi. On nije preegzistentan. Matej govori o rođenju Isusa u Matej 1:18.

Po Isaiji 44:24 Bog je sam sve stvorio. Isus u jevanđeljima pripisuje stvaranje Ocu i nema sećanja na učestvovanje u stvaranju (Matej 6:30, 19:4; Luka 12:28). Da je Isus stvarno stvoritelj neba i zemlje, zašto se toga ne seća? Zašto jasno kaže da je Bog Stvoritelj?[224]

Isus kaže: "A u početku stvorenja, muža i ženu, stvorio ih je Bog" (Marko 10:6).

Mi smo stvoreni po liku Božjem – ne obrnuto:

Nije problem samo to što Atanasijeva teorija meša Boga sa onim što je stvorio, već što u potpunosti uklanja Isusa iz ljudkog društva, iz univerzuma moralnnog previranja i stavlja ga na nepromenljiva nebesa. Ako Hrist nije promenljivo biće, koje može da bira, kao i mi, kako se onda možemo ugledati na njega? A ako je on sam Bog, a ne njegov predstavnik i posrednik, kako se on može zauzeti za nas? Neko se može zapitati, šta bi o svemu tome mislio Isus? Lochart takođe pravilno uočava i izražava ovu dilemu: "Ako je Logos savršen i nesposoban za promenu ili patnju, on nije ništa sposobniji za posredovanje od samog Boga. Mi smo načinjeni po Božjem liku, NE obrnuto".[225] – Greg Deuble

24. Završna priča

U šta su demoni verovali?

Prva tri poglavlja Jevanđelja po Marku otkrivaju dosta u vezi taga kako je Isus viđen. I upravo smo videli da njegova porodica nije verovala u njega. U Marku 3:22, odmah pošto je njegova porodica verovala da je lud, učitejli zakona su sišli iz Jerusalima i treba znati da su verovali da on radi za zlo – da izgoni demone pomoću đavolskog kneza, Veelzevul-a. U prva tri poglavlja Jevanđelja po Marku postoje tri zapisa gde ga zli duhovi identifikuju kao Hrista, ali im je zapovedio da ne otkriju ko je on. To je jasan dokaz da je on skrivao svoj mesijanski identitet.[226]

> "Prođi se, šta je Tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? **Znam Te ko si, Svetac Božji**." I zapreti mu Isus govoreći: "**Umukni**, i izađi iz njega." I strese ga duh nečisti, i povika glasno, i izađe iz njega (Marko 1:24-26).

> A kad bi pred veče, pošto sunce zađe, donošahu k Njemu sve bolesnike i besne. I sav grad beše se sabrao k vratima. I isceli mnoge bolesnike od različnih bolesti, i đavole mnoge istera, i **ne dade đavolima da kazuju da Ga poznaju** (Marko 1:32-34).

> Jer mnoge isceli tako da navaljivahu na Njega koji behu nakaženi bolestima da Ga se dotaknu. I duhovi nečisti kad Ga viđahu, pripadahu k

> Njemu i vikahu govoreći: "Ti si Sin Božji". **I mnogo im prećaše da Ga ne prokažu** (Marko 3:10-12).

> A kad zahođaše sunce, svi koji imahu bolesnike od različnih bolesti, dovođahu ih k Njemu; a On na svakog od njih metaše ruke, i isceljivaše ih. A i đavoli izlažahu iz mnogih vičući i govoreći: "Ti si Hristos Sin Božji". I **zaprećivaše im da ne govore da znaju da je On Hristos** (Luka 4:40-41).

Primetite kontrast ovog zapisa sa onim kada je bio sam sa svojim apostolima, kada su ga demoni prepoznali, a on ih nije ućutkao. Zapravo, on je imao kratak razgovor sa glavnim demonom i dozvolio im da uđu u obližnje krdo svinja. Nije bilo od ključne važnosti da Isus u tom slučaju ućutka demone zato što je bio na zabačenom mestu sa onim koji su već razumeli njegov identitet.

> A kad vide Isusa, povika i pripade k Njemu i reče zdravo: "Šta je tebi do mene, **Isuse, Sine Boga Najvišeg? Molim Te, ne muči me!**" (Luka 8:28).

Čak i kada nisu bili u prilici da ga uvale u nevolje obznanjujući njegov mesijanski identitet, demoni su znali ko je on i odmah su ga prepoznavali. Demoni su govorili istu istinu koja je kasnije otkrivena u Novom Zavetu: Isus je Hrist, Sin Boga živoga.

Grčko razmišljanje

Ne postoji pasus u Bibliji koji govori da je *Bog trojica*. Nijedan autentični pasus ne tvrdi da je Bog tri osobe, tri duha, tri beskonačna božanska uma, ili tri bilo čega. Ne može se pokazati ni jedan citat iz Biblije koji nosi značenje "Bog u tri osobe". Svaka tvrdnja da postoje trojica koja čine božanstvo se mora bazirati na *izvođenju*, a ne na jasnim izjavama.

Večni Sin?

Sledi odlomak iz knjige Doktrina Svetog Trojstva od profesora Anthony Buzzard-a i Charles F. Hunting-a:

Istaknuti zagovornik Trojstva prošlog veka je izrazio svoju zbunjenost idejom o Sinu koji nema početak i stoga celom doktrinom "večnog Sina". Govoreći o Luki 1:35 Adam Clarke je primetio:[227]

Ovde jasno možemo opaziti da anđeo *ne* daje zvanje Božjeg Sina *božanskoj prirodi* Hrista, *već svetoj osobi ili stvari, hagionu,* koga će roditi devica, energijom Svetog Duha... Verujem da ovde mogu sebi dozvoliti da kažem, uz puno poštovanje onih koji imaju drugačije mišljenje, da je doktrina *večnog Sina* Hrista, po mom mišljenju anti-biblijska i veoma opasna. Ja tu doktrinu odbacujem iz sledećih razloga. 1. Nisam uspeo da u Svetom Pismu nađem nijednu izričitu izjavu koja se na nju odnosi. 2. Ako je Hrist Sin Božji po svojoj božanskoj prirodi, onda on ne može biti večan; sin podrazumeva postojanje oca, a otac podrazumeva ideju stvaranja, a stvaranje podrazumeva vreme u kome je izvršeno, a takođe i vreme koje je prethodilo tom stvaranju. 3. Ako je Hrist Sin Božji po svojoj božanskoj prirodi, tada Otac ima prvenstvo i samim tim i superiornost u odnosu na njega. 4. Opet, ukoliko je ova božanska priroda stvorena od Boga, onda se to moralo dogoditi u vremenu, odnosno, postojao je period u kome ona nije postojala i period u kome je ona počela da postoji. Ovo uništava večnost našeg blagoslovljenog Gospoda i lišava ga njegovog božanstva. 5. Reći da je on stvoren u večnosti je, po mom mišljenju apsurd, a izraz večni sin sadrži unutrašnju kontradikciju. Večnost je ono što nema početak, niti poznaje bilo kakve vremenske odrednice. Sin podrazumeva vreme, stvaranje i Oca; a takođe i vreme koje je prethodilo tom stvaranju. Stoga je spajanje ova dva izraza, Sin i večnost, apsoluno nemoguće budući da suštinski predstavljaju dve suprotne ideje.

Štaviše, ono u šta su crkveni oci verovali, čak i ako su verovali da je Isus svemoćni Bog, nije zapravo dokaz da Isus jeste Bog. Razlog za to je apostaza, ili odstupanje od istine, koja je predskazana da će se dogoditi. Čak i u prvom veku, dok su knjige koje sačinjavaju Bibliju još bile pisane, vidimo dokaze da su ljudi već bili " poganih praznih razgovora jer najviše pomažu u bezbožnosti... i smetaju veru nekih" (2. Timotiju 2:16,18). Isus nas je takođe upozorio na ovo na primeru žita i korova u Mateju 23.[228]

Draga braćo, sledeći odlomak je iz knjige *Jedan Bog i jedan Gospod:*

Zaključujući ovaj istorijski pregled, zamolićemo čitaoca da nam se pridruže u mišljenju da se sada nalazimo u istorijskom trenutku kada crkva ima priliku da otvori oba oka. Reformacija je započela proces utvrđujući konačan autoritet Svetog Pisma. Prosvetljenje, Renesansa i uzdizanje nauke su oživeli interesovanje za

razum, prirodu i ljudsku slobodu. Istorija nauke je pokazala da kada se vera u uređenje prirode, integritet i uniformnost udruži sa racionalnom metodologijom, kao rezultat dobijamo rast stvarnog znanja i moć oblikovanja čovekovog okruženja. Ukoliko možemo da pobegnemo od pretpostavke da "religija" mora da se upravlja sopstvenim pravilima, i počnemo da posmatramo Boga kao autora i njegove Reči i stvaranja, možda možemo pristupiti Reči Božjoj iskreno kao što nauka prilazi fizičkom svetu. Tada možemo predstaviti, posebno mislećim ljudima do kojih još nije došlo tradicionalno hrišćanstvo, konzistentnu i racionalnu veru koja može učiniti da Reč Božja preovladava u naše vreme, kao u crkvi u prvom veku.

Uverite se da je u harmonji

Zaista, postoje neki stihovi za koje se čini da govore da je Isus Bog. Zato protivnici Trojstva veruju da je neophodno analizirati celo Sveto Pismo u vezi sa tom temom, a tek onda doneti zaključak na osnovu svih dokaza. Često postoji nekoliko načina da se protumači izreka i čitalac se mora uveriti da je njegovo tumačenje u harmoniji sa ostatkom Svetog Pisma. U suprotnom možemo početi da uviđamo kontradikcije u našim verovanjima i u Bibliji.

Mi verujemo da ćemo putemo ove knjige (i www.BiblicalUnitarian.com vebsajtom posvećenom istini u *Jedan Bog i jedan Gospod*) pripojiti naše glasove rastućem horu koji zahteva racionalnu veru u ludom vremenu, veru koja harmonizuje razum, Sveto Pismo i autentično hrišćansko iskustvo i zajedništvo. Mi se molimo da mnogi hrišćani prepoznaju nebiblijsku prirodu hrišćanske ortodoksije, zbace okove teološke tiranije i prihvate jednostavnu istinukoja osobađa um da obožava i služi jednom istinitom Bogu, Ocu, i jednom Gospodu, Isusu Hristu, u duhu i istini. Amen![229]

Mi verujemo da istorijski zapisi pokazuju da je hrišćanska crkva postala autoritarna i monarhistička hijerarhija koju su na okupu držale nerazumljive doktrine koje su zahtevale elitističku klasu sveštenika koji će ih tumačiti masama. Prosečan hrišćanski vernik na taj način postao zatočenik nedodirljivih dogmi punih misterija i paradoksa sve dok pojava reformacije nije omogućila intelektualnu slobodu. Duhovna tiranija se ohrabruje kada je kao predmet vere potrebna kontradiktorna dogma. Duhovno vođstvo ove vrste ne podstiče autentično sledbeništvo, već u mnogim slučajevima kruto pridržavanje nerazumljivim doktrinama. Nesigurni temelji njihove vere se vide po njihovim ljutitim i emotivnim reakcijama na racionalne biblijske izazove. Uverenja bazirana na istini podstiču strpljive odgovore onima koji postavljaju izazove. – Jedan Bog i Jedan Gospod

25. Smrt

Još jedna tema koje želim da dotaknem jeste smrt! Ova tema, mislim da je podjednako zloupotrebljena i pogrešno predstavljena od strane crkava. Retko ko se potrudio da istraži Bibliju, ali su svi uglavnom prihvatili ono što po ovom pitanju govore njihove crkve i sveštenici. Imam osećaj da sveštenici žele da izvrdaju iz ove zbunjujuće i bolne tematike time što kažu da ćemo otići kod Boga kad umremo. Da li ste ikada bili na sahrani gde je sveštenik pomenuo da pokojnik ide u pakao? Verovatno ne. Uvek u svojoj propovedi govore kako pokojnik odlazi u raj.[230] Bez obzira na to koliko je grešan život vodio pokojnik, sveštenik je ipak u stanju da uzrujanim bližnjima da pomisao da je nekako mrzovoljni i okoreli Čiča Jovan prošao kroz vrata raja!

Oni koji pate su utešeni mišlju da njihovi voljeni borave u raju sa Bogom; međutim, Sveta Biblija ne podržava ovu zamisao. U Bibliji stoji da kada umremo, mi smo u dubokom snu: „Jer živi znaju da će umreti, ali mrtvi ne znaju ništa, niti dobiju ikakvu nagradu, jer spomen na njih biva zaboravljena“ (Propovednik 9:5). Na času veronauke sam jednom upitala svog veroučitelja ko će ostati na zemlji da dočeka Isusa onda kada svi umremo i odemo u raj odmah nakon smrti. Koja je onda svrha vaskrsenja? Nisam dobila odgovor. Zašto me to ne čudi?

Mislim da sam postavila iskreno i precizno pitanje koje bi trebalo da navede na razmišljanja. Ne mogu da odolim, dragi čitaoče. Šta ću kad imam radoznao um. Ono što su me u crkvi učili o smrti izgleda da se prilično suprostavlja onome što stoji u Bibliji. Imam osećaj da čim se smrt pomene, sveštenici zauzimaju posebne stavove i ustručavaju se da o tome diskutuju. „Dakle, Hrist je žrtvovan jednom kako bi se iskupio za grehove mnogih ljudi; ***i pojaviće se drugi put***, ne da snosi greh, već da donese spasenje onima koji ***ga čekaju***.“ (Jevrejima 9:28). Na osnovu ovog stiha, zar moje pitanje nije na mestu? Ja tek treba da pronađem gde je u Bibiliji pomenuta „besmrtnost duše“, osim kada je u pitanju besmtnost Boga. Jednostavno se ne pominje! Ideja o besmrtnosti duše u potpunosti vuče korene iz platonske i helenističke teologije i deteta koje su oni usvojili, katolicizma. Nakon svega toga, učenje o čistilištu i limbu jeste pomoglo da se popune budžeti katoličke crkve. Izbavljanje voljenih preminulih osoba iz čistilišta se pokazalo izuzetno isplativim.

Čovečija sudbina je poput životinjske:

„Čovečija sudbina je poput životinjske; ista sudbina ih čeka: Kako jedno umire, tako umire i drugo. I čovek i životinja imaju isti dah; **čovek nije ni u kakvoj prednosti u odnosu na životinju.** Sve je besmisleno. **Svi idu na isto mesto;** svi dolaze iz prašine i u prašinu se vraćaju. Ko zna da li duh čovečiji odlazi na gore ka nebu a životinjski na dole ka zemlji?” (Propovednik 3:19-21). Obratite pažnju na to da Pavle kaže: „Evo vam kazujem tajnu: jer svi nećemo pomreti, a svi ćemo se pretvoriti. Jedanput, u trenuću oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i mrtvi će ustati neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti.” (1. Korinćanima 15:51-52). „Hvaliću Gospoda za života svog, pevaću Bogu svom dok me je god. Ne uzdajte se u knezove, u sina čovečijeg, u kog nema pomoći. Iziđe iz njega duh, i vrati se u zemlju svoju: taj dan propadnu sve pomisli njegove” (Psalm 146:2-4). Draga braćo, zašto bi dalje bilo neophodno da se hvali Bog ako nečija „duša” već boravi sa njim u raju?” A čovek umire iznemogao; i kad izdahne čovek, gde je? Kao kad voda oteče iz jezera i reka opadne i usahne, Tako čovek kad legne, ne ustaje više; ***dokle je nebesa neće se probuditi niti će se prenuti oda sna svog***” (Jov 14:10-12). „Koji će vas i utvrditi do samog kraja da budete pravi na **dan Gospoda našeg Isusa Hrista**” (1. Korinćanima 1:8). „I mnogo onih koji spavaju u prahu zemaljskom probudiće se, jedni na život večni, a drugi na sramotu i prekor večni” (Danilo 12:2) (moj akcenat).

Da li smrt može da bude išta drugo do dubok san u nesvesti? Verujte svojim Biblijama: kada umrete ne odlazite nigde već padate u dubok i miran san sve dok se Hrist ne vrati. Žao mi je što vam rušim Sneška. I ja sam volela i radovala se toj ideji da ću kad se rastanem sa ovim životom provesti večnost u raju, kako god Bog proceni da raj treba da bude. Kako je to divna i utešna misao – da vidim moje voljene koji su preminuli i otišli kod Gospoda, oslobođeni slabosti ovoga tela i životnog bola, tereta i nepravde. Međutim, ono što mislim ili želim nema nikakve veze sa onim što Biblija kaže o smrti. Nemojte me kriviti – nisam ja izmislila ova pravila. Bog je to učinio. Ali nikada nećete čuti da se o ovome diskutuje u učionicama ili na groblju. Ne. Svako *odlazi kod Gospoda*!

Jednom prilikom, pre nego što sam otišla na operaciju, rekla sam anesteziologu da mislim da je smrt poput stanja u opštoj anesteziji. Dragi čitaoci, znate da je ovo činjenica ako ste ikada operisani: mogli su da vam odseku noge, ruke, da uklone srce i zamene bubreg, prespoje mozak itd ... a vi ne biste ni osetili bilo kakvo sečenje, bockanje, ušivanje ... Vi ne sanjate, ne osećate bol, nemate nikakav osećaj, čak ni ne znate koliko je vremena prošlo – ništa! To je jedan potpuno dubok, bezbolan i neometen san. Potpuno ste nesvesni trenutka kada ste ostali bez svesti. Vaša operacija je mogla da traje i nekoliko sati a vi biste se osetili kao da ste tek zaspali. Lično verujem da je i stanje smrti ovako. Čini mi se kao da je to u skladu sa Biblijom. Bez obzira na sve, ubeđena sam da je misao o smrti toliko zastrašujuća, misteriozna i emotivno bolna i toliko *konačna* da zarad naše mentalne i emotivne utehe mi moramo da imamo tampon zonu a to je verovanje da idemo pravo u raj.

Anthony Buzzard iznosi sledeće komentare: Ne treba se plašiti „sna" smrti. Pri vaskrsnuću, smrt će delovati kao san koji je prošao za čas, neometen. A Gospodu svo naše vreme je trenutno. Tyndale kaže sledeće: „Mislim da duše minule verom u Hrista ... nisu u gorem stanju od duše Hrista kada je prvi put dostavio svoj duh u ruke Oca sve do vaskrsnuća njegovog tela u slavi i besmrtnosti."

Rana crkva se drži toga da je vaskrsenje pri Hristovom povratku naša nada za Božije carstvo. Do tada, celokupna osoba koja je umrla ostaje usnula. Justin Mučenik (koji je umro 165. godine nove ere) kaže: „Biram da ne pratim ljude ili njihova učenja, već Boga i doktrine koje je On dao. Ako ste upoznali ljude koji sebe nazivaju hrišćanima a veruju da će otići u raj kad umru, ne verujte da su to hrišćani ... hrišćani koji dobro razmišljaju o svemu uvereni su da će biti vaskrsenja mrtvih" (Dijalog sa Trifonom, poglavlje 80).

Čovek Mesija je viđen u raju u viziji budućnosti koja je postala realnost kada se dogodilo uspeće (Dela 2:33), kada je Isus postavljen sa desne strane Boga. David se nije uspeo do raja (Dela 2:34). Nasuprot dragocenoj tradiciji, patrijarsi nisu „otišli u raj". Oni spavaju u svojim grobovima i čekaju vaskrsenje vernika (Danilo 12:2; Jovan 5:28,29). Samo je Mesija predodređen za taj položaj.

Šta je sa Enohom i Ilijom?

U stihu 11:5 Poslanice Jevrejima „Verom bi Enoh prenesen da ne vidi smrt; i ne nađe se, jer ga Bog premesti, jer pre nego ga premesti, dobi svedočanstvo da ugodi Bogu." „Verom Noje primivši zapovest i pobojavši se onog što još ne vide, načini kovčeg za spasenje doma svog, kojim osudi sav svet, i posta naslednik pravde po veri." (7). „Verom posluša Avram kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju htede da primi u nasledstvo, i iziđe ne znajući kuda ide" (8). „**U veri pomreše svi** ovi ne primivši obećanja, nego ga videvši izdaleka, i poklonivši mu se, i priznavši da su gosti i došljaci na zemlji" (13). (NASV) (moj akcenat).

Oni koji insistiraju na tome da je vrtlog odneo Iliju u raj, u besmrtnost, u Božije prisustvo (uprkost Jev.1:13,39) imaju dosta teškoća sa ovim pismom Joramu. Oni moraju da predlože da je 2. Dnevnika 21:12-15 promenjen tekst (iako nema dokaza da jeste); ili da je Ilija predvideo idolopoklonost Jorama i da je napisao pismo pre nego što je bio uklonjen, ostavio ga kod nekog i dao mu uputstva da ga pošalje deset godina kasnije; ili da je on došao iz raja kako bi napisao pismo Joramu. Ali jednostavno objašnjenje zvuči najistinitije. Jovan se

nije suprostavljao Starom zavetu kada je napisao stih 3:13 Jovanovog jevanđelja. Ilija i Enoh nisu izuzeci, kao što to stoji u Poslanici Jevrejima. Oni su takođe mrtvi (Jevrejima 11:13), iako su prethodno iskusili čudotvorne događaje božanskom intervencijom.

Josif: Jevrejski istoričar kaže: „Što se tiče Ilije i Enoha (koji su bili pre potpoa) u svetim knjigama je napisano da su oni nestali." (Antiq. IX 2.2). On nigde ne sugeriše da je mislio da se Enoh uspeo do raja, besmrtan, ali ukazuje na misteriju njegovog „nestanka" i povezuje ga sa Ilijom.[231]

Jovan 3:13 Niko nije otišao u raj osim onog koji je iz njega došao – Sin Čovečiji (NIV)

Šta se desi kada umremo?

Sledi odlomak iz knjige koju je napisao Anthony Buzzard pod imenom ***Šta se desi kada umremo? Biblijsko viđenje smrti i vaskrsnuća.*** Mislim da svi hrišćani treba da pročitaju ovu knjigu jer postoji previše pogrešnih spekulacija i nebiblijskih učenja koja mute vode. Suočimo se sa činjenicom: Niko se iz života ne izvuče živ, tako da i hrišćani i oni koji to nisu treba da imaju iskren koncept koji se tiče naše smrti. Jasno je da niko ne može da zna *za sigurno*, ali ja lično mislim da je Biblija najbolji izvor iskrenih i direktnih odgovora. Sve ostalo su spekulacije. Šteta što se o ovome otvorenije ne diskutuje na časovima veronauke, posebno jer smrt nije tajna, iako mnogi ljudi misle da ako ne govore o smrti, ona se neće desiti. Ponovo, strah je krivac. Imam osećaj da hrišćani funkcionišu pod prevelikim brojem netačnih učenja i mišljenja o neizbežnom – smrti.

Anthony Buzzard objašnjava da istaknuti Švedski teolog Oscar Cullmann govori o „rasprostranjenoj greški pripisivanja grčkog verovanja u besmrtnost duše primitivnom hrišćanstvu. (Vaskrsnuće ili besmrtnost, strana 6). On govori o besmrtnosti duše kao široko prihvaćenoj ideji ali „jednoj od najpogrešnije shvaćenih tema hrišćanstva."

Ovo je predugo bez pogovora bilo prihvaćeno kao „posredno stanje" kojim je običaj da se uteše ožalošćeni, a koje se uklapa prirodno u eshatološku šemu biblijskih pisaca. Šokira nas kada otkrijemo, ne samo na osnovu Biblije nego i toliko kritičara od autoriteta, da pojam svesti odvojene od tela nije u skladu sa biblijskim mišljenjem. *Ovo bi trebalo da nas spreči da učimo našu decu i da propovedamo na sahranama da mrtvi žive i „izvan neba"* Bivši profesor teologije na dvoru nas je upozorio da „hrišćanska vera ne deli niti suprostavlja telo i dušu

kao propadljive i nepropadljive delove hibridne prirode. Čitav čovek umire, baš kao što je i Hrist umro, i ceo čovek će biti vraćen „u Hristu“ u život ... Vaskrsenje Isusovo nije bežanje duše iz tela. To je uzdizanje onoga ko je umro i koji je bio sahranjen“. **Nigde u Bibliji nema ni nagoveštaja besmrtne duše koja preživljava smrt.** (moj akcenat)

Platonsko viđenje duše kao pravog čoveka koji preživljava smrt stvara stalnu prepreku ka razumevanju toga kako hrišćanstvo istinski vidi čoveka. Štaviše, grčki koncept se stalno meša sa centralnom biblijskom doktrinom vaskrsenja Isusa i svih vernika. Činjenica je da su teolozi jasno iskazali činjenicu, ali njihov protest prolazi neprimećen. Naša privrženost tradicionalnim načinima razmišljanja o čoveku, posebno po pitanju smrti, čini da ne možemo da pristupimo temi otvorenim umom. Bez obzira na to, kako bismo stigli do Isusovog gledišta i gledišta apostola, moramo da ostavimo po strani pretpostavke koje su ulivene uticajem Grčke u periodu posle Novog zaveta, i da bacimo svež pogled na istinske biblijske doktrine o čoveku.

U verziji Biblije pod nazivom *Companion Bible,* koju je obradio E.W. Bullinger, u stihu 5:8 Druge poslanice Korinćanima stoji sledeće: „Skoro da je zločin kada neko izabere nekoliko reči i da ih sastavi u rečenicu, zanemari obim i kontekst, ignoriše sve druge reči u stihu i citira reči *„odsutan iz tela, prisutan sa Gospodom”* tako da izrazi svoje viđenje i nadu za Vaskrsnućem (što je i tema celog pasusa) kao da to nije bilo neophodno; i kao da se *„prisutan sa Gospodom”* i podrazumeva **i da nije pomenuto.**

John Wesley, osnivač Metodističke crkve, Propoved o Priči o Lazaru: „Zaista je uvreženo verovanje da duše dobrih ljudi, čim napuste telo, idu pravo u raj; ali ovo verovanje nema osnovu u Božijim rečima. Nasuprot tome, posle vaskrsnuća, Gospod kaže Mariji: „Ne diraj me jer se ja još nisam popeo kod mog Oca.”

Dok su Jehovini svedoci i njima slični označeni kao *sektaši* jer lažu da duša ne ide u raj posle smrti, beleške o ranoj crkvenoj istoriji svedoče činjenici da je **„ortodoksija” stvarni krivac.** Da li je rana crkva propovedala razdvajanje svesne duše od tela u trenutku smrti i *njen odlazak u raj?* **Popularna „ortodoksija” može dosta da nauči na osnovu rada koji obavljaju izvesne „sekte”, čija briga za biblijske istine često pokazuje neznanje i apatiju nekih ljudi koji rutinski odlaze u crkvu.** U stihovima 4:16,17 Prve poslanice Solunjanima, Pavle opisuje kako mi odlazimo „kod Boga” – putem vaskrsnuća pri drugom dolasku.

Dragi čitaoče, molim te razmotri priču o Isusu koji diže Lazara iz mrtvih. On se molio Ocu pre nego što je to učinio: „Oče! Hvala Ti što si me uslišio. A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovde stoji, da veruju da si me Ti poslao.“ (Jovan 11:41-42). Isus je rekao Marti da će Lazar biti dignut iz mrtvih. Ona mu je odgovorila: „Da Moj gospode, na dan vaskrsnuća.” Da li je Marta mislila da je Lazar otišao u raj? Ne! Besmrtnost duše nije bila deo verovanja među hrišćanima u prvom veku. Da razmotrimo ovo malo detaljnije, čovek bi mogao da se pozabavi mišlju zašto Lazar, nakon što ga je Isus vaskrsao, nije izašao iz groba i rekao da je bio u raju a da Bog nije bio tamo, a zatim prepoznao Isusa kao Boga odevenog u čovečje telo. Zašto mu se Lazar nije poklonio i odao počast kao Bogočoveku?

Moderni čitaoci Biblije se šokiraju kada otkriju da u Bibliji čitav čovek umire i odlazi u nesvest („san”) a vraća se u život samo kada u budućnosti vaskrsne čitava ta osoba. Tradicionalno hrišćanstvo insistira na pogrešnoj predstavi da čovek ima „besmrtnu dušu” koja nadživi smrt. Mnogi čitaoci Biblije ne obraćaju pažnju na izjavu koja se nalazi u *Tumačevom rečniku Biblije*: „Nijedan biblijski tekst ne podržava izjavu da se „duša” odvaja od tela u trenutku smrti.”

Evanđelijski učenjak G.E. Ladd govori o uvreženom verovanju da kada umremo, odlazimo u raj. „Takvo mišljenje”, kaže on, „ ma koliko bilo popularno, više predstavlja izraz grčke misli nego biblijske teologije.”

Ako su preminuli vernici sada u raju, zašto bi oni vaskrsnuli u budućnosti? A ako su zli već kažnjeni, u čemu je svrha toga da oni vaskrsnu i da im se sudi u budućnosti? Neophodno je da savremeni učenici shvate da su nasledili, bez sumnje, nebiblijsko helenističko viđenje. Ako oni žele da baziraju svoju veru na Hristu i apostolima, moraju da napuste ovo helenističko viđenje. Zaista, postoje ozbiljni rukopisi unutar Novog zaveta protiv uvođenja doktrinalnih ideja koje bi klanjanje učinile uzaludnim iako se oni klanjaju Hristu i Bogu:

1 Timotiju 6:15: „ ... Koji će u svoje vreme pokazati, Blaženi i jedini Silni Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima, Koji sam ima besmrtnost.” (NIV)

Jezekilj 18:4: „Koja duša zgreši ona će poginuti.”

Popularna ideja da dobri ljudi nakon smrti idu odmah u raj a loši „na drugo mesto” zasnovana je na helenističkoj doktrini da čovek ima besmrtnu dušu koja po definiciji ne može biti podložna umiranju.

Što se biblijskih termina tiče – Biblija je jako istrajna od Postanja do Otkrivenja – ljudska bića nisu besmrtna po prirodi. Zaista, termin duša se koristi kao ekvivalent „živom biću" ili „osobi", i podložna je umiranju. Istinitije je reći da je čovek duša a ne da on ima dušu.

Čemu trenutno kažnjavanje zlih ako će njima biti presuđeno u budućnosti? To bi značilo da neko biva osuđen pre suđenja. Isto tako, što se tiče onih pravednih, pojam momentalnog svesnog blagostanja negira insistiranje čitavog Novog zaveta na budućem vaskrsnuću. Ovo bitno razmatranje je navelo William Tyndale-a, žestokog pobornika (kao što je to bio i Wycliffe pre njega) viđenja sa kojim se mi slažemo, da uloži protest: „A vi (rimokatolici), dok stavljate mrtve u raj, pakao i čistilište, uništavate argumente kojima Hrist i Pavle dokazuju vaskrsnuće. Istinita vera podržava vaskrsnuće, koje smo upozoreni da tražimo svaki čas. Filozofi su rekli da su duše oduvek živele. Papa je spojio duhovnu doktrinu Hrista i ljudsku (filozofku) doktrinu, dve toliko suprotne stvari da se one nikako ne mogu složiti, isto kao što ne mogu da se slože duh i telo kod hrišćanskih ljudi. Iz razloga što je papa čovečijim umom pristao na takve dokrtine, on je pokvario ono što je Biblija ustanovila ... i ponovo ako su duše u raju, zašto one ne bi bile na toliko dobrom položaju kao što su to anđeli? I onda čemu vaskrsnuće? " (Odgovor na Dijalog Ser Tomasa Mora, Knjiga 4, poglavlje 2, strane 180, 181). Isto upozorenje protiv tumačenja Biblije grčkim viđenjima smrti došlo je sa mnogih religijskih strana.

Novi zavet govori samo o vaskrsnuću mrtvih ljudi, koji će biti vraćeni u život nakon povratka Hrista. Mi govorimo – i naše vere to oslikavaju – o vaskrsnuću *tela* a samim tim otvaramo put ubacivanju verovanja da je svesna osoba, kada joj se duh odvoji od tela, već otišla u raj po svoju nagradu, dok telo samo čeka vaskrsnuće na sudnji dan. Pokušavamo, samim tim, da očuvamo neki značaj budućeg vaskrsnuća tela, koje je toliko jasno propovedano u Bibliji, istrajavanjem u tome da je reč o vaskrsnuću tela, a ne stvarnih osoba!

„Odsutan u telu a prisutan sa Gospodom" (2. Korinćanima 5:8). Ova fraza se obično upotrebljava kada želimo da propovedamo da posle smrti hriščanin napušta ovaj svet da bude sa Isusom u bestelesnom stanju. Ali bestelesno stanje nije ono što Pavle želi. On je potvrdio da jedna stvar koju on ne želi jeste da bude „neodeven", tj. „lišen tela". Pavle ukazuje na novo telo, besmrtno telo u koje ćemo biti odeveni u našoj kući koja je iz raja (2. Korinćanima 2-4)

Pavle ima precizan i jednostavan sistem vaskrsnuća: „ Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu o Njegovom dolasku" (1. Korinćanima 15:23). U četvrtom delu Poslanice Solunjanima on nudi utehu vernicima koja se tiče onih hrišćana za koje se kaže da spavaju, što je izuzetan termin upotrebljen za one za koje se misli da su potpuno svesni i u blagoslovu sa Gospodom! Nema potrebe da preživeli hrišćani žale jer će biti ujedinjeni sa njima pri budućem vaskrsnuću. Na sličan način danas crkve teše tako što kažu da mrtvi već žive sa Bogom. Činjenica da Pavle ne kaže ništa slično samo pokazuje jaz između ova dva sistema. Za savremenog posetioca crkve buduće vaskrsnuće u najboljem slučaju može da bude naknadna misao – sve je to odlučujuće jer se odvija pri smrti, kako on to misli. Nema sumnje da ono što je Pavle želeo da poruči bilo vaskrsnuće mrtvih koje će se odigrati prilikom ponovne pojave Isusa na kraju doba: „ Da bih, kako dostigao u vaskrsenje mrtvih; Ne kao da već dostigoh ili se već savrših, nego teram ne bih li dostigao kao što me dostiže Hristos Isus. Braćo! Ja još ne mislim da sam dostigao; jedno pak velim: Šta je ostrag zaboravljam, a za onim što je napred sežem se, I trčim k belezi, k daru gornjeg zvanja Božijeg u Hristu Isusu. Jer je naše življenje na nebesima, otkuda i Spasitelja očekujemo Gospoda svog Isusa Hrista, Koji će preobraziti naše poniženo telo da bude jednako telu slave Njegove, po sili da može sve sebi pokoriti." (Filipljanima 3:11-14,20,21).

Činjenica je da jedna prosečna osoba koja redovno ide u crkvu nije dovoljno pažnje posvetila ovom. Njegova pretpostavka je da se ono u šta se oduvek veruje mora zasnivati na Bibliji. Ako se momenat smrti poklopi sa momentom vaskrsnuća, onda svaki pojedinac mora biti vaskrsnut izvan zajednice vernika, a naravno da je ova ideja bila nemoguća za pisce Biblije. Postoji samo jedan trenutak slave i samo jedan trenutak koji svi pisci Novog zaveta željno išćekuju: vaskrsnuće svih vernika nakon što Mesija stigne u slavi.

Žao mi je što previše često naše sveštenstvo u naši učitelji izbegavaju ovu temu, a to čine iz očiglednih razloga. Mislim da sveštenstvo smatra smrt tabu temom, slično kao što smatraju i Trojstvo. Izneti isto zarad duboke diskusije bi otvorilo Pandorinu kutiju – da se tako izrazim. Kada bi se pozabavili gore navedenim citatima, to bi dokazalo da je ono što su nas crkve oduvek učile o smrti neispravno a dugo održavani status sveštenika bi bio oboren, a oni to ne žele. Oni moraju da održavaju crkvu i njenu doktrinu. Naravno, još jedan a verovatno i najvažniji razlog je taj što je to toliko bolno i uznemirujuće, posebno onome ko pati zbog preminule drage osobe. Zaista, verujem da moramo očajnički da

verujemo da su naši voljeni otišli u raj; do neke granice to olakšava bol u našim srcima. Ali to se ne poklapa sa Biblijom. Da li su sveštenici iskreni prema laicima ili prikrivaju biblijske činjenice? Mnogi veruju da je Hrist, dok je bio razapet, rekao zločincu „Danas ti kažem, bićeš sa mnom u raju." Oni misle da ovaj stih opravdava mišljenje da kad umremo odlazimo direktno u raj. Ali stanite i razmislite na trenutak. Da li Biblija podržava činjenicu da je Isus otišao u raj nakon smrti ili ona izričito kaže da je Isus bio u grobu - „Hadu", „Paklu", „srcu zemlje" – tri dana i tri noći a ne u raju? Tako je, osim ako neko ne smatra pakao rajem. Ono što je Isus zapravo rekao jeste „Kažem ti danas (u značenju: Kažem ti SADA da u budućnosti"), bićeš sa mnom u raju." Odlučujući faktor je položaj zareza u rečenici, jer u potpunosti menja značenje Isusovih reči.

Ovde ponovo, sveštenici i laici pogrešno tumače Pavlove reči: „Evo vam kazujem tajnu: jer svi nećemo pomreti, a svi ćemo se pretvoriti. Ujedanput, u trenuću oka u poslednjoj trubi; jer će zatrubiti i **mrtvi će ustati** neraspadljivi, i mi ćemo se pretvoriti" (1. Korinćanima 15:51-52). „ I neznabošci se progneviše, i **dođe gnev Tvoj i vreme mrtvima da se sudi**." (Otkrivenje 11:18). Šta ovaj stih kazuje? Ako nam se odmah sudi nakon što umremo i ako odemo u večno prebivalište, onda ko su ti „mrtvi" koji će biti dignuti iz mrtvih? U Jovanovom jevanđelju stoji da niko nije video Oca (bio u raju) osim Isusa. Mislim da ovo definitivno predstavlja problem onima koji misle da naše duše kada napuste telo momentalno idu u raj nakon naše smrti. Nažalost, poput Trojstva, ovo je tema koju sveštenstvo ne želi da dotakne. Zaista. verujem da su hrišćani toliko dugo obrađivani kako bi prihvatili brojne pogrešne interpretacije, da ako bi im se suprostavili istinitim, biblijskim tumačenjima, njima bi bilo previše *neprijatno* da sa tim izađu na kraj. Njihova zona udobnosti bi bila u potpunosti narušena. Mislim da je 1700 godina pogrešnog tumačenja, netačne egzegeze, i kohezivne tradicije uzelo maha i samo hrišćani kojima je istinski stalo mogu da poprave štetu koja je toliko dugo nanošena *istinitom hrišćanstvu Isusa Hrista*.

Dragi čitaoče, bez sumnje, smrt je krajnja misterija. Postoji toliko mnogo pitanja, ali nema konačnih odgovora. Oni koji ne veruju u Bibliju mogu samo da spekulišu o zagrobnom životu.

Ova tema nikada ne prestaje da bude misterija, fascinira ne samo hrišćane već i ljude svih religijskih ubeđenja i kultura. Jedan gost i ja smo diskutovali na ovu temu i ona je postavila neka veoma interesantna i komplikovana pitanja poput: Šta je sa duhovima, pojavama i onima koji komuniciraju sa mrtvima? Kako su oni u skladu sa onim što piše u Bibliji? Pa, naravno da ja ne znam odgovore, jer se Biblija ne bavi ovim pitanjuma. Ona samo kaže da treba da se uzdržimo od komunikacije sa mrtvima. Biblija je vrlo jasna po ovom pitanju. Bez obzira na sve, postoji previše dokumentovanih izveštaja od strane hrišćana i onih koji to nisu, a ne bi bilo mudro da ja odbacim njihove tvrdnje.

Na osnovu onoga što Biblija kaže o smrti, najbolji odgovor do kog mogu da dođem je da definitivno postoje zli duhovi i mračne demonske sile, a isto tako verujem da Bog koristi svoje izaslanike – anđele ili glasnike. Možda kada neko tvrdi da je video svog voljenog pokojnika ili razgovarao sa njim, on/ona zapravo komunicira sa Božijim izaslanikom koji samo *izgleda* kao ta osoba. Zaista, Bog može da učini sve, da upotrebi sva neophodna sredstva kako bi postigao ono što želi. Ponavljam, Biblija nije dvosmislena po pitanju smrti; veoma je jasna. Sve što treba da uradimo je da pročitamo Stari zavet i da znamo da Bog koristi anđele kao posebne izaslanike kako bi komunicirali sa onima koje On odabere. Zar ovo ne bi moglo da objasni takozvane pojave ili vizije naših preminulih? Da li je ovo moguće i da li je u skladu sa onim što Biblija kaže o mrtvima? U Bibliji stoji da će mladići videti vizije a starci sanjati snove. Da li to znači da Bog radi na životima tih osoba? Međutim, ne treba da odbacimo ono što Biblija kaže o mrtvima, niti da se odreknemo činjenice da se naš um poigrava sa nama. Ovu problematiku hrišćanin ne sme da uzme zdravo za gotovo, jer je Satana veoma vešt, on se na prepreden način ušunja u naš svet onda kada smo najranjiviji, stoga je izuzetno važno uvek biti u pripravnosti. Biblija nam kaže da treba da testiramo duhove. Takođe moramo da razmotrimo da je za dosta stvari zadužen mozak a nauka ima dosta toga da otkrije u vezi misterija istog.

Htela bih takođe da se pozabavim iskustvima bliske smrti. Čula sam dosta priča o fenomenu svetlosti, i kako ljudi tvrde da su videli i razgovarali sa preminulim voljenim članovima porodice i prijateljima.

Takođe sam uzela u obzir medicinsko objašnjenje ovog fenomena. Moram da priznam da sam bila fascinirana i zaintrigirana kad god bih čula ove priče, pre nego što sam počela detaljno da proučavam Bibliju, nadajući se da su sve priče istinite. Zaista, to me je tešilo. Sada znam da treba da odbacim ove teorije jer nisu u skladu sa Biblijom. Međutim, ako neko umre i ako ga proglase mrtvim, ostane mrtav nekoliko sati, dan ili dva, a zatim se vrati u svesno stanje i priča priče o jakoj svetlosti, budite sigurni da ću ih saslušati! Ali do tada, ja nisam u potpunosti ubeđena. Sve to može da bude istina, ali ja neću biti ubeđena bez obzira na to koliko knjiga je napisano o ovom navodnom „ohrabrujućem" fenomenu. Ako poverujem u ove priče, onda moram da zanemarim Bibliju. To je jedini izbor koji imam. A što se tiče nekromana koji tvrde da mogu da razgovaraju sa mrtvima, P.T. Narnum kaže „Naivčina se rađa svakog trenutka". Bez obzira na sve, nažalost, verujem da postoje neki ljudi koji toliko duboko pate i žale da naginju ka nehrišćanskim običajima kako bi umanjili bol, a samim tim postaju plen neetičkih počinioca.

Želela bih da dodam da mogu da kampujem pored moje drage preminule bake i da sa njom pričam sve dok ne poplavim u licu, ali šta onda? Osim ako se ona meni ne obrati iz groba, šta to dokazuje? Da li smo mi komunicirale? Ne! I ako jesmo, to je bila jednosmerna komunikacija. A opet, uvek se nađe neko ko kaže da odlazi do groba i razgovara sa dragom pokojnom osobom. Da, mnogo ljudi to čini. Čovek bi mogao da se zapita, ako je osoba otišla u raj, zar to ne znači da ona više nije u grobu? Gde je tu poenta? Ponovo vas pitam, zašto to ljudi čine? Da li je to da bi osoba koja žali primila malo utehe prilikom posete groblju? Možda čovek ko žali ima potrebu da traži oproštaj, pa želi da ostane blizu, ili oseća bes prema toj osobi što je umrla i ostavila ga. Draga braćo, ovo je priroda događaja. Ne može biti objašnjen – jednostavno ne može.

Sigurna sam da mnogi hrišćani kao i oni koji to nisu imaju puno pitanja i sumnji u vezi sa smrću; životnim iskustvom kojeg se ljudi najvuše plaše.

Samim tim, mnogo esoteričnih, misterioznih i neispravnih verovanja koja su vezana za smrt može da bude odbačeno i zakopano (oprostite za šalu) onda kada hrišćanin primi iskrenije i direktnije objašnjenje iz Biblije. Po mom iskustvu, previše često, sumnja i strah od nepoznatog mogu da donesu više agonije, da utiču na mentalnu i emotivnu dobrobit osobe, nego stvarni događaj. Nažalost, televizijski program, filmovi, dokumentarci i književna literatura sve češće prikazuju ono u šta mi smrtnici želimo da verujemo. Jesu u pitanju sjajne priče, ali da li su one istinite? Biblijska istina je: hrišćani u svim popularnim crkvama danas primaju pogrešne informacije, slične debaklu oko Trojstva. Hrišćani su ohrabreni da veruju u još jednu neispravnu teologiju! Sledeće informacije će, nadam se, razjasniti i podstaći na razmišljenje o Smrti, čija je analiza prouzrokovala toliko straha i strepnje ali je nažalost odevena u mistični ogrtač dvoličnosti i jezive prakse.

Draga braćo, često se pitam šta je sa onima koji su živeli hiljadama i hiljadama godina pre Hrista. Sigurna sam da se i vi pitate isto. Onima koji nikada nisu imali šansu da upoznaju Boga ili Isusa Hrista, a kamoli da čuju za spasenje. Uzmimo za primer Indijance – kakva je njihova sudbina? Sve što su oni priznavali jeste *duhovni svet* kroz prirodu. Zapravo, teško je primiti definitivan odgovor na ovo pitanje; postoje samo nagađanja. Bez obzira na sve, ja sam izabrala neke isečke iz knjige pod nazivom *Šta se desi kad ja umrem?* Za mene, ovo je smelo i pronicljivo tumačenje jednog teologa koje deluje sasvim izvodljivo. Ovo je najbliže što sam mogla da dođem do biblijski zasnovanog razumevanja ovog komplikovanog i proganjajućeg pitanja. Molim vas, uzmite u obzir sledeće:

Nedavno, poznatog tv-evanđelistu su direktno pitali šta je sa ljudima u zemljama poput Kine i Afrike koji umru a da nikada nisu ni čuli za Isusa Hrista; da li će takvi ljudi doveka da gore u paklu. Ovaj poznati evanđelista je bio zaprepašćen. Zamuckivao je i okolišao **a rekao je da ni jedno ljudsko biće ne može biti „spaseno" osim kroz Isusovo ime**. Drugim rečima, mislio je na one koji umiru u nehrišćanskim zemljama; milioni Kineza, Japanaca, Indonežana, Arapa, Afrikanaca, Indijaca i drugih sad vrište u paklu dok vi čitate ove reči! Zašto? Jednostavno jer prema ovom evanđelisti ili stotinama poput njega, svi ovi ljudi nikada nisu „primili Isusa".

Jasno je da ovaj poznati evanđelista (odmah biste prepoznali njegovo ime), poput hiljada svojih kolega, ne zna kako da odgovori na jedno takvo pitanje jer „Bog je LJUBAV" i „Njegova milost traje zauvek", kako bi Bog osudio dvogodišnje hrišćanske ili nehrišćanske bebe, bilo koje nacionalnosti ili rase, osudio da gore u večnoj vatri jednostavno jer misionar nije obišao ceo svet?

Ako misionar protestantskog opredeljenja pokuša da dostigne daleko kinesko selo, a usput mu pukne guma, i ako je za to vreme mala kineska devojčica umrla, a da nikad nije ni čula ime Isus Hrist u svom kratkom životu, da li njena duša istog trenutka odlazi u PAKAO?

Da li je takav scenario LOGIČAN? Da li to zvuči kao nešto što bi jedan brižni Bog uradio malom detetu? Ipak, ovaj „evanđelista", i njemu slični, nemaju nikakve odgovore. Ne dajte se zavarati! On je u potpunosti bio u pravu kada je rekao da je spasenje moguće samo kroz ime Isusa Hrista! Da li postoji ijedan drugi odgovor za ovu malu kinesku devojčicu?

- Lažna doktrina o „besmrtnosti duše" spojena sa lažnom idejom da svako ljudsko biće, bez obzira na rasu ili nacionalnost, ima šansu za spasenje, sada i samo sada su prouzrokovale da ovaj poznati evanđelista zamuckuje oko odgovora na ovo pitanje. Da je on znao sve što ćete vi u ovoj knjizi naučiti, on bi bio spreman da da iskren i jasan odgovor. Bog je izjavio da će SVI imati priliku da budu spaseni a izgubljeni ste samo kada odbijete istinu Božiju kada vam se pokaže.
- Jednostavno rečeno, u Božijoj reči stoji da će velika većina čitavog čovečanstva imati priliku da bude spasena. On kaže „ Ne docni Gospod s obećanjem, kao što neki misle da docni, nego nas trpi, jer neće da ko pogine, nego svi da dođu u pokajanje" (2. Petrova 3:9).
  Nema druge šanse ali će svaki čovek imati PRVU šansu!
- Drugo vaskrsnuće dolazi! Sam Hrist je jasno to rekao! „ Blažen je i svet onaj koji ima deo u prvom vaskrsenju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego će biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaće s Njim hiljadu godina" (Otkrivenje 20:6).

Prvo Otkrivenje je Otkrivenje „mrtvih u Hristu”; onih koji su se pokajali onda kada su kršteni, koji su primili Božiji Sveti duh i postali „nova stvorenja u Hristu”.Pavle je o Prvom vaskrsnuću govorio u svom poznatom „poglavlju vaskrsenja”, 1. Korinćanima 15. On je rekao: „ Jer kako po Adamu svi umiru, tako će i po Hristu svi oživeti. Ali svaki u svom redu: novina Hristos; a potom oni koji verovaše Hristu o Njegovom dolasku” (1. Korinćanima 15: 22-23).

- Ali ostatak mrtvih; oni koji nikada nisu čuli ili koji nikada nisu imali priliku za spasenje tokom svog fizičkog života, neće vaskrsnuti sve dok Hrist ne navrši 1000 godina vladavine, do trenutka koji je nazvan „Sudnji dan velikog belog prestola” , kako je prikazano svake godine na poslednji sveti dan Boga u godini.
- Obratite pažnju na dokaz: „ I videh prestole, i seđahu na njima, i dade im se sud, i duše isečenih za svedočanstvo Isusovo i za reč Božiju, koji se ne pokloniše zveri ni ikoni njenoj, i ne primiše žig na čelima svojim i ruci svojoj; i oživeše i carovaše s Hristom hiljadu godina.” Ovo prikazuje „mrtve u Hristu” koji su bili na PRVOM vaskrsnuću , kao i žive koji su momentalno promenjeni pri Hristovom dolasku (vidi 1. Korinćanima 15:50-52).

„ A ostali mrtvaci ne oživeše, dokle se ne svrši hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje” (Otkrivenje 20:4,5). U pitanju su svi mrtvi koji su bili na prvom vaskrsnuću a koji nisu prešli na hrišćanstvo, koji nikada nisu čuli ime Hristovo! Ostatak mrtvih uključuje i malu kinesku devojčicu i brojne ljude poput nje širom sveta, od doba pre potopa do drugog dolaska Isusa.

U ostale mrtve takođe spadaju oni koji nikada nisu svesno odbili spasenja! Koliko je samo suza proplakano od strane zabrinutih ljudi čija su deca ili drugi članovi porodice umrli „nespaseni”? Treba da bude velika radost za svakoga kada otkrije pravu istinu o stanju nespasenih mrtvih i nauči da preminuli duboko spavaju u svojim grobovima, da će oni doći pri velikom spasenju i da će imati šansu da budu spaseni.

Mala kineska devojčica, i bezbroj ljudi širom sveta, milioni koji su umrli od neuhranjenosti, bolesti i u ratu, doći će pri velikom vaskrsnuću nakon što se 1000 godina navrši! Tako kaže Biblija! I njima će biti data šansa za spasenje!

„ I ja ću se veseliti radi Jerusalima, i radovaću se radi naroda svog, i neće se više čuti u njemu plač ni jauk. Neće više biti onde malog deteta (neće se ljudi razmnožavati tokom ovog sudnjeg perioda Velikog belog prestola; bebe neće

biti rađane) ni starca koji ne bi navršio dana svojih (niko neće umreti prerano ni zbog čega); jer će dete umirati od sto godina, a grešnik od sto godina biće proklet.

Tri vaskrsnuća

1) Vaskrsnuće „mrtvih u Hristu" koji se dešava u trenutku Hristovog povratka.
2) „Sudnji period Velikog belog prestola"; drugo vaskrsnuće, na kraju 1000 godina vladavine Hrista („Ostatak mrtvih nije živeo ponovo sve dok se nije navršilo 1000 godina" Otkr.20:5).
3) Konačno vaskrsnuće zlih, onih okrelih grešnika koji ne žele da se pokaju i koji će biti bačeni u jezero vatre.

Božije reči kažu:„ I kao što je ljudima određeno jednom umreti, a potom sud" (Jevrejima 9:27). Ljudska fizička smrt je PRIRODNA i neizbežna. Grehu će presuditi vatra u dolini Gehene. Strašna smrt zlih će se dogoditi u vatri koja je vrelija od „vatre i sumpora" o kojoj se pogrešno propoveda u okviru paganske doktrine o večnom kažnjavanju umesto o večnoj kazni! Postoji razlika!

Obratite pažnju na ono što Božije reči kažu o onima koji će patiti u vatri zbog greha. „Jer, gle, ide dan, koji gori kao peć, i svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliće ih dan koji ide, veli GOSPOD nad vojskama, i neće im ostaviti ni korena ni grane."

„ I izgazićete bezbožnike, jer će oni biti pepeo pod vašim nogama u dan kad ja učinim, veli Gospod nad vojskama" (Malahija 4:13).

Pre mnogo godina, jedan od „popularnih" sveštenika fundamentalista, nakon što je čuo istinu o činjenici da grešnici ne gore zauvek; da ne postoji pakao gde grešnici gore doveka, sa nipodištavanjem mi je rekao da „kradem moć propovedaonici!" Mnogim sveštenicima je izgleda potreban STRAH kao oružje protiv njihovih ljudi. Ako mogu da ih zastraše vizijama o tome kako se nekom pojavljuju plihovi, kako im se prži koža, kako gore, gore i gore ali ne umiru, niti prestaju da postoje, oni mogu da imaju autoritet nad istim. Spaljivanje na lomači, uništenje vatrom u Geheni je dovoljno zastrašujuće, a da se ni ne pomisli na u potpunosti netačnu i satansku doktrinu večnog gorenja. Obratite pažnju na to što Bog kaže o uništenju u Sodomi i Gomori: „ Kao što Sodom i Gomor, i okolni njihovi gradovi, koji su se prokurvali onako kao i oni, i hodili za drugim mesom, postaviše se ugled i muče se u večnom ognju" (Judina 7). Ali oni ne gore još uvek!

Mnogi veruju u ,,večnu vatru pakla" zbog nekoliko enigmatskih stihova koji se tiču Satane, Zveri i lažnog proroka. Zapamtite! Jedan stih se ne suprostavlja drugom! Ne možete da zanemarite jasne i jednostavne stihove zbog nejasnih i dvosmislenih.

Duša i ljudski duh

Reč *nephesh* je upotrebljena nekoliko puta u prvom poglavlju Postanja i prevodi se kao ,,stvorenje" . Bog je rekao: ,,Da načinimo čoveka po svom obličju" (Postanje 1:26). Razmatrajući čoveka kog je stvorio, Bog je rekao: ,, A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa" (hebrejski nephesh). Bog nije rekao da je Adam imao dušu već da je Adam duša. Reč je značila živo stvorenje i nije imala nikakve veze sa bilo čim besmrtnim. Upravo ova reč je prevedena kao ,,stvorenje" mnogo puta u Starom zavetu a i u Postanju. A Bog je rekao: ,, Neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama njihovim, stoku i sitne životinje i zveri zemaljske po vrstama njihovim. I bi tako."

Potražite reč u rečniku pod nazivom *Strong's Exhaustive Concordance.* Pod brojem 5315, on je napisao ,,Nephesh, živo stvorenje, životinja ili (apstr.) Vitalnost: upotrebljavana često kako u bukvalnom tako i u prenesenom značenju (telo ili um); apetitiv, zver, telo, dah, stvorenje, mrtav, želja, riba, duh, pohlepan, požuda, čovek, ja, um, smrtnost, lice, zadovoljstvo... Obratite pažnju na brojne reči koje se odnose na život i principe života u svim živim bićima.

Ljudski duh nema svest, OSIM mozga! Nije odvojena ,,duša" koja razmišlja, shvata i oseća, već zapada u dubok san onda kada mozak prestane da funkcioniše. Pavle je pokazao kako je Božiji Sveti duh pomogao u začeću NOVOG DUHOVNOG stvorenja u nama a onda mi bukvalno postajemo novi u Hristu (2. Korinćanima 5:17).

Draga braćo, hajde da iskoristimo malo engleskih idioma kako bismo ilustrovali razliku između duše i duha. Šta znači skraćenica SOS? Spasite naše duše! (Save our souls). Da li mislite da se misli da naša duša, odvojena od tela, treba da bude spasena, a telo ostavljeno! Ne!Da li ste ikada bili u besvesnom stanju? Dok ste bili bez svesti da li je vaša ,,duša" napustila vaše telo? Da li se ona vratila onda kada ste vi povratili svest i šta se desilo dok ste bili bez svesti?

S vremena na vreme, ljudi gube živote, na primer u padu aviona, pa često čujemo kako kažu da je toliko i toliko duša umrlo. Sada da se pozabavimo duhom. Šta čovek misli pod tim kad kaže da je neko klonuo duhom ili vedrog duha? Uzmite za primer dva konja – jedan visokog duha (veoma energičan) a drugi poslušan i nežan. Isto se odnosi i na ljude. Jedna osoba može da bude rezervisana i mlaka a druga živa i entuzijastična. Naš ,,mozak" diktira naše stavove, mogućnosti i ličnosti. Adam je bio ,,beživotno i nesvesno telo" pre nego što je Bog u njega udahnuo život, zatim je postao pokretna živa ,,dišuća" duša sa mozgom koji je *stvarao* njegovu sposobnost da misli i shvata. Eto malo osnovne analogije da se podstakne razmišljanje.

,,Moja besmrtna duša", ,,besmrtnost duše", ,,kada stignemo u raj", ,,vidimo se u raju", ,,ići ćemo u raj kada umremo." Besmrtnost duše" ne postoji u Bibliji. Sveta Biblija je Božije uputstvo upućeno ljudima koje sadrži neko znanje do kog ljudi sami ne mogu da dođu.

Milioni ljudi su sedeli u crkvi slušajući očaravajuće opise raja. Oni su čuli srceparajuće priče o smrti starih osoba koje su bile poput svetaca; viziji raja, pokajanju u poslednjem trenutku na samrtnoj postelji, priče o ljudima koji su gledali u nebo kada su umirali i videli Isusa kako dolazi!

Isti ovi crkveni ljudi nisu nikada u svom životu seli da detaljno pročitaju Bibliju ili da saslušaju službu u crkvi kada sveštenik pominje hiljade Biblijskih stihova koji obećavaju raj kao nagradu za spasene! Zašto nisu? Jednostavno zato što tradicionalne doktrine o ,,besmrtnoj duši" koja odlazi u raj ili pakao kada umremo i doktrine o raskoši ***ne mogu biti dokazane na osnovu Biblije!***

Doktrina o besmrtnosti duše je paganska doktrina, koja potiče iz drevne mitologije i sujeverja neznalica. Ona se ne pominje u Bibliji! Postoji Duh u čoveku ali on nije ,,besmrtna duša" koja ima svest nevezanu za telo.

Epilog

Draga braćo, pisanje ove knjige je bio veliki izazov i težak posao, koji je doneo frustraciju, beskrajne sate istraživanja, zbunjenosti, sumnje, molitve i klečanja u suzama. Bilo bi mnogo jednostavnije opsutiti se sa udobnim stavom "Pusti ljude da veruju u šta god hoće. To se mene ne tiče i nije moja obaveza da menjam nečije mišljenje!" Mnogo sam puta pomislila na to i to mi je uzrokovalo mnogo patnje. Da, slažem se, bilo bi mnogo jednostavnije napraviti kompromis i držati usta zatvorenima. Ali budući da je moja poseta ovom svetu kratka, a ona sledećem će biti duža, bolje je da odvojim vreme i trud da potražim sitinu Božje Reči u okviru svojih sposobnosti. kada je reč o ovom duhovnom pitanju, istina nije relativna stvar!

Dragi čitaoci, ako čitajući ovu knjigu zaključite da je ono što autori tvrde utemeljeno na Bibliji, ima smisla, u skladu je sa Rečju Božjom iz Svetog Pisma, a suprotstavlja se onome što su vas do sada učili, možda je vreme da ponovo razmislite o svojim stavovima. Ako, naprotiv, osećate da nije u skladu sa Rečju Božjom, šta ste izgubili? Samo možete sebe da smatrate obrazovanijim i u toku sa još jednim pogledom koji pripada vašoj unitarnoj braći. Koliko to može biti loše? Koliko je ljudi koje poznajete umrlo od previše znanja?

Ja najiskrenije molim moju braću trijadologe da prestanu sa stihovima "Otac i ja smo jedno" i "Kada me vidite gledate Oca" izvučenim iz konteksta i retorikom "To je misterija koja se mora prihvatiti verom" kako biste dokazali da je Isus Hrist Bog! Ako zaista verujete da je Isus Hrist Bog, *uozbiljite se* i saznajte *tačno* zašto verujete u to, i budite u stanju da *potkrepite* svoja verovanja jasnim i eksplicitnim dokazima iz svetih tekstova. Ako moja braća trijadolozi svate da su nespremni da

to urade, možda bi bilo razboritije da drže usta zatvorenima zbog nedostatka biblijskih dokaza u vezi sa ovom temom? Štaviše, ako moja braća Trijadolozi nisu u stanju da se odreknu svog verovanja u Trojstvo, postoje brojne knjige na tržištu koje objašnjavaju kompleksnosti i *misteriju* ove dogme. Da vam je život u pitanju, zar ne biste želeli najboljeg advokata da vas brani? Naravno da biste želeli. Da li biste želeli da vam se sudi za jeres bez dokaza? Onda zašto trijadološki nastrojeni hrišćani prihvataju da jedna takva izjava koja glasi: „To je misterija“ bude *strukturalna osnova* njihovog sistema verovanja? Nažalost, većina hrišćana je slepo vezana za ovu rečenicu, i ne razmišlja o njoj. Nije opravdanje prihvatiti nešto samo zato što su vas tako učili a da pri tom sami ne istražite činjenice. Budite u stanju da podržite i date biblijske dokaze za svoje mišljenje. Smatram da je donekle interesantno i uznemirujuće to što jeres nije prihvatljiv na sudu ali preovladava u našim crkvama, a da se pri tom ni jedno pitanje ne postavlja. *Verujte jer mi u to verujemo, a mi smo u pravu!* Ova izjava odjekuje u našim popularnim crkvama.

Kao što sam prethodno izjavila, svrha mi je da vas uz pomoć ove knjige edukujem i prosvetlim, kao i da sa vama podelim ono što sam naučila detaljnim proučavanjem i pretraživanjem gomile izvora. Verujem da sam za toliko bliža Reči Božijoj od dogme „misterije“. Zar ne bi Satana, kao bog i princ ovoga sveta imao koristi od toga da prevari hrišćane da veruju da je Isus, Mesija, Božiji Hrist, jedan pravi vrhovni Bog i da mu otme njegovu *svetlost*, slavu i poštovanje koje on i te kako zaslužuje? Zar to ne umanjuje žrtvu koju je on podneo zbog nas? A kada je Bog rekao da je poslao svog jedinog rođenog Sina na ovaj svet, zar da trijadološki nastrojeni hrišćani ne nazivaju lažovom time što ne prihvataju njegove eksplicitne reči? Možda sam pomalo teatralna i umišljena ali gajim verovanje da je svaki hrišćanin koji ne priznaje Isusa Hrista kao Sina Božijeg korak bliže Satani.

Ja nisam dozvolila sveštenstvu ili crkvi da me pokolebaju, već sam se uzdala u Sveto Pismo da utvrdim svoje verovanje. Ako sam pogrešila, molim se da Bog ima milosti prema mojoj duši i oprosti mi, ali sam odlučila da verujem eksplicitnim rečima Boga i Njegovog Sina Isusa Hrista. Ja se ne uzdam u nesavršene ljudske *tvorevine* da mi kažu *u šta moram* verovati kao istinu jevanđelja! Za razliku od moje braće koji su me osudili i njima sličnim, ja nikada nikome nisam rekla da je **izgubljen** zato što ne veruje u storpocentnu ljudskost Isusa Hrista. Ja lično verujem da ta braća greše, ali ih ne osuđujem. Ukoliko želim da budem u Božjoj nemilosti, ne mogu pronaći brži način da uspem u tome od uzdizanja u visine osuđivanja moje braće po Hristu kao da nisu hrišćani! Neka mi nebesa pomognu ako ikada postanem toliko *arogantna i samopravedna.*

Ja se ne zavaravam, niti imam iluzija da moja knjiga neće biti oštro osuđena, čak i smatrana svetogrđem od stane mnogih. Nesumnjivo ću biti prezrena, kritikovana i demonizovana. Hrišćani koji su uspostavili svoju veru tokom 1700 godina dogme koju su prihvatili kao temelj svog sistema verovanja da će me bez sumnje strogo nagrditi.

Jedna *ekstremno* posvećena gospođa me je obavestila da joj ne šaljem knjigu kući, a druga podjednako pobožna gospođa je izjavila da je moja knjiga "sektaška"! I, na žalost, izgubila sam prijateljicu sa kojom sam bila bliska 40 godina, kao i prijateljicu iz detinjstva. Veoma je žalosno kada su hrišćani *zaslepljeni* sopstvenom *samopravednošću.* Osećam da su sveštenici i nastavnici proučavanja Biblije stvorili *fariseje* tvrdeći da je njihova dogma istina iz jevanđelja, ne dajući mnogo mogućnosti da greše.

Ipak, znam da će biti mnogo onih koji će *odahnuti sa olakšanjem*, zahvalni što je neko imao hrabrosti da kaže ono što su oni potajno uvek mislili, i strastvena uverenja zbog kojih će se javno zauzeti za svoju veru. Da, biće mnogo onih koji će se složiti sa mnom, ali neće stati uz mene – zbog nedostatka hrabrosti. Netrijadološke knjige koje sam vam predstavila su bile Božji dar za mene i sigurna sam da će onima koji su sumnjali pružiti glas razuma i adekvatno *biblijsko tumačenje* nasuprot miteriji Trojstva. Postoji rastuća mreža podataka koja je dostupna kako bi pomogla u razumevanju *hristologije* Isusa Hrista, koja ne

prihvata tajno učenje Trojstva. Hrišćani koji sumnjaju u Trojstvo, ne razumeju ga ili su *prisiljeni* da ga prihvate, imaju mogućnost, izbor izgrađen na čvrstom biblijskom temelju i ne **moraju** da se klanjaju i služe ortodoksnom zataškavanju.

Ja se ne zavaravam misleći da će moja knjiga imati neki globalan uticaj – za veliku većinu hrišćana trijadologa ona neće biti više od tačke na radar. Nema te količine čvrstih, biblijskih istina koje će oštetiti oklop potpuno posvećenog i nepokolebljivog trijadologa. Bilo kako bilo, mi smo Božja deca; zato pozivam braću trijadologe i sveštenstvo, molim vas pokažite malo dobrote tolerancije i prihvatanja za vašu netrijadološku braću – kao što je Bog pokazao za vas.

Dragi čitaoče, molim se da oni koji budu uvređeni ili koje ova knjiga razbesni, u najmanju ruku zadrže otvorenost uma i zauzmu nepristrasan stav prema onome što su pročitali. Shvatam da sam u nekim slučajevima mogla uvrediti nekoga i nećete pogrešiti ako pretpostavite da sam "oštra". Da, jesam, i to sa razlogom. To što sao moja braća po Hristu i ja bili ismevani, osuđivani i ponižavani od strane dobrih, ali zavedenih hrišćana je dostojno prekora i svakako nije u skladu sa Rečju Božjom. Takva dela crkva treba da osudi i proglasi neprihvatljivim. Bilo mi je teško kada pomislim da su mnogi tokom vekova umrli strašnom i nehumanom smrću zbog svog verovanja u jednog Boga i *ljudskost* Isusa Hrista. Osećam da je krajnje vreme da *sadašnje snage* unište ovu *nepravednu i nemilosrdnu* liniju u pesku.

Priznajem da se nisam uzdržavala od oštrih reči u mojim procenama i mišljenjima o dobrim hrišćanima koji se ponašaju na nehrišćanski način, ali to je upravo moj cilj. Postoji stara priča o seljaku i njegovoj mazgi. Seljak koji nije mogao da privuče mazginu pažnju, udario ju je po čelu daskom i ljutito pitao, "da li sada imam tvoju pažnju?" Istina je da ponekad ljudi stvarno odbijaju da slušaju, i mora se pribeću maštovitim i kreativnim merama da bi se privukla njihova pažnja. Dragi čitaoče, ovo je primarni razlog zbog koga sam pribegla elementarnom i čak satiričnom rečniku koji privlači pažnju. Nemam nameru da budem okrutna ili zlobna, već direktna i iskrena. Suviše dobrih hrišćana je predugo bilo prinuđeno da trpi nepošteno i okrutno postupanje od strane kako sveštenstva, tako i laika. Toliko da mislim da im je potrebna dobra doza istine koja nije ulepšana. Budući da nam

Bog pruža *dovoljno* biblijskih dokaza da je Bog Jedan i da je Isus Hrist Njegov jedinorodni Sin, moji istomišljenici i ja više nego opravdano verujemo u to i svakako zaslužujemo poštovanje i ravnopravnost sa našom braćom trijadolozima. Nemilosrdan i nehrišćanski tretman koji trpimo je bio, i još uvek je, lakrdija i sramota, ne samo za meinstrim crkve, već i za iskreno judaističko i hebrejsko hrišćanstvo Isusa Hrista. Sada, u 21. veku, je vreme da se naša *osuđivački nastrojena* braća trijadolozi povuku.

Podjednako je žalosno što sveštenstvo mora da funkcioniše pod oblakom dvosmislenosti. U njihovu odbranu mogu da kažem da osećam da su mnogi od njih takođe žrtve ove 1700-godišnje dogme kao i laici. Oni takođe moraju da hodaju po žici i žongliraju. Dakle, voljno ili ne, njihov je *posao* da *prihvataju i šire* ovu teološku farsu. Na žalost, kroz svoja učenja oni pomažu i podstiču okrutnost, kao i nehrišćanski osuđujući tretman koji trijadološki laici imaju prema svojoj unitarnoj braći, što rezultuje kritikama, osudom i izopštavanjem.

Jedna *ekstremno* posvećena gospođa me je empatično obavestila da joj ne šaljem knjigu kući, a druga podjednako pobožna gospođa je izjavila da je moja knjiga "sektaška"! I, na žalost, izgubila sam prijateljicu sa kojom sam bila bliska 40 godina, kao i prijateljicu iz detinjstva. Veoma je žalosno kada su hrišćani *zaslepljeni* sopstvenom *samopravednošću.* Osećam da su sveštenici i nastavnici proučavanja Biblije stvorili *fariseje* tvrdeći da je njihova dogma istina iz jevanđelja, ne dajući mnogo mogućnosti da greše.

Dragi čitaoče, na kraju bih volela da prokomentarišem skoro izdatu popularnu knjigu *Koliba*. Smatram da je knjiga snažna, podstiče na traženje istine i lično osećam da je autor ove veoma inspirativne knjige jako pronicljiv i jasno je ilustrovao urođenu sposobnost shvatanja unutrašnjeg bola, sumnji i fobija "ljudskosti" čoveka. Smatram da je ova prilično savremena i "neortodoksna" karakterizacija Boga, Isusa i Svetog duha veoma maštovita i kreativna. Osećam da će mnogi hrišćani biti "uvređeni" ovom književnom metodom. Naravno, ti isti hrišćani neće videti problem u tome što je Bog jedan – a ipak tri, ili 100 procenata Bog i 100 procenata čovek!

Draga braćo, ipak moram priznati da mislim da se njegov opis Boga i Isusa kao jednog *entiteta* suprotstavlja mom stavu o Trojstvu. Gospodin Young, kao i svi bibliski komentatori, trijadološki religijski autori, prevodioci, sveštenici i laici nailaze na problem: konstantnost u kontradikcijama, kao dodatak baražu apstraktnog i *nekoherentnog* jezika. Ne znam zašto ne mogu da puste da Bog bude Bog, a Isus bude Isus!

Dragi čitaoci, sledi spisak divnih knjiga, rasprava i članaka koje sam korostila u teološkom istraživanju za ovu knjigu. Veoma sam zavisila od stručnosti i znanja ovih autora kako bih utvrdila moje čvrsto uverenje da je Isus Hrist zaista sin Božji. Takođe sam dodala sadržaje njihovih knjiga, kao i vebsajtove itd. kako bi svako mogao da istraži i dobije *verodostojno* biblijsko znanje o ovoj veoma kontraverznoj temi, i mnogo toga drugog. Za one koji su umorni od ove istrošene kontraverze, preporučujem ove izuzetne knjige koje su lake za čitanje kako bi istinoljubivi hrišćani ili "neverne Tome" mogli sami odlučiti šta jeste a šta *nije* biblijska istina. Želim da opet ponovim: hrišćanin ne može dobro i pošteno odlučiti u šta da veruje ako nije dobro informisan o obe strane. Bilo šta manje od ovog istraživanja činjenica nije ništa drugo od nus-proizvoda nečijeg drugog stava.

Draga braćo, informacije koje sam dobila od ovih *božanski* nadahnutih autora nikada nisam mogla da dobijem u bilo kojoj meinstrim crkvi. To je činjenica! Zapamtite, draga braćo, neznanje nije više izgovor, a *tvrdoglavost* je izbor.

Preporučene netrijadološke knjige

Doktrina Trojstva, rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo
Anthony F. Buzzard i Charles F. Hunting

Draga braćo, *rudnik zlata* po pitanju biblijskog znanja nalazi se na stranicama ovog izdanja od trista i nešto strana. Po mojoj proceni ovo je knjiga koju bi svaki hrišćanin trebalo da pročita. Odabrala sam brojne odlomke iz ove izvanredne knjige, ali oni su samo kap sa izvora znanja ove knjige što se tiče diskutabilnog i kontroverznog Trojstva.

Knjiga koju je napisao Anthony Buzzard pod nazivom *Doktrina Trojstva; Rana koju je hrišćanstvo samo sebi nanelo* objavljena je 1998 godine nakon dugogodišnjeg istraživanja. Prati poreklo nebiblijske trijadološke vere i bavi se brojnim biblijskim pasusima, a pored toga citira i najbolje stare i savremene učenjake. Knjiga ne izmišlja novu doktrinu već jednostavno otkriva ogromnu prevaru koja se prenosi na članove crkve onda kada se njima propoveda vera koju Isus nije propovedao i u koju nije verovao. Argumenti koji zastupaju Trojstvo se zasnivaju na izolovanim tekstovima Jovana i Pavla, pri čemu se zanemaruju brojni stihovi u Starom i Novom zavetu koji govore da je Bog jedina Božanska osoba. Stihovi Pavla i Jovana su izvrnuti kako bi se podržala poslebiblijska tradicija. Ova knjiga je prevedena na 15 jezika i citira savremene naučnike sa vodećih univerziteta kako bi se pružila podrška ovoj tezi. Vreme je da se iskreno i javno pozabavimo pitanjem ko su zaista Bog i Isus:

I JEVREJSKI BOG
II ISUS I BOG JEVREJA
III DA LI SU ISUSOVI SLEDBENICI MISLILI DA JE ON BOG?
IV. PAVLE I SVETO TROJSTVO
V OD HEBREJSKOG SVETA BIBLIJE DO DVADESETOG VEKA PREKO GRČKE FILOZOFIJE
VI TROJSTVO I POLITIKA
VII PRIRODA PREEGZISTENCIJE U NOVOM ZAVETU
VIII JOVAN, PREEGZISTENCIJA I TROJSTVO
IX SVETI DUH, TREĆA OSOBA ILI BOG NA DELU?
X KONFLIKT OKO TROJSTVA U ISTORIJI CRKVE I TRENUTNA DEBATA
XI IZAZOV SA KOJIM SE DANAS SUOČAVA DOKTRINA TROJSTVA
XII DA LI SMO SE TRAMPILI ZA JOŠ JEDNOG BOGA?
XIII APEL ZA POVRATAK BIBLIJSKOM HRISTU
XIV. EPILOG: VEROVATI ISUSOVIM REČIMA

Isus nije bio trijadolog
Poziv za povratak Isusovoj veri
Anthony Buzzard

Najnovija knjiga pisca pod imenom Anthony Buzzard nudi čitaocu skladište znanja i razumevanja dok on nastavlja da podučava i obrazuje svoje čitaoce po pitanju ljudskog i istorijskog Isusa Hrista i toga da je Bog jedan. On tragaocu za istinom pruža bogatstvo činjenica do kog oni nikada ne bi došli redovnim pohađanjem časova veronauke u popularnim crkvama. On je nastavio da raščlanjuje tradicionalne trijadološke „dokazne tekstove“ prosečnom čoveku koji odlazi u crkvu kako bi detaljnije razumeo Bibliju, pri čemu čitalac može da iznese pametnu procenu onoga u šta veruje samo na osnovu Svetog pisma a ne vera koje je nametnuo čovek. On poziva učenjake i laike da ozbiljno uzmu u obzir jevrejsku Isusovu veru, iskazanu u Šemi: „Čuj, o Izraelu“, u kojoj stoji da je Bog jedan Gospod. Dokazi stavljeni pred čitaoca pokazuju da je velika promena paradigme potrebna kako bi hrišćani obožavali svog Boga u duhu i istini, oslobođeni filozofkih i zbunjujućih ideja o Bogu koje formiraju deo prihvaćene crkvene tradicije. Buzzardova teza ima izuzetan značaj za diskusiju između tri velike svetske religije – hrišćanstva, judaizma i islama.

Posetite sajtwww.restorationfellowship.org

Sadržaj:

1. Osnove verovanja u Boga i Njegovog Sina
2. Ko je bio Bog Isusa i njegovih sledbenika?
3. Biblijska činjenica i istorija protiv dogme
4. Naporna borba učenjaka da pronađu trijadološkog Boga
5. Sin Božiji: Protestantski gubitak Isusovog učenja i njegovo unapređenje u Božanstvo
6. Isus kao „moj Gospod“ Mesija: Zlatni ključ za Psalm 110:1
7. Da smo samo slušali Gabrijela
8. Crkveni sabori, Da Vinčijev kod i moderno školstvo
9. Detektivski rad i trikovi rečima
10. Matematička čuda i opstrukcija monoteizma
11. Uvod u disidentne heroje
12. Da li svi veruju u Trojstvo?

Jedan Bog i jedan Gospod

Još jedna odlična knjiga koju veoma cenim je knjiga pod nazivom Jedan Bog i jedan Gospod. Ovo izdanje od 680 strana mora da pročita svaki hrišćanin i treba da se nalazi na dohvat ruke u svakoj hrišćanskoj kući. Draga braćo, prosudite sami na osnovu čvrstih i razumljivih biblijskih informacija u odlomcima koje sam odabrala. Jedan Bog i jedan Gospod je izuzetna knjiga koja pruža plodno iskustvo učenja svakom hrišćaninu koji traga za istinom i jasnim shvatanjem pravog identiteta Boga Oca i Isusa Hrista našeg Gospoda i Spasitelja. Smatram da je ova knjiga prepuna biblijskih prosvetljenja za svakog hrišćanina koji traga za istinom.

Mark H. Graeser, John A. Lynn i John W. Schoenheit, osnivači hrišćanskih obrazovnih usluga, inc., služba stacionirana u Indijani sa saradnicima širom sveta.

www. CESonline.org

888-255-6 189

Sadržaj

Osnove hrišćanstva: Dva Adama
Sudbina čovečanstva
Isus Hrist: Svrha doba
Proročanski portret Mesije
Mesija kog su Jevreji očekivali
Četiri jevanđelja: Četvorostruki portret Isusa
Sinoptička jevanđelja: Otvoreni ili skriveni Mesija?
Jevanđelje po Jovanu: Mili Bože! On se vratio iz budućnosti!
„Ali šta je sa prvim stihom Jovanovog jevanđelja?“
Dela apostolska: „Čovek koga je Bog priznao“
Crkvene poslanice: Glava Njegovog „Tela“
Božiji imenjak u akciji
Naše druženje sa Isusom Hristom
Knjiga Otkrivenja: „Kralj Kraljeva i Gospod Gospoda“
Širenje pobožnosti
Početak jeresi: gnosticizam i neoplatonizam
Isus Hrist: ovaploćen ili stvoren?
Odbijanje i Biblije i logike
Socijanizam i radikalna reformacija
Moderne tendencije i poslenje misli: ekumenizam, biblijski unitarijanizam i obnavljanje trijadologije

Kada je Isus postao Bog
Autor Richard E. Rubenstein

Ova knjiga je intrigantan istorijski zapis onoga što je dovelo do ozloglašenog Sabora u Nikeji pod vođstvom rimskog imperatora Konstantina i efekta istog na hrišćanstvo koji traje 1700 godina.

Ova informativna i zabavna knjiga pokriva bitku između dva harizmatična sveštenika – Arija koji je propovedao da je Isus, iako podjednako svet, na nižem stupnju od Boga i Atanazija koji je zastupao mišljenje da je Isus sam Bog u ljudskom obliku. Debata oko Isusovog božanstva uznapredovala je od užarene svađe do nasilja i krvoprolića. Rubenstein je slikovito prikazao političke intrige, pobune, političke borbe jednog od najključnijih momenata u istoriji – momenta koji se može uporediti sa današnjicom.

Mary S.B. Dana, BOSTON, 1845

Pisma upućena porodici i prijateljima – kao odgovor na argumente koji podržavaju Trojstvo

ČITAOCU –

Hvala Bogu i našem gospodu Isusu Hristu za muškarce i žene koji su se založili za biblijsku istinu da postoji „jedan Bog, Otac i jedan Gospod, Isus Hrist“ (1. Korinćanima 8:6). Naše je zadovoljstvo da ovaj rad predstavimo u pokušaju da očuvamo ovu suštinsku istinu. Postoji mnogo vernika koji su prepoznali ovu istinu i koji su se suprostavili politeističkom viđenju Boga kog gaji veliki deo „ortodoksnog“ hrišćanstva. Ova knjiga je jedno od mnogih dela koje je napisano na ovu temu, od kojih se većina ne štampa već neko vreme. Naše je uživanje da je ponovo objavimo, i molimo se da vas ova knjiga u velikoj meri blagoslovi i ojača i produbi vaš odnos sa Nebeskim Ocem i našim Gospodom Isusom Hristom.

Ponovo odštampala Hrišćansko obrazovna služba, Indianapolis, 1994
www.christianeducational.org
Jesusces@aol.com
(317) 255-6189

Ovo mi nikada nisu rekli u crkvi!

Draga braćo, upravo sam pročitala knjigu koju je napisao Greg S. Deuble i smatram da je izuzetno stimulativna i da navodi na razmišljanje, brzo se čita i apsolutno predstavlja obaveznu literaturu! Gospodin Deuble je odradio izuzetan posao po pitanju analize najtežih trijadoloških „dokaznih tekstova“, koji su naveli mnogo hrišćana da odbace Isusovu ljudsku prirodu i to da je on Sin jednog pravog Boga. Ova knjiga bi trebalo da navede hrišćane da zastanu i da razmisle o onome što su ih čitav život učili ... i šta NISU. Ne verujem da i jedan hrišćanin ili „neverni Toma“ može da pročita ovu knjigu a da ne preispita ono što je crkva propagirala i predstavila kao biblijsku istinu. Zaista ćete pročitati Bibliju novim očima. Greg Deuble je ukazao na činjenicu da većina onih koji redovno odlaze u crkvu prihvata nebiblijske tradicije koje nikada nisu ozbiljno ispitali. Slažem se. On je zaista nadaren pisac, sa australijskim sistemom za humor. Greg je prikazao ranu crkvenu istoriju na izuzetan način, tako da on edukuje i prosvetljava ali i šokira mnoge posvećene hrišćane koji otkrivaju da na časovima veronauke koje su pohađali nije otkrivena istina, cela istina i ništa sem istine. Knjiga koju je podržao Ser Anthony Buzzard je dragocena.

Ljudska i božanska priroda Hrista

Način proučavanja u hristologiji, John Knox

Hristova čovečanska priroda predstavlja ključan problem za hristologiju. Profesor Knox razmatra nekoliko stavova prema Hristovoj čovečanskoj prirodi koje je usvojila rana crkva. Tom prilikom on izdvaja i razjašnjava savremena shvatanja značaja samog Hrista. Ovaj jasan prikaz kompleksne teme osmišljen je kako za učenjake tako i za laike koji su voljni da razmišljaju.

1. Tri drevne hristologije
2. Ograničenja inkarnacionizma
3. Bolna dilema
4. Preegzistencija i čovečanstvo
5. Čovečanstvo i iskupljenje
6. Preegzistencija u mitu i dogmi

Isus, Bog ili Sin Božiji

Poređenje argumenata, Brian Holt

Ova knjiga ima jedinstven pristup jer ispituje biblijske dokaze a ne zasniva ga na istoriji i filozofiji. Hrišćani koji tragaju za istinom će biti sa obe strane izloženi konfliktima jer autor na vešt način predstavlja argumente opozicije.

Otkrijte biblijski bazirane odgovore na pitanja poput:
Da li Jevanđelja govore da je Isus Bog?
Kako su Isusovi savremenici shvatili njegove reči?
Da li jevrejska Biblija kaže da je Isus Bog?
Šta je osnova Trojstva?
Da li su Isus i arhanđel Mihailo ista osoba?

Poglavlje I Dokazi, argumenti i izvođenje zaključaka
Poglavlje II Hvatanje za slamku
Poglavlje III Da li evanđelja govore da je Isus Bog?
Poglavlje IV Da li poslejevanđelijski spisi govore da je Isus Bog?
Poglavlje V Da li hebrejska Biblija kaže da je Isus Bog?
Poglavlje VI Šta je Matej rekao o Mesiji?
Poglavlje VII Šta je Marko rekao u vezi toga ko je Mesija?
Poglavlje VIII Isus prema Luki
Poglavlje IX Jovan – Osnova Trojstva?
Poglavlje X Uvod u poslejevanđelijske spise
Poglavlje XI Knjiga apostola i Poslanica Rimljanima. Da li oni kažu da je Isus Bog?
Poglavlje XII Prva i druga poslanica Korinćanima
Poglavlje XIII Galatima, Efescima, Filipljanima i Kološanima
Poglavlje XIV Prva i druga poslanica Solunjanima i Timotiju, Titu i Filimonu
Poglavlje XV Pismo Jevrejima
Poglavlje XVI Jakovljeva, 1. i 2. Petrova i 3. Jovanova i Judina
Poglavlje XVII Dalja Otkrivenja Isusova?
Poglavlje XVIII Da li su Jevreji navedeni da veruju da je Mesija Bog?
Poglavlje XIX Poslednji argumenti i dokazi

Juan Baixeras je venčan i ima tri ćerke. On je bio pilot 15 godina u američkom aviotransportu a sada poseduje sopstvene akcije i kompaniju koja se bavi hipotekama. On je dosta vremena proveo istražujući dogmu Trojstva. Prvo je to bio njegov način da isprati sve informacije ali nakon određenog vremena odlučio je da podeli informacije sa ljudima koji nemaju vremena da sami istražuju. Baixerasa možete kontaktirati putem sajta www.geocities.ws/jbaixeras. Draga bračo, ako ste zainteresovani potražite i druga dela koja je on napisao. Preporučujem njegov sajt.

Literatura

Armstrong, Garner Ted, *Ihe Garner Ted Armstrong Evangelistic Association, Flint, Texas© 1998*

Bosse, Tom. The *Unveiling of the Trinity.* Erlanger, KY: Tuvotc Publishing, 2003.

Burin, W. Philip. *The Trinity.* Louisville, KY: Geneva Press, 200 1.

Buzzard, Anthony F. and Charles F. Hunting. *The Doctrine of the Trinity: Christianity's* self *Inflicted Wound,* Lanham, MD: International Scholars Publications, 1998.

Buzzard, Anthony F. *Jesus Was Not a Trinitarian, Restoration Fellowship. 2007*
Anthony Buzzard, editor. *Focus on the Kingdom.* Restoration Fellowship, restorationfellowship.org anthonybuzzard@mindspring.com (free publication)

Buzzard, Anthony F. *What Happens When* we *Die? A Biblical View of* death *and Resurrection.* Atlanta Bible College.

Dana, Mary. *Letters: The Doctrine of the Trinity,* 1845. Published by Christian Educational Services, TruthorTradition.com

Dunn, James. *Christology in the Making.* Philadelphia: Westminster Press, 1980.

Deuble, Greg S. *They Never Told Me this in Church!* Restoration Fellowship, 2006, www.resrorationfellowship.org

Graeser, Mark H., John A. Lynn .and John W. Schoenheit. *One God & One Lord.* Indianapolis: Christian Educational Services, third edition, 2003. TruthOrTradition.com

Hemphill, Joel W. *To God Be The Glory,* Trumpet Call Books, Joelton, TN 2006

Hole, Brian. *Is Jesus God or the Son of God?* Mt. Juliet, TN: Tell Way Publishing, 2002.

Knox, John. *The Humanity and Divinity of Christ.* Cambridge University Press, 1967.

Navas, Patrick. *Divine Truth or Human Tradition.* Authorhouse, 2007.

Rubenstein, Richard E. *When Jesus Became God,* Harvest 2000.
The Sower. Spirit & Truth Fellowship International. www.BiblicalUnitarian.com, www.TrurhOrTradition.com

Fusnote

Uvod

1 One God & One Lord, Christian Educarional Services
2 Steve Cook, Focus On The Kingdom, str 7

Prvo poglavlje

3 One God & One Lord, Christian Educadonal Services, str. 418
4 Isto, str. viii
5 Anthony Buzzard and Charles F. Hunting, The Doctrine of the Trinity, str. 31
6 Greg Double, They Never Told Me This In Church!, str. 57
7 Isto, str 19-20
8 Anthony Buzzard, Jesus Was Not A Trinitarian, str. 11 © 2007
9 Isto, str. 262
10 Isto, str. 137
11 Isto, str. 138
12 Isto, str. 28
13 Isto, str. 29
14 Mary Dana, Introduction
15 One God & One Lord, str 426
16 Anthony Buzzard, The Doctrine of The Trinity, str. 154
17 One God & One Lord, str 359-360
18 Isto, str. 398
19 Isto, str. 399
20 Isto, str. 272-273
21 Isto, str. 416
22 Mary Dana, Letter XVIII, str 107
23 Brian Holt, Jesus-God or The Son of God? str 2
24 Mary Dana Lecrer XI, str. 72 Published by Chrisrian Educational Services
25 Anthony Buzzard, The Doctrine of The Trinity, str. 2
26 Isto, str. 10
27 Isto , str. 154

Drugo poglavlje

28 Greg Deuble, *They Never Told Me This In Church!* str. 21
29 Anthony Buzzard, *Jesus Was Not A Trinitarian,* str. 21
30 Isto, str. 20
31 Mara Dana, Letter XII, str. 75
32 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity,* str. 147
33 Debate Between a Former Unitarian and the Authors of "One God & One Lord"
34 Greg Deuble, They Never Told Me This In Church!str. 55
35 Isto, str. 56
36 One God & One Lord, str. 586

Treće poglavlje

37 TruthorTradition.com
38 Mary Dana Letter XVIII, str 106
39 Donald R. Snedeker, *Our Heavenly Father Has No Equals,* TruthorTradition.com
40 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity* str. 321

41 One God & One Lord, str.. 72 (footnote)
42 Isto , str. 303-304
43 Isto, str. 299
44 Isto, str. 177
45 Isto, str. vi ii
46 Isto, str. ix
47 Terry Anderson, *"Key of David,"* Focus on the Kingdom, June 2006
48 Anthony Buzzard, *lhe Doctrine of the Trinity,* str. 123
49 Isto, *The New Encyclospedia Britannica,* 1985 11:928
50 One God & One Lord, str. 407
51 Brian Holt, J*esus-God or the Son of God?* str.. 315
52 Isto, str. 315
53 Isto, str. 311

Četvrto poglavlje

54 One God & One Lord, str. 24
55 Brian Holt, *God-Or the Son of God,* str. 306
56 One God & One Lord, str. 23
57 Isto, str. 24
58 Isto, str. 46
59 Anchony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 241
60 Isto, str. 107
61 One God & One Lord, str. 45
62 Anthony Buzzard *The Doctrine of the Trinity,* str. 63
63 Mary Dana Lerter XX , str. 197
64 David C. Pack, *"The Trinity: Is God Three-In-one?"* The Restored Church of God website
65 One God & One Lord, str. 419
66 Brian Holt, Jesus, *God or the Son of God?* str. 3 13
67 Isto, str. 328

Peto poglavlje

68 G.T. Armstrong *"Is God A Mystery?"* The Garner T. Armstrong Evangelists Association

Šesto poglavlje

69 TruthorTradition.com Webstite
70 Dan Gallagher, *The Sower* Jan/Feb 2008 Publication, TruthorTradition.com
71 Anthony Buzzard, *Jesus Was Not A Trinitarian,* str. 343 © 2007 Restoration Fellowship
72 Mary Dana Letter XXIX, str.. 189
73 One God & One Lord, str. 393
74 TruthorTradition.com Webstite
75 Garner Ted Armstrong
76 Mary Dana, Lerrer XVI, str.156

Sedmo poglavlje

77 Greg Deuble, *They Never Told Me This in Church,* str. 77
78 Isto, Letter XXX, str. 197

79 Isto, Letter XII, str. 77-78
80 The Sower Bimonthly magazine Jan/Feb. 2008 TruthorTradition.com
81 Philip Burin , *The Trinity,* str. 75
82 One God & One Lord, str. 431
83 Anthony Buzzard, The Doctrine of the Triniry, str. 151
84 Brian Holt, *Jesus, God or the Son of God?* str. 312
85 Isto, str. 513
86 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 25
87 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. xiii
88 One God & One Lord, str.467
89 Anthony De Marco, *"Basic Biblical Christology for Unitarian Christians,"* Focus on the Kingdom, May 2007
90 Mary Dana Letter XXII, str. l35

Osmo poglavlje
91 Isto, Letter XXX, str. 197
92 One God & One Lord, str.199
93. Isto, str. 416
94. Isto, str. 147
95 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity,* str 303
96 One God & One Lord, str 394

Deveto poglavlje
97 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 295
98 Dan Gallagher, *The Sower* Publication Jan/Feb 2008
99 Anthony Buzzard, *Jesus was Not A Trinitarian,* str. l39
100 One God & Oi1e Lord, str 5
101 Anthony Buzzard, The Doctrine of The Trinity, str. 104

Deseto poglavlje
102 Anthony Buzzard, *The Doctrine Of the Trinity,* str. 152
103 One God & One Lord, str. 66-67
104 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 333
105 Isto, str.l 37 Quote from: Paul Johnson, A History of Christianity, 1976
106 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str.93
107 Isto, str. 138
108 Isto, str. 299
109 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str.286
110 Isto, str. 286-287
111 Isto , str. l 37
112 One God & One Lord, str. 421
113 Isto, str. 406
114 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity,* str. 148-150
115 Focus On The Kingdom, 2006
116 Brooke Herford, Unitarianism in England, 1888, str. 79
117 One God & One Lord, str. 36 fusnota 15
118 Isto, str. 111

Jedanaesto poglavlje

119 Dan Mages, *"Intellectual Honesty,"* Treatise, website: www.hungerrruth.com
120 One God & One Lord, str. 321
121 Isto, str. 164
122 Isto, str. 330
123 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity,* str. 118-119
124 *Presbyterian Voice,* newspaper, October 2006, str. 6
125 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity,* Chapter 4 (Paul and the Trinity) str. 90
126 *One God & One Lord,* str. 459

Dvanaesto poglavlje

127 John Knox, *The Humanity and Divinity of Christ,* Cambridge University Press 1967

Trinaesto poglavlje

128 One God & One Lord, str 175
129 Isto, str. 484
130 Greg Deuble, *They Never Told Me This In Church!* str. 14 1-143
131 Buzzard and Hunting, *The Doctrine of the Trinity,* str. 156
132 Isto, str. 185
133 Isto, str. 186
134 Isto, str. 189
135 One God & One Lord, str. 287
136 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity*, str. 277
137 Isto, str. 175
138 Isto, str. 174
139 Greg Deuble, *They Never Told Me This In Church!* str.134-135
140 Mary Dana, Letter XXIII, p. 142
141 Wikipedia, The Free Encyclopedia
142 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity str*. 14
143 Greg Deuble, *They Never Told Me This in Church!* str. 51
144 The Inquisition, *Holy Terror,* www.weirdload.com
145 The True Face of the Roman Catholic Inquisition by: www.cuttingedge. org.
146 Holly Terror, *The Black Bequest of the Inquisition* www.weirdland.com
147 The Inquisition, www.exposingchrisrianiry.com
148 Sun Education Services website
149 The New American Standard Bible, str. 181 The Thomas Nelson Company, 1997
150 One God & One Lord, str. 20 Foomore 11.
151 Alex Hall, *Who Did Jesus Understand Himself To Be?* Focus on the Kingdom, June 2006

Četrnaesto poglavlje

152 Brain Holt, Jesus, God or the Son of God? str. 329
153 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 171
154 Garner T. Armstrong, the Story of Jesus, str. 181
155 Mary Dana Letter XL, str. 70-71
156 Isto, Letter XXIV str. 149
157 One God & One Lord, str. 391

Petnaesto poglavlje
158 TruthorTradition.com *website*
159 Charles Stanley *Transcript*
160 Brian Holt, *jesus, God or the Son of God?* str. 79
161 Anthony Buzzard, *jesus Was Not a Trinitarian,* str. 396
162 Greg Deuble, *They Never Told Me This in Church!* str. 53
163 In Touch booklet, December 2004, str.8
164 Isto, December 2004, str. 5
165 Isto, October 2004, str. 6
166 Isto, October 2004, str. 7
167 Isto, December 2004, str. 7
168 Isto, December 2003, str. 19
169 Brian Holt, *Jesus, God or the Son of God,* str. 40
170 Isto, December 2003, str. 9
171 Isto, December 2003, str. 8
172 Isto, December 2003, str. 21
173 One God & One Lord174 *In Touch* Booklet, Jul 2003, str. 21
175 Isto, Jul 2005, str. 20
176 Isto, Jul 2003, str. 19
177 Tom Bosse, *The Unveiling of the Trinity,* str. 128
178 Philip W. Burin, *The Trinity,* str. 17

Šesnaesto poglavlje
179 Ryan Maher, Webmaster and Magazine designer with Christian Educational Services
180 Anthony Buzzard, *Focus on the Kingdom,* July 2006

Sedamnaesto poglavlje
181 Juan Baixeras, www.geocities.com/jbaixeras
182 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 143
183 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 144
184 Isto, str. 145
185 Isto, str. 145
186 Isto, str. 294
187 Richard E. Rubenstein, *When Jesus Became God,* str. 89
188 One God & One Lord, str. 396-397

Osamnaesto poglavlje
189 Mary Dana Letter IX, str. 61
190 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity,* str. 95
191 One God & One Lord, str. 427
192 Isto, str 265
193 Mary Dana, XVII, str. 99
194 Bruce Lyon, *Focus On The Kingdom,* May edition, 2006

Devetnaesto poglavlje
195 Barr D. Ehrman, *The Orthodox corruption Of Scripture,* Back Book Jacket © 1993
196 TruthOrTradirion.com *"Whose Faith is it Really?" Treatise,* December 15 *by Webmaster*
197 Mary Dana, Letter XVIII, str. 103
198 Isto, str.170

199 One God & One Lord, str. 392-393
200 Isto, str. 353
201 Isto, str. 355
202 Isto, str. 369
203 Isto, str. 370
204 Anthony Buzzard, *The Doctrine ofThe Trinity*, str. 139 *Quote by Harold Brown*

Dvadeseto poglavlje
205 One God & One Lord, str. 408-409
206 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity*, str. 147
207 Mary Dana Letter XXIV, str. 151
208 Anthony Buzzard, *The Doctrine of The Trinity*, str. 285
209 Isto, str. 5
210 Isto, str. 7
211 One God & One Lord, str. 384
212 Isto , str.385
213 One God & One Lord, str. 394
214 Isto, str. 512
215 Isto, str. 625

Dvadeset i prvo poglavlje
216 Mary Dana Lerrer XXIII, str. 625

Dvadeset i drugo poglavlje
217 Garner T. Armstrong, *Is God A Mystery?*© 2000
218 Anthony Buzzard, *The Doctrine of the Trinity*, str. 225
219 One God & One Lord, Appendix *I " Why the Holy Spirit Is Not a "Person" Separate From the Only True God, the Father, str. 594-601*
220 Brian Holt, *Jesus, God or the Son of God* str. 7
221 Greg Deuble They Never Told Me This in Church str. 53

Dvadeset i treće poglavlje
222 Philip W.Burin, *The Trinity,* Geneva Press, str. 51 © 2001
223 Buzzard and Hunting, *The Doctrine of the Trinity*, str. 78
224 Isto, str. 154- 163
225 Greg Deuble, *The Never Told Me This In Church?* str. 146 Quoted from Richard Rubenstein

Dvadeset i četvrto poglavlje
226 One God & One Lord, str. 159-161
227 Buzzard and Huming, The Doctrine of the str. Trinity, str. 264
228 Brian Holt, *Jesus, God or the Son of* God str. 331
229 One God & One Lord, str. 425

Dvadeset i peto poglavlje
230 Garner T. Armstrong, *When I Die, What Happens Next* (1998) Flint, Texas (1998)
231 Jim Punton and Amhony Buzzard, *Enoch and Elijah: Where Are they Now' Focus on the Kingdom,* tract, November & December 2006
232 Anthony Buzzard, Selected excerpts from his 80-page booklet: *What Happens When We Die?*

233 Garner, Ted Armstrong, *"When I Die, What Happens Next?* (1998) The Garner T. Armstrong Association, Flint, Texas © 1998

Šta kažete ko sam ja?

Isus iz Nazareta postavio je ovo pitanje svojim sledbenicima pre skoro dve hiljade godina, ali pitanje još uvek visi u vazduhu i od svake osobe zahteva odgovor. Zaista, pitanje identiteta Isusa Hrista je najvažnije teološko pitanje u celokupnoj ljudskoj istoriji jer je on tvrdio da je ljudski Sin jednoga pravoga Boga. U knjizi pod nazivom *Jedan Bog i jedan Gospod,* autor pažljivo ispituje biblijske dokaze tako što primenjuje savremeno istraživanje teksta i temeljno anketiranje učenjaka. Oni se zalažu za to da su biblijski precizan odgovor na pitanje oko njegovog identiteta pružili Petar, Jovan, Marija, Pavle i drugi vernici prvog veka koji su jednoglasno proglasili istog „Hristom, Sinom živoga Boga."

Nikada mi nisu ovo rekli u crkvi

Mnogi ljudi koji su proučavali Novi zavet su se složili da ono što su Isus i njegovi apostoli propovedali podređeno uticaju poslebiblijske tradicije. Suptilni strani uticaj, uglavnom od strane paganske filozofije koju ni Isus a ni njegovi sledbenici iz prvoga veka ne bi prepoznali ni podržali, zamutio je originalno jevanđelje, onakvo kakvo je Isus propovedao. Većina onih koji odlaze u crkvu, bez ikakve sumnje, prihvata nebiblijske tradicije koje nikada nisu ozbiljno istražili.